Sodom Gomore Masalı ve

MISIR'DAN ÇIKIŞ YALANLARI

Zamanın Gerçek Tarihi - 4

CAHİT DOĞAN DOYAR

OZAN YAYINCILIK

UYGARLIKLAR TARİHİ

Cahit Doğan Doyar

Sodom Gomore Masalı ve MISIR'DAN ÇIKIŞ YALANLARI

Zamanın Gerçek Tarihi / 4

Ozan Yayıncılık Ltd.
İstanbul 2012

Cahit Doğan Doyar

Sodom Gomore Masalı ve MISIR'DAN ÇIKIŞ YALANLARI

Zamanın Gerçek Tarihi / 4

Ozan Yayıncılık Ltd.
İstanbul 2012

Zamanın Gerçek Tarihi / 4

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Ozan Yayıncılık'a aittir.
Tanıtım için yapılacak alıntılar dışında tüm alıntılar, Kültür Bakanlığı Telif Hakları Sözleşmesi gereği yayınevinin iznini gerektirir.

Mısır'dan Çıkış Yalanları / Cahit Doğan Doyar
(cahitdogan@mynet.com)

Yayın Yönetmeni: Mustafa Demir
Editör: Orhan Suveren
Kapak tasarımı: Firdevs Ergen

Baskı ve Cilt: Ozan Matbaacılık
Maltepe Mah. Litros Yolu Fatih Sanayi Sitesi
No: 30 Topkapı – İSTANBUL

Kütüphane Bilgi Kartı (CIP) :
Mısır'dan Çıkış Yalanları / Cahit Doğan Doyar
Uygarlıklar tarihi, Dinler tarihi, Anadolu uygarlıkları, Ortadoğu
Ozan Yayıncılık Ltd. Ekim 2012, Türkiye, İstanbul, 364 sayfa

ISBN: 978-9944-143-98-1
Sertifika no: 11329

Dağıtım:
İstanbul: 2A, Alfa, Alkım, Artı, Bilgi, Cağaloğlu, D&R, Derya Dağıtım Final, Paraf, Remzi, Say, Totem, Yelpaze
Ankara: Işık Eğitim, İmge, Kıta, Ekinoks, Arkadaş
İzmir: Erdoğanlar, Gema

İnternet satış:
www.kitapyurdu.com, www.yenisayfa.com, www.kitapnet.com, www.iskenderiye.com, www.selsus.com, www.dharma.com.tr, www.ideefixe.com

OZAN YAYINCILIK LTD.
Alemdar Caddesi Güzel Sanatlar Sk. No: 13 Cağaloğlu İstanbul
Tel: 212.511 93 95 - 520 43 90 Faks: 212.527 98 47
Email: info@ozanyayincilik.com Web: www.ozanyayincilik.com

İNDEKİLER

şlarken *9*

BİRİNCİ KİTAP

BİRİNCİ BÖLÜM

dom ve Gomore 17
allar Savaşı *49*

İKİNCİ BÖLÜM

nrı ve Sara 64

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

amiler ve Abraham 95
niz Kavimleri Göçü *98*
ldanilerin Ur Kenti 114
leci Peygamber *1213*

İKİNCİ KİTAP

BİRİNCİ BÖLÜM

ki Ahit, Musa ve Tarih 155
0 Yıl mı, 400 Yıl mı, 210 Yıl mı? *158*
idyan Hakkında Bir Kaç Söz... ..... *184*
7

İKİNCİ BÖLÜM

usa; Musa; Buyur! *197*
n Ben Olanım! *211*
risi Yalan Söylüyor... ..... *227*
ndine Kavim Arayan Bir Tanrı *249*
usa ve Firavun 254

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Mısır'dan Çıkış 267
Kızıldeniz Hakkında Bir Kaç Söz... ..... *290*
Hangi Kızıldeniz? *296*

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Mısır'da İsrailli Varlığı *302*

ÜÇÜNCÜ KİTAP

BİRİNCİ BÖLÜM

Goşen Bölgesi *319*
Kadeş, Givon, Gaza 322

İKİNCİ BÖLÜM

İsrail'deki İsraillilere Ne Oldu? *336*

Kaynakça 350

Baba'ma...

Cahit Doğan Doyar

BAŞLARKEN

"Bir mum
diğer bir mumu tutuşturmakla
ışığından bir şey kaybetmez."

Bertol Brecht, Galileo'nun Hayatı adındaki oyununda; "Bilim bir tek buyruk tanır; Bilime katkıda bulun" der. Demek ki bilim; bilim adamlarının tekelinde olan dokunulamaz bir tabu değildir. Dolayısıyla da bilimcilerin hiç hoşuna gitmese de, akademisyen olmayan ama yeterli birikime sahip olduğunu düşünen herhangi bir insan, bilime katkı sağlayacağına inandığı bir düşünceyi söyleme ve yazma hakkına sahiptir. Bu düşüncenin bilime bir katkısı olup olmadığı o insanın değil, bilimin sorunudur. Bu durumda bilim adamlarına düşen sorumluluk; bilime katkıda bulunmak isteyen bir insanı, peşin peşin "hariçten gazel okumakla" suçlamak değil, takmakta oldukları at gözlüğünü de çıkarmak koşuluyla yani objektif olarak, ileri sürülen bu düşünceyi değerlendirmektir. Çünkü bilim; bu görüşün bilime bir katkısı olup olmadığını söyleme hakkına da sahiptir.

Neden derseniz; bilimin insan için var olması gerekmektedir de ondan. Çünkü bilimin işi; hiç değilse geleneksel bilim için, "anlamak ve çözmektir." Ya da öyle olması gerekmektedir. Bu nedenle de bilim; ***"Bilimsel bilginin geçerliği ve kesinliği her an, isteyen herkes tarafından denetlenebilir. Bu denetim sürecinde, yanlış olduğu anlaşılan bilgiler kendiliğinden ayıklanır; yerine yenisi konulur."*** *şeklinde bir iddianın da sahibidir.*

Üstelik bu söylediğimizi haklı kılan açık nedenler de vardır. Çünkü Bilimsel teoriler zaman içinde değişir; bir zamanlar yeni olan buluşlar zaman içinde eskirler. Dünün heyecan veren gizemleri bugün sıradan olgular haline gelmiştir. Bu nedenlerle de bilim adamları; hayatın her alanında olduğu gibi, bilime de itici güç sağlayan yakıtın, düşünce konusundaki çeşitlilik ve hayal gücü olduğunu kabul etmek zorunda-

dırlar. Yalnızca "bu bizden değil" şartlanmasıyla; makul ve mantıklı bir düşünceyi peşinen reddetmek ya da hor görmek; kısa vadede işin kolayına kaçarak sırça köşklerin dokunulmazlığını sağlayabilir ama uzun vadede bilimin intihar etmesi demektir. Böyle bir davranış biçimi; düşünce çeşitliliğini ve yaratıcı hayal gücünü çoktan kaybetmiş olan bilimin, bugünkü durağan varlığının temel nedenini oluşturmakla kalmaz, bilimin ilerlemesinin önüne çekilmiş olan setlerin nasıl ve neden inşa edildiğini de açıklar. Kaldı ki; düşünmek yalnızca bilim adamlarına bahşedilmiş üstün bir yetenek de değildir. Çok değil daha bir kaç yüzyıl önce gerçekten var olan heyecanını kaybetmiş; üstelik yerleşik uygulamaların kabul ettiği "dondurulmuş" varsayımlarla sınırlandırılması da yetmemiş, üstüne üstlük hayal gücü de yasaklanmış bir bilim adamının neyi, nasıl üreteceği de anlaşılabilir olmanın ötesine geçmiştir zaten.

Kaldı ki evrensel bir bakış açısı olarak; Bilim bilimciyle değil, dünyayla ve dolayısıyla bilime katkı yapanlarla ilgilenir. Bilimin geçmişinde yapılan önemli buluşlarda akademisyen olmayan çok sayıda insanın imzaları vardır.

Ne demek istediğimizi, yüzlercesi içinden bir tek örnekle anlatalım. Bilimin; ellerinde en modern teleskoplar olan anlı şanlı bilimcileri, boş gözlerle gökyüzünü sinema niyetine seyrederken, 1781 yılında Uranüs gezegenini bulan William Herschel profesyonel bir müzisyendir. Sonuç olarak; "hariçten gazel okuyan" bir müzisyen Astronomi Bilimi'ne önemli bir katkıda bulunmuştur. Üstelik bu tek örnek de değildir.[1]

*Bu durumda; **"Bilim gerçeği arar; hayal gücü ise yalanları doğurur."** şeklinde garip savunma mekanizmaları geliştirmenin bilimsel bir düşünce olmadığı açıktır.*[2] *Böyle "bilimsel" bir yaklaşım sağlıklı hayal gücünün; bilimcilerin sıkışıp kalmış olduğu dar kalıpları aşarak, bu sınırların ötesine geçme yeteneği olduğunu inkâr etmekle de kal-*

---

[1] Mesela buhar gücüyle çalışan makineyi tasarlayan James Watt bilim adamı değil, amatör bir mucittir. Çelik sanayiinin babası kabul edilen John Wilkinson bir işadamıdır. Belki inanamayacaksınız ama tekstil dokuma tekniğinde çığır açan iplik eğirme makinesi tasarımını başkasından araklayan Samuel Arkwright bir berberdir!

[2] E. Blair Boller, Galileo'nun Buyruğu, Sh. V. TÜBiTAK Popüler Bilim Kitapları, Ekim 2003

maz ve mesela tekerleği bulan insanın yalnızca "bilim adamı" olmadığı için "yalanlar doğuran" bir hayal gücüne sahip bir dangalak olduğunu da söyler. Bu durumda; "tekerleğin bulunması için insanlığın, bir bilim adamının dünyaya gelmesini mi beklemesi gerekiyordu?" sorusuna verebilecek bir yanıtları da yoktur.

*Üstelik bu bilim adamlarının bazıları da beyaz kanatlarıyla Aden Bahçesi'nin üzerinde uçuşan melekler gibi saf ve temiz de değillerdir. Yine bir tek örnek; "**Düşünsel dürüstlük**" konusundaki ünlü makalenin sahibi olan İngiliz politikacısı ve bilim adamı, Sir unvanlı Francis Bacon, İngiltere başyargıcı iken rüşvet suçuyla tutuklanıp yargılanmış, suçlu bulunmuş ve hapis cezasına çarptırılmıştır.* [3] *Bacon'un parayı aldığını kabul etmesi, ancak bunun kararlarını hiç etkilemediğini söyleyebilmiş olması da işin "Düşünsel dürüstlük" tarafını oluşturmakta olsa gerek.*

Bir de bildiğiniz hırsızlar vardır ve yine bir tek örnekle geçeceğiz. Pasteur bilimsel yöntemlerini bir rakibinden çalmış ve Tarihçi Geison bunu ispat etmiştir.

Düpedüz sahtekârlık yapan bilim adamlarını, bu nedenle görmezden gelelim ama "kestirmeden" giden ünlü bilim adamları da az değildir. Yine bir tek örnek; Bu kestirmeci bilim adamlarının en ünlüsü, genetik biliminin babası olduğu söylenen Gregor Mendel'dir. Mendel'in bitki çaprazlama deneylerinin sonuçlarının gerçek olamayacak kadar iyi olduğu yani deney sonuçlarının bir aldatmaca olduğu, Mendel'in ölümünden çok daha sonra fark edilebilmiştir. Sonuç olarak Mendel, deney sonuçlarında teorisine uygun düzeltmeler yapmıştır.

Bir de bunun tam tersini yapanlar vardır yani kuramı deney sonuçlarına uygun olarak değiştiren bilim adamları. Bu tür sahtecilik işinin uzmanı da, hangi taşı kaldırsanız altından çıkan ünlü bilim adamı İsaac Newton'dur.[4] *Hem fizikçi, hem matematikçi, hem astronom, hem mucit, hem filozof, hem simyacı, hem büyücüdür. Bu son özelliği nedeniyle çağdaşları tarafından "Son büyücü" lakabıyla anılır. Uzmanlık alanı da eldeki teori ile deney sonuçları uyuşmayınca, teoriyi eğip*

---

[3] *Francis Bacon 1561-1626*

[4] Isaac Newton (4 Ocak 1643 - 31 Mart 1727). İngiliz fizikçi, matematikçi, astronom, mucit, filozof. En büyük matematikçi ve bilim adamlarından biri olduğu düşünülür.

bükerek deney sonuçlarına uydurmaktır. Üstelik ondan sonra gelen bilim adamları da bu hileleri canı gönülden kabul etmekle kalmamış, bilerek ve seve seve örtbas etmişlerdir.[5]

Dahası da var; hayal gücünün yalanları doğurduğunu söyleyen bilim adamları; bütünüyle hayal gücünün ürünü olan "Bilim Kurgu" nun peşinden giden sadık izleyiciler olduklarını ve bu sayede yeni buluşların altına imza atabildiklerini de unutmuş gibidirler. Yine bir tek örnekle yetinelim; Jules Verne'inin ünlü Natiulus Denizaltısı.

Üstelik benzer bir araç üretebilmeleri de yüz yıldan fazla sürmüştür.

Bunları söylemekteki amacımız bilim adamları ile kavga etmek değildir. Bunun tam tersine bilimin; sığınmış olduğu sırça köşklerden çıkmasını, asli görevi olan "Dünyayı açıklama" çabalarına yeniden dönmesini ve bugün evrensel kültürün içini doldurmuş olan "kirli bilgiyi" ayıklamasını istemekteyiz. Bu istemin nedeni; bilim adamları sırça köşklerde uyuklarken, bilimin boş bıraktığı her alanın, bir takım hırsızlar, uğursuzlar, namussuzlar tarafından tam bir bilgi karşıtlığı ile ve büyük bir hızla doldurulmakta olmasıdır. Kanıtı da çok uzağımızda olmayan Şapşalistan Cumhuriyeti'nde, Cumhuriyetin Başbakanı'nın, bilim adamlarının gözüne baka baka "Ulemaya soralım" şeklinde bir cümle kurabilmesidir.[6]

Bilim ile din arasındaki ilişkinin farklı biçimlere sahip olduğu da bir yere kadar kabul edilebilir; çünkü ikisi de son derece geniş konuları ele alır ve bilim ile din, birbirinden farklı yöntemlere ve sorulara sahiptir. Bilime göre derinlemesine kuşkuculuk temel bir erdemdir. Din ise kuşkuculuğu dinsel aydınlanmanın önünde bir engel olarak görür ve çoğu zaman sorgulamadan inanmamızı ister. Buna karşılık, tarih boyunca din ile bilimi birleştirmeye çalışan, birbiriyle çelişmeyen yöntemler olduğunu ileri süren ve hatta birbirlerini tamamladıklarını düşünenler de olmuştur. Zaman zaman dini kanıları bilimsel yöntemlerle veya bilimsel kanıları dini yöntemlerle açıklamaya çalışanların sayısı hiç de az değildir.[7] *John Lenıhan; "Robert Boyle ve 17. Yüzyılın ba-*

---

[5] John Lenıhan, Bilim İş Başında, sh.127

[6] Buna karşılık bilim adamlarının güçlü bir itirazını henüz duyamadığımızı da belirtmemiz gerek.

[7] Örneğin, İbn-i Sina Tanrı'nın varlığını akıl ve mantık yoluyla açıklamaya çalışmıştır. Sorun bunu başarıp başaramadığı değil, yöntemidir.

şında Francis Bacon ve onların pek çok çağdaşına göre, ***bilimin aslında dini bir faaliyet olduğunu*** *" yazar.[8] Bu durumda bilimle dinin neden ayrıştığı ya da ayrıştırılmaya çalışıldığı da anlaşılabilir olmaktan çıkar.[9]*

Ve üstelik bu bütünüyle temelsiz bir yaklaşım da değildir çünkü acınası çıplak gerçek; Bilimin asıl uğraşı alanının doğa olayları, yani insan olması gerektiğidir.

Burada doğa olaylarını en genel kapsamıyla yani yalnızca fiziksel olguları değil, sosyolojik, psikolojik, ekonomik, kültürel yönleriyle de düşünmemiz gerekir. Özetle, insanla ve çevresiyle ilgili olan her olgu bir doğa olayıdır ve din de bunlardan ayrı bir olgu değildir. Türk Dil Kurumu'nun, Güncel Türkçe Sözlükte, ***"Belli bir konuyu bilme isteğinden yola çıkan, belli bir ereğe yönelen bir bilgi edinme ve yöntemli araştırma süreci"*** *şeklinde yaptığı bilim tanımlaması da bu söylediğimizi doğrular. [10]*

Sözün özü; dinle bilimin düşman olmaması ve Dünya'yı açıklama konusunda birlikte hareket etmeleri gerektiğidir. Yani din bilimin düşmanı olmamalı, bilim de dine düşman gibi bakmamalıdır ve işte bu noktada açıkça ortaya çıkar ki; bilimin değişmez düşmanının din değil, hiç utanıp sıkılmadan kendilerine 'ruhban' adını yakıştıran 'soysuz aracı sınıf' tarafından dinin içine yerleştirilmiş olan ***"akıl dışılık"*** *olması gerekir.*

Bilimin ve dinin ayrışarak kendi sırça köşklerine çekilmeleri "Aracı sınıf" olarak adlandırdığımız "esnaf" takımının temsil ettiği grup açısından anlaşılabilir bir tavırdır. Böylece masal anlatmak için de, Tevrat'ın harflerini saymak için de yeterli zamanları olacaktır. Artan zamanlarında da bir Yahudi peygamberi "Tanrıların" altı gün çalışarak dünyayı "yaptıktan" sonra yorulduklarını ve yedinci günde istirahat ettiklerini uyduracak; Hafız Ebu Bekr Muhammed İbn'ül Hasan İbn Fürek adında "Müslüman" bir Arap da bu uydurmaya, bu dinlenme

---

[8] John Lennhan, Bilim İş Başında, sh.123

[9] Bizde de Yunus Emre'de temsilini bulur ama değerli bilim adamlarımızın ilgisini çeken bir konu değildir.

[10] Günümüzde bile bilimin net bir tanımlaması yapılamamaktadır. Her bilim adamı kendisine göre bir bilim tanımlaması yapmakta olduğundan bilimin yüzlerce ayrı tanımlaması vardır.

sırasında tanrının; "sırtüstü uzandığını ve ayak ayaküstüne attığını" ekleyecektir.[11] *Size kalan da birincisini kutsal kitap, ikincisini de hadis-i şerif olarak okuyup durmaktır.*

Bilim adamlarının "etliye sütlüye karışmamak" şeklinde özetlenebilecek bu derin uyku hali, böylece devam eder giderse, sonuç, at izi ile it izinin birbirine karışmakla kalmayıp, bir daha ayırt edilemeyecek bir biçimde birleşmesi olacaktır. Özellikle de teknolojiden yeterli yardımı alamayan sosyal bilim dalları için bu kaçınılmazdır. Bu akılla devam ederlerse; daha 1899 yılında ***"Artık yeni hiçbir şey yok. İcat edilebilecek her şey icat edildi."*** *diye buyurmuş olan Amerikan Patent Dairesi Başkanı Charles H. Duell'in durumuna düşmeleri kaçınılmaz olacaktır. Bu akılla devam ederlerse; daha 1887 yılında,* ***"evrenin hiçbir sırrı kalmamıştır"*** *diye yazabilmiş olan ünlü Fransız fizikçisi Marcellin Berthelot'un durumuna düşmeleri de kaçınılmazdır. Kurumsal durumları da; Zeplin 'in babası ünlü Zeppelin'in, bilim adamlarını ve politikacıları bir* ***"yönlendirilebilir balon"*** *projesi üzerinde kafa yormaya çağırdığında,* ***"Bizim, göklerde uçma ve Manş Denizi'nin altından İngiltere'ye tünel kazma gibi saçma sapan işlerle uğraşacak zamanımız yoktur!"*** *diyebilen Fransız Akademisi'nden daha farklı olmayacaktır.*

Buna karşılık; İngiltere'de havadan daha ağır bir makinenin asla uçamayacağını matematiksel olarak ispatlamış olan Profesör Simon Newcomb'un bu görüşüne karşı çıkan ve havadan daha ağır makinelerin uçabileceğini söyleyebilen Nikolay Kibalçiç adında bir Rus bilim adamı idam edilmiş,[12] *aynı görüşü Amerika'da savunan Profesör Langley de, ünlü Smithsonian Institute'dan kovulmuştur.*[13] *Demek ki*

---

[11] Kaan Göktaş, Kuran Açısından Evrim Teorisi, sh. 23 **"Yüce Allah yaratıkları yaratma işini bitirince, sırtüstü uzandı, o sırada bir ayağını öbür ayağının üzerine koymuştu."**

[12] 1881 yılında idam edilmiştir. Bildiğimiz kadarıyla roket motorlu uzay gemisini tasarlayan ilk kişidir.

[13] Ünlü yazar H. G. Wells, 1901 yılında "Denizaltıların savaşta ne ise yarayabileceğini anlayamadım. En fazlasından mürettebatın boğularak ölmesine sebep olabilir." diye yazmıştır. Twenty Century Fox'un başkanı 1944 yılında; "Televizyon en geç altı ay içinde piyasadan silinecektir. İnsanlar her akşam böyle bir kutuya bakıp başında oturmak isteyip de ne yapacaklar? Canları çok sıkılır." diyebilmiştir. Vakum tüpünün kâşifi ve televizyonun babası Dr. Lee De Forest "Gelecekteki bilimsel ilerlemeler ne olursa olsun, insanlık Ay'a

bilim adamlığı yalnızca yan gelip yatma yeri olmamakta, düşünsel namus kavramını da içermektedir.

Bu bağlamda; bilimciler de kendilerine karşı acımasız olmalıdırlar. Her ne kadar akıllarından geçeni deneylerle sınamış olsalar bile, alternatif açıklamalara ve karşıt örneklere de değer vermek ve araştırmak zorundadırlar. İşte tam da bu nedenle Galileo yazılarını diyaloglar biçiminde kaleme almış ve kendi teorilerini olduğu gibi öne sürmek yerine, onları tartışmalar şeklinde ortaya koyarak irdelenmesini sağlamıştır. George Smoot da 1944 yılında yazdığı bir yazıda; Büyük Patlama hakkında kanıt bulabilmek için gökyüzünü araştırmaya hazırlanırken, kendisini yanıltma olasılığı olan bütün şeyleri bir araya toplayan bir liste hazırlamak için nasıl yıllar harcadığını anlatır.[14]

Durum bu olunca çözüm de kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Bilim; kimin ürettiğine bakmadan, bilime katkı sağlayabilecek her düşünceye itibar edecek, bunları değerlendirecek, ayıklayacak, ipe sapa gelmez olanlarını elbette çöp tenekesine atacak ama katkı sağlayabilecek olanlarına da kucak açacaktır.

Ancak bütün bunlardan çok daha önemli olarak; bilimin kendisi "kirli bilgi" üretmeyecektir. Bilim; eski Babillilerin "sıfır rakamını" bilmediği gibi açık bir gerçeği yok sayarak, "bir dairenin 360 dereceye, bir günün 24 saate, bir saatin 60 dakikaya ve bir dakikanın 60 saniyeye bölünmesini Sümer uygarlığının mirasçısı olan eski Babillilere borçluyuz" diye yazmayacaktır. Yok, bizim bildiğimizin tam tersine bu

---

asla ulaşamayacaktır." demiştir. Ünlü bilim adamı Albert Einstein bile 1932 yılında "Nükleer enerjinin bir gün elde edilebileceğine dair en ufak bir gösterge bile bulunmuyor. Bu, atomu istediğimiz gibi parçalayabileceğimiz anlamına gelirdi." diye buyurmuştur. *Üstelik bu sözü de ilk atom bombasının patlatılmasından sadece 14 yıl önce söylemiştir.*

Bu konuda diğer vecizelerin bazıları şöyledir.

"Uçaklar hoş oyuncaklar. Ama askeri bir değerleri yok." Mareşal Ferdinand Foch, I.Dünya Savaşı'nda Fransız Orduları Başkomutanı- 1911

"İnsanların büyük çoğunluğu için tütün tüketimi gayet sıhhi bir şeydir. "Doktor Ian G. McDonald, Operatör - 1963

Bilgisayarlar gelecekte belki sadece 1,5 ton ağırlığında olacaklar." Popular Mechanics Dergisi - 1949

"Radyonun geleceği yok" Lord Kevin - İskoçyalı fizik âlimi

[14] E. Blair Bolles, Galileo'nun Buyruğu, sh. VII, TÜBİTAK Populer Bilim Kitapları, Ekim-2003

doğru bir bilgi ise eğer; bu kere de "M.S. 830'da İslam Dünyasının önde gelen matematik âlimi Harezmî, dokuz ayrı rakam dâhil sıfır rakamı ile birlikte aritmetik işlemlerin nasıl yapılacağı açıkça göstermiştir" diye yazmayacaktır.

Bilim bize; ya kesirli sayıları bulanın 1380-1437 yılları arasında yaşayan Gıyasettin Cemşid olduğunu söylemeyecek ya da kesirli sayıların ne olduğunu bilmeyen Babillilerin eline bir de Pi sayısı tutuşturmayacaktır. Bilim; yalnızca Yahudileri memnun etmek adına, Tevrat'ta Heth oğulları olarak yazılan bir isimden Hititler adında, tarihte var olmayan bir ulus icat etmeyecektir. Bilim; dinsel kitapları bilimsel kaynak olarak kabul etmeyecek, Yahudilerin Eski Ahit'inden masallar yürütüp, Sami ırkları ve Sami dilleri icat etmeyecektir. Konuyu uzatmak mümkün ama gereksizdir.

Durum böyle olunca; bu bağlamda okuyucu için de birkaç söz söylememiz gerekmektedir. Belli bir düşünsel emeğin sonucu olan ve yeni bir tez ileri süren bir kitabın en temel özelliği; okuruna, bütün kitap boyunca sürekli olarak meydan okumasıdır. Yani böyle bir kitap; anlamanın bir çaba gerektirdiği konusunda, okurundan sürekli olarak bir istemde bulunur. Böyle bir istem; yerleşik uygulamaların ve onun ürettiği dar kalıpların içinde sıkışmış kalmış olan bir okuyucuya karşı, giderek artan bir acımasızlık olarak görülse bile bu, okuyucu için bir bahane oluşturmaz. Çünkü okuyucunun da şu ya da bu biçimde var olan, kendi düşünsel yapısına karşı çıkabilmek için, kendisine ve mevcut düşünce yapısına karşı, aynı ölçüde acımasız olması gerekir.

İşinize gelse de gelmese de anlamanın temel şartı budur. Çünkü yerleşik uygulamaların gerçekmiş gibi tanıttığı ve öğrettiği masallara karşı çıkabilmek; kutsal ya da değil, bilimsel ya da değil, bir masala "bu masaldır" diyebilmek kadar, bunun bir masal olduğunu anlayabilmek de en azından zihinsel yüreklilik ister.

Baki ile bitirelim: "Âvazeyi âleme 'adam' gibi sal, baki kalan bu dünyada bir hoş sâdâ imiş."

Cahit Doğan Doyar

Dünya -17.06.2012

BİRİNCİ BÖLÜM

SODOM VE GOMORE

"Ergene'nin köprüsü
Susuzluktan bunalmış
Edirne minaresi
Eğilmiş su içmeğe

Allah'ımın dağında
Üç bin balık kışlamış
Susuzluktan bunalmış
Kağnı ister göçmeğe

Kaygusuz'un sözleri
Hindistan'ın kozları
sen de bu yalan ile
gidem dersin uçmağ'a "
Kaygusuz Abdal

Yukarıda söylediklerimizin daha iyi anlaşılabilmesi için, çalışmamıza ünlü bir masalla, bin yıllık Sodom ve Gomore aldatmacası ile başlayalım.[15] Judeo-Hıristiyanların; Hacer'i bir parça ekmek ve oğlu İsmail ile birlikte sokağa attığı için *"müşfik ve sevecen"* olarak gördükleri büyük ataları Avraam; ***"günün sıcak saatlerinde Mamre meşeliğindeki"*** çadırının önünde boş boş oturur-

[15] Bütün bu çalışmalarda Samiriler, şimdilik, bütünüyle konumuzun dışındadır.

ken aniden karşısında üç adam görür.[16] *"Abraham karşısında üç adamın durduğunu gördü."*[17] Kutsal Kitap'taki ifade aynen budur; *"Üç adam."*[18] İngilizce Tevratlarda da aynıdır, *"üç adam."*

Bu üç "**adam**"dan birisi ise Rabbin yani Lord'un ya da Tanrının ta kendisidir. Kendini aşmış bir Yahudi peygamberi kutsal kitabın açıkça "adam" dediği bu adamların; *"esasında insan kılığına girmiş üç melek olduğunu ve hepsinin ayrı ayrı vazifesi olduğunu"* yazar.[19]

Konuyu sulandırarak karıştırmak isteyen bu şabalak Yahudi peygamberine göre; bu adamların *"birincisi Avraam'ın sancılarını dindirmeye, ikincisi Sara'nın bir oğlu olacağını haber vermeye, üçüncüsü ise Sedom ve Amora (Sodom ve Gomore) şehirlerini mahvetmeye gelmişlerdi."*[20] Tanrının ya da meleklerinin iki işi birden yapamadığını söyleyen değerli bir açıklama olduğu kuşkusuzdur ve akılsız Yahudi peygamberlerinin tanrı anlayışını temsil eder.

Adamları görünce, çadırın önünden kalkıp onları karşılamaya koşan ve önlerinde eğilen Avraam; onlara*"Yehova, eğer benden hoşnutsan, ne olur kulunun yanından geçip gitme" dedi. İzin verin biraz su getireyim de ayaklarınız yıkansın. Sonra ağacın altında dinlenirsiniz. Mademki buraya, kulunuzun yanına geldiniz, bir parça ekmek getireyim de yüreğinize can gelsin, sonra yolunuza gidersiniz"*der. Bunun üzerine Yehova ve yanındaki adamlar *"Peki, dediğin gibi olsun."* diye karşılık verdiler."[21]

Avraam adamları yani Yehova ile yanındaki iki arkadaşını konuk eder, onlara yemek hazırlatır ve hazırlanan buzağıyı yoğurt ve sütle birlikte "**adamların**" önüne koyar. Adamlar ellerini değil, *"ayaklarını yıkadıktan"* sonra yemeklerini yerken Avraam'a

---

[16] Yaratılış 18: 1 King James Genesis 18: 1 "And the LORD appeared unto him in **the plains of Mamre**: and he sat in the tent door in the heat of the day;"

[17] Yaratılış, 18: 2

[18] İngilizce Tevrat'ta da aynıdır; üç adam. "And he lift up his eyes and looked, and, lo, **three men stood by him**

[19] Nisim Behar, a.g.e. sh.18

[20] Nisim Behar, a.g.e. sh.18

[21] Yeni Dünya Çevirisi, Yaratılış 18: 2-5

"karın Sara nerede?" diye sorarlar.[22] *"Ve ona dediler: Karın Sara nerede?"* Abraham *"çadırda"* diye yanıtlar. Bunun üzerine "Yahve Elohim'in" Türkçesi olduğu söylenen *"Rab Tanrı,*[23] (yani tanrı tanrılar ya da tanrılardan Yahve olanı) ***gelecek yıl bu zamanda kesinlikle yanına döneceğim dedi. O zaman Sara'nın bir oğlu olacak. Sara Rabbin arkasında çadırın girişinde durmuş dinliyordu. İçin için gülerek 'bu yaştan sonra bu sevinci tadabilir miyim?' diye düşündü. Üstelik efendim de yaşlı."***[24] Buradaki Rab Tanrı ifadesinin İngilizce Tevrat'ta bulunmadığını ve ifadenin "O ***söyledi"*** şeklinde olduğunu da belirtelim.[25] Eski Tevratlarda da aynıdır: ***"Ve o dedi."*** Tevrat'ın Yeni Dünya tercümesinde daha açık yazılıdır: ***"Onlardan biri."***

Kutsal Kitap'ta yazıldığına göre, Yahve veya Lord ya da Rab Tanrı ya da tanrılardan Yahve olanı veya O ve iki arkadaşı, bir yandan süt ve yoğurt eşliğinde buzağı yerken bir yandan da Sara ve Abraham'la laf yarıştırmakla meşguldürler. Ama Rab Tanrı, yani **Yahve Elohim**, tanrılardan biri olduğu için Sara'nın *"için için güldüğünü"* fark eder. Sara korkar, *'**gülmedim**'* diye yalan söyler ama Rab *'**hayır, güldün**'* der.[26] Konu biraz daha uzasa Tanrı ile Sara dedikoduya da başlayacaklardır ama neyse ki uzamaz. Bütün bunlar Kutsal Kitabın Yaratılış bölümünde "**Üç konuk**" ara başlığı altında 1'den 15'e kadar olan ayetlerde aynen bu şekilde yazılıdır.

"Türkiye topraklarında yetişen ve Türkiye Yahudi Cemaati'nin dini varlığı için hayatı boyunca çalışan, eserler yayınlayan büyük din adamı Rabbi Nisim Behar'ı onun en önemli eserlerinden biriyle Türk okurlarına tanıtıyor olmakla mutluluk duyuyoruz." şeklinde tanıtılan dangalak bir Yahudi peygamberi de bu masaldan *"Avraam çok misafirperver bir adamdı. Evine gelenlere yemek ve*

---

[22] Bu da yukarıda anlatılan Saray'ın isim değişmesi hikâyesinin külliyen uydurma olduğunun açık bir kanıtıdır.

[23] M. Hakan Yıldırım, Tanrı İmgesi, sh.70 Ozan Yayıncılık.

[24] Yaratılış 18: 12

[25] **"And he said,** I will certainly return unto thee according to the time of life; and, lo, Sarah thy wife shall have a son. And Sarah heard it in the tent door, which was behind him." Yaratılış 18: 10

[26] Yaratılış, 18: 1-12

yiyecek ikram eder, sonra da onlara Tanrının büyüklüğünden bahsederek, onları sadece tek bir Allaha inanmaya davet ederdi" şeklinde yeni masallar üretir.[27] Çok misafirperver Avraam'ın bir evde değil, bir çadırda yaşadığını fark edebilseydi, daha da bilge olurdu.

*"**Adamlar oradan ayrılırken**" Sodom'a doğru baktılar. Abraham onları yolcu etmek için yanlarında yürüyordu. Rab ya da Lord ya da ya da tanrılardan biri olan Yahova, "**yapacağım şeyi Abraham'dan mı saklayacağım**" dedi. "**Kuşkusuz Abraham'dan büyük ve güçlü bir ulus türeyecek,** (bu Yahudiler oluyor) **yeryüzündeki bütün uluslar onun aracılığı ile kutsanacak.** (bunlardan birisi de siz oluyorsunuz)"*[28] Sonra Yehova, Abraham'a *"**Sodom ve Gomore büyük suçlama altında**" dedi. "**Günahları çok ağır, inip bakacağım.**"*[29]

İnsan yaratan Lord ya da Rab Tanrı'nın veya tanrılardan biri olan Yahova'nın neden piyade gezdiğini sormanın ne bir anlamı ne de bir faydası yoktur. Tıpkı **"aşağı inmeden"** Sodom ve Gomore'de ne olduğunu bilememesi ve suçlamaların gerçek olup olmadığını ancak gördükten sonra anlayabilmesi gibi. Hatırlayacak olursanız dünyayı da böyle *"yapmışlardı."*

Lord ya da Rab Tanrı'nın veya tanrılardan biri olan Yahova'nın Abraham'la yakınlığının ve onunla sırdaş olmasının abartı olduğu ve Abraham'ın yüceltilmesine yönelik olduğu da açıktır. Bu Abraham'ın tanrıyla giriştiği pazarlıktan da anlaşılır. Çünkü Adamlar oradan ayrılıp Sodom'a doğru gitmişlerdir ama **"Yehova hâlâ İbrahim'in karşısında durmaktaydı."**[30] Bunlar böyle büyük densizlerdir, Avraam'ı Tanrılarının karşısında değil, Tanrılarını Avraam'ın karşısında durdururlar.

Abraham; *"**Rabbe yaklaşarak, haksızla birlikte haklıyı da mı yok edeceksin? Diye sordu. Kentte elli doğru kişi var diyelim. İçindeki elli doğru kişinin hatırı için kenti bağışlamayacak mısın? Rab, eğer Sodom'da elli doğru kişi bulursam onların hatırına bütün kenti bağışlayacağım." diye karşılık verdi.**"*[31]

---

[27] Nisim Behar, İbranilerin Öyküsü, sh. 17
[28] Yaratılış, 18: 18
[29] Yaratılış, 18: 16-17
[30] Yaratılış 18: 18
[31] Yaratılış, 18: 23-26

Bu pazarlık sayı on kişiye ininceye kadar devam eder. Ne var ki, Abraham'ın tanrıya söylediği bu sözler, Mezopotamya metinlerinde Ninurta'nın Nergal'e söylediği; *"İyileri de kötülerin yanında, suçsuzları da sana karşı suç işlemiş olanlarla birlikte mi yok edeceksin?* sözleriyle hemen hemen aynıdır ve Mezopotamya söylencelerinden yürütüldüğü açıkça ortadadır.

"**Adamlar**" piyade olarak Sodom'a doğru giderler ama Tanrı ya da Lord veya tanrılardan biri ya da her neyse, Abraham'ın 'karşısında' kalır. Diğer iki adam Sodom'a girerken "**adam**" değil, "**melek**" olurlar.[32] Büyük ve mutlu bir rastlantı sonucu olarak da; başka hiç kimse ile değil, Abraham'ın yeğeni Lut ile karşılaşırlar. Kutsal Kitabın *"Ovadaki kentlerin arasına yerleşti, Sodom'a yakın bir yere çadır kurdu"*[33] diye yazdığı Lut'un, Sodom'da ne işi olduğu bilinmezliğini korumaktadır. Dahası, ovadaki kentlerin arasında kurduğu çadırda yaşaması gereken Lut; Tanrı'nın iki arkadaşını yani adamları ya da melekleri "**Sodom'daki evine**" davet eder, "**mayasız ekmek**" pişirir ve yemek hazırlar. Yatmadan önce Sodom kenti ahalisinden bir kısım insan evi kuşatır ve yatmak için Lut'un konuklarını, yani tanrının arkadaşı olan iki adamı ya da meleği isterler. Lut'un onlara yalvarıp yakarmaları ve misafirleri yerine iki bakire kızını önermesi de bir işe yaramaz. Bunun üzerine Lut'un konukları olan "**iki adam,**" Lut'u kolundan çekerek içeriye alır ve Sodomluları körlük silahıyla vururlar. Sonra Lut'u, karısını ve iki kızını kentin dışına çıkarırlar ve Lut'a *"kaç canını kurtar, arkana bakma"* derler.[34] Ama Lut'un meraklı karısı söz dinlemeyip arkasına bakınca tuz olur. *"Ancak Lut'un peşi sıra gelen karısı dönüp geriye bakınca tuz kesildi."*[35]

Kısaca; Yehova, Sodom ve Gomora kentlerine gökten kükürtlü ateş yağdırarak bu kentleri, bütün ovayı, oradaki insanların hepsini ve bütün bitkileri yok eder.[36] Abraham sabah erkenden kal-

---

[32] Z.Sitchin'e ve birçoklarına göre bu iki adam uzaylıdır. Ama bu iki uzaylının arkadaşı olan ya da onlarla birlikte olan Rab Tanrı'nın da uzaylı olup olmadığı konusunu görmezden gelirler.

[33] Yaratılış 13: 12

[34] Yaratılış, 18: 16

[35] Yaratılış 19: 26

[36] Yaratılış, 18: 19

kıp bir gün önce Lord'un ya da Yehova'nın durduğu yere giderek ovaya bakar. Yerden, tüten ocak gibi duman yükseldiğini görür.[37] Çokbilmiş Yahudi peygamberleri de bu olayın tarihini M.Ö.2048 yılı olarak tayin ve tespit ederler. Anlaşıldığı kadarıyla gününü bilmemektedirler. Şimdi biz günlerden 19 Mayıs'tı desek ona da itiraz ederler.

Spekülasyondan beslenen bazı yazarçizer takımı da bu hikâyeyi alır, "atom bombasına" dönüştürür ve meraklılarına satarlar. Bunlardan birisi olan kadim düzenbaz Zecharia Sitchin; bu olayın ***"Enki'nin oğlu Marduk'un isyanı yüzünden başlayan Tanrısal bir savaş olduğu"*** yalanını da uydurur. Üstelik düzenbazlığın bir sınırı olmadığından bununla da kalmaz ve Sodom, Gomore kentlerinin, Anunnakiler arasında yapılan bir savaşta, nükleer silah kullanılarak yok edildiği palavrasını da ekler.[38]

Oysa bundan çok daha kötü bir olay İsra-el'de yaşanır. Kutsal metnin yazdığına göre, Benyamin oğullarının Giva kentinde, Levili bir yolcu cariyesi ile birlikte geceyi geçirmek için yaşlı bir adamın evine konuk olurlar. Kentin bir kısım ahalisi evi kuşatır ve ev sahibi olan yaşlı adamdan; ***"kadını değil, o adamı dışarıya çıkar, onunla yatalım."*** diyerek erkek konuğunu dışarı çıkarmasını isterler. Yalvarmaları bir işe yaramayan yaşlı adam, *"Erkek eli değmemiş kızımla adamın cariyesi içeride. Onları dışarıya çıkarayım, onlarla yatın, onlara dilediğinizi yapın."* der. Ama dışarıdakiler bunu kabul etmezler. Açıkça görüldüğü gibi İsra-el'in Benyamin-oğulları kabilesinin istedikleri, evin kızı ya da yolcunun cariyesi değil; adamın kendisidir. Bu Yahudi peygamberlerinin takıntılı herifler olduğunu boşuna söylemiyoruz. Çünkü bundan sonra da Kutsal Kitap'ta yazıldığına göre; sonunda Levili yolcu cariyesini zorla dışarı çıkarıp onlara teslim eder. Adamlar bütün gece kadına tecavüz ederler ve sonunda kadın ölür.[39]

Üstelik bunu yapanlar Sodom ve Gomora'dakiler gibi "**suçlama altında**" olan insanlar değil, Rab Tanrı'nın Benyamin kabilesinden olan inançlı oğullarıdır. Hikâyede Sodom ve Gomore efsane-

---

[37] Yaratılış, 18: 29

[38] Z. Sitchin, 12. Gezegen, sh.

[39] Hâkimler, 19: 15-26

sinin ilham kaynağı gibidir ama Rab Tanrı Giva kentine ne ateş ne de kükürt yağdırmaz. Olaydan haberi olduğu dahi kuşkuludur.

Şimdi önemli bir tespit: Sodom ve Gomora kentleri yalnızca Eski Ahit'te vardır.[40] Yahudi peygamberlerinden ilham alan Judeo-Hıristiyan ideolojinin yazıp çizdiğine göre; Yakındoğu'da Ölü Deniz'in güneyinde iki büyük kent olması gereken Sodom ve Gomore şehirleri; ne daha önceki, ne çağdaşı ve ne de daha sonrakine ait hiçbir kayıt da yoktur. Giva gibi çok daha önemsiz kentlerin bile yer aldığı Mısır kayıtlarında yoktur. Göreceli olarak yakın olan Fenike kayıtlarında yoktur. Babil kayıtlarında yoktur. Ugarit kayıtlarında yoktur. Zamanın güçlü devleti Hitit kayıtlarında yoktur. Asur kayıtlarında yoktur. O kadar yoktur ki; bu kentler hakkında arkeolojik bilgi ya da bulgu bile yoktur.

İlk ata müşfik baba Abraham'ın meraklı torunları bu bölgeyi neredeyse karış karış kazmışlar ama bir şey bulamamışlardır. Yapılan araştırmaların sonuçlarına göre; bölgede birkaç küçük yerleşim birimi izi dışında hiçbir kalıntı yoktur. Genel kanı da, bu küçük yerleşim birimlerinin deprem ya da toprak kayması gibi doğal nedenlerle terk edildiği yönündedir.

Eski Ahit gibi kutsal bir kitapta anlatılan bu iki kentten hiçbir iz bulunamamasının verdiği şaşkınlık o kadar büyük olmuştur ki; bazı yazarlar bunun sebebinin ***"Dört bin yıl önce büyük bir felaket sonucu, Sodom ve Gomora'nın tam anlamı ile yerin dibine batması olduğunu"*** yazmışlardır.[41] Yani mutlaka vardırlar ve bulunamayışlarının nedeni **"yerin dibine"** batmış olmalarıdır. Tevrat'ın şifresini bulduğunu iddia eden başka bir düzenbaz soytarı da; ***"Çok büyük bir depremin bu iki kenti Ölü Deniz'in altına gömdüğünü"*** yazarak bir daha bulunmamalarını da garanti altına alır.[42]

Judeo-Hıristiyan bilgeler yel yeperek, yelken kürek buraya da yetişir ve Sodom ile Gomore'yi Ölü Deniz'in altında gösteren eğlenceli haritalar çizerek, eğlenceli açıklamalar yaparlar. Sodom ve

---

[40] Sodom-Sodome-Şezum. Gomora-Gomorrah- Omore

[41] H. Örs, Musa ve Yahudilik, Remzi Kitapevi, İst.1999.2.Basım. sh.153

[42] Michael Drosnin, Tevrat'ın Şifresi II. Sh.45. Cep Kitapları 2003

Gomora'yı Ölü Deniz'in altında gösteren bu eğlenceli haritalardan birisini yalnızca bilgi olsun diye sunuyoruz. ***(Harita 1)***

Harita 1
Kaynak: http://uflib.ufl.edu

Şimdi size bilimsel kuyruklu yalan nasıl söylenir konusunda bir örnek. *"Kutsal Kitap'ta ismi geçen ve ayrıca beş adet şehrin, bahsedilen coğrafi bölgelerde yer alması ve bunların gerçekten önemli* ***ticari mer-***

kezler olduğu ispatlanana kadar, (bu yalan) *Sodom ve Gomorrah'ın yıkımının aslının olmadığı düşünülüyordu. Bu şehirlerin Kutsal Kitap'ta anlatılan yok oluşlarının* da ***aslına uygunluğu konusunda bir şüphemiz yoktur. Elde edilen deliller,*** (bu da yalan, böyle bir delil yok) ***bu şehirlerde şiddetli deprem hareketlerinin gerçekleştiğini ve yer katmanlarının bazılarının çatladığını ve gökyüzüne doğru yükseldiğini ortaya koymaktadır.*** (Külliyen uydurma) *Bu bölgede aşırı miktarda katran ve zift bulunmaktadır, Kutsal Kitap'ta, Tanrı'yı reddeden bu şehirlere gökten kükürt yağdığı (kükürt çukurları) anlatılmaktadır. Bu bölgede tortulaşmış taşların, yüksek ısıdan dolayı birbirine kaynadığına dair deliller bulunmuştur.*(Bu da uydurma, delil melil yok) *Jebel Usdum (Sodom dağı) isimli dağın tepesinde, bu tip bir derin yanmanın delilleri mevcuttur.* (Bu dedikleri dağın Sodom'la bir ilgisi yok) *Çok uzun bir geçmiş zamanda bu tip bir devasa yangının gerçekleştiğine dair* ***elimizde sabit deliller mevcuttur,*** (külliyen uydurma,) *bu devasa yangın,* ***Ölü Deniz altındaki petrol havzasının ateş alıp patlaması*** *ile açıklanmaya çalışılmıştır. Tüm doğa, Tanrı'nın hükmü altında olduğuna göre, bu açıklama, bu olayın mucizeviyatından bir şey eksiltmez.* (Yani Yahova gökten kükürt yağdırmasa da olur.) *Bu olayın gerçekleştiği zaman, uyarılar ve meleklerin* (hani şu yemek yiyen üç adam ya da üç tanrı) *ziyareti bağlamında, mucizevî doğasını ortaya koymaktadır."*[43]

Açıkça görüldüğü gibi Ölü Deniz'in "**altındaki**" petrol havzasının ateş alıp patlaması buluşunun dışında diğer tanıkları yine Kutsal Kitap'ta anlatılan hikâyenin kendisi ile yeni icat edilen diğer uydurmalardır. Oysa kendilerine bilim adamı ya da din adamı ya da İlahiyatçı veya başka bir isim yakıştırılan insanların böyle yalanlar uydurmakla kalmayıp, bir de üstüne "bilimsel açıklama" adı altında yayınlamamaları gerektiği açıktır. Yayınlayanlara da dünyanın her yerinde "uydurukçu" demekle kalmazlar, bunu yapanların dünyadan habersiz ikiyüzlü şabalaklar olduklarını da buna eklerler.

Şimdi biz, en sonda söylememiz gerekeni en başta söyleyelim de hesabını sonra tutarız. Üç adam geldiği sırada Avraam nerede oturuyordu? Kutsal kitabın yazdığına göre, "**Günün sıcak saat-**

[43] www.hristiyan.net

lerinde Mamre meşeliğindeki çadırının önünde." Peki, "Mamre meşeliği nerede diyorsanız; Hevron'dadır. Kanıtı da Kutsal Kitap'ın içinde yazılıdır. ***"Avram çadırını söktü, gidip Hevron'daki Mamre meşeliğine yerleşti. Orada Rab'be bir sunak yaptı."***[44]

Yahudi peygamberlerinin büyük bir başarıyla kuzeyden güneye taşıdıkları önemli kentlerden birisi de bu Hevron'dur. Önemi de tıpkı Beer-Şeva gibi ilk ataların yaşadıkları yerlerden birisi olmasından kaynaklanır. Çünkü Tevrat Yaratılış kitabında aynen şunları yazar: "Avram çadırını söktü, gidip ***Hevron'daki Mamre meşeliğine yerleşti.*** Orada RAB'be bir sunak yaptı."[45] Ölüdeniz yazmalarında ise bu hikâye birinci ağızdan anlatılır. ***"Ben*** (Avram) ***ayrıldım ve güneye gittim. Hevron kurulurken buraya geldim ve burada iki sene kaldım."*** [46] Ölüdeniz yazmalarında Avram; yeğeni Lut'un kaçırıldığını ve mallarına el konulduğunu da yaşamakta olduğu bu Hevron'da öğrenecektir. ***"Avram'ın Lut'a verdiği sürülerden birinde çobanlık yapan kişi esirlerin arasından kaçarak, o zamanlar Hevron'da yaşamakta olan Avram'ın yanına geldi."***[47] Aynı bilgi bir "İbrani" eklemesiyle Tevrat'ta da vardır. ***"Oradan kaçıp kurtulan biri gelip İbrani Avram'a durumu bildirdi. Avram Eşkol'la Aner'in kardeşi Amorlu Mamre'nin meşeliğinde yaşıyordu"***[48]

Avram Sodom'u yağmalayan dört muzaffer kralı kovalamak için de yaşamakta olduğu bu Hevron'dan yola çıkacaktır." *Avram yeğeni Lut'un tutsak alındığını duyunca, evinde doğup yetişmiş üç yüz on sekiz adamını yanına alarak dört kralı Dan'a kadar kovaladı"*[49] Bu ifade Ölüdeniz yazmalarında Avram'ın ***"köleleri arasından savaşa hazırlıklı üç yüz seksen adam seçtiği"*** şeklindedir.[50] Tevrat'ta "dört kralı Dan'a kadar kovaladı. Adamlarını gruplara ayırdı, gece saldırıp onları bozguna uğratarak

---

[44] Yaratılış 13: 18

[45] Yaratılış 13: 18 "Then Abram removed his tent, and came and dwelt in the plain of Mamre, which is in Hebron, and built there an **altar unto the LORD**

[46] G. Vermes, a.g.e. sh.474

[47] G. Vermes, a.g.e. sh.477

[48] Yaratılış, 14: 13

[49] Yaratılış 14: 14

[50] G. Vermes, a.g.e. sh.478

Şam'ın kuzeyindeki Hova'ya kadar kovaladı"[51] şeklinde yer alan bozuk ifade; Ölüdeniz yazmalarında ***"Avram, Dan'a kadar bu ordunun izini sürdü ve ordunun Dan'da konaklamış olduğunu gördü. Gece olunca dört koldan ordunun üzerine saldırdılar. Avram, bu orduyu Şam'ın kuzeyinde bulunan Helbon'a kadar kovaladı"*** şeklinde düzgün bir anlatımdır.[52]

Avram'ın karısı Sara'da burada, Hevron'da ölecektir. "Kenan ülkesinde, bugün ***Hevron denilen Kiryat-Arba'da öldü.*** İbrahim yas tutmak, ağlamak için Sara'nın ölüsünün başına gitti."[53] Sara'nın mezarı için gereken toprak parçası da burada yani Hevron'da, büyük pazarlıklar sonucu Hititli Efron'dan satın alınacaktır. *"Böylece Efron'un Mamre yakınında Makpela'daki tarlası, çevresindeki bütün ağaçlarla ve içindeki mağarayla birlikte, kent kapısında toplanan Hititler'in huzurunda İbrahim'in mülkü kabul edildi."*[54] Avram'ın karısı Sara'da Hevron'da satın alınan bu yere gömülecektir. **"İbrahim karısı Sara'yı Kenan ülkesinde Mamre'ye -Hevron'a- yakın Makpela Tarlası'ndaki mağaraya gömdü."**[55] Bu sırada Avram'ın oğulları da yanındadır. "Oğulları İshak'la İsmail onu Hititli Sohar oğlu Efron'un tarlasında Mamre'ye yakın Makpela Mağarası'na gömdüler."[56] Daha sonra Yakup'ta babası İshak'ın yaşamakta olduğu bu Hevron'a gidecektir. ***"Yakup, İshak'la İbrahim'in de yabancı olarak kalmış olduğu bugün Hevron denen Kiryat-Arba yakınlarındaki Mamre'ye, babası İshak'ın yanına gitti."***[57] Hevron'da yaşamakta olan Yakup, oğlu Yusuf'u da bu Hevron'dan gönderecektir. "Babası, "*Git kardeşlerine ve sürüye bak*" dedi, "*Her şey yolunda mı, değil mi, bana haber getir.*" **Böylece onu Hevron Vadisi'nden gönderdi."**[58]

---

[51] Yaratılış 14:
[52] G. Vermes, a.g.e. sh.478
[53] Yaratılış 23: 19
[54] Yaratılış 23: 17
[55] Yaratılış 23: 19
[56] Yaratılış 25: 9
[57] Yaratılış 35:27
[58] Yaratılış 37: 14

Bütün bu yazdıklarımızdan çıkarabileceğimiz net sonuç; Yahudilerin ilk ataları olan Avram, İshak ve Yakup'un Hevron'da; Tevrat'ın ifadesiyle *"yabancı olarak"* yaşamış olduklarıdır. Bu o kadar böyledir ki; Mısır'a gittiği ve orada öldüğü söylenen Yakup yani İsra-el; oğullarına Hevron'a gömülmesini vasiyet edecektir. "Sonra Yakup oğullarına şu buyrukları verdi: "Ben ölmek, halkıma kavuşmak üzereyim. Beni Kenan ülkesinde atalarımın yanına, Mamre yakınlarında Hititli Efron'un tarlasındaki mağaraya, ***Makpela Tarlası'ndaki mağaraya gömün.***"[59] Hiç inandırıcı olmamakla birlikte; oğulları da bu vasiyeti yerine getirecek ve Yakup'un ölüsünü Mısır'dan getirerek, Hevron'da gömeceklerdir." **Onu Kenan ülkesine götürüp Mamre yakınlarında Makpela Tarlası'ndaki mağaraya gömdüler."**[60]

Mısır'dan çıkış ve Kenan ülkesinin ele geçirilmesi sırasında Hevron yine gündeme gelecektir. Tevrat'ın yazdığına göre bu sırada bir Hevron Kralı bile vardır; üstelikte Amorludur. "Böylece Amorlu beş kral -**Yeruşalim, Hevron, Yarmut, Lakiş ve Eglon kralları**- ordularını topladılar, hep birlikte gidip **Givon'un** karşısında ordugâh kurdular; sonra saldırıya geçtiler."[61] Bunun üzerine Yeşu bütün savaşçıları ve yiğit adamlarıyla birlikte **Gilgal'dan** yola çıkar ve bütün gece yol alarak Amorlulara ansızın saldırır. Böylece Ayın ve Güneşin yerlerinde durarak günün uzamasını sağladıkları o ünlü savaş başlamış olur. Bu arada İsrail'in tanrısı da düşmanın başına iri iri taş parçaları atmaktadır.[62] Durum böyle olunca; İsrailliler Amorluları *Givon'da* bozguna uğratarak **"Beythoron'a** çıkan yol boyunca, **Azeka** ve **Makkeda**'ya dek kovalayıp öldürürler."[63] Bu arada kaçarak **Makkeda**'da bir mağaraya saklanan ve aralarında Hevron Kralı da olan beş kralı da bularak öldürürler.

---

[59] Yaratılış 49: 29

[60] Yaratılış 50: 13

[61] Yeşu 10: 5

[62] "And it came to pass, as they fled from before Israel, and were in the going down to Bethhoron, that the LORD cast down great stones from heaven upon them unto Azekah, and they died: they were more which died with hailstones than they whom the children of Israel slew with the sword."

[63] Yeşu 10: 10

"Ardından Yeşu İsrail halkıyla birlikte Eglon'dan Hevron üzerine yürüyüp saldırıya geçti, Kenti aldılar, kralını, halkını ve köylerindeki bütün canlıları kılıçtan geçirdiler. Eglon'da yaptıkları gibi, herkesi öldürdüler; kimseyi sağ bırakmadılar" diye yazar Tevrat.[64] Bu hikâyenin ilginç tarafı da; Hevron'u alarak kralını öldüren ve bütün canlıları kılıçtan geçiren Yeşu'nun, bütün bu yaptıklarını unutarak "bundan sonra Anaklılar'ın üzerine yürümüş olması ve onları **dağlık bölgeden, Hevron, Devir ve Anav'dan, Yahuda ve İsrail'in bütün dağlık bölgelerinden söküp atmış, onları tümüyle yok etmiş olmasıdır.** [65] Böylece İsrailliler Hevron'u almış olurlar. Alır almaz da "mülk olarak" Yefunne oğlu Kalev'e verirler. Kutsal kitap ta *"Böylece Hevron bugün de Kenizli Yefunne oğlu Kalev'in mülküdür"* diye yazar.[66] Bu Yefunna oğlu Kalev bazen Kenizli,[67] bazen Kenezli bazen Kenazlı [68] bazen de Yahudalıdır.[69]

Gelin görün ki; bu Kenizliler de İsrailli değil, Musa'nın Midyanlı kayınbabası Yitro'nun kabilesidir.[70] Üstelikte Tevrat'ın yazdığına göre "toprakları ellerinden alınacak" olan "düşman" kabileler arasındadır. Bu da söylediğimizin kanıtıdır: *"Mısır Irmağı'ndan büyük Fırat Irmağı'na kadar uzanan bu toprakları -Ken, Keniz, Kadmon, Hitit, Periz, Refa, Amor, Kenan, Girgaş ve Yevus topraklarını- senin soyuna vereceğim."*[71]

İşte bu toprakları elinden alınması gerektiği halde üstüne bir de toprak verilen; üstelik İsra-elli olmadığı da anlaşılan Kenli-Kenizli Kalev'de kenti alır almaz "Anak'ın üç torununu, onun

---

64 Yeşu 10: 1-37
65 Yeşu 11: 21
66 Yeşu 14: 14
67 Yeşu 14: 14
68 Yeşu 14: 6
69 Çölde Sayım 13: 6
70 O gün RAB Avram'la antlaşma yaparak ona şöyle dedi: "Mısır Irmağı'ndan büyük Fırat Irmağı'na kadar uzanan bu toprakları -Ken, Keniz, Kadmon, Hitit, Periz, Refa, Amor, Kenan, Girgaş ve Yevus topraklarını- senin soyuna vereceğim." Yaratılış 15:18
71 Yaratılış 15: 18

soyundan gelen Şeşay, Ahiman ve Talmay'ı oradan sürmeye" gidecektir.[72] Bu Hevron'un üçüncü kere alınışıdır.

Bu kadar da değildir; Yeşu'nun ölümünden sonra bu kere de Yahuda oğulları, **"Eski adı Kiryat-Arba olan Hevron'da yaşayan Kenanlılar'ın üzerine yürüyerek Şeşay, Ahiman ve Talmay'ı yenilgiye"** uğratacaklardır.[73] Bu Hevron'un dördüncü kez alınışıdır.

Bundan sonra Davut'un zamanına kadar Hevron'la ilgili bir kayıt yoktur. Davut Yahve'ye , "*Yahuda kentlerinden birine gideyim mi?*" diye sorunca, Yahve'de *"Git"* der. "Davut, "*Nereye gideyim?*" diye sorunca, **RAB, "Hevron'a" diye karşılık verdi."**[74] Bunun üzerine Davut'ta **"Aileleriyle birlikte adamlarını da götürdü. Hevron'a bağlı kentlere yerleştiler"** diye yazar kutsal kitap. Tevrat'ın yazdığına göre daha sonra "Yahudalılar Hevron'a giderek orada Davut'u Yahuda Kralı olarak mesh edecekler, ***Davut'ta Hevron'da Yahuda halkına yedi yıl altı ay krallık yapacaktır.***[75]

Ancak gelin görün ki, İngilizce tercümede bu Hevron adı yoktur.[76] Davut'u kral olarak mesh edecek olan Yahudalılar Hevron'a değil, **"house of Judah"** yani "Yahuda evi'ne" gitmişlerdir. Hevron adı buraya Türkçe tercüme için özel olarak eklenmiştir. Üstelik tek örnekte değildir çünkü Türkçe tercümede Davut'un oğlu Abşolom'un "ben kulun Aram'ın Geşur Kenti'nde yaşarken, 'RAB beni Yeruşalim'e geri getirirse, O'na Hevron'da tapınacağım diye adak adamıştım." Şeklindeki sözleri içine özellikle sokuşturulmuş olan "Hevron" ismi, İngilizce

---

[72] Yeşu 15: 14
[73] Hakimler 1: 10
[74] 2. Samuel 2: 1
[75] 2. Samuel 2: 11-32

[76] And the men of Judah came, and there they anointed David king over the house of Judah.

tercümede yoktur.[77] Zamanı olup ta arayanlar daha fazlasını da bulabilir.

Zaten adamlarıyla birlikte Hevron'a bağlı kentlerde yerleşen Davut'ta, adamları da bir daha Hevron'dan ayrılmayacaktır çünkü "**Davut'un bu altı oğlu Hevron'da doğdular**. Davut orada yedi yıl altı ay, krallık yaptı" diye yazılıdır Tevrat'ta.[78]

Bu yazdıklarımızdan da görüldüğü gibi masal; her türlü hileye başvurularak mükemmele yakın bir şekilde düzenlenmiştir. Sonuç olarak eski adı Kiryat-Arba olan, eski ataların da yaşamış olduğu Hevron Kenti, Yahuda bölgesindedir. Davut'ta bu kentte kral olarak meshedilmiş ve yine bu kentte Yahuda halkına yedi yıl altı ay krallık yapmıştır.

Hikâye mükemmele yakın bir şekilde düzenlenmiştir ama; mükemmele yakın, mükemmel demek değildir. Çünkü Tevrat'ın Türkçe tercümesinin düzeltilmesi unutulmuş bir yerinde, Hevron'un, asıl adı olan "Evron" olarak kalmış olduğu gözden kaçmıştır. Bu nedenle de Yeşu'nun kitabında bulunan "**Evron,** Rehov, Hammon ve Kana'ya geçerek Büyük Sayda'ya kadar çıkıyordu" ifadesi İngilizce tercümede "And **Hebron,** and Rehob, and Hammon, and Kanah, even unto great Zidon" şeklinde yazılıdır.[79]

Böylece biz de Hevron'un eski adının Kiryat-Arba falan değil, Evron olduğunu öğrenmiş oluruz. Tevrat'ın Yeni Dünya Çevirisinde de "**Ebron**" (Evron) şeklinde yazılmış olduğundan bir yanlışlık yapma olasılığımız yoktur.[80] Daha sonra açıklayacağımız gibi asıl adı da Abdon'dur.[81] Zaten Hevron'da bir yer adı değil, Musa'nın amcasının adıdır.[82]

---

[77] 2. Samuel 15: 8 "For thy servant vowed a vow while I abode at Geshur in Syria, saying, If the LORD shall bring me again indeed to Jerusalem, then I will serve the LORD."

[78] 1. Tarihler 3: 4

[79] Yeşu 19: 28 İlk fırsatta düzeltileceğine emin olabilirsiniz. Hem de din, iman ve Yahve adına.

[80] Tevrat, Yeni Dünya Çevirisi 19: 28

[81] Avdon olarakta okunur.

[82] Çölde Sayım 3: 19 "Kehat'ın boy başı olan oğulları: Amram, Yishar, Hevron, Uzziel."

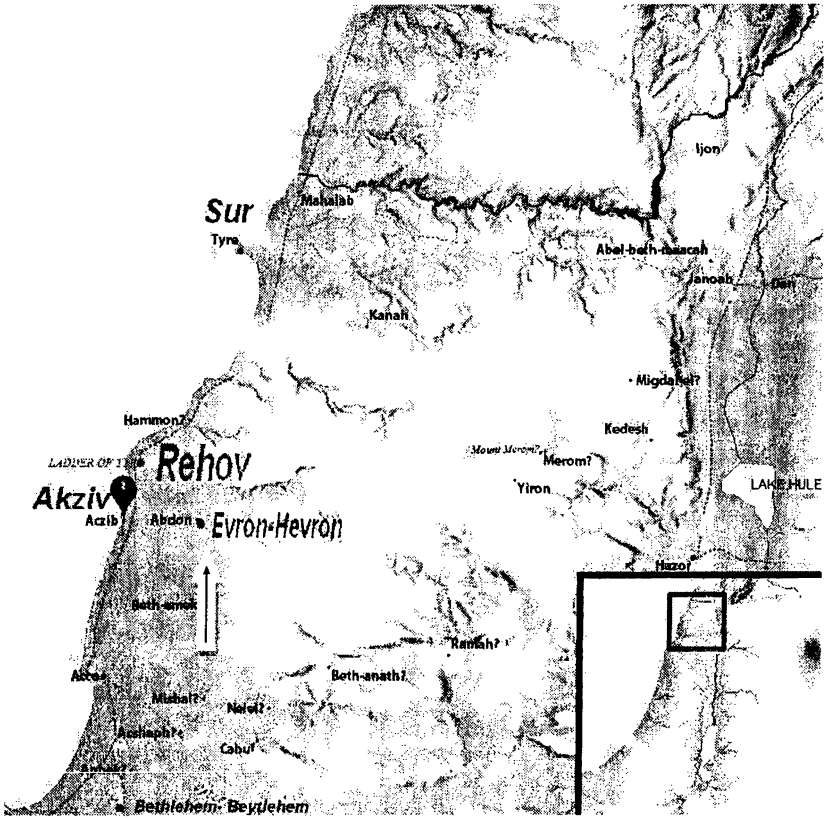
Evron yani Hevron adı kutsal kitapta yalnızca bir tek yerde Yeşu'nun kitabında geçer. Üstelikte daha önce sözünü ettiğimiz Aşer oğullarının payına düşen topraklar konusunda. Dikkatle okumanızı öneririz çünkü bu bir kutsal kitap kaydıdır. *"Beşinci kura boy sayısına göre* ***Aşeroğulları oymağına*** *düştü. Sınırları içindeki kentler Helkat, Hali, Beten,* ***Akşaf,*** *Allammelek, Amat ve Mişal'dı. Sınır batıda* ***Karmel*** *ve Şihor-Livnat'a erişiyordu. Buradan doğuya,* ***Beytdagon'a*** *dönüyor, Zevulun sınırı ve Yiftahel Vadisi boyunca uzanarak kuzeyde* ***Beytemek*** *ve* ***Neiel'e*** *ulaşıyordu.* ***Kavul'un kuzeyinden, Evron, Rehov, Hammon ve Kana'ya geçerek Büyük Sayda'ya kadar çıkıyordu.*** *Buradan* ***Rama'ya*** *dönüyor, sonra surlarla çevrili* ***Sur Kenti'ne*** *uzanıyor,* ***Hosa'ya*** *dönerek* ***Akziv*** *yöresinde, Akdeniz'de son buluyordu.* ***Umma, Afek ve Rehov;*** *köyleriyle birlikte yirmi iki kent, boy sayısına göre* ***Aşeroğulları oymağına verilen payın içinde kalıyordu."***[83] Bu ayetlerin İngilizcesini de vermek zorunda olduğumuzu düşündüğümüzden ilgilenenler için dip not olarak ekliyoruz. Evron ismi konusunda bir yanlışlık olmadığı ve Evron'un, Hevron olduğu orada da görülecektir.[84]

Şimdi bölüm başında sunmuş olduğumuz haritayı da göz önünde bulundurarak bu kentlere yeni bir harita üzerinde bakalım. **(Harita 1-A)**

---

[83] Yeşu 19: 23-31 ayetler

[84] "And their border was **Helkath,** and Hali, and Beten, and **Achshaph,**And Alammelech, and Amad, and Misheal; and reacheth to **Carmel** westward, and to Shihorlibnath;And turneth toward the sunrising to Bethdagon, and reacheth to Zebulun, and to the valley of Jiphthahel toward the north side of **Bethemek,** and Neiel, and goeth out to **Cabul** on the left hand, **And Hebron, and Rehob, and Hammon, and Kanah, even unto great Zidon;** And then the coast turneth to **Ramah,** and to the strong city **Tyre;** and the coast turneth to Hosah; and the outgoings thereof are at the sea from the coast to **Achzib:**Ummah also, and **Aphek,** and **Rehob:** twenty and two cities with their villages.This is the inheritance of the tribe of the **children of Asher** according to their families, these cities with their villages"

Harita 1-A
Kaynak: www.bibleatlas.org

Bu haritada **Abdon** olarak belirtilen kent; Yahudilerin en eski atalarının yaşadığı, Davut'un kral olarak mesh edildiği ve krallık yaptığı ***Hevron kentidir.*** [85] Haritanın en altında görülen ***Bethlehem,*** Davut'un doğduğu ve yaşadığı söylenen yerdir. ***Rama,*** Hâkim Samuel'in doğduğu ve öldüğü yerdir. Davut'ta Saul'dan kaçarken sık sık bu kente gitmiştir. Yerini çok iyi bildiğimiz ***Kedeş,*** hâkim Debora'nın İsrail'i kurtarmak için ordu

[85] Abdon- Evron-Hevron için www.biblewalks.com. Adresine de bakılabilir.

topladığı yerdir. ***Merom,*** Yeşu'nun Hasor kralıyla savaştığı yerdir. ***Afek,*** Tevrat'ın defalarca Yahuda oğullarının güney sınırı olarak belirttiği ve Filistlerin ikide bir gelip ordugâh kurdukları yerdir. ***Neiel,*** Aşer oğullarının sınırı çizilirken adı geçen Neiel Kenti'dir.[86] ***Cabul*** değersiz bölge demektir ve Tevrat Süleyman'ın bütün bu bölgeyi Sur Kralı'na sattığını da yazar. ***Akziv,*** Tevrat'ın Yahuda oğullarının Edom sınırlarına doğru ***"en güneyde"*** kalan kentleri arasında sayılan Fenike kentidir. ***Hammon*** biraz önce Aşer oğullarının sınırları çizilirken adı geçen Hammon Kentidir. Harita'nın sağında görülen ***Dan*** Kenti; ***"Dan'dan Beer-Şeva'ya bütün İsrail"*** denilen İsrail'in en ucundaki kentidir. Üstte bulunan ***Yanoah,*** Efrayimoğulları'na pay olarak verilen toprakların sınırlarındaki Janoah Kentidir.[87] Yanoah'ın üstünde bulunan **İyon** ve ***Avel-Beytmaaka*** kutsal kitapta İsrail kentleri olarak adı geçen yerlerdir.[88] ***"Asur Kralı Tiglat-Pileser İsrail'in İyon, Avel-Beytmaaka, Yanoah, Kedeş, Hasor kentleriyle Gilat, Celile ve Naftali bölgelerini ele geçirerek halkı Asur'a sürdü."***[89] Hıristiyan kaynaklar Avdon'un da bu sırada yıkılmış olabileceğini söylerler.[90] Ancak 1200 yılları civarında gerçekleşen Haçlı seferleri sırasında Avdon isminin geçmesi daha sonraları da burada bir yerleşim olduğunu ortaya koymaktadır.

Hıristiyan kaynaklar Avdon'un Yahudi dilinde bir isim olduğunu söylerler.[91] Bu Avdon ismi[92] Kutsal kitabın Hâkimler bölümünde "Onun ardından İsrail'in başına Piratonlu Hillel oğlu

---

[86] Yeşu 19: 29
[87] Yeşu 16: 1-6
[88] 1. Krallar 15: 20
[89] 2. Krallar 15: 29
[90] www. Biblewalks.com
[91] www.biblewalks.com
[92] 1891 tarihli Fransızca bir kaynakta" Khirbet Abden" olarak geçer. 1759 tarihli bir harita da ise Avdon-Abran ve Madon olarak üç isimle anılmaktadır. A'bdeh (Guerin, 1880),

Avdon geçti. ***Avdon'un kırk oğlu, otuz torunu ve bunların bindiği yetmiş eşeği vardı.*** İsrail'i sekiz yıl yönetti. Piratonlu Hillel oğlu Avdon ölünce ***"Amalekliler'e ait dağlık bölgenin"*** Efrayim yöresindeki Piraton'da gömüldü" şeklinde anlatıldığı gibi İsrail'i yöneten hâkimlerden birinin adı olarak ta geçer.[93] Yahudi peygamberleri burada kutsal kitaplarına İngilizce tercümede bulunmayan "Yeilel" şeklinde bir isim uydurur ve bu hayali Yeilel'i "Givon'un kurucusu" olarak atadıktan sonra; "Yeiel'in ilk oğlu Avdon'du" şeklinde bir kayıtla Avdon'u İsrail'in ilk kralı Saul'un ataları arasına sokarlar.[94] Yine kutsal kitabın içinde geçen "Mika oğlu Avdon" da; Kâhin Hilkiya'nın mabette bir kitap bulmasından sonra Kral Yoşiya'nın danışmaları için kadın peygamber Hulda'ya gönderdiği ekipten birinin adıdır.[95]

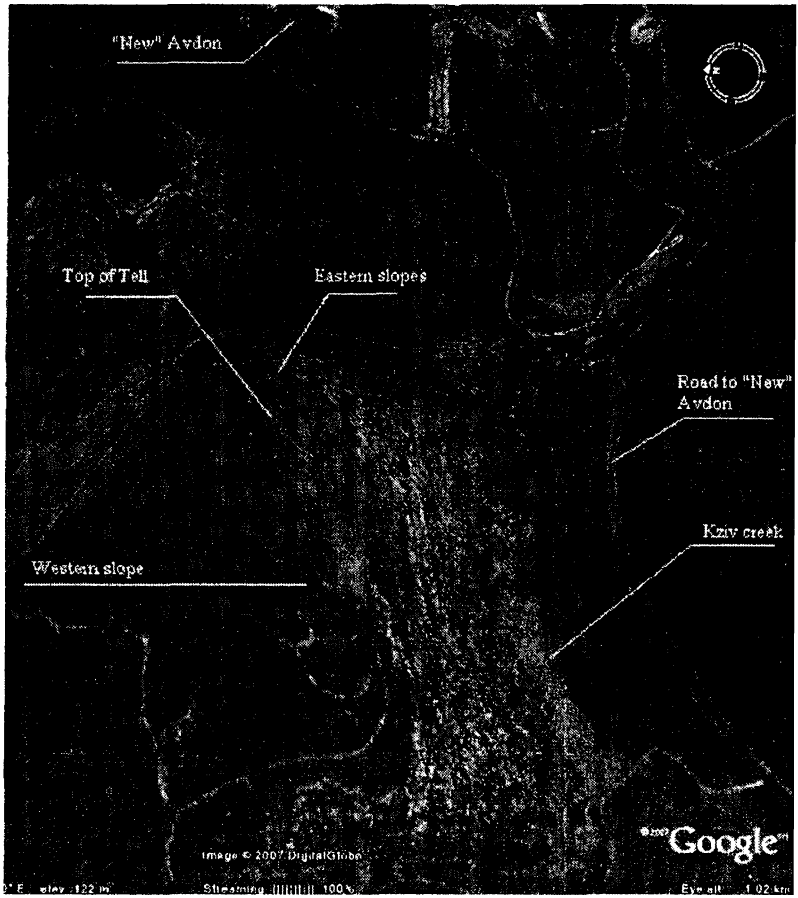
Sözü çokta fazla uzatmanın bir gereği yok. Peki, Hevron neredir diyorsanız; *"altında petrol havzası patlayan"* Ölü Deniz'le alakasız bir yerde, Akdeniz kıyısında bulunan Fenikelilerin Sur kentinin biraz güneyinde, Fenikelilerin sahil kenti Akziv'den beş kilometre içeride, Kziv deresinin aktığı yerde, Kziv tepesinin üzerindedir. Günümüzde harabedir. Biraz daha kuzeyde Nahariya yakınlarında olan 700 nüfuslu **Evron** kibbutzu ile bir ilgisi yoktur. 1952 yılında kurulan ve Tunus ile İran'dan göç eden Yahudilerin kurduğu Moshav Avdon ile de bir ilgisi yoktur. Ahanda bu da günümüzdeki fotoğrafıdır. (Foto-1)

---

[93] Hakimler 12:13-15 İsrail'in yöneticisi olan Hakim Avdon'un "Ameleklilere ait" bir yere gömülmüş olması önemli bir bilgidir.

[94] 1. Tarihler 8: 29 Türkçe: "Givon'un kurucusu Yeiel Givon'da yaşadı. İng. :" And at Gibeon dwelt the father of Gibeon;
1. Tarihler 8: 30 Türkçe:" Yeiel'in ilk oğlu Avdon'du. Öbürleri şunlardı: Sur, Kiş, Baal, Ner, Nadav," İng." And his firstborn son Abdon, and Zur, and Kish, and Baal, and Nadab

[95] 2. Tarihler 34:20

Kaynak: http://www.biblewalks.com/Sites/Avdon.html

Hıristiyan kaynaklar Avdon'un M.Ö.732'de Asur istilası sırası da yıkılmış olabileceğini söylerler.[96] Ancak M.S. 1200 yılları civ rında gerçekleşen Haçlı seferleri sırasında Avdon isminin geçm si daha sonraları da burada bir yerleşim olduğunu ortaya ko maktadır. 1891 tarihli Fransızca bir kaynakta "Khirbet Abdoı

[96] www. Biblewalks.com

olarak geçer. 1759 tarihli bir haritada ise Avdon-Abran ve l
olarak üç isimle anılmaktadır.

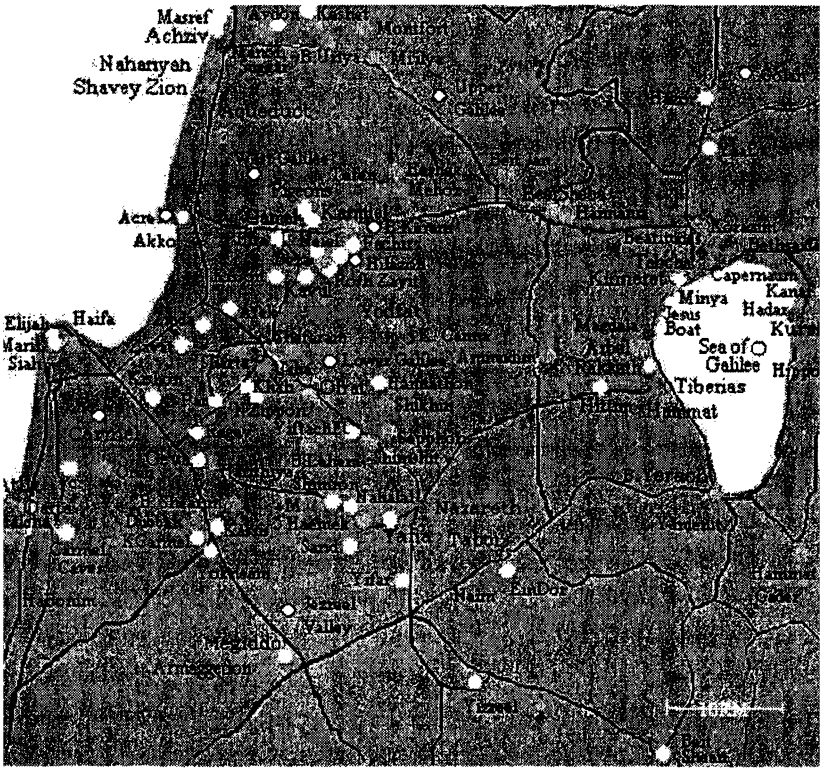
Şimdi size 1856 tarihli eski bir harita üzerinde Hevron'un
yerini gösterelim. Büyük haritada siyah çerçeve içine almı
ğumuz bölgeyi biraz daha büyüterek haritanın alt kısmı
leştirmiş bulunuyoruz. Bulunabileceği adreslerden biri
açıkça belirtmiş bulunuyoruz; ilgilenen okurlarımız daha a
lı olarak inceleyebilirler. **(Harita 2)**

Harita 2

Kaynak: www.hipkiss.org.

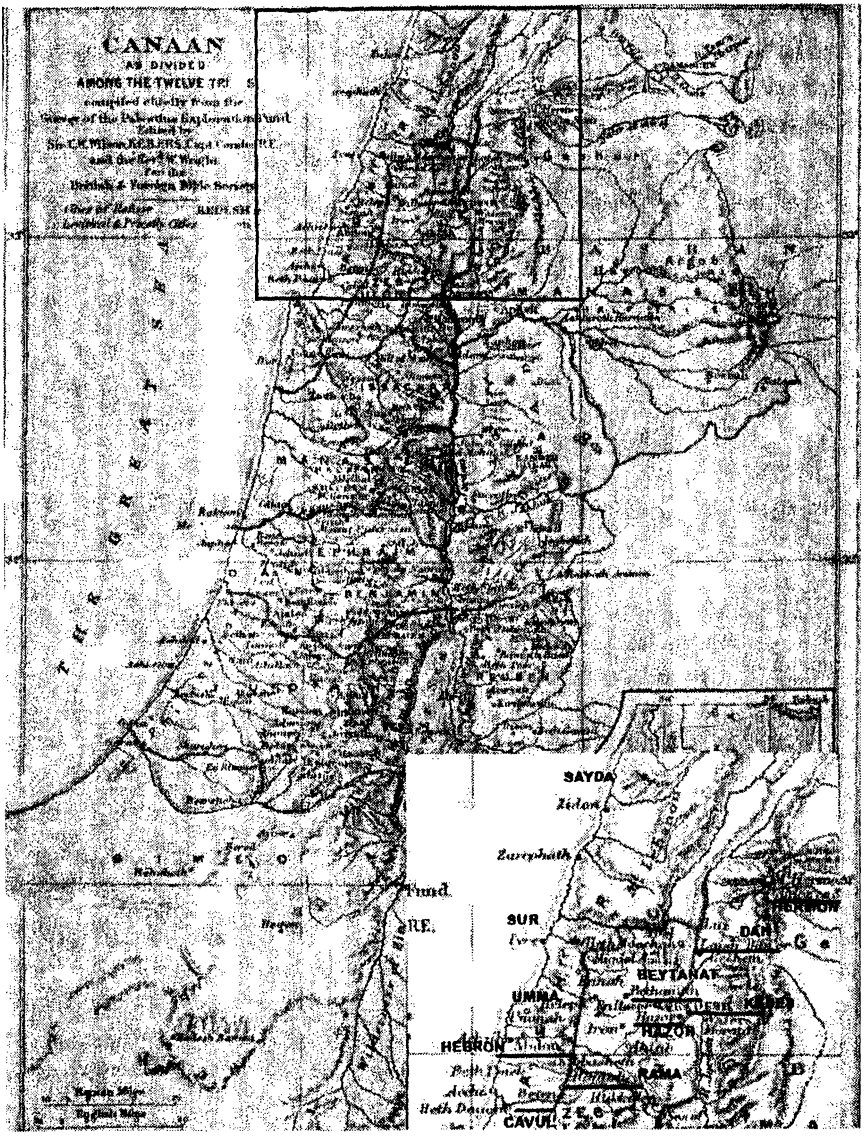
Şimdi bu haritamızı bir başka haritayla destekleyelim. Arkeolojik kazılarda bulunan yerleri gösteren bu haritamızda da Hevron, diğer ismi olan Avdon olarak görülecektir. **(Harita 3)**

Harita 3

Kaynak: www.biblewalks.com

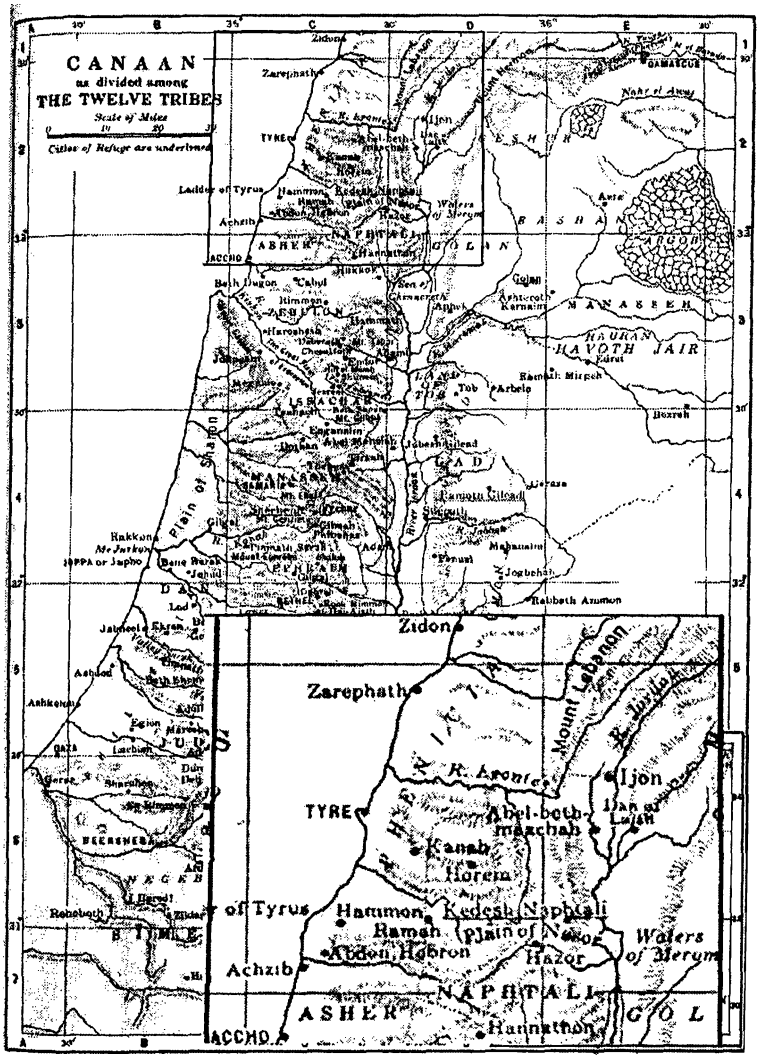
Şimdi 1899 tarihli üçüncü bir harita ile Hevron'un yerini bir kere daha doğrulayalım. Bu haritamızda "Avdon" olarak görülecektir. **(Harita 4)**

Harita 4

Kaynak: www.hipkiss.org.british and foreign bible society-holly bible 1899

Dördüncü bir harita daha kullanarak Hevron'un bulunduğ yeri garanti edelim ki, bilgesel mızmızlıkların önüne bir set d ha çekilmiş olsun. Üstelik bu haritamızda hem Avdon, hem (Hevron olarak görünecektir. **(Harita 5)**

Harita 5

Kaynak: www.bibleexplained.com

Bu haritada Asher olarak yazılan yer, "babalarından kalan mirasta" Aşer oğullarının payına düştüğü söylenilen yerdir.

Demek ki neymiş; Hevron'daki Mamre meşeliğinde "**günün sıcak saatlerinde** çadırının önünde oturan Avram'ın yanına gelen "**üç adam,**" Hevron'a gelmişlermiş. Adamların "**ayaklarını yıkadıktan sonra**" yoğurt ve süt eşliğinde buzağı "**yedikleri**" yer de Hevron'daki Mamre meşeliği imiş. Bu adamlar Hevron'daki Mamre meşeliğinden "**yürüyerek**" ayrılırken Sodom'a doğru bakmışlarmış. Demek ki neymiş; Hevron'daki Mamre meşeliğinden bakınca, Sodom görülebiliyormuş... Demek ki neymiş; Avram'ın sabah erkenden Tanrının durduğu yere giderek "**Sodom'a, Gomora'ya baktığı ve tüten bir ocak gibi yükselen dumanı**" gördüğü yer de bu Hevron'daki Mamre meşeliği imiş...

Demek ki neymiş; Hevron'dan 250 kilometre uzakta Ölü Deniz'in orasında burasında Sodom'u aradıktan ve bulamadıktan sonra, *"Ölü Deniz'in altındaki petrol havzasının patlamış olduğuna"* dair masallar anlatarak deyyusluk etmenin bir âlemi yokmuş. Söyleyecek daha çok şey var ama "bilimsel" olmayacağı için söylemiyoruz. Ama "bre avanaklar sürüsü, Kutsal Kitabınızı nerenizle okuyorsunuz?" demeden geçersek ayıp olacaktır.

Açıkça görüldüğü gibi Avram, İshak, Yakup gibi daha eski ataların yaşadıkları ve daha sonra Davut'un krallık yaptığı söylenen bölge, Galile Gölü'nün daha kuzeyinde, Akdeniz kıyısında, Suriye kentleri arasında yer alan bir bölgedir. Bu bölgenin ne Filistin, ne Yahuda ile ne de Kudüs'le bir ilgisi yoktur.

Bu durumda İsrail'in çocukları Kudüs'ü bırakın ele geçirmeyi, krallık kurmayı falan, uzaktan bile görmüş olamazlar. Kanıtı da kutsal kitaptadır." *Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar uzanan İsrail ve Yahuda'da* Davut'un krallığını kuracağına ant içti"[97]

Şimdi biz size bu konuda bir şey daha söyleyelim ama bunun için biraz geriye dönmemiz gerekiyor. Bu Sodom ve Gomora hikâyesinde bilerek ya da bilmeyerek herkesin gözden kaçırdığı bir ayrıntı var. Çünkü Tevrat'ın yazdığına göre; *"adamlardan biri Lut'a, "Kaç, canını kurtar, arkana bakma" dedi, "Bu ovanın hiç-*

[97] 2. Samuel 3. 9

bir yerinde durma. Dağa kaç, yoksa ölür gidersin" der.

Bunun üzerine Lut da Tanrının arkadaşları olan adamlara şunları söyler; *"Ben kulunuzdan hoşnut kaldınız, canımı kurtarmakla bana büyük iyilik yaptınız. Ama dağa kaçamam. Çünkü felaket bana yetişir, ölürüm.* ***Bakın, şurada kaçabileceğim, yakın bir kent var, küçücük bir kent****". Adamlardan biri Lut'a, "Peki, dileğini kabul ediyorum." dedi, "O kenti yıkmayacağım. Çabuk ol, hemen kaç! Çünkü sen oraya varmadan bir şey yapamam."*[98] Tevrat'ın Yeni Dünya tercümesi de bu sözlerin tanrının arkadaşlarına değil, Yehova'nın kendisine söylendiğini yazar: O zaman Lût, *"Ne olur Yehova, lütfen! Sana yalvarırım" dedi. "Kuluna lütfettin ve canımı kurtararak bana çok büyük vefa gösterdin. Fakat ben dağlara kaçamam; çünkü felaket bana erişir, ölürüm. Yalvarırım, şu yakındaki şehre kaçayım, nasıl olsa orası küçük bir yer. Ne olur izin ver de oraya kaçıp canımı kurtarayım. Bu senin için küçük bir şey değil mi?" Bunun üzerine ona; "Peki bu dediğini de kabul ediyorum; sözünü ettiğin şehri yıkmayacağım" dedi."*[99]

Görüldüğü gibi bu yeni hikâyede Lut'un karısı ya da kızları yer almamaktadır ve olay yalnızca Lut üzerinden anlatılmaktadır. Ancak bunun bir önemi yoktur çünkü hem bu anlatının içinde geçen ***"yakın bir kent"*** ifadesi hem de bir sonraki ayette yer alan ***"Lut Soar'a vardığında güneş doğmuştu."*** cümlesi bize Soar adındaki bu küçücük kentin Sodom'a yakın bir yer olduğunu söyler.[100] **"Bakın, şurada"** ifadesi de bu kentin Sodom'dan görülebilir uzaklıkta olduğunu doğrular. Demek ki bu Soar kentini bulursak Sodom kentinin yerini de bulabiliriz.[101]

Kutsal Kitab'ın içinde Soar kenti Kralların savaşı bölümünde de geçer. **"Bunun üzerine Sodom, Gomora, Adma, Sevoyim ve Bala (yani Soar) kralları yola çıktılar."**[102] Yani bir adı da Bala'dır.[103]

---

[98] Yaratılış 19:19:22

[99] Yaratılış 19: 18-21

[100] Yaratılış 19: 2 3

[101] İngilizce Tevrat'ta Zoar.

[102] Yaratılış 14: 8-9 Buradaki Sevoyim'de Ölü Deniz'in altına gömüldüğü söylenen kentlerden birisidir.

[103] İngilizce Tevrat'ta Bala değil, Bela'dır. Bela'da bir yer adı değil, **Benyamin'in oğullarından birinin ismidir. "And the sons of Benjamin were**

Üstelik bu ***"küçücük bir kent"*** olan Soar'ın bir kralı bile varc Buradan da Yahudi peygamberlerinin köy muhtarlarına da K dediklerini anlarız. Zaten öyle olmasaydı, Yozgat'ın Çayıral ilçesinin yarısı kadar olan bir toprak parçasında 31 adet "Kr bulup öldüremezlerdi.

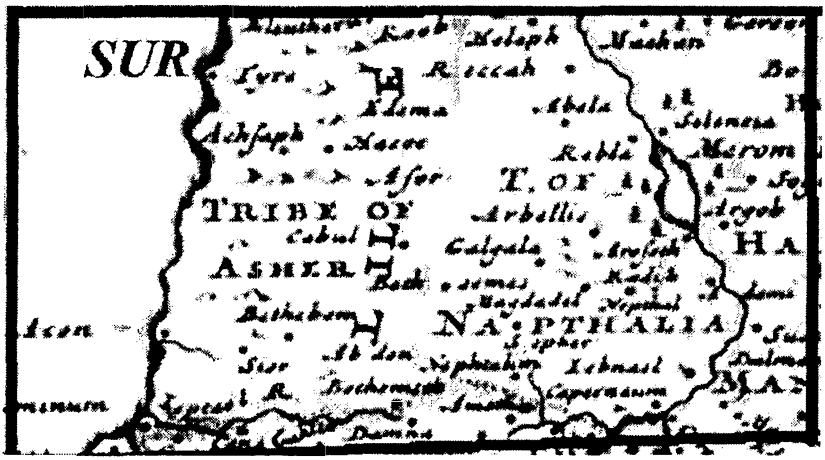

Harita 6

Kaynak: www.uflib.ufl.edu/maps *CANAAN, PALESTINE The Holy Land & c, Divided into the twelve Tribes of Israel.*

Belah, and Becher, and Ashbel, Gera, and Naaman, Ehi, and Ro Muppim, and Huppim, and Ard." Yaratılış 46: 21

Şimdi Soar'ın Sodom'a ne kadar yakın olduğunu görmek için size Florida Üniversitesi Kütüphanesi'nden eski bir harita sunalım. Haritamız (1678-1732) yılları arasında yaşamış olan Herman Moll tarafından hazırlanmış olan 1709 tarihli eski bir haritadır. Her zaman olduğu gibi haritamızda çerçeve içine almış olduğumuz bölgeyi; görülebilir olması umuduyla biraz büyüterek haritamızın alt kısmına yerleştirmiş bulunmaktayız. Yine de görülemiyorsa haritanın bulunduğu adresi de haritamızın altında belirtmiş bulunmaktayız. **(Harita 6)**

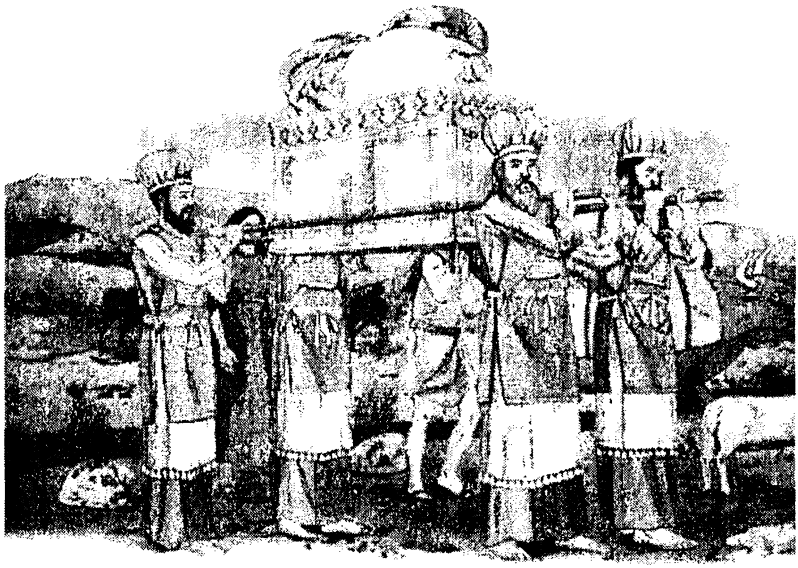

Haritamızın alt kısmında işaretlemiş olduğumuz Soar Kenti'nin rahatça görülebildiğini umut ederek; işaretimizin hemen üstünde yer alan Beytlehem'in hem İsa'nın hem de Davut'un doğdukları yer olduğu söylenen Beytlehem (Beytüllahim) kenti olduğu bilgisini de verelim.

Soar'ın hemen yanında görülen Beytşemeş kenti ise; Türkçede Ahit Sandığı olarak bilinen ama İngilizce Tevrat'ta "Tanrının Gemisi" olarak yazılan şeyin; Filistlilerin İsra-ellilere iade etmek amacıyla, bir inek arabasıyla, Ekron Kenti'nden gönderildiği yerdir. Dahası; Yahve'nin inançlı oğulları olan Beytşemeşlilerin, bu arabayı parçalayarak ateş yakmakla kalmayıp, üstüne bu yaktıkları ateşte arabanın ineklerini de kızartarak afiyetle yedikleri Beytşemeş'tir.

Bu densiz Beytşemeşliler bu kadarla da kalmamış; bir de üstüne sandığın ya da geminin kapağını açarak içine de bakmışlardır. Kutsal Kitap bu kapağı açarak içine bakma olayına çok kızan Lord'un ya da Yahve'nin; *"elli bin ve altmış ve on erkek"* yani elli bin yetmiş kişiyi" yok ettiğini yazar.[104]

Ama Tevrat'ı Türkçeye çeviren ve alçaklığın zirvelerinde gezinen yalancılara göre bu sayı sadece yetmiş kişidir. **"RAB 'bin Antlaşma Sandığı'nın içine baktıkları için, RAB Beytşemeşliler'den bazılarını cezalandırıp yetmiş kişiyi yok etti."**[105] Neden böyle bir şey yapmışlar diye soruyorsanız; sözünü ettikleri zamanda Galile Bölgesinin toplam nüfusu bile bu kadar değildir ve 50.070 sayısı kocaman bir palavradır da ondan. **(Resim 1)**

Resim 1: İçinde Allah'ın kutsallığı bulunan sandık.

[104] "And he smote the men of Bethshemesh, because they had looked into the ark of the *LORD*, even he smote of the people **fifty thousand and threescore and ten men**: and the people lamented, because the LORD had smitten many of the people with a great slaughter.

[105] 1. Samuel 6: 19

Nisim Behar adındaki masalcı dede buraya da yetişir ve ***"Allah'ın kutsallığını gören 70 kişi hemen orada öldü."*** diye yazar. Demek ki Kutsal Kitabı'nın; *"Allah Beyt-şemeş adamlarından da vurdu, çünkü RABBİN sandığının içine bakmışlardı ve* ***kavimde yetmiş kişi vurdu, elli bin kişi*** *ve kavim yas tuttu, çünkü RAB kavmi büyük vuruşla vurdu"* diye yazdığından, İngilizce Tevratlarında bunun **"fifty thousand and threescore and ten men"** olarak kayıt altına aldığından henüz haberi yoktur. Elden ele gezen bir sandığın içindeki "Allah'ın kutsallığı" konusunu ise şimdilik açmıyoruz ama bir sorumuz var; Allah'ın kutsallığını görmek ne demektir?

Buradan haritamıza dönecek olursak; Beytşemeş'in hemen üzerinde görülen Abdon, yukarıda anlatmış ve kanıtlamış olduğumuz gibi Hevron'un tâ kendisidir.

Böylece Soar'a "çok yakın" bir kent olduğu söylenen Sodom'un da yerini bulmuş oluruz. Görüldüğü gibi Ölü Deniz'le falan bir ilgisi olmadığı da ortaya çıkmış olur.

Dahası da vardır! Bu Sodom ve Gomore hikâyesinin baştan sona uydurma olduğu konusunda Kutsal Kitap'ta yazılan bir başka kanıt daha bulabilmek de mümkündür. Avram'la Lut'un ayrılması hikâyesinde Kutsal Kitap şunları yazar; ***"Lut çevresine baktı. Şeria Ovası'nın tümü RAB' bin bahçesi gibiydi, Soar'a doğru giderken Mısır toprakları gibi."***[106]

Böylece Soar'dan bahsettikten sonra bu Soar'ın bir de Kralı olduğundan söz eder.[107] Daha sonra bir başka ayetinde bu Soar Kralı'nın Sodom Kralıyla birlikte hareket ettiğini anlatır. [108]

Aradan Avram'ın dört kralın ordusunu Şam'a kadar kovalamasını, Avram'ın sünnetini ve diğer olayları anlatan epeyce bir zamanla altı bölüm geçtikten sonra Kutsal Kitap şunları da yazar; ***"Adamlardan biri Lut'a, 'Peki, dileğini kabul ediyorum.' dedi, 'O kenti yıkmayacağım. Çabuk ol, hemen kaç! Çünkü sen***

---

[106] Yaratılış 13: 10
[107] Yaratılış 14: 2
[108] Yaratılış 14: 8

oraya varmadan bir şey yapamam.' Bu yüzden o kente Soar adı verildi."[109]

Görüldüğü gibi Soar kentinin adı henüz verilmektedir. Zaten Soar da 'küçük' demektir.

Bitmedi; Avram yeğeni Lut'un esir alındığını da bu Hevron'da haber alacaktır. *"Oradan kaçıp kurtulan biri gelip İbrani Avram'a durumu bildirdi. Avram Eşkol'la Aner'in kardeşi Amorlu Mamre'nin meşeliğinde yaşıyordu. Bunların hepsi Avram'dan yanaydılar."*[110]

Bitmedi; Avram dört muzaffer kralın ordularını kovalamak için de bu Hevron'dan yola çıkacaktır." *Avram yeğeni Lut'un tutsak alındığını duyunca, evinde doğup yetişmiş üç yüz on sekiz adamını yanına alarak dört kralı Dan'a kadar kovaladı."*[111] Modern Yahudi peygamberi Nisim Behar'a göre ise Kutsal Kitap yalan yanlış şeyler yazmaktadır çünkü Avraam Kutsal Kitabın yazdığı gibi 318 adamı falan yoktur ve bu nedenle *"Derhal adamlarından otuz tane kahraman seçti, Şinar ve Elam kralların kovalamaya başladı."* diye yazar.[112] Hepsi topu topu 30 adamla iki kralı kovalamakta bu bilgenin nasıl bir şabalak olduğunun tek başına kanıtını oluşturur.

Sodom ve Gomore'yi Ölü Deniz'in güneyinde ya da altında arayan avanaklara yani bilge bilge kişilere de bir duyurumuz var. Zaten Krallar Savaşı'nın yapıldığı Siddim Vadisi de Ölü Deniz'in güneyinde değil, bu Hevron Kenti'nin yakınlarındadır.

Bitmedi; Yukarıda adı geçen ve haritada Ölü Deniz'in altına gömülü olarak gösterilen Sevoyim'de; Ölü Deniz'in altında falan değil, çok daha kuzeyde Akdeniz kıyısında Fenikelilerin Sur Kenti yakınlarında bulunan, Benyamin Oğulları'nın Giva Kenti'nin yanındadır. Yani biraz önce sözünü ettiğimiz Beyt-Şemeş'e komşudur.

---

[109] Yaratılış 19: 21-22

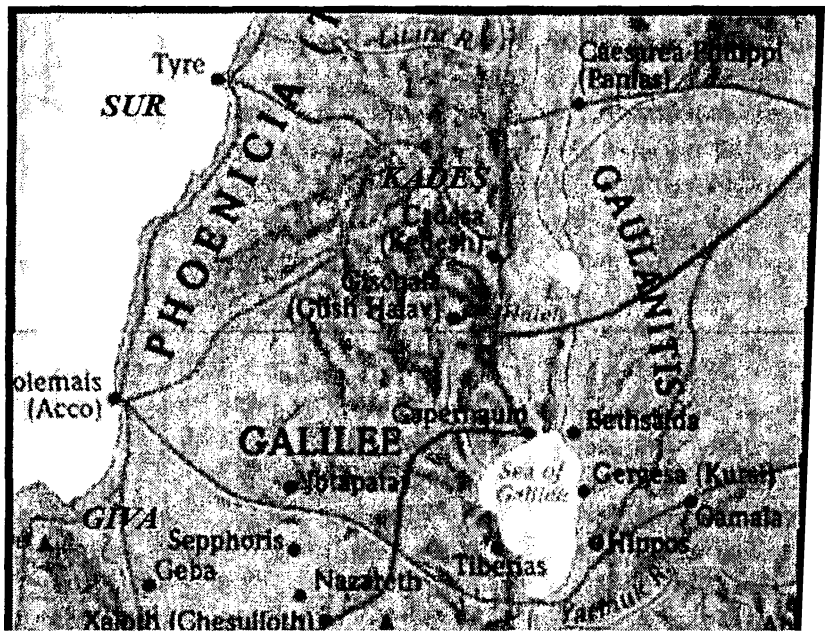
[110] Yaratılış 14: 13 Bu Kutsal Kitap'ta yazılı olan ilk "İbrani" ifadesidir. Nasıl uydurulduğunu anlatacağız.

[111] Yaratılış 14: 14

[112] N. Behar, sh.17

Kutsal Kitap'ta aynen şöyle yazılır. *"Saul, oğlu Yonatan ve yanlarındaki halk* ***Benyaminoğullarının bölgesindeki Giva'da kalıyorlardı.*** *Filistliler ise Mikmas'ta ordugâh kurmuşlardı. Akıncılar üç koldan Filistinlerin ordugâhından çıktılar. Kollardan biri Şual bölgesindeki Ofra'ya, biri Beythoron'a,* ***öbürü ise çöle, Sevoyim Vadisi'ne bakan sınıra doğru ilerledi."***[113]

Yukarıda Benyaminoğullarının tecavüz ederek öldürdüğü kadının hikâyesinin de Benyamin oğullarının bu Giva Kenti'nde geçtiğini de bilgi notu olarak yeniden hatırlatalım. Şimdi bu Giva Kenti'nin bulunduğu yeri de bir harita üzerinde gösterelim ki; hem bu söylediğimiz uydurukçuların laf kalabalığı gibi havalarda uçuşmasın, hem de bizim ne söylemeye çalıştığımız görsel olarak da anlaşılsın. **(Harita 8)**

Harita 8

Kaynak: www.preceptaustin.org.

[113] 1: Samuel 13: 16-18

Sonuç; Sevoyim'de uydurulmuş olduğu gibi Ölü Deniz'in altında ya üstünde değil, Benyamin Oğullarının Giva Kenti yakınlarındadır.

KRALLAR SAVAŞI

"cümle kaplumbağalar
kanatlanmış uçmağa
kertenkele derilmiş
kırım suyun geçmeğe

kelebek ok yay almış
ava şikâra çıkmış
domuzları korkutup
ayıları kaçmaya."

Bu söylediklerimizi Kutsal Kitap'ın anlattığı krallar savaşı hikâyesi ile de kanıtlayabiliriz. Hikâye aynen şöyledir ve özellikle yer isimlerine dikkat etmenizi öneriyoruz.

"Bu arada ***Şinar Kralı*** Amrafel, ***Ellasar Kralı*** Aryok, ***Elam Kralı*** Kedorlaomer ve ***Goyim Kralı*** Tidal, ***Sodom Kralı*** Bera'ya, ***Gomora Kralı*** Birşa'ya, ***Adma Kralı*** Şinav'a, ***Sevoyim Kralı*** Şemever'e ***ve Bala -Soar- Kralı'na*** karşı savaş açtı. Bu son beş kral bugün ***Lut Gölü olan Siddim Vadisi'nde*** güçlerini birleştirmişti.[114] Bu krallar on iki yıl Kedorlaomer'in egemenliği altında yaşamış, on üçüncü yıl ona başkaldırmışlardı. On dördüncü yıl Kedorlaomer'le onu destekleyen öbür krallar gelip ***Aşterot-Karnayim'de Refalılar'ı, Ham'da Zuzlular'ı, Şave-Kiryatayim'de Emliler'i, çöl kenarındaki El-Paran'a kadar uzanan dağlık Seir bölgesinde Horlular'ı*** bozguna uğrattılar."[115]

---

[114] And it came to pass in the days of Amraphel king of Shinar, Arioch king of Ellasar, Chedorlaomer king of Elam, and Tidal king of nations; That these made war with Bera king of Sodom, and with Birsha king of Gomorrah, Shinab king of Admah, and Shemeber king of Zeboiim, and the king of Bela, which is Zoar. All these were joined together in **the vale of Siddim, which is the salt sea.**

[115] Yaratılış 14: 1-6

Burada adı geçen Şinar Kralı'nın Babil Kralı olduğunu ve Babil'in bölgeye uzaklığının kuş uçuşu 1,300 kilometre olduğunu ve bu savaş için saptanan tarihin M.Ö. 2148 yılı olduğu bilgisini tekrarlamak zorundayız.[116] Üstelik bu adı geçen kralların hiç birisi diğeriyle çağdaş değildir. Üstüne üstlük isimleri de çarpıtılmıştır. Yahudi peygamberlerinin Kederlaomer dediği kral; Elam kralı Kudur-Laghamar'dır. Aryok dedikleri kral Eri-Aku, Tidal dedikleri kral da Tut-Ghula'dır. Bu konuyu üçüncü kitabımızda anlatmıştık.

Şimdi biz işi daha ciddi tutalım ve biraz ayrıntıya girelim. Krallar savaşında adı geçen yerlerden Aşterot-Karnayim, Ham, Şave-Kiryatayim, Paran ve Seir'in yerlerini bilmeyenler sadece bu konularda masallar anlatan bilgelerdir. Bunlardan Aşterot Karnaim Hermon Dağı'nın altında Golan Tepelerindedir. Hıristiyan araştırmacılar; Aşterot'un Kenan tanrıçası Aşera'nın ismi olduğunu söylerler.[117] Şave-Kiryatayim'in ise Ürdün'de bir yer olduğu konusunda bazı bilgiler vardır ama bunlardan geçerli bir hüküm üretemeyiz. Ama bu Şave buraya sonradan eklendi ise yani doğru isim sadece Kiryatayim ise, bu Kiryatayim'in yerini biliyoruz. Fenikelilerin Sur kenti yakınlarında, Rama civarında, En-Hazor'un hemen üzerindedir. Sonuç olarak Kadeş'in hemen yanındadır. Zaten Kutsal Kitap daha sonra yalnızca "Şave Vadisi" adını kullanacak ve bu vadinin "Krallar Vadisi" olduğunu da belirtecektir.[118] Demek ki sözü edilen yer Kiryatayim'dir.

Ham dedikleri yer Hama'dır ve Huleh Gölü'nün daha kuzeyidir. Paran, Yakup'un çocuklarının Kenan Eli'nde konakladığı ve Musa'nın Kenan Eli'ne casuslar gönderdiği yerdir. Paran'da, Judeo- Hıristiyanların bin bir uydurmayla taşımış oldukları Arabistan Çölü'nde değil, Yukarı Galile'de Kadeş'tedir. Yani ***çöl kenarındaki El-Paran'a kadar uzanan dağlık Seir bölgesinde.***

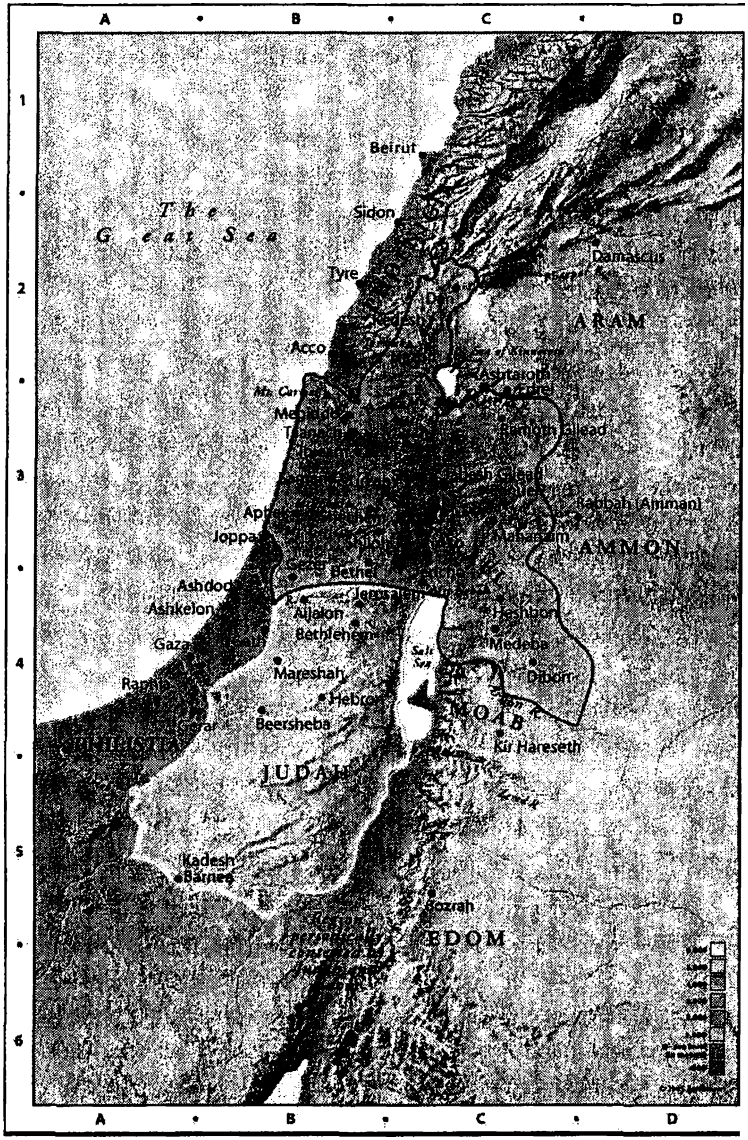
---

[116] H. Örs, Musa ve Yahudilik, sh. 241

[117] www.NETbible.org.

[118] Bu söylediğimiz güçlü bir olasılıktır çünkü dört kralın ordusunu yenmekle kalmayıp bir de üstüne malları ve esirleri kurtaran Avram; geri döndüğünde Şave (Sevah) Vadisi'nde konaklayacaktır. "Avram Kedorlaomer'le onu destekleyen kralları bozguna uğratıp dönünce, Sodom Kralı onu karşılamak için Kral Vadisi olan Şave Vadisi'ne gitti." Yaratılış 14: 17

Bu durumda sizin için şöyle bir harita gösterebiliriz. **(Harita**

Harita 9

Açıkça görüldüğü gibi yukarıda adı geçen yer isimlerinden Aşterot Karnayim hariç diğerleri yine Sur-Kadeş çizgisinde bulunmaktadır. Seir'de taşınmış olduğu yerde yani Ölü Deniz'in güneyindeki çölde, uyduruk Edom'da değil, Sur Kenti ile Kadeş ve daha kuzeyde bulunan Horma arasındaki bölgedir.

Bu arada Kutsal Kitab'ın; "Bu son beş kral bugün ***Lut Gölü olan Siddim Vadisi'nde*** güçlerini birleştirmişti." ayetinden Lut Gölü'nün de, kanat çırpan kuşlar misali bugünkü yerine yani Ölü Deniz'e göçmüş olduğu bilgisine ulaşmış oluruz ki küçümsenecek bir bilgi değildir.[119]

Krallar savaşının devamında Tevrat şunları yazar; "Oradan geri dönüp ***Eyn-Mişpat'a -Kadeş'e-*** gittiler. Amalekliler'in bütün topraklarını alarak ***Haseson-Tamar'da yaşayan Amorlular'ı*** bozguna uğrattılar. Bunun üzerine Sodom, Gomora, Adma, Sevoyim, Bala -Soar- kralları yola çıktı. Bu beş kral, dört krala - Elam Kralı Kedorlaomer, Goyim Kralı Tidal, Şinar Kralı Amrafel, Ellasar Kralı Aryok'a- karşı **Siddim Vadisi'nde** savaş düzenine girdiler. ***Siddim Vadisi*** zift çukurlarıyla doluydu. Sodom ve Gomora kralları kaçarken adamlarından bazıları bu çukurlara düştü. Sağ kalanlarsa dağlara kaçtı. Dört kral Sodom ve Gomora'nın bütün malını ve yiyeceğini alıp gitti. Avram'ın yeğeni Lut'un mallarını da götürdüler. Çünkü o da ***Sodom'da*** yaşıyordu."[120]

Yukarıda adı geçen yerlerden Kadeş'i (Kedeş) zaten biliyoruz. Haseson-Tamar hakkında da bir şeyler söyleyebiliriz. Çünkü bu yerin ismi bazı İncil sürümlerinde **Hazar Susim** olarak da geçer ve bir diğer ismi de Eyn-gedi'dir. Tevrat'ta bunu doğrular;

---

[119] And it came to pass in the days of Amraphel king of Shinar, Arioch king of Ellasar, Chedorlaomer king of Elam, and Tidal king of nations; That these made war with Bera king of Sodom, and with Birsha king of Gomorrah, Shinab king of Admah, and Shemeber king of Zeboiim, and the king of Bela, which is Zoar. All these were joined together in the ***vale of Siddim, which is the salt sea.***

[120] Yaratılış 14: 1-12

"Birkaç kişi Yehoşafat'a gidip, "Gölün öbür yakasından, Edom'dan sana saldırmak için büyük bir ordu geliyor. ***Şu anda Haseson-Tamar'da -Eyn-Gedi'de-***" dediler."[121]

Bu Eyn-Gedi'nin "Hurma budama" gibi bir anlamı da vardır ve ismi daha sonra Yahuda Kabilesi'nin kentleri arasında da sayılacaktır.[122] "Yahudaoğulları oymağının Edom sınırlarına doğru en güneyde kalan kentleri şunlardı: ***"Kiryat-Baal -Kiryat-Yearim- ve Rabba;*** köyleriyle birlikte iki kent. Çölde Beytarava, Middin, Sekaka, Nivşan, Tuz Kenti ve ***Eyn-Gedi;*** köyleriyle birlikte altı kent."

Bu adı geçen Kiryat-Baal'ın, Kiryat Yearim olduğunu ve bir diğer adının Baala olduğunu da biliyoruz. *"Efron Dağı'ndaki kentlere* ***uzanarak Baala'ya -Kiryat-Yearim'e- dönüyordu."***[123] Burada Soar'ın diğer adının Bala olduğunu da hatırlamamız gerekiyor.

Yakup soyunun ünlü Ahit Sandığı ile ne işi varsa, bir süre bu Hivlilerin kenti Kiryat-Yearim'de kalmıştır. ***"Sandık uzun bir süre, yirmi yıl boyunca Kiryat-Yearim'de kaldı."***[124] İsra-el'in Moavlı kralı Davut da Türkçe tercümede Tanrı'nın "antlaşma sandığını," İngilizce tercümede "Tanrının Gemisini" almak için bu Kiryat-Yearim'e gidecektir. "Böylece Davut'la İsrailliler Keruvlar arasında taht kuran RAB Tanrı'nın adıyla anılan ***Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı getirmek için Yahuda'daki Baala Kenti'ne -Kiryat-Yearim'e-gittiler."***[125]

İşin daha da garip olanı ise; bu Kiryat-Yearim'in, Yakup'un çocukları oldukları söylenen kabileye değil, Hivliler denilen

---

121 2. Tarihler 20: 2 Şimdi Ölü Deniz'in batısına taşınmıştır.

122 Yeşu 15: 62

123 Yeşu 15: 9

124 1. Samuel 7: 2

125 1. Tarihler 13: 6 "And David went up, and all Israel, to Baalah, that is, to Kirjathjearim, which belonged to Judah, to bring up thence the ark of God the LORD, that dwelleth between the cherubims, whose name is called on it."

Amorlu bir halka ait olmasıdır. Tanığımız da Kutsal Kitap'tır. "Bunun üzerine yola çıkıp üç gün sonra onların kentlerine vardılar. Bu kentler ***Givon, Kefira, Beerot ve Kiryat-Yearim'di.***"[126]

Bu kentlerin Hivlilerin kentleri olduğunu ve Hivlilerin; Kutsal Kitab'ın ***"İsrail halkından olmayan Amorlular, Hititler, Perizliler, Hivliler ve Yevuslular"*** ayeti gereğince, İsra-elli olmayan yabancı bir halk olduğunu da tekrar belirtelim. [127] Tevrat İsra-el halkından olmayan bu Hivlilerin yaşadıkları toprakların yerini de açıkça belirtir. ***"Baal-Hermon Dağı'ndan Levo-Hamat'a kadar uzanan Lübnan dağlarında yaşayan Hivliler."***[128]

Tam da burada Hıristiyan araştırmacılar araya girer ve çeşitli İncil sürümlerinde Kiryat-Yearim isminin; Kiriath-Jearim, Kiriatharim, Kiriath Arim şekillerinde yazıldığını ve orijinal okunuşunun Qiryath Y`ariym olduğunu yazarlar.[129] Yahudi peygamberleri konuyu mümkün olduğu kadar karıştırmak için bir sürü isim daha uydurmuşlardır.[130] Çünkü tekrar ede geldiğimiz üzere Yahudi dinsel geleneği karmaşadan beslenir.

Böylece yabancı bir halkın, yani Hivlilerin kenti olduğunu öğrenmiş olduğumuz Kiryat Yearim'in nerede olduğunu bilmek istiyorsanız; En-Hazor'un hemen üstünde, Beytşemeş'in biraz doğusundadır. **(Harita 10)**

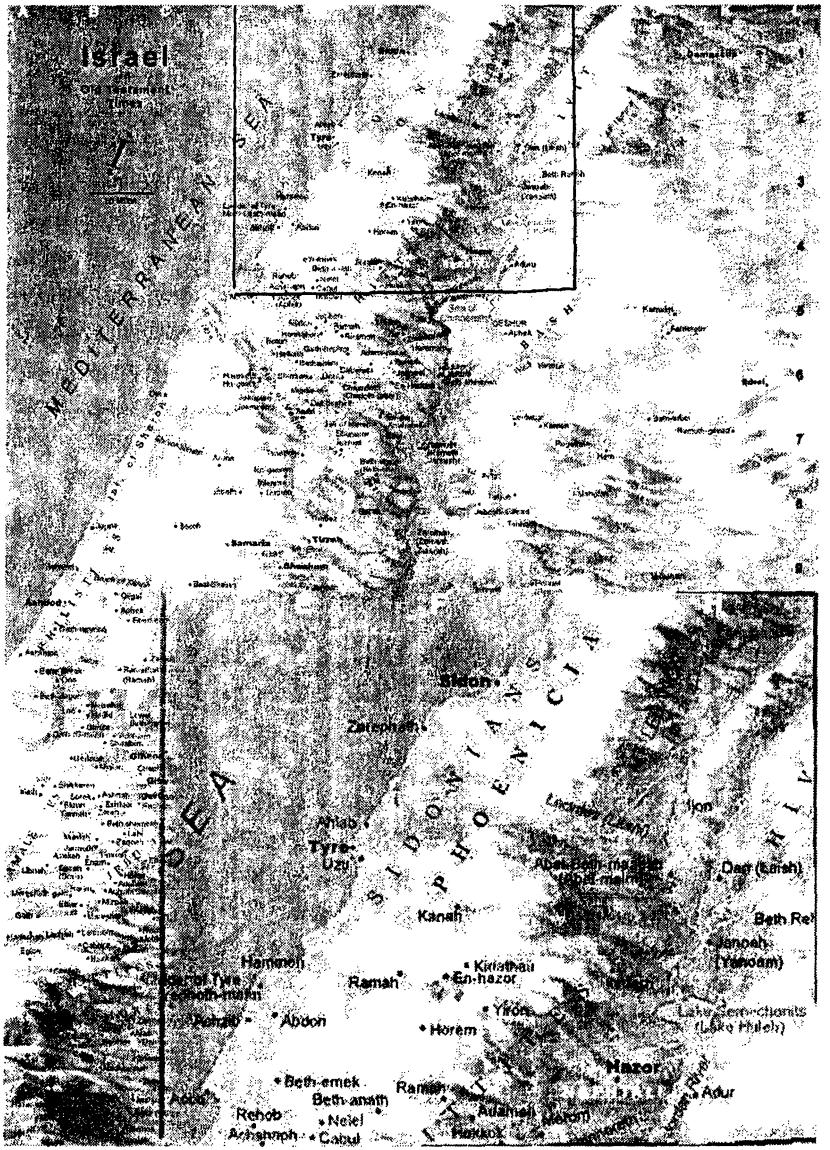
[126] Yeşu 9: 17

[127] 1. Krallar 9: 20

[128] Hâkimler 3: 3

[129] www.NETbible.org.

[130] Bu isimlerden bazıları: Tel Qiryat Ye'arim, Baalah, Baalah Yahuda, Baale-Judah, Baale Yahuda, Deir el-Azar, Gibeath-Kiriath, Kirath, Kiriath, Kiriatharim, Kiriath-jearim, Kiriath olarak bilinen Baal, Kiriath-Baal, Kirjath, Kirjatharim, Kirjathbaal, Kirjathjearim, Kuryet el-'Enab, Qaryet el-enab, Qiryat Yearim

Harita 10

Kaynak: www.bible-history.com

Bu anlatılan hikâyeden de Tevrat'ta sık sık adları geçen Amaleklilerin yaşadığı yerin Kadeş ve civarı olduğunu öğrenmiş oluruz. *"Oradan geri dönüp Eyn-Mişpat'a -Kadeş'e- gittiler. **Amalekliler'in bütün topraklarını alarak** Haseson-Tamar'da yaşayan Amorlular'ı bozguna uğrattılar"* [131]

Böylece Amaleklilerin Kadeş'te yaşadıklarının yanı sıra Amorluların ***Haseson-Tamar'da yani Eyn-Gedi'de*** yaşadıklarını da öğrenmiş oluruz. Gerçekten çok önemli bir bilgidir ve özellikle de Mısır'dan Çıkış hikâyesinde Sina Çölü'nde Amaleklilerin saldırısına uğrayan Yakup'un çocuklarının; bu saldırıya uğradıkları sırada, Sina Çölü'nde falan değil, Kadeş yakınlarında olmaları gerektiğini söyler. Dahası; haritamızın sol üst kısmında bulunan mesafe çubuğu bize 10 millik bir uzaklığı gösterir. Bu durumda Avdon ile Kadeş arasındaki mesafenin yaklaşık 30 mil kadar yani 48 kilometre olduğuna ve yukarıda anlatılan bütün hikâyenin bu bölgede geçmekte olduğuna da dikkat etmelisiniz.

Konuyu toparlayalım: Sodom ve Gomore'yi yağmalayan krallar *"**zift çukurlarıyla dolu olan*** **Siddim Vadisi'nde** savaş düzenine girmişler; Sodom ve Gomore krallarını yendikten sonra da bu kentleri yağmalamışlar, bu arada ne yapacaklarsa, Avram'ın yeğeni Lut'u da alıp götürmüşlerdir.

Hikâyemiz de burada önem kazanır çünkü Tevrat'ta yazılanlara göre; "Oradan kaçıp kurtulan biri gelip İbrani Avram'a durumu bildirdi. ***Avram Eşkol'la Aner'in kardeşi Amorlu Mamre'nin meşeliğinde yaşıyordu.*** *Avram yeğeni Lut'un tutsak alındığını duyunca, evinde doğup yetişmiş üç yüz on sekiz adamını yanına alarak dört kralı Dan'a kadar kovaladı. Adamlarını gruplara ayırdı, gece saldırıp onları bozguna uğratarak Şam'ın kuzeyindeki Hova'ya kadar kovaladı. Yağmalanan bütün malı, yeğeni Lut'la mallarını, kadınları ve halkı geri getirdi."* [132]

Yahudimsi Tarihçi Paul Johnson Yahudi peygamberlerinin bu uydurmalarından aldığı ilhamla, Avram'ın göçmen Habiru kabilelerden birisinin lideri olduğunu belirterek; *"**evinde dünyaya***

---

[131] Yaratılış 14: 1- 12
[132] Yaratılış 14: 12-16

gelmiş 318 tane eğitimli hizmetçiye sahip önemli bir şefti." diye yazar.[133] Sonra da hızını alamayarak büyük bir kesinlikle; *"kendisi ve adamları Sodom'un küçük kralına paralı asker olarak hizmet vermektedirler"* buyurur.[134] Bu da size, tarih niyetine okuduğunuz kitapların gerçekte ne anlattığını göstermelidir. Üstelik açıkça görüldüğü gibi, bu anlatılan hikâyenin kilit noktası; haberi aldığı sırada Avram'ın yaşadığı yerdir ve Avram'ın yaşamakta olduğu Mamre meşeliğinin Hevron'da olduğunu dilimiz döndüğünce tekrar tekrar anlattık ve haritalar üzerinde yerini de gösterdik.

Avram'ın yaşadığı tarihlerde Dan adında bir kent olmadığını, bu kentin Yahudi kronolojisine göre bile Avram'ın zamanından en az bin yıl sonra kurulduğunu ve Kutsal Kitabın bu olayı; *"O günlerde İsrail'de kral yoktu; ve o günlerde **Danîler sıptı oturmak için kendisine miras arıyordu; çünkü o güne kadar İsrail sıptları arasında kendisine miras düşmemişti.** Layiş üzerine yürüdüler. Barışçıl ve her şeyden habersiz olan kent halkını kılıçtan geçirip kenti ateşe verdiler. **Ve İsrail'e doğmuş olan ataları Danın adına göre şehrin adını Dan koydular;** fakat şehrin adı başlangıçta Laiş idi."* şeklinde anlattığını daha önce belirtmiştik.[135]

Buna ekleyeceğimiz bilgi, Dan oğullarına miras düşmediği yolunda söylenenlerin de uydurma olduğudur. Neden derseniz; Kutsal Kitabın kutsal kayıtlarına göre Dan oğulları, babaları olan Yahova'dan kendilerine düşen mirası tam olarak almışlardır. *"Boy sayısına göre **Dan oğulları oymağının payı köyleriyle birlikte bu kentlerdi."***[136] Üstelik hiç de az değildir: ***"Mülklerinin sınırı içinde kalan kentler şunlardı: Sora, Eştaol, İr-Şemeş, Şaalabbin, Ayalon, Yitla, Elon, Timna, Ekron, Elteke, Gibbeton, Baalat,***

---

133 P. Johnson, Yahudi Tarihi, sh.24

134 P. Johnson a.g.e. sh.25

135 Bilerek eski tercümeyi yazdık. Yeni tercümede "O dönemde İsrail'de kral yoktu ve Dan oymağından olanlar yerleşecek yer arıyorlardı. Çünkü İsrail oymakları arasında **kendilerine düşen payı henüz** almamışlardı" şekline getirilmiştir.

136 Yeşu 19: 48

Yehut, Bene-Berak, Gat-Rimmon, Me-Yarkon ve Yafa'nın karşısındaki topraklarla birlikte Rakkon."[137]

Dahası, yine Kutsal Kitabın yazdığına göre, Laiş'e saldırmalarının gerçek nedeni de, Yahudi peygamberlerinin büyük bir utanmazlıkla uydurduğu gibi miras almamaları değil, aldıkları mirası kaybetmeleridir. ***"Topraklarını yitiren Dan oğulları gidip Leşem'e saldırdılar.*** *Kenti alıp halkını kılıçtan geçirdikten sonra tümüyle işgal ederek oraya yerleştiler.* ***Ataları Dan'ın anısına buraya Dan adını verdiler."***[138]

Dahası; bu Dan oğulları da Yakup soyundan değil, Midyanlı bir kabiledir. Kanıt mı istiyorsunuz, buyurun, hem de Kutsal Kitap'tan; *"Yakup'un oğlu olan ataları Dan'ın anısına kente Dan adını verdiler. Kentin eski adı Layiş'ti.* ***Oyma putu oraya diktiler. Musa oğlu Gerşom oğlu Yonatan ile oğulları sürgüne kadar onlara kâhinlik ettiler."***[139]

Daha sonra da hiç utanıp sıkılmadan Etiyopya'da yaşayan Falaşalar adında zenci bir kabile bulup, bu zenci kabileyi İsrael'in kayıp kabilelerinden birisi olduğu iddiasıyla İsra-el'e getirecekler ve Seferadlar'ın başrabbisi olan utanmaz adam da 1973 yılında bütün dünyanın gözünün içine baka baka bu zencilerin Dan kabilesinin torunları olduğunu ilan edecektir. Utanmazlıkta bu başrabbi ile yarışmaya kararlı İsra-el Hükümeti de 1975 yılında bu Etiyopyalı zenci kabileye yani "İsra-el'in kayıp kabilelerinden biri olan Dan oğullarının torunlarına" tam göçmenlik hakkı verecektir.[140]

Sonuç; Avram'ın *"evinde doğup yetişmiş üç yüz on sekiz adamını yanına alarak dört kralı Dan'a kadar kovaladı"* ifadesi olsa olsa renkli hayallerden ibarettir. Zaten Ölü Deniz Yazmalarında; ***"kölelerinin arasından savaşa hazırlıklı üç yüz seksen adam"*** seçen Avram, bu kez kralların ordusunu **"Şam'ın kuzeyinde bulunan Helbon'a kadar"** kovalayacaktır.

---

[137] Yeşu 19: 42-45
[138] Yeşu 19: 46-47
[139] Hâkimler 18: 29-30
[140] D&L. Cohn-Sherbok, a.g.e. sh. 171

Bu söylediklerimizi Ölü Deniz Yazmaları ile de kanıtlayabiliriz. Üstelik hikâye biraz daha farklı ama çok daha derli toplu anlatılır. *"Bugünlerden önce Elam Kralı Kedorlaomer, Babil Kralı Amrafer, Kaptok Kralı Ariok ve iki nehir arasında yaşayan halkların kralı Tidal ile bir araya geldi. Bunlar, Sodom Kralı Bera, Gomore Kralı Birşa, Adma Kralı Şinav, Sevoyim Kralı Shemiabad ve Bela Kralına karşı savaş ilan ettiler.* ***İki ordu Siddim Vadisi'nde karşı karşıya geldi; Elam Kralı ve yandaşları, Sodom Kralı'nı ve beraberindekileri yenilgiye uğratarak, bunları vergiye bağladılar.***

Onlar, on iki sene boyunca Elam Kralı'na vergi ödediler; ancak on üçüncü sene Elam Kralı'na karşı ayaklandılar. On dördüncü sene de, Elam Kralı müttefiklerinin başına geçti ve bunlar Çöl Yolu boyunca ilerleyerek, Fırat[141] *Nehri'nden ötesini yıkıp yağmaladılar. Aşterot Karnaim'deki Refaim, Ammon'daki Zumzamim, Şave-Kiryatayim'deki Emim,* ***Geval Dağlarındaki Horlulara saldırdılar ve böylece Çöldeki El Paran'a ulaştılar.*** *Sonra geri... Haseson Tamar...*[142]

Sodom Kralı; Gomora, Adma, Sevoim ve Bela krallarıyla birleşerek, ***Siddim Vadisi'nde Elam Kralı Kedorlaomer ve yanındaki kralara karşı savaştı. Ancak Sodom Kralı yenilerek kaçtı, Gomora Kralı... çukura düştü. Elam Kralı Sodom, Gomora... ganimetlerini topladı. Sodom'un yanında bulunan Lut'u, Avram'ın yeğenini, diğer ganimetlerle beraber yanlarında götürdüler.***

Avram'ın Lut'a verdiği sürülerden birinde çobanlık yapan kişi esirlerin arasından kaçarak, ***o zamanlar Hevron'da yaşamakta olan Avram'ın yanına geldi.*** *Bu adam Avram'a, yeğeni Lut'un esir düştüğünü ve bütün servetine el konulduğunu; ancak Lut'un hala hayatta olduğunu; ordunun, Büyük Vadi'den geçerek kendi ülkelerine dönerken önlerine çıkan her şeyi yıkıp yağmaladıklarını ve Şam topraklarına doğru ilerlediklerini anlattı. Avram, yeğeni Lut yüzünden ağladı. Ancak sonra kendisini cesaretlendirerek doğruldu;* ***kölelerinin arasından savaşa hazırlıklı üç yüz seksen adam seçti.*** *Ornam, Eskhol ve Mamre'de Avram'ın ordusuna katıldılar. Avram, Dan'a kadar bu ordunun izini sürdü ve ordunun Dan'da konaklamış olduğunu gördü.*

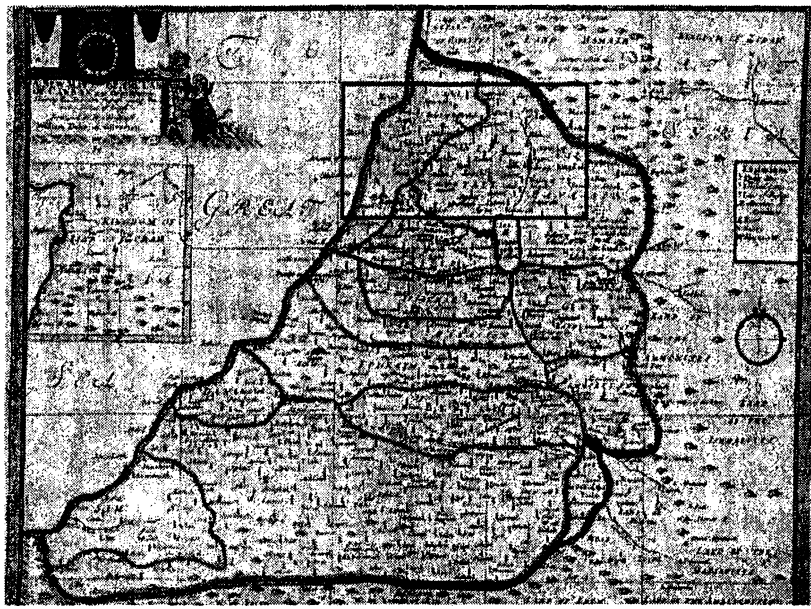
---

141 Bu Fırat konusunu 3. Kitabımızda anlatmıştık.

142 Buradaki *"Geval Dağlarındaki Horlulara saldırdılar"* bilgisi; Horluların ve dolayısıyla Hor Dağı'nın yeri konusundaki kanıtlardan birisidir.

Gece olunca dört koldan ordunun üzerine saldırdılar. Avram, bu orduyu Şam'ın kuzeyinde bulunan Helbon'a kadar kovaladı; bütün esirleri, yağmaları kurtardı. Yeğeni Lut'u ve onun servetini de alarak bütün esirlerle beraber geri döndü."[143]

Boş boş konuşan bilgeler gibi sözü çok da uzatmaya gerek yok. Şimdi size Florida Üniversitesi'nin George A. Smathers Kütüphanesi'nden Edward Wells (1667-1727) tarafından hazırlanmış olan 1700 tarihli eski bir harita sunuyoruz. Haritada çerçeve içine almış olduğumuz, Fenikelilerin Sur Kenti'ni ve civarını gösteren bölgeyi, görülebilir olması umuduyla biraz büyüterek haritanın altına eklemiş bulunuyoruz.[144] **(Harita 11)**

Harita 11

*Kaynak:*www.uflib.ufl.edu/maps

[143] G. Vermes, a.g.e. sh.477-478

[144] Görülemiyorsa, verdiğimiz internet adresinden ayrıntılı bir şekilde incelenebilir.

Haritamız üzerinde Sodom ve Gomore savaşının yapıldığı yer olan Siddim Vadisi'ni; Avram'ın yaşamakta olduğu Hevron'u, adı geçen yerlerden Aşterot Karnayim'i işaretlemiş bulunuyoruz. Küçük haritanın en üstünde görülen Dan ya da diğer ismiyle Layşa da; Avram'ın dört muzaffer kralın birleşik ordusunu kovaladığı Dan Kenti'dir.

Bu durumda Kutsal Kitap'ın *"Bu son beş kral bugün **Lut Gölü olan Siddim Vadisi'nde** güçlerini birleştirmişti."* ayetinden edindiğimiz bilgiye göre, daha önce de söylemiş olduğumuz gibi, gerçek Lut Gölü'nde de bugünkü taşınmış olduğu yerde değil, bu Siddim Vadisi'nde olmalıdır. [145] Zaten Siyonist soytarılar tarafından "Türkçeleştirilmemiş" Tevrat'ta ***"Bunların hepsi Sid-***

---

[145] And it came to pass in the days of Amraphel king of Shinar, Arioch king of Ellasar, Chedorlaomer king of Elam, and Tidal king of nations; That these made war with Bera king of Sodom, and with Birsha king of Gomorrah, Shinab king of Admah, and Shemeber king of Zeboiim, and the king of Bela, which is Zoar. All these were joined together in the ***vale of Siddim, which is the salt sea.***

dim Vadisi'nde (bu Tuz Denizidir) birleştiler." şeklinde yazılıdır.

Dahası; bu Siddim ismi de Kenanlıların kullandığı bir isimdir. Kenanlılar bu kente Siddim ya da Ziddim, İsra-el oğulları Hittim, Araplar Hittin Kefar, Romalılar ise Hittaya ya da Kfar derler. Bu sözü edilen Hittim de çok daha sonraları Haçlı Ordusu ile Eyyubiler arasındaki ünlü Hittim Savaşı'nda adı geçen yerdir. Galile Gölü'nün batı sahilinde bulunan Tiberia'nın hemen yanında, göle üç-beş kilometre uzaklıktadır.

Şimdi bu anlattıklarımızdan sonra, yukarıdaki yalanları uyduran Yahudi peygamberleri ve onların yardakçıları olan düzenbazlar; isterlerse amuda kalksınlar; sonuç değişmeyecektir, çünkü Sodom ve Gomore hikâyesi bundan ibarettir ve "uydurulduğu" gibi Ölü Deniz altına falan da gömülmemişlerdir.

Bu bölümü bitirirken size yine yeni bir şey söyleyelim. Yahudilerin Endülüs Müslümanlarından yürüttüğü ve temeli alfabenin her harfine sayısal bir değer verilmesi olan bir hesaplama sistemi vardır. Yahudiler bunu almış ve kendi alfabelerine yani Fenikelilerden yürüttükleri Fenike alfabesine uyarlayarak adına da Gemetriya demişlerdir. Mesela Yakup oğullarını Mısır'a gönderirken aşağı gidin anlamında "Redu" sözcüğünü kullanmıştır. ***"Gemetriya kullanıldığında bu sözcük, İsrail oğullarının Mısır'daki kalışı hakkında gizli gerçeğin ipucunu içermektedir."***[146] Bu gizli gerçek de Redu sözcüğünün sayısal değerinin 210 olmasıdır. Sonuç; Mısır'da geçen sürenin 210 yıl olduğu hükmüne ulaşılmasıdır.

İşte Avram'ın yanındaki ***"evinde doğup yetişmiş üç yüz on sekiz adam"*** da bu **Gemetriya** ***hesabıyla elde edilmiş bir sayıdır.*** Çünkü Avram'ın uşağı Eliezer'in adının sayısal değeri 318'tir.

Sonuç; dört muzaffer kralın ordusunu Dan'a kadar kovalamakla kalmayıp, bir de üstüne bozguna uğratan Avram'ın yanında 318 adamı yoktur, sadece uşağı Eliezer vardır.

Aslına bakacak olursanız bütün bunları anlatmamıza da gerek

[146] A.Parry, a.g.e. sh. 127

yoktu. Çünkü Yahudi peygamberi Yeşaya; bu savaştan ve Sodom'un yok olmasından bin beş yüz yıl sonra bile, Sodom ve Gomore'nin yerli yerinde durduklarını, şunun bunun altına gömülmediklerini, tepelerine ateşle kükürt falan yağmadığını, bu konuda bütün söylenenlerin kuyruklu yalanlar olduğunu, bir Kutsal Kitap kaydı olarak açıkça yazar. ***"Ey Sodom hâkimleri, RABBİN sözünü dinleyin; ey Gomorra kavmi, Allahımızın şeriatine kulak verin."***[147]

Tevrat'ın harflerini ve kelimelerini sayanlar da dâhil, henüz ne yerli ne de yabancı, kimse tarafından görülememiştir. Dolayısıyla bu bilge bilge bilgelerin Kutsal Kitabı nereleriyle okuduklarını sorarken haksız değiliz.

[147] Yeşeya 1: 10 ***"Ey Sodom yöneticileri, RAB 'bin söylediklerini dinleyin; Ey Gomora halkı, Tanrımızın yasasına kulak verin"***

İKİNCİ BÖLÜM

TANRI VE SARA

"Şeytan bir günah işleteceği zaman
İşe, bu günahı kutsallık
zırhına sarmakla başlar."
Shakespeare

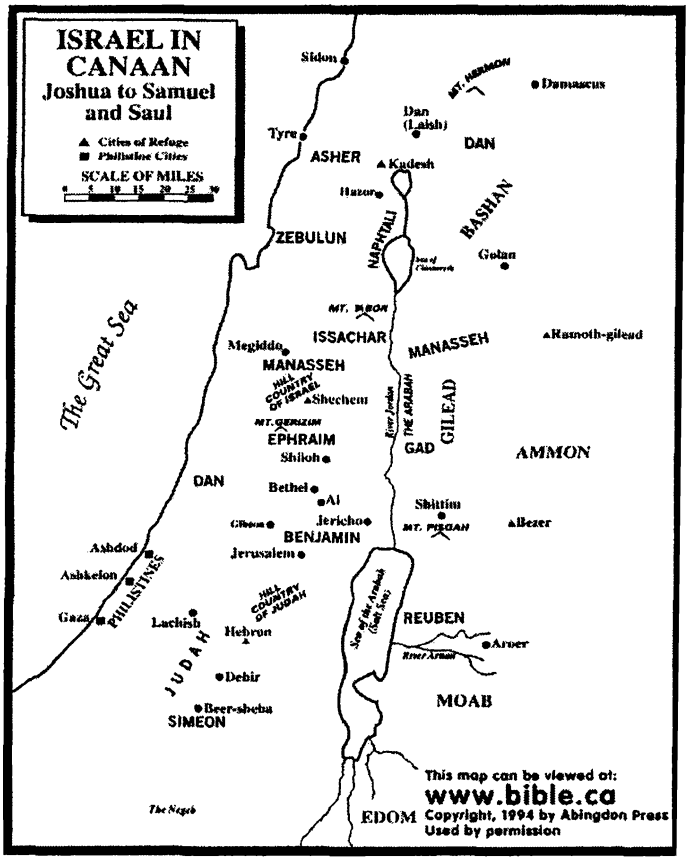
Sodom ve Gomora olayından sonra Avraam yine yer değiştirme ihtiyacı duyar ve Negev'e göçerek Kadeş ile Sur kentleri arasına yerleşir. ***"İbrahim Mamre'den Negev'e göçerek Kadeş ve Sur kentlerinin arasına yerleşti"***[148]

İyi de eder çünkü böylece Negev çölünün de iddia edildiği gibi İsrail'in güneyinde değil, ya da orada, burada, şurada değil; Necef adıyla Arabistan çöllerinde hiç değil, Fenikelilerin Sur Kenti ile Kadeş (Kedeş) arasında bulunduğu da bir kere daha ortaya çıkmış olur. Zaten İngilizce Tevratlarda Negev'den bir tek kelime ile bile söz edilmez. Negev yerine kullanılan sözcük "Güney" dir.[149]

---

[148] Yaratılış 20: 1
King James Bible
And Abraham journeyed from thence toward the **south country**, and dwelled between Kadesh and Shur, and sojourned in Gerar.
American King James Version
And Abraham journeyed from there toward the **south country**, and dwelled between Kadesh and Shur, and sojourned in Gerar.
American Standard Version
And Abraham journeyed from thence toward the **land of the South**, and dwelt between Kadesh and Shur. And he sojourned in Gerar.

Şimdi Judeo-Hıristiyan kaynaklardan bir de harita vereli konu iyice aydınlansın ve ulema da anlayabilsin.**(Harita 12**

Harita 12
Kaynak: www.bible.ca

Bible in Basic English
And Abraham *went on his way from there to* **the land of the South,** was living between Kadesh and Shur, in Gerar.
Douay-Rheims Bible
Abraham removed from thence to the **south country,** and dwelt betv Cedes and Sur, and sojourned in Gerara.

Bu harita açıkça görüldüğü gibi "taraf" olan bir haritadır ama bu haritada bile Avram'ın ***"Mamre'den Negev'e göçerek Kadeş ve Sur kentlerinin arasına yerleştiği"***[150] yer, Asher yani Aşer ismiyle açıkça görülmektedir. Sonuç; Kenanlıların Kadeş Kenti ile Fenikelilerin Sur Kenti arasında bulunan arazi Negev'dir ve bu bir Kutsal Kitap kaydıdır.

Bu bilginin önemi Kutsal Kitap'ta; İsrail'in çocuklarının Mısır'dan çıkmasından sonra, bütün o çölde gezinme hikâyelerinde; kırk yıl içinde, karşılaştığı ilk, tek ve son insanlar olan Ameleklilerin yaşadığı bölgeyi de belirtmesidir. ***"Amalekliler Negev'de;*** (yani güneyde) ***Hititler, Yevuslular ve Amorlular dağlık bölgede; Kenanlılar da denizin yanında ve Şeria Irmağı'nın kıyısında yaşıyor."***[151]

Bunu kim söyleyebilir? Hiç kuşkusuz daha kuzeyde bulunan birisi. Kanıtı da vardır: ***"Musa, Kenan ülkesini araştırmak üzere onları gönderirken, "Negev'e, dağlık bölgeye gidin" dedi."***[152]

Gelin Görün ki; İngilizce Tevratlarda Musa böyle bir şey söylememiş, adamlara **"Güneye"** gitmelerini söylemiştir. Kutsal kitabın anlattığı hikâye içinde Avram konusunu bölmemek için bu konuyu daha sonra ayrıca ele alacağız. Ama şunu belirtmeden geçmeyelim. Musa bu emri verdiği sırada Yakup'un çocukları Sur ile Kadeş arasında kalan bölgenin daha kuzeyinde bulunmaktadır, bulunmalıdır. Bu da İsrail'in çocuklarının Kenan Eli'ne bu gün Eriha olarak takdim edilen Ölü Deniz'in kuzeyinden girmediklerini, bu konuda yazılanların da bütünüyle hayali olduğunu ortaya koyar. Zaten Eriha olduğunu uydurdukları yer de Eriha değildir.

---

150 Yaratılış 20: 1

151 Çölde Sayım 13: 29 **"The Amalekites dwell in the land of the south:** and the Hittites, and the Jebusites, and the Amorites, dwell in the mountains: and the Canaanites dwell by the sea, and by the coast of Jordan." King James Bible. Numbers 13: 29

152 Çölde Sayım 13: 17 İngilizce Tevratlarda bu Negev ismi yoktur. "And Moses sent them to spy out the land of Canaan, and said unto them, **Get you up this way southward, and go up into the mountain"**

Bundan sonra Avram geçici olarak bir süre Gerar'da Filistin Kralı Abimelek'e sığınır. Avram'ın yaşadığı söylenilen zamanlarda Gerar'da bir Filistin Kralı olması olanaksızdır. Filistinliler bugün Filistin olarak bilinen bölgeye neredeyse bin yıl sonra gelecekler ama Kenan ülkesindeki Gerar'a hiç gelmeyeceklerdir.[153]

Yukarıda anlattıklarımızın ışığında bu Gerar da Negev bölgesinde olmalıdır. Kutsal Kitabın ***"İshak oradan ayrıldı. Gerar Vadisi'nde çadır kurup oraya yerleşti."*** diye yazdıktan sonra "Aynı gün İshak'ın köleleri gelip kazdıkları kuyu hakkında kendisine bilgi verdiler, 'Su bulduk' dediler. ***İshak kuyuya Şiva adını verdi. Bu yüzden kent bugüne kadar Beer-Şeva diye anılır"*** diye yazması da bu söylediğimizin kanıtını oluşturur.[154] Bu Beer-Şeva'yı da Avdon'un yani Hevron'un yerini gösteren haritada görebilirsiniz.

Dört kralın ordusunu önüne katıp Dan'a kadar kovalayan ve üstelik bozguna uğratan muzaffer komutan Abraham; yine karısı yüzünden öldürülmekten korktuğundan, Beer-Şeva olduğunu kanıtlamış olduğumuz Gerar'da, karısı Sara için yine kız kardeşim demiştir.

Üstelik **"evinde doğup büyümüş 318 adamı"** ya da **"aralarından 380 adam seçtiği"** kalabalık da ortalarda yoktur. Gerar yani Beer-Şeva kralı Abimelek, Sara'nın güzelliğinden etkilenir ve onu haremine alır. Ama Rab ya da Lord veya Yahve yine olaya müdahale ederek Abimelek'e görünür ve onu korkutur.[155] Abimelek de Abraham'ı çağırtarak bunu neden yaptığını sorar. Abraham'ın yanıtı hayret vericidir." ***Sara gerçekten kız kardeşimdir. Babamız bir annemiz ayrıdır, onunla evlendim."***[156]

Ne var ki Ölü Deniz Yazmalarına göre "müşfik ve sevecen" ilk

---

[153] Bu konu için Filistin bölümüne bakılabilir.

[154] Yaratılış 26: 17: 33

[155] Her iki olayda da müdahalenin tanrıdan gelmesi ve Abraham'ın sessizliği ilgi çekicidir.

[156] Yaratılış 20: 12

ata Abraham açıkça yalan söylemektedir.[157] Çünkü bu yazmaların bildirdiğine göre Sara, Abraham'ın ölen kardeşi Haran'ın kızı yani Abraham'ın yeğenidir. Eski Tevrat tercümelerinde de *"Ve Terah 70 yıl yaşadı ve Abram'ın Nahor'un ve Haran'ın babası oldu: ve Haran Lut'un babası oldu. Abram'ın karısının adı Sarah ve Nahor'un karısının adı Milka idi; o, Milka'nın babası ve İska'nın babası olan Haran'ın kızı idi."* şeklinde yazılıdır.

Yukarıda verdiğimiz dipnot'ta yazılan **"Sarah (daughter of Haran) was born. -1803" yani Haran'ın kızı Sarah** ifadesi de bu söylediğimizi doğrular. Yani her iki kardeş de diğer kardeşleri olan Haran'ın kızlarıyla evlenmişlerdir. Yeni tercümede sadece **"o"** sözcüğü çıkarılarak ilk ata Abraham'ın kardeşinin kızıyla yani yeğeniyle evlenmiş olduğu gizlenmeye çalışılmaktadır.

Bu durumda ilk ata Abraham, karısı Sarah'ın da amcası olmaktadır. Bu da nedensiz değildir çünkü Prof. G. Vermes'in yazdığına göre; *"yeğen ile amca arasındaki olası evliliğe dair Pentateuch'da* (Tevrat'ın ilk beş kitabı) *açık bir ifade bulunmadığından bu suskunluğu evliliğin meşruluğuna yorarlardı."*[158] *"Öte yandan Babil Talmudu'nda süregelen geleneğe göre; "kız kardeşin kızıyla evlilik" kabul edilmekle kalmaz, değerli ve cömert bir davranış olarak kabul edilerek teşvik edilir."*[159]

Kutsal Kitap Tevrat'ta Abraham'ın; **"Sara gerçekten kız kardeşimdir. Babamız bir annemiz ayrıdır, onunla evlendim."** Demesi bu anlamda önemlidir.[160] Çünkü Prof. Geza Vermes'in yukarıda verdiğimiz açıklamasına göre Abraham'ın kardeşinin kızıyla evliliği Yahudi peygamberlerine göre bir suç oluşturmamaktadır.

---

[157] Burada bir hatırlatma yapmamız gerekiyor. Eski Mısırlılarda da çocuğun yasallığı anneden gelir. Babanın bir önemi yoktur. Bu nedenle de firavunlar tahta çıktıkları zaman bazen sembolik olarak, bazen de gerçekten kız kardeşleri ile evlenirler. Aynı nedenle Mısır dışına gelin giden hiçbir Mısır prensesi yoktur. Avram'ın kendi kız kardeşi ile evlendirilmesi böyle bir ululama gayreti de olabilir.

[158] G. Vermes, a.g.e. sh. 93

[159] G. Vermes, a.g.e. sh.94

[160] Yaratılış 20: 12

Zaten bugün bile sayılan yasaklar sadece *"kişinin annesi, babası, kızı, babasının kız kardeşi ve annesinin kız kardeşiyle "*sınırlıdır.[161] Yani bugün de bir amcanın yeğeni ile evlenmesinde bir sakınca yoktur ve evrensel ahlak kurallarına karşı çıkışın bir vurgulaması gibi görünmektedir. H. Örs de bu konuda değişik bir görüş bildirir ve *"Tapınaklarında dini fuhuş yapılan insanlar için bu ayıp bir şey olmasa gerektir"* diye yazar.[162]

Tevrat'ın Levililer kitabında ise şunlar yazılıdır. *"Annenin kız kardeşiyle* (teyzenle) *cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü o annenin yakın akrabasıdır."*[163] *G. Vermes, bu konuda, "Ensest ilişkiyle ilgili yazılar erkeklere hitaben yazılmış olsa da bu kurallar kadınlar için de geçerlidir. Bu nedenle bir erkek kardeşin kızı, kendi babasının erkek kardeşiyle cinsel ilişkiye girmeyecek; çünkü onun yakınıdır."* diye yazar.[164]

Kumran Yazmaları'ndaki bir belgede de; *"Bir erkek, erkek kardeşinin kızını ya da kız kardeşinin kızını almayacak; çünkü bu kabul edilemezdir."* diye yazar.[165]

Yani Judeo-Hıristiyanların ilk atası olan Patriyark Abraham'ın; kardeşinin kızıyla evliliği Tevrat'a göre de uygun değildir. Üstelik Kardeş kızıyla olan evliliği onaylamayan Kutsal Kitap'ın; kız kardeşle yapılan bir evliliği hiç onaylamaması gerekir.

Kutsal Kitap bu konuda da aynen şunları yazar: *"Babandan ya da annenden olan, ister seninle aynı evde doğmuş olsun, ister olmasın üvey kız kardeşlerinden biriyle cinsel ilişki kurmayacaksın"*[166]

Üstelik bu suçun bir de ağır cezası vardır ve buna göre; **"Kim bu iğrençliklerin birini yaparsa halkın arasından atılacaktır"**[167]

---

[161] A.Parry, a.g.e. sh.223
[162] H. Örs, a.g.e. sh.45
[163] Levililer, 18: 14
[164] G. Vermes, a.g.e. sh.411
[165] G. Vermes, a.g.e. sh.318
[166] Levililer 18: 9
[167] Levililer 18: 29

Bu yasaya göre Abraham'ın topluluktan atılması gerekir ama bu "iğrençliği" yapan Abraham; halkın arasından atılmak bir yana dursun, üstelik "Patriyark" seçilerek ödüllendirilecektir. Farklı kültürlerin dinsel metinlerinden derleme bir Kutsal Kitap oluşturursanız, başınıza gelecek olan da budur.

Abimelek de Sara'yı Abraham'a geri verir ve tahmin edilebileceği gibi Sara'nın yanı sıra Abraham'a **"davar, sığır, köleler, cariyeler ve bin parça da gümüş verir."**[168]

Hikâye inanılacak gibi değildir. Sara, Abimelek'in haremine girdiği sırada Terah üzerinden yapılan hesapla 150 yaşını, Eski Ahit yazarlarının hesabıyla 90 yaşını çoktan geçmiş olmalıdır. Bu yaşlarda bir kadının güzelliğiyle herkesi etkilemesi ve hatta kralın haremine girmesi inanılabilir bir olay değildir. Abimelek'in Sara'nın yanı sıra Abraham'a verdiği ve Eski Ahit'in özenle belirttiği mallar ise daha da anlaşılmazdır. Olay Mısır'da geçen ve Abraham'ın zenginleşmesini sağlayan olayın tekrarı ve doğrulamasıdır. Abraham'ın öldürülme korkusunun bir maskeleme olduğu ve asıl amacın bu yolla "**mallar**" edinmek olduğu şeklinde hoş olmayan düşüncelere de neden olmaktadır. Bunlar Musevi ve Hıristiyan dünyasının "İlk ata" olarak kabul ettikleri Abraham için yakışık almayan düşüncelerdir ama bunun sorumlusu da bunu düşünenler değil, bunları yazan Yahudi peygamberleri olsa gerektir.

Abraham'ın karısı Sara'yı firavuna sunması hikâyesinde Sümerlerin bereket kültürünü oluşturan kutsal evlenme törenlerinden esinlendikleri şeklinde düşüncelerde vardır. Kız kardeşle evlenmek konusuna gelince; bu da Sümer panteonundan yürütülmüş gibi görünmektedir. Söz gelimi Enki, kız kardeşi Ninhursag'ı hamile bırakır ama çocuk kız doğar. Kardeşi Enlil de daha sonra, Enki'ye bir kız çocuk doğuran kız kardeşi Ninhursag'dan bir erkek çocuk sahibi olur. Yunan Panteonu'nda da Sümerlerden alındığı sanılan benzer kız kardeşle evlilikler vardır. Mesela Tanrı Zeus da Tanrıça Metis'den erkek değil de bir kız çocuk sahibi olunca, ortanca kız kardeşi

[168] Yaratılış 20: 14

Demeter'den de bir çocuk yapar. Benzer kardeş evlilikleri Mısır'da da vardır. Firavunlarda çoğu zaman kâğıt üzerinde kalsa da kız kardeşleriyle evlenirler. Ama açıkça görüldüğü gibi bunlar değişik ülkelerin mitolojileridir; Avraam'ın ise bir dinin patriyarkı olduğu iddia edilir ve ikisinin farklı şeyler olduğu açıktır.

Sümerolog M. İlmiye Çığ bu konuda şunları yazar: *"Bu hikâyede neden Abraham karısının kız kardeşi olduğunu söylüyor? Neden onu krala veriyor? Neden bunun için Abraham cezalandırılacağı yerde firavun cezalandırılıyor? Neden firavun Abraham'ı zengin yapıyor sorularına yüzyıllar boyunca Tevrat araştırmacıları cevap bulmaya çalışmışlardır.*

1946 yılında Kumran Mağaraları"nda Aramice yazılmış metinler bulundu... İşte bu belgelerden birinde bu hikâyenin daha ayrıntılı yazılmış olduğunu gördüm. Buna göre aslında böyle bir olay olmamış. İsrailliler, Sümer'in kutsal evlenme efsanesinden çeşitli motifler alarak bu hikâyeyi meydan getirmiş oldukları anlaşılıyor."[169]

Abraham'ın yarım kız kardeş ile evliliği böyle bir özenti olabilir. Eski Ahit yazarları böyle bir yarım kız kardeş evliliği icat ederek hikâyeye bir soyluluk katmak istemiş olmalıdırlar. Ancak iyice akılsız olduklarından, hedef yine yanlış seçilmiştir. Avram'ın babası Terah'ı kendi kız kardeşi ile evlendirselerdi, bunu bir mantığı olabilirdi. Çünkü o zaman Abraham için "soylu" denilebilirdi. Ama bu durumda Abraham'ın kendi kız kardeşi ile evliliği, Abraham için değil oğlu İshak için yararlı olabilir. Nitekim bu husus daha sonra anlaşılmış olsa gerektir ki, bu hikâyenin başından beri kısır olduğu belirtilen Sara, tanrının yardımıyla bir çocuk doğuracaktır. Eski Ahit yazıcıları bu kere de İshak'ı kendi yarım kız kardeşi ile evlendirirler ama biraz sonra göreceğimiz gibi bu da doğru değildir.

Bundan sonra Rab veya Yahve ya da Lord, vermiş olduğu söz gereğince Sara'ya "iyilik eder." *"RAB verdiği söz uyarınca Sa-*

---

[169] M. İlmiye Çığ, İbrahim Peygamber, sh.71

ra'ya iyilik etti ve sözünü yerine getirdi."[170] Bu iyilik, eski tercümelerde bildiğiniz anlamda "**icra eyledi**" şeklindedir.

"VE RAB demiş olduğu gibi Sara'yı ziyaret etti ve RAB Sara'ya söylemiş olduğu gibi etti." Tevrat'ın eski tercümelerini kullanan H. Örs'ün kitabında **"Tanrı, demiş olduğu gibi Sara'yı ziyaret etti. Ve Rab Sara'ya söylemiş olduğu gibi etti. Ve Sara gebe kaldı"** şeklinde ifade edilir.[171] Dahası; İngilizce Tevratlarda Sara'yı ziyaret eden de Rab falan değil, bildiğiniz Lord'dur. *"And the LORD visited Sarah as he had said, and the LORD did unto Sarah as he had spoken."*[172] Lordlar da tanrı falan değil Feodal Avrupa'da toprak sahipleridir.

Soru: İcra eden Lord olsa bile bu olay bir zina değil midir?

Bilgi notu: Tevrat'ta yazılanlara göre Sara evli bir kadındır.

90 ya da 150 yaşında olması gereken Sara bu "icra eyleme" sonucunda hamile kalır ve İshak'ı doğurur. Kutsal Kitap bize; *"İshak doğduğunda Abraham'ın yüz yaşında olduğunu"* bildirir.[173] Ama doğrusu 160 ya da 190 olmalıdır. Bu durumda Sara da 150 yaşlarında olmalıdır. Ancak bundan önemli olan; Sara'ya iyilik edenin yalnızca Yahve olması ama Elohim'in yani "Tanrıların" belirttiği zamanda ona bir oğlan doğurmuş olmasıdır.[174]

Sara, Yahudi tarih yazıcılarının düzeltilmiş hesabıyla, 127 yaşında ölür. 137 ya da 197 yaşında olması gereken Abraham; Sara'dan sonra Ketura adında bir kadınla evlenir ve bu kadından tam altı tane erkek çocuk sahibi olur. Yahudi tarih yazıcılarının her şeye muktedir olduğunu daha önce de vurgulamıştık. Ama burada asıl vurgulamak istedikleri konu; Sara'nın çocuk sahibi olamayışında Abraham'ın bir kusuru olmadığıdır. "Ve İbrahim başka bir kadın aldı ve onun adı Ketura idi. Ve ona Zimranı ve **Yokşanı** ve Medanı ve **Midyanı** ve Yişbakı ve Şuahı doğurdu.

---

[170] Yaratılış 21: 1
[171] H. Örs, Musa ve Yahudilik, sh.51
[172] Genesis, 21: 1
[173] Yaratılış, 21: 5
[174] **http://www.hristiyan.net/**

Ve Yokşan **Şeba**nın ve **Dedan**ın babası oldu."[175] Bunlardan Yokşan, Şeba ve Dedan'ın Nuh'un torunlarının isimleri olduğunu da belirtelim.

Açıkça görüldüğü üzere Eski Ahit'teki Abraham hikâyesinin hiçbir tutarlı yanı yoktur. Bütün bu anlatılanlar içinde Abraham'a seçkinlik atfedecek hiçbir şey göremeyiz. Bu da Patriyark olarak neden Abraham'ın seçildiğinin anlaşılmasını daha da zorlaştırır. Üstelik Nuh ile Musa arasında kurulacak bir köprü için, gerekli olan soyağacının ilk adımı olacak bir ilk ataya, çocuk doğurma yetisi olmayan bir kadın seçilmesi durumu daha da anlamsız kılar. Bu seçimin doğal bir sonucu olarak, İsrail Tanrısının "**Ulusların anası olacak. Halkların kralları onun soyundan çıkacak**" dediği Sara'nın neredeyse son anda ve doğrudan "**Tanrı, demiş olduğu gibi Sara'yı ziyaret etti**" şeklinde ifade edilen "Rabbin iyiliği" sonucu bir çocuk sahibi olması da aynı ölçüde anlamsız gibi görünür.[176]

Ancak; daha önce de belirtmiş olduğumuz gibi; Sara'nın kısır bir kadın olması önceden kurgulanmış ve Sara'nın bu eksikliğinin, Rabbin (**ve yalnızca Rabbin**) Sara'ya iyilik etmesi için bir neden oluşturması istenmiş ise, bizim bu konuda haklı olduğumuz da ortaya çıkar. Çünkü söylemiş olduğumuz gibi Eski Mısırlılarda da çocuğun yasallığı anneden gelir. Babanın bir önemi yoktur.

Ve üstelik eğer bundan kasıt; Sara'nın bu "**kutsama**" sonucu doğurduğu İshak'ın, doğrudan Tanrı'nın soyundan geldiği gibi çok abartmalı bir iddianın temelini oluşturmak gayreti ise, bundan çok daha sonra Tanrı'nın "**İsrail benim ilk oğlumdur**" sözü de bu çerçeve içinde bir anlam kazanmaya başlar. Çünkü bu durumda İsrail oğullarının "**Tanrı-Oğul**" yakınlığı; seçilmişliğin de ötesinde bir irsiyet, bir kan bağı oluşturmuş olur ki; bu da tüm İsrail oğullarının doğrudan Tanrı'nın soyundan geldiğini belirtmek gibi gereğinden çok fazla bir saçmalık olur.

---

[175] Yaratılış 25: 1-3

[176] Yaratılış 17: 16

Biz saçmalık diyoruz ama gelin görün ki yazılanlara göre durum tam olarak budur ve böylece Yahudi peygamberlerinin **"yeryüzünde Tanrı, Yahudi'nin yüz hatlarında kendini aşikâr kılar"** ya da **"Yahudi, yaşayan ve şahıslaşmış tanrıdır."** ve benzeri saçmalıklarının kaynağını buradan almakta olduğu da ortaya çıkar.[177] Bu durumda tanrıyı görmek istiyorsanız aşağıdaki resme bakmanız yeterli olacaktır. **(Resim 1)**

Resim 1

Görüldüğü gibi iddia budur ve bu nedenle Tevrat'ta yalnız Sara değil, oğlu İshak'ın karısı Rebeka da kısırdır ve o da **"Rabbin yardımı"** ile hamile kalır.[178] İsrail'in tanrısının; Rebeka'nın doğurduğu Yakup'a "İsra-el" adını takması ve **"İsra-el (Yakup) benim ilk oğlumdur"** demesi bu anlamda önemlidir. Ama bu

[177] M. Hakan Yıldırım, a.g. e. Sh.160
[178] Yaratılış, 25: 21

kadar da değildir; Aksi gibi Yakup'un karısı Rahel de kısırdır ve o da "**Tanrının yardımıyla**" Yusuf'u doğurur.[179] Sonuç olarak Kenan'daki eski ataların karıları içinde Yahve'nin yardım etmediği kadın yok gibidir. Bu haliyle de Yunanların Tanrısı Zeus'a fena halde benzemektedir.

Yahudi din adamlar Avram'ın oğlu İshak'ın doğum tarihi olarak İ.Ö.2048 yılı üzerinde anlaşmışlardır. Bu da bize insanlığın ilk atası Abraham'ın M.Ö. 21. yüzyılda yaşamış olduğunu düşünme hakkını verir. Ancak; Abraham'ın hikâyesinin bu tarihten binlerce yıl sonra yazılmış olduğunu da düşünürsek, karşımızda bütünüyle "**sanal**" bir ilk ata buluruz. Bu durumda Abraham hakkında uydurulan hikâyenin; değişik mitlerden yapılan bir derlemenin, Abraham için yeniden yazılmış bir uyarlaması olduğunu da söyleyebiliriz. Prof. Çığ'ın bildirdiğine göre; "**gittikleri yazılan şehirlerin o çağlarda var olmadığı, Filistin'in güneyinde bulundukları yazılmış olmasına rağmen, yapılan kazılarda oralarda olamayacakları**" da anlaşılmıştır.[180]

Biz daha da net bir şey söyleyebiliriz. Daha önce anlattık, gerekirse yine anlatırız. O devirde Filistin bile yoktur ve Filistlilerin bölgeye gelmesi neredeyse M.Ö. bin yıllarında Kavimler göçü sonunda gerçekleşecektir.

Üstelik bu hikâyeden anlaşıldığına göre; Abraham tanrının tek kulu, Tanrı da sadece Abraham'ın tanrısıdır. Bundan daha da ilginç olanı ise, bir Tanrı ve bir kul vardır ama ortada bir din yoktur. Üstüne üstlük Tanrı'nın tek kulu ve peygamberi olan ilk atanın da; bu tanrıyı tanıtma gibi, ne bir görevi ve ne de bir derdi yoktur.

Bunun nedeni Kutsal Kitap'ın anlatısı içinde; İsra-el Tanrısı'nın Abraham'ın kişisel tanrısı olmasıdır ve bütünüyle Mezopotamya'dan alınmıştır. Çünkü Sümerlilere göre her insanın kendine ait bir Tanrısı bulunuyordu. Bu Tanrı o kimsenin bütün isteklerini, dualarını daha büyük Tanrılara iletiyordu. "Asur ve Babil

---

[179] Yaratılış, 30: 22

[180] M. İ. Çığ, a.g.e. sh.19

dinlerinde de her insana, doğumundan itibaren koruyucu bir Tanrı, daha sonra "falancanın Tanrısı" diye adlandırılacak ve erdemi ölümlüyü aşan özel bir Tanrı vermek zorunluluğu vardır.[181] İşte tam olarak bu nedenle Avram'ın uşağı ***"Sahibim İbrahim'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun"*** diyecektir.[182] Bugün Hıristiyanlıktaki "koruyucu melek" kavramı da tam olarak buradan kaynaklanır. Gelin görün ki; İngilizce Tevratların kendisine övgüler düzülen bu Rab'dan haberleri bile yoktur çünkü Avram'ın uşağı da Rab'be değil Lord'a övgüler olsun demektedir.[183]

Anlatılan bu hikâye içinde bir diğer gariplikte Abraham'ın Tanrısının tutumudur. Bilindiği gibi Tanrı Abraham'a her görünüşünde çeşitli vaatlerde bulunmuştur. Defalarca ***"bu gördüğün toprakları sana ve soyuna vereceğim"*** demiştir.

Ama siz bırakın Nil'den Fırat ırmağına kadar uzanan toprak vaatlerini; Sara öldüğü zaman ona bir mezar yeri bile tahsis etmemiştir. Abraham Sara'yı gömmek için mezar yerini Hititlerden (doğrusu Ht oğullarından) para karşılığında alır.[184] Kutsal Kitap da bu konuda şunları yazar: ***"Sonra karısının ölüsünün başından kalkıp Hititlere, 'Ben aranızda konuk ve yabancıyım' dedi. 'Bana mezar yapabileceğim bir toprak satın. Ölümü kaldırıp gömeyim.'"***[185]

Bu sözler eski tercümelerde **"Ben sizin yanınızda garip ve misafirim."** şeklindedir. Daha sonra **"Ben sizin yanınızda göçmen olarak yaşayan biriyim.** Ölmüş yakınımı gömebilmem için bana mezarlık arsası satın" şeklini almıştır.[186] Sonradan dü-

---

[181] G. Messadıe, Şeytanın Gerçek Tarihi, sh. 175 Bu Tanrı ölümlüde yaşayacak fakat ölümlü bir günah işlediğinde onu terk edecektir.

[182] Yaratılış 24: 27

[183] Genesis 24. 27 "And he said, Blessed be the LORD God of my master Abraham, who hath not left destitute my master of his mercy and his truth: I being in the way, **the LORD led me** to the house of my master's brethren."

[184] Sesli harfleri olmayan Yahudi dilinde 'ht' olarak yazılıdır. Bunun Het, Heth ya da Hitit olduğu sonradan uydurulmuştur.

[185] Yaratılış,23: 3-4

[186] Bereşit 23: 4

zeltile düzeltile yukarıdaki şeklini almış ve eski tercümedeki "garip göçmen"; yeni tercümede "konuk ve yabancı" olmuştur. Dahası Avram; "ülke halkı olan 'ht'lerin, (Heth oğulları oldukları uydurulanların) *"önünde eğilerek, eğer ölümü gömmemi istiyorsanız, benim için Sohar oğlu Efron'a ricada bulunun, tarlasının dibindeki Makpela Mağarası'nı bana satsın" demiştir.*[187] Efron tarlayı satmayı kabul edince Avram ht oğullarının önünde yine eğilmiştir. ***"İbrahim ülke halkının önünde eğildi."***[188] Dolayısıyla Ht oğullarının Abraham'a ***"sen bizim aramızda bir prenssin"*** dediklerini falan uydurmamak gerekir.

Mezar yeri konusunda Ht oğullarıyla Abraham arasında geçen bir sürü konuşmadan sonra Abraham; **"dört yüz şekel gümüşü tüccarların ağırlık ölçülerine göre tartarak"** bir mağara satın alır[189] ve Sara'yı o mağaraya gömer.[190]

Hıristiyanların İncili de bu durumdan; ***"Şimdi oturduğumuz memlekete Tanrı onu getirdi ve orada kendisine miras olarak ayak koyacak yer bile vermedi"*** diye şikâyet eder.[191]

Yani artık kime şikâyet ediyorlarsa, açıkça Tanrı'yı da birilerine şikâyet etmektedirler.

İsrail Tanrısının verdiği sözleri tutmadığı tek adam Abraham da değildir. Mesela Abraham tarafından çöle atılan Hacer'e Tanrı; ***"Kalk, oğlunu kaldır, elini tut. Onu büyük bir ulus yapacağım"*** *der.* ***"Onu kutsayacak, verimli kılacak, soyunu alabil-***

---

187 Yaratılış 23: 7-9

188 Yaratılış 23: 12

189 Yahudi kaynaklar bu konuda "Avraam'ın Efron'a ödediği ve "Over Lasoher - Tedavülü Mümkün" cinsi her bir gümüş şekelin, normal bir gümüş şekelin 2500 katına denk olan özel parçalar olduğunu belirtir. Başka bir deyişle, Avraam'ın ödediği gümüş, bir milyon normal şekele denktir!" diye yazarlar. Bir şekelin yaklaşık 8,4 gram gümüş olduğu düşünülürse bu çok büyük bir paradır. Çünkü bir milyon normal şekel yaklaşık 8,4 milyon gram gümüş demektir. Bu da 8,400.000 bölü bin hesabıyla 8,4 ton gümüş demektir. Görüldüğü gibi uydurmanın sınırı yoktur.

190 Yaratılış, 23: 5: 19

191 İncil, Elçilerin İşleri, bab.7

diğine çoğaltacağım. On iki beyin babası olacak. Soyunu büyük bir ulus yapacağım." [192]

Tanrının bütün bu vaatlerine karşılık; Kutsal Kitap'ın yazdığına göre gerçek olan ise şudur; ***"çocuk çölde yaşadı ve okçu oldu. Paran çölünde yaşarken annesi ona Mısırlı bir kadın aldı."***[193]

Tanrının İsra-el adını koyduğu ve **"İsrael benim ilk oğlumdur"** dediği sevgili oğlu hileci Yakup'un da durumu aynıdır. Paddan-Aram'dan Kenan ülkesine dönen Yakup, Şekem Kenti'ne giderek konakladığı sırada, ***"Çadırını kurduğu arsayı Şekem'in babası Hamor'un oğullarından yüz parça gümüş"*** karşılığında satın alacaktır.[194] Friedman, burada söz konusu olanın yüz parça gümüş değil, yüz Kesita şeklinde bir ölçü birimi olduğunu yazar.[195] Yüz Kesita ise bazılarına göre 4,17 şekel'e eşittir; bir şekelin yaklaşık 22 gram olduğu düşünülürse, bu 95 gram gümüş demektir. Bazıları ise yüz Kesita'nın 200 şekel'e eşit olduğunu yazarlar ki bu durumda 4,5 kilo gümüşten söz ediliyor demektir.

Aslında biz bu konuyu da boşu boşuna konuşup durmaktayız çünkü Hıristiyanlara göre Yahudi peygamberi olacak akılsızlar Kutsal Kitaplarına yalan yanlış şeyler yazıp durmaktadırlar. Bu yalan yanlış şeylerden birisi Şekem'deki tarlayı satın alanın hileci Yakup değil, onun dedesi olan ilk ata Abraham olduğudur. (Yakup'un) ***"Kemikleri sonra Şekem'e getirilerek İbrahim'in Şekem'de Hamor oğullarından bir miktar gümüş karşılığında satın almış olduğu mezara konuldu."***[196] Demek ki Avram'ın Hevron'daki Mamre meşeliğinde Heth oğullarından tarla satın almış olduğu da bir masaldan ibarettir.

İsrail'in Tanrısı, kulu ve peygamberi Musa'ya karşı da sözlerini tutmamıştır. Musa'ya karşı olan vaatlerini **"seni tanrı gibi yapacağım"** noktasına kadar getiren İsrail'in Tanrısı; bu sözlerinin

---

[192] Yaratılış, 21: 18
[193] Yaratılış, 21: 20-21
[194] Yaratılış, 33: 19
[195] R. E. Friedman, a.g.e. sh.86
[196] İncil, Elçilerin işleri 7: 15

hiç birini tutmadığı gibi üstelik de Musa'yı öldürmüş ve Tevrat'ın yazdığına göre, kendi elleri ile gömmüştür." *RAB onu Moav ülkesinde, Beytpeor karşısındaki **vadide gömdü**. Bugün de mezarının nerede olduğunu kimse bilmiyor."*[197]

Gelin görün ki bu vadiye gömme işinde de bir terslik vardır çünkü eski tercümelere göre Lord'un ya da Yahve'nin Musa'yı gömdüğü yer vadi değil, bildiğiniz deredir yani bir akarsu. *"Ve Moab diyarında Beyt-peor karşısındaki **derede onu gömdü**; fakat bugüne kadar kimse onun kabrini bilmez."*

Yahudi peygamberleri bilgiç bilgiç "kimse bilmez" derler ama herkesi kendileri gibi avanak sandıkları için böyle konuşmaktadırlar. Çünkü 'kimsenin bilmediği' bu yeri biz biliyoruz, dahası bu bilgiyi de bu Yahudi peygamberlerinin yazdığı söylenen kutsal kitaptan öğrenmiş bulunmaktayız. Daha sonra harita üzerinde tam yerini de göstereceğiz ama bu söylediğimizin lafta kalmaması için burada da bir bilgi notu bırakalım. ***"Beyt-peor ve Pisga yamaçları ve Beyt-yeşimot ve ovanın bütün şehirleri ve Heşbonda saltanat süren Amorîler kıralı Sihonun bütün ülkesi idi."***[198]

Daha net bir bilgi için de Kutsal Kitap'ın şu ayetlerini okuyabilirsiniz. *"**VE İsrail Şittimde oturdu** ve kavm Moab kızları ile zina etmeğe başladı ve kendi ilâhlarının kurbanlarına kavmi çağırdılar ve kavm yedi ve onların ilâhlarına iğildiler. **Ve İsrail Baal-peora bağlandı**."* [199] Şittim'in Siddim olduğunu bilirseniz daha da kolay olacaktır.

Verdiği sözleri tutmamakla ünlü İsra-el Tanrısı, İsrail kavmine verdiği sözleri de tutmamıştır. Defalarca *"**Süt ve bal akan ülkeye senden önce bir melek gönderecek, Kenan, Amor, Hitit, Periz, Hiv ve Yevus halklarını oradan kovacağım**"* demiş ve buna benzer birçok vaatte bulunmuş, sözler vermiştir.[200] Tevrat Tanrı'nın bu konudaki vaatleriyle doludur. Ama bu sözlerin hiç bi-

---

[197] Yasanın Tekrarı 34: 6
[198] Yeşu 6: 22
[199] Sayılar 25: 2
[200] Çıkış, 33: 2-3

rini tutmamıştır; kanıtı da Kutsal Kitaptadır; **"Böylece İsrailliler Kenan, Hitit, Amor, Periz, Hiv ve Yevus halkları arasında yaşadılar."**[201]

Abraham'ın mezar yeri satın aldığı Hititler konusu da bir hikâyeden ibarettir. Hititlerin sınırları İ.Ö. 1350 yıllarına kadar Torosların daha güneyine inmemiştir. Kral Şuppilulliuma zamanında bu sınırlar Şam'a kadar uzanmasına rağmen hiçbir zaman, siz bırakın Filistin'i, Kenan Eli'ne kadar bile genişlememiştir. Güneydeki daha geç Hititlerin sınırları da hiçbir zaman Hamat'tan daha güneye inmemiştir. Zaten inmiş olsalar bile, o bölgede Yahudiler yoktur.

Zaten bu durumda kimsenin farkında olmadığı asıl gariplik Kutsal Kitap'ın; İsraillilerden önce Hititleri Kenan Eli'ne sokmasındadır. Burada Abraham'ın tufandan sonraki onuncu kuşaktan olduğunu hatırlatmamız gerekiyor.

Tufandan sadece on kuşak sonra Kenan Eli'nde Hititli varlığı kocaman bir saçmalıktır. Zaten aslına bakarsanız ortada Hititliler falan da yoktur ve Hititler yerine 'ht oğulları' şeklinde yazılıdır. *"Ve İbrahim ölüsünün önünden kalktı ve* ***Ht oğullarına*** *söyleyip dedi; Ben sizin yanınızda garip ve misafirim; yanınızda mülk olarak bana kabir verin ve ölümü önümden kaldırıp gömeyim.* ***Ve Ht oğulları*** *İbrahim'e cevap verip ona dediler."*[202]

İngilizce Tevrat'ta da *"**sons of Heth**"* olarak yazılan ve "Heth oğulları" olarak okunması gereken bu ismin, Hititlere işaret ettiğinin düşünülmesi sonucu kasıtlı olarak oluşturulmuş yanlış ve kirli bir bilgidir.[203] Üstelik bütün tarihe de yansımıştır.

---

[201] Hâkimler, 3: 5

[202] Yaratılış 23: 3-5

[203] Anadolu Yarımadası'nın bugün için bilinen en eski adı *Hatti Ülkesi* idi ve bu topraklar 1500 yıl boyunca *Hatti Ülkesi* olarak bilindi. Oysa sonradan yine tabletlerden öğrenildiğine göre, söz konusu halk kendini Nesice konuşan Nesililer olarak anıyordu.

[203] Hititler isminin nasıl icat edildiğini anlattık ama bilinen nedenlerle biz de Hititler ismini kullanmak zorundayız. Bu halkın Hint-Avrupa kavimlerden olduğu söylenir ama bu da Judeo-Hıristiyan bir söylemdir. Bu konuda görüş bildiren kimi tarihçilere göre Anadolu'ya geliş yönleri, Kafkasya üze-

Biz size bu Hitit işinin de doğrusunu söyleyelim. Anadolu Yarımadasının bugün için bilinen en eski adı "**Hatti Ülkesi**" dir.[204] Bu isim Mezopotamya yazılı kaynaklarında ilk defa Akat sülalesi döneminde yani İ.Ö. 2350-2150 yılları arasında kullanılır. İ.Ö. 7. yüzyılda Asur yıllıklarında da görüldüğü üzere bu adlandırma İ.Ö. 630 tarihlerine kadar sürdürülmüştür. Bu, en aşağı 1500 yıl boyunca Anadolu'nun "Hatti Ülkesi" olarak tanınması demektir.

Bu Hatti Ülkesi ismi o kadar yerleşmiştir ki İ.Ö. 2200 tarihlerinden itibaren Anadolu'yu istila etmeye başlayan ve Hint-Avrupalı olduğu söylenen kavimler bile, yeni yurtlarından söz ederlerken Hatti Ülkesi deyimini kullanmışlardır. Boğazköy Tabletleri'ni okuyan filologlar, hep bu tabire rastladıkları için, bambaşka bir dil konuşan bu yeni kavime de Hatti adını taktılar. Oysa daha sonra yine aynı Boğazköy Tabletleri'nden öğrenildiğine göre söz konusu istilacı halk kendilerini Hatti değil, Nesice konuşan Nesililer ya da Neşalılar olarak anmaktaydı. Kaldı ki kendini Nesili olarak adlandıran halk ta istilacı kabilelerin sadece Orta Anadolu'da oturan bölümü idi ve diğer kavimler kendilerini Luviler, Palalar gibi isimlerle anıyorlardı.

İşte Judeo-Hıristiyan ideoloji tam da burada devreye girdi ve kendi okudukları Hatti sözcüğünü de olduğu gibi almayıp, Tevrat'ta yazılı olan "Ht" harflerinden "esinlenerek" Almanca

---

rinden olmuştur. Bazıları da Hititlerin Çanakkale Boğazı'ndan Anadolu'ya girdikleri kanısındadır. Bu görüşlere katılmayanlara göre ise Hititlerin Anadolu'ya girişleri Karadeniz'den olmalıdır. Tarih bilimine göre ise bilinen ilk kralları Kuşşara kralı Leon Ugur'dır. İlk yerleşim yerleri ise Hattuşaş'dır. Hattuşaş Antik Kalıntıları bugün UNESCO'nun Dünya Kültür Mirasları listesinde yer almaktadır. Bu devletin kurucusu Labarna'dır. Başkenti ise Hattuşaş' tır. (Boğazköy) Hitit tarihi M.Ö. 1650 - M.Ö. 1450 **Eski Krallık Devri** ve M.Ö. 1450 - M.Ö. 1200 **İmparatorluk Devri** olmak üzere iki ayrı bölüme ayrılır ve öyle incelenir. Biraz önce de belirtmiş olduğumuz gibi, Hitit adı Eski Ahit'e göre uydurulmuş bir isimdir. Bugün Hitit diye anılan bu halkın kendilerine "**Nesi dili konuşan**" anlamında ***Nesili*** dediklerini biliyoruz. Yani Hititler olduğu söylenilen halk kendilerine, Hitit değil, "Neşalılar" diyorlardı.

[204] Ekrem Akurgal, Anadolu Kültür Tarihi, sh. 15

"die Hethiter," İngilizce "The Hittites," Fransızca "Les Hittites" ve İtalyanca "Gli İttiti" deyimlerini ürettiler.[205]

Bilim dünyasına Müjdeler olsun! Hititler başarıyla icat edilmiş ve aynı başarıyla Tevrat'taki Ht oğulları ile özdeşleştirilmiş bulunulmaktadır. Yaşasın Alçaklık! Yaşasın bilim![206]

Yabancı kaynaklara aldanan Sümerolog M. İlmiye Çığ bile bu konuda şunları yazar; "**Abraham Hititli** (yani Heth'li) **Efron'dan bir mezar yeri almak istiyor. Yerin sahibi bütün tarlayı içindeki ağaçlar ve mağarası ile birlikte alması için zorluyor. Abraham tarlayı 400 şekel** (*hemen hemen üç kiloya yakın gümüş*) **karşılığında almak zorunda kalıyor. Tarlanın neden Abraham'a tümüyle satılmak istenmesi konusu bilim adamlarını çok düşündürmüştü. Fakat Hitit** (Neşa) **kanunları bulunup okunduğunda bunun nedeni de anlaşıldı.**

Hitit (Hatti) **kanunlarına göre, eğer alıcı satıcının bütün tarlasını alırsa, o zaman alıcının belirli bir feodal görev yapması gerekli satana. Abraham buna yanaşmak istemiyor. Tarlanın etrafındaki ağaçlarla birlikte satılması bile Hitit** (Neşa) **kanununa dayanıyor."**[207]

Şimdi biz size bu işin de doğrusunu söyleyelim. Altı üstü bir mağara satın almaktan ibaret olan bu hikâyenin; bir Kutsal Kitap'ın içinde böyle uzun uzun anlatılmasının bir tek nedeni vardır. O da bu hikâyede "**bedeli karşılığında**" satın alınan mağara ve bu mağaranın içinde bulunduğu arazinin Hevron kentinde bulunmasıdır.[208]

---

[205] Bu konuda ayrıntılı bilgi için Ekrem Akurgal'ın Anadolu Kültür Tarihi ve Prof. Sedat Alp'in "Hiti Çağında Anadolu" isimli eserlerine bakılabilir.

[206] Oysa Hatti, Nesice dilinin tıpkı Sümerce gibi, Hint-Avrupa ve Sami dillerinden tamamıyla değişik, kendine özgü bir dil olduğu da saptanmıştır. Yapılan araştırmalara göre Hattiler Anadolu'nun yerli bir halkıdır ve en az İ.Ö. 3. binyılın ortalarından beri küçük krallıklar, beylikler halinde Anadolu'da yaşıyorlardı.

[207] M. İlmiye Çığ, a.g.e. sh.127

[208] Bu Hebron'da şimdiki yerinde değil, çok daha kuzeyde, Fenikelilerin Sur kenti yakınlarındadır. Yahudi peygamberleri tarafından şimdiki yerine yani güney İsrail'e taşınmıştır. Bak. Harita 2

Türkçe olarak anlatılmak istenen şudur; Söz konusu arazi **"meşru"** bir şekilde ve **"tam karşılığı"** ödenerek satın alınmıştır. Dolayısıyla Abraham'ın yasal mülküdür ve bu mülk miras yoluyla Abraham'ın torunlarına geçecektir. Peki, neden Hevron? (ya da Hebron)

Çünkü daha önce anlattığımız gibi ve ilerleyen bölümlerde de açıkça görüleceği üzere; Kutsal Kitap'ın bütün anlatısı yani Yakup'un çocuklarının neredeyse bütün tarihi, bu Hevron ve civarında geçecektir. Örneğin Davut da bu kentte krallık yapacaktır. Üstelik yine Kutsal Kitap'a göre Hevron, Harun neslinden gelen kâhinlerin yaşadığı kenttir. Dahası; İlahiyatçı Vera Zıngsem; Âdem isminin Adamah kelimesinden türetildiğini ve bunun anlamının aslında "toprak" veya "ekilecek alan" yani tarla olduğunu yazar.[209] Yahudi dilinde ise ilgisiz bir şekilde "kızıl toprak" anlamındadır. Hans Martin'in kitabının 81. sayfasında yazılanlara göre; Avram'ın uzun süre yaşadığı bu Hevron, kırmızı toprağıyla ünlüdür. İnsanların bu kırmızı toprağı güç verdiği ve birçok hastalığı iyileştirdiği inancıyla yedikleri, daha sonra Müslüman tüccarların bu toprağı alarak Mısır'dan Hindistan'a kadar götürdükleri ve baharat karşılığı sattıkları da söylenenler arasındadır.[210]

Yahudimsi tarihçiler fırsatı kaçırmaz ve mesela Paul Johnson; **"Belki de İncil'de anlatılan olayların içinde tek gerçek olanıdır."** diye yazar.[211] Ne de olsa bir Cizvit okulunda okumuş olduğundan devamı daha da ilginçtir. ***"Zira tanıkları vardır ve otantik ayrıntıları ile sözlü olarak da teyit edilmiştir. Gerek görüşmeler, gerekse satın alma töreni en ince ayrıntılarına kadar anlatılmıştır. Hebron'da uzun süre kalmasına rağmen İbrahim bugünkü tabirle "yabancı" sayılıyordu. Toprağın sahibi Hititli Ephron isminde Batı Sami ve Habiru, Hitit kökenli bir devlet adamıydı.*** *İbrahim tarafından yerine getirilmesi gereken şartlar şöyle*

---

[209] V.Zıngsem, a.g.e. sh.85

[210] M. İlmiye Çığ, İbrahim Peygamber, sh. 66 Bize kalırsa bu kırmızı toprak, eskiden hamamlarda sabun niyetine kullanılan ve gerçekten para verip alınarak kullanılan kildir.

[211] P. Johnson, a.g.e. sh. 13

*sıralanıyordu. Evvela "Heth'in çocuklarının" ve "toprak sahibi halkın" iznini alması gerekiyordu, yani oradaki toplumun resmi iznini alması gerekiyordu. **Sadece bir mülkiyetin devri değil, aynı zamanda bir statü değişikliği söz konusu idi."***[212]

Biz kendi adımıza hem Batı Sami, hem Habiru ve hem de Hitit kökenli olan **"devlet adamı"** Hititli Efron'un neye benzediğini çok merak etmekteyiz. Sözünü ettiği tanıklar da yazarın yakın çevresi olmalıdır. "Uydur İzak uydur, gece uzun nasılsa" diyecek halimizde yok, iyisi mi konuyu kapatalım.

Yine Türkçe; yaygın kabule göre tufandan sadece on kuşak sonra Mısır'da bir devlet ve Firavunun varlığı; bölgede birbirleriyle savaşan dokuz kralın varlığı, Sodom ve Gomore başta olmak Şam, Urfa ve Harran gibi yüzlerce kentin var olması bu saçma sapan hikâyenin kötü bir kurgu olduğunun açık kanıtlarıdır. İsteyen de istediği kadar homurdanabilir.

Öte yandan, ortada kopya edilecek metinler varken oldukça rahat çalıştıklarını yakından bildiğimiz Yahudi peygamberlerinin; iş başa düşüp de orijinal bir hikâye yazmak gerekince, daha ilk adımda çuvallamaları, bocalamaları, şaşkınlıkları ve her şeyi birbirine karıştırmaları da bu konuda baştan beri yaptığımız eleştirileri doğrulamış olmaktadır. Çünkü yukarıda anlattığımız bütün bu Abraham hikâyesinden anlaşıldığına göre ilk ata olarak seçtikleri Abraham; **"İbrani"** bile değildir.[213]

Avram'ın gerçekten yaşamış bir insan olmadığı ve tıpkı Musa gibi; değişik mitlerden derlenmiş hayali bir kişilik olduğu da açıktır. Yukarıdaki açıklamalarımızda birden çok vurguladığımız gibi Tevrat; en erken İ.Ö.4. yüzyılda kaleme alındığı söylenir durur ama bu bile kesin olmayan Judeo-Hıristiyan bir söylemdir. Bütünüyle Yahudi peygamberi Ezra hakkında yazılıp çizilenlere dayanır. Daha önce de söylemiştik; gerekirse 40 kere daha söyleriz. Eski Ahit'in en büyük ve en eski nüshası **"Doğu**

---

[212] P. Johnson, a.g.e. sh.14

[213] Dünya tarihinde İbrani adında bir kavim yoktur ve hiçbir zaman da olmamıştır. Yahudi ırkı gibi sahte bir kavramdır. İcat edilmesi de çok eskilere dayanmaz, anlatacağız.

Nüshası" olarak bilinen nüsha olup İngiliz Müzesi'nde 4445 numarayla kayıtlıdır ve M.S. 820-850 yıllar arasında yazıldığı söylenir. Onu **M.S. 916 tarihli St. Petersburg** nüshası izler. Üstelik her iki nüsha da orijinal nüshalar değil, kaynağı belirsiz kopyalardır.[214] Bunlardan daha sonrasına ait olan el yazmalarından ***Leningrad Kodeksi M.S. 1008 yılına*** aittir ve Samuel Ben Jacop tarafından Asher metninden kopya edilmiştir.[215] ***Aleppo Kodeksi M.S. 900'den sonrasına aittir.*** Reuchlin Kodeksi olarak bilinen Ben Naftali kopyası ise **M.S. 1105 tarihine aittir** ve şimdi Karlsruhe'de bulunmaktadır.[216]

Bunu kendileri de kabul eder ve **"Tevrat'ın İbranice standart yazılımı en son olarak Aaoran ben Aşer tarafından M.S. X. yüzyılda gerçekleştirilmiştir."** diye yazarlar.[217] Biraz sonra bunun da doğru olmadığını ortaya koyacağız ama bu bile Avraam'la Tevrat arasında üç bin yıllık bir zaman olması demektir.

Neredeyse bütün ömrünü Avraam'ın yaşamış olduğu dönemin kesin tarihini saptamaya uğraşarak geçirmiş olan din bilimci Albright; İ.Ö. 20. Yüzyılla 19. Yüzyıl arasında epeyce bocaladıktan sonra; nihayet bu tarihin 20. Yüzyıldan önce olamayacağına karar vermiştir. Bu konuda yazılıp çizilenlerin neredeyse hepsi de bu tarihlendirmeden hareket eder. Bu durumda; Abraham'ın yaşamış olduğu zamanın İ.Ö. 2000 yılları olduğu belirtildiğine göre; Kutsal Kitap Abraham'ın yaşamış olması gereken zamandan 3000 yıl kadar sonra yazılmış demektir. Bu çok uzun bir zamandır. Hele de İsra-el kavmi gibi uzunca bir süre bir "yazı"nız yoksa.

Daniken, bu konuda şunları yazar; ***"Belki de İbrahim peygamber hiç var olmadığı halde,'Terah İbrahim'in babasıydı, İbrahim'de İshak'ın babasıydı ...' gibi cümleler ne işe yarar ki?"***[218] *Hıristiyanlara Abraham'ın insanlığın ilk atası olduğu öğretilmiştir. Oy-*

---

[214] http://www.hristiyan.net/ ve http://www.incil.nl/pdf/kutsalkitap

[215] Paul Johnson, Yahudi Tarihi, sh. 115

[216] www.hristiyan.net

[217] Prof. Dr. Baki Adam, *Yahudi Kaynaklarına Göre Tevrat*, Pınar Yayınları sh. 9 ve 149, İstanbul-2001.

[218] E.V.Daniken, a.g.e. sh.62

*sa uzman bilginler; Abraham peygamberin gerçekte var olup olmadığından ve adının ne anlama geldiğinden kesinlikle emin değillerdir. Leiden Üniversitesi Profesörlerinden Franz M.Böhl şöyle diyor; "Patriyark kelimesi bu adın bir çevirisi olarak kabul edilebilir. Abraham adının daha sık rastlanan Ab-ram adının bir başka şekli olması da olasıdır." Bu saptama 1930 yılına aittir. Ancak sonraki yıllarda da bilginler benzer bir sonuca varmışlardır. Prof. Böhl'den beş yıl sonra Journal of Biblical Literatüre, kısaca şunu belirtiyordu; "**Abraham aslında kişisel bir ad değil, bir Tanrı adıydı.**" Bu saptamayı altmış yıllık Abraham peygamber araştırmaları izlemiş ama ne çare ki konuya açıklık getirilememiştir. Yale Üniversitesi'nin bir yayınında şu dikkate değer cümleye rastladım; "**Büyük olasılıkla Abraham'ın gerçekten yaşadığını hiçbir zaman kanıtlayacak durumda olmayacağız.**"*[219]

Bu konuda bizim de söyleyeceklerimiz vardır ama bundan önce Yahudilerin Tevrat'tan daha önemli olan Kutsal Kitabı olan Talmud'ta yazılı bulunan bir bilgiyi de sizinle paylaşmamız gerekiyor. Talmud'un yazdığına göre; "**Kâhinler, Abram'ın doğduğu gece gökyüzünde büyük bir yıldız gördüler ve Nemrut'a Terah'ın evinde doğan çocuğu öldürmesini tavsiye ettiler.**[220] **Kral çocuğu öldürmeye karar verdi, fakat Terah çocuğunu sakladı ve onun yerine bir hizmetçinin çocuğu öldürüldü. Bunun üzerine Terah karısını ve çocuğunu bir mağaraya sakladı, çocukla annesi orada on yıl yaşadılar. On birinci yılda Abram, Terah tarafından Nuh'a götürüldü. Abram, Nuh ve oğlu Sam'ın gözetiminde 39 yıl yaşadı.**"

Bu satırlardan anlaşılan Nuh ve Avraam'ın çağdaş oldukları, tanıştıkları, Nuh'un bir zaman Avraam'ın gözetmeni olduğu ve dolayısıyla Avraam'ın da Nuh gibi tufandan önce yaşamış olduğudur. Bu konuda Eski Ahit'ten bir kanıtımız da vardır ve

---

[219] Daniken. A.g.e. sh. 62

[220] Aynı hikâye sadece isimler değiştirilerek İsa için de anlatılır. Bu hikâyede Avram İsa olur; Nemrut Kral Hirodes olur, babası çocukla karısını saklamak için bir süreliğine Mısır'a götürür. Kâhinler yine bir yıldız görmüşlerdir. İncil'in Matta kitabında ayrıntılı olarak anlatılır. Kimin kimden kopya çektiği ayrı bir konudur. Çünkü hikâyenin aslı Zerdüşt için anlatılandır.

biraz sonra sunacağız. Ama şimdi Talmud'u okumaya devam edelim:

"**Abram 50 yaşına gelince Nuh'tan ayrıldı ve babasına geri geldi/.../ Nemrut, Abram'ı öldürmek üzere adamlar gönderdi, fakat Abram, Nemrut'un kendisine verdiği Ele azar adındaki köleden onların planlarını öğrendi. Bunun üzerine Abram kaçtı ve Nuh'un yanına sığındı. Terah da onu orada ziyarete geldi. Baba ile oğul en sonunda o memleketi terk etmeye karar verdiler, Nuh ve oğlu Sam de bu kararı desteklediler. Bunun üzerine Terah, oğlu Abram, torunu Lut, aynı zamanda torunu olan oğlunun karısı Sara ile birlikte Ur şehrini terk edip Harran'a gitti.**"

Şimdi de bu konudaki kanıtımızı sunalım. Tufan konusunu anlatırken de belirtmiş olduğumuz gibi, İngilizce Tevratlarda aynen şunları yazar: "**İsrail'in Tanrısı şöyle der, atalarınız, hatta Abraham ve Naçor'un** (Nahor'un) **babası Terah bile eskiden tufandan önce yaşadılar ve başka tanrılara hizmet ettiler. Ve babanız Abraham'ı tufandan aldım ve Kenan ülkesinden geçirdim.**"[221]

Açıkça görüldüğü gibi bu konuda Tevrat ve Talmud tam bir fikir birliği halindedirler. Bu da açıkça Nuh, Nuh'un oğlu Sam, Terah ve Abraham'ın çağdaş olduklarını, birbirlerini tanıdıklarını ve tufandan önce yaşadıklarını söyler.

Ama aynı Kutsal Kitap Harran civarında bulunan yer isimlerini taşıyan tam dokuz tane ata uydurarak Avram'ın; Nuh'tan sonraki onuncu kuşaktan olduğunu da yazmakta bir sakınca görmez. Türkçe olarak söylemek gerekirse hayalle gerçek, masalla hikâye, efsaneyle dedikodu, uydurmayla söylentiler birbirine

---

[221] "**And Joshua said unto all the people, Thus saith the LORD God of Israel, Your fathers dwelt on the other side of the flood in old time, even Terah, the father of Abraham, and the father of Nachor: and they served other gods. And I took your father Abraham from the other side of the flood, and led him throughout all the land of Canaan, and multiplied his seed, and gave him Isaac.**" **Joshua:24:2-3** Buradaki anlamı zaten bize anlatıldığı şekilde bir tufan değil, sel, taşkın ya da sel baskını şeklindedir.

karıştırılmış ve Avraam'ın hikâyesi olarak Kutsal Kitap'a yazılmıştır.

Şimdi de bu konudaki kesin kanıtımızı sunalım: Kutsal Kitap der ki; Avram Filist Kralı *"Avimelek'e davar ve sığır verdi. Böylece ikisi bir antlaşma yaptılar."* Ve devamında şöyle yazar; Avram ***"Filist yöresinde konuk olarak uzun süre yaşadı."***[222]

Filistliler; Mısırlılar ve "Deniz halkları" olarak adlandırılan saldırganlar arasında, M.Ö. 1188 yılında yapılan bir savaşta Mısırlılara yenilen kabilelerden birinin adıdır. Bu savaştan 13 yıl sonra bunlardan Mısır Yazıtlarında adı **"PLST"** yani **"Pelets"** olarak geçen bir kabile, Kenan ilinin güneyinde, şimdiki Yahuda Dağları ile deniz arasındaki topraklarda yerleşmiş olan bir halktır. Bölgenin Filist adını alması da bu tarihten sonradır. Bu konuyu "Kenan ülkesi ya da Filistin" bölümünde ayrıntılı olarak anlatacağız.

Yine Türkçe olarak söyleyelim; İ.Ö. 2000'li yıllarda Kenan Eli'nde yaşadığı her fırsatta, ısrarla bildirilen Avram; hiçbir şekilde, İ.Ö. 1000 yıllarında Filist ismini alan bu bölgede yani, **"konuk olarak uzun süre yaşadığı Filist yöresinde"** yaşamış olamaz. [223]

Şimdi biraz daha ciddi bir bölüm açalım. Abraham ismi BRHM şeklinde dört sessiz harfle yazılır ve kelime Sanskirtçe'de Brahma'dan kaynaklanır. Brahma'nın kökeni "Brah"tır ve büyümek, sayı olarak çoğalmak anlamına gelir. Burada Abraham adının "çokların babası" anlamına geldiğini de hatırlatalım. Ayrıca, Hinduizm'in Yaratıcı Tanrısı Brahma da İnsanların Babası ve bütün tanrıların en yücesi olarak kabul edilir. Çünkü bütün varlıklar ondan zuhur etmiştir (Bütün Yahudilerin Sara'dan türemesi gibi). Burada yeniden "Yüce Baba" anlamına rastlarız. Bu açıkça Abraham'ın semavi baba Brahma olduğunu ima eder. "Abraham" kelimesi Brahma kelimesinin yanlış telaffuzundan

[222] Yaratılış 21: 34
[223] Yaratılış 21: 34 "

başka bir şey değildir. Her iki kelimenin kök anlamlarına inerseniz bu açıkça kanıtlanır.

Sanskritçede sözcük başındaki 'A' harfi "değil" anlamında da kullanılır ve bu durumda Abraham; "Gayri Brahma" yani "Brahma değil, Brahma olmayan" anlamına da gelir. Hindu tanrı Brahma ve eşi Saraisvati (Leydi Sara) ve Yahudi Abraham ve eşi Sarai (Sarah) arasında tesadüfün ötesinde bazı dikkat çekici benzerlikler vardır. Hint mitolojisinde Sarai- Saraisvati Brahma'nın kız kardeşidir ve Brahma da üvey kız kardeşi Saraisvati ile evlenir. Hindu tarihinde Saraisvati'nin üvey kardeşi ve öğretmeni Brahma'nın, Saraisvati'nin (Leydi-prenses Sarah) güzelliği, eğitimi ve zekâsından etkilendiği için onunla evlenmiş olduğu yazılır. [224] Bu arada Sarah'ın isminin İsra-el'in Tanrısı tarafından Sara yani Prenses olarak değiştirilmiş olduğunu da hatırlamak gerekir.

Ancak benzerlikler bu kadarla da bitmez. Hindistan'da Saraisvati nehrinin Ghaggar (Hagar-Hacer) adında bir kolu vardır. Yahudilerin kutsal kitabına göre, Hagar (Arapçası Hacer) Abraham'ın cariyesi yani Sara'nın hizmetçisidir. [225] Bilindiği gibi Tevrat'taki ilk hikâyede Abraham Firavuna Sara'yı kız kardeşi olarak takdim ettiği zaman yalan söylediğini açıklar. İkinci hikâyede Gerar Kralı'na da Sara'nın gerçekten kız kardeşi olduğunu söyler. Ancak kral yalan söylediği için azarladığı zaman, Abraham Sara'nın hem karısı, hem de kız kardeşi olduğunu söyler: ***"...o gerçekten kız kardeşimdir. Babamın kızıdır, ama annemin kızı değildir ve karım olmuştur."*** [226]

Bizim doğrudan ulaşamadığımız bir kaynak olan Godfrey Higgins'in 1833 tarihinde yayınlanan ve kısa adı Anacalypsis[227]

---

[224] www. hermetics. org. Gene D. Matlock, Hazreti İbrahim kimdi?

[225] Godfrey Higgins Abraham ve Sara'nın Brahma ve Saraiswati ile aynı oluşunun ilk kez Cizvit misyonerler tarafından keşfedilmiş olduğunu yazar.

[226] Yaratılış 20: 12

[227] Godfrey Higgins (1772-1833) Tam adı "Saitik İsis'in Gizemini Aralama Adına Bir Girişim ya da Dillerin, Ulusların ve Dinlerin Kökeni Üzerine Bir İnceleme" 1833 yılında yayımlanmış, yazarın yirmi yıllık çalışmasının ürünü olan hayli kapsamlı bir eserdir. Günümüzde pek fazla baskısı bulunma-

olarak bilinen eserinde, **"Abram veya Brahma ve karısı Sara veya Sarai veya Sara iswati babalarının evlerini terk ettiler ve Kenan ülkesine geldiler"** diye yazarak; Sara'nın Brahma'nın karısı olduğunu ve Avraam'ın da Brahma ve Sara ile birlikte geldiğini söyler. Böylece Kutsal Kitap'ta anlatılan hikâyede Brahma'nın rolünün Avraam'a, Avraam'ın rolünün de yanından hiç ayrılmayan yeğeni Lot'a verilmiş olduğu ortaya çıkar. Lot (Lut) adının "ismi gizlenmiş, saklı" anlamına gelmesi de bu söylediğimizin kanıtı olur.

Yine Higgins; *"Abraham ve Sara'nın Brahma ve Saraiswati ile aynı oluşunun ilk kez Cizvit misyonerler tarafından keşfedilmiş"* olduğunu yazar. Yani konu yeni değildir ve çoktan beridir bilinmektedir.

Bu durumda Tevrat'ta Avraam'ın konuşan, yürüyen ve yemek yiyen "Tanrısı" da bu Brahma olmalıdır. Yahudi peygamberlerinin sonradan Tevrat'ın içine monte etmeye çalıştıkları Yahve de bu tanrı olmalıdır. Zaten Yahve ismi de Tseeva, Siva, Şaiva olarak Şiva'ya kadar gider. El Shaddai'nin durumu da bundan farklı değildir ve Sada, Şaday olarak o da Şiva'ya kadar gider. Üstelik hem İsak, hem de İsmail adları da Sanskritçeden gelir. Yahudi dilinde İşak olan isim Sanskritçe İşakhu'dur ve "Şiva'nın Dostu" anlamına gelmektedir. Yahudi dilinde İşmail şeklinde olan isim de Sanskritçede İş-Mahal'dır ve "Büyük Şiva" anlamına gelir.

Bu konu eski kayıtlarda da vardır. Arap tarihçileri de Brahma ve ataları Abraham'ın aynı kişi olduğunu öne sürerler.[228] İranlıların da genelde Abraham'a İbrahim Zerdüşt dedikleri ve hatta ünlü Pers Kralı Kiros'un Yahudi dininin kendi diniyle aynı olduğunu kabul ettiği de söylenir. Zaten biz de daha önce Hint vedalarının ve Zerdüşt dininin Yahudilik ve ondan kaynaklan-

---

yan bu kitap iki cilt halinde, toplam 1436 sayfadan oluşmakta, sayısız kaynağa atıfta bulunmakta ve bunlardan alıntılar yapmaktadır. İlk basımı 200 kitaptan ibarettir. 1927 yılında 350 kitapla sınırlı olarak yeniden basıldı. Bulunması çok zordur. Nedeni açıktır.

[228] www.viewzone.com/abraham.html

dığı söylenen Hıristiyanlık üzerindeki etkilerini, bildiğimiz kadarıyla anlatmıştık. Buna ekleyeceğimiz bilgi notu; Yahudilerin Mazdacılığı tanımak için epeyce zamanları olduğudur. Bu da o kadar böyledir ki Mazdacılığın başlangıçta ne olduğu konusundaki bazı açıklayıcı bilgiler Babil Talmudu'nda kayıtlıdır.

Mazdacılık, aslında çok daha eski olan Vedacılığın Zerdüşt tarafından yenilenmiş biçimidir. Veda dininde doğaüstü iki büyük güç olduğu bilinmektedir. Bunlar üst tanrılar olan Ahura'lar ve alt tanrılar olan Daeva'lardır. Hem üst tanrılar hem de alt tanrılar, güneşin, ayın ve yıldızların hareketlerini yöneten iki temel tanrı olan Ahura Mazda ve Mitra tarafından yönetilirler. Doğumundaki efsanenin de kanıtladığı gibi Avraam'ın ve İsa'nın prototipi olan Zerdüşt, Veda dini üzerinde bir reformdan da daha fazlasını yapmış ve ilk tek tanrıcılığın kuruculuğunu yapmıştır.[229] Ancak gelin görün ki; Yahudiliği etkileyen Zerdüştçülük değil, onun Zerdüşt tarafından yenilenmemiş eski hali olan Vedacılıktır. Eski haliyle önce Yahudiliğe girmiş ve bazı basamaklardan geçtikten sonra Hıristiyan teolojisine erişmiştir.

Bütün Hindistan'da Brahma'ya ait sadece bir mabet olmasına rağmen, bu mezhep Hindistan'ın üçüncü en büyüğüdür. Brahma adı Hindistan'da çok saygındır ve etkisi İran'a kadar yayılmıştır. İranlılar da Brahma'ya sahip çıkıp onu kendi dinlerine uyarladılar. Zaten daha sonra da Tanrının Hindistan'a giden yolun ortasında bulunan dağlık Bactria'dan geldiğini söyleyeceklerdir.

Bactria, kadim Afganistan'ın bir bölgesidir ve daha önce Keldanilerin Ur kentini ararken belirtmiş olduğumuz gibi Ur-Jaguda, Juhuda veya Jaguda isminde kentin bulunduğu yerdir. Ur, Sümerce ve Türkçe'de yurt, "memleket veya köy" anlamına gelir. Dolayısıyla, Tevrat Abraham'ın "Keldani'lerin Ur"undan geldiğini yazmakla doğrusunu yazmış olabilir. Çünkü "Keldani" isminin daha doğrusunun Kaul-Deva yani (Kutsal Kaul) ol-

[229] G. Messadıe, Şeytanın Genel Tarihi, sh, 138

duğu ve etnik bir grubun değil, Afganistan, Pakistan ve Hint Keşmir'de bulunan Hint Brahman bir rahip sınıfının adı olduğu da söylenir. Abraham'ın ülkesini terk etmesinin nedeninin bir tufan veya sel olduğunu da kutsal kitap kayıtlarından biliyoruz: "...**İsrail'in Rabbi şöyle der, atalarınız, hatta Abraham ve Naçor'un babası Terah bile eskiden tufandan önce yaşadılar ve başka tanrılara hizmet ettiler. Ve babanız Abraham'ı tufandan aldım ve Kenan Ülkesi'nden geçirdim.**"[230]

Bunu doğrulayan belge Eski Ahit'in tufan hikâyesinin Satyavarman adında eski bir Hindu destandan yürütülmüş olmasıdır. Bu destanda Vaivasvata, Sam, Şam ve Yafet adında üç oğlu olan[231] **Vishnu**'ya kendisi ve ailesi için bir gemi inşa etmesi emrini verir.[232] Gemi hazır olunca her bitki ve hayvanın tohumlarından bir çifti gemiye yüklenir. Tufan Kırk gün kırk gece süren bir yağmurla başlar; nehirler taşar ve sel taşkını meydana gelir. Yahuda'nın gelini Tamar ile zinası hikâyesinde kadının yakılması isteği de Hint geleneğidir. "Onlarda kadın ya aileden biriyle evlenecek ya da yakılacak."[233]

Brahma ismi yakından incelendiğinde iki sözcükten oluştuğu görülür Abu + Rahmu, bunlar da Sami(!) mitolojisinde ilkel çifttir. Rahmu'nun Akkad karşılığı Lahmu'dur, bu da sonradan denizden doğan ve tanrılarla ifritler tarafından kur yapılan tanrıça Laksmi'ye dönüşmüştür. Lahmu Akkadlarda bir ejderhadır ama Ugaritçe'de Rahmu Abu'nun genç kızıdır. Brahma (abu + rahmu = abrahma = brahma), burada düşünülen bütün değişimler bu eşleştirmelerle açıklanabilir veya Samilerin en büyük tanrısının kızı birçok dönüşümden geçmiştir ve Hindu panteonda birçok karşılığı vardır.[234]

---

[230] Joshua 24:2-3)

[231] Gene D. Matlock, bu makale İngilizce olarak, http://www.viewzone.com. Adresinde bulunabilir.

[232] Vishnu, hinduizm dininin önemli tanrılarından biridir; eşinin adı Lakshmi'dir ve bu isim Lakhimi, şeklinde Elokhim'e ondan da Elohim'e kadar gider. Hint inancında bu tanrı evrenin kurtarıcısıdır

[233] M. İlmiye Çığ, a,g,e, sh,123

[234] Gene D. Matlock, www. hermetics.org.

Hala bitmedi; "Abram"dan da bir kaç sözcük anlamını çıkartabiliriz, bunlardan her biri onun yüceltilmiş konumuna işaret edebilir. Ab = "Baba;" Hir veya H'r = "Baş; Üst; Yüceltilmiş;" Am = "Halk" Dolayısıyla, Abhiram veya Abh'ram "Yüceltilmişin Babası." Bir örnek daha; Ab - î - Ram = "Merhametlilerin Babası." Ab, ayrıca "Yılan" demektir ve Ab-Ram (Yüceltilmiş Yılan) anlamına da gelir. Örneğin Kral Süleyman'ın yakın dostu Sur kralı Hiram da Ahi-Ram yani Yüce-Yılandır.[235] Bu durumda Aden bahçesinde Havva'yı ayartan yılan da bu Ab-Ram olmalıdır.

Konuyu bir bilgi notuyla kapatalım. Avraam adı Aramicedir ama Abraham adı Aramice değildir. Yahudi kaynaklara göre, ***"Avraam 2123 [MÖ 1638] yılında 175 yaşındayken ölür. İki oğlu Yitshak ve Yişmael onu Mahpela Mağarası'na gömerler."***[236]

Şabalak bir Yahudi peygamberi de; *"Avraam öldüğü gün şehrin ileri gelenleri çok üzüldüler ve kaptanını kaybeden bir gemi gibi ne yazık ki dünya da idarecisini kaybetti dediler"* diye uydurur. Sanırsınız ki Avraam'ın cenazesine de katılmıştır.[237]

Bu konulara daha sonra Çingeneler konusunu anlatırken yeniden dönmek zorunda kalacağız. Ama burada da bazı küçük bilgi notları bırakalım ki anlaşılmayan bir şey kalmasın. Çingeneler, Hindistan'ın Pencap-Sind (Pakistan, Karaçi) nehir havzası boyunca Pakistan ve Afganistan'ın da içinde bulunduğu bölgelerden 1050 yılı civarında İran ve Anadolu üzerinden dünyaya yayılmış Hint-Avrupa kökenli halkın adıdır.

Ana yurtlarından ayrılan Çingeneler Avrupa'ya iki ayrı koldan yayılmıştır. Birinci kol Rusya'ya, Avrupa'nın güneydoğusuna

---

[235] Gene D. Matlock, www. hermetics.org.

[236] www.sevivon.com. Bu kayıt aynen şöyledir: Rivka hemen yola çıkmak istediğini bildirir. Ailesi onu mübarek kılar ve Eliezer onu Kenaan'a getirir. Yitshak ve Rivka 2108 yılında evlenirler. Avraam [bir görüşe göre Agar'la (Hacer'le) aynı kişi olan] Ketura ile evlenir ve ondan 6 oğul sahibi daha olur. Avraam 2123 [MÖ 1638] yılında 175 yaşındayken ölür. İki oğlu Yitshak ve Yişmael onu Mahpela Mağarası'na gömerler.www.sevivon.com. Verilen tarihler konusunda bizim bir yanlışımız yoktur. Kaynağı olduğu gibi kullandık.

[237] N. Behar, sh.21

ve orta kısımlarına; ikinci kol ise Suriye, Filistin, kuzey Afrika üstünden İspanya'ya gitmiş ve orada kalabalık bir nüfus meydana getirmişlerdir.

Yahudilerin de ilk olarak Avrupa'da 1084 yılında Almanya'da Worms kasabasında Speyer Piskoposunun zamanında kendi mahallelerinin etrafına bir duvar örülmesi talebiyle ortaya çıktıklarını, Polonya ve Litvanya üzerinden Avrupa'ya yayıldıklarını daha sonra anlatacağız. İkinci bir Yahudi kolu da tıpkı Çingeneler gibi Suriye, Filistin, kuzey Afrika üstünden İspanya'ya gitmiş ve orada kalabalık bir nüfus meydana getirmişlerdir.

Aynen Yahudiler gibi Çingenelerin de tarihleri ile ilgili kayıt yoktur. Çingeneler de tıpkı Yahudiler gibi 1100 yıllarında birden ortaya çıkmışlardır. Çingenelerin Dillerinin; Hint-Avrupa dil ailesinin Hint-İran kolundan olup Sanskritçeyle benzerlikler göstermekte olduğu yazılır ama Çingeneler de tıpkı Yahudiler gibi yaşadıkları ülkenin dilini konuşur.

Tıpkı Avrupa'nın kuzeyinde ve ortasında yaşayan Yahudilerin Almanca kökenli Aşkenaz dilini konuşmaları gibi, Fransa'dakilerin bir bölümü ve Almanya'daki Çingeneler de Almanca karışımı bir dil konuşurlar.

Tıpkı İspanya ve Avrupa'nın güneyinde yaşayan Seferad Yahudilerinin İspanyol Yahudicesi konuşmaları gibi, İspanya ve Fransa'daki Çingenelerin de İspanyolca ile karışık bir dilleri vardır.

Tıpkı Yahudilerde olduğu gibi Çingene dili de konuşulduğu yerlere göre farklılıklar gösterir. Çingeneler de kendilerinin sıradan bir etnik grup değil; ırklar üstü evrensel bir kültür olduğuna inanırlar. Bu kültürün temeli ise göçebe zanaatçılıktır.

Benzerlik korkunçtur.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

ARAMİLER VE ABRAHAM

"Herkesi bir defa,
Bazılarını her zaman aldatabilirsiniz.
Ama herkesi her zaman aldatamazsınız. "

Aramiler konusunda ilk bilgiyi Asur kaynakları vermektedir. Buna göre; Asur Kralı Tiglat Pleser bugün sınırlarımız içinde olan Kargamış Kenti'ne bir sefer yapar. Bu seferi sırasında bölgede ilk kez görülen başka bir halk topluluğuyla karşılaşır. Tarih biliminin söylediğine göre bu halk, Sami Kavimleri'nin üçüncü büyük göçünü oluşturan Arami göçleri sırasında bölgeye gelmiş olduğu söylenen ve Kuzey Mezopotamya dolaylarında yaşayan bir halktır. 1100'lü yıllarda, Kavimler Göçü olarak da bilinen saldırılar sonrasında Hatti gücünün ortadan kalkması sonucu, bölgede oluşan otorite boşluğu sırasında sessizce bölgeye yerleşen bu insanlar tarihte Aramiler olarak adlandırılan halktır. Asur Kralı I. Tiglat Pleser bir yazıtında bu halktan, "AHLAMi ARMAYE" diye söz eder. Anlamı göçebe kavimler demektir.

Asur krallığını imparatorluk haline getirdiği düşünülen I. Tiglat Pleser'in hükümdarlığı M.Ö. 1114-1076 tarihleri arasındadır. Bu durumda Tiglat-Pleser'in Aramilerle İ.Ö.1100 yılları civarında karşılaşmış olduğunu düşünebiliriz. Demek ki bölgeye gelişleri de yaklaşık olarak aynı yıllar olmalıdır. Bu tarihler önemlidir çünkü bize Aramilerin bilmem hangi Sami göçüyle değil de, Hititleri ortadan kaldıran ve Mısırlıların M.Ö. 1188 yılında büyük bir savaşla ancak durdurabildiği Kavimler göçleri sırasında bölgeye gelmiş olan kavimlerden birisi olabileceğini de söyler. Dahası, değerli bilim adamları bu Sami kavramını Eski Ahit'-

teki tufan hikâyesinden yürütmediler ise nereden bulduklarını açıklamak zorundadırlar. Dahası da var ama söylersek bilimsel olmaz.

Aramilere dönecek olursak; İ.Ö. onuncu ve sekizinci yüzyıllar arasında bugünkü Suriye topraklarında bazı küçük prenslikler kurdukları da yazılır.[238] Eski Ahit'te Aram Krallarından söz eder.[239] Yahudi kaynaklarında da Aram kralı Ben-Adad'la yaptıkları savaşlardan söz eden bilgiler vardır ama doğrusunu söylemek gerekirse bunlar çok ta net bilgiler değildir çünkü biz Aramilerin hiçbir zaman bir devlet kuramadıklarını ve küçük topluluklar halinde yaşadıklarını biliyoruz.

Asur Kralı I.Tiglat-Pleser'in; "**Arabalarımı, savaşçılarımı, çöllere göçebe Aramiler üzerine gönderdim. Onlar ki Asur'un düşmanıydı. Suhi ülkesinden Kargamış'a kadar olan Hati** (Tevrat'ta ve Bilimde Hititler olduğu iddia edilen) **ülkesine bir gün içerisinde sefer yaptım**" şeklindeki sözlerinde de isimleri geçer. Bu Aramilerin tarih sahnesine ilk çıkışıdır."[240] Ama gelin görün ki, buradaki Aramiler ismi "Ahlami Armaye" yani göçebe kabileler tanımından üretilmiştir.

Asurlular, bölgeye yeni gelmiş olan bu göçebe kabilelerin çoğalmalarını engellemek için birçok imha seferleri düzenlemişler, ancak bunda pek de başarılı olamamışlardır. Çünkü savaşmak istemeyen göçebe kavimleri yakalamak sanıldığı kadar kolay değildir. Tarihi belgelerde Asur kralı II. Adad-Nirari'nin (M.Ö. 911-891), Fırat ve Dicle vadilerine yaptığı M.Ö. 894 yılındaki seferinde Habur Irmağı yürüyüşü sırasında, Harran'ın önünden geçtiğini, oradan vergi ve haraç aldığını görüyoruz. Asur Kralı III. Salmanassar da M.Ö.875-855 yıllarında düzenlemiş olduğu üç seferin sonucunda bölgede bulunan Bit-Adini Devleti'ni ortadan kaldırmış ve bölgeyi de civarıyla birlikte bir

---

238 Umut Devrim Eryarar. Ege Üniversitesi - Önasya Arkeolojisi ABD/ http://mezopotamya.tripod.com/tiglat.html

239 Hâkimler 3: 7-8

240 Umut Devrim Eryarar. Bu makale http://mezopotamya.tripod.com/tiglat.html adresindedir.

Asur eyaleti durumuna getirmiştir.[241] Bu Bit-Adini'nin diğer ismi Til-Barsip'tir ve Kargamış'ın biraz güneyinde bulunan bir yerdir. Tel Ahmar olarak ta bilinir. Yahudilerin Eski Ahit'inde Amos'un kitabında *"Ve Şamın kapı sürgüsünü kıracağım, ve Aven deresinden orada oturanları ve Eden evinden elinde asa tutanı söküp atacağım; ve Suriye kavmı Kire sürülecek, RAB diyor"* ifadesinde geçen 'Eden evi'de bu Bit-Adani'dir.[242] Dolayısıyla yeterince kuşkulu bir kayıttır. Zaten Aramilerden de söz etmez. Burada bizim için önemli olan sözünü ettiğimiz bölgenin, bu tarihten yıkılışına kadar da Asur egemenliğinde kalmış olmasıdır.

Tarihi kaynaklar bu Ahlami Armaye' den bir Arami ismi üretir ve bu Arami topluluğunun kendilerine özgü bir kültürleri ve dilleri olduğunu yazar. Bu dilin Aramice olduğu ve eski dillerin en yaygın olanlarından birisi olduğu söylenir. Belki de bu nedenle bazı tarihçiler Aramice'nin "bütün dünyada" konuşulan ilk dil olduğunu da söylerler. Bize göre, Judeo-Hıristiyan ideolojinin abartılı uydurmalarından birisidir.

Aramice için bilinen ise geç zamanlarda, Med-Pers İmparatorluğu dâhil olmak üzere bir kaç krallığın bürokrasi yani devlet dili olduğudur ama Eski Ahit kaynaklı bir bilgi olduğu için bubun da fazlaca bir değeri yoktur. [243] Kaldı ki bölgede başta Asur dili olmak üzere Eski Pers dilinin, Babil, Hurri, Ugarit, Asur, Elam dillerinin yanı sıra daha pek çok dilin yaygın olarak konuşulduğu da bilinmektedir. Hatti tarihiyle ilgilenenler, çağın diplomasi dilinin Akatça olduğunu bilirler.

Bu söylediğimizi doğrulayan bir başka bilgi de, Aramilerin hiçbir zaman siyasi bir birlik kuramamış olmalarıdır. Bu hiçbir zaman bir devlet haline gelememiş olmaları demektir ve bu nedenle de ortak bir Arami panteonu da hiçbir zaman olmamıştır. Ortak bir Arami panteonu olmayınca da bulundukları bölgelere, ilişkide bulundukları ve kısmen kaynaştıkları etnik gruplara göre tanrılar edinmişlerdir. S. Sert bölgede yapılan kazılar so-

---

241 III. Salmanassar: M.Ö.858-824

242 Amos; 1-5

243 G. Messadıe, Şeytanın Genel Tarihi, sh.129

nucu ele geçen yazılı belgelerde El, Hadad, Rimmon, Mar-Samek ve Athar (İştar) gibi tanrıların isimleri bulunduğunu yazar.[244]

Şimdi burada konuya ara vermek ve küçük bir ufuk turu yapmamız gerekiyor ki ne demeye çalıştığımız anlaşılabilir olsun. Konuyu kısa tutacağız çünkü ayrı bir kitap olarak yazılmaya değecek kadar önemlidir.

DENİZ KAVİMLERİ GÖÇÜ[245]

"İnce sözler keskin kılıca benzer,
kalkanın yoksa geri dur."
Mevlana

"12. yüzyılda, Anadolu'nun batısında, varlarını yoklarını, yiyeceklerini, öküzlerin çektiği kağnılara yüklemiş, o zamana kadar bilinmeyen bir kavmin ortalığa dehşet saçtığını görüyoruz. Kağnıların yanında kadınlar ve çocuklar yürümekte, önden de yuvarlak kalkanlar ve tunç kılıçlarla silahlanmış savaşçı erkekler gitmektedir. Bunların gelişi, ta uzaktan, havaya kalkan bir toz bulutuyla belli olmaktadır. Çünkü çok kalabalıktırlar. Kimse bilmez nereden geldiklerini. Bu insan sürüsü önce Marmara kıyısında görülmüştür; sonra güneye yönelir, hep deniz kıyısından giderler. Ege'nin ve Akdeniz'in suları üzerinde de, pruvaları yüksek, içleri savaşçılarla dolu gemiler, karadakilerle aynı yöne gitmektedir.

---

[244] S. Sert, a,g,e, sh.280

[245] Burada Fenikeliler ve Aramiler konusunu tamamıyla Batı kaynaklı genel kabuller çerçevesinde anlatmaktayız. Bunlar Avrupamerkezci uydurmalardır ve gerçek tarihte var olmayan Balkanlı kavimlerle Yunanlı oldukları söylenen Dorların, Truva'dan başlayarak bütün Anadoluyu yakıp yıkarak ele geçirdiklerini kurgulayan masallardır. Bu deyyusların Fenikeliler olduğunu söyledikleri halk İzmir Foçalılarla Anadolu'nun Ege Bölgesinde yaşayan Türk soylu halklardır. Sidon adıyla Suriyeye taşıdıkları kent, Ayvalıktır ve zaten 'Cydone' Ayva demektir. Tyre adıyla Suriye'ye taşıdıkları kent'te İzmir-Tire'dir. Bunların deyyuslukları sınır tanımaz bir şerefsizliktir. Yunan ve Avrupa'nın gerçek tarihini yazarken bunları anlatacağız.

Bu korkunç sürünün geçtiği yerler yanmış, yıkılmış, yağma edilmiş ve ıssız kalmıştır. Anadolu'nun bu taraflarındaki şehirleri ve köyleri harap ederler. İçerlere de giderek Hattuşaş'ı, Hititlerin şimdi Boğazköy'de kalıntılarını gördüğümüz ünlü müstahkem başşehrini mahvederler, Çukurova'nın dillere destan olmuş haralarını yağmalarlar ve Tarsus'un gümüş madenlerinin hazinelerini soyarlar. Bu barbarlar, demir çıkarılan -o vakitlerin en değerli madeni- merkezlerde, ancak Hititlerin bildikleri sırları öğrenirler. Onların hücumları karşısında, M.Ö. 2. bin yılın üç dünya devletlerinden biri olan Hitit İmparatorluğu yıkılır. Barbarların filoları Kıbrıs'a varıp bu adayı zapt ettiği sırada, ordu karadan ilerlemesine devam eder, Kuzey Suriye'ye erişir, Fırat üzerindeki Karkamış'a varır, Âsi ırmağı vadisini karadan ve denizden kıskaç içine alır. Fenikelilerin zengin şehirleri teslim olmuştur; **Ugarit, arkasından Sidon** (Sayda), **Byblos** (Geval) **ve Tyros** (Sur), **sonradan Filistin adını alacak olan verimli kıyı ovalarının şehirleri birbiri ardı sıra yakılmıştır...** "Bu insan çığı, karadan ve denizden ilerleyerek Nil'e, Mısır'a yaklaşıyordu."[246]

Hititlerin çöküşünü anlatan tarihçi Prof. Ekrem Akurgal da bu konuda şunları yazar; "Karadan ve denizden gelen bu yeni düşman öyle anlaşılıyor ki gerçekten güçlü idi. Öyle ki yalnız Troia'yı (Truva) ve Hattuşa'yı (Boğazköy) yıkmadı. Aynı düşman karadan ve denizden olmak üzere bütün Yakındoğu'ya ve Mısır'a saldırdı. Nil Ülkesi bu büyük kavimler göçünün ancak son dalgası ile karşılaştı. Böyle olmakla birlikte "kuzey kavimleri" bazen de "deniz kavimleri" diye adlandırdıkları bu düşmandan çok ürkmüşlerdi. Mısır kralı III. Ramses (M.Ö. 1197-1165) Medinet Habu'daki mabedin duvarlarında bu saldırıyı şöyle anlatmaktadır; **"Hatti Ülkesi'nin (Orta ve Doğu Anadolu'nun) hiçbir krallığı bu saldırıya karşı koyamadı. Kode, Kargamış, Arzava, Alasia (Kıbrıs) tahrip edildi. Amurru Krallığı'nın bir yerinde karargâh kurdular."**[247]

---

[246] H. Örs, a.g.e. sh.166-167
[247] Ekrem Akurgal, a.g.e. sh.108

Tarih konusunda fazlaca bir anlaşmazlık yoktur. Nil Ülkesindeki bu büyük savaş III. Ramses'in sekizinci krallık yılında yapıldığına göre, III. Ramses krallık dönemi de M.Ö. 1197-1165 yılları arasında olduğuna göre, bu savaşın tarihi de M.Ö. 1189 yılı olmalıdır. Akademisyen olduğu için bizden daha tedbirli olan tarihçi E. Akurgal bu savaşı kabaca M.Ö.1190-1180 yılları arasına yerleştirir.[248]

Doğrudan Mısır kaynaklarından elde ettiğimiz bu tarih Asur, Hitit yazılarından ve Truva tabaka biliminden çıkarılan tarihlerle de bağdaşmaktadır. Örneğin Asur kralı I. Tiglat Pileser (M.Ö. 1112-1074) kendisinin tahta çıkışından 50 yıl önce ülkesinin kuzey sınırlarında görünmüş olan ve sayıları 20 bin kadar olan Muşkilerle savaşıldığından söz eder. Muşkilerin, Friglerin bir başka adı ya da onlar gibi Balkanlardan gelmiş olan bir kavim olduğu söylenir.[249] Bu durumda Muşkiler de Mısırlıların anlattığı kuzey kavimlerinden biri olmalıdır. Alasia yani Kıbrıs Kralı'nın Ugarit Kralı Ammurapi'ye, Adaya gemileriyle gelen düşmanlardan söz etmesi ve Ammurapi'nin krallık yıllarının M.Ö. 1215-1180 arası olması da bu tarihi doğrular. Zaten Mısır yazıtlarından ve kabartmalardan anladığımıza göre atlı savaş arabaları ve ordu ile birlikte, öküz arabalarına binmiş kadınlar ve çocuklar da bu korkunç akına katılmışlardır. E. Akurgal'da; "Bu kavimler ilk önce Troia'yı (Truva) işgal ettiler sonra alınması güç bir kale olan Hattuşa'yı bir yana bırakarak Güneydoğu Anadolu'ya geldiler. Daha sonra Kargamış ve Suriye üzerinden daha güneydeki Amurru'ya ve oradan da Mısır'a yöneldiler. Öte yandan gemileri de Kıbrıs'ı ele geçirdikten sonra Mısır kıyılarına çıkarma yapmaya çalıştılar. Bu göç ve saldırı Mısır'a ulaşıncaya kadar her halde 10-20 yıl boyunca sürmüş olmalıdır" diye yazar. Bazı tarihçiler de Truva'nın 1230 sıralarında yıkıldığını yazarlar. Demek ki Mısır'a kadar gelmeleri kırk yıldan fazla sürmüştür.

---

[248] E. Akurgal, a.g.e. sh.190
[249] E. Akurgal, a.g.e. sh.190

"Haşmetli III. Ramses'in saltanatının sekizinci yılında hiçbir memleket onlara karşı duramadı. Hitit İmparatorluğu, Kode (Kilikya ve Kuzey Suriye'nin kıyı bölgeleri) *Karkamış* (...) *ve Kıbrıs tek bir vuruşta yıkıldılar (...) Oraların halkını, sanki hiçbir zaman oralarda insan oturmamış gibi yok ettiler. Mısır-'a doğru yürümeye başladılar (...) Dünyanın ucuna kadar memleketlere efendi oldular. Yürekleri güvenle dolu idi. Tasarladıklarımız gerçekleşecek diyorlardı."*[250]

III. Ramses genel seferberlik ilan eder ve karşı koymaya hazırlanır; "Sınırımı hazırladım (...) Onlara karşı prensleri, garnizon komutanlarını ve savaşçıları silahlandırdım. Nehrin ağzını, savaş gemileri, kadırgalar ve kıyı gemileriyle bir kale gibi koruduum... Her birinin önü ve arkası silahlı yiğit adamlarla dolu idi. Ordular Mısır'ın en yiğit adamlarından meydana gelme idi. Onlar da tepelerinde kükreyen aslanlar gibiydiler. Savaş arabası kıtaları hep uzmanlardandı (...) Atlar, yabancı memleketleri ayaklarının altında ezmeye hazır, yerleri eşiyorlardı (...)[251]

III. Ramses'in yukarıda anlattığı muazzam bir ordu ile beklediği bu barbarlar Mısır ordusuyla büyük bir deniz ve kara savaşına girişir. M.Ö. 1188 yılında gerçekleşen bu savaş sonunda Mısırlılar işgalcileri yener.

Peki, konuyu orta yerde bölerek biz bunları neden anlattık? Anlatmak zorunda kaldık çünkü tarihte Ege göçü, Dor göçü, Deniz kavimleri göçü gibi isimlerle de bilinen bu müthiş karışıklıklar sırasında Anadolu ve Suriye öyle korkunç bir biçimde tahrip edilmiştir ki; tarihçiler bu döneme karanlık çağ adını verirler. Bunun nedeni Orta Anadolu'da Kızılırmak dirseği içinde düzinelerce yerde yapılan kazılarda, M.Ö.1190–780 yılları arasında 400 yıl boyunca hiçbir uygarlık izine rastlanmamış olmasıdır. Demek ki bu olaylar sırasında en büyük zararı Orta Anadolu görmüştür çünkü bu karanlık çağ Batı Anadolu'da 200-400 yıl arası, Güney Anadolu'da 400 yıl civarı, Suriye'de ise yerine gö-

[250] H. Örs, a.g.e. sh. 166
[251] H. Örs, a.g.e. sh. 167

re 100-300 yıl arasıdır.[252] Hasar öyle büyüktür ki, Truva ve Hattuşa'nın yıkılmasından sonra Anadolu 450 yıl kadar süren öyle bir ilkelliğe düşmüştür ki, artık Anadolu'da "yazı" bile kullanılmamaktadır.[253] Bu da M.Ö.1200-730 yılları arası demektir. Aynı durum Yunanistan için de geçerlidir ve tarihçiler M.Ö. 800, bazılarına göre M.Ö. 700 yıllarına kadar aynı karanlık çağın görüldüğünü bildirirler.[254] S. Sert bu göçlerin M.Ö. 900'e kadar aralıksız sürdüğünü yazar.[255]

Bu anlattıklarımız bize kesin olarak şu bilgiyi verir. Yalnız Hattiler değil, Anadolu'nun neredeyse tamamı yok olmuştur. Bunun sonucunda Hattiler yeniden toparlanamadığından, bunun yanı sıra Anadolu'da başkaca bir devlet gücü de oluşmadığından, bölgede eğer kaldılarsa, küçük şehir devletçikleri dağınık ve zayıf bir şekilde varlıklarını sürdürmüş olmalılardır.

Mısır'ın durumu da bundan çok farklı olmasa gerekir çünkü yıkılıp gitmemişlerse de epeyce sarsılmış oldukları açıktır. Kargamış, Arzava, Alasia (Kıbrıs), Amurru krallığı, Yukarı Suriye gibi Mısır'ın gelir kaynakları, anlatıldığı şekilde tahrip edilerek Mısır'ın gelir kaynakları da kurutulmuş ise, sarsıntının daha da büyük olacağını söylemeye bile gerek yoktur. Bunu doğrulayan olay da, Mısır'ın yendiği düşmanın bazı kabilelerine burnunun dibine yani bugün Filistin adıyla bilinen bölgeye yerleşme izni vermek zorunda kalmasıdır.[256] Aynı dönemde Ege'nin iki yakasından paralı askerler tuttuklarını ve Mısır'da Yunan kolonilerinin kurulmasına izin verdiklerini de biliyoruz.[257]

---

[252] E. Akurgal, a.g.e. sh.109

[253] E. Akurgal, a.g.e. sh. 187

[254] S. Sert, a,g,e, sh.21

[255] S. Sert, a,g,e, sh.21

[256] Mısırlıların "Deniz Adamları" adını verdiği saldırganlar arasında, bir kabilenin adı özel bir önem taşır: PLST yani Pelest ya da Philist. Tarihçi E. Akurgal bu konuda şunları yazar; **"Ateş saçarak Mısır'a doğru geldiler. Müttefikleri olan Philistler, Zikar, Sakalus, Danu ve Vassas ile birlikte ellerini yeryüzünün son bucağındaki memleketlere değin uzattılar. Yürekler güvençle dolu idi ve 'planlarımız gerçekleşecektir' diyorlardı."** Bu konuyu daha sonra anlatacağız.

[257] Bu konuları ayrıca anlatacağız.

Sonuç; M.Ö. 2. bin yılın üç dünya devletlerinden biri olan Hititler yıkılmış, Mısır perişan olmuştur. Asurlular da henüz yeterince güçlü değillerdir. İşte tam da bu ortamda Akka'dan, Sur'dan başlayarak Sayda, Biblos, Arados ve Ugarit'e kadar güçlü bir bağ oluşturan Fenikeliler, neredeyse hem Mısır'ın, hem Hitit'in bıraktığı boşluğu doldurmaya başlamıştır.[258] Fenikelilerle birlikte ortaya çıkan ve gittikçe güçlenen Fenike dili; Sur, Biblos, Sayda kentlerinin arka bahçesi olan Kenanlı gruplarda ve komşu bölgelerde zaten konuşulmaktadır. Eldeki en eski belgeler bu dilin M.Ö. 13. Yüzyıldan beri konuşulduğunu göstermektedir.[259] Bu tarihin deniz kavimleri göçüyle birebir örtüştüğüne de dikkat etmeniz gerekir.

Burada bir parantez açalım ve daha önce Fenikeliler için birkaç bilgi notu düşelim.[260] Fenik veya Fenike adı, bu halkın kendisinin kullandığı bir ad değildir. Onlara bu adı verenler Yunanlılar olduğu uydurulur. Bazı kaynaklar Fenikelilerden ***Kenaniler*** diye söz eder.[261] Kenan adı, bazı bilginlere göre, Hurrice bir sözcük olan ve 'kırmızı' anlamına gelen Kenaggi'den gelmedir. Yunanca olan Phoenician (Fenike, Fenikeli) adı da 'kırmızı' demek olduğu söylenir ama doğrusu "mor" anlamına geldiğidir. Bu noktada Âdem'in (Adam'ın) adının Yahudi dilinde "kırmızı toprak" anlamına geldiğini de yeniden hatırlamamız gerekiyor.[262]

Fenike dilinin bu ani yükselişinde, Hititlerin yıkılıp giderken arkalarında dil yönünden ciddi bir miras bırakmadıkları gibi, Hititlerin siyasi varlığı sona ererken bu dili konuşan halkların ortadan kalkmış olmasının da büyük etkisi olduğu açıktır. Bunun da kanıtı Balkan kökenli kavimlerin Batı Anadolu'da ve Hatti topraklarında kendi isimleriyle kurdukları devletlerdir.

---

[258] S. Sert, a,g,e, sh.377

[259] S. Sert, a,g,e, sh.377

[260] **Bunların Batılı kurgulamalar olduğunu yeniden hatırlatalım: bu Fenikeliler bütünüye "icat edilmiş" bir hikâyedir.**

[261] Kenaniler'in M.Ö. 2300 ile M.Ö. 2100 tarihleri arasındaki büyük Semitik istila sırasında Filistin ve Fenike'ye yerleşen *Amoritler*'den gelme olduklarını söyleyenler de vardır.

[262] M.İ. Çığ, a.g.e. sh.66

Aiolya'nın ardından Frigyalılar, İyonların ardından Lidyalılar, en güneyde eski Dor yerleşim merkezinin ardından da Karyalılar ve Likyalılar yerleşmişlerdir.

Bu arada, bir isim kullanmak için Balkan demek zorunda kaldığımızı, aslında nereden geldiklerinin bilinmediğini de söylemek zorundayız. Örneğin bazı tarihçiler Girit kökenli olduklarını yazarlar ama biz Girit'in **M.Ö. 1450 yılı dolayındaki bir tarihte nasıl olduğu henüz bilinemeyen bir şekilde ve birdenbire yıkılıp gittiğini biliyoruz.** Dahası Girit bu kadar büyük ve kalabalık bir göç üretemez. Yunan'ı yeterince çiğnedikten sonra yollarına Truva'nın çıkmış olması da göç yolunu aşağı yukarı belirler.

Fenikeliler için neredeyse hiç toprağı olmayan bir Deniz İmparatorluğu diyebiliriz. Filistin'in en kuzeyindeki Karmel Dağı ile Okra Dağı arasında yerleşmişlerdir. Biblos (Cübeyl), Tir, Sidon, Arad, Sayda, Sur, Ugarit ve Beyrut gibi o dönemin en gözde liman şehirleri ile ticaret yolları üzerinde bulunan kentlerde yaşamaktadırlar. M.Ö. 520 yılına doğru o kadar zenginleşmişlerdi ki, Eski Ahit'in deyimiyle, "toprak kadar gümüşe ve sokak çamuru kadar altına sahiptiler".[263] Sömürge mi, koloni mi olduğu henüz bilinmeyen Kıbrıs, Sardunya, Yunanistan, Batı Anadolu, Karadeniz kıyıları ve Kartaca[264] gibi yerlere yayılmaları ve o zaman bilinen dünyanın neredeyse tamamı ile ticaret yapmalarının Fenike dilinin yükselmesine ve yavaş yavaş tek başına öne geçmesine neden olduğu açıktır. O zamanlardan kalma çift dilli yazıtlarda, kitabelerde önce iki dilden birisi olarak görülmüş, sonra da büyük anıtlarda ve kitabelerde tek dil olarak görülmüş, daha sonra da bu kitabelere, anıtlara Fenikece yazmak bir gelenek olmuştur. Fenike dili M. Ö. 11. Yüzyıldan başlayarak başta Yunanistan ve Anadolu olmak üzere çok geniş bir sahaya yayılmış, Fenike mitleri ve Fenike alfabesi Ege'nin her iki yaka-

---

[263] Zekeriya 9: 3 "Ve Sur kendine hisar yaptı ve toprak gibi gümüş ve sokak çamuru gibi halis altın yığdı." Yahudi peygamberleri bu zenginliği Süleyman'ın zamanına taşır ve ona mal ederler.

[264] M.Ö. 9. Yüzyılda Fenikelilerin kurduğu bir kent olan Kartaca'nın adı da Kaart-hadtha'dır. Yani Yeni Kent demektir.

sında güçlü bir kabul görmüştür. Bu da o kadar böyledir ki; Yunanlılar Fenike alfabesini almış, Yunan alfabesine dönüştürmüş ve bilinen eserlerini bu alfabeyle yazmışlardır. Yunanlıların ahlaksız tanrısı Zeus'un da Fenikelilerin Jovis'i olduğu, bir diğer tanrıları olan Apollon'un da yine Fenikelilerin A-Polen'i olduğu söylenir.

Bu söylediklerimizi Fenike Tanrısı Baal (Bel) ile de doğrulayabiliriz. Baal, Kenan Eli'nde ve çevresinde en etkili tanrıdır. Denizlerin Hâkimi Aşerat'dan (Tevrat'ta yalnızca Aşera) doğmuştur, hem hayat hem ölüm kaynağıdır. Baal, fırtınalar yaratan, elinde demet halinde yıldırımlar taşıyan bir "Gök" tanrısıdır. Sembolü de toprağı yaran, tarıma elverişli hale getiren Boğa'dır. Bu nedenle de Boğa, bereketin ve göksel tanrının sembolü olarak geniş bir coğrafyada kullanılagelmiştir.[265] El adıyla Kenanlılara, Hadad adı altında Aramilere de geçmiştir. Zaten daha sonra da bölgede kullanılan tanrılar için genel bir ad olmuştur. Eski Ahit sürekli olarak Baal'lerden söz eder.

Şimdi dikkat; Asur kralı I. Tiglat Pileser'in (M.Ö. 1112-1074) tahta çıkışından 50 yıl önce ülkesinin kuzey sınırlarında görünmüş olan ve sayıları 20 bin kadar olan Muşkilerle savaşıldığından söz ettiğini anlatmış ve Muşkiler'in, Friglerin bir başka adı ya da onlar gibi Balkanlardan gelmiş olan bir kavim olduğunu vurgulamıştık.[266]

Arkeolog S. Sert işte bu Muşkilerin Fenikeliler olduğunu yazar.[267] Bu göç ya da istila sırasında Fenike dediğimiz bölgenin yani **Ugarit, arkasından Sidon** (Sayda), **Byblos** (Geval) **ve Tyros** (Sur), **şehirlerinin birbiri ardı sıra yakılmış, yıkılmış** olduğu bilgisi de bu söyleneni doğrular.[268]

Bu zorunlu ufuk turundan sonra Aramilere ve Aramiceye dö-

---

[265] S. Sert, a,g,e, sh.211

[266] E. Akurgal, a.g.e. sh.190

[267] S. Sert, a,g,e, sh.100

[268] Kimse de bu yakılma, yıkılma hikâyelerinden sonra ne Fenikesi, ne Fenikelisi diye sormaz. Zaten bizim yukarıda anlattıklarımız da tarihçilerin genel kabullerine göredir. Biz kendi Fenike hikâyemizi daha sonra yazacağız.

necek olursak; söylendiğinin tam tersine, bu anlattıklarımızın ışığında, Aramicenin söylenilenin onda biri bile olmadığı, bölgesel ve küçük bir dil olduğu açıktır. Demek ki Aramice için *"Eski dünyanın İngilizcesi gibi bütün dünya Aramice konuşuyordu"* diye yazan Judéo-Hıristiyanlar ve bizdeki uzantıları çeşitli boyutlarda Langa mahsullüğü yapmaya çalışmaktadırlar.

Bunun nedeni Aramicenin, Yakup'un çocuklarının yani kendi kendilerine "Tanrıyla savaşan" anlamında İsra-El adını yakıştıran Yahudilerin konuştuğu dil olmasıdır. Aynı nedenle İsa'nın da Aramice konuştuğu ve Aramice vaaz verdiği söylenir ama havarileri de dâhil, İsa'yı gören bir Allah'ın kulu ortalarda olmadığından, doğruluğu kuşkuludur. Ama Matta İncili Aramice yazılmıştır. Çok daha sonra yazılan Yahudilerin ünlü Talmud kitapları da Aramice yazılmıştır. M.S.1200'lü yıllarda yazılmış olan Yahudilerin ünlü kitabı Sohar bile Aramice yazılmıştır. Ancak Aramice başlı başına bir Devlet dili olmadığından özellikle de çok konuşulan bir dil olmadığından M.S. 7. yüzyıldan itibaren bir başka *"Sami dili"* olan Arapça karşısında daha da gerilemiş ve zamanla silinerek köylüler tarafından konuşulan küçük bir dil haline gelmiştir.[269]

Bildiğimiz kadarıyla bu dili konuşanlar da yalnızca Aramiler ve Yahudilerdir. Yine anlatılanların tam tersine, ortalarda bir Yahudi dili ve yazısı görülmediğinden Yahudiler de Aramice konuşmuş ve yazmışlardır. Bu da o kadar böyledir ki; konuştukları bu dile **"Yahudi Aramicesi"** denilir. Zaten daha sonra da İbranice(!) adında nefis bir dilleri olduğu halde, her nedense **"Yahudi Almancası"** (Yidiş) ve **"Yahudi İspanyolcası"** (Ladino) dillerinde konuşacak ve yazacaklardır. Günümüzde Türkiye'de Türkiye Yahudileri tarafından çıkartılan Şalom gazetesinin bir sayfasının Ladino yani Yahudi İspanyolcası dilinde basılmakta olduğunu ve aynı gazetenin iki haftada bir sadece Yahudi İs-

[269] Bugün Türkiye'de Aramicenin bir lehçesini konuşan ve Süryani olarak bilinen halkın Aramilerden mi yoksa Asurlulardan mı geldikleri konusunda görüş ayrılıkları vardır.

panyolcası dilinde "El Amaneser" adında bir ek çıkarmakta olduğunu bilirseniz, ne demeye çalıştığımızı da anlarsınız.

Bütün bu anlattıklarımızdan çıkan sonuç şudur: Avrupa merkezci Batılı kurgulamalardan ibaret olan bu bilgilere göre bile Aramiler bu bölgeye M.Ö. XI. yüzyılda gelmişlerdir. Bu tarihten önce bölgede Aramiler diye bir kavim yoktur. Aramiler olmayınca ne Paddan Aram, ne Aram Naharayim, ne Aram Nahrin diye Aramice isimler taşıyan bir yer olamayacağı gibi; Aramiler olmayınca Aramice diye bir dilin de olmayacağı açıktır. Bu durumda Aramice denilen dilin ortaya çıkışı için düşünebileceğimiz en geç tarih M.Ö.1000 yılları olabilir ama bu dilin gelişip yaygınlaşmasının da epeyce bir zaman alacağı açıktır. Yukarıda anlatmaya çalıştığımız çeşitli dillerin bölgedeki varlığı da bunu neredeyse olanaksız kılacaktır.

Bu bilgi de bize M.Ö. 300'lü yıllardan daha önce yazılmış Aramice ve "İbranice" hiçbir belgenin olamayacağını garanti eder. Bunlara Musa'nın beş kitabı ve diğer Yahudi edebiyatı da dâhildir. İskender'in M.Ö. 330'larda bölgeye geldiği sırada, bütün bölgede Koine dilinin konuşulduğunu da dünya âlem bildiğinden ve dahi Judeo-Hıristiyanlar bile inkâr edemediğinden, Aramicenin kısa hikâyesi bu kadardır.

Aramilerin yerleştiği bölgenin merkezinin ise Harran kenti olduğu söylenir ama bu da doğru olamaz. Çünkü sonraki yıllarda Medlerin yıktığı Asur devletinden arta kalan askeri birliklerin Harran'ı başkent yapmaları o dönemde Harran'ın Asurluların elinde bulunduğunu ve Harran'ın önemli bir kent olduğunu söyler. Üstelik yazıtlarda da açıkça belirtildiği gibi, M.Ö. 2. binyılda bir eyaletin merkezi/başkenti olan Harran, bu dönemde Asur'dan hemen sonra gelen ikinci önemli merkezdir. Bu öneminin nedeni ise Sümerlerde Nanna olarak bilinen Ay Tanrısı Sin'in tapınağının bu kentte kurulu olmasıdır. Mari'de yapılan kazılarda bulunan belgelerde, M.Ö. 2000 yılı civarına ait Harran'ın ünlü Sin Tapınağı'nın kayıtları bulunmaktadır.

Harran'daki Ay Tanrısı Sin'in tapınağının, Asur kralı Salmaneser III (M.Ö. 859-824) ve ondan iki yüz yıl kadar sonra da

Asur yazıtlarında krallık tacını Harran'da giydiği kaydedilen Asurbanibal tarafından onarıldığının kayıtları vardır. Mısır seferine giderken Harran'a uğrayan Asur Kralı Esarhaddon, Harran'daki tapınakta Ay Tanrısı Sin'den zafer dileğinde bulunmuştur. Asur Kralı Ashurbanibal (Sardanapalus) de, kendi küçük kardeşini Sin Tapınağı'na yüksek rahip olarak yerleştirir. Son Babil kralı Nabonidus'un (Nabunaid) da gördüğü bir rüya üzerine kendi yönetiminin üçüncü yılında aynı tapınağı onarmış olduğunu biliyoruz. Harran'ın önemini kaybetmesi M.Ö. 610 yılında bu tapınağın *"Umman-Mandalar"* diye referans verilen birileri tarafından tahrip edilmesinden sonra olmuştur.[270]

Vurgulamak istediğimiz konu şudur; Harran'da tapınağı bulunan Ay Tanrısı Sin, Mezopotamya'da öylesine etkili bir tanrıdır ki, politik antlaşmalarda bir garantör olarak kabul edilmiştir ve bunun çok sayıda örneği vardır. Mesela Harran'ın Sin ve Shamash (Şamaş) adlı tanrıları; Hitit kralı Shubbiluliuma (M.Ö 1385-1345) ile Hurri (Mitanni) kralı Mattiuaza arasındaki M.Ö. 1380 yılında yapılan bir antlaşmada, antlaşmanın garantörleri olarak yer almışlardır. Dahası; Mitanni kralı Mattiuza'nın belirttiği tanrılar listesi, Hindu panteon'un tanrılarıdır: Mitra, Varuna, İndra üçlemesi ve Nasatyalar.

Bunlar aynı zamanda Vedalar denilen kutsal yazılarda belirtilen Veda tanrılarıdır.[271] Yine aynı kaynakta ki bilgilere göre, Asur kralı Ashur-Nirari VI ile Arpad'lı Mati-el arasında M.Ö. 8. Yüzyıl ortalarında yapılan bir antlaşmada da benzer şekilde Harran tanrısı Sin'e başvurulur.

Yine Mari'de bulunan mektuplarda açıklanan bilgilere göre; Harran'ın ünlü Sin Tapınağı'nda istilacı Amorlu aşiretlerinden Bene-Iamina'nın yaşlılarıyla yapılmış bir antlaşmanın kaydı vardır. Siz buraya artık işaret bayrağı falan değil, bildiğiniz ha-

---

[270] İslamiyetten sonra yeniden gelişmiş ve bir Üniversite kenti olmuştur ama bu ayrı bir konudur.

[271] G. Messadıe, Şeytanın Genel Tarihi, sh. 124

vai fişeklerden bir demet koyabilirsiniz.[272] Çünkü Yahudi peygamberleri daha sonra Bene-Iamina (Benyamina) adını taşıyan bu Amorlu kabilenin; İsrail oğullarının on iki kabilesinden birisi olan Benyamin Kabilesi olduğunu uyduracaklardır. Bu işi de o kadar acemice yapacaklardır ki; bu Amorlulardan yürütülme İsra-elli Benyamin oğulları, İsra-el'in on üçüncü kabilesi olacaktır.

Kanıt mı istiyorsunuz, buyurun; (Cariyesi Benyamin oğullarının kenti Giva'da Benyaminliler tarafından tecavüz edilerek öldürülen adam) "Eve varınca eline bir bıçak aldı, **cariyesinin cesedini on iki parçaya bölüp İsrail'in on iki oymağına dağıttı.**"[273]

Oldukça ilginç bir bilgi notu olarak ta belirtelim ki; Harran'daki bu Ay tanrısı Sin'in mabedi nedeniyle M.Ö. 10. yüzyılda Harran, Asur kenti gibi vergiden muaf tutulan ayrıcalıklı bir konuma sahipti. Bütün bunlar bir araya getirildiğinde Harran'ın, dini, politik, idari ve ticari bakımlardan büyük önem taşıyan bir merkez olduğu açıkça görülebilir. Tevrat, açıkça Harran'ın Fenike kenti Tyre (Sur) ile ticari bağlarına da işaret eder. Harran'dan sonra Urfa ve Rakka da bölgenin belli başlı kentleriydiler. Daha önce de söylemiş olduğumuz gibi; M.Ö. 5. yüzyılda Urfa'ya giden Abdissen Aererita;[274] bu kentte Atargadis'e (Venüs gezegenine)[275] ait oldukları için balıkların yenmediğini yazdığına göre, bugün Balıklı Göl olarak bilinen yer o zaman da vardı demektir. Aynı kitap o zamanlarda Urfa'da Ay, Jüpiter, Merkür, Satürn ve Mars gezegenlerine de tapınıldığını, şehir kapılarından birisinin adının Beth-Şemeş yani Güneş Evi'nin Kapısı olduğunu ve Hıristiyanlık öncesi Urfa paralarında Hilal şeklinde Ay resminin bulunduğunu da yazar. Ksenphon da M.Ö.400 yılı civarında yazdığı kitabında, Urfa'da Suriyelilerin

---

[272] Bu konuyu ve 12 İsra-el kabilesinin nasıl uydurulduğunu daha sonra anlatacağız.

[273] Hâkimler 19: 29 Bu konuyu daha sonra anlatacağız.

[274] Blistin Aeteria olarakta yazılır. Bu Balıklı Göl başka kaynaklarda da vardır.

[275] Kuzey Suriye'de bereket tanrıçasıdır.

tanrı saydıkları büyük, uysal balıklardan söz ettiğine göre yukarıdaki bilgi doğru demektir.

Yahudi tarihçi Salo Baron'un; Avram'ı aya tapınmanın bir tür tektanrıcılık sayıldığı bir ortamdan gelen bir tektanrıcı olarak görmesi de burada önem kazanır. Yine Baron'un söylediğine göre Avram'ın aile fertlerinden Sarah, Mikah, Terah, Lavan gibi isimler de Ay'ı çağrıştıran isimlerdir.

Harran'ın ilk çağlardaki bu önemini vurguladıktan sonra şimdi yeniden konumuza dönebiliriz. Bütün bu açıklamalar ve Tevrat'ın içine bilerek serpiştirilmiş olan küçük ipuçları bize, Eski Ahit'te Abraham'ın doğduğu ve Terah'ın yola çıktığı "**Kildanilerin Ur Kenti**"nin, Mezopotamya'daki Sümer kenti Ur değil, Bugünkü Urfa kenti olduğunu net bir şekilde bildirir. Zaten Tevrat Sümerlerin Ur şehrinden söz ediyor olsaydı, Sümer ülkesinden ve Sümerlilerden de söz etmesi gerekirdi ama Tevrat'ta buna dair bir tek kelime bile yoktur. Bunun tam tersine, Avram'ın dilinin Aramice olması da bu söylediğimizin bir diğer kanıtını oluşturur. Zaten Ur kentinin Güney Mezopotamya'da değil, Kuzeyde Urfa bölgesinde olduğunun bir diğer kanıtı yine Tevrat'ta vardır ve bu kanıt Tevrat'taki Ur kentini Güneydeki Sümer'in Ur kentinden ayırmak için "Kaldea'nın Ur'u" yerine Ur el Keldani denilmesidir.[276]

Buraya eklememiz gereken bilgi notu; bu ismin yani Keldaniler'in, Keldani Katolik Kilisesi'ne mensup Süryanilere verilen bir isim olmasıdır.[277] Anadolu Süryanileri de Mardin ve civarında yaşarlar. Keldani ya da Kildanilerin M.Ö 6. yüzyılda Babil'in yönetimine geçen Kaldî Hanedanı'yla ilişkilendirilmesi bütünüyle Eski Ahit'ten alınan ilham kaynaklıdır. Oysa İ.Ö. 330'larda bölgeye gelen Makedonlar Babil ve bölge halkı için

---

[276] M. İ. Çığ a.g.e. sh.78

[277] 1304 yılında Nasturilerin bazıları Katolikliği benimser ve Papa'nın otoritesini kabul ederler yeni kurulan bu kiliseye Keldani kilisesi adı ve bu tarihten sonra katolikliği benimseyen Nasturiler'e Keldani adı verilir

Kaldî ya da Kaldu ismini kullanırlardı.[278] Kaldea ismi de buradan gelir. Yahudimsi tarihçi P. Johnson bile; "**Kildanilere yapılan atıf tarih hatasıdır,** zira Kildaniler M.Ö. 2. binyılın sonlarına kadar Mezopotamya'ya girememişlerdi. Hâlbuki Avram'a atfedilen tarihler çok daha önce, bin yılın başlangıcına yakındır, **Kildaniler M.S. 1. binyılda İncil'i okuyanlara Ur'u tanımlamak için araya sokuldular.**" diye yazar.[279]

Şimdi de "Kildanilerin Ur kenti" konusuna yeni bir açıklama daha getirelim: Günümüzde Süryani cemaatinin dini lideri olan Bethnahrin bu konuda şunları söylemektedir; "**Keldani" ismi 1445 yılında Katolikleştirilen Süryanilere, Papalık tarafından verilen bir adlandırmadır. "Asurî" ismi ise 1845 yılında arkeolojik kazılarıyla Ninova'yı ortaya çıkaran Henry Layerd'ın eseridir. Doğu Süryanileri Asur ismini I. Dünya Savaşı döneminde kullanmaya başlamışlardır.**"[280]

Bu bilginin bir tek açıklaması vardır. Keldanilerin Ur kenti hikâyesi Eski Ahit'e bu tarihten sonra eklenmiştir. Ne kadar sonra eklendiği ise yukarıdaki sözlerin içinde açıkça belirtilmiştir. 1445 yılından sonra.

Yukarıda sunmuş olduğumuz bilgiler size "tekrar" gibi gelmiş olabilir; ama değildir. Bütün bu bilgileri üst üste koyduğumuz zaman çok başka bir sonuca ulaşırız. Ulaştığımız bu çarpıcı sonuç ise Avram'ın bir "**İbrani**" değil; bir "**Arami**" olduğunun iddia edildiğidir. Bu konuda Kutsal Kitap'tan kanıtımız da vardır: "Tanrınız Rab'bin önünde şu açıklamayı yapacaksınız: "**Babam göçebe bir Aramlı'ydı.**"[281]

Dahası; her Yahudi toprağının ilk hasadını Tanrıya sunarken bunu söylemek zorundadır. Önce "Bana verdiğin toprağın ürününün ilk yetişenini getiriyorum." diyecek sonra da yere kapa-

---

[278] Wikipediacılar bunu da Ur-Kasdim olarak açıklarlar. Bütünüyle uydurmadır.

[279] P. Johnson, Yahudi Tarihi, sh.20

[280] Bethnahrin Süryanice iki nehrin arasında yani Mezopotamya anlamına da gelir.

[281] Yasanın Tekranı, 26: 5

narak **"Babam göçebe bir Aramî idi ve sayıca az olarak Mısır'a inip orada misafir oldu ve orada büyük, kuvvetli ve sayıca çok bir millet oldu. Ve Mısırlılar bize kötü davrandılar ve bizi alçaltıp üzerimize ağır hizmet koydular."** diye bir miktar ağlaştıktan sonra "ve atalarımızın Allah'ı RABBE feryat ettik ve RAB sesimizi işitti ve düşkünlüğümüzü ve zahmetimizi ve sıkıntımızı gördü ve RAB kuvvetli elle ve uzanmış kolla ve büyük dehşetle ve alâmetlerle ve harikalarla bizi Mısırdan çıkardı ve bizi bu yere getirdi, bu diyarı, süt ve bal akan diyarı bize verdi" diyecektir. Bu bilgiyi de not alınız; çünkü daha sonra gerekecektir.

Soru şudur; Arami ülkesinde doğan, Aramiler arasında yaşayan, Arami dilini konuşan, Aramice bir isim taşıyan Avram; nasıl olup da İbrani Abraham olabilmiştir?

Bu can alıcı sorunun yanıtını "Nasıl İbrani olunur?" bölümünde anlatacağız ama şimdi, en az bunun kadar önemli olduğunu düşündüğümüz bir başka konuyu sizinle paylaşmamız gerekiyor.

Evet, biz Avraam'ın ve ailesinin Urfa-Harranlı Arami bir aile olması gerektiği düşüncesine ulaştık ama bu çok kolay oldu. Yahudi peygamberleri de bölgede bulunan yer adlarını sayarak bize epey yardımcı olmakla kalmadılar, Harran adını da vererek neredeyse yol gösterdiler.

Oysa Yahudi peygamberleri bu kadar açık izler bırakmazlar; ele aldıkları bir konuyu karıştırmak konusunda üstlerine yoktur, yani bir "yönlendirme" olduğu konusunda yeterince kuşku uyandırıcı bir durumdur.

Bu kuşkuya payanda olan başka konular da vardır. Örneğin bilinen tarihin ışığında Aramilerin bölgeye gelişlerinin en erken İ.Ö. 1100 yılları olduğunu biliyoruz; Yahudi kaynakları ve buna yaslanan diğer kaynaklar ise Avram'ın doğum tarihi için M.Ö. 2123 tarihini verirler. Yine Yahudilere göre; **"Yitshak ve Rivka İ.Ö.2108 yılında evlenirler."**[282]

Şimdi buraya kadar olan anlattıklarımızdan birden çok kesin

[282] M. İlmiye Çığ, İbrahim Peygamber, sh. 31

sonuç üretebiliriz. Bunların birincisi **'eldeki tarih bilgisine göre,'** Aramilerin bölgeye gelişlerinin M.Ö. 1100 yıllarında olduğudur. İkinci sonuç da Filistlilerin bu bölgeye gelişlerinin yine aynı yıllar olduğudur. Mısır'la yapılan savaşın M.Ö. 1180 yılları olduğunu hatırladığımızda, Mısır'a yenilen kabilelerden birisi olan Pelestlerin, savaş sonrasında bölgeye yerleşmeleri ve ülkeye Filistiya adını vermeleri ya da yerleştikleri bölgenin bu isimle bilinmesi de biraz zaman alacağından Filistlilerin tarih sahnesine çıktıkları zaman için de yine M.Ö. 1000 tarihini verebiliriz. İcat edilen Fenikelilerin sahneye çıktığı tarih de aynı yıllardır.

Görüldüğü gibi her iki durumda da tıpkı Filistlilerle Avram arasında olduğu gibi, Aramiler ile Avram'ın yaşadığı zaman arasında da bir uçurum vardır.[283] O zaman Yahudi peygamberlerinin anlattığı Yakup, Paddan-Aram ve Harran hikâyelerinin boşlukta sallanmakta olduğunu da söyleyebiliriz.

Bu kuşkuyu destekleyen bir diğer konu da; Tevrat'ın eski tercümelerini kullanan Hayrullah Örs'ün; Harran'a kaçan Yakup'un yolda bir göçe rastladığını, bu göçün Harran'dan gelmekte olduğunu, Avram'ın kardeşi Nahor'un torunu olan Dayı-Kayınbaba Lavan'ın da bu göçte olduğunu yazmasıdır. [284]

Yani Yakup Harran'a hiç gitmemiş, Lavan'ın göçüyle yolda karşılaşmıştır. Önemli bir bilgidir. Kutsal Kitap'ın **"VE Yakub yürüyüşüne koyuldu ve şark oğullarının memleketine gitti"** ayeti de H. Örs'ün bu söylediğini destekler gibi durmaktadır.[285]

---

[283] Bu tarihin doğurduğu sakıncalar ortaya çıktıktan sonra Kutsal Kitap'ın bütün kronolojisi hızla değiştirilmeye başlanmıştır. Örneğin bir Yahudi kaynağın verdiği yeni kronolojiye göre; Avraam İ.Ö.1813 yılında doğmuştur. "Avraham (son of Terach) was born. -1813" [283]
Doğal olarak Saray'ın doğduğu tarih de değişikliğe uğramıştır." Sarah (daughter of Haran) was born. -1803" Doğal sonuç evlendikleri tarihinde İ.Ö.1788 olarak değiştirilmesidir. "Avraham married Sarah. -1788" Bu durumda İshak da yine doğal olarak İ.Ö.1713 yılında doğacaktır." Yitzchak (Isaac) was born. -1713" Böylece bütün Kutsal Kitap kronolojisi yaklaşık dört yüz yıllık bir "öne çekilmeye" uğramış bulunmaktadır. [283]

[284] H. Örs; Musa ve Yahudilik, sh. 55

[285] Yaratılış 29: 1 Yeni tercümede Doğu oğulları

Demek ki Yahudi peygamberlerinin Harran bağıntısını kurma çabalarının altında ne olduğu da, kim olduğu da, yaşayıp yaşamadığı da bilinmeyen Avraam'ı Aramilerle ilişkilendirme gayreti yatmaktadır. ***"Babam göçebe bir Arami idi."*** masalı da bu amaçla uydurulmuştur.

Soru: İ.Ö.2108 yılında Rivka ile evlenen evlenen Yitshak'ın babası Avraam, bırakın göçebe bir Arami olmayı falan, ömründe hiç Arami görmüş olabilir mi?

Bilgi notu: "Babam göçebe bir Aramlı'ydı."[286]

Soru: Ne zaman?

Yanıt: Aramiler gelmeden bin yıl önce.

Soru: Bir Arami olamayacağı bu kadar açık olan Avraam, hayatı boyunca bir Filistli görmüş olabilir mi?

Bilgi notu: "Ve İbrahim Filistîler diyarında hayli zaman misafir oldu."[287]

"Ve İshak Gerara, Filistîlerin kralı Abimelek'e gitti.[288]

Soru: Ne zaman?

Yanıt: Filistliler gelmeden bin yıl önce.

KİLDANİLERİN UR KENTİ

"Ne taaccüb ediyorsun buna dünya derler
Duyulan herzelere onda nihayet yoktur
Yerin altında öküz var mı dedi bir meczup
Onu bilmem dedim fakat üstünde pek çoktur."

Ferit Kam

"İbrahim (yani Avraam) *kocamış, iyice yaşlanmıştı. RAB (yani ağzından ateş, burnundan duman fışkırtabilen varlık) onu her yönden kutsamıştı. İbrahim, evindeki en yaşlı ve her şeyden sorumlu uşağına,*

[286] Yasanın Tekrarı, 26: 5
[287] Yaratılış 21: 34
[288] Yaratılış 26: 1

"Elini uyluğumun altına koy" dedi,[289] *Yerin göğün Tanrısı RAB'bin adıyla ant içmeni istiyorum. Aralarında yaşadığım Kenanlılar'dan oğluma kız almayacaksın.* ***Oğlum İshak'a kız almak için benim ülkeme, akrabalarımın yanına gideceksin...***"[290]

Eski Tevratlarda da aynıdır; "Kenânlıların kızlarından oğluma kadın almayacaksın; **fakat benim memleketime** ve akrabama gideceksin."

Yeni Dünya Tercümesinde de aynıdır; "**Memleketime, akrabalarıma** gideceksin; oğlum İshak için oradan kız alacaksın."

"Bunun üzerine uşak elini efendisi İbrahim'in uyluğunun altına koyarak bu konuda ant içti. Sonra efendisinden on deve alarak en iyi eşyalarla birlikte yola çıktı; ***Aram-Naharayim'e, Nahor'un*** (Avram'ın kardeşi) ***yaşadığı kente gitti.***"[291]

İngilizce Tevratlarda da aynıdır; "He set out **for Aram Naharaim and made his way to the town of Nahor.**"[292]

Eski Tevratlarda da aynıdır; "**Nahor'un şehrine gitti.**"

Tevrat'ın Yeni Dünya çevirisinde de aynıdır;" **Nahor'un şehrine doğru yola koyuldu.**"

Yahudi kaynakları daha da açık yazarlar; "***Kendi doğum şehri olan Aram Naariyim'e yolladı.***"[293]

---

[289] Şimdi siz uyluk nedir diye de sorarsınız. Bacağın kalçadan dize kadar olan bölümüdür.

[290] Yaratılış 24:

[291] Yaratılış 24: 1-4 Belki sırası değildir ama bu on deve hikâyesi de doğru olamaz. Çünkü Yahudilere göre; "**Yitshak ve Rivka İ.Ö.2108 yılında evlenirler.**" ve bu tarihlerde Deve henüz evcil bir hayvan değildir.[291] H.Örs de bu konuda şunları yazar; "Musa Şeriatı denen İsrail yasasında deve etinin haram olduğu yazılı ise de, hem bunun, hem de daha önce Rebeka'nın devesinden söz eden bölümün sonradan Tevrat'a katıldığı besbellidir. Bu dev gibi hayvan, hele biçiminin acayipliğiyle İsrail oğulları üzerinde öylesine korku uyandırmıştı ki, etinin haram sayılmasına bile bu korku sebep olmuştu herhalde. Devenin nerede ve ne zaman evcilleştirildiğini bilmiyoruz. Ancak devenin bölgeye çok daha sonraları Romalılar zamanında geldiğini biliyoruz.

[292] Genesis 24: 10

Başkaları ne anlıyor bilemeyiz ama bizim bu yazılanlardan anladığımız; Avraam'ın uşağını oğluna kız almak üzere babasının "memleketine," orada yaşayan akrabalarının yanına gönderdiğidir. Buna eklememiz gereken bilgi notu; Avraam'ın bir süre yaşadığı Harran'da hiçbir akrabasının bulunmadığı, Avraam'ın tek akrabasının Harran'a giden göçe katılmayarak, doğduğu yer olan ***"Kildanilerin Ur Kenti'nde"*** kalan kardeşi Nahor olduğudur. Uşağın gittiği yer de bu Nahor'un yaşadığı yer olan Kildanilerin Ur Kenti yani "Nahor'un şehridir.

Burada bir parantez açalım ve ilk ata Avraam'ın oğluna kız almak üzere uşağını gönderdiği kent olan ama ısrarla bir bölge olduğu belirtilen Aram-Naharayim'in nerede olduğuna bir bakalım.

Aram-Naharayim'in bugün Mezopotamya olarak adlandırılan bölgeye verilen bir isim olduğu söylenir. **"Aram-Nahrin"** olarak da bilinir ve bugün doğu Suriye ile Güneydoğu Anadolu'yu kapsayan coğrafi bölgeyi tarif eder. Bu nedenle de bazı İngilizce Tevratlarda Aram Naharayim olarak değil Mezopotamya olarak yazılmıştır. Daha sonra Yakup'un hikâyesinde **"Paddan-Aram"** olara da geçecektir. Paddan- Aram da Mezopotamya gibi, iki nehrin arası demektir.[294]

Bu konu hakkındaki düşüncemizi söylemiştik, burada tekrarlamayacağız. Adından da anlaşıldığı gibi Sümerlerin değil, Aramilerin yaşadığı bir bölge olsa gerektir. Ama şunu yine söylemeden geçemeyeceğiz; kelimenin anlamı ***"iki nehrin arası"*** demektir ve iki nehirden neden ille de Fırat ve Dicle'nin anlaşıldığını anlamak zordur. Herhangi iki nehrin arası da olabilir ve kastedilen birbirine yakın iki ırmak olmalıdır. Oysa Bağdat'ın güneyinde kalan kısmı hariç, Fırat ve Dicle yani "iki nehir" arasındaki uzaklık bazen yüzlerce kilometreye ulaşır. Mezopotamya olarak bilinen yer epeyce geniş bir bölgedir ve sözü

[293] N. Behar, sh.21
[294] M. İ. Çığ, a.g.e. sh.81

edilen zamanlarda ulaşım zorluğu konusu da göz önüne alınacak olursa, ne demeye çalıştığımız daha da iyi anlaşılacaktır.

Bizim gibi düşünen bazı araştırmacılar "Paddan Aram" ya da "İki nehrin arası" olarak tarif edilen bölgenin, bugün bilinen Mezopotamya değil, tam olarak Fırat ve Dicle nehirlerinin arasında, dahası Cullap ve Deysam akarsularının geçtiği ovanın ortasında, Fırat'ın kolu olan Balih suyunun üzerinde kurulu olan Harran ovası olması gerektiğini düşünürler. Düşünce güzeldir ama yanlış yönlendirmeyle yola çıkmış oldukları için yanlış yere ulaşmışlardır.

Buraya eklememiz gereken bilgi notu; Aram-Naharayim'in neden ısrarla bir 'bölge' olarak anlaşıldığıdır. Üstelik Kutsal Kitap'ın açıkça *"Nahor'un yaşadığı kente gitti"* diye yazdığını göz önüne aldığımızda daha da anlaşılmaz olmaktadır.

Şimdi konuyu açıklığa kavuşturalım ve bütün anlaşılmazlıkları ortadan kaldıralım. Kildanilerin Ur kentinde yaşayan Nahor'un Avraam'ın kardeşi olduğunu Kutsal Kitap kayıtları ile biliyoruz. **"Ve Terah yetmiş yıl yaşadı ve Abram'ın, Nahor'un ve Haran'ın babası oldu."**[295]

Üç Kardeşten biri olan Haran'ın doğduğu kentte öldüğünü biliyoruz. **"Ve Haran doğduğu memlekette, Kildanîlerin Ur şehrinde babası Terah'ın önünde öldü."**[296]

Kalan iki kardeşin yani Avraam ve Nahor'un, Avraam Harran'a göçmeden önce doğdukları yer olan **"Kildanilerin Ur kentinde,"** ölen kardeşleri Haran'ın kızlarıyla evlendiklerini biliyoruz. **"Ve Abram ve Nahor kendilerine karılar aldılar; Abramın karısının adı Sarah ve Nahorun karısının adı Milka idi; o, Milka'nın babası ve İska'nın babası Haran'ın kızı idi."**[297]

Baba Terah'ın oğlu Avraam, Avraam'ın karısı Sarah ve Ha-

---

[295] Yaratılış 11: 26 "After Terah had lived 70 years, he became the father of Abram, Nahor and Haran."

[296] Yaratılış 11: 29

[297] Yaratılış 11: 30

ran'ın oğlu olan torunu Lut ile birlikte Kildanilerin Ur kentinden ayrılarak Harran'a geldiklerini biliyoruz. *"Ve **Terah** oğlu **Abramı** ve Haran'ın oğlu, torunu **Lût'u** ve gelini **Sarah'ı**, oğlu Abramın karısını, beraber aldı; ve Kenan diyarına gitmek üzere **Kildanîlerin Ur şehrinden** onlarla çıktı; ve Harana geldiler ve orada oturdular.*[298]

Kutsal Kitap'ın kutsal kayıtlarına göre, Terah'ın öbür oğlu yani Avraam'ın kardeşi Nahor'un bu göçe katılmadığını, doğduğu yer olan Kildanilerin Ur kentinde kaldığını da biliyoruz. ***"İbrahim'e haber verilip denildi; İşte, Milka, kardeşin Nahor'a çocuklar doğurdu."***[299]

Aram-Naharayim'in bir bölgenin adı değil, bir kent olduğunu da kendileri yazmaktadır zaten. *"ve kalkıp* (Avraam'ın uşağı) *Mezopotamya'ya, **Nahor'un şehrine gitti**. Ve akşam vakti, kadınların su çekmek için çıktıkları vakit, develeri şehrin dışarısında su kuyusu yanında çöktürdü."*[300]

Açıkça görüldüğü gibi Avraam'ın 'oğluna kız almak üzere' kendi memleketine, akrabalarının yanına gönderdiği kölesi; **"Mezopotamya'ya, Nahor'un şehrine gitti"** şeklinde yazıldığı üzere Nahor'un yaşadığı kente gitmiştir.[301]

Tevrat yalnızca Avram'ın kölesinden söz eder ama satır aralarında kölenin yanında başka adamlar olduğu da söylenir.[302] Üstelik rabbin meleği de yanlarındadır. *"RAB, meleğini seninle gönderecek, yolunu da açık edecek ve akrabamdan ve **babamın evinden** oğluma bir kadın alacaksın."*[303]

Üstüne üstlük uşağın konuştuğu kız da; "Ben Milka'nın Nahora'a doğurduğu Betuelin kızıyım" demiştir. Yani Nahor'un

---

[298] Yaratılış 11: 31
[299] Yaratılış 22: 20
[300] Yaratılış 24: 10-11
[301] Yaratılış 24: 10
[302] Yaratılış 24: 54 "Ve kendisi ile beraberinde olan adamlar yediler ve içtiler ve geceyi geçirdiler ve sabahleyin kalktılar."
[303] Yaratılış 24: 40

torunu olduğunu açıkça bildirmektedir. Dolayısıyla uşak yanlışlıkla başka bir yere falan da gitmemiştir. Zaten Kutsal Kitap'ta da "Sonra efendisinden on deve alarak en iyi eşyalarla birlikte yola çıktı; **Aram-Naharayim'e, Nahor'un yaşadığı kente gitti.**" diye yazılarak uşağın Aram-Naharayim'e gittiği belirtilmektedir

Avraam'ın uşağının, Avraam'ın yaşadığı Hevron'dan yola çıkmış olduğunu ve **"akşamüstü"** kente ulaştığını da bildiğimize göre, sözü edilen kent Mezopotamya'da falan değil, Hevron'dan bir günlük uzaklıkta olmalıdır. Hevron'un Kutsal Kitap'taki önemini de biliyoruz. Zaten Hevron'dan çıkar, bütün gün yol alarak akşamüstü bir kente ulaşırsanız o da ancak gene Hevron civarında bulunan bir yer olabilir.

Kutsal Kitap ta bu söylediğimizi doğrular. *"Ve Rebeka genç kadınları ile kalktı ve develer üzerine bindiler ve adamın ardınca gittiler; **ve köle Rebeka'yı alıp yürüdü.** Ve İshak Beer-lahay-roi yolundan geldi; çünkü **Cenup diyarında oturuyordu.** Ve İshak **akşama doğru** düşünceye varmak için tarlaya çıktı ve gözlerini kaldırıp gördü ve işte develer geliyordu. Ve Rebeka gözlerini kaldırıp İshak'ı görünce, deveden indi. Ve köleye dedi; Bizi karşılamak için tarlada yürüyen bu adam kimdir? Ve köle; Efendimdir, dedi ve Rebeka peçesini alıp örtündü. Ve köle yapmış olduğu bütün şeyleri İshak'a anlattı."*[304] Burada Cenup diyarı denilen yer Negev'dir ve bu konuyu daha önce anlattık.

Şimdi, bu kadar çok şey bildiğimize göre, uşağın kız almaya gittiği yer olan Aram-Naharayim'in, Avraam'ın doğduğu yer yani **Nahor'un şehri,** yani Kildanilerin Ur kenti olduğunu da söyleyebiliriz. Tanığımız da vardır; **"Kendi doğum şehri olan Aram Naariyim'e yolladı."**[305]

Yahudi peygamberlerine göre bu Aram Naharayim'in bir de kralı vardır ve bu kötü adamın işi gücü İsra-ellilere eziyet et-

---

[304] Yaratılış 24: 61-66
[305] N. Behar, sh.21

mektir. "Lord onları **Aram-Naharayim Kralı Kuşan-Rişatayim'in eline teslim etti. İsrailliler sekiz yıl Kuşan-Rişatayim'in boyunduruğunda kaldılar."** [306]

Bilgelerin yaptığı gibi içi dışı boş cümlelerle sözü uzatmaya gerek yok. Sözün özü; Kelimenin kökü **"nhr"** şeklinde yazılır ve Yahudi dilinde 'Nahar' olarak, aynı Arapçadaki Nahr-Nehr örneğinde olduğu gibi nehir yani ırmak anlamına gelir. **"nhrm"** şeklinde yazılınca; Naharayim olur ve 'nah-har-ah-yim' şeklinde okunarak iki ırmak anlamına gelir. Dahası; Aramilerin değil, Mitannilerin yaşadığı bir yerdir ve Arkeolog S. Sert bu yerden "Naharina, Naharinalılar" şeklinde söz eder.[307] Mısır'ın Tanrı-Krallarından III. Tutmoses'in, Suriye'nin kontrolü için Mitannilerin üzerine yaptığı seferi anlatan dikilitaşın üzerinde de bu; **"Naharina'nın büyük kavsini kuvvet ve gücümle geçtim"** şeklinde yer alır.

Türkçe olarak yazalım da bilgeler de anlayabilsin. Kutsal Kitap'ta sözü edilen Aram-Naharayim; ne Mezopotamya ne de yukarıda sözü edilen Harran bölgesi değil, bugünkü İsra-el'in kuzeyinde, Hevron'un biraz batısında, Akka'nın biraz kuzeyinde Akdeniz kıyısında bulunan, dahası, içinden de "iki ırmaktan" birisi olan Naharina ırmağının geçtiği Nahariya kentidir.[308] "Akhzivland" olarak da bilindiğine göre ya eski Fenike kenti Kziv yani Akziv kentinin ta kendisidir ya da çok yakınında olan bir kenttir.

Daha güzeli; iki ırmaktan biri olan Naharina ırmağı, İsra-el'in kuzeyinde bir sahil kasabası olan Nahariya'dan Akdeniz'e dökülür. Bu ırmak aynı zamanda vaat edilmiş topraklar masalında sınırları belirleyen iki ırmaktan biridir. Nehrin günümüzdeki adı Nahar HaGa'aton'dur ve şimdilerde şehrin içinden geçen küçük bir akarsudur.

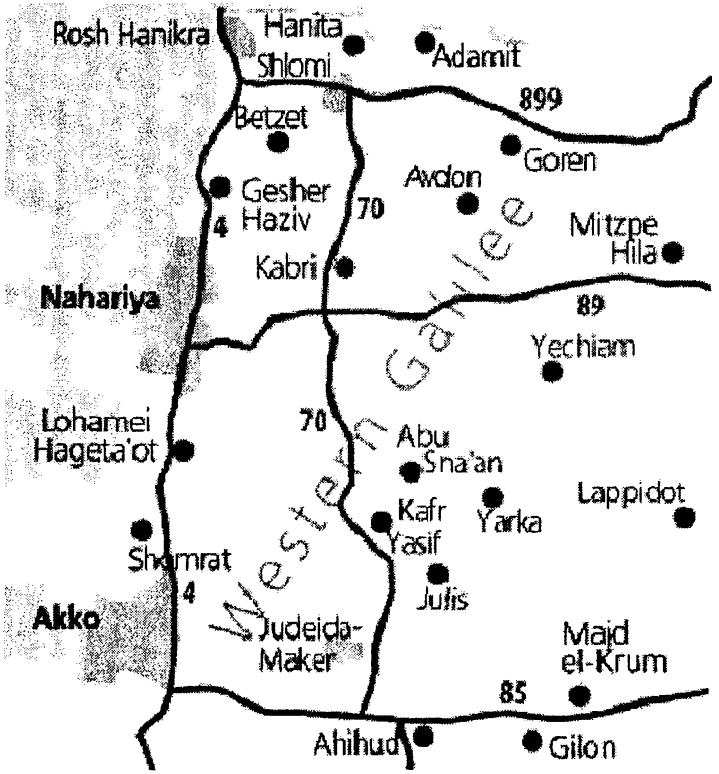
---

[306] Hâkimler 3: 7-8

[307] S. Sert, a,g,e, sh.62

Daha da güzeli; Tutmoses'in sözünü ettiğimiz Dikilitaşı da İstanbul'da bulunmaktadır. Daha daha güzeli; turizm şirketleri bu Nahariya'ya geziler falan da düzenler.[309]

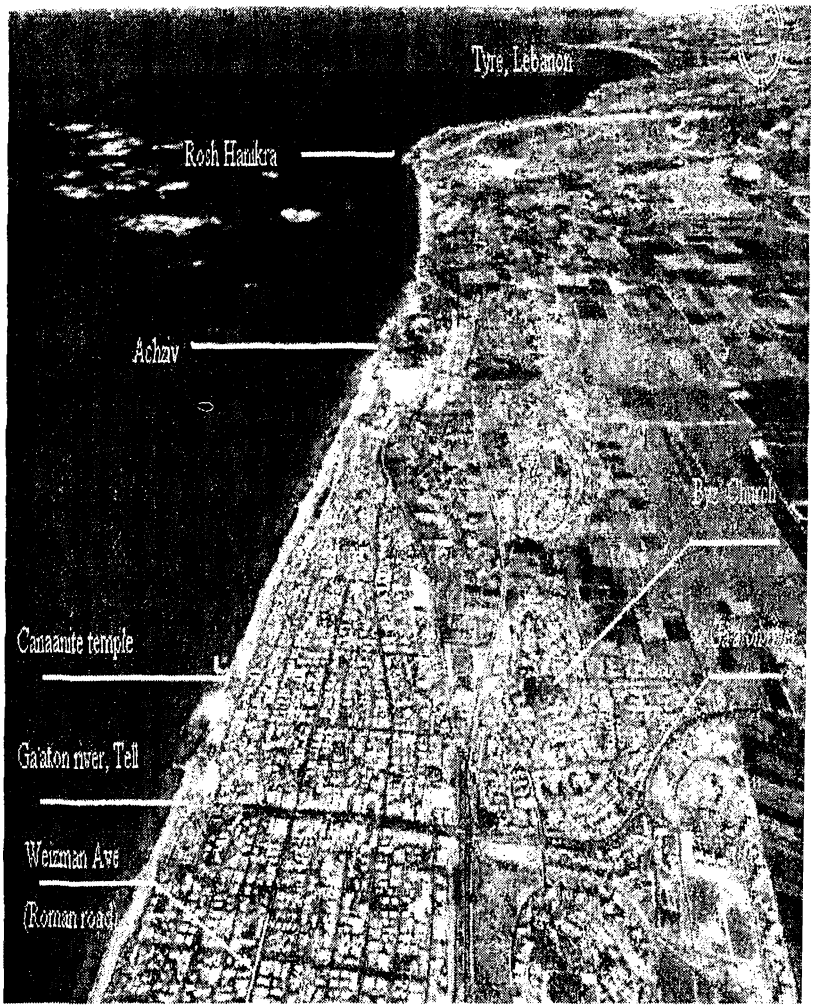
Bu da harita üzerinde Hevron yakınlarında bulunan yeridir.[310]

[309] Nahariya (İbranice : (נַהֲרִיָּה İsrail'in kuzeyinde bir sahil kasabası, tahmini nüfusu 50 bindir.

[310] Hevron haritada Avdon olarak görülen yerdir.

Bir de fotoğrafını verelim de anlaşılmayan bir şey kalmasın.

Bilge kişilere soru: Gördünüz mü ananızın örekesini pardo Mezopotamya'daki Kildanilerin Ur kentini? Yani Nahor'u şehri Nahariya'yı?

HİLECİ PEYGAMBER

"deve hamama girmiş
dana dellaklık eder
su sığırı natır olmuş
nöbet ister çıkmağa

Kaygusuz'un sözleri
Hindistan'ın kozları
sen de bu yalan ile
gidem dersin uçmağ'a "
Kaygusuz abdal

Tanım bize değil Kutsal Kitap'a aittir ve İshak'ın oğlu Yakup için kullanılmıştır.[311] Bu hileci peygamber daha sonra on iki İsrail oymağının doğduğu on iki oğul sahibi olarak İsraillilerin babası olacaktır. Ama onun babası olan Abraham'ın ya da Tanrının oğlu İshak, özellikleri olan birisi değildir. Üstelik ta Nahor'un şehrinden, yani 'Kildanilerin Ur kenti' olduğu uydurulan Nahariya köyünden getirilen karısı, **"Aram'lı Lavan'ın kardeşi, Paddan-Aramlı Beutel'in kızı Rebeka"** da her nedense Sara gibi kısır çıkmıştır.[312] Bu nedenle uzun süre Rebeka'nın da çocuğu olmayınca yine **"Rab, İshak'ın yakarışını yanıtlar ve Rebeka hamile kalır."**[313] Olay Lord-Sara hikâyesinin tekrarı ve doğrulamasıdır. Rebeka'yı hamile yapan Tevrat'ın Yeni Dünya Tercümesi'nde Yehova, İngilizce Tevratlarda hala Lord'dur.[314]

Rabbin veya Yehova'nın ya da Lord'un yaptığı bu "iyilik" sonucu Rebeka'nın ikiz çocukları olur. İlk doğan oğul Esav'dır ama kendinden önce anasından çıkmasın diye kardeşi Esav'ın topuğunu tutan, ama yine de daha önce çıkamayan ikincisi, işte

---

311 Yaratılış,25: 26 dipnot: Yakup "topuk tutar" ya da "hileci" anlamına gelir. Başkasının ayağını çelen anlamına geldiği de yazılır.

312 Yaratılış, 25: 20

313 Yaratılış, 25: 21

314 "The LORD answered his prayer, and his wife Rebekah became pregnant.

bu ***"hileci peygamber"*** Yakup'tur. Bu Yakup gerçekten uyanık bir adamdır ve sonunda hem dayısı hem de kayınbabası olan Lavan'ın sürülerini çalarak zengin olmayı da başaracaktır. Daha sonra İsrail Tanrısının **"İsrail benim ilk oğlumdur"** sözleri bu bilgi ışığında da değerlendirilebilir.

Ülkede bir kıtlık olunca İshak, (asıl adı Yitshak'tır) Gerar'a Filist Kralı Abimelek'in yanına gider. Yani Beer-Şeva'ya. Tıpkı babası Abraham gibi İshak da yöre halkına karısı Rebeka'nın kız kardeşi olduğunu söyler. Kutsal Kitap'a göre; **"Çünkü karımdır demekten korkuyordu. Rebeka yüzünden yöre halkı beni öldürebilir diye düşünüyordu. Çünkü Rebeka güzeldi."**[315]

Hikâyenin devamında Kutsal Kitap şunları da yazar; "İshak orada uzun bir zaman kaldı. Bir gün **Filist Kralı Avimelek,** pencereden dışarı bakarken, İshak'ın karısı Rebeka'yı okşadığını gördü. İshak'ı çağırtarak, "*Bu kadın gerçekte senin karın!*" dedi, "*Neden kız kardeşin olduğunu söyledin*?" İshak, "Çünkü onun yüzünden canımdan olurum diye düşündüm." dedi. Avimelek, "*Nedir bize bu yaptığın?*" *dedi,* "*Az kaldı halktan biri karınla yatacaktı.*"

Bu İshak- Avimelek hikâyesinde de bir gariplik vardır. Bu Filist kralı Avimelek Abraham'ın karısı Sara'yı haremine alıp geri veren Avimelektir. Abraham Gerar'da yani Beer-Şeva'da yaşadığı sırada sonu tatlıya bağlanan bir kuyu meselesi yaşanmıştır. Bu olaydan sonra **"Avimelek'le ordusunun komutanı Fikol"** Abraham'la bir antlaşma yaparlar. Bu sırada İshak henüz doğmamıştır bile.

İşte bu İshak doğar, büyür, 40 yaşında evlenir, 60 yaşında çocuk sahibi olur. Abraham 175 yaşında öldüğünde İshak 75 yaşında olmalıdır. Daha sonra yine bir kıtlık üzerine İshak Gerar'a (yani Beer-Şeva'ya) Filist kralı Avimelek'in yanına gider. Orada uzun zaman kalır ve zengin olur. Buraya kadar bir gariplik yoktur

[315] Yaratılış.26: 7

ama "**Avimelek ordusunun komutanı olan Fikol'le birlikte**" Gerar'dan İshak'ın yanına gidince gariplik başlar. Çünkü bu Avimelek'le komutanı Fikol; yaklaşık yüz yıl önce Abraham'la antlaşma yapan Filist kralı Avimelek'le Fikol'dur. Hala biri kral biri de ordu komutanı olduklarına göre ikisi de ölümsüz olsalar gerektir.

Kutsal Kitap İshak hakkında fazla bir bilgi vermez. Bunun nedeni; İshak'ın bir masal kahramanı olarak bile yaşamaması gerektiği olabilir. [316] Çünkü Kutsal Kitap'ın en eski biçiminde İshak'ın tanrılara kurban edildiği kesin gibidir. Moriya Dağı'na oğlu İshak'la birlikte çıkan Avram; "**Sonra İbrahim uşaklarının yanına döndü**" ayetinde açıkça yazıldığı gibi İshak'la birlikte çıktığı dağdan yalnız olarak inmiştir.[317] Tevrat'ın Yeni Dünya çevirisinde de "**sonra İbrahim hizmetkârlarının yanına dön-**

---

[316] Önemli olduğunu düşündüğümüz bu hikâye kısaca şöyledir: "Daha sonra Tanrı İbrahim'i denedi. "İbrahim!" diye seslendi. İbrahim, "Buradayım!" dedi. Tanrı, "İshak'ı, sevdiğin biricik oğlunu al, Moriya bölgesine git" dedi, "Orada sana göstereceğim bir dağda oğlunu yakmalık sunu olarak sun. "İbrahim sabah erkenden kalktı, eşeğine palan vurdu. Yanına uşaklarından ikisini ve oğlu İshak'ı aldı. Yakmalık sunu için odun yardıktan sonra, Tanrı'nın kendisine belirttiği yere doğru yola çıktı. Üçüncü gün gideceği yeri uzaktan gördü. Uşaklarına, "Siz burada, eşeğin yanında kalın" dedi, "Tapınmak için oğlumla birlikte oraya gidip döneceğiz. "Yakmalık sunu için yardığı odunları oğlu İshak'a yükledi. Ateşi ve bıçağı kendisi aldı. Birlikte giderlerken İshak İbrahim'e, "Baba!" dedi. İbrahim, "Evet, oğlum!" diye yanıtladı. İshak, "Ateşle odun burada, ama yakmalık sunu kuzusu nerede?" diye sordu. İbrahim, "Oğlum, yakmalık sunu için kuzuyu Tanrı kendisi sağlayacak" dedi. İkisi birlikte yürümeye devam ettiler. Tanrı'nın kendisine belirttiği yere varınca İbrahim bir sunak yaptı, üzerine odun dizdi. Oğlu İshak'ı bağlayıp sunaktaki odunların üzerine yatırdı. Onu boğazlamak için uzanıp bıçağı aldı. Ama RAB'bin meleği göklerden, "İbrahim, İbrahim!" diye seslendi. İbrahim, "İşte buradayım!" diye karşılık verdi. Melek, "Çocuğa dokunma" dedi, "Ona hiçbir şey yapma. Şimdi Tanrı'dan korktuğunu anladım, biricik oğlunu benden esirgemedin. "İbrahim çevresine bakınca, boynuzları sık çalılara takılmış bir koç gördü. Gidip koçu getirdi. Oğlunun yerine onu yakmalık sunu olarak sundu. "**Sonra İbrahim uşaklarının yanına döndü. Birlikte yola çıkıp Beer-Şeva'ya gittiler.**" Yaratılış 22

[317] Yaratılış 22: 19

dü" şeklinde yazılarak, Avram'ın oğlu İshak'la birlikte çıktığı dağdan "yalnız" indiği vurgulanır.[318] İngilizce Tevrat'ta da Avram'ın dağdan yalnız indiği şeklindedir.[319] Bu da o kadar böyledir ki; İshak öldüğü zaman nereye gömüldüğü konusunda hiçbir bilgi verilmez.

Hikâyenin özgün versiyonunda İshak'ın gerçekten kurban edildiği ve "kurban edilmediğini" söyleyen dört ayetin kitaba sonradan eklendiği düşünülmektedir. Metnin **"sonra İbrahim uşaklarının yanına döndü" şeklinde son bulduğuna dikkat edilmelidir. Burada İshak'tan bahsedilmiyor."**[320] Zaten Eski Ahit'in içinde anlatılan hikâyede tanrılara insan kurban etmek son derece olağandır ve ilerleyen bölümlerde bunu siz de göreceksiniz.

İşte bu Elohim'e kurban edilen İshak'ın; hiç doğmaması gereken oğullarından birisi olan **"hileci peygamber Yakup,"** önce kardeşi Esav'ı aldatarak **"ilk doğan oğul"** olma hakkını elde eder. Daha sonra da artık gözleri görmeyen babası İshak'ı da **"Ben Esav'ım"** diye aldatarak kendisini **"ilk doğan oğul"** olarak kutsamasını sağlar. İsrail'in tanrısı da bunu benimsemekle kalmaz ve üstelik bu aldatmacayı onaylar. Oysa Yahudiliği ululamakla görevli yazar P. Johnson bile Yakup için **"ikiyüzlü, Makyavelci ve idarei maslahat yolunu tercih eden bir kişiliğe sahipti"** diye yazmak zorunda kalmıştır.[321]

Esav durumu öğrenince babasına kendisini de kutsaması için yalvarır ama İshak bunu kabul etmez. Nuzi metinleri bu duruma bir açıklama getirir.[322] Buna göre; bir babanın sesli olarak ilân ettiği bir isteği, böyle aldatılmayla da olsa, değiştirilemezdi; Yakup'u bereketleyen İshak'ın kutsamasını geri alamamasının

---

[318] Yaratılış 22: 19 Yeni Dünya Çevirisi

[319] **"So Abraham returned unto his young men"**

[320] R. Elliot Friedman, a.g.e. sh.350

[321] P. Johnson, Yahudi Tarihi, sh. 32

[322] Bu konular antik Asur ve Hitit hukukunda da açık bir şekilde belirtilmiştir.

nedeni de budur.[323] Bu aldatma olayında annesi Rebeka'nın da büyük katkıları vardır. Esav durumu öğrenince çok kızar. Esav'ın öfkesinden korkan Rebeka daha önce belirtmiş olduğumuz gibi oğlu Yakup'a kardeşi **Aram'lı Lavan'ın yanına, Harran'a kaçmasını öğütler**. Bu Aramlı Lavan'ın Rebeka'nın kardeşi olduğunu ve Harran'da değil, Suriye'nin Akziv kenti yakınlarındaki Nahariya köyünde yaşadığını artık biliyoruz.

Zaten aslında öyle olmamıştır da şöyle olmuştur. "VE İshak Yakup'u çağırdı ve onu mübarek kıldı ve tembih edip ona dedi: Kenan kızlarından kadın almayacaksın. Kalk, **Paddan-arama, ananın babası Betuelin evine git** ve oradan ananın kardeşi Laba'nın kızlarından kendine kadın al."[324] Sonunda Yakup da **"Paddan-Aram'a, annesi Rebeka'nın kardeşi Aramlı Betuel oğlu Lavan'ın yanına gitmek üzere yola çıkar."**[325]

İyi de eder çünkü böylece Yakup'un hiç bir yere gitmediği, bütün bunların masal masal madidas durumları olduğu kendiliğinden ortaya çıkar. Anası, Nahor'un şehri olan Nahariya'dan gelin gelmiştir ama oğlu her ne işi varsa artık, Harran'a gitmektedir.

"VE Yakup yürüyüşüne koyuldu **ve şark oğullarının memleketine gitti**. Ve gördü ve işte kırda bir kuyu ve işte orada, yanında üç koyun sürüsü yatmakta idi; çünkü sürüleri o kuyudan suvarırlardı ve kuyunun ağzı üzerindeki taş büyüktü. Ve oraya bütün sürüler toplanırlardı ve taşı kuyunun ağzından yuvarlayıp koyunları suvarırlardı ve yine taşı kuyunun ağzı üzerine, yerine korlardı."[326]

Bu arada Kutsal Kitap; **"Ve vaki oldu ki, İsrail ekin ektikçe Midyanîler ve Amalekîler ve şark oğulları çıkarlardı; ve onlara karşı çıkarlardı; ve onlara karşı konarlardı, ve Gazaya va-**

[323] www.hıristyan.net
[324] Yaratılış 28: 1-2
[325] Yaratılış, 28: 5
[326] Yaratılış 29: 1-4

rıncaya kadar yerin mahsulünü bozarlardı, ve koyun olsun, sığır olsun, eşek olsun, İsrail'de geçinecek bir şey bırakmazlardı" diye yazarak; Yakup'un yanlarına gittiği "şark oğullarının" "dost" bir halk olmadığını da söyler ama Yahudi peygamberleri için bir önemi yoktur.[327]

Yine Kutsal Kitap'ın; ***"Yakup Beer-Şeva'dan ayrılarak Harran'a doğru yola çıktı"*** ayetinden Yakup'un yola çıktığı yerin Beer-Şeva olduğunu da biliyoruz.[328] *Beer-Şeva'nın yerini de bildiğimize göre;* Harran'a ulaşmak için yola çıkan Yakup'un dosdoğru kuzeye yönelmesi gerektiğini de söyleyebiliriz. Bu durumda kuzeye doğru yürümesi gereken Yakup'un Doğu oğullarının memleketine varması da garip ötesi bir ulaşım biçimi olur ama Yahudi peygamberleri için bunun da bir önemi yoktur.

Burada Yahudi peygamberleri yeniden Harran bağlantısını kurmayı denerler. "Ve Yakup onlara dedi; "Ey kardeşlerim, neredensiniz? Ve dediler; **Biz Harandanız. Ve onlara dedi; Nahor oğlu Laban'ı tanır mısınız? Ve dediler; Tanırız. Ve onlara dedi; Selâmette midir? [6] Ve dediler; Selâmettedir ve işte, kızı Rahel koyunlarla geliyor."**[329]

Avraam'ın kardeşi Nahor'un Harran'da yaşamadığını, Paddan-Aram'ın da Harran olmadığını artık biliyoruz.[330] Bu durumda çobanların Lavan'ı tanımaları da, çoban rolü verilen kızı Rahel'in de koyunlarla gelmesi falan zaten olanaksızdır. Zaten Yakup da açıkça yazıldığı gibi Harran'a değil, **"şark oğullarının memleketine"** gitmiştir ama uyanık bir Yahudi peygamberi

---

[327] Hâkimler 6: 3-4 **"Ekin ektikleri vakit, Midyanlılar, Amalekliler ve öbür doğulu halklar topraklarına girip ordugâh kurarlardı. Gazze'ye dek ekinleri yok eder, koyun, sığır, eşek gibi geçim kaynağı olan her şeyi alırlardı."** Eski tercümede **Gaza** olan ismin yeni tercümede **Gazze** yapıldığına da dikkat etmelisiniz. İkisi aynı yer değildir. Gaza'nın Sayda yakınlarında olduğunu daha önce anlatmıştık.

[328] Yaratılış 28: 10

[329] Yaratılış: 4-6

[330] Diyelim ki doğrudur: Bu kez de Kildanilerin Ur kenti Harran olur.

laf kalabalığı içinde ille de bir Harran bağlantısı kurmak istemektedir.

Yahudi dilinde adı Yakoov olduğu halde bize Yakup diye takdim edilen Yakup, bize 'Harran' olduğu söylenilen Nahariya'da dayısı Lavan'ın yanında çalışmaya başlar. **"Lavan'ın iki kızı vardı. Büyüğünün adı Lea, küçüğünün adı Rahel'di. Lea'nın gözleri alımlıydı. Rahel ise boyu posu yerinde, güzel bir kızdı. Yakup Rahel'e âşıktı. Lavan'a küçük kızın Rahel için sana yedi yıl hizmet ederim" dedi."**[331] Yine Nuzi metinlerinden öğrendiğimize göre de; bir kişi, evleneceği kızın babasına başlık parası ödemek zorundaydı ancak bu parayı ödeyecek gücü yoksa aynı Yakup gibi, kayınpederi için çalışmak durumundaydı.[332] Dayı Lavan bunu kabul eder ve Yakup Lavan'a yedi yıl hizmet eder.[333]

Kutsal Kitap'a göre, bu yedi yıl ona birkaç gün gibi gelir. Yedi yıl dolunca, **"Lavan'a; Zaman doldu, kızını ver evleneyim"** der.[334] Lavan bunu kabul eder ve yöre halkını toplayarak büyük bir şölen verir. Ama Dayı Lavan da Yakup'tan aşağı kalır dolandırıcı değildir. Kutsal Kitap'ın yazdığına göre **"Gece kızı Lea'yı Yakup'a götürdü Yakup onunla yattı."**[335]

Gelin görün ki eski Tevratlarda durum tam olarak böyle değildir. **"Ve vaki oldu ki, akşamlayın kızı Lea'yı alıp ona götürdü ve onun yanına girdi."** Türkçesi kimin, kimin yanına girdiği de belli değildir.

Bütün bir gece yanındaki kadının evlenmek istediği kız olan Rahel olmadığını, Rahel'in kız kardeşi Lea olduğunu anlayamayan hileci peygamber Yakup da avanağın teki olmalıdır.

---

331 Yaratılış, 29: 16-18
332 www.hıristiyan.net
333 Yaratılış, 29: 20
334 Yaratılış, 29: 21
335 Yaratılış 29: 24

Çünkü **"Sabah olunca Yakup bir de baktı ki, yanındaki Lea! Lavan'a, nedir bu yaptığın? dedi. Ben Rahel için yanında çalışmadım mı? Niçin beni aldattın?"**[336] **"Lavan, bizim buralarda adettir. Büyük kız dururken küçük kız evlendirilmez dedi. Bu bir haftayı tamamla, Rahel'i de sana veririz. Yalnız ona karşılık yedi yıl daha çalışacaksın"**[337]

Yakup böylece Lavan'ın kızları Lea ve Rahel ile evlenir. Ancak Kutsal Kitap'a göre bu büyük bir suçtur. Çünkü Levililer kitabında aynen şöyle yazar; **"Karın yaşadığı sürece onun kız kardeşini kuma olarak almayacak ve onunla cinsel ilişki kurmayacaksın."**[338] Yine Kutsal Kitap'ın yazdığına göre; **"bu iğrençliği yaptığı için halkın arasından atılması"** gerekir.[339]

Ancak bunu yazan Kutsal Kitap'ın tanrısı Yakup'u halkın arasından atmak yerine onunla güreşmekle kalmayacak; bir de kendi adını yani *"İsra-el"* adını takacaktır.[340]

Üstelik aynı *"hileci"* Yakup; dayısı ve kayınbabası olan Lavan'ın sürülerini çeşitli hilelerle kendi mülkiyetine geçirdikten sonra da oradan kaçacaktır. **"Ve Yakup kaçtığını bildirmemekle Aramî Lavan'dan gizlice sıvıştı."**[341]

Bu arada karısı Rahel de ondan geri kalmayarak babasının aile putunu çalacak, babası da bu nedenle peşlerine düşecektir. **"Ve Lavan Yakup'a yetişti. Ve Yakup çadırını dağda kurmuştu ve Lavan kardeşleriyle Gilead Dağı'nda çadır kurdu."**[342]

Beer-Şeva ile Rebeka'nın kardeşi Lavan'ın yaşadığı Nahariya köyünün arası bir günlük yoldur ve bu yol hiçbir şekilde Gilead Dağı'na uğramaz. Buna rağmen Dayı, kayınpeder ve baba La-

---

336 Yaratılış 29: 25
337 Yaratılış 29: 27
338 Levililer 18: 18
339 Levililer 18: 29
340 Yaratılış 32: 28
341 Yaratılış 31: 20
342 Yaratılış 31: 25

van; bu olmamaları gereken Gilead Dağı'nda yaptığı aramada, hayırlı evladı Rahel'in sakladığı putlarını bulamaz ve geri döner ama bu arada Lavan'la Yakup bir antlaşma yapmış "**İbrahim'in Allahı ve Nahor'un Allahı**, babalarının Allahı aramızda hükmetsin" demişlerdir.[343]

Türkçesi; herkes kendi tanrısı adına yemin etmiştir. Kutsal Kitap Lavan'ın tanrısının adını belirtmez ama **"Ve Yakup babası İshak'ın korktuğunun hakkı için yemin etti"** diye yazar. İshak'ın kimden ya da neden korktuğu ise bilinmezliğini korumaktadır. Zaten biz de bu saçma sapan hikâyeyi bu nedenle anlatmaktayız.

Bütün bunları anlatan Kutsal Kitap'ın bildirdiğine göre bu sayede Yakup **"çok sayıda sürü, erkek ve kadın köle, deve, eşek sahibi olur."**[344] Bu Yahudi peygamberlerinin mal mülk edinme anlayışlarında bir tuhaflık olduğu açıktır.

Buraya kadar olanlarda hileci peygamberin Kutsal Kitap'ın tek tek yazdığı hilelerinden başka bir şey yoktur. Ama bundan sonra olanların bir Kutsal Kitap'ta; üstelik de ***"tek tanrılı evrensel bir din"*** olduğu söylenen Yahudi dininin Kutsal Kitabı'nda yer bulması ne inanılacak ve ne de kabul edilecek gibi değildir. Kutsal Kitap'tan aynen aktarıyoruz;

"Yakup iki karısını, iki cariyesini, on bir oğlunu yanına alıp Yabbuk ırmağının sığ yerinden karşıya geçti. Onları geçirdikten sonra sahip olduğu her şeyi de karşıya geçirdi. Böylece arkada yalnız kaldı. **"Bir adam gün ağarıncaya kadar onunla güreşti. Yakup'u yenemeyeceğini anlayınca, onun uyluk kemiğinin başına çarptı. Öyle ki güreşirken Yakup'un uyluk kemiği çıktı. *'Adam, bırak beni, gün ağarıyor'* dedi. Yakup, 'beni kutsamadan seni bırakmam' diye yanıtladı. Adam *'adın ne?'* diye**

[343] Yaratılış 31: 55
[344] Yaratılış, 30: 31-43

sordu. *'Yakup'*. Adam *'artık sana Yakup değil İsrael denilecek'* dedi. *'Çünkü Tanrı'yla, insanlarla güreşip yendin.'*[345]

Bu Yabbuk Irmağı; Kutsal Kitap'ın **"Ama Tanrımız RAB'bin buyruğu uyarınca, Ammonlular'ın ülkesine -Yabbuk Irmağı kıyılarına, dağlık bölgedeki kentlere- yaklaşmadınız"** ayeti gereğince Ammonluların ülkesinde bulunan bir ırmak olmalıdır.[346] Şimdilerde doğudan batıya akarak, Galile Gölü ile şimdiki Lut Gölü'nün arasında Şeria Irmağına dökülen bir ırmak olarak gösterilir. Ancak bu da doğru olamaz. Neden olamaz? Çünkü eski Tevratlarda **"Yabbok geçidini geçti. Ve onları alıp çayı geçirdi,** kendisine ait olan şeyleri de geçirdi." şeklinde yazılıdır.[347] Görüldüğü gibi Yabbok bir ırmağın adı değil, bir geçitin adıdır dahası; bir ırmaktan değil, bir çaydan geçmişlerdir. Dahası yukarıdan beri anlatmaya çalıştığımız gibi, Yabbok geçidinde olmaları da olanaksızdır.

Üstelik Kutsal Kitap'ın anlatısı içinde Yakup "Ey **atam İbrahim'in, babam İshak'ın Tanrısı** RAB! Bana, *'Ülkene, akrabalarının yanına dön, seni başarılı kılacağım'* diye söz verdin. Bana gösterdiğin bunca iyiliğe, güvene layık değilim. **Şeria Irmağı'nı geçtiğimde değneğimden başka bir şeyim yoktu. Şimdi iki orduyla döndüm"** diyerek geçtiği ırmağın Yabbok Çayı değil, Şeria Irmağı olduğunu söylemeye başlamıştır.[348] Doğru ismi

---

[345] Yaratılış, 32: 22-28

[346] Yasanın Tekrarı 2: 37

[347] Yaratılış 32: 22-23

[348] Yaratılış 32: 10 New International Version (©1984)
I am unworthy of all the kindness and faithfulness you have shown your servant. I had only my staff when I **crossed this Jordan**, but now I have become two groups.
New Living Translation (©2007)
I am not worthy of all the unfailing love and faithfulness you have shown to me, your servant. When I left home **and crossed the Jordan River**, I owned nothing except a walking stick. Now my household fills two large camps!
English Standard Version (©2001)
I am not worthy of the least of all the deeds of steadfast love and all the

Ürdün Irmağı olan Şeria Irmağı da öyle kolay geçilecek bir ırmak değildir ve neden olduğunu daha önce vurgulayarak anlatmıştık.

Bu da bilindiği için olsa gerek; bu kere de "Yakup iki karısını, iki cariyesini, on bir oğlunu yanına alıp **Yabbuk Irmağı'nın sığ yerinden karşıya geçti"** diye yazarlar kutsal kitaplarına. Üstelik geçirdiği de iki karısı, iki cariyesi ve on bir oğlundan ibaret değildir. Yanında bir de kocaman sürü vardır. Kardeşi Esav'a hediye olarak "**iki yüz** keçi ve **yirmi** ergeç,[349] **iki yüz** koyun ve **yirmi koç**, yavruları ile otuz emzikli deve, **kırk inek** ve **on boğa, yirmi** dişi eşek ve **on** sıpa" yani tam olarak 550 hayvan ayırdığına göre; epeyce de büyük bir sürü olmalıdır.[350]

Bitmedi; kendisine büyükçe bir sürü armağan ya rüşvet olarak verilen Esav da, Kutsal Kitap'ta **"Yakup Edom topraklarında, Seir ülkesinde yaşayan ağabeyi Esav'a önceden haberciler gönderdi"** diye yazılan Esav'dır. Kutsal Kitap'ın **"Daha önce Seir'de Horlular yaşardı. Esavoğulları orayı onların elinden aldı. İsrailliler'in RAB'bin mülk edinmek için kendilerine verdiği ülkede yaptıkları gibi, Esavoğulları da Horlular'ı yok edip yerlerine yerleştiler"** ayeti gereğince Horlulara ait olan Seir'de yani Edom'da yaşamakta olması gerekir.[351] Bu değerli bilgi biraz sonra tekrar edilerek doğruluğu garanti edilecektir. "RAB Seir'de yaşayan Esavoğulları için de aynısını yapmış, Horlular'ı onların önünde yok etmişti. **Esavoğulları Horlular'ın**

---

faithfulness that you have shown to your servant, for with only my staff I **crossed this Jordan,** and now I have become two camps.

New American Standard Bible (©1995)

I am unworthy of all the lovingkindness and of all the faithfulness which You have shown to Your servant; for with my staff only I **crossed this Jordan,** and now I have become two companies.

[349] Ergeç, hem erkek deve, hem de üç-dört yaşında keçi için kullanılan bir isimdir.

[350] Yaratılış 32: 13-14

[351] Yasanın Tekrarı 2: 12

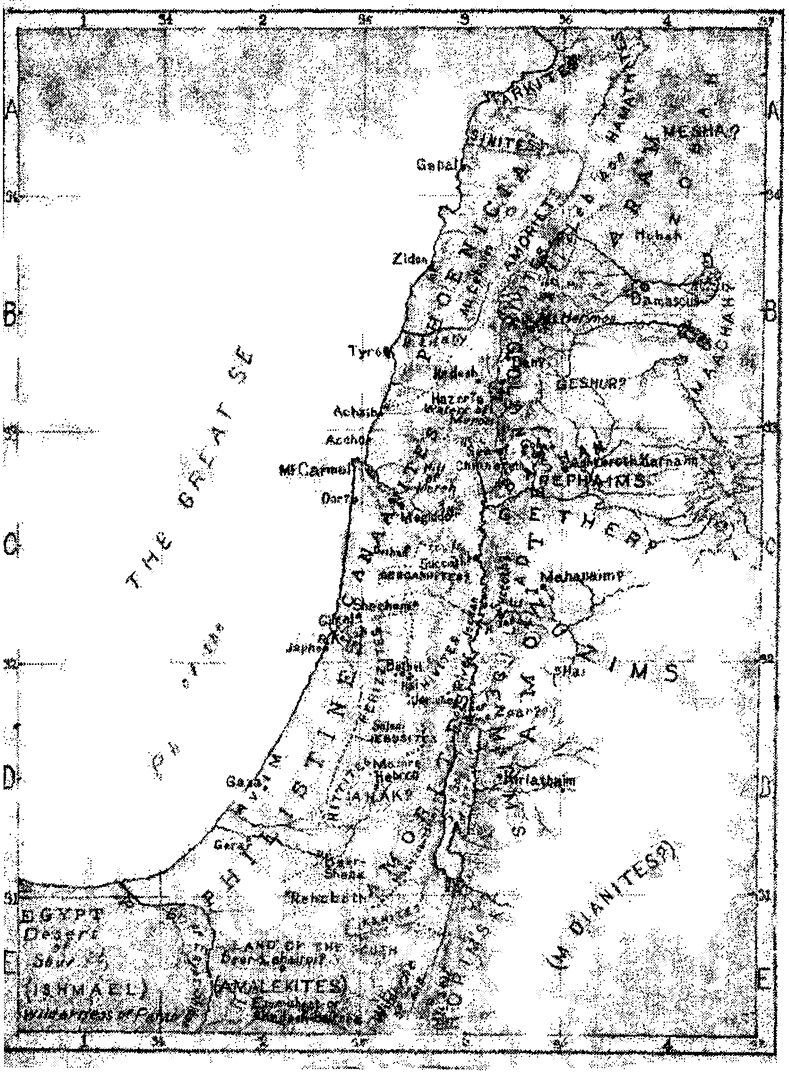
topraklarını almış, yerlerine yerleşmişlerdi. Bugün de orada yaşıyorlar."[352] Horlular dedikleri de bölgede bir de değil, iki devlet kurmuş olan Hurrilerdir.[353]

Krallar Savaşı bölümü anlatırken; *"Geval Dağlarındaki Horlulara saldırdılar ve böylece Çöldeki El Paran'a ulaştılar."* bilgisine yer vermiştik. Kutsal Kitap da "El-Paran'a kadar uzanan dağlık Seir bölgesinde Horlular'ı bozguna uğrattılar" diye yazarak bu bilgiyi doğrular. El Paran'ın Kadeş olduğunu bildiğimize göre; böylece biz de Horluların yaşadığı Seir bölgesinin; diğer adıyla Edom'un, sonradan taşınmış olduğu Ölü Deniz'in güneyindeki çöllerde değil, Fenikelilerin Geval Kenti'nin yakınlarında Lübnan Dağları olarak bilinen yerde yaşamaları gerektiği bilgisini elde etmiş oluruz. **(Harita 13)**

---

352 Yasanın Tekrarı 2: 22

353 **Hurriler** MÖ III. binyıldan itibaren Doğu Anadolu Bölgesi'nde tarım ve hayvancılığa dayalı bir geçim ekonomisine bağlı olarak yaşamış bir devlettir. Semitik ya da Hint-Avrupa dilleri içerisinde yer almayan bükümlü eklemeli bir dilleri vardır. Artan nüfusun bir sonucu olarak MÖ 2500 'lerde bölgedeki otlakların yetersiz kalması nedeniyle güney yönünde yayılma göstermişlerdir. Bu göçler iki ana hat üzerinden, Urmiye Gölü çevresinden Mezopotamya'ta ve Elazığ - Malatya üzerinden Kuzey Suriye ve Filistin'e olmuştur. Hurriler, MÖ 1400'lü yıllarda Hurri egemenliği altındaki bölge Hurriler ve Mittaniler olarak ikiye ayrılırdı. Babil'in kuzeyinde Dicle-Fırat arasındaki bölgede bir devlet kurmuşlardır. Diyarbakır çevresinin kuzeybatı, batı ve güneybatı bölümü de ülkenin sınırları içerisinde kalıyordu. Hurri adı kuzeyde kalan bölge için, Mittani ise güneyde kalan bölge için kullanılırdı. Egemenligi MÖ 1250'ye kadar davem eder. Harran Ovası'nda kurulmuş kadim bir devlettir. Sümer kültüründen etkilemiş ve Anadolu'da birçok kültürü etkilemiş yapısı vardır. Politeist bir inanca sahiptiler.

Harita 13

Kaynak: http://nabataea.net/canaan2.html

Kutsal Kitap kayıtlarıyla Horluların yani Hurrilerin yaşadığı Edom'un gerçek yerini bu haritada görmektesiniz. Bu durumda sorunumuz şudur; Suriye'nin Geval Kenti'nin yakınlarında başlayan bu Lübnan Dağları, Akdeniz sahili boyunca güneye doğru uzanır ama hiçbir şekilde Sur'a kadar inmez. Bu durumda doğru ifade de Geval değil, Rama yakınlarında olduğunu bildiğimiz Geva olmalıdır yani Geva Dağları. Geva'nın bulunduğu yeri daha önce harita üzerinde göstermiş olduğumuz için tekrar etmeyeceğiz. Ancak bu durumda ***"Geva Dağları'ndaki Horlulara saldırdılar ve böylece çöldeki El Paran'a ulaştılar."*** şeklinde olmalıdır.[354] Eski Tevratlar da bu söylediğimizi doğrular. **"ve Horîleri çöl kenarında El-parana kadar dağları olan Seir'de vurdular. "**[355] İngilizce Tevratlarda bunu kanıtlar; "and the Horites in the hill country of Seir, as far as El Paran near the desert."[356]

Şeria Irmağı ise haritamızda görüldüğü gibi Hermon dağlarından doğarak güneye doğru akar. Bu da şu demektir ki anlattıklarımızın ışığında; Nahariya'dan dönmesi gerektiği halde, Harran'dan döndüğü söylenen Yakup'un, gerçekten Harran'dan dönüyor olsa bile, Şeria Irmağ'ını geçtiği de doğru değildir. Galile Gölü ile Ölü Deniz arasında gösterilen Yabbuk Irmağı'nı geçmesi ise büsbütün saçmalık olur. Bunun nedeni zaman zaman söylediğimiz gibi, Yahudi peygamberlerinin, uzun zaman yaşadıklarını iddia ettikleri coğrafyayı hiç bilmemesidir.

Zaten Yakup'un gittiği yer de ne dayısı Lavan'ın yaşadığı Nahariya, ne de Paddan Aram olduğu uydurulan Harran değil, Kutsal Kitap'ın **"Yakup yoluna devam ederek doğu halklarının ülkesine vardı."** şeklinde ifade ettiği bir yerdir.[357]

Burada yine nedense herkesin gözünden kaçan ya da görmek istemedikleri önemli bir ipucu daha vardır. Tanrıyla güreş tut-

---

[354] Buradaki "Geva Dağları'ndaki Horlulara saldırdılar." bilgisi; Hor Dağı'nın yeri konusundaki güçlü kanıtlardan birisidir.

[355] Tekvin 14: 7

[356] Genesis

[357] Yaratılış 29: 1

ma olayından sonra Yakup bu olayın meydana geldiği yere "Peniel" adını verir. **"Ve Yakub o yerin adını Peniel koydu; çünkü Allah'ı yüz yüze gördüm ve canım sağ kaldı, dedi."**[358] Bir ayet sonra da "Yakup Peniel'den ayrılırken güneş doğdu. Uyluğundan ötürü aksıyordu" diye yazılarak bu isim tekrar edilecektir.[359]

İşte Yakup'un tanrıyla güreşe tutuştuğu bu Peniel ya da Penuel'de; Kutsal Kitap'ın **"Yarovam Efrayim'in dağlık bölgesindeki Şekem Kenti'ni onarıp orada yaşamaya başladı. Daha sonra oradan ayrılıp Penuel Kenti'ni onardı"** ayetinde açıkça bildirildiği gibi, kuzeydeki İsra-el krallığının topraklarında, Efrayim dağlık bölgesinde olan bir kenttir.[360] Ne Yabbuk Irmağıyla ne de Ürdün Irmağı'yla uzaktan yakından bir ilgisi yoktur.

Dahası da var. Eski Ahit'te hileci Yakup'un İsra-el lakabını almasıyla ilgili ikinci bir hikâye daha vardır. "Ve Allah ona dedi: **Senin adın Yakubdur; artık adın Yakub çağırılmıyacak, fakat adın İsrail olacaktır ve onun adını İsrail koydu.** Ve Allah ona dedi: Ben Kadir Allah'ım; (doğrusu El Şaday) semereli ol ve çoğal; senden bir millet ve milletler cumhuru olacak ve senin sulbünden krallar çıkacak ve İbrahim'e ve İshak'a verdiğim diyarı sana vereceğim ve senden sonra diyarı senin zürriyetine vereceğim. Ve Allah onunla söyleştiği yerde, onun yanından yukarı çıktı. Ve Yakub onunla söyleştiği yerde bir direk, bir taş direk, dikti ve üzerine dökülen takdime serpti ve üzerine yağ döktü. **Ve Yakub Allahın kendisiyle söyleştiği yerin adını Beyt-el koydu."**[361]

Bu durumda Penuel'in Beytel olduğu da açoıkça ortaya çıkmış olur ve Beytel de tam söylediğimiz yerde, Siddim ile Zana-

---

[358] Yaratılış 32: 30

[359] Yaratılış 32: 31

[360] 1. Krallar 12: 25

[361] Yaratılış 35: 10-15 **"Ve Tanrı dedi ki, Ben El Shaddai. Verimli ol, çoğal. Senin soyundan olan oğullarından kutsal olanlar, kâhinler ve peygamberler cemaati doğacak."**

ayim'in arasındadır. İleride yerini de haritalar üzerinde göstereceğiz.

Elbette dikkatinizden kaçmamıştır ama biz yine de belirtelim. Yahudi peygamberlerinin ısrarla belirttiği gibi, Yakup'un hepsi de 'Paddan Aram' olduğu söylenen 'meçhul' bir yerde doğan on iki oğlu vardır.[362] Ama Kutsal Kitap; *"Yakup iki karısını, iki cariyesini, **on bir oğlunu** yanına alıp Yabbuk ırmağının sığ yerinden karşıya geçti."* diye yazarak Yakup'un on iki değil, on bir oğlu olduğundan söz etmektedir. Üstelik Yahudi peygamberleri de bunun farkındadır ve bu nedenle Rahel'e bütünüyle uydurma bir doğum daha yaptırırlar. *"Sonra Beytel'den göçtüler. Efrat'a varmadan Rahel doğum yaptı. Doğum yaparken çok sancı çekti. O sancı çekerken, ebesi, "Korkma!" dedi, "Bir oğlun daha oluyor." Ama Rahel ölmek üzereydi. Can verirken oğlunun adını **Ben-Oni koydu. Babası ise çocuğa Benyamin adını verdi.**"*[363]

Nedeni açıktır; hikâye bütünüyle Amorlu bir aşiret olan Bene-Iamina'lardan yürütüldüğü için, Bene-Iaminaları kutsal İsrael'in on iki kabilesinden birisi olarak Kutsal Kitap'a dâhil etmek gerekmektedir ve bunun için Yahudi peygamberlerinin Benyamin ismine ihtiyaçları vardır. Daha sonra da Rahel'in doğum yaptığı bu Efrat denilen yeri kahraman kralları Davut'un kabilesi olduğunu uyduracaklardır. Bu nedenle de Kutsal kitap efsanevi kral ve peygamberleri Davut'un "**Efrat**" boyundan olduğunu yazar.[364]

Buradan Tanrı ile Yakup'un meydan güreşine dönersek; bir Hıristiyan kaynak, Tanrının Yakup'tan adını talep etmesinin bir gelenek olduğunu söyler. Buna göre, bir savaşçı için isim vermek, karşı tarafın üstünlüğünü kabul etmek anlamına gelmek-

---

362 "Yakup'un on iki oğlu vardı. Lea'nın oğulları: Ruben -Yakup'un ilk oğlu- Şimon, Levi, Yahuda, İssakar, Zevulun. Rahel'in oğulları: Yusuf, Benyamin. Rahel'in cariyesi Bilha'nın oğulları: Dan, Naftali. Lea'nın cariyesi Zilpa'nın oğulları: Gad, Aşer. Yakup'un Paddan-Aram'da doğan oğulları bunlardır. Yaratılış 35: 23-26

363 Yaratılış 35: 16-18

364 Rut 1:2

tedir.[365] Demek ki kendi Kutsal Kitap'ını da bir kere bile okumamış bir bilgedir. Okusaydı eğer; Kutsal Kitap'ın **"Ve Yakub sorup dedi: Rica ederim, adını bildir. Ve dedi: Adımı niçin soruyorsun? Ve orada onu mübarek kıldı"** ayetini görecekti. Görmekle de kalmayıp, büsbütün avanak değilse, rakibi olan tanrıdan isim talep edenin de rakibini yenen Yakup olduğunu anlayacaktı.[366]

Şimdi biz size bu işin de doğrusunu söyleyelim: Bu Yakup'un tanrıyla güreş masalı bütünüyle Yunan mitolojisinden yürütülmüştür. Orada da Olympos'u mekân tutan Yunan tanrıları işleri güçleri olmadığından birbirleriyle güreşir dururlar. Dahası, toplam sayıları 12 olan bu Yunan tanrılarının tamamı birisi İzmirli diğeri İzmir yakınlarındaki Kyme kentinden iki Türk olan Homeros ve Hesiodos tarafından Yunanlılarla dalga geçmek için uydurulmuştur.

Bu da o kadar böyledir ki; Homeros'un yazdığı ve konuştuğu dil de Aiol/Pelasg dilidir. Avrupalı bilgeler bile bunu inkâr edemezler ama dili lehçeye çevirerek Aiol lehçesiyle yazdığını söylerler.

Bu nedenle de Yunan Tanrıları olduğu söylenen Tanrılarda önceleri Kaz Dağları'nda otururken nedense sonradan Olympos'a göçmüşlerdir. Bu tanrıları derleyip toplayan Homeros, Dünya tarihinin çok daha eskilere gittiğini bildiğinden, "tanrıların babası rolündeki süper tanrı" Zeus'a "yaratıcı" bir rol yüklememiştir. Böylece Yahudilerin Tanrısı gibi "yapacak" bir dünya ve "yapacak" bir adam bulamadığı için baş tanrı Zeus da sabahtan akşama kadar çapkınlık eder durur. Bir dengine gelirse daha fazlasını da anlatırız.[367]

Kutsal Kitap bizi **"İsra-el'in** ne anlama geldiği konusunda da bilgilendirir. İsrail, **"Tanrıyla güreşir"** demektir.[368] Tekrar ola-

---

[365] http://www.hristiyan.net

[366] Yaratılış 32: 29

[367] Bu konuyu ^Yunan ve Roma'nın Gerçek Tarihi" ismiyle kitap olarak hazırlamaktayız.

[368] Yaratılış 32: 28 için açıklama

cak ama önemli olduğu için yine yazalım. G. Messadıe bu ismin *"Tanrıyla savaşan"* anlamına geldiğini yazar.[369] Eski tercümelerde *"Allah'la uğraşan"* şeklindedir.

M.Hakan Yıldırım kelimenin Yizrael şeklinde telaffuz edildiğini, hem Arapçada hem de Yahudi dilinde "gece yolculuğa çıkan" anlamında esrâ kelimesinin anlamının yüklendiğini yazar.[370] Bir başka kaynağa göre ise *"Gece Yürüyenler"* veya *"Allah'ın Gece Yürüttükleri"* anlamında bir isimdir. Bir başka görüşe göre de *"Ezra'nın oğulları"* demektir. Görüldüğü gibi rivayet muhteliftir ama hiçbiri İsra-el'in bir isim değil, bir lakap olduğunu söylemez.

İster hırsızlar gibi geceleri yürüsünler, isterlerse tanrılarıyla savaşıp dursunlar, umurumuzda bile değildir. Bizim bu şaşkınların bir de isimlerine ayıracak zamanımız yoktur.

Zaten bu konuda yapılan ve hepsi de bilgece dedikodulardan oluşan edebiyat daha şimdiden kütüphaneler dolduracak miktara ulaşmış durumdadır ki toplamının bir incir çekirdeğini doldurmayacağını rahatça söyleyebiliriz. İlle de merak ediyorsanız, zahmet olacak ama Yahudi isminin İngilizce karşılıkları olan Juda ve Jew kelimeleri için İngilizce sözlüklere bakabilirsiniz. Jew isminin **"tefeci,"** Juda isminin **"arkadaşına ihanet eden kişi, kalpazan, sahtekâr"** anlamlarını karşıladığını ve diğer yazılanları siz de göreceksiniz.[371]

Yahudi ismi için de iki cümle söyleyelim. Rivayet sonsuza yakındır ama kelimenin aslında Arapça olduğunu söyleyenlere göre, kelimenin aslının Yehud olduğu ve Yahudilerin ibadet ederken dans eder gibi hareketler yapmalarından yani ibadet mi ediyorlar yoksa dört kol çengi oynuyorlar mı bilinemediğinden dolayı dini hafife alıp yüz çevirenler anlamındaki Hadu'dan türetildiği ifade edilir.

---

[369] G. Messadıe, a.g.e. sh.574

[370] M. Hakan Yıldırım, a,g,e, sh. 44

[371] M. Hakan Yıldırım, a.g.e. sh. 40 Altın Kitaplar Yayınlarının Golden Dictionary isimli sözlüğünü öneririz. Redhouse'da olur.

Bu arada yeniden ortaya çıkan İsrail'in tanrısı da yenildiği Yakup'a şunları söyler: **"Ben her şeye gücü yeten Tanrıyım dedi. Verimli ol, çoğal. Senden bir ulus ve uluslar topluluğu doğacak. Kralların atası olacaksın. Abraham'la İshak'a verdiğim toprakları sana verecek, senden sonra da soyuna bağışlayacağım."**[372]

Tanrının ne Abraham'a ne de İshak'a ne de daha sonrakilere bir karış bile toprak vermediğini bildiğimize göre; bu yazılanların doğru olmadığını düşünme hakkımız vardır. Üstelikte bu yazılanlar "düzeltilmiş" Tanrı sözleridir. Çünkü Siyonist şabalaklar tarafından "**düzeltilmiş**" olan bu ayet eski tercümelerde aynen şöyledir **"Ve Tanrı dedi ki, Ben El Shaddai.** Verimli ol, çoğal. Senin soyundan olan oğullarından kutsal olanlar, kâhinler ve peygamberler cemaati doğacak. (*Bunlar Yahudiler oluyor*) Senden Krallar öne çıkacak. **İbrahim'e, İshak'a verdiğim toprakları sana da vereceğim ve senden sonra soyuna bağışlayacağım."**[373]

Soru: İsra-el'in Tanrısı İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a ve daha sonrakilere topraklar vermiş midir?

Bilgi notu 1: **"Ben sizin yanınızda garip ve misafirim; yanınızda mülk olarak bana kabir verin ve ölümü önümden kaldırıp gömeyim."**[374]

Bilgi notu 2: **"Ve İshak'ın günleri yüz seksen yıl oldu. Ve İshak kocamış ve günlere doymuş olarak son soluğu verip öldü ve kavmine katıldı ve oğulları Esav ve Yakub onu gömdüler."**[375]

Bilgi notu 3: "**Ve Yakub Paddan-aramdan geldiği zaman, Kenân diyarında Şekem şehrine selâmetle vardı, ve şehrin önünde kondu. Ve çadırını kurduğu tarla parçasını Şekemin babası Hamor**

---

372 Yaratılış 35: 11-12
373 Yaratılış 35: 11 www.hristiyan.net
374 Bereşit 23: 4
375 Yaratılış 35: 28

oğullarının elinden yüz parça gümüşe satın aldı. Ve orada bir mezbah kurup onun adını El-Elohe-İsrail koydu."[376]

Açıkça görüldüğü gibi ya Avraam'a ve İshak'a toprak verdiğini söyleyen İsra-el Tanrısı yalan söylemekte ya da Yahudi peygamberleri Kutsal Kitaplarına yalan yanlış şeyler yazmaktadırlar. Konuyu uzatmak mümkün ama gereksizdir. İsra-el'in sözünü tutmamakla ünlü tanrısına; "**bir kere vermek, on kere vereceğim** demekten iyidir" atasözünü hatırlatarak bu toprak meselesini geçelim ve El Şaday'a gelelim.

Gelmesine gelelim ama yukarıda görüldüğü gibi eski Tevratlarda açıkça yazılı olan Kenanlıların Dağ tanrısı El Şaday'ın adı kaldırılmış ve yerine önce ***"kadir Allah"*** sonrada ***"Her Şeye Gücü Yeten"*** konulmuştur.[377] Gelin görün ki; bu her şeye gücü yeten tanrının, güreş tuttuğu Yakup'u yenmeye gücü yetmemiştir. Daha sonra anlatacağımız bir hikâyede ise bırakın ona buna güç yetirmeyi, üstelik de esir düşecektir. Bunu biz yazarsak; her türlü notada çeşitli homurdanmalar duymamız kaçınılmazdır ama Yahudi peygamberleri yazarsa Kutsal Kitap ayeti olur.

Bu arada yine anlaşılmaz bir suç işlenir. Çünkü Kutsal Kitap'ın yazdığına göre; "**Yakup'un oğlu Ruben babasının cariyesi Bilha ile yatmıştır.**"[378] Kutsal Kitap cariyesi diye yazmaktadır ama; bu Bilha aynı zamanda Yakup'un oğullarından Dan ve Naftali'nin annesidir. Kutsal Kitap bunun bir iğrençlik olduğunu ve bu iğrençliği yapanın halkın arasından atılması gerektiğini yazdığı halde; İsra-El'in oğlu Ruben için bir yaptırım uygulanmaz. Üstelikte aynı Kutsal Kitap ***"Babasının karısıyla yatan, babasının namusuna leke sürmüş olur. İkisi de kesinlikle öldürülecektir. Ölümü hak etmişlerdir"*** diye yazdığı halde.[379]

Yakup'un oğullarından Yahuda için de böyle bir suç anlatılır Kutsal Kitap'ta. Buna göre "Yahuda, oğlu Er için Tamar adında bir kadın alır. **"Er Rab'bin gözünde kötüydü. Bu yüzden Rab**

---

[376] Yaratılış 33: 18-20

[377] İngilizce tercümede de "I am God Almighty" şeklinde yazılıdır.

[378] Yaratılış 35: 22

[379] Levililer 18: 8

onu öldürdü." diye yazar Tevrat.[380] Bunun üzerine **"Yahuda oğlu Onan'a *"kardeşinin karısıyla evlen"* dedi. Ama Onan doğacak çocukların kendisine ait olmayacağını biliyordu. Bu yüzden ne zaman kardeşinin karısıyla yatsa, kardeşine soy yetiştirmemek için menisini yere boşaltıyordu. Bu yaptığı Rab'bin gözünde kötüydü. Bu yüzden Rab onu da öldürdü."**[381]

Bunun üzerine Yahuda gelini Tamar'a, *"Babanın evine dön"* dedi. *Oğlum Şela büyüyünceye kadar orada dul olarak yaşa."* Yahuda; "Şela da kardeşleri gibi ölebilir diye düşünüyordu. Böylece Tamar babasının evine döndü."[382]

Ancak Yahuda yani Judah, oğlu Şela büyüdüğü halde bu sözünü tutmaz. Bunun üzerine; **"Tamar üzerindeki dul giysilerini çıkarttı. Peçesini örttü, sarınıp Timna[383] yolu üzerinde Enayim kapısında oturdu. Yahuda onu görünce fahişe sandı. Çünkü yüzü örtülüydü. Gelini olduğunu bilmeden *"hadi gel seninle yatmak istiyorum."* dedi. Tamar, *"seninle yatarsam bana ne vereceksin?* diye sordu. Yahuda; *"sürümden sana bir oğlak göndereyim"* dedi. Tamar *"oğlağı gönderinceye kadar rehin olarak bana bir şey verebilir misin?* dedi. Yahuda ne vereyim diye sordu. Tamar *"mührünü, kaytanını ve elindeki değneği"* diye yanıtladı. Yahuda bunları verip onunla** yattı."[384] Bunların bir kutsal kitabın kayıtları olduğunu da yeniden hatırlatalım.

Buraya kadar olanlar İsrail kavminin ensest ilişkilerinden birinin hikâyesidir. Bu kadar pazarlık ve ilişkiden sonra Yahuda'nın gelini Tamar'ı tanımaması zaten inanılır gibi değil-

---

380 Yaratılış 38: 7 "And Er, Judah's firstborn, was wicked in the sight of the LORD; and the LORD slew him."

381 Yaratılış 38: 10

382 Yaratılış 38: 11

383 Timna, Kutsal Kitap'ta Esav'ın oğlu Elifaz'ın cariyesi olan bir kadının ismidir. Eski haritalarda Beytşemeş'in hemen yanında gösterilir ama Yahudi peygamberleri bu kenti de olduğu yerden alıp bir süre göklerde gezdirdikten sonra Arabistan Çölü'ne yakın bir yere kondurmuşlardır. İleride anlatacağız.

384 Yaratılış 38: 14-18

dir. Ama bunların bir önemi yok. Çünkü önemli olan bu hikâyenin ikinci bölümüdür. Kutsal Kitap'tan aynen alıyoruz. "**Üç ay sonra Yahuda'ya gelinin Tamar zina etmiş şu anda hamile" diye haber verdiler. Yahuda *"onu dışarıya çıkartıp yakın"* dedi.**[385] **Tamar dışarıya çıkarılınca, kayınbabasına, "Ben bu eşyaların sahibinden hamile kaldım" diye haber gönderdi, "lütfen şunlara bak. Bu mühür, kaytan, değnek kime ait?" Yahuda eşyaları tanıdı. "O benden daha doğru bir kişi dedi. Çünkü onu oğlum Şela'ya almadım." Bir daha onunla yatmadı.** [386]

Bu hikâyeyi buraya almamızın birden çok nedeni var. Bunlardan birincisi; Kutsal Kitap'ın içinde yer alan bu hikâyenin, Kutsal Kitap'ın ahlakla ilgili hükümlerini birden çok kez ihlal etmesidir. Bu ihlallerden birisi Onan'ın kardeşinin karısıyla evlenmesidir. Çünkü Kutsal Kitap **"Kardeşinin karısıyla cinsel ilişki kurmayacaksın."** diye yazar.[387] Bununla da yetinmez ve **"Kardeşinin karısıyla evlenen adam rezillik etmiş olur. Kardeşinin namusunu lekelemiş olur."** diyerek yasağı tekrarlar.[388]

İkinci ihlal Yahuda'nın geliniyle yatmasıdır. Çünkü Kutsal Kitap'ta **"Gelininle cinsel ilişki kurmayacaksın."** kuralı vardır.[389] Bunu yapan **"iğrençlik"** yapmış olur.[390] Bu suçun cezası da **"topluluktan atılmak"** gibi ağır bir cezadır.[391]

Bu durumda Yahuda **"Rab'bin gözünde kötü olanı"** yapmıştır ama Rab Yahuda'nın iki oğlunu da "gözünde kötü olanı" yaptıkları için bizzat öldürdüğü halde Yahuda için hiçbir şey yapmamıştır. Geliniyle ilişki kurarak **"iğrençlik"** yapmış olan ve bu nedenle **"topluluktan atılması"** gereken Yahuda için Tanrının hiçbir yaptırımı yoktur. Üstelik bu Yahuda İsrail'in 12 kabilesinden birinin beyi olmakla kalmayacak adı da İsrail oğullarının kurdukları iddia edilen krallığa verilecektir.

---

[385] Yaratılış 38: 22
[386] Yaratılış 38: 24-26
[387] Levililer 18: 17
[388] Levililer 20: 21
[389] Levililer 18: 15
[390] Levililer 18: 29
[391] Levililer 18: 29

Ama bu hikâyedeki asıl gariplik; zina yaptığı için yakılması gereken Tamar'ın, bu zinayı kayınbabası ile yaptığı ortaya çıkınca affedilmesi ve bu hamilelikten ikiz çocuk doğurmasıdır.

Bunun Türkçesi; zina herhangi biriyle yapılırsa suçtur; kayınbabanla yaparsan suç değildir demektir. Bundan daha da garip olanı ise, Yahuda'nın gelininden doğan bu çocuklardan biri olan Perez'in, Yahudi soyağacı içinde yerini alması ve hatta İsa'ya soy ağacı yazılırken de İsa'nın ataları içinde gösterilmesidir.[392]

Bu hikâyeyi buraya almamızın bir diğer nedeni ise Prof M. İlmiye Çığ'ın bir tespitine yer vermek içindir. Prof. Çığ bu konuda şunları yazar; "Bu olayın hangi gelenekten kaynaklandığı yine çivi yazılı metinlerden öğrenilebildi. Hitit (Nesi) Kanunu'nun 193. maddesi açıklıyor bunu. Ona göre "eğer bir adam çocuğu olmadan ölürse, karısı adamın kardeşi ile o da ölürse **kocasının babası ile** o da ölürse yeğeni ile evlenir." Bunların birinden doğan çocuk babasının adını ve mirasını alıyor. Herhalde kadın bu mirası alabilmek için kaynatasını kandırıyor. **Kaynatanın, kadının kendisi tarafından gebe bırakıldığını anlamadan yakılmasını istemesi de Hintli geleneği. Onlarda kadın ya aileden biriyle evlenecek ya da yakılacak."**[393]

Aslında daha sonra ele alacağımız bir konudan burada da bazı bilgi notları bırakarak geçelim. Ne yazıyordu Kutsal kitap? **"Kardeşinin karısıyla evlenen adam rezillik etmiş olur. Kardeşinin namusunu lekelemiş olur."**[394]

Şimdi sıkı durun! Aynı Kutsal Kitap şunları da yazar; "Birlikte oturan kardeşlerden biri oğlu olmadan ölürse, **ölenin dulu aile dışından biriyle evlenmemeli.** Ölenin kardeşi dul kalan kadına gidecek. Onu kendine karı olarak alacak, ona kayınbiraderlik görevini yapacak. Kadının doğuracağı ilk oğul, ölen kardeşin adını sürdürsün. Öyle ki, ölenin adı İsrail'den silinmesin. **Ama adam kardeşinin dul karısıyla evlenmek istemiyorsa,** dul ka-

---

[392] İncil, Matta
[393] M. İ. Çığ, a.g.e. sh.113
[394] Levililer 20: 21

dın kent kapısında görev yapan ileri gelenlere gidip şöyle diyecek; 'Kayınbiraderim İsrail'de kardeşinin adını yaşatmayı kabul etmiyor. Bana kayınbiraderlik görevini yapmak istemiyor. Kentin ileri gelenleri adamı çağırıp onunla konuşacaklar. **Eğer adam, 'Onunla evlenmek istemiyorum diye üstelerse,** kardeşinin dul karısı ileri gelenlerin önünde adamın yanına gidecek, onun **ayağındaki çarığı çıkaracak, yüzüne tükürecek** ve 'Kardeşine soy yetiştirmek istemeyen adama böyle yapılır diyecek. Adamın soyu İsrail'de 'Çarığı çıkarılanın soyu' diye bilinecek."[395]

Açıkça görüldüğü gibi; aynı Kutsal Kitap'ın Levililer bölümünde kardeşinin karısını alan birisi rezillik etmiş olmakta, yasanın tekrarı bölümünde ise almayan yüzüne tükürülecek kadar rezillik etmiş olmaktadır. Kutsal Kitap'ınıza aldığınız tarihsel metinleri başka yerlerden, dinsel metinleri başka yerlerden yürütüp sonra da bu farklı metinleri aşure gibi karıştırarak bir Kutsal Kitap oluşturmaya kalkarsanız, başınıza gelenlere katlanacaksınız demektir. Bu konuda biz ne diyeceğimizi iyi biliyoruz da, asıl merak ettiğimiz Judeo-Hıristiyan bilgelerin ne diyecekleridir.

Bu arada Yahudi arkadaşlara bir öneri: Evli bir kardeşiniz varsa, aman ha, gözünüz gibi koruyup kollayın. Allah geçinden versin ama ola ki başına bir iş gelirse, iki cami arasındaki beynamaza dönersiniz. Kutsal Kitap'ınıza göre dul kalan kadıncağız ile evlenirseniz "**rezillik etmiş**" ve kardeşinizin "**namusunu kirletmiş**" olacaksınız. Evlenmezseniz yine Kutsal Kitap'a göre durum daha parlak değil. Bu kere de kalabalığın içinde yüzünüze tükürülmekle kalınmayacak, üstelik çarıktan olmakla da kalmayıp, üstüne bir de '**Çarığı çıkarılanın soyu**" diye bileceksiniz.

Bu hikâyeyi buraya almamızın çok önemli bir nedeni daha var. İleride yine anlatacağız ama bu hikâye Yakup'un oğlu Yahuda'nın Mısır'a hiç gitmediğinin dolayısıyla da İsra-el oğullarının

[395] Yasanın Tekrarı 25: 5-10

"Mısır'dan çıkış" hikâyesinin ne büyük bir masal olduğunun tek başına kanıtıdır.

Buradan konumuza dönecek olursak; Yakup'un iki karısı ile iki cariyeden doğan on iki oğlu vardır. Kutsal Kitap bunu şöyle anlatır. "Yakup'un on iki oğlu vardı. Lea'nın oğulları: Ruben - Yakup'un ilk oğlu- Şimon, Levi, Yahuda, İssakar, Zevulun. Rahel'in oğulları: Yusuf, Benyamin. Rahel'in cariyesi Bilha'nın oğulları: Dan, Naftali. Lea'nın cariyesi Zilpa'nın oğulları: Gad, Aşer. Yakup'un Paddan-Aram'da doğan oğulları bunlardır."[396] Buradaki ilginçlik Rahel'in de kısır olması ve Yusuf'u Lord'un yardımıyla doğurmasıdır.[397]

Anlatılan hikâyeye göre, bu on iki oğul daha sonra İsrail'in on iki kabilesini oluşturacaktır.[398] Daha doğrusu Yahudi peygamberlerinin anlattığı hikâye bunun böyle olduğunu söyler. Neden on iki olduğu da Yusuf'un görmesi sağlanan bir rüya ile açıklanır. Buna göre Yusuf rüyasında Güneş, Ay ve on bir yıldızın kendisine selam durduğunu görmüştür. Doğal olarak babası güneş, anası Ay ve on bir yıldız da kardeşleridir. Yusuf'un kendisi de herkesin selam durduğu on ikinci yıldız olmaktadır.

Bunun üzerine Yusuf'u kıskanan diğer kardeşleri, yani hilekâr Yakup'un hayırlı oğulları ve İsrail kabilesinin kutsal ataları, Yu-

---

396 Yaratılış 35: 23-26

397 The sons of Leah; Reuben, Jacob's firstborn, and Simeon, and Levi, and Judah, and Issachar, and Zebulun: The sons of Rachel; Joseph, and Benjamin: And the sons of Bilhah, Rachel's handmaid; Dan, and Naphtali: And the sons of Zilpah, Leah's handmaid: Gad, and Asher:

398 Alakasız bir şekilde Türkçeye yakup olarak geçen Yakoov isminin = yerime geçen, makamıma kaim olan anlamına gelmesi ilgi çekicidir. H.Örs bu ismin "başkasının ayağını çelen" anlamına da geldiğini yazar. Yine h. Örs'ün verdiği bilgiye göre Yakup'un oğullarından; Ruben, "bakın bir oğul" anlamındadır. İkinci oğul Şimeon'un adı "işitme" anlamındadır. Üçüncüsü olan Levi "bağlanma", dördüncü olan Yahuda "methedilmiş", beşinci olan "hükmetti", altıncı olan Naftali "güreşim" demektir. İssakar "satın alınmış", Zevulun "oturma" Gad "uğur", Aşer "mutlu", Yosef "artırsın", Benyamin "sağ elin oğlu" anlamına gelmektedir. A.g.e. sh.55-56 bu bilgiye küçük bir ekleme yapalım. Benyamin, "güney'in oğlu" anlamına da gelir ve tam olarak Yakup soyunun güneyinde kalan bölgede yaşayan Amorlu Bene-İamina kabilesini karşılar.

suf'u öldürmeye karar verirler. Bu hayırlı kardeşlerden biri olan Ruben'in önerisi üzerine Yusuf bir kör kuyuya atılır. Geliniyle zina yapmakla ünlü Yahuda adındaki ticari zekâ sahibi hayırlı kardeş ise düşüncesini şöyle ifade eder. *"Yusuf'u öldürmekle kazancımız ne olacak; iyisi mi gelin onu tüccarlara satalım."*[399]

Çok değil, birkaç ayet önce "**Ruben bunu duyunca Yusuf'u kurtarmaya çalıştı: "Canına kıymayın" dedi, "Kan dökmeyin. Onu şu ıssız yerdeki kuyuya atın, ama kendisine dokunmayın." Amacı Yusuf'u kurtarıp babasına geri götürmekti**" diye yazarak, Yusuf'u kurtaranın Yahuda değil, en büyük kardeş Ruben olduğunu söylemeselerdi daha inandırıcı olabilirlerdi.

Gerisi bilinen hikâyedir. Yusuf'u kıskanan kardeşleri onu Mısır'a giden bir kervana yirmi kuruşa satarlar. Böylece bu yirmi kuruş hikâyesinden, bu masalı uyduran Yahudi peygamberlerini yine suçüstü yakalamış oluruz. Çünkü sözünü ettikleri dönem de "Para" yoktur. İlk paralar bu hikâyenin yaşandığı dönemden neredeyse bin yıl sonra M.Ö. 7. yüzyılda Batı Anadolu'da yapılacaktır. Bu da Yusuf'un hikâyesinin çok çok sonraki zamanlarda yani "kuruşun" bilindiği zamanlarda yazıldığının apaçık bir kanıtıdır.

Ama bundan çok daha önemli olan Yusuf'un satıldığı bu kervanın "Ve ekmek yemek için oturdular ve gözlerini kaldırıp gördüler ve işte, **Gileaddan İsmailîlerin bir kervanı geliyordu** ve onların develeri baharat, pelesenk[400]ve mür[401] yüklü idi ve Mısır'a indirmek için gidiyorlardı" şeklinde yazılan "İsmailîler" ismidir.[402] Neden derseniz çok değil sadece üç cümle sonra "**Ve Midyanîler, tacirler geçiyorlardı** ve Yusuf'u çekip kuyudan çı-

---

399 Yaratılış 37: 26-27

400 Reçine ya da kereste

401 Özellikle Yakın Doğu'da ilaç yapımında ve parfümeride yararlanılan, kokulu, yapışkan bir reçine türü.

402 Yaratılış 37: 25 "Yemek yerken bir kervanın geldiğini gördüler" diye yazsalar Aramice olacaktı. Yukarıdaki gibi saçma sapan sözler edince Yahudi dilinde yani İbranice yazılmış oluyor.

kardılar ve Yusuf'u **İsmaillilere** yirmi gümüşe sattılar. Ve onlar Yusuf'u Mısır'a götürdüler" diye de yazılmasıdır.[403]

Burada İsmaillilerden kasıt Araplardır ve bu ifade Midyanlıların Arap olduklarının açıkça söylenmesi demektir. Musa'nın Mısır'dan Midyan'a kaçışını ve Musa'nın Midyanlı kayınbabası Yitro'yu hatırlayacak olursanız ne kadar önemli olduğunu da anlarsınız.

Burada bir bilgi notu daha verelim: Yusuf olarak bildiğimiz bu ismin doğrusu Yosef-El'dir. Anlamı **"Tanrı El, yeni doğan bu çocuğa başka çocuklar da katsın."** demektir. [404] El'in putperest Kenanlıların Tanrısı olduğunu zaten defalarca belirtmiş bulunmaktayız. Daha sonra İsrail oğullarının on iki kabilesinin ataları olacak bu hayırlı kardeşler, babaları İsra-El'e Yusuf'un öldüğünü söylerler. Mısır'a ulaşan kervan Yusuf'u köle olarak bir Mısırlıya satar ama evin hanımı ile bazı anlaşmazlıklar sonucu Yusuf zindana atılır.

Masalcı dedelerden birisi buraya da yetişir ve ***"Yosef hapiste de kendisini sevdirmeye muvaffak oldu. Hapishanenin idarecisi de onu oranın şefi yaptı."*** diye uydurur. Bununla da kalmaz; ***"Suçlular arasında iki büyük devlet adamı vardı. Bunlardan birincisi firavunun şarapçısı diğeri ise yemek işleri ile uğraşan idi"*** diye yazarak aşçı ile şarapçıyı da 'büyük devlet adamı' yapar.[405] Çünkü hapishanenin şefi Yusuf'un, bu iki büyük devlet adamının rüyalarını tabir etmesi gerekmektedir. Yoksa hapishanede bir rüya tabircisi olduğunu firavun nereden bilecek?

Böylece en büyük marifetleri rüya tabiri yapmak olan diğer Yahudi peygamberleri gibi; Yusuf da zindanda rüya tabirleri yapmaya başlayınca ünlenir, bu ünü firavunun kulağına kadar gider. Yine bir mucize gerçekleşir ve firavun "rüya yorumcusu" Yusuf'u Mısır'a vezir yaparak bütün işlerini ona devreder. Böylece de tarihin ilk tefecisi yaratılmış ve "tefecilik yapmak" peygamber seviyesinde meşrulaştırılmış olur. Buradaki sorun; her

[403] Yaratılış 37: 28
[404] H.Örs, a.g.e. sh.59
[405] N. Behar, a,g,k, sh. 26

şeyi bilen Yahudi peygamberlerinin, yalnızca bu iyiliksever firavunun adını bilmemeleridir.

Şimdi önemli bir bilgi notu daha: Yusuf'un Hikâyesinin orijinal hali böyle değildir ve Ölü Deniz Yazmalarında şöyle anlatılır: "En yüce ve onları, uluslara teslim etti...ve onları bütün ülkelerde darmadağın etti ve onları savurdu...ve gelmediler... Onları ülkede yıkıma uğrattı...ve uluslar onlar için Görü Vadisi'nde bir çadır direği bile bırakmadılar... ***Bütün bu olanlar yüzünden, Yusuf bilinmeyen topraklara, yabancı bir ulusa sürüldü ve kuzeyli İsrail halkı bütün dünyaya dağıtıldı.***"[406]

Bu açıkça M.Ö. 732 yılında Asurluların saldırısı sonucunda kuzeyde Galile Gölü civarında yaşayan İsra-ellilerin sürülmesi olayının başka bir anlatımıdır. Kutsal Kitap'ta şöyle anlatılır: **"İsrail Kralı Pekah'ın krallığı sırasında, Asur Kralı Tiglat-Pileser İsrail'in İyon, Avel-Beytmaaka, Yanoah, Kedeş, Hasor kentleriyle Gilat, Celile ve Naftali bölgelerini ele geçirerek halkı Asur'a sürdü."**[407]

Açıkça görüldüğü gibi Ölü Deniz Yazmalarında; Yakup'a söylenen yalanlar, kanlı gömlekler, kervanlara satılmalar, Mısır'a gitmeler, köle olarak satılmalar falan yoktur. Yabancı kavimlerin, faturası En Yüce'ye çıkartılan bir saldırısı sonrası, Yusuf'un Mısır'a değil, yabancı bir ülkeye sürgün edildiği anlatılmaktadır. Ölü Deniz Yazmalarında Yusuf'un "Toprağımı, benden ve bana katılan erkek kardeşlerimin elinden aldılar." şeklindeki sözleri de bu söylediğimizi doğrular.[408]

Bu olayı Tevrat'tan da doğrulayabilme olanağımız vardır çünkü burada adı geçen Görü Vadisi Yeşaya'nın kitabında da geçer. "***Görüm Vadisi'yle*** ilgili bildiri: "Gürültü patırtı içinde eğlenen kent halkı, ne oldu size, neden hepiniz damlara çıktınız? ***Ölenleriniz ne kılıçtan geçirildi, ne de savaşta öldü. Önderleriniz***

---

[406] Geza Vermes, Ölü Deniz Parşömenleri, sh. 551
[407] 2. Krallar 15: 29
[408] Geza Vermes, a.g.e. sh.552

hep birlikte kaçtılar, yaylarını kullanmadan tutsak alındılar. Uzağa kaçtığınız halde ele geçenlerin hepsi tutsak edildi."[409]

Yeşaya saldıranların kim olduğunu da söyler. ***"Elamlılar***[410] ***ok kılıflarını sırtlanıp savaş arabalarıyla, atlılarıyla geldiler. Kîr halkı kalkanlarını açtı."***[411] Bu saldırıyı yapanlar Elamlılar olamaz; belki kulaktan dolma hikâyelerde Asurlular, Elamlılar sanılmıştır ya da Yahudi peygamberleri hedef şaşırtmaya çalışmaktadırlar. Zaten çok da önemli değildir çünkü önemli olan kimin saldırdığı değil, bu saldırı sonucunda Yusuf'un ve ***"kuzeyli İsrail halkının bütün dünyaya dağıtılmış"*** *olmasıdır."*[412]

Eski Ahit'i yazan Yahudi peygamberleri, nasıl becerdilerse, bu sürgün hikâyesini almışlar, içine biraz kan, biraz gözyaşı katarak yepyeni bir Yusuf hikâyesi yazmışlar, her zamanki abartma huyları depreşince, Yusuf'u da Mısır'a vezir yapmışlardır. Hikâyenin içine daha neler neler katılınca bizim ozanlar da; ***"Yusuf'u kaybettin Kenan Eli'nde, Ağla Yakup ağla Yusuf'um diye"*** türkü düzerler. Ee, ne de olsa duygulu çocuklardır.

Eski Ahit'te yazılan Yusuf hikâyesinin bir tek kelimesi bile doğru olmadığına dair bir kanıtımız daha vardır. Bu kanıtın değeri, Yakup'un Mısır'da ölmeden önce kutsadığı Yusuf'un oğlu Efrayim'i, ileride Mısır'da yaşayan bir vezir çocuğu olarak değil de, Galile Bölgesinde Beytel köyünde otururken bulduğumuz zaman daha iyi anlaşılacaktır. Üstelik mesleği de hayvan hırsızlığıdır.

Yahudi peygamberi olacak bu marifetli masalcılar daha sonra Kenan'da yeni bir kıtlık yaratacak, bu kıtlık Yusuf'un kardeşlerinin yiyecek almak üzere Mısır'a gitmelerini sağlayacak, bazı

---

[409] Yeşaya 22: 1-3

[410] **Elam,** Mezopotamya'nın güney doğusuna verilen addır. Elamlar ya da Elamlılar tarımla ilgilenen ve çok tanrılı dinlere inanan tipik bir Mezopotamya halkıdır. İlk dönemlerinde şehir devletleri şeklinde örgütlenmişlerdir. Sonraki dönemlerde Merkezleri Sus şehridir. M.Ö. 640'a kadar varlıklarını korudular ve Asurlular tarafından ortadan kaldırıldılar.

[411] Yeşaya 22: 6

[412] Geza Vermes, Ölü Deniz Parşömenleri, sh. 551

gelişmelerden sonra Yakup da Mısır'a gidince Musa ile Nuh arasındaki soy ağacı köprüsü de kurulmuş olacaktır.

Önemli olan da budur zaten!

Geriye kalanı da tarih kitabı yazdığını zanneden birilerinin; **"Yusuf'un hikâyesindeki Mısır'a ilişkin ayrıntılar gerçek gibi görünmektedir."** diye yazmasından ibarettir.[413] Ondan sonrası da yani hikâyenin altını üstünü doldurmak da Judeo-Hıristiyan bilgelerin işidir. **"Yusuf yabancı uyruklu bir hükümdarın bakanı ve devlet adamıydı. Zeki, hızlı, önsezili ve geniş vizyonluydu.** Aynı zamanda sakin, çalışkan, ekonomik ve mali konularda becerikli ve gizli işlerin gerektirdiği özelliklere sahipti." diye yazmakla kalmaz, **"olayın tarihi gerçekliğine şüphe yoktur"** diye falan da buyururlar.[414] Sanırsınız ki Yusuf'un Maliye Bakanlığı'ndan kalem arkadaşlarıdır. Bizce de bu satırların yazarının iflah olmaz bir şabalak olduğunun tarihi gerçekliğine hiç şüphe yoktur.

Dahası var: Bu anlatılan "vezir" Yusuf Kutsal Kitap'ta; "Yusuf firavunun ev halkına, "**Eğer benden hoşnut kaldınızsa, lütfen firavunla konuşun.**" dedi, **Şimdi lütfen firavuna bildirin, izin versin** gideyim, babamı gömüp geleyim." diyen Yusuf'tur.[415]

Yani bir masalda bile firavundan izin istemek için ev halkının iyiliğine sığınan biçare vezir Yusuf...

Buradan Yakup hikâyesine dönecek olursak; ille de bir Harran bağlantısı kurmak isteyen Yahudi peygamberleri yeni bir hamle daha yapar ve "Yakup da kaçacağını söylemeyerek Aramlı Lavan'ı kandırdı. Böylece kendisine ait her şeyi alıp kaçtı. **Fırat Irmağı'nı** geçip Gilat dağlık bölgesine doğru gitti." diye uydurmaya başlarlar. Oysa eski Tevratlarda Fırat ismi yoktur ve ayet "*Ve Yakub kaçtığını bildirmemekle Aramî Labandan gizlice sı-*

[413] P. Johnson, a.g.e. sh. 37
[414] P. Johnson, Yahudi Tarihi, sh.36
[415] Yaratılış 50: 4-5

vıştı. Böylece bütün kendisine ait olan şeylerle kaçtı ve kalkıp ***Irmağı*** *geçti ve Gilead dağına yöneldi"* şeklindedir.[416]

Burada her şey denilen de; hem dayısı hem de karılarının babası olan Lavan'ın sürülerini çalarak **"gizlice sıvışan"** Yakup, iki karısı, onların cariyeleri, Yakup'un oğulları, haberciler, çobanlar ve kocaman bir sürüdür.[417]

Demek ki bu Fırat ismini ekleyenlerin tamamı; İ.Ö. 1900 yıllarında Fırat'ın üzerinde çift gidiş gelişli asma köprüler olduğunu zanneden,[418] deyyusun önde gideni ahlaksız heriflerden oluşan Siyonist şabalaklar sürüsündendir. Şimdi birisi çıkıp da "Buyrun; siz bugün barajlarla dizginlenmiş olan Fırat Irmağı'nın her hangi bir yerinden, tek başınıza bir geçin de ırmak nasıl geçiliyormuş bir görelim" dese, verebilecek bir yanıtları da, yapabilecek hiçbir şeyleri de yoktur.

Üstelik inandıklarını varsaydığımız Kutsal Kitap'ta Yakup; "Kuluna yaptığın bütün inayetlere ve bütün hakikate lâyık değilim; **çünkü bu Erdeni değneğimle geçtim.**" diyerek;[419]geçtiği ırmağın **Ürdün, yani Şeria Irmağı** olduğunu açıkça bildirmesine rağmen bu **Fırat Irmağı** eklemesini yapmışlardır.[420]**"Şeria**

---

[416] Yaratılış 31: 20- 21 "So he fled with all that he had; and he rose up, and passed over the river, and set his face toward the mount Gilead." King James Bible

[417] Yaratılış 32: 13-14

[418] Bu arada tarihte bilinen ilk köprünün Romalılar tarafından yapılmış ahşap bir köprü olduğunu da bildirmiş olalım. Taş köprüler yaklaşık miladi yıllarda görülmeye başlanır.

[419] Yaratılış 32: 10

[420] Yaratılış 32: 10 New International Version (©1984)
I am unworthy of all the kindness and faithfulness you have shown your servant. I had only my staff when I crossed this Jordan, but now I have become two groups.
New Living Translation (©2007)
I am not worthy of all the unfailing love and faithfulness you have shown to me, your servant. When I left home and crossed the Jordan River, I owned nothing except a walking stick. Now my household fills two large camps!
English Standard Version (©2001)

Irmağı'nı geçtiğimde değneğimden başka bir şeyim yoktu. Şimdi iki orduyla döndüm."[421]

Üstelik Fırat Irmağı'nın söyledikleri bölgeye uzaklığı da 300 kilometreden fazladır. Demek ki alçaklıkları da buna yakın boyutlardadır. Bu konuyu daha önce anlattığımız için sözü uzatmayalım.

I am not worthy of the least of all the deeds of steadfast love and all the faithfulness that you have shown to your servant, for with only my staff **I crossed this Jordan,** and now I have become two camps.
New American Standard Bible (©1995)
I am unworthy of all the lovingkindness and of all the faithfulness which You have shown to Your servant; for with my staff only **I crossed this Jordan,** and now I have become two companies.

[421] Yaratılış 32: 10

İKİNCİ KİTAP

BİRİNCİ BÖLÜM

ESKİ AHİT, MUSA VE TARİH

"Tarih değil,
hatalar tekerrür eder."
II. Abdülhamit Han

Milattan önceki bir tarihe bakmak isteyen bir araştırmacının başvuru kaynakları ne yazık ki çok seçenekli bir liste oluşturmaz. Çünkü kil tabletler dışında bilinen en eski kaydedilmiş tarihsel bilgi; Yahudilerin Eski Ahit'i, Mısır papirüsleri ve Çin kaynaklarından ibarettir. Özellikle de Orta Doğu söz konusu ise Eski Ahit başvurabileceğiniz en önemli tarihsel metin ve tek kaynak olarak çıkar karşınıza.

Ancak bu kere de bambaşka bir sorunla karşı karşıya gelmeniz kaçınılmazdır. Çünkü Eski Ahit'teki tarihler kesinlikle kanıtlanabilir değildir ve sanki özellikle karıştırılmış gibidir. Amacı bilgi vermek değil, var olan bilgiyi de saklamak gibi görünür. Sözgelimi İsrail oğulları, Mısır'dan çıkışlarından sonra kırk yıl boyunca çölde dolaşır ve sonra Kenan Eli'ne geçerler. Ama siz Mısır'dan çıkışın tarihini bilmiyorsanız, bu bilgi ne işinize yarayabilir?

Benzer şekilde Süleyman'ın Tapınağı'nın yapılışında referans noktası yine Mısır'dan çıkıştır ama bu tarih bilinmediği için size bir tarih değil sanki bir bilmece verilmiştir. Kutsal Kitap'ın Krallar bölümünde "**İsrail halkı Mısır'dan çıktıktan 480 yıl**

sonra Süleyman'ın Krallığı'nın dördüncü yılının ikinci ayı olan Ziv ayında Rab'bin tapınağını yapmaya başladı." ifadesinde mükemmel bir tarih bulduğunuzu sanırsınız ama Mısır'dan çıkışın tarihini bilemediğiniz için bu bilgi hiçbir işinize yaramaz.

Yılları sayma konusunda Nippur Takvimi'ne sadık olan Yahudi Takvimi de işinizi kolaylaştırmaz. Çünkü M.Ö. 3760 yılından başlayan bu takvim şimdilerde 5768 yılını göstermektedir.[422] Yani Eski Ahit bırakınız anlattığı olaylarla ilgili tarihler vermeyi, kendisi tarihlendirilmeye muhtaç bir görünüm sunmaktadır. Sonuç olarak Eski Ahit ve ondan kaynaklanan Yahudi tarih geleneği; kesinlikle tarih vermediği gibi, bir tarihlendirmeye neden olacak isimler vermekten de özellikle kaçınır. Söz gelimi Avram'ın hikâyesinde olduğu gibi bütün bir Mısır'dan Çıkış hikâyesinde de Mısır firavunu sadece firavundur. Kesinlikle bir isim verilmez çünkü daha önce de vurgulamış olduğumuz gibi Yahudi geleneği karmaşadan beslenir.

Bu durumda bilim adamlarının ve araştırmacıların kullanabilecekleri tek kaynak Mısır kronolojisi gibi görülmektedir. Eski Mısır'da yerleşik hayatın başlangıcı İ.Ö. 10 binli yıllara kadar uzanır. Nom adı verilen küçük şehir devletlerinin ortaya çıkmaları da İ.Ö. 3600'lü yıllara tarihlendirilir. Aşağı ve yukarı Mısır olarak bilinen bölgelerin birleşmesi ise yine İ.Ö. 3100 yıllarıdır ve Mısır kayıtları M.Ö. 3100 yılından başlayan kraliyet hanedanlarından söz eder. Tarihi kayıtlar konusunda titiz olan Mısırlılar, özellikle hanedanlar kronolojisini son derece düzgün tutmuşlardır.

Ancak Eski Ahit'i Mısır kronolojisi ile bağdaştırabilmek, son derece zahmetli ve güç bir uğraşı olmanın yanı sıra, sonuçsuz kalmaya da mahkûm gibi görünmektedir. Özellikle Eski Ahit'teki sıraya bağlı kalmak kaygısından kaynaklanan bu tür bütün çalışmaların sonucu tam bir hüsran olmuştur. Bunun yanı sıra Eski Ahit'te önemle anlatılan birçok olay, Mısır tarihlerinde hiçbir şekilde yer almamaktadır. Bunların içinde Mısırlıla-

[422] 2008 itibarıyla.

rı yakından ilgilendirmesi gereken ünlü Mısır'dan çıkış hikâyesi de vardır. Eski Ahit'te önemli bir yer tutan bu Mısır'dan çıkış hikâyesinden Mısırlı tarihçilerin haberi bile yoktur.

Bu durumda mademki Eski Ahit ve büyük ölçüde ondan kaynaklanan İsra-el tarihini Mısır kronolojisi ile bağdaştıramıyoruz; o zaman yapılabilecek en doğru şey; işe Mısır kronolojisini de bir yana bırakarak, doğrudan Eski Ahit'te önemli bir yer tutan "**Exodus,**" yani Mısır'dan çıkışla başlamayı düşünmek olabilir. [423]

Bu biraz kolaya kaçmak gibi görünse de gerçek öyle değildir. Çünkü bilim adamlarının, tarihçilerin, teologların ve araştırmacıların yüzlerce yıldan beri devam eden Eski Ahit'le Mısır kronolojisini bağdaştırma çabaları, kütüphaneler dolusu kitap üretmesine karşın henüz bir sonuca ulaşabilmiş değildir.

Üstelik bunun sorumlusu da Mısır kronolojisi değildir. Bilindiği gibi eski Mısırlılar tarihi kayıtlar konusunda titiz ve güvenilir çalışmalar yapmışlardır ve bunun sonucu olarak elimizin altında bol miktarda tarihsel doküman vardır.

Sorun bütünüyle Eski Ahit'in tarih ve tarihlendirmeye karşı olan tutumundan kaynaklanmaktadır. Üstelik Eski Ahit'in bu tutumu, Eski Ahit kaynaklı Yahudi tarihine de olduğu gibi yansımıştır.[424] Dolayısıyla da Eski Ahit kaynaklı Yahudi tarihinde

---

[423] Exodus, Yunanca bir kelimedir ve Kutsal Tören Yürüyüşü gibi garip bir anlamı vardır.

[424] Bu konuda farklı yaklaşımlar olduğunu daha önce vurgulamıştık. Bilgi notu olarak sunmamız gereken Witcombe'nin bir tespitine göre, İbrani terimi genellikle İbrahim ve İshak ile başlayıp Musa ile sona eren Eski Ahit kabile reislerini tanımlamak için İ.Ö. ikinci bin yılın yarısından M.Ö. 13. yüzyılda Kenan'ın fethine kadar süren döneme işaret etmek için kullanılır. M.Ö.13. yüzyıldan M.Ö. 6. yüzyıla yani Babil sürgününe kadar İsrailli, Babil sürgününden dönüşten sonra da Yahudiler olarak tanımlanırlar. Bunlar doğru olmayan Judeo-Hıristiyan söylemlerdir ve bu isimlerin birbiri yerine kullanılarak mevcut isim karmaşasının sürdürülmesini amaçlar. Biz bunların doğru olmadığını ve bütün bu isimlerin birbirlerinin yerine kullanılmasının yanlışlığını göstermiştik. Üstelik Krallığın ikiye ayrılması hikâyesinden sonra Yahudalılar ortaya çıkmakla kalmamış ve üstüne üstlük İsrailli kimliğini de reddetmişlerdir.

de her şey birbirine karışmış, üstelik karışmakla da kalmayıp tam bir bilmeceye dönüşmüştür. Hiçbir kutsal metin, hiçbir efsane, hiçbir yazılı kaynak; düzeltmenlerin, yorumcuların ve din adamlarının becerikli elleri müdahale etmedikçe bu kadar karışamaz ve bu kadar garip bilmeceler oluşturamaz.

Şimdi okuyacağınız İsrail kavminin Mısır'dan Çıkış hikâyesi de bu dediğimizin kanıtıdır. *Musa'nın Kızıldeniz'i yarması* efsanesiyle süslenmiş olan popüler bir hikâyedir.

430 YIL MI, 400 YIL MI, 210 YIL MI?

"Başını acemi berbere teslim eden,
pamuğunu cebinde taşısın."
Türk Atasözü

İsra-el kavminin bu ünlü hikâyesinde karmaşa ve karışıklık daha Mısır'dan çıkmadan başlar. Çünkü bazı tarihçiler İsrailliler'in Mısır'da kaldıkları süreyi 400 yıl olarak belirtir. Bunun nedeni Kutsal Kitap'ta Tanrı Abraham'a "**Senin soyun yabancı bir ülkede 400 yıl esir olarak yaşayacak.**" demesi ve Kutsal Kitap'ın da bunu kayıt altına almış olmasıdır.[425] Yahudi peygamberleri ise tanrının sözüne de aldırış etmeyerek bu süreyi 430 yıl olarak belirler ve Kutsal Kitap'a da öyle yazarlar. "**Ve İsrailoğullarının Mısır'da oturdukları müddet dört yüz otuz yıl idi. Ve vaki oldu ki, dört yüz otuz yılın sonunda Rabbin** (Lord'un) **bütün orduları Mısır diyarından aynı günde çıktılar.**"[426]

Ölü Deniz yazmaları ise bu süreyi 210 yıl olarak bildirir.[427] Üstelik bu konuda bir ayrıntı da verir. "**İsrailllilerin Mısır'daki sürgünlüklerinin 152. yılında 136 yaşındayken ölen, Kehat oğlu ve Levili oğlu Amram.**"[428] Bu Amram, Musa'nın babası

[425] G. Vermes, a.g.e. sh.557
[426] Tevrat, Çıkış, 12: 40-41
[427] G. Vermes, a.g.e. sh.556
[428] G. Vermes, a.g.e. sh.556

olarak bildirilen kişidir. Bir sonraki pasajda ise Musa'nın yaşı konusunda bilgi kırıntıları vardır. **"Şölen bittiğinde, oğlunu Harun'u çağırmaya gönderdi ve oğlu yirmi yaşlarındaydı."**[429] Harun'un Musa'nın büyük kardeşi olduğunu da Eski Ahit'ten öğrendiğimize göre; Amram'ın Harun'u çağırmaya gönderdiği oğlunun Musa olduğunu söyleyebiliriz. O zaman 20 yaşlarındaysa Midyan'da geçirdiği söylenen 40 yıllık süreyi de buna eklersek; 60 yıllık bir zaman süresi elde ederiz ki, bu da 152+ 60=212 yıl demektir. Bu da Kumran yazmalarında ki 210 yıllık sürenin daha doğru olduğu anlamına gelir.

G. Vermes de bu konuda şunları yazar; "Amram'ın öldüğü zaman yaşı 137'dir. Sürgünün 152.ci yılına denk gelen bu olay, İsrail'in Mısır ülkesinde kaldığı süreye göre belirlenmiştir. Sürgün süresi ne 430[430] sene ne de 400 senedir.[431] Öne sürülen zaman 210 yıldır."[432]

Bilge Yahudi peygamberleri ise böyle karmaşık hesaplarla hiç uğraşmazlar. Çünkü onların "Talmud'un saklı gerçeklerini ortaya çıkarmanın yollarından biri olan 'Gematriya' adında bir sistemleri" vardır.[433] Bu konuda söylediklerine göre; Gemetriya, sözcüklerin içinde saklı gerçeklerin ve anlamların ortaya çıkarıldığı eski bir sistemdir. Üstelikte Sina Dağı'nda Musa'ya sözlü gelenek ile beraber verilmiştir.[434] İşin doğrusu ise 12.yüzyılda İspanya'da Müslüman Araplardan yürütülmüş olduğudur.

Görüldüğü gibi aklına esen Yahudi peygamberi, Musa'nın eline bir şeyler tutuşturmaktadır.[435] İşte Sina Dağı'nda Musa'ya sözlü gelenek ile beraber verilmiş olan bu hesaplama sistemine göre

---

[429] G. Vermes, a.g.e. sh.556

[430] Çıkış 12: 40

[431] Yaratılış 15: 13

[432] G. Vermes, a.g.e. sh.556

[433] A. Parry, a.g.e. sh.126

[434] A.Parry, a.g.e. sh.126 Bunun doğru olmadığını ve Endülüs Arap kültüründen yürütüldüğünü daha önce belirtmiştik.

[435] Gemetriya; Yahudi alfabesinde bulunan 22 harfin her birine sayısal bir değer verir. Temelini de 1'den 400'e kadar numaralandırılmış olan bu 22 harften alır.

Yaakov; oğullarını Mısır'a yiyecek satın almak için gönderirken, "aşağı git" anlamına gelen "Redu" sözcüğünü kullanmıştır.[436] **"Gemetriya kullanıldığında bu sözcük, İsrail oğullarının Mısır'daki kalışı hakkında gizli gerçeğin ipucunu içermektedir."**[437] Buna göre Redu sözcüğünün sayısal değeri 210 olduğundan; **"bu da İsrailoğulları'nın çıkış'a kadar Mısır'da yaşadıkları yılların tam sayısıdır."**[438] Açıkça görüldüğü gibi zahmetsiz bir çalışma şeklidir ve bu nedenle Yahudi peygamberleri için tanrılarının ne söylediğinin de, kutsal kitaplarında ne yazıldığının da hiçbir önemi yoktur. Bu ilginç hesaplama yönteminden sonra bazı Yahudi kaynakları da bu sürenin, her ne demekse, 94 yılı genişleme, 116 yılı kölelik olmak üzere toplam 210 yıl olduğunu bildirmektedir.[439]

Eski Ahit 400 ya da 430 veya 210 yıl olan bu sürede dört nesil geçtiğini belirtir çünkü Lord Tanrı Abraham'a **"Soyunun dördüncü kuşağı buraya dönecek"** demiştir. Ancak yine aynı Kutsal Kitap Levi'nin ardından üç kuşak ve Yusuf'un soyu olarak ta yedi kuşak yani toplam olarak **"on kuşak"** yaşanmış olduğunu yazarak bunların hepsini yalanlar.[440]

Ama bu çok da önemli bir konu değildir. İster dört nesil, ister sekiz nesil geçsin; yabancı bir ülkede 400 ya da 430 yıl boyunca kalmak, kim ne derse desin, **"yerleşik bir hayat"**ın en güçlü kanıtını oluşturur. ABD'nin Amerika'da yerleşiminin bile bu kadar eski bir tarihe dayanmadığını düşünürseniz ne demek istediğimiz daha iyi anlaşılacaktır.

Bilindiği gibi asıl adı Yosef-El (Tanrı El artırsın) olan Yusuf'un,

---

436 A.Parry, a.g.e. sh. 127

437 A.Parry, a.g.e. sh. 127

438 A.Parry, a.g.e. sh.127

439 www.Sevivon.com

440 Kayıtlarına göre Levioğulları'nın adları şunlardır: Gerşon, Kehat, Merari. Levi 137 yıl yaşadı.(Çıkış,6:16) ve "Yusuf **oğlu** Manaşşe'nin boylarından Manaşşe **oğlu** Makir **oğlu** Gilat **oğlu** Hefer **oğlu** Selofhat'ın Mahla, Noa, Hogla, Milka, Tirsa adındaki **kızları**, Buluşma Çadırı'nın girişinde Musa'nın, Kâhin Elazar'ın, önderlerin ve bütün topluluğun önüne gelip şöyle dediler" Çölde sayım, 27:1

Mısır firavununa vezir olması masalıyla başlayan İsrail'in Mısır'a sığınması, Tevrat'a göre firavunun izni ve Yusuf'un çağrısı üzerine gerçekleşir. **"Ve Yusuf babasını ve kardeşlerini yerleştirdi ve firavunun emrettiği gibi Mısır diyarında onlara mülk verdi."**[441]Masalcı dedelerden birisi de; ***"Paro'nun izni ile İsrail Oğulları oldukça verimli ve sürüleri otlatmaya müsait olan Goşen topraklarına yerleştiler."*** diye yazarak yeni bir masala başlar.[442] Zaten biraz sonra verimli Goşen topraklarını da, ebesinin örekesi dahil, başka şeyleri de görecektir.

Özetle Eski Ahit ve ondan kaynaklanan Yahudi tarihsel metinlerinin ve dahi yerli yersiz konuya karışanların **"esir kavim"** dediği İsra-elliler; Firavunun izni ve Yusuf'un daveti üzerine Mısır'a gitmişler, oraya yerleşmişler, mal mülk edinmişlerdir. Bu nasıl esarettir, o da başka bir konudur.

Zaten Avram örneğinden de bildiğimiz gibi, şu ya da bu şekilde "mülk edinmek" en belirgin özellikleridir. Biraz önce de değindiğimiz gibi İsrail tanrısının Avram'a söylediği "Şunu iyi bil ki, senin soyun yabancı bir ülkede, gurbette yaşayacak. **Dört yüz yıl *kölelik edip baskı görecek.*"**[443] sözlerini ciddiye almayan Yahudi peygamberleri; ***"İsrailliler Mısır'da* dört yüz *otuz* yıl *yaşadı.*"** diyecek ve Kutsal Kitap'a da bu şekilde yazacaklardır.[444]

Şimdi burada ayrı bir paragraf açalım ve size önemli bir bilgi verelim. Herkes bir Mısır'dan çıkış hikâyesi anlatır ama Mısır'a neden gidildiğinden kimse söz etmez. Çünkü Mısır'a gidişin ve orada dört nesil kalınacak olmasının nedeni, kuyuya atılmalar, kervana satılmalar, kanlı gömlekler, Yusuf'un daveti falan değildir. Ya nedir diye soracak olursanız Amorlulardan kaçıştır. Dahası, Kutsal Kitap'ın düzeltilmesi unutulmuş bir yerinde açıkça yazılıdır. "Ve vaki oldu ki, güneş batarken, Abram'ın üzerine ağır bir uyku düştü ve işte, onun üzerine bir dehşet, koyu karanlık, düştü. Ve Abram'a dedi; İyi bil ki, senin zürriye-

---

441 Çıkış, 47:11
442 N. Behar, sh.31
443 Yaratılış 15:13
444 Mısırdan Çıkış, 12:40

tin kendilerinin olmayan bir memlekette garip olacak ve onlara kulluk edecekler ve kendilerine dört yüz yıl cefa edecekler ve kulluk edecekleri millete ben hükmedeceğim ve ondan sonra büyük malla çıkacaklardır. Ve dördüncü nesilde buraya döneceklerdir; **çünkü Amorîlerin fesadı henüz tamam olmamıştır."**[445]

İngilizce Tevratlarda ise fesattan değil, Amorluların **"kötülüğünden"** söz edilir.[446] Türkçesi, İsra-el'in Mısır'a gidişi şunun bunun zaten var olmayan daveti değil; bu hikâyenin yürütüldüğü kabilenin Amorlulardan kaçması içindir. Zatem Mısır'a giden İsra-el Oğulları da öyle kalabalık bir grup değil, topu topu Hileci Yakup'un 12 oğlundan ibarettir.

Bundan daha da ilginç olan; bütün bu zaman süresi içinde, ne Mısır tarihinde ve ne de Yahudi tarihinde kayıtlara geçmiş bir olayın olmamasıdır. Bu oldukça ilgi çekici ve düşündürücü bir durumdur. 430 yıl boyunca Mısır'da yaşamış kalabalık bir yabancı topluluk, bütün bu uzun yıllar boyunca, Mısır tarihi kayıtlarına geçmiş hiçbir şey yapmamıştır. Oysa Kutsal Kitap'a ve diğer Yahudi metinlerine göre, **"zulüm ve işkence gören"** esir bir kavimdirler. **"Böylece Mısırlılar İsraillilerin başına onları ağır işlere koşacak angaryacılar atadılar."** diye yazar Kutsal Kitap.

Üstelik bu angaryacılardan da **"İsraillileri amansızca çalıştırdılar. Her türlü tarla işi, harç ve kerpiç yapımı gibi ağır işlerde yaşamı onlara zehir ettiler"** diye acı acı şikâyet eder.[447]

Şabalağın önde gideni olan kendini aşmış bir bilge kişi de; ***"Firavun'un İsra-ellilere uyguladığı kölelik sistemi, Hitler'in çalışma kamplarında uygulattığını, hatta soykırımı bile gölgede bırakıyordu"*** diye yazarak, gözyaşı döker.[448] Bundan yalnızca bir sayfa önce "Yahudilerin Mısır'dan kaçışlarını sadece eko-

---

[445] Yaratılış 15: 12-16

[446] "But in the fourth generation they shall come hither again: for the iniquity of the Amorites is not yet full."

[447] Çıkış, 1:14

[448] P. Johnson, Yahudi Tarihi, sh.43

nomik nedenlere bağlamamalıyız. Bu yalnızca cefadan kaçış değildi. **İncil'de bu cefanın dayanılabilir düzeyde olduğuna dair imalar bulunmaktadır.**" diye yazmasaydı, gözyaşları daha inandırıcı olabilirdi.[449]

Modern Yahudi peygamberlerinden birisi olan Nisim Behar'a göre ise bunları yazan uydurukçu herifler halt etmektedirler çünkü bu bilge kişinin bilgece belirttiğine göre; **"İsrail Oğulları Mısır'da çoğalmışlar, bütün bilim dallarında ilerlemişler, çeşitli işlerde ve ziraatte başarılı olmuşlardır."**[450]

Gelin görün ki; E. Friedman da bu angaryacıların Kutsal Kitap'ta "Missim memurları" şeklinde olduğunu yazar ve bu Missim memurlarının Eski Ahit'in anlatısı içinde Şolomo'nun (Süleyman'ın) krallığı zamanında icat edilmiş olan angarya memurları olduğunu belirtir.[451] Yani bu angaryacılar Mısır'da değil, Kutsal Kitap'ın anlatısı içinde İsra-el'de bulunmaktadır. Kutsal Kitap'ta Süleyman'ın oğlu Rehavam'a karşı ayaklananların ilk eyleminin; Rehavam'ın Missim, yani angaryacı başı olan adamını ölünceye kadar taşlamaları olduğunun yazılması da bunun doğrulamasıdır.[452]

Mısır'dan Çıkış kitabında Yakup'un çocuklarını denetleyen Mısırlıların her zamanki ifadeyle angaryacılar, yani vergi memurları şeklinde değil de, "Missim memurları" diye adlandırması da bu doğrulamanın doğrulamasıdır. Çünkü Missim, parayla değil de, kol emeğiyle ödenen bir vergi türünü ifade eder. Bu da bize Mısır'dan Çıkış hikâyesinin bu ilhamla yazılmış olduğunu garanti eder.

En az bunun kadar önemli olan bir diğer konu da Yahudi peygamberlerinin şikâyet ettiği ve İsrail oğullarına yaşamı zehir

---

[449] P. Johnson, Yahudi Tarihi, sh: 42

[450] N. Behar, sh. 33

[451] R.Elliot Friedman, Kitabı Mukaddes'i Kim Yazdı? Sh.92.Kabalcı yayınları, İst. 2005. Çev. Muharrem Tarakçı. Bu arada M. Tarakçı'nın kitaba yazarından fazla katkı sağlamış olduğu da vurgulanması gereken bir durumdur.

[452] R. Elliot Friedman, a.g.e. sh.65

eden ağır işlerdir." **Her türlü tarla işi, harç ve kerpiç yapımı."**

Görüldüğü gibi günümüzde bile özellikle kır hayatı içinde sıradan uğraşlar olarak hayatın bir parçası olan bu işler; Yahudi peygamberleri için İsrail oğullarına hayatı zehir eden ve alçaklığa yakın bir yanlılıkla, **"hatta soykırımı bile gölgede bırakan"** ağır işler arasında sayılmaktadır.

Demek ki Tapınak gelirlerini faize vererek tefecilik yapan bir Yahudi peygamberi için düşünülebilecek en ağır işler bunlardır. Öyle ya, karılarını evin geçimini sağlamakla görevlendirip, bir yandan göbeğini kaşıyarak yan gelip yatmak ve Talmudik çalışma adı altında, dedikodu yapmak varken, "her türlü tarla işi" yapmak da ne halt etmektir?

Çıkış kitabını yazan Yahudi peygamberleri bu arada bir hata yapacak ve Kutsal Kitap'a **"İsrailliler firavun için Pitom ve Ramses adında ambar kentler yaptılar"** diye yazacaklardır. Böylece de bu konuda yazdıklarının doğru olmadığı ortaya çıkacaktır.[453] Çünkü hem Pitom (Pi-atum) hem de Ramses kentlerini kimlerin yaptığı bilindiği gibi, bu kentlerin yapıldıkları tarihler de iyi bilinmektedir.[454]

Kesin olarak bilinen bu iki kentin inşaatının, 19. sülalenin ikinci firavunu olan Firavun I. Seti zamanında başladığı ve oğlu II. Ramses döneminde tamamlandığıdır. Bu kentlerin ikincisi olan ve Pi-Ramses adıyla bilinen kent, daha sağlığında II. Ramses'in başkenti olmuştur. I. Seti'in uzun krallığı İ.Ö.1312 - 1279 yılları arasında; oğlu II. Ramses'in daha da uzun olan hükümdarlığı ise İ.Ö.1279 - 1213 yılları arasındadır. Bu durumda tarihte "Depo-kentler" olarak anılan bu iki kentin İ.Ö.1294 ve 1213 yılları arasında yapılmış olduğunu net olarak söyleyebiliriz. Oysa Kutsal Kitap yorumcuları ve arkeologlar Eriha'nın İsrailliler tarafından ele geçirildiği tarihin İ.Ö.1250'li yıllar olduğunu söylerler.[455] Bu tarihin üzerine Kutsal Kitap'ın yazdığı 430 yılı sür-

---

[453] Çıkış, 1:11

[454] H.Örs, a.g.e. sh.165 ve Messadıe, Musa, sh.540

[455] Pi-Ramessu: Eski Mısır başkenti Avaris yakınlarında bulunur. Tevrat'ta Raamses, günümüzde Qantir .

gün; 40 yılı da çölde dolaşma süresi olan 470 yılı eklerseniz; bulacağınız tarih İ.Ö.1720'li yıllar olur ki; İsraillilerin bırakınız yapımında çalışmayı, bu kentleri görmüş olabilmeleri bile olanaklı değildir. Zaten Mısır'a da hiç gitmemişlerdir ve biraz sonra bunu kanıtlayacağız.

Bundan daha ilginç olanı ise Mısır'daki İsraillilerin tutumudur. 430 yıl boyunca yabancı bir halk olarak yaşadıkları ve zulüm gören esir bir kavim oldukları Mısır'da; bunları bildiren hiçbir kayıt tutmamışlardır. Bu o kadar böyledir ki; Mısırlılar için sanki ülkelerinde bir tek İsrailli bile yoktur. İsrailliler de 430 yıl Mısır'da yaşadıklarını söyledikleri halde sanki hiç Mısırlı görmemiş gibidirler. Hem kayıt tutmaya meraklı olduklarını vurguladığımız Mısırlılar hem de 430 yıl boyunca bu ülkede yaşamış oldukları söylenen İsrailliler sanki birbirlerini hiç görmemiş gibi garip bir tutum içindedirler.

Bu konuda söylenecek çok şey vardır ama biz bir tek konuyu vurgulamakla yetinelim. Yabancı bir ülkede ister esir, isterse hür olsun 430 yıl yaşamak çok önemli bir olaydır. Dünya üzerinden bütün tarihleri bu kadar bile olmayan onlarca devlet gelip geçmiş ve arkalarında derin izler bırakmışlardır. Yabancı bir ülkede bu kadar uzun bir zaman yaşayan bir toplumun; içinde yaşadığı insanların dilinden, kültüründen, dininden etkilenmemesi olanaksızdır.

Bunun kanıtı da İsraillilerin gittiği söylenen uydurma Babil sürgünüdür. Hiç olmadığını daha sonra kanıtlarıyla birlikte ortaya koyacağımız ama bilge bilge bilgelerin 70 yıl mı, 46 yıl mı sürdüğünü tartıştıkları bu sürgün sırasında İsra-elliler adını taşıyan Yakup soyunun, Babil ve Mezopotamya kültüründen ne kadar etkilenmiş olduklarını ve hatta bu etkilenmeden bir Kutsal Kitap ürettiklerinin yazılıp çizilmekte olduğunu biliyoruz. Bu etkilenme öylesine derindir ki; Pers Kralı hürriyetlerini iade ettiği halde; İsraillilerin büyük bir kısmının ülkelerine dönmeyerek Babil'de kaldıkları bile söylenir. Bu konuda Messadıe;

Pi-Atum: Tevrat'ta Pithom, günümüzde Teli el-Rataba

"Keyhüsrev Yahudilerin Filistin'e dönmelerine izin verdiğinde içlerinden çoğunun ve "belki" çoğunluğun Babil'de kalmayı tercih ettikleri kimi zaman unutulmaktadır" diye yazar.[456] Daha sonraki zamanlarda Babil'de kaldıkları bu kısa süre içinde ana dillerini unuttuklarını ve Aramice konuşmaya başladıklarını da kendileri yazacaktır. Kimse de bu şabalaklara **"uydurukçu herifler sadece 47 yılda insan anadilini unutur mu"** diye sormayacaktır.

Bu konuda biz yine hiç kimsenin dokunmadığı yeni bir şey söyleyelim. Bu anlattıklarımızı doğrulayan bir başka olay da; Mısır'da 430 yıl boyunca Mısır kültüründen hiç etkilenmeyen İsrailillilerin; Kutsal Kitap'ta yazıldığına göre; Kenan'a yerleşimleri sırasında sadece birkaç on yıl içinde bütün komşularının dilinden, dininden ve kültüründen şiddetle etkilenmiş oldukları gerçeğidir. Etkilenmekle de kalmamışlar; onların tanrılarını bile kabul etmişler ve Eski Ahit'in acı acı yakındığı şekilde bu tanrılar için tapınaklar kurmuşlar, Aşera ve Baal gibi yabancı ilahlara tapınmaya başlamışlardır. Tanığımız da Kutsal Kitaptır. Tevrat bunların hepsini yazar ve komşu halkların putlarına tapan Yahve'nin sevgili oğulları olan İsra-ellilerden acı acı şikâyet eder.

Üstelik bu kadar da değildir. Makedonyalı İskender'in İ.Ö.330 yıllarına tarihlenen seferinde bölgeyi bütünüyle ele geçirdiği bilinmektedir. İskender'in ölümünden sonra yaşanan kısa bir belirsizlik döneminden sonra bölge, Ptolemiler adıyla bilinen hanedanın yönetimine girmiştir. Bu dönemde bütün bölgede güçlü bir **"Helenleşme"** başlamış ve bu Helenleşme modasının başını da Yahudi seçkinleri çekmiştir. Kendi yurttaşları arasında Mesih adıyla anılan baş kâhin III. Onias'ın önce adını Yunanca bir isimle değiştirmesi ve Janos adını aldıktan sonra, Helenleşme sürecine de öncülük etmiş olması bu konuda verilebilecek örneklerden biridir. Yahudi belgelerinde bu durum şöyle anlatılır: **"Jason'un kötülükleri sayesinde Helenizm tepe noktasına ulaştı. Dolayısıyla diğer kâhinler de sunaktaki görevlerini hi-**

[456] Messadie, a.g.e. sh.413

çe sayarak tapınağa ve kurbanlıklara hakaret ettiler. Yasayı bir yana bırakıp çanlar çaldığı anda, büyük bir istekle güreş okulu inşasının harcamalarını üstlendiler. Helenik itibarı her şeyin üstünde tuttular."[457]

Ondan sonraki Aristopulos da kendi adını Philellen yani Helenizmin dostu olarak değiştirecektir. Onun ardılı Iannidos da Yunan karakterlerinin kazılı olduğu para bastıracaktır. Bunları yazan "Tarafsız" yazar G. Messadıe, bu adam için "Ey sapkın" diye küfür etmeyi de unutmayacaktır.[458]

Yani Makedonyalıların bölgeye gelişlerinden sadece birkaç on yıl sonra İsraillilerin durumu budur. Tapınak bırakın sıradan vatandaşı; kâhinlerin bile umurunda değildir. Baş kâhin de adını Yunanca bir isimle değiştirmiştir.[459] Yeruşalim'in adı bile Antiokhera olarak değiştirilmiştir. Yahudiliğin temel dinsel kurallarından birisi olduğu söylenen sünnet bile artık uygulanmamaktadır.

Bu arada, bilge kişiler çok meşgul oldukları için, Helenler olduğu söylenen ama Grek-Makedonya karışımı olan bu insanların, çok tanrılı bir dinleri olan "putperestler" olması gerektiğini hatırlatmakta yine bize düşmektedir. Sünnet demişken de, Yunanlılar çırılçıplak güreşirler yani anadan doğma. Günümüzde güreşte arkaya dolanıp iki puan alma kuralı da o günlerden kalmış olsa gerektir.

Buna karşın; 430 yıl kaldıklarını söyledikleri Mısır'da; ne Mısır dilinden, ne Mısır kültüründen, ne Mısır dininden hiçbir şekilde etkilenmemişlerdir. Ne İsrail kültüründe ve ne de Yahudi inanç sisteminde Mısır kültüründen en küçük bir iz bile yoktur. Tam tersine olarak S.Freud'un yazdığına göre; ***"Musa'ya bağ-***

---

[457] G. Vermes, a.g.e. sh.556

[458] G. Messadıe, a.g.e. sh.406

[459] Çok önemli olduğunu düşündüğümüz bir bilgiyi burada sizinle paylaşmamız gerekiyor. Tarihin bize Roma-Yahudi savaşları olarak anlattığı olaylar; aslında bölge halklarının başlattığı bir iç savaştır. Bu iç savaşın nedeni de "aşırı Helenleşme" yanlılarıyla, daha az Helenleşme taraftarlarının birbirlerine girmiş olmasıdır. Yeri gelirse ilerleyen bölümlerde daha ayrıntılı olarak anlatacağız.

lanan Musevilikle Mısır dini arasında gözlemlenebilen alabildiğine sivri bir karşıtlıktır."[460] G. Messadie de aynı fikirdedir ve *"Onun* (Musa'nın) *gelecekte İbranilere kazandıracağı dinî ve hukukî yapıda, Mısır'da alınmış bir din eğitiminin en ufak izi yoktur"* diye yazar.[461] Fanatik Yahudi taraftarı P.Johnson bile aynı fikirdedir. **"Musa'nın eserleri incelendiğinde, Mısırlıların savundukları bütün kavramları reddettiğini görüyoruz."**[462]

Bu söylediklerimizin daha açık bir kanıtı da 430 yıl kaldıkları bir ülkede "yazı"yı bile öğrenememiş olmalarıdır. Aslında bildiğiniz Aramice olan Yahudi yazısının kitap yazabilecek bir hale gelmesi ise daha önce de anlatmış olduğumuz gibi kesinlikle milattan çok sonraki yıllarda olacaktır. Daha sonra ayrıntılarıyla anlatacağımız gibi gelecekte Musa aracılığı ile edinecekleri dinsel ve hukuki yapının içerisinde Mısırlılardan alınmış en küçük bir iz bile yoktur. Bu söylediğimiz Musa'nın Mısırlı olduğu iddiaları için de geçerlidir.

Bütün bunlar bize Mısır'da kurtarılması gereken esir bir halk olmadığını söyler. Bunun tanıklığını da Eski Ahit'in bizzat kendisi yapar. Çünkü İsrail oğulları daha Mısır'dan çıkmadan su koyuvermeye başlamışlardır. Firavunun ordusu yaklaşırken; **"Rab'be feryat ettiler. Musa'ya, 'Mısır'da mezar mı yoktu da bizi çöle ölmeye getirdin?' dediler. 'Bak Mısır'dan çıkarmakla bize ne yaptın! Mısır'dayken sana, bırak bizi, Mısırlılara kulluk edelim' demedik mi?"**[463]

Üstelik bu tek örnekte değildir; Mısır'dan çıkış sonrasında yine Musa'ya; **"Keşke Rab bizi Mısırdayken öldürseydi dediler. Hiç değilse orada et kazanlarının başına oturur, doyasıya yerdik."** diye de çıkışmışlardır.[464]

İsrail tanrısının davranışı da bunu doğrulamaktadır. "Firavun

---

[460] S.Freud, a.g.e. sh.29
[461] G. Messadie, Musa, sh.551
[462] P. Johnson, Yahudi Tarihi, sh. 42
[463] Çıkış, 14:10-12
[464] Çıkış,16:3

İsrailliler'i salıverdiğinde, **Filist yöresi yakın olmasına karşın,** Tanrı onları oradan götürmedi. Çünkü "Halk savaşla karşılaşınca, düşüncelerini değiştirip **Mısır'a geri dönebilir**" diye düşündü."[465]

Tanrının ne düşündüğünü bilmekle kalmayıp, bu bilgisini Kutsal Kitap'ın kutsal ayetleri içine de yerleştiren bu Yahudi peygamberi kutlanmayı elbette hak etmiştir ama bir kere değil, iki kere kutlanmalıdır. Neden derseniz; iki arada bir derede o tarihlerde orada olmaması gereken "Filist yöresinden" söz etmeyi de başarmıştır. Yukarıda Filistliler hakkında anlattıklarımızdan sonra ne kadar değerli bir bilgi olduğu ortadadır. Zaten daha sonra da ***"Filistinde oturanları ağrı tuttu"*** diye de yazacaklardır.[466] Onunla da kalmayacak ve "Ve Kızıl Denizden **Filistîlerin denizine** kadar ve çölden ırmağa kadar sana hudut koyacağım." diye de yazacaklardır.[467]

Hadi bunlar neyse de Yeşu'nun kitabında ***"Filistîlerin beş beyleri, Gazalılar ve Aşdodlular, Aşkelonlular, Gatlılar ve Ekronlular"*** diye yazmasalar iyi olacaktı.[468] Neden derseniz bu kentlerin Yunanlıların bölgeye gelmesinden sonra kurulmuş olduklarını yeterince tekrar ettik de ondan.

Üstelik bundan çok daha sonra yani kırk yıl çölde gezindikten sonra bile, İsrailliler Kadeş'te İsrail tanrısına başkaldırdıkları zaman ve Tevrat'ın yazdığına göre; **"Mısır'a dönmek bizim için daha iyi değil mi?" demişler ve sonra da birbirlerine; "Kendimize bir önder seçip Mısır'a dönelim."** demişlerdir.[469] Bu yazdıklarımızın hepsi de Kutsal Kitap'ın kutsal kayıtlarıdır.

"Et kazanlarının başında doyasıya yiyen" ve her fırsatta Mısır'a dönmek isteyen bir **"esir kavim,"** inandırıcı olmaktan çok uzaktır. Mısır'da böyle bir esir kavim varsa bile "kurtarılmak" istemediği de açıktır. Bu düşüncenin bir adım ilerisi de, kendi-

---

[465] Çıkış 13: 17
[466] Çıkış 15: 16
[467] Çıkış 23: 31
[468] Yeşu 13: 3
[469] Çölde sayım, 14:3,4

leri istemediği halde "**zorla kurtarılan**" bir kavime işaret etmektedir. Açıkça görüldüğü gibi Kutsal Kitap'ın kendisi de yazdıklarıyla bu görüşü doğrulamaktadır. Zaten biraz sonra bütün kanıtlarıyla açıklayacağımız gibi Mısır'da esir bir kavim olmadığı gibi, Mısır'da böyle bir kavim de yoktur. Üstelik bu anlatılan Mısır da sizin bildiğiniz Mısır değildir.[470]

Ama Yahudi yazar ve tarihçilerinin "icat" ve "uydurma" yetenekleri her zaman olduğu gibi yine sınır tanımaz. Bu nedenle de Mısır'da olmayan bir esir kavim için bir "Mısır'dan Çıkış" hikâyesi icat etmekle kalmaz ve yanında bir de Musa armağan ederler.

Bu popüler hikâyeyi kısaca özetleyelim: Hikâyenin anlattıklarına bakılırsa; Mısır'da Yakup ve oğullarıyla başlayan bir İsra-elli varlığı söz konusudur. Anasından kendinden önce çıkmasın diye kardeşinin topuğunu tutan Hileci Yakup'un topu topu 12 oğlundan ibaret olan bu İsra-elli nüfusu akıl almaz derecede artmış ve sonunda Mısır'daki en büyük etnik grup olmuşlardır. Ama aradan geçen zaman içinde "***misafirlik***"le başlayan statüleri değişmiş; inşaat işlerinde ve tarım alanlarında zorla çalıştırılan ve "**Et kazanlarının başında doyasıya yiyen**" köleler haline gelmişlerdir.

Dahası Mısır'daki bu etnik grubun varlığı ve sayılarının giderek artması Firavunu da kara kara düşündürmektedir. Bulduğu çare ise yeni doğan İsra-elli erkek çocuklarının öldürülmesidir. Tevrat bu konuda firavunun kararını "**Doğan her İbrani erkek çocuk Nil'e atılacak, kızlar sağ bırakılacak**" diye yazar. [471]

Eski Tevratlarda bu Nil ismi yoktur ve ayet "***Her doğan erkek çocuğu ırmağa atacaksınız ve her kızı sağ bırakacaksınız***" şeklindedir. Demek ki Nil kelimesi Siyonist bir deyyus tarafından Kutsal Kitap'a sonradan sokuşturulmuştur.

Tevrat böyle yazar ama Firavunun böyle bir emir verdiği de oldukça kuşkuludur. Çünkü "**İbrani**" kavramı; çok daha geç za-

[470] Bir sonraki kitabımızda bu konuyu anlatacağız.
[471] Çıkış, 1: 22

manlarda Kutsal Kitap oluşturulurken, hatta oluşturulduktan sonra icat edilmiş bir kavramdır. Yani Firavunun bu kavramı bilmesi olanaklı değildir. Mısır'a yerleşenler İsra-el adını alan Yakup ve onun oğulları yani İsra-el'in oğulları'dır. Mısırdan çıktıktan ve Kenan eline yerleştikten sonra bile İsra-el Oğulları'dırlar. [472]

Kutsal Kitap'ta da böyle adlandırılırlar. "**İsrail Mısır'da Goşen bölgesine yerleşti.** Orada mülk sahibi oldular, çoğalıp arttılar."[473] "**Şimdi gel, halkım İsrail'i** Mısır'dan çıkarmak için seni firavuna göndereyim."[474] Musa'yla Harun varıp **İsrail'in** bütün ileri gelenlerini topladılar."[475] "Firavun, "Yehova kim oluyor ki, O'nun sözünü dinleyip **İsrail halkını salıvereyim?" dedi.** Yehova'yı tanımıyorum. **İsrailliler'in** gitmesine izin vermeyeceğim."[476]

Bu örnekleri daha da çoğaltabiliriz ama gerek yoktur ve açıkça görüldüğü gibi Mısır'da var olduğu iddia edilenler İbraniler değil, İsra-el oğullarıdır. Sonuç olarak; firavun bilmediği bir kavramı kullanarak İbranilerden söz edemez. Ayrıca Musa'nın büyük kardeşi olduğu söylenen Harun'un varlığı da bu konuda yeterli bir soru işareti olarak orta yerde durmaktadır. Üstelik özellikle erkek çocuklara yönelik bir tür soykırım hakkında hiçbir bilgi, hatta belirti bile yoktur.

Zaten bu hikâyede yer alan "**Mısır Kralı birinin adı Şifra ve ötekinin adı Pua olan İbrani ebelere söyledi ve dedi: Eğer bir erkek çocuksa, onu öldüreceksiniz, fakat kız ise yaşayacaktır**" ayetlerinde ifade edilen ve firavunun doğrudan İsra-elli ebelere emir vermiş olması saçmalığı da tek başına bunun kanıtıdır.

Sonuç olarak bu hikâye bütünüyle; çok daha sonraları Nem-

---

[472] "**Thus Israel** settled in the land of **Egypt**, in the land of **Goshen**. And they gained possessions in it, and were fruitful and multiplied greatly." English Standard Version (©2001)

[473] Yaratılış 47: 27

[474] Çıkış, 3: 10

[475] Çıkış, 4: 29

[476] Çıkış, 5: 2

rut'un, kendi yerini alacakları korkusu ile yeni doğan erkek çocuklarını öldürtmesi hikâyesinden alınmış gibi görünmektedir.

Tevrat'taki anlatıma göre "nehre atılması gereken" bu çocuklardan birisi anne babası tarafından korunur ve bir sepete yerleştirilerek Nil Nehri'ne bırakılır. Büyük bir rastlantı sonucu nehirdeki çocuk, nedimeleriyle birlikte Nil Nehri'ne yıkanmaya giden Mısırlı bir prenses tarafından bulunur. Bu hikâyenin içinde çocuğun ablası olan Miryam'ın ne olacağını görmek için suda yüzen sepeti uzaktan gözlediği de yazılıdır.

Kutsal Kitap'ın yazdığına göre ve mutlu bir rastlantı sonucu olarak "O sırada firavunun kızı yıkanmak için ırmağa indi. Hizmetçileri ırmak kıyısında yürüyorlardı. Sazların arasındaki sepeti görünce, firavunun kızı onu getirmesi için hizmetçisini gönderdi."[477] Firavunun kızı **"Sepeti açınca çocuğu gördü. Ona acıyarak, 'Bu bir İbrani çocuğu' dedi. 'Onu sudan çıkardım' diyerek adını Musa koydu."**[478]

Açıkça söylemek gerekir ki; bu bir tek cümle içinde anlatılanların ne kadar yanlış olduğunu açıklayabilmek için kocaman bir kitap yazmak gerekir. Hepsinden önce Kutsal Kitap, "**İçine çocuğu yerleştirip Nil kıyısındaki sazlığa bıraktı.**" diye yazarak, çocuğun Nil Nehri'ne değil, "kıyısındaki" bir sazlığa bırakıldığını yazar.[479] Bu durumda çocuk açlıktan ölmese bile orada hayvanlara yem olması kaçınılmazdır. "**Sazların arasındaki sepeti gören firavunun kızı**" ibaresi de sepetin Nil Nehri'nde akıp gitmediğinin ve bırakıldığı yerde durmakta olduğunun açık bir itirafıdır.[480]

Üstelik Yahudi peygamberleri "**Çocuğun ablası kardeşine ne olacağını görmek için uzaktan gözlüyordu.**" diye yazarak bu söylediğimizi bir kere daha doğrularlar.[481] Zaten ortada bir sepet de yoktur çünkü dilbilimciler "sepet" olarak çevrilen bu

---

[477] Çıkış, 2:5
[478] Çıkış, 2:6-
[479] Çıkış 2:3
[480] Çıkış 2:5
[481] Çıkış 2: 4 Eski tercümelerde "saklandığı yerden" şeklindedir.

sözcüğün aslında ***"papirüsten yapılmış sanduka"*** anlamına geldiğini söylemektedirler.[482] Bu da Mısırlıların bazı törenlerde tanrı heykelini içine koyarak Nil nehrinde gezdirdikleri "sandukalara" işaret etmektedir.

Bu hikâyede; "Çocuğun ablası firavunun kızına, 'Gidip bir İbrani sütnine çağırayım mı?' diye sorduğu falan da yazılıdır. 'Senin için bebeği emzirsin.' Firavunun kızı, 'Olur' diye yanıtladı. Kız gidip bebeğin annesini çağırdı. Firavunun kızı kadına, 'Bu bebeği al, benim için emzir, ücretin neyse veririm.' dedi."[483]

Şimdi bütün Judeo-Hıristiyan peygamberlerin gözlerinin içine baka baka; biz size, bundan çok daha garibini de söyleyebiliriz. Tevrat'ta yazdığına göre firavunun emri neydi? **"Doğan her İbrani erkek çocuk Nil'e atılacak, kızlar sağ bırakılacak."**[484] Peki, çocuğun ailesi ne yapmıştır? "hasır bir sepet alıp katran ve ziftle sıvamış, içine çocuğu yerleştirip Nil kıyısındaki **sazlığa"** bırakmıştır. Peki, bundan sonra ne olmuştur? Mutlu bir rastlantı sonucu sepet firavunun kızı tarafından bulunmuştur. Bulunmuştur da ne olmuştur? "Firavunun kızı tarafından annesine, **'Bu bebeği al, benim için emzir, ücretin neyse veririm'** denilerek geri verilmiştir."

Soru: Peki, değişen nedir?

Bu anlatılan hikâyede değişen tek şey; Musa'nın annesinin kendi çocuğuna **"ücreti karşılığında"** bakacak olmasıdır.

Durumdan pek memnun olan şabalak bir Yahudi peygamberi de **"Yohevet'in bütün masrafları prenses tarafından karşılandı"** diye gevrek gevrek memnuniyetini belirtir.[485]

Ancak asıl önemli kısım bundan sonra gelecektir. Çünkü Kutsal Kitap aynen şunları yazar: **"Kadın bebeği alıp emzirdi. Çocuk**

---

[482] H. Örs, a.g.e. sh. 65

[483] Çıkış 2:7-9 Yahudi peygamberlerinin kafası böyle işler. Musa için yazdıkları bu hikâyede bile çocuğun annesini, kendi çocuğuna ücret karşılığı baktırma cinliğinin peşinde koşarlar.

[484] Çıkış, 1: 22

[485] N. Behar, sh. 34

büyüyünce, onu geri getirdi. Firavunun kızı çocuğu evlat edindi. 'Onu sudan çıkardım' diyerek adını Musa koydu." Burada dikkat edilmesi gereken çocuğun büyüdükten sonra geri getirilmesi ve ad koyma işleminin de Nil kenarında değil, çocuk büyüdükten ve Firavunun kızına geri getirildikten sonra yapılmasıdır. Nedense hep görmezden gelinir.

İkinci olarak firavunun kızının İsra-ellilerin konuştuğu dili nereden bildiği ve çocuğa; bu dilde sudan çıkan/sudan çıkarılan anlamına geldiği iddia edilen Moşe (Moshe) ismini nasıl koyabildiği başlı başına bir bilmecedir. Tıpkı görür görmez onun bir 'İbrani' çocuğu olduğunu anlaması gibi.

Kendisi de Mısır asıllı olan Gerald Messadıe gibi uzmanların itirazları da işte tam da bu noktada artık feryat halinde yükselmeye başlar. Musa'yı ve Mısır'dan çıkış hikâyesini bire bir gerçek kabul eden Messadıe bile **"Bu hayali sahneyi anlatanların, Mısır sarayının töreleri hakkında hiçbir şey bilmedikleri kesindir"** diye başlar ve bu konuda şu bilgileri verir. "Mısırlılar olağanüstü titiz insanlardı ve Eski İmparatorluk döneminden başlayarak, Mısırlı prensesler, köylüler gibi Nil'in çamurlu sularında değil, sarayın kuyu suyu ya da ince kumla özenle süzülmüş nehir suyuyla doldurulmuş havuzlarında yıkanırlardı. Zamanımızdan üç bin yıl önce, Mısır saraylarında hamamlar vardı."[486]

Yine Messadıe'ye göre; **"Musa'nın beşiğinin Çıkış Kitabı'ndaki bulunuş öyküsü, Eski Mısır konusundaki bilimsel araştırmaların ışığında tümüyle hayal ürünüdür."**[487]

Ama bütün bunlara karşın Tevrat'ta yazıldığına göre firavunun kızı bu çocuğu evlat edinecek ve onu saraylarda büyütecektir. Üstelik bütün İsrailli erkek çocuklarının öldürülmesini emreden firavun da, bu çocuğun sarayda büyütülmesine izin verecektir. Bu konu için de itiraz çığlıkları yine Messadıe'den yükselir; ***"Bir Kral kızının, babasının ölmesine karar verdiği bir İbrani çocuğu kurtarmak için onun emrine karşı çıkması olacak şey***

[486] G. Messadıe, Musa, sh.545
[487] G. Messadıe, a.g.e. sh.545

değildir. Ayrıca bütün İbrani erkek çocuklar firavunun emriyle öldürüldükten sonra, bir firavun kızının bir İbrani çocuğu evlat edinmesi mümkün olamaz. ***Ölüme mahkûm edilmiş bir çocuğun bir firavun kızınca evlat edinildiğini söylemek delice bir iddiadır.*** **Çünkü bu iddia Musa'ya firavun soyundan gelen bir Mısırlı prensin sahip olduğu hakları kazandırmaktadır."**[488]

Yahudi peygamberleri bunun bile farkında olmadıkları için Talmud Kitabı; "**Moşe, Paro'nun** (Büyük Ev'in) **kızı tarafından kraliyet sarayında prens olarak yetiştirildi**" diye yazmaya devam eder.

Şimdi yine gerekli bir bilgi notu: Bu Paro'nun doğrusu "Pharaoh"tur ve İngilizce Tevratlarda da bu şekilde yazılıdır. Kelimenin karşılığı da firavun değil "**Büyük ev**"dir. Pharaoh'un firavun olduğu Judeo-Hıristiyan kılkuyruklar tarafından sonradan uydurulmuştur. Yani nehir kenarında gezen kız, firavunun kızı değil, Büyük Ev'in kızıdır. Biz bundan sonra da firavun olarak yazmaya devam edeceğiz ama siz kelimeyi Büyük ev olarak olarak anlayabilirsiniz.

Bu arada bebeği görür görmez onun bir Yahudi çocuğu olduğunu anlamış olan prensesin gözlem yeteneği de şaşılacak kadar gelişmiş olmalıdır. Mısırlı prenses bu kadarla da kalmamış ve çocuğa "**Senin adın Moşe olsun, çünkü seni sudan çıkardım.**" diyerek mükemmel bir İbranice cümle kurmuştur. Mısırlı bir Prensesin Yahudi dilini nasıl böyle mükemmelce konuşabildiği ise başlı başına bir soru işaretidir ama konuyu incelemeye başlayınca bu ismin zaten 'İbranice' olmadığını da görürüz. Çünkü Türkçede Musa dediğimiz Moşe ismi, Eski Mısır dilinin tipik kelimelerinden biri olan ve "**oğul, erkek çocuk**" anlamındaki "Mos, Mes veya Mesu"dan gelmektedir. Üstelik tek başına bir isim değil, tamamlayıcı bir ek sözcüktür. "**Tut'un oğlu**" anlamına gelen Tutmes ya da Tutmos gibi. "**Ra'nın" oğlu** anlamına gelen ünlü Ramses'in ismi de bu konuda diğer bir örnektir.

Bizde pek bilinmez ve kullanılmaz ama Slav dilinde çok sık kul-

[488] G. Messadıe, a.g.e. sh.545

lanılan ve "**Ahmed'in oğlu**" anlamına gelen "**Ahmedov**" ismindeki "**ov**" eki gibi tamamlayıcı bir ektir. Messadıe'de Moşe'ye en yakın İbranice kelime olan maşe, "çekmek, çıkarmak" anlamındaki "maşah" fiilinin, geçmiş zaman 1.tekil şahıs olarak çekilmiş kalıbı olduğunu söyleyerek gramer açısından inceler ve bu durumda (*sudan çıkarılan değil)* "**sudan çıkaran**" anlamına geldiğini belirterek Kitabı Mukaddes'in açıklamasıyla varmak istenilen sonuca uymadığını da ayrıca vurgular.[489]

Kendisi de bir Yahudi olan S.Freud da "Moşe olsa olsa '***çekip çıkaran***' anlamını taşıyabilir." diyerek bu bilgiyi doğrular.[490] Yine Freud'a göre" Herhalde Musa'nın babası, oğluna bir parçası Ptah ya da Amon olan uzun bir isim vermiş, ancak tanrı adı olan bu ilk parça günlük yaşamda silinip giderek, sonunda oğlan Mose diye çağrılmaya başlanmıştır."[491]

Gelin görün ki; bu açıklamalar Musa'nın babasının bir İsra-elli değil, bir Mısırlı olması gerektiğini de beraberinde getirir. Ama bu kere de bu Mısırlı babanın diğer çocukları olan Aaron (Harun) ve Miryam'a neden Yahudi isimleri verdiği sorusu gündeme gelir. Bu arada Musa'nın yanı sıra Hofni ve Pinehas gibi Levili isimlerinin Yahudi isimleri olmadığını da vurgulayalım.[492]

Dahası da var: Prof. Witcombe'nin belirttiğine göre; "**İbraniler ancak M.Ö.13.cü yüzyılda Kenan'ın fethinden sonra İbranice konuşmaya başlamışlardır. Zaten Kenanca'nın bir lehçesi olan İbranice, M.Ö. 1500-500 yılları arasında İsrail, Yahve ve Lut krallıklarında konuşulan Mısır dilinden büyük ölçüde etkilenmiş Sami bir dil idi.**"[493]

Yani Mısır prensesi çocuğa İbranice olduğu söylenen Musa adını verdiği sırada, İsrailliler bile İbranice konuşmamaktadırlar.

---

[489] G. Messadıe, a.g.e. sh.544

[490] S.Freud, a.g.e. sh.12

[491] S.Freud, a.g.e. sh.13

[492] R. Elliot Friedman, a.g.e. sh. 115

[493] L.C.E.Witcombe.Evrensel Kültür Dergisi.Evrensel basim.com. Bu konuda bizim de söyleyeceklerimiz olacaktır.

Dolayısıyla Mısırlı prensesin çocuğa İbranice bir ad vermesi de olanaksızdır. Bazı yazarlar bu Mısırlı prensesin firavun II. Ramses'in kızı Thebmutis olduğunu düşünürler ama ilerleyen bölümlerde açıklayacağımız gibi bu da mümkün değildir.[494]

Tahmin edilebileceği gibi; İsrailliler hakkında bu kadar önemli bir karar veren firavunun adı yoktur. Çocuğu Nil Nehri'nde bulan ve onu evlat edinerek Mısır sarayında bir prens gibi yetiştiren firavunun iyi kalpli kızının da adı yoktur. Oysa en azından Musa'ya annelik yapmış bir kadının adının bilinmesi gerekirdi. Ama yoktur! Ne firavunun ne de kızının adları bilinmez.

Yahudilerin Talmud Kitabı buraya da yetişir ve firavunun kızının adının Bitya olduğunu yazar. Ancak bunun devamında Musa'yı sudan çıkarmak için, firavunun kızının kollarının birkaç fit, yani yaklaşık bir metre uzadığını da yazdığından ciddiye alınacak bir yönü yoktur.[495] Zaten firavunun kızına yakıştırdıkları Bitya ismi de bir Mısır ismi olmayıp Yahudi dilinde bir isimdir.

Durum bu olunca Judeo-Hıristiyan bilgeler de hayal güçlerini kullanmaya başlarlar. Hıristiyan peygamberlerinden Luka bile; büyük bir kesinlikle, Musa'nın "**Mısır bilgeliği içinde**" yetişmiş olduğunu yazmakta bir sakınca görmez.[496] Eski Mısır konusunda uzman olduğu söylenilen Alman Rolf Krauss; Musa'nın firavun II. Seti'nin oğlu Amenmes olduğunu iddia eder. Bu uzmanın düşünemediği konu; Mernaptah'tan sonra kral olan II. Seti'nin hükümdarlık yıllarının M.Ö. 1209-1205 yılları arasında olmasıdır. Bu konuda herkes aklına geleni yazmaya kararlı olduğundan neredeyse bilge sayısı kadar iddia vardır. Bilgece tavırlarla her biri bir tarih ve bir firavun ismi uydurmakta kararlıdır. Örneğin ünlü Sigmund Freud bile Musa'nın Mısırlı bir prens olduğunu yazar. [497]

---

[494] Giovanni Sconomogi. En Büyük Sır. sh.194

[495] A.Parry, a.g.e. sh.15 Bir fit 30 cm.dir

[496] İncil, Luka, Resullerin İşleri, 7:22

[497] Bütünüyle Mos'un Mısırlı bir isim olduğu konusundan hareket eden bir görüştür.

Sina ve Arabistan uzmanı ünlü İtalyan arkeolog Emmanuel Amati ise; sözü edilen olası Mısır'dan çıkış tarihleri için, hiçbir yerde, Asyalıların Mısır dışına göç ettiğine ve bu arada gerçekleştiği söylenen "on felaket" hakkında hiç bir kayda rastlanılamadığına dikkat çeker. Prof. Anati'ye göre M.Ö. 2375-2181 tarihleri arasında hüküm sürmüş olan 6. Hanedana ait İpuwer papirüsünde; Çıkış sırasında Mısır'ı perişan eden on felakete benzer bir sıra felaketten söz edilmektedir. Dolayısıyla on felaketten bahseden bir Mısır'dan Çıkış hikâyesi de bu tarihlere yerleştirilmelidir.

Bu da Musa'nın ve Mısırdan çıkış hikâyesinin bin yıl kadar öne çekilerek M.Ö.2200'lü yıllara yerleştirilmesi demektir. Yahudi peygamberleri İsrail oğullarının bundan bin yıl sonra ve üstelikte zorla Pi-Atum ve Ramses şehirlerinin yapımında çalıştırmamış olsalardı Prof. Amati'nin bu görüşü kabul edilebilirdi. Üstelik Yahudi peygamberlerinin verdiği tarihlere göre Prof. Amati'nin belirlediği bu tarihlerde; siz bırakın Musa'yı bir yana ilk ataları Avraam bile henüz doğmamış olmaktadır.

Judeo-Hıristiyan bilgelerin İsraillilerin Eriha'yı ele geçirdikleri tarih için M.Ö.1250 yılını uygun görmüş olmaları da; bu durumda Musa ile Yeşu'nun arasına bin yıllık bir zaman sokulması demek olduğundan, Prof. Anati'nin bu görüşünün epeyce zorlama olduğu açıktır. Judeo-Hıristiyan kaynaklar ise bütün bunlara bir de yargıçlık görevi ekler ve **"Musa Mısır üniversitelerinde yetişmiş politik bir lider ve yargıçtır."** diye yazarlar.[498] Sanırsınız ki Musa'nın meyhane arkadaşlarıdır.

Dünya tarihinde Musa'nın hikâyesine benzer bilinen bazı başka hikâyelerde vardır. Mesela Roma'nın efsanevi kurucuları Romus ve Romulus da daha doğdukları gün, onları bir tehdit olarak gören Kral Amilius'un emriyle bir sepet içine konularak Tiber nehrine bırakılmış ve ölüme terk edilmişlerdir. Ancak bu iki kardeş arkalarında Yahudi peygamberleri olmadığından Musa kadar şanslı olamamış ve bir Roma prensesi yerine bir incir ağacının

[498] www.hristiyan.gen.tr

dalları tarafından tutulmuşlardır.

Musa'nın hikâyesi özellikle M.Ö. 23'üncü yüzyılda yaşamış olan Akat Kralı Sargon'un hayatı ile büyük benzerlikler taşımaktadır. Sargon'da henüz bir bebekken bir sepet içerisinde nehre bırakılmış, Akki adında bir sulayıcı tarafından bulunarak saraya götürülmüş ve sarayda bir hizmetçi olarak büyümüş ve daha sonra Akat tahtını ele geçirmiştir. Sargon'un kral olduktan sonra yazdırdığı bir tablet de şöyle yazılıdır.

"Ben Agade (Akat) hakanı, kudretli hükümdar Sargon'um
Anam, aşağı tabakadanmış, babamı hiç bilmedim
Dağlılardanmış babamın erkek kardeşi.
Doğum yerim Fırat kıyısındaki Azurgirani kenti
Yoksul anam bana gebe kalınca saklamış
Gizli doğurmuş beni; sağlam bir sepete
Yerleştirip ırmaktan aşağı yollamış.
Batmadan boğulmadan gitmişim ırmağın sularında
AKKİ bulmuş beni, tarlada su dağıtan Akki
Aldı öz oğlu gibi büyüttü de beni"

Nil Nehri'ndeki çocuğa dönecek olursak; bu çocuk hakkında bütün bildiğimiz **"kendi oymağından bir kızla evlenen Levi'li bir adamın oğlu"** olduğudur.[499] Ama adamın adı sanı yoktur. Sadece Levi oymağından bir adamdır. Tıpkı firavunların sadece firavun olduğu gibi.

Sarayda büyüdüğü söylenen Musa da firavunun adını bilmez. Daha sonra bu **"adsız"** firavun ölünce onun yerine geçen firavun da sadece firavundur. Abraham'ın karısı Sara'nın iki yıl yatağını paylaştığı ya da hareminde kaldığı firavunun da adı yoktur. Hem de Abraham'a ***"sahip olduğu her şeyi"*** verdiği halde. Yusuf'u Mısır'a vezir yapan firavunun da adı yoktur. Tıpkı Yu-

[499] Çıkış,2: 12

suf'un babası ile sohbet eden firavunun adının da olmadığı gibi. Üstelik Kızıldeniz'de boğulan firavunun da adı bilinmez. Peki, neden bilinmez?

Yahudi tarih yazarları icatçı olabilirler, uydurukçu olabilirler ama sanıldığı kadar aptal değillerdir. Verilecek bir tek firavun adının, özenle hazırladıkları bütün İsra-el tarih kurgusunu nasıl çökerteceğini iyi bilmektedirler. Bu nedenle koskoca bir Mısır'dan çıkış hikâyesi içinde bir tek ciddi hata yapar ve İsrailliler-in **"Piton ve Ramses kentlerinin yapımında çalıştırıldıklarını"** yazarlar. Hikâye çok daha geç zamanlarda yazıldığı için; büyük olasılıkla adı geçen bu kentlerin çok daha eski olduğunu düşünmüşlerdir. Ama bu bir tek hatanın bile ünlü Mısır'dan Çıkış hikâyesini nasıl perişan ettiğini göreceğiz. Çünkü çok daha sonraları bir hata daha yapacak ve Süleyman'ın hiç yapılmayan tapınağının **"Mısır'dan Çıkıştan 480 yıl sonra yapıldığını"** yazacaklardır. İşte bu nedenle de koskoca Mısır'dan Çıkış hikâyesinde hiçbir firavunun adı verilmez. Onlar sadece firavundur ama daha sonra bu adı sanı bilinmeyen Levi'li adamın oğluna bir kardeş gerekince hemen icat edilecektir. Musa'nın kardeşi, Aaron'dur. Yani bize sunulan ismiyle Harun.

Yahudi Kutsal Kitap yazarları da "kendi oymağından bir kızla evlenen Levili bir adamın Nil Nehri'ne bırakılan çocuğu" ile bir yere gidemeyeceklerini de anlarlar ama bu biraz geç olacak ve bu nedenle altıncı bölüme kadar sarkacaktır. Yani Tanrı'nın Musa'ya **"Musa, Musa"** diye seslenmesinden sonraya kadar. Kutsal Kitap'ın altıncı bölümünde tam da Tanrı Musa ile konuşurken, konu orta yerinde kesilir, ***"Musa ile Harun'un Soy Kütüğü"*** adında bir bölüm açılır. Bir takım isimler sayılır ve **"Kehat'ın oğlu Amram 'halası' Yokevet'le evlendi, Yokevet ona Harun'la Musa'yı doğurdu."** şeklinde bir ifadeyle Levili adama ve karısına birer isim bulunur.[500]

[500] Çıkış, 6:20

Şimdi dikkat: Burada Yokevet diye yazılan ismin doğrusu sessiz harflerle yazılan YHVD'dir.[501] Yehoved-Yoheved-Yahovad olarak ve benzer şekillerde okunabilir. Yahovah'ın sessiz harfleri de YHVH'dir. Bu kelime okunurken sondaki H harfi düşmekte ve sözcük Yahova ya da Yehova olarak okunmaktadır.[502] **"Targumlarda, YHVH isminin yerine onunla aynı sayısal değere sahip olan, bir *vav* ve iki *yod* yazılıyordu. Bu ismin yorumunda, YHVH yerine YVHD konuluyordu"** bilgisini de bu söylediklerimize ekleyecek olursak; ne demek istediğimiz daha iyi anlaşılacaktır.[503]

Şimdi bu ismin İsrail tanrısı Yehovah'ın ismi ile olan birebir benzerliğini bir tarafa not etmek gerekir.[504] Üstelik Yahudi peygamberlerinin o kadar düşündükten sonra, Levili adam Amram'a bulabildikleri kadın da, Amram'ın babasının kız kardeşi yani kendi 'öz **hala**'sıdır.

Böylece Musa'nın annesi aynı zamanda büyük halası da olmaktadır.[505] Ama ensest ilişkilere alışkın olan Yahudi tarih yazıcıları için bu önemli değildir. Çünkü yukarıda da belirtmiş olduğumuz gibi; **"yeğen ile amca arasındaki olası evliliğe dair Pentateuch'da (*Tevrat'ın ilk beş kitabı*) *açık* bir ifade bulunmadığından bu suskunluğu evliliğin meşruluğuna yorarlardı."**[506] **"Öte yandan Babil Talmud'unda süregelen geleneğe göre; "kız kardeşin kızıyla evlilik" kabul edilmekle kalmaz, değerli ve cömert bir davranış olarak kabul edilerek teşvik edilir."**[507]

Amram'ın kendi halasıyla evlenmesi konusunda Kutsal Kitap'ta

---

501 Yahudi dilinde yohebhedh

502 Bu "H" harfine "illetli harf" denilir ve yazılı olsa bile okunurken düşer, Arapça'da da böyledir.

503 Fuat Aydın, http://www.usuldergisi.com/sayi_2/USL2004205-FAydin.pdf

504 İngilizce tercümede Jochebed

505 Yahudi peygamberlerine göre Musa, MÖ. 1392 yılında Mısır'da doğmuştur.

506 G. Vermes, a.g.e. sh. 93

507 G. Vermes, a.g.e. sh.94

ise hem de çok açık bir hüküm vardır: "**Halanla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü o babanın yakın akrabasıdır.**" Amram ise bırakın cinsel ilişki kurmayı, üstelik de kendi halasıyla evlenmiş ve halasından çoluk çocuk sahibi olmuştur. Yani açıkça Kutsal Kitap'ın hükümlerine karşı gelmiştir. Üstüne üstlük İsrail kavmini Mısır'dan çıkarmakla görevlendirilmiş olan "Allah'ın kulu ve peygamberi" Musa da bu gayri meşru evliliğin ürünüdür.

G. Messadıe'nin yazdığına göre ise; "Musa'nın Kohat'ın oğlu Amram'ın, Kohat'ın kız kardeşi Yokebed'le (kendi halasıyla) olan evliliğinin ürünü olduğu söylenir ki bu, Musa yasasının suçladığı aile içi zinadır. Talmud'a göre ise Yokebed, (bir söylentiye göre yedi kocası da öldüğü için) yüz otuz yaşında tekrar bakire olmuş ve Musa'ya gebe kalmıştır.[508] Ölü Deniz Yazmalarında da bu konuda ilginç hikâyeler vardır.[509] Ama burada Yokevet'in 130 yaşında iken tekrar bakire yapılması Yahudi peygamberlerinin düşünce yapısını anlatması bakımından önemlidir.

Yeniden hikâyemize dönecek olursak, böylece bölüm sona erer ve Tanrı ile Musa kaldıkları yerden sohbetlerine devam ederler. Biraz geç te olsa Musa için bir soy kütüğü icat edilmiştir. Musa, yani Moses, Mısır sarayında ve Mısır kültürü içinde büyür. Daha doğrusu Eski Ahit böyle olduğunu söyler. Ama Ölü Deniz yazmaları da bunun böyle olmadığını yazarak bizi yukarıda açıklamış olduğumuz bir bilgiyi yeniden yazmak zorunda bırakır. "**İsraillilerin Mısır'daki sürgünlüklerinin 152. yılında 136 yaşındayken ölen, Kehat oğlu ve Levili oğlu Amram.**"[510] Amram, Musa'nın babası olarak bildirilen kişidir. Bir sonraki pasajda ise Musa'nın yaşı konusunda bilgi kırıntıları vardır. Amram "**Şölen bittiğinde, oğlunu Harun'u çağırmaya gönder-**

[508] Gerald Messadıe, Musa, sh.591
[509] G. Vermes, Ölü Deniz Yazmaları
[510] G. Vermes, a.g.e. sh.556

di ve oğlu yirmi yaşlarındaydı."[511] Harun'un Musa'nın büyük kardeşi olduğunu da Eski Ahit'ten öğrendiğimize göre; Amram'ın Harun'u çağırmaya gönderdiği oğlunun Musa olduğunu söyleyebiliriz. O zaman 20 yaşlarında olan Musa görüldüğü gibi firavunun sarayında değil, babası Amram'ın yanındadır.

Firavunun kızının sarayda bir prens gibi yetiştirdiği söylenen de işte bu Musa'dır. Ama babasının yanında şölenlere katılırken gördüğümüz bu Musa, Kutsal Kitap'a göre; Sarayda önemli görevlerde bulunmaktadır ve üstelik bu konuda **"Musa büyüdükten sonra bir gün soydaşlarının yanına gitti. Yaptıkları ağır işleri seyrederken bir Mısırlının bir İbrani'yi dövdüğünü gördü."** diye yazar.[512] Musa, **"Çevresine göz gezdirdi; kimse olmadığını anlayınca, Mısırlıyı öldürüp kuma gizledi."**[513]

Soru: Mısır sarayında Mısır kültürü içinde büyüyen ve sarayda önemli bir görevi olan Musa, bir Mısırlıyı neden öldürsün? Hatta böyle bir olaya neden karışsın? Hadi karıştı diyelim, Mısırlıya sadece emir vermesi bile yeterli olurdu. Sarayda önemli bir görevi olan bir adam, basit bir kavgayı neden adam öldürme boyutlarına taşısın?

Bundan daha garip ve ürkütücü olan ise Kutsal Kitap Tevrat'ın tutumudur. Tevrat'a göre, Musa **"çevresine göz gezdirdi; kimsenin olmadığını anlayınca, Mısırlıyı öldürüp kuma gizledi."**[514]

Kimse alınmasın ama bu bir peygamberin davranış biçimi olamaz. Bu olsa olsa cinayet işlemeye meyilli, ruh sağlığı bozuk, soğukkanlı bir katilin davranış biçimi olabilir. Üstelik bunları anlatan da bir Kutsal Kitaptır.

---

[511] G. Vermes, a.g.e. sh.556
[512] Çıkış, 2: 11
[513] Çıkış, 2: 12
[514] Çıkış, 2: 12

MİDYAN HAKKINDA BİR KAÇ SÖZ...

"Aklına geleni işleme,

her ağacı taşlama."

Türk Atasözü

Konuya başlarken önce bir bilgi notu: Şimdi okuyacaklarınız Yahudi peygamberleri ile el ele veren Judeo-Hıristiyan bilgelerin; yüzlerce yıl içinde oluşturdukları ve bugün artık tarihi gerçekler haline getirilmiş olan genel kabuller doğrultusunda, bize sunulan hikâyenin bütünüyle doğru olduğu varsayımından hareket ederek yapılmış olan bir incelemedir.

Bu söylediğimize de bir açıklama getirelim. Bu hikâyede bize anlatılan Midyan ve Mısır hakkındaki bütün bilgiler, bütün çizimler, bütün haritalar Judeo-Hıristiyan uydurmalardır. Bize anlatılan bu hikâyede Kutsal Kitap'ın sözünü ettiği Midyan ve Mısır bize söylendiği yerlerde değillerdir. Yahudi peygamberleri, Judeo-Hıristiyan "inançlılar", bunların bizdeki uzantıları olan ve adına ulema denilen "cahilin önde gidenleri", el ele vererek bize bütünüyle uydurma bir hikâye anlatırlar. Bu anlattıkları hikâyenin içinde yalnız tarihi değil, coğrafyayı da bozarlar, tahrif ederler, değiştirirler. Bu bozmacalar dağların, taşların, ovaların, çöllerin, kentlerin ve hatta bölgelerin, daldan dala konan kuşlar misali havalarda uçarak yer değiştirmesi şeklinde gerçekleşir.

Bu konuları daha sonra ele alacağız ama burada da bir kanıt bırakmamız gerekirse; örneğin Midyanlılar; Kutsal Kitap'ın Keni, Kenit ya da Kenliler diye isimlendirdiği kavimdir. Kutsal Kitap'ın ***"Musa'nın kayınbabasının torunları olan Kenliler, Yahudaoğulları'yla birlikte Hurma Kenti'nden ayrılıp Arat'ın güneyindeki Yahuda Çölü'nde yaşamaya gittiler"*** ayetinde de belirtildiği şekilde, Hicaz'da ya da başka bir yerde değil, Kenan

Eli'nde Galile Gölü'nün kuzeyinde Yakup'un çocuklarıyla iç içe yaşarlar.[515]

Tevrat'ın Kûşlular dediği insanlar da bu Midyanlılardır.[516] Gerçek yurtları da yukarı Galile bölgesinde Akziv kentinin bulunduğu bölgedir. Bu o kadar böyledir ki; Yakup'un çocukları Kenan Eli'ne girdikleri zaman; Yahudi peygamberleri **"Ve Moab Midyan ihtiyarlarına dedi: Öküz kırın otunu yaladığı gibi bu cumhur da şimdi bütün etrafımızı yalayacak. Ve o vakitler Tsippor oğlu Balak Moab kıralı idi."** diye yazacaklardır.[517] Yani Kenan Eli'nde yaşadıkları iyice bilinen Moavlılar, Midyanlıları bölgeye yeni gelen İsra-el kavmi konusunda uyarmaktadır. Bu arada Musa'nın Midyanlı karısının adının da Tsippora olduğunu hatırlatalım.

Bu küçük açıklamadan sonra "genel kabuller içinde" konumuza dönecek olursak; işlediği cinayetten ötürü hiçbir pişmanlık duymayan Musa, öldürdüğü adamı kuma gizledikten sonra cezadan kurtulmak için uzun bir yolculuğa çıkacak ve başka bir ülkeye, Midyan'a kaçacaktır.[518] Bazı kaynaklara göre Midyan bir şehirdir.[519] Ancak doğrusu Midyan ülkesi olmalıdır çünkü Kenan Eli'nin ele geçirilmesi sırasında İsrailliler bu ülke ile savaşacaklar ve krallarını öldürerek halkını da kılıçtan geçireceklerdir.

Eski Ahit'e göre Midyan, **"Kızıldeniz'in doğusuna düşen, Seir Dağı'nın yanından kuzeye doğru uzanan ülkedir ve Midyanlılar'ın İsmaillîler'le ticari ilişkileri vardır."**[520] Burada öncelikle belirtmemiz gereken bu Kızıldeniz'in sizin bildiğiniz Kı-

---

[515] Hâkimler 1: 16

[516] Kûşlular yani Midyanlılar konusunu bu dizinin üçüncü kitabında, Yaratılış bölümünde anlatmıştık.

[517] Çölde Sayım 22: 4 Burada "Tsippor" ismine de dikkat etmelisiniz çünkü Musa'nın evlendiği kadın da Midyanlı Tsippora'dır. İngilizce Tevratlarda Zippor şeklinde yazılıdır.

[518] www.İncil.com

[519] www.kutsalkitaplar.net N.Behar, a.g.k. sh. 35

[520] www.kutsalkitap.net

zıldeniz değil, Sazlık Denizi olarak bilinen ve Hıristiyan edebiyatında "Kamış Denizi" olarak adlandırılan bir yer olduğudur.[521] Şimdi siz buna da inanmazsınız ama Kutsal Kitap'ta bu denizden "Kamış Denizi" olarak söz eder ve Mısır'dan Çıkış kitabında; "Kamış Denizi'ni Geçiş" ara başlığı altında; "Halkı çöl yolundan **Kamış Denizi'ne doğru dolaştırdı.** İsrailliler Mısır'dan silahlanmış olarak çıkmışlardı." diye yazar.[522]

Hala inanmayanlar için bunları yazan Kutsal Kitap'ın internet adresini de dip not olarak veriyoruz. Üstelik bir tane de değildir. "**Kamış** Denizi'ni ikiye bölene, sevgisi sonsuzdur."[523] "arabalarını atlıları attı **Kamış** Denizi'nde boğuldu seçme subayları."[524] "arabalarına atlarına, **Kamış** Denizi'nin suları altında bıraktığını,..."[525] "Rab'bin **Kamış** Denizi'ni önünüzde nasıl kuruttuğunu,..."[526] Daha da vardır ama konu anlaşılmıştır sanıyoruz.

İsmailliler'den kasıt ise, Abraham'ın cariyesinden olan oğlu İsmail'in soyundan geldiklerini belirtmektir. Midyan adının da Abraham'ın Sara'nın ölümünden sonra evlendiği Ketura'dan doğan oğullarından Midyan'ın adından gelmekte olduğu yalanı uydurulur. Bu tilki masalına göre, yöre halkı Midyan'ın etrafında toplandığı için bölge bu isimle anılmaya başlanmıştır. Ama doğru olan bunun tersidir. Çünkü Avram'la ilgili bölümde açıkladığımız gibi; Yahudi tarih yazıcılarının çocuklara ad verirken; bildikleri ülkelerin veya yerlerin isimlerini verdikleri artık kanıtlanmıştır. Yusuf'un kervana satılması hikâyesini anlatırken "Gilead'dan **İsmailîlerin** bir kervanı geliyordu ve onların develeri baharat, pelesenk ve mür yüklü idi ve Mısıra indirmek için gidiyorlardı. Ve Yahuda kardeşlerine dedi: Eğer

---

[521] Sazlık Denizi ve Seir Dağı'nı gerçek yerlerine koyarsanız son derece doğru bir tariftir ve tam da bizim işaret ettiğimiz bölgeyi ifade eder.

[522] Çıkış 13: 18 http//kutsal-kitap.net./bible.

[523] Mezmurlar 136

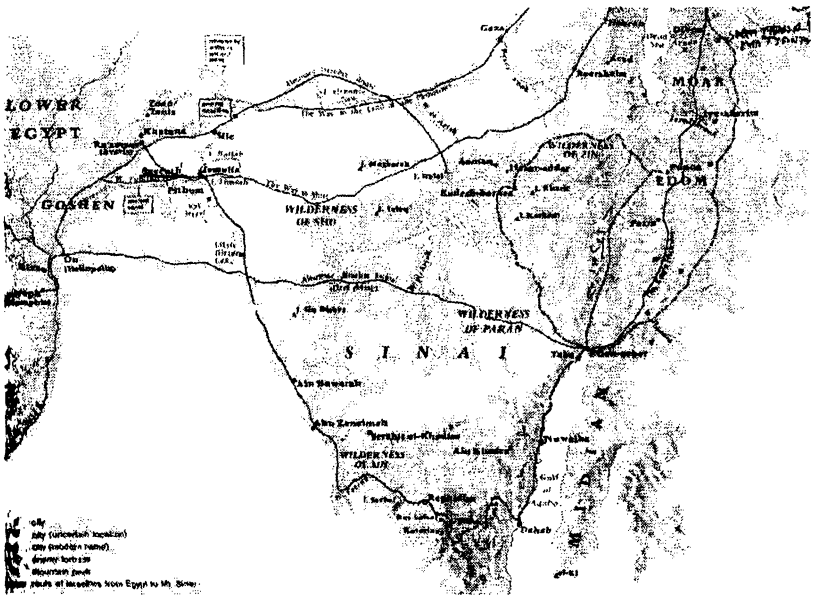
[524] Çıkış 15: 24

[525] Yasanın Tekrarı 11: 34

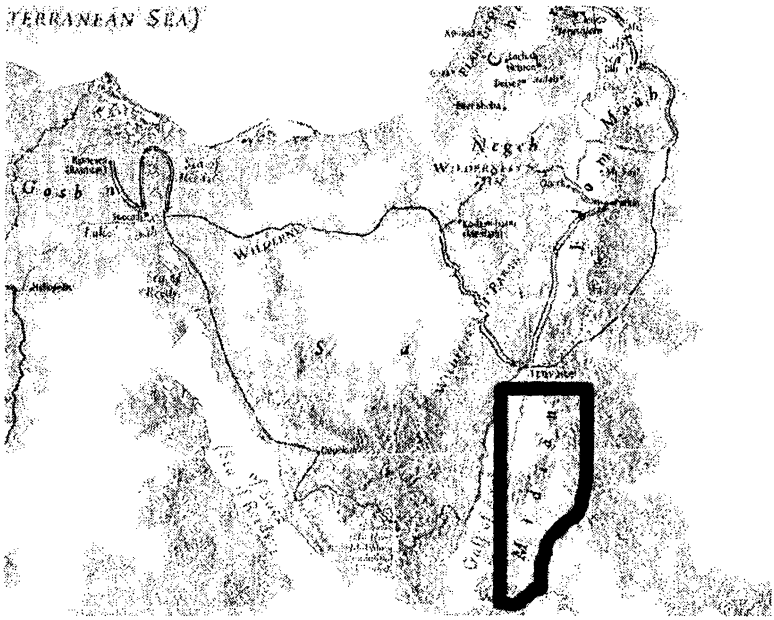
[526] Yeşu 2: 10

kardeşimizi öldürür ve onun kanını gizlersek, ne kazanç var? Gelin ve onu **İsmailîlere satalım** ve elimiz ona dokunmasın; çünkü o kardeşimizdir, etimizdir. Ve kardeşleri sözünü dinlediler. Ve **Midyanîler,** tacirler, geçiyorlardı ve Yusufu çekip kuyudan çıkardılar ve Yusuf'u **İsmailîlere** yirmi gümüşe sattılar." şeklinde yazılanlardan İsmaililerin, Midyanlılar olduğunun anlaşılması gerektiğini belirtmiştik.[527]

Bir başka dinsel kaynağa göre ise; "**Midyan toprakları Hicaz'ın kuzeybatısında, oradan Kızıldeniz'in doğu sahiline, güney Filistin'e, Akabe körfezine kadar uzanan bölgede yer alır.**"[528] Bütün bunlar bize Midyan bölgesinin doğu sınırlarını Akabe Körfezi'nin çizdiği Kuzeydoğu Hicaz'da yer aldığını gösterir ve Judeo-Hıristiyanların uydurdukları haritalar da bunu doğrular... **(Harita 14 ve 15)**

[527] Yaratılış 37: 25-28
[528] www.incil.com

Harita 14-15

Şimdi yine önemli bir tespit: Bu haritalarda gördüğünüz yer gerçek Midyan değil, Judeo-Hıristiyanlar tarafından uydurulmuş olan Midyan'dır. Zaten bu haritalar üzerinde gösterilen hiçbir yer ismi doğru değildir. Bölüm sonunda biz gerçek Midyan'ın nerede olduğu konusunda sizi bilgilendireceğiz ama açıkça söylemek gerekirse; Midyan bölgesi bu uydurulmuş haliyle bile; kaçak Musa'nın gidebileceği yerler arasında akla en son gelmesi gereken yerlerden biridir.[529] İlk olarak yaya kaçan

[529] Gerçek Midyan bu uydurma haritalarda gösterilen yerde değildir. Nerede olduğunu beşinci kitabımızda kanıtlarıyla birlikte ortaya koyacağız ama burada da bir şey söylemek gerekirse; bugün Suriye sınırları içinde bulunan Hermon Dağı'nın eteklerinde bulunan Dan Kenti ve civarından, Akziv'e kadar uzanan bölgedir. Dan Kabilesi de Yakup'un ya da takma adıyla İsrael'in çocuklarından birisi değil, Midyanlı bir kabiledir. Kâhinleri de Musa'nın torunu Yonatan'dır.

bir adam için gerçekten uzak bir bölgedir; efsaneler bu kaçış sırasında Musa'nın sekiz gün aç kaldığını söylerler. Oysa Midyan çok daha uzaktadır. Daha sonra göreceğimiz gibi Mısır'dan çıkış sonrasında İsrail kabilesi bu yolu otuz yılda alabileceklerdir.

İkinci olarak bölge yağmacı çetelerin varlığıyla ünlüdür. Ancak Yahudi tarih yazarları için zaman ve mesafe bir anlam taşımadığından Musa Midyan'a ulaşır ve **"Midyanlı kâhin Reuel'in evine konuk olur."**[530]

Kutsal Kitap bu hikâyeyi şöyle anlatır: "Musa **bir kuyunun başında otururken Midyanlı bir kâhinin yedi kızı su çekmeye geldi. Babalarının sürüsünü suvarmak için yalakları dolduruyorlardı. Ama bazı çobanlar gelip onları kovmak istedi. Musa kızların yardımına koşup hayvanlarını suvardı. Sonra kızlar babaları Reuel'in yanına döndüler. Reuel, 'Nasıl oldu da bugün böyle tez geldiniz?' diye sordu. Kızlar, 'Mısırlı bir adam bizi çobanların elinden kurtardı' diye yanıtladılar, 'Üstelik bizim için su çekip hayvanlara verdi.' Babaları, 'Nerede o?' diye sordu, 'Niçin adamı dışarıda bıraktınız? Gidin onu yemeğe çağırın.' Musa Reuel'in yanında kalmayı kabul etti."**[531]

Bu hikâyenin hiçbir mantık örgüsünden nasibi olmadığı açıktır. Midyan'da bir kuyunun başında işsiz güçsüz oturan bir Musa'dan tutun da; bazı çobanlar tarafından muhtemelen her gün kovuldukları halde yine de kuyuya su çekmeye gelen yedi kıza kadar garip bir hikâyedir. Zaten N. Behar da bütün bunların uydurma olduğunu söylemek için olsa gerek; ortada su çekecek kuyu falan bulunmadığını, bunun bir çeşme olduğunu yazar.

Bu söylediklerimiz için de Kutsal Kitabı kendimize tanık tutarak bir de kanıt bırakalım. "Yakup'un oğlu olan ataları Dan'ın anısına ***kente Dan adını verdiler. Kentin eski adı Layiş'ti. Oyma putu oraya diktiler. Musa oğlu Gerşom oğlu Yonatan ile oğulları sürgüne kadar onlara kâhinlik ettiler. Tanrı'nın Tapınağı Şilo'da olduğu sürece Mika'nın yaptırdığı puta taptılar.***" *Hâkimler 18: 7*

[530] Çıkış, 2: 21

[531] Çıkış, 2: 15-20

"Musa Midyan'a vardığında, dinlenmek için bir çeşmenin yanına oturdu."[532]

Akılsız herifler, madem oraya bir çeşme yaptınız, ne halt etmeye Musa'ya kuyudan su çektiriyor sunuz?

Dahası; Kâhinin yedi kızı görür görmez Musa'nın bir Mısırlı olduğunu anlamışlar, kahraman Musa sayıları birden çok olduğu anlaşılan "bazı çobanları" kovalamış, sonra da çeşme ortada gürül gürül akarken, bütün sürüyü sulamak için kuyudan su çekmiştir. Yedi kızın birkaç saatini alması gereken bir sürüyü sulama işi de çabucak yaptırılmış ve böylece Yahudi peygamberleri tarafından akşam yemeğine de yetiştirilmiştir.

Üstelik Reuel, Musa'yı sadece yemeğe çağırdığı halde, Musa hemen Reuel'in yanında kalmayı kabul etmektedir. Üstüne üstlük Kutsal Kitap daha sonra fikir değiştirecek ve Midyanlı kâhinin adı Yitro olacaktır.[533] İşin ilginç yönü Midyanlı kâhine verilen bu yeni adın bir isim değil, Yahudi dilinde "**Sayın**" anlamına gelen bir kelime olmasıdır. Bunun Türkçe karşılığı "Bay"-dır. Yunanca Septuaginta'da Reuel, Latince çeviride "Tanrı dost'tur" anlamında Reguel olan bu isim; Messadıe'ye göre kesin bir Yahudi adı olduğu halde; Yitro Yahudi dilinde bir kelime değil ve üstelik isim de değil, bir nitelik, bir unvandır.[534] (İngilizce Tevrat'ta Jethro)

Üstelik de bu hikâyede Yitro'nun kızlarına çoban rolü vermek ne tarihi ne bölgeyi hiç bilmemek demektir. Çünkü bölgenin şartlarında ve sözü edilen tarihlerde asıl büyük mucize o kızların akşam evlerine dönebilmeleri olacaktır. Yahudi peygamberlerinin uzun süre yaşadıklarını iddia ettikleri bölgenin ne tarihi, ne de coğrafyası konusunda cehaletin zirvelerinde gezindiklerini daha önce de belirtmiştik.

Yitro'da Musa gibi ilginç bir kişiliktir. Eski Ahit Yitro'nun bir kâhin olduğunu belirtir ama buna çok sayıda itiraz vardır. Bun-

---

[532] N. Behar, a,g,k, sh.36
[533] Çıkış, 3: 1
[534] G. Messadıe, Musa, sh.568

lardan birine göre; **"Musa'nın konuk olduğu Yitro kâhin değil Midyan'ın peygamberlerindendir."**[535] Üstelik de doğrudan Abraham'ın soyundan gelmektedir. Ama başka bir kaynağa göre, **"Eski Ahit'in dediği gibi ne kâhin, ne peygamber ve ne de Abraham'ın soyundan olmayan biridir ve üstelik de Arap'tır."**[536] Bir başka Hıristiyan kaynağa göre ise bunların hiç biri olmayıp **"Midyan mabedinin başrahibidir."**[537] Tevrat ise bize Yitro'nun "Midyan kâhini" ve sürü sahibi olduğunu da bildirir.[538] Bildirdiği bir başka önemli konu ise Yitro'nun Midyanlıların Kenî kabilesinden olduğudur. **"Ve Musa'nın kaynatası Kenî oğulları** hurma ağaçları şehrinden Yahuda oğulları ile beraber Arad cenubunda olan Yahuda çölüne çıktılar ve gidip kavm ile beraber oturdular."[539]

Bunlardan çok daha önemli olan bir bilgi ise G. Messadıe'nin sözünü ettiği bir geleneğin Yitro'yu bir Zerdüşt rahibi olarak tanıttığını yazmasıdır.[540] Siz buraya da kocaman bir işaret koyabilirsiniz.

Meryem ana kandili kılıklı bir Yahudi bilgesinin de "Midyan'ın dini lideri" olduğunu söylediği[541] bu ilginç kişiliğin sahibi Yitro, yani Bay Sayın, kaçak Musa'yı kızı Tsippora (Sippora) ile evlendirir ve sürülerine bakmakla görevlendirir.[542] Bir Yahudi kaynak bize Tsipora'nın **"siyah"** olduğunu söyler.[543] Uydurma içinde uydurma olduğu için üzerinde durmaya değmez. Yani oturduğu ahır sekisi, çağırdığı İstanbul türküsüdür.

Musa'nın bu evlilikten iki çocuğu olur. Musa bu çocuklara Gerşom ve Eliezer adlarını verir. Yahudi tarihinde çok önemli bir rol biçilen Musa'nın çocukları, çok ilginç bir şekilde ne Ya-

---

[535] www.kutsalkitaplar.net
[536] www.unification.net
[537] www.tenth.org
[538] Çıkış, 3: 1
[539] Hâkimler 1: 16
[540] G. Messadıe, Musa, sh.569
[541] N. Behar, sh.36
[542] Çıkış 2: 21
[543] www.sevivon.com

hudi tarihinde ne de Tevrat'ta hiçbir rol almayacak ve unutulup gideceklerdir.

Kutsal Kitap hiçbir şekilde sözünü etmez ama neredeyse bütün dini kaynaklar Musa'nın Yitro'nun yanında bir çoban olarak 40 yıl çalıştığı konusunda ittifak halindedirler. Örneğin bir Hıristiyan kaynak; "**Yitro'nun yanında bir çoban olarak 40 yıl çalıştığı Midyan'a kaçtı.**"der.[544] Bir başkası; "**Musa Midyan ülkesine kaçtı. Orada gurbette yaşadı ve iki oğul babası oldu. Kırk yıl geçtikten sonra Musa'ya çölde melek göründü.**" diye yazar.[545] Bir diğer kaynakta; "**Tanrının çağrısını alana kadar 40 yıl orada yaşadı.**" şeklinde bir ifade kullanır.[546] Hıristiyanların İncil'inde de **"Kırk yıl geçtikten sonra Musa'ya, Sina Dağı'nın yakınlarındaki çölde, yanan bir çalının alevleri içinde bir melek göründü."** diye yazar.[547] Sadece Tevrat bu konuda herhangi bir bilgi vermez.

Bu Midyan konusunu bir bilgi notu ile sonlandıralım. Bilindiği gibi Musa hakkında değişik söylentiler de vardır. Buna göre Musa, firavun II. Ramses'in kız kardeşinin oğludur ve asıl adı da Hozarsif'tir. Kurtulmuş anlamına gelen Musa adını sonradan almıştır. Mısır inisasyon eğitimlerini başarıyla tamamlamış ve Mısırlı bir askeri savunmasız birine saldırdığı için öldürmüştür. Bu sırada bir Osiris rahibidir. Bu olayın ardından oğlunun yerini alacağından korkan firavun, Hozarsif hakkında ölüm emri çıkarmış ama Hozirsif kaçarak Midyan mabedine sığınmıştır. Mabedin Başrahibi Yetro tarafından kabul edilmiş, mabette kaldığı süre içinde bir Osiris rahibinin adam öldürdüğü takdirde yerine getirmesi gereken cezayı ödemiştir. Bundan sonra kendisine "kurtulmuş" manasına gelen Moses (Moshe-Musa) adı verilmiştir. Sonraki dönemde gizemli bilgilere merak salmış, bu konuda bütün kitapları okumuş ve daha sonra ilk kitabı olan "Prensipler" adındaki kitabı yazmıştır. Bu kitap Tev-

[544] www.biblebasiconline.com
[545] www.incil.com
[546] www.tenth.org
[547] İncil, Elçilerin işleri 7: 30

rat'ın Tekvin Kitabını oluşturur. Sonrasında peygamber niteliğine kavuşmuş, gelen vahiyler kanalı ile Tevrat'ı yazmıştır. Yalnızca bu konudaki söylentiler bile birkaç kitabı doldurmaya yeterlidir ama tamamı türlü çeşitli uydurmalardır. Bunların içinde yalnızca (Hindistan'da) **"Mousa veya Musa adları yerliler arasında yaygındır ve Musa Keşmir'de ölmüştür. Hatta yerliler harabe şeklinde kabrini göstermektedirler."** şeklindeki bilgi, içeriği bakımından incelenmeye değerdir.

Bu uydurmalar öyle boyutlara ulaşır ki, Yahudimsi tarihçi P. Johnson, "Antik zamanların Yahudi yazarlarının Musa'yı eski kültürün mimarı olarak görmelerine şaşmamak lazım. Josephus'a göre o zamana kadar **Grekçede bilinmeyen "yasa" kelimesini icat etmiş ve ilk yasa düzenleyen kişi idi."** diye tuttturur. Büyük olasılıkla **Musa'yı Yunanlı zannetmektedir**. İyice avanak olduğundan; "Fenike ve dolayısıyla Grek yazısının ön safhası olan İbrani yazısının icadı da ona mal edilmektedir. Grekler onu kendi tanrılarıyla ve kahramanlarıyla özellikle de Hermes ve Minaros'la özdeşleştirmişlerdi" diye devam eder.[548]

Bize kalırsa bunun tam tersi olmuştur. Bunlardan Hermes cıbıldak bir Yunan tanrısıdır ve Apollon'un ineklerini çaldığı için kulağından tutularak cezalandırılması için Zeus'un yanına götürülmüştür. Hırsızların tanrısı olduğu da söylenir. Minaros'u da biz tanımıyoruz demek ki Yunanlılar da tanımamaktadır.

Bu durumda tarihçimiz ya gerçekten Musa'yı Yunan zannetmekte ya da başka birileriyle karıştırmaktadır ama her türlü atış serbest olduğundan **"Buna göre Musa İsrail yasasını derlerken geniş bir örnek yelpazesine sahipti. Mahkemelerde yetişmişti, okumuştu."** diye devam eder.

Devamı daha da ilginçtir; "Her ne kadar Musa yasası bu anlamda bir Yakındoğu geleneğinin bir bölümü idiyse de, 1901'de Alman arkeologların topraktan çıkardığı kil levhalar üzerinde bir orta Asur dönemi yasası yer almaktadır. Esas Musa yasasına

[548] P. Johnson, Yahudi tarihi, sh. 41

en yakın olanlar belki de bunlardır."[549] Artık iyice coşmuş olduğundan **"Musa'nın akdi eşsizdir, zira devletlerarası yapılan bir akit değil, bir Tanrı-İnsan ittifakıdır. Aslında İsrail toplumu menfaatlerini Tanrınınkileriyle birleştirerek koruma ve refah karşılığında Onu yaşamlarının her safhasında yöneten totaliter bir idareci olarak kabul etmişlerdir"** diye yazmayı da ihmal etmez.[550]

Yani tam olarak" **Bir buldu iki ister, akça buldu çıkın ister"** durumlarıdır. Bizim de "uydur İzak uydur, gece uzun nasılsa" diyecek halimiz olmadığından bu saçmalardan seçmelerin bu kadarıyla yetiniriz. Ancak "Fenike ve dolayısıyla Grek yazısının ön safhası olan **İbrani yazısının icadı"** konusunda bir tek cümle kurmamız gerekiyor. Sou kısa ama ucu özellikle sivriltilmiştir.

O yazıyla ne yazdınız?

Sigmund Freud **"O adam Musa ve monoteistik din"** adındaki çalışmasında şöyle der; Musa aslında Heliopolis'de bir Aton rahibiydi. Başarısızlıkla sonuçlanan din projesini seçtiği bir grup Yahudi köle ile birlikte daha küçük bir çapta devam ettirmek istedi. Musa bir Mısırlı idi. Çocuğu terk etme masalı sadece bir hile idi ve yabancı çocuğu **"Yahudileştirmek"** ve böylece onu **"Milli kuruluş Miti'nin"** merkezine yerleştirebilmek içindir. Yine Freud'a göre o zamanlar daha henüz yarı müşrik olan Yahudiler Musa'nın çok katı kurallarından usanmış ve onu öldürmüşlerdir.

Gelin görün ki; Musa hakkında bu söylenilenlerin hiçbir dayanağı yoktur. Çünkü Musa'nın yaşadığı iddia edilen zamanlarda yazı ancak taşlar üzerine yazılabildiğinden bu okuyup yazma hikâyelerinin hiç biri doğru değildir. Oysa bütün bunların M.Ö.1446 yılı civarında olduğu sanılmaktadır.[551]

Üstelik daha sonra Musa'nın kurduğu söylenilen dini ve hukuki yapının içinde ne Mısır dininden ne de Mısır kültüründen en

[549] P. Johnson, Yahudi Tarihi, sh. 46
[550] P. Johnson, Yahudi Tarihi, sh. 49
[551] www.tenth.org./files

ufak bir iz bile yoktur. Zaten bu fikri ileri süren S.Freud da kitabının bir yerinde, **"Yüksek kademede memur olan bir Mısırlının da dışarıdan gelmiş, uygarlıkta geri bir avuç yabancının başına geçip, onlarla kendi ülkesinden çıkıp gitmesine yol açan olay kestirilebilir gibi değildir."** diye yazarak bu düşüncesinin çok da sağlam temellere oturmadığını kabul eder.[552]

Prof. M. İlmiye Çığ da bu konuda şunları söyler; **"Musa hikâyesinin büyük bir kısmının başka kültürlerden alındığı anlaşılıyor. Freud'a göre Firavunun, kendi yerini alacaklar diye bütün erkek çocukları öldürtmesi olayı, aslında Mısır kaynaklarında bulunmuyor, bu daha sonra Nemrut'un aynı gerekçeyle erkek çocuklarını öldürtmesi hikâyesinden alınmış. Musa adının İbranice anlamı, sudan çıkan/sudan çıkarılandır. O, Mısırlılar İbranice bilemeyeceklerine ve onun da İbrani çocuğu olduğunu bilemeyeceklerine göre bu adı onların vermelerine olanak yok. Ayrıca kral bütün erkek çocukları öldürürken kızının böyle bir çocuk almasını nasıl kabul eder? Tevrat'ın yazdığına göre Musa İsrail Dili'ni bilmiyor. Harun kendisine çevirmenlik yapıyor. Dil bilmeyen nasıl Torah'ı yazabilir? Musa'nın sandık veya sepet içine konarak suya atılması, bulunarak saraya girmesi Akad Kralı 1. Sargon'un hikâyesine uymaktadır"** S.Freud'da; "Musa hakkında bütün bildiklerimiz, Kutsal Kitaplarla Yahudilerin yazılı geleneklerine dayanmaktadır." diye yazarak bu konuya katkıda bulunur.[553]

Bu bilgilere daha önce de vurgulamış olduğumuz gibi Musa'nın adının Kutsal Kitap'ta yazıldığı gibi "Onu sudan çıkardım" şeklinde İbranice olmadığını; Mısır dilinde "Mos = Oğul" şeklinde olduğunu da yeniden ekleyelim. Bu isim konusu artık Yahudiler tarafından da kabul edilmiş gibi görünmektedir. Çünkü Tevrat'ın yeni tercümesinde "Musa, İbranice Moşe (Moshe) çıkarmak anlamına gelen "Maşa" sözcüğünü çağrıştırır" şeklinde bir not vardır.[554]

---

[552] S.Freud, a.g.e. sh.29
[553] S.Freud, a.g.e. sh.11
[554] Kutsal kitap, Çıkış, 2:10 için açıklama

Görüldüğü gibi Tevrat'taki Musa hikâyesi; Nemrut hakkındaki bir efsaneden alınan bir hikâyeyle başlatılmış ve Akat Kralı II. Sargon hakkındaki mitlerden derlenerek Musa'ya uyarlanmıştır. Burada da size yeni bir şey söyleyelim: Bu hikâye için seçilen Musa tipi de Mısır Prensi Sinuhe adında bir masal kahramanıdır. Prens Sinuhe'nin 18. Hanedan krallarından I. Ammenenemmes'in oğlu olduğu söylenir. Sinuhe, Ammenenemmes'in ölümünden sonra tahtın varisi olan Sesotris'e karşı Mısır sarayındaki bir takım entrikalara katılmış; daha sonra cezalandırılmaktan korkarak Suriye'ye kaçmıştır. Orada bir Bedevi şeyhinin kızı ile evlenmiş; bu evlilik nedeniyle kendisi de şeyh olmuştur. İyice yaşlandığı bir sırada Mısır'a dönme arzusu duymuş, Kral I. Sesotris de Sinuhe'yi affederek onu Mısır'a çağırmıştır. Mısır'a dönen Sinuhe onuruna inanılmaz törenler yapılmış ve daha sonra Sinuhe'nin hayatı bir kâtip tarafından kaleme alınarak masallaştırılmıştır.[555] Bildiğimiz kadarıyla bu Sinuhe hakkında bir de kitap yayınlanmıştır.

[555] Ali Narçın, A'dan Z'ye Mısır, sh.331

İKİNCİ BÖLÜM

MUSA; MUSA; BUYUR![556]

"Herşeyi bilmene gerek yok
haddini bil yeter"
Türk Atasözü

Midyanlı kâhin Yitro'nun bilgili biri olduğu ve Musa'ya çok şey öğrettiği söylenir. Bu konuda daha sonra söyleyeceklerimiz de olacaktır. İşte Musa bir yandan kayınbabası Yitro'nun sürüsünü güder diğer yandan karısı ve çocuklarıyla mutlu bir hayat yaşayıp giderken; en olmayacak şey olur ve çölde Musa'nın karşısına "Tanrı" çıkar. **"Musa sürüyü çölün batısına sürdü ve Tanrı Dağı'na, Horev'e vardı."**[557]

Bu Horev dedikleri dağın nerede olduğu henüz bilinmemektedir. Çünkü Judeo-Hıristiyan bilgeler ve onların çömezleri; Galile Gölü'nün kuzeyinde bulunan ve üstelik de ataları Harun'un öldüğü Hor Dağı'nı görmezden gelmeye devam etmektedirler. Buna karşılık Arabistan çöllerinde Horev Dağı arama gayretlerine bü-

---

[556] Hıristiyan kaynaklara göre; Böyle ikileyerek hitap etme şekli, bir dostu selamlamayı ifade etmektedir. Tanrı, yanan çalıda Musa'ya ve Moriya Dağı'nda sunağın yanında duran İbrahim'e bu şekilde hitap etmiştir. Bu şekil aynı zamanda, İsa'nın Yeruşalim için ağlarken kullandığı ve İsa'nın çarmıhtayken karanlığın çöktüğü zaman Babasına yönelttiği hitap şeklidir.www.hıristiyan.net.
Ne var ki çoğu zaman olduğu gibi bu konuda da anlaşamazlar. Çünkü aynı kaynak "Musa'nın isminin 2 defa tekrarlanmış olmasında, mesajda bir aciliyet olduğunu anlamaktayız." diye de yazar. http://www.hristiyan.net. Kutsal Kitap'ın mesajı. Biz de bu avanakların bunları nerelerinden uydurduklarını gayet iyi anlamaktayız.

[557] Çıkış, 3:1,2

yük bir azimle devam etmekte, dahası yerini bilmedikleri bu dağın Sina Yarımadası'nda bulunan Sina Dağı olduğunu da söylemektedirler.

Bu durumda kayınbabası Yitro'nun sürüsünü çölün batısına sürmek ve bu eylemi Sina Dağı'na kadar devam ettirmek hem çobanın hem de sürünün intihar etmesi demektir. Üstelik de söylenilenlere göre Sina Dağı Midyan'ın batısında değil; Sina Yarımadası'nın güneyinde bir yerlerdedir. Dahası nerede olduğu da bilinmemektedir. Midyan'dan batıya doğru hareket eden biri ise; eğer körfezin kuzeyinden geçerek doğruca Akdeniz'e ulaşmamış ise, doğruca Akabe Körfezine ulaşır. Midyan'ın yerini gösteren uyduruk haritalara bakacak olursanız durum açıkça görünecektir.

Bu mantıksızlığı biraz kurcalayınca görürsünüz ki; bu "Çölün batısı" da sonradan uydurulmuştur. H.Örs'ün kullandığı daha eski Tevrat tercümelerinde **"Ve sürüyü çölün arkasına götürdü ve Tanrının Dağı'na, Horev'e geldi."** şeklindedir.[558] Eski Tevratlarda da "VE Musa, kaynatası Midyan kâhini Yetro'nun sürüsünü güdüyordu ve **sürüyü çölün arkasına götürdü.**" şeklindedir. İngilizce Tevratlarda da "**backside of the desert**" şeklinde yine çölün arkası, arka tarafı şeklindedir.[559] Bu haliyle de hiçbir yöne işaret etmez.

Açıkça görüldüğü gibi Türkçe yeni tercümelerde "batısına" şeklinde değiştirilmiştir. Amacın bir yön göstermek olduğu açıktır ve açıkça Arkeolog Emanuel Anati'nin, Horev Dağı'nın Sina Yarımadası'nda değil, haritada gördüğünüz uyduruk Midyan'ın biraz kuzeybatısında olduğu şeklindeki görüşüne işaret edilmektedir.

"RAB'bin meleği bir çalıdan yükselen alevlerin içinde ona göründü. Musa baktı, çalı yanıyor, ama tükenmiyor. 'Çok garip' diye düşündü, 'Gidip bir bakayım, çalı neden tükenmiyor!'"[560] Eski tercümelerde bu cümle de değişiktir ve **"Bir çalı ortasında**

---

[558] H. Örs, a.g.e. sh.67

[559] http.incil.info adresinde de bulunabilir.

[560] Çıkış,3: 3

ateş alevinde ona göründü" şeklindedir.[561] "Lord ya da Rab tanrı Musa'nın yaklaştığını görünce, çalının içinden **'Musa, Musa' diye seslendi. Musa 'buyur' diye yanıtladı."**[562]

Açıkça görüldüğü gibi alevlerin içinden Musa'ya görünen Rab'bin meleği ama Musa'ya dostça seslenen Tanrı'nın kendisidir. Bu durumda yanan çalının alevleri içinde tanrının yalnız mı olduğu yoksa meleklerden bir ya da birkaçının da alevlerin içinde tanrıyla birlikte mi olduğu açıklanması gereken bir soru olmaktadır. Çünkü Messadıe, Kutsal Kitap'ın **"Yanan çalı"** dediği bitkinin **"Geyikotu"** olduğunu, süs ağacı olarak ta dikilen bu bitkinin, boyu bir metreye kadar yükselebilen bir ağaççık olduğunu yazar. Bu bitkinin özelliği ise çok sıcak ortamlarda kendiliğinden tutuşan bir yağ salgılamasıdır.[563]

Bu durumda boyu bir metre bile olmayan bir bitkinin alevleri içinde hem tanrının hem de meleğinin bir arada olamayacağı açıktır. Ama bundan daha garip olan kırk yıldan beri Midyan'da çobanlık yapan; dolayısıyla da hem bölgeyi hem de bölgenin bitki örtüsünü iyi bilmesi gereken Musa'nın, ilk defa bir geyikotu, yani yanan çalı görmüş gibi davranmasıdır. Cehaletin sınırlarında gezindiklerini söylediğimiz "eğitimli Yahudi bilgelerine" Kutsal Kitap yazdırırsanız; başınıza gelecek olan da budur.

Tanrı yani Lord; önce kendini tanıtma ihtiyacı duyar ve Musa'ya. **"Ben babanın tanrısı, Abraham'ın tanrısı, İshak'ın tanrısı ve Yakup'un tanrısıyım"** der.[564] Böylece Tanrı ile Musa'nın tanışmadıkları da ortaya çıkar. Üstelik bu sözlerden açıkça anlaşılan; Tanrı'nın bütün bu saydığı isimlerin tanrısı olmasına karşılık, henüz Musa'nın tanrısı olmadığıdır. Yine de Tanrı Musa'ya isteğini açıklar. "Rab (yani Lord ya da Yahve), **halkının Mısır'da çektiği sıkıntıları "yakından" görmüştür. Feryatlarını duymuştur ve acılarını bilmektedir."**[565]

---

561 Bu değiştirmeler birkaç örnekten ibaret değildir. Ama bu konuya girersek içinden çıkamayız. Ayrı bir kitap konusudur ve ilgilenmek isteyenler için bakir bir konudur.

562 Çıkış, 3:4

563 Messadıe, Musa, sh.571

564 Çıkış, 3: 6

565 Çıkış, 3: 7

İsra-el'in ağzından ateş, burnundan duman çıkarabilen Tanrısı sözlerine devam eder: **"Bu yüzden onları Mısırlıların elinden kurtarmak için geldim. O ülkeden çıkarıp geniş ve verimli topraklara, süt ve bal akan ülkeye Kenan, Hitit, Amor, Periz, Hiv ve Yevus topraklarına götüreceğim."**[566]

Tanrının "nereden" geldiğini bilemeyen Judeo-Hıristiyanlar; bu konuda da yel yepelek, yelken kürek yardıma koşarlar ama getirdikleri açıklama; "Kenan, Hitit, Amor, Periz, Hiv ve Yevus toprakları" için Rab, **hepsi putperest bir kültürde ve çok kötü bir yaşam sürmekte olan bu ulusları, yok etmek ve onların Filistin'deki topraklarını, İsraillilere vermeyi amaçlamaktadır"** şeklinde özrü kabahatinden büyük anlamsız sözler olur. [567]

Böylece bize de İsra-el tanrısının yakın arkadaşları oldukları anlaşılan bu şabalak bilgelerin, ona buna putperest demeden önce, kiliselerindeki ikonaları da görmeleri gerektiğini söylemek kalır. Dahası; "**ağzından ateş, burnundan duman** çıkarmakla" kalmayıp üstüne bir de **"başına şapka taparak sıpa'ya binen"** İsra-el Tanrısını da biz uydurmadık; sizin Kutsal Kitabı'nızda yazıyor. Dahası; bunu söyleyenlerin birisi de Yahve'nin kulu, sizin kahraman kralınız ve peygamberiniz olan Davut. Hani şu evinde "aile putu" bulunduran Moavlı İsra-el Kralı Davut.

Yani Hititli Uriya'nın karısı Betşeva'nın kocası ve de İsa'nın atası olan.

Bitmedi; elerini değil, "**ayaklarını yıkadıktan sonra**" Avram'ın yer sofrasında afiyetle yemek yiyen tanrınızı da biz uydurmadık. Tıpkı aydınlanmak için kandil isteyen tanrınızı da bizim uydurmadığımız gibi.

Bitmedi; bu adı sayılan halklar da Filistinde değil, Kenan Eli'nde Yukarı Galile bölgesinde yaşarlar. Yani önce tarihin coğrafyasını öğrenecek, sonra ukalalık yapmaya kalkışacaksınız.

Bitmedi; bu ulusların ***"çok kötü bir yaşam sürdürdüklerini"*** bütünüyle kıçınızdan uydurmadıysanız, nereden bildiğinizi de söy-

[566] Çıkış, 3:8
[567] www.hristiyan.net

lemeniz gerekir. Bitmedi; bu ulusların yaşamları çok kötü de, sizin donsuz gezen atalarınızın durumu çok mu iyiydi? Yoksa neden tanrınız Musa'ya *"bedenlerinin çıplaklığını örtmek için bunlara keten donlar yapacaksın"* desin ki?[568]

Türkçesi; herkes haddini bilecek; kendine bakmadan ona buna putperest diye saldırmayacak. Hele dördüncüsünü sakladığı için üç adet tanrısı olanlar bunu hiç yapmayacak. Yaparsa da işte böyle anasının örekesini görecek.

Şimdi İsrail'in Tanrısı'nı yalancı çıkarmak adına değil; bir garipliğin altını çizmek adına belirtmemiz gerekir ki yukarıdaki **"Ben babanın tanrısıyım"** sözleri de açıklanmaya muhtaçtır. Çünkü İsrail'in Tanrısı Musa'nın babasının da tanrısı olsaydı; Musa'nın da bu tanrıyı bilmesi gerekirdi. Üstelik anlaşıldığı kadarıyla Musa'ya kendini takdim eden bu Tanrı; Musa'nın tanrısı da değildir. Dahası; **"Ben babanın tanrısı, Abraham'ın tanrısı, İshak'ın tanrısı ve Yakup'un tanrısıyım"** demek kolaydır ama [569] Avraam'ın da, İshak'ın da, Yakup'un da atalarına kavuşmalarının üzerinden 400 yıl geçmiş olduğunu da bilmek gerekir. Dolayısıyla ne Avraam'ı, ne İshak'ı, ne de Yakup'u tanımasına olanak olmayan Musa'ya; kendisinden 400 yıl önce yaşamış oldukları için,bu tanımadığı insanların adlarını saymanın da bir âlemi yoktur.

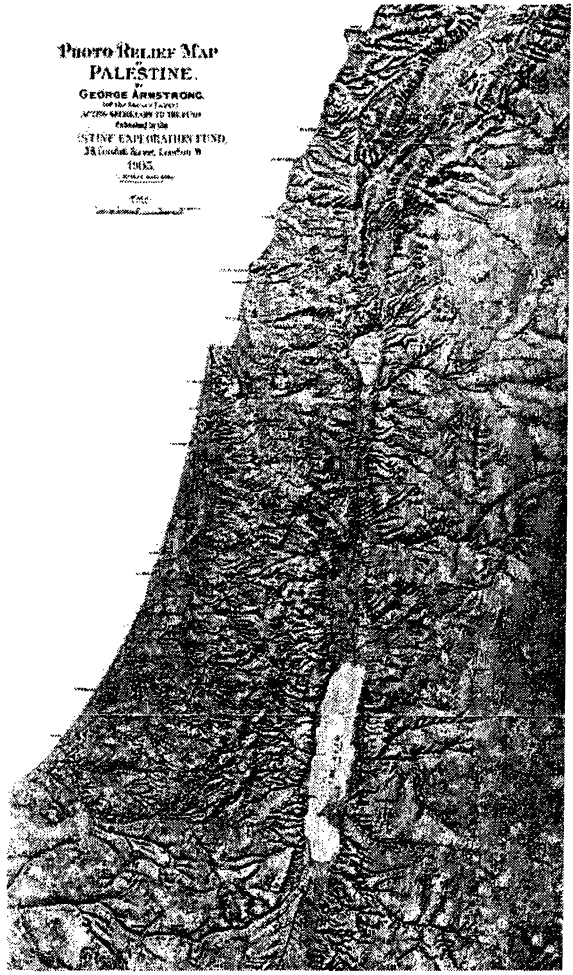
İsra-el kavminin uzak atalarıyla karşılıklı yükümlülükler içeren bir *"antlaşma"* yaptıktan sonra; bu antlaşmanın bir tarafı olan ya da olması gereken İsra-el tanrısının,[570] yüzyıllar boyunca antlaşmanın diğer tarafı olan insan kullarını hiç merak etmemesi, *"birden aklına gelip"* adı geçen uzak ataların uzak torunlarına sesini duyurmaya kalkışmasında da bazı gariplikler vardır. Üstelik Kenan Eli denilen ülkenin **"geniş ve verimli topraklara"** sahip olmadığını bilmek için Tanrı olmaya da gerek yoktur.

Daha sonra yeniden dönmek zorunda kalacağımız bir bilgi notunu tam da burada verelim de bu söylediğimiz sözden ibaret kalmasın. Kenan Eli denilen ve şimdilerde içine Filistin de katılan

---

[568] Çıkış 28: 43
[569] Çıkış, 3: 6
[570] S.Freud, a.g.e. sh.68

bu ülke; Şeria Irmağı, çakma Lut Gölü ve Akdeniz kıyısı arasına sıkışmış bir ülkedir. Alçak, dar ve kışın yağmurlu kıyı bölgesine karşılık, ülkenin en büyük kısmı kurak, çoğu yeri çöl karakterinde dağlık ve yaylalık yerlerdir. Ülkenin iç tarafları bugün de sadece hayvan otlatmaya yaramaktadır."[571] **(Harita 16)**

Harita 16

[571] H.Örs, a.g.e. sh.15

Bir fikir edinmeniz için sunmuş olduğumuz bu haritada; "***Vaat Edilen Ülkenin***" hiç de süt ve bal akan bir görüntüsü olmadığı açıktır. Üstelik İsraillilere yurt olarak vaat edildiği tarihlerde ve daha sonraları da; kıyı şeridi Fenikelilerin ve Filistinlilerin elindedir. Judeo- Hıristiyan haritalarda bile sahil bölgesinin kuzeyinde Fenikeliler, güneyinde Filistinliler vardır. Kuzeyinde Suriye, kuzeydoğu sınırları boyunca sırasıyla Ammonlu, Moavlı ve Edomlu halklar vardır. Güneyi bütünüyle çöldür. Bu sınırlar içinde kalan iç bölgelerde ise Kenanlılar, Hititler, Amorlular, Periziler, Hivliler, Girgaşlılar, Yevuslular, Amelekler ve daha pek çok kavim yaşar. O günlerde de ondan sonraları da tarihin en belalı coğrafyalarından biridir.

Bugün Akdeniz kıyı şeridine de sahip olan İsrail Devleti'nin yüz ölçümünün 22 bin km. kare olduğunu bilirsek; İsrail Tanrısının vaat ettiği "**Süt ve bal akan geniş ve verimli**" toprakların bu tanıma uymadığını da görürüz. Bir Tanrının bütün bunları bilmemesi olacak iş değildir. Üstelik de bu toprakları birilerine "**mülk olarak**" verecekse.

Zaten işin doğrusu; Kutsal Kitap'ta süt ve bal akan ülke deyiminin aslında Mısır için kullanıldığıdır. Çölde Musa'ya karşı isyan edenler Musa'ya şunları söyler; "***Bizi çölde öldürtmek için süt ve bal akan ülkeden çıkardın. Bu yetmiyormuş gibi başımıza geçmek istiyorsun.***"[572] Demek ki süt ve bal akan ülke de gitmeye çalıştıkları Kenan Eli değil, çıkmaya çalıştıkları Mısır'dır.

İşte İsra-el kavminin uzak atalarıyla karşılıklı yükümlülükler içeren bir "antlaşma" yaptıktan sonra 430 yıl boyunca yükümlülüklerini hiçbir şekilde hatırlamayan bu "unutkan" Tanrı'nın Musa'dan istediği ise, firavunla görüşerek halkını Mısır'dan çıkarmasıdır.[573] Çünkü Tanrı büyük bir cömertlikle yukarıda anlattığımız Kenan Eli'ni onlara yurt olarak bağışlamıştır.[574]

---

[572] Çölde Sayım 16: 13

[573] Bu görüşme konusunda Hıristiyanların din adamlarının bile şiddetli itirazları vardır. Yuhanna 5: 37'ye göre, Musa'nın ne Tanrı'yı görmüş olması ne

Bir Tanrı elbette istediği ülkeyi istediği kişiye bağışlayabilir ama sözlerinden de açıkça anlaşılacağı gibi, Tanrının halkına "mülk olarak" bağışladığı yerler yani "**Kenan, Hitit, Amor, Periz, Hiv ve Yevus toprakları**" sahipsiz ve boş yerler değil, başka halkların yaşadığı topraklardır. Dahası, bütün bu kavimlerin de birer adet tanrıları olması gerektiğinden, bir araya geldiklerinde İsra-el'in Tanrısı'nı rahatça dövecekleri de düşünülebilir.

Üstelik bilebildiğimiz kadarıyla birilerine bir şey verebilmek için önce o şeye sahip olmak gerekir. Yani cebinizde üç kuruşunuz yoksa birilerine değil "mülk" sadaka bile veremezsiniz. Üstüne üstlük; Amorluların kötülüğünden koruyamadığı bir kabileyi Mısır'a göç ettirerek "topraklarını" kaybetmesine neden olan bir tanrının, bütün bu söylediklerini nasıl yapabileceği de bilinmezliğini korumaktadır. Söyleyecek daha çok şey var ama hem "bilimsel" olmayacak, hem de yeterince "***Anti-semitist yazılı saldırıda***" bulunmuş durumdayız.

Üstelik Mısır'dan çıkıştan sonra bu tanrı İsra-el kabilesini vaat ettiği topraklara da götürmeyerek Şur çölüne sokacak ve onları kırk yıl boyunca çölde dolaştıracaktır. Tevrat'ta belirtilen neden o sıralarda Kenan Eli'nde savaşlar olduğudur. O sıralarda Kenan Ülkesi'nde savaşlar oluyorsa ve hem Tanrı, hem de Yahudi peygamberleri bunu biliyorsa; İsra-el kavminin Mısır'dan çıkması için bu kadar acele eden İsrail tanrısının dünyadan habersiz bir tanrı olduğu da düşünülebilir.

Ayrıca İsrail'in tanrısının, halkını Mısırlıların elinden kurtarmak için neden bir "**aracı**"ya gereksinim duyduğu da biraz anlaşılmaz olmaktadır. Avram'ın karısı Sara'yı haremine alan Mı-

---

de onunla konuşmuş olması mümkün değildir. Çünkü "Siz hiçbir zaman O'nun ne sesini işittiniz ne de şeklini gördünüz." gerçeği vardır.

574 Kenan ülkesinde süt ve bal akmaz ama Afrika, Asya ve Avrupa'nın doğal buluşma noktası olmak gibi "Stratejik" bir önemi vardır. Asya ve Afrika arasına kurulmuş bir köprü gibidir. Bu köprüyü tutarsanız güneydekiler yani Mısırlılar kuzeye çıkamaz. Kuzeydekiler de güneye inemezler. Bu özelliği nedeniyle de tarihin en çok savaş görmüş bölgelerinden biridir.

sır Firavununu korkutmak için bir aracıya gerek duymadığı; Sara ile Avimelek olayında da açıkça görüldüğü gibi "doğrudan" müdahalelerle sorunu yerinde çözdüğü bilindiğinde daha da anlaşılmaz olmaktadır. Üstelik de doğrusunu elbette tanrı bilir ama yanlış yerde ve yanlış kişiyle konuşmaktadır. Yer yanlıştır çünkü Horev Dağı'nın Mısır'da değil Sina'da olduğu yazılıp çizilir. Oysa kurtarılacak olan halk Mısır'da bulunmaktadır.

Kişi yanlıştır çünkü Musa'nın 40 yıldan beri Midyan'da yaşadığı düşünülecek olursa, Mısır'da onu hatırlayan bile kalmamı olmalıdır. Üstelik dili tutuk, iyi konuşamayan biridir. Üstüne üstlük o sırada seksen yaşlarında olması gerekmektedir. Bu durumda; çölde gezen garip bir çobanın yerine bu teklifin, Mısır'da var olduğu söylenen İsra-el halkının tanıyıp güvendiği ve dolayısıyla sözünü dinleyeceği itibarlı birilerine, mesela marifetli bir Yahudi bilgesine yapılması daha iyi bir seçenek olurdu gibi görünmektedir.

Zaten aslına bakarsanız Musa da tanrının özellikle seçtiği biri değil gibi görünmektedir. Çünkü Kutsal Kitap'ın eski tercümelerinde kullanılan kelime "**rast geldi**" sözcüğüdür ve açıkça tesadüfen karşılaşma anlamındadır. Kutsal Kitap'ta buna tanıklık eder. "Mısır kralına gideceksiniz ve ona diyeceksiniz; İbranilerin tanrısı **Yahve bize rast geldi** ve şimdi rica ederiz, çölde üç gün yol gidelim."[575]

Üstüne üstlük Musa da bu öneriden memnun olmamıştır. İtiraz etmeye başlar. "**Ben iyi konuşan biri değilim, çünkü dili tutuk ağır biriyim**"[576] Bu itiraz üzerine tanrı; "**Ben konuşmana yardımcı olacağım. Ne söylemen gerektiğini sana öğre-**

---

[575] H. Örs, a.g.e. sh.68 Aslında bütün Mısır'dan Çıkış hikâyesinin arka planında bu istek vardır. Yakup'un soyunun firavundan istediği, Mısır'a üç gün uzaklıkta bir yerde tanrıları için kurban kesmeleridir. Hikâyenin özünde; "Bizi bırak, yurdumuza dönelim" şeklinde bir talepleri yoktur. Kurban kesmek bahanesiyle Firavundan izin alarak Mısır'a üç günlük yol kadar bir uzaklığa gittikten sonra, kaçıp gideceklerdir. Hikâyenin üzerinde oynaya oynaya bu hale getirmişlerdir.

[576] Çıkış, 4: 10

teceğim" der.[577] Musa itirazlarını sürdürür. **"Aman, ya Rab, ne olur benim yerime başkasını gönder."**[578]

Buradaki Rab kelimesi Türkçe tercüme için özel olarak uydurulmuştur. Sakar adamlar olan Judeo-Hıristiyanlar yine yardıma koşarlar; **"Bu kelimenin İbranicesi Yahve'dir"** derler."[579] Yani Musa aslında "Aman, ya Yahve, ne olur benim yerime başkasını gönder." demiştir. Yeni Dünya Tercümesinde de **"Beni bağışla Yehova"** şeklindedir.[580]

Bu da Yahudi peygamberlerinin bir kere daha suçüstü yakalanmış olmaları demektir. Çünkü Tanrı ile Musa henüz tanışma aşamasındadır ve Yahve henüz Musa'ya adını söylememiştir. Dolayısıyla Musa'nın bu ismi bilmesi olanaksızdır. Tanrının ismini bilmeyen Musa'nın Tanrıya ismiyle hitap edebilmesi ise bundan da olanaksızdır.

Ancak Musa'nın bu itirazları Tanrıyı **"öfkelendirmek"**ten başka bir işe yaramaz. **"Öfkelenen"** İsrail tanrısı Musa'ya dikkatlice okumanızı önerdiğimiz şu sözleri söyler: **"Ağabeyin Levili Harun var ya! dedi. Bilirim o iyi konuşur. Hem şu anda seni karşılamaya geliyor. Seni görünce sevinecek. Onunla konuş, ne söylemesi gerektiğini anlat. İkinizin konuşmasına da yardımcı olacak, ne yapacağınızı size öğreteceğim. O sana sözcülük edecek, senin yerine halkla konuşacak. Sen de onun için Tanrı gibi olacaksın."**[581]

Önemli bir konu olduğu için eski tercümeyi de buraya almamız gerekiyor. *"Senin kardeşin Levili Harun yok mu? Bilirim ki o iyi söyler... Ve ona söyleyeceksin ve sözleri onun ağzına koyacaksın ve ben senin ağzınla ve onun ağzı ile beraber olacağım ve yapacağınız şeyi size göstereceğim... **Ve o senin ağzın olacak** ve sen onun için tanrı gibi olacaksın."*[582]

---

[577] Çıkış, 4: 12
[578] Çıkış. 4: 13
[579] www.hristiyan.net
[580] Çıkış 4: 13
[581] Çıkış, 4: 14-16
[582] Çıkış 4: 14-17 Kaynak H. Örs, a.g.e. sh. 68

Tevrat'ın bu anlaşılması zor ifadeleri yüzyıllar boyunca din bilimcilerin ve araştırmacıların açıklamaya çalıştığı ama açıklamak şöyle dursun, daha çok karıştırmayı başarabildikleri konulardan biridir. Musa'nın doğumu ve sonrasında hiç sözü edilmeyen ve neredeyse seksen yıl sonra "birden" hatırlanan bir Harun'un icat edilmesi, bu hikâyeyi daha da karıştırmaktan öte hiç bir anlam taşımaz. Üstelik bu Harun'un hem iyi konuşan biri olması hem de aradan kırk yıl geçtikten sonra Musa'yı karşılamaya geliyor olması bundan daha gariptir. Bu durumda Tanrının Musa'dan önce Harun'la konuşmuş olması gerektiğini, dolayısıyla Tanrısal vahyin Musa'dan önce Harun'a verilmiş olduğunu akıl edemeyen Yahudi peygamberini dę ayrıca kutlamak gerekmektedir. Dahası da var; Batılı yazarlar Harun'un "yarım kardeş" olduğunu da yazarlar ama bu yarımlığın anadan mı, babadan mı olduğu konusunda bir bilgi yoktur.[583]

Tanrının Musa'yı tanrı gibi, Harun'u da onun peygamberi gibi göstermesi ve daha sonra görüleceği gibi mucizeleri de Musa'ya değil Harun'a yaptırması da açıklanması zor olan konulardan biridir. Ama bundan sonra gelen ve "**O sana sözcülük edecek, senin yerine halkla konuşacak.**" ya da daha doğrusu "**Ve o senin ağzın olacak**" cümlesi birçok araştırmacıyı; Musa'nın İsraillilerin konuştuğu dili bilmediği ve bu nedenle Harun'u konuşturduğu sonucuna ulaştırmıştır.

Üstelik haksız da değillerdir. Örneğin, daha önce de vurgulamış olduğumuz gibi Prof. M. İlmiye Çığ; **Tevrat'ın yazdığına göre Musa İsrail Dili'ni bilmiyor. Harun kendisine çevirmenlik yapıyor. Dil bilmeyen nasıl Torah'ı yazabilir?** demektedir.[584] Mısır asıllı Messadıe'de de; "**Eski Mısır dili kuramsal olarak Sami dillerin akrabasıdır ama Mısır diliyle konuşan Musa'nın Kenanlılar ya da Bedevilerle anlaşmış olması mümkün değildir.**" diye yazar.[585] Tersi de doğrudur ve "Mısırlı olmayan" Musa'nın Mısır dilini bilmediğine işaret eder.

---

[583] Serbülent Turunç biliyordur.
[584] M. İlmiye Çığ, İbrahim Peygamber, sh.74
[585] Messadıe, Musa, sh.566

Ancak burada yine gözden kaçırılan nokta; Tanrının "Onunla konuş, ne söylemesi gerektiğini anlat. **İkinizin konuşmasına da yardımcı olacağım**" sözleridir. Tarihçilerin, dil bilimcilerinin, din bilimcilerin ve benzerlerinin ne düşündüğünü bilemeyiz ama bizim bu sözlerden anladığımız şey şudur: Musa'nın kardeşi olduğu söylenilen ve seksen yıl sonra birdenbire hatırlanan Harun'la Musa'nın konuşmasına da tanrı yardımcı olacaktır. Ki bu da; kardeş oldukları ileri sürülen iki kişinin tanrının yardımı olmadan anlaşamayacaklarının açıkça söylenmesi demektir.

Daha açık söyleyelim: Kutsal Kitap'ın anlatısı içinde Musa'nın kardeşi Harun Mısır'dan gelmektedir. 430 yıl boyunca Mısır'da yaşadığı söylenilen İsra-el kavminin son kuşağından olması gereken Harun'un, Mısır dilini bilmediğini düşünmek saflıktan öte bir şey olur. Bu durumda hem Mısır'daki İsraillilerin konuştuğu dili hem de Mısır dilini bilen Harun'un; "kardeşi" ile konuşmasına tanrının yardımcı olacak olmasının bir tek sonucu vardır. Mısır'da doğan, Mısır saraylarında büyüyen, iyi bir eğitim almış olan ve Mısır'da yüksek dereceli bir memur olduğu söylenilen Musa, ne Mısır dilini ne de İsra-ellilerin konuştuğu dili bilmemektedir.

Peki, bu nasıl mümkün olabilir? Bu sorunun da bir tek cevabı vardır ve o da Musa'nın ne İsra-elli ne de Mısırlı olmadığıdır. Ne var ki bu yanıt da içindeki soruyu elinden tutarak beraberinde getirir. Musa ne Mısırlı ne İsrailli değilse kim olabilir. Bu sorunun yanıtı da Musa'nın geldiği yere bakarak söylenebilir; Midyanlı bir Arap! Şimdi daha önce yazmış olduğumuz bir Kutsal Kitap kaydını hatırlamamız gerekiyor. Dan oğulları "Oyma putu oraya diktiler. **Musa oğlu Gerşom oğlu Yonatan ile oğulları sürgüne kadar onlara kâhinlik ettiler.** Tanrı'nın Tapınağı Şilo'da olduğu sürece Mika'nın yaptırdığı puta taptılar."[586]

Şimdi siz Musa'nın kayınbabası Yitro hakkında söylediklerimizi yeniden değerlendirebilirsiniz ama bunun için biz size bir

---

[586] Hakimler 18: 30-31

bilgi notu daha verelim. Bu Yitro daha sonra çölde Musa'yı ziyarete gelecek; Musa'ya bir takım direktifler verecek; Kutsal kitap Tevrat da Musa'ya verilen bu talimatların ne olduğunu yazacaktır.[587] Dahası da var; Yahudi peygamberleri "**Talmud mucizeler için kutsama kavramını Moşe'nin kayınpederi Yitro'dan alır**" diye de yazarlar.[588] Bu kadar da değildir; Yahudi peygamberleri Yitro konusunda şunları da yazarlar; *"Talmud bu kutsamayı, Tora'daki şu bölümden almıştır. Yitro, tanrının Yisrael'e yaptığı tüm bu iyilik ve onu Mısır'dan kurtarması karşısında memnuniyetini ifade etti. Yitro şöyle dedi; **"Sizi Mısır'ın ve Paro'nun elinden kurtaran Yahve mübarektir."***[589]

Ancak Tevrat'ın eski tercümelerine göre böyle olmamıştır çünkü Yitro, Yahve diye bir tanrının varlığından habersiz olduğu için, "**Elohim**" yani Tanrılar için hediye getirmiştir. Bununla da kalmamış ve Harun ile İsrail'in bütün ihtiyarları, Musa'nın kaynatası ile beraber tanrının huzurunda ekmek yemişlerdir.[590]

"Ve Musa'nın kaynatası Yetro Allah için yakılan takdime ve kurbanlar aldı ve Harun ile İsrail'in bütün ihtiyarları, Mu-

---

[587] Ertesi gün Musa halkın davalarına bakmak için yargı kürsüsüne çıktı. Halk sabahtan akşama kadar çevresinde ayakta durdu. Kayınbabası Musa'nın halk için yaptıklarını görünce, "Nedir bu halka yaptığın?" dedi, "Neden sen tek başına yargıç olarak oturuyorsun da herkes sabahtan akşama kadar çevrende bekliyor?" Musa, "Çünkü halk Tanrı'nın istemini bilmek için bana geliyor." diye yanıtladı,"Ne zaman bir sorunları olsa, bana gelirler. Ben de taraflar arasında karar veririm; Tanrı'nın kurallarını, yasalarını onlara bildiririm." Kayınbabası, "**Yaptığın iş iyi değil**" dedi, "Hem sen, hem de yanındaki halk tükeneceksiniz. Bu işi tek başına kaldıramazsın. Sana ağır gelir. **Beni dinle, sana öğüt vereyim.** Tanrı seninle olsun. **Tanrı'nın önünde halkı sen temsil etmeli, sorunlarını Tanrı'ya sen iletmelisin. Kuralları, yasaları halka öğret, izlemeleri gereken yolu, yapacakları işi göster.** Bunun yanısıra halkın arasından Tanrı'dan korkan, **yetenekli, haksız kazançtan nefret eden dürüst adamlar seç**; onları biner, yüzer, ellişer, onar kişilik **toplulukların başına önder ata.** Halka sürekli onlar yargıçlık etsin. Büyük davaları sana getirsinler, küçük davaları kendileri çözsünler. Böylece işini paylaşmış olurlar. Yükün hafifler. **Eğer böyle yaparsan,** Tanrı da buyurursa, dayanabilirsin. Herkes esenlik içinde evine döner." Mısır'dan Çıkış 18:13-23

[588] A.Parry, a.g.e. sh.51

[589] A.Parry, a.g.e. sh.51

[590] Çıkış 18:12 H. Örs, a.g.e. sh.89

sa'nın kaynatası ile beraber, Allah'ın huzurunda ekmek yemek için geldiler."[591]

S.Freud bu garip durum için; "Musa, demek oluyor ki, konuşması ya bir tutukluğu ya da bir başka özrü içermektedir. Bu yüzden firavunla yaptığı ileri sürülen pazarlıklarda kardeşi olduğundan söz açılan Aaron'un yardımına başvurur hep" diye yazar.[592] Freud'un sözünü ettiği bilgi ise bizim yukarıda söylemiş olduklarımızın bir doğrulaması gibidir. **"Ve senin kardeşin Harun senin peygamberin olacaktır. Sana emrettiğim bütün şeyleri sen** (Harun'a) **söyleyeceksin ve kardeşin Harun Firavuna söyleyecek."**[593]

Burada bir bilgi notu olarak belirtmemiz gerekir ki; Musa'nın konuşma özrü yalnız Kutsal Kitap'ın bu bölümü için geçerlidir. Daha önce bir konuşma zorluğundan söz edilmediği gibi bundan sonraki bölümlerde de böyle bir özürden bahsedilmez. O kadar bahsedilmez ki; Yasa'nın Tekrarı kitabında bütün bir kitap boyunca Musa; hiçbir konuşma zorluğu çekmeden bütün bu hikâyeleri tekrar edecektir. Bu kadarla kalmayacak ve Yahudi peygamberlerinin iddiasına göre; kırk günlük konuşma hacmine sahip olan sözlü Tora'yı da hiçbir konuşma zorluğu çekmeden birilerine aktaracaktır. O birileri de başka birilerine anlatacak, sözlü Tora 2 bin yıl boyunca böyle aktarıla aktarıla, bunları yazmayı akıl edebilen bir Yahudi peygamberine kadar "hiç bozulmadan" gelecektir.

İşte tam da burada Yahudi peygamberlerinin hiç düşünemedikleri bir soru; serseri mayın gibi tarihin derinliklerinden çıkıp gelmekle kalmaz, tam da bu noktada patlar.

Soru: Firavunla pazarlık etmek için bu dili bilen Aaron'un tercümanlığına muhtaç olan bir insan; nasıl olup da Mısır da doğmuş, büyümüş, saraylarda eğitim görmüş olabilir?

---

[591] Çıkış 18: 12
[592] S.Freud, a.g.e. sh.49
[593] Çıkış 7:1-5

Bilgi notu: "Firavunun kızı onu bulup evlat edindi ve kendi oğlu olarak yetiştirdi. Musa, Mısırlıların bütün bilim dallarında eğitildi. Gerek sözde, gerek eylemde güçlü biri oldu."[594]

BEN BEN OLANIM!

"Düşünmeden konuşmak,
nişan almadan ateş etmeye benzer."
Türk Atasözü

Biz bunları tartışırken Yahudi peygamberleri de boş durmadığı için bu arada Yehova, Musa'ya, **"Kuşkun olmasın, ben seninle olacağım. Seni benim gönderdiğimin kanıtı şu olacak: Halkı Mısır'dan çıkardığın zaman bu dağda bana tapınacaksınız."** deyince Musa kendisi için; "ben neysem o'yum" diyen ama Yahve olduğu iddia edilen varlığa sorar; **"İsraillilere gidip, beni size atalarınızın tanrısı gönderdi dersem ,'adı nedir' diye sorabilirler. O zaman ne diyeyim?"**[595]

Bu sorunun yanıtı dünya tarihine geçmiştir: **"Tanrı, 'Ben Ben'im' dedi. İsraillilere de ki, beni size 'Ben Ben'im' diyen gönderdi."**[596] Ve ilave eder: **"İsraillilere de ki, 'Beni size atalarınızın Tanrısı, İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı YAHVE gönderdi.' Sonsuza dek adım bu olacak. Kuşaklar boyunca böyle anılacağım."**[597]

Açıkça görüldüğü gibi Musa; ***"ben babanın tanrısıyım"*** diyen tanrıyı tanımamakta, adını da bilmemektedir. Tam da bu nedenle tanrıya adını sormaktadır. Böylece tanrı ismini ilk olarak Musa'ya söylemiş ve Kutsal Kitap'ta Yahve adı ilk defa kullanılmış olur. Önemli bir bilgi notu olarak vurgulamamız gerekir ki; bu olaydan önce Tevrat'ta tanrının adı El ya da Elohim şeklindedir. El, boğalarla ilişkilendirilir ve Boğa El olarak tanınır.

---

[594] İncil, Elçilerin İşleri 7:21-22
[595] Çıkış, 4:13
[596] Çıkış, 4:14
[597] Çıkış, 3:15

Kenan Eli'nin en büyük tanrısı olan El, erkek, patriyarkal ve hükmeden bir tanrıdır.[598] Bu özellikleri aynen Yahve'ye de geçmiştir ve Yahve de erkek, patriyarkal ve hükmeden bir tanrı özelliklerine büründürülür. Daha doğrusu Kutsal Kitap'ın içindeki tanrının ismi bu noktadan itibaren değiştirilmeye çalışılmaktadır. Yani birileri, kendilerinin olmayan bir dinsel metnin içine kendi tanrılarının adını monte etmeye başlamışlardır.

Kanıtımız da vardır: **"Yaratılış kitabının ilk otuz dört ayetinde "Elohim" ismi, tam otuz üç kere yer almaktadır."**[599] Daha sonra bu Elohim'e bir Yahve ismi eklenecektir. **"Yehova (YHWH) Elohim" ismi, takip eden kırk beş ayette, yirmi kez yer alır."**[600] Daha sonra Elohim ismi sessizce ortadan kaldırılacaktır; **"Gene takip eden yirmi beş ayette "Yehova" ismi, on kez yer alır."**[601]

Dahası da var: "Yaratılış kitabının İbrani metinlerinde, Tanrı için iki değişik isim kullanılmıştır. Bu isimlerden birisi, ***Elohim'*dir. Diğer isim ise, *Yehova'*dır.** İsimler, birbirleri ile asla karıştırılmamışlardır. Bazı bölümlerde tamamen, bazılarının büyük bir kısmında Tanrı'nın Elohim ismi kullanılmıştır. Kalan kısımlarda ise Yehova ismi kullanılmıştır."[602] Aynı kaynak bu konuda şu bilgiye de yer verir. ***"Elohim"* ismi, ilk olarak bir cins isimdir; hem İsrail'in Tanrı'sı, hem de pagan kültürlerin tanrıları için kullanılmıştır** (*'El* ismi gibi). Diğer taraftan **YHWH, bir özel isimdir, İsrail'in Tanrı'sına özgüdür."**

Elohim konusu açılmışken devam edelim: Yahudi peygamberlerinden birisi olduğu söylenen Yeremya; *"Onun için bu kez onlara gücümü, kudretimi tanıtacağım. O zaman adımın **Adonay** olduğunu anlayacaklar"* diye yazarak Elohim'in yanına bir de Ado-

---

598 R. Elliot Friedman, a.g.e. sh 48

599 www.hristiyan.net. Tanrının Çeşitli isimleri Olayı adındaki makale.

600 www.hristiyan.net. Tanrının Çeşitli isimleri Olayı.

601 Bütün bunları yazan akılsız bilge daha sonra da yukarıda yazılanlarda nasıl bir düzen gördüyse artık; **"Tanrı'nın isimlerinin kullanımında tespit edilen bu düzenin tesadüften öte olduğu kesindir"** şeklinde bir ekleme yapacaktır.

602 www.hristiyan.net. Tanrının Çeşitli isimleri Olayı.

nay ekler.[603] Türkçe tercümelerde ise bu Adonay ismi hiç yoktur çünkü soytarının teki bu Kutsal Kitap ayetini "Bunun için, onlara tanıtacağım, işte, bu defa elimi ve ceberrutumu onlara tanıtacağım ve bilecekler ki, ismim **Yehovadır**" şekline çevirerek Adonay ismini Yehova ile değiştirmiştir.

Eşeği eşkin, kalemi keskin Judeo-Hıristiyanlar yine yel yepelek yelken kürek yardıma koşarlar ve bu kere de; **"Ortodoks Yahudiler üçüncü emri çiğnememek için, YHWH ismini kullanmazlar, O'nun yerine, "Tanrı" anlamına gelen Adonay ismini kullanırlar"** diye yazarlar.

Gene özürleri kabahatlerinden büyüktür çünkü On Emir'in üçüncüsüyle yasaklanan isim için; **"Yahve isminin günlük yaşamda aldığı yeri ortaya koymuştur. Yahve ismi, sadece selamlaşmalarda ya da yeminlerde kullanılmamış, bütün mektupların başından sonuna kadar değişik yerlerde karşımıza çıkmıştır"** diye yazan da aynı makaledir. Aslında amaçları bu mektuplarda "Elohim ismine ise, asla rastlanmamıştır" şeklinde bir savunma yapmaktır ama devamında **"Yahve isminin istisnasız kullanımına, Kutsal Yazılara özgü selamlaşmalarda rastlanmaktadır** (Hâkimler 6:12; Mezmurlar 129:8; Rut 2:4). **Hahamların birbiri ile selamlaşırken Yahve ismini kullanmaları mecburidir"** diye yazdıkları için savunmadan çok *itirafa* benzemektedir. Allah akıl dağıtırken kötü niyetlerle ücra köşelerde gereksiz işlerle uğraşırsanız başınıza gelecek olan da budur.

Burada yine hemen belirtmemiz gerekir ki bu ayette geçen Yahve ismi Türkçe tercümede "Rab" olarak değiştirilmiş ve üstelik **"RAB: İbranice 'Yahve.'** Yahve sözcüğüyle 14. ayetteki Ehye (Ben'im) sözcüğü aynı fiilden (olmak fiilinden) türetilir." şeklinde ilginç bir açıklama yapılmıştır.[604] Bazı kaynaklarda ise

---

[603] Yeremya 16:21:

[604] Çıkış, 3: 15 için yapılan dip not açıklaması. İngilizce tercümede ise; "the LORD God of your fathers" şeklindedir. Hristiyanlar ise durumu daha da eğlenceli kılan bir açıklama yapar ve "Ayet 12'deki; 'Ben olacağım ...' ve ayet 14'deki; 'Ben'im' ifadelerindeki 3. kişiyi temsil etmektedir. Tanrı kendisi konuştuğunda 'Ben'im' şeklinde konuşuyor, biz O'nun hakkında konuştuğu-

"Ben ben olacağım" şeklinde yer alır. E. Friedman; "**Ben olduğu gibi olanım**" şeklindeki bu sözcüklerin kökünün, Yahve adının köküyle aynı olduğunu yazar.[605] P. Johnson da Musa'nın "ismi ne derlerse" şeklindeki bu soruyu **Elohim'e sorduğunu** ve "Ben olduğu gibi olanım" yanıtını aldığını yazar.

Açıkça görüldüğü gibi adı sorulan Elohim, yani Tanrılar, soruya adını söyleyerek yanıt veren YHVH'dir. Bu da YHVH'nin nasıl birdenbire icat edilmiş olduğunun tek başına kanıtıdır. P. Johnson "Yahudi dilinde bu sözcüklerin kökü, Yahve adının kökleriyle aynıdır." der.[606] Yani Y=Ben, H=olduğu, V=gibi, H=olanım =YHVH.

Bize göre ise doğru çeviri "Ben neysem oyum" şeklinde olmalıdır ama böyle bir yanıt "Sana ne" gibi bir anlam da taşıyacağından sakıncalı görülmüş olabilir. Haham bar Mamal'ın yazdığına göre ise Kutsal Kitap'ı yazan Yahudi peygamberlerinin alayı yalancının önde gidenleridir çünkü böyle bir şey hiç olmamıştır. Olayın birebir görgü tanığı olduğu anlaşılan hafızası kutsanmış haham Mamal'ın büyük bir kesinlikle yazdığına göre; "**Tanrı ona şöyle dedi. Adımı tanımayı öğreneceksin. Ben edimlerime göre adlandırılacağım. Zaman zaman Kadiri mutlak Tanrı'yım. Bazen bana Zebaoth, bazen Elohim denilecek.** İmansızlara karşı savaştığım zamanlar adım Zebaoth'dur.[607] *İnsanların günahlarının cezalarını tayin ettiğim zaman Kadiri* mutlak Tanrı'yım; dünyaya merhamet duyduğum zamanlar ise adım Yahve, çünkü bu ad, merhamet vasfını ifade etmektedir."[608]

---

muzda 'O'dur' şeklinde konuşuyoruz. Rab kelimesi (Yahve olarak da karşımıza çıkmakta) *tüm nesillerin kuşaklar boyunca kendisine tapınırken* kullandıkları isimdir. İncil'de Markos 12: 36'da ve Romalılar 10: 13'de Rab kelimesi, Mesih İsa olarak karşımıza çıkmaktadır" derler. www.hristiyan.net

605 R. Elliot Friedman, a.g.e. sh.114

606 P. Johnson, Yahudi Tarihi, sh. 113

607 Sabaoth: Tam olarak "Tsabaot"tur. Ibranice "ordular" anlamına gelir ve genelde "Yahve Tsabaot (orduların tanrısı)"nı ifade etmede kullanılır. Bir de orduları olsaydı...

608 Daniken, Kıyamet Günü, sh.65

Gelin görün ki Cohn-Sherbok'ta, bu ifadenin doğru olmadığını ve hafızası kutsanmış dindar haham efendinin kutsal sözlerinin aslında şöyle olduğunu yazar. *"Ben yaptıklarımla isimlendirilim. Yarattıklarımı yargıladığımda **'Elohim'** diye çağrılırım; isyancıya karşı savaşırken **'Şaday'** diye isimlenirim; fakat dünyaya merhamet ederken adım **'Yahve'** olur."*[609]

Demek ki yukarıdaki Kadiri mutlak Tanrı **Elohim**, imansızlara karşı savaştığı zaman **Şaday**, dünyaya merhamet duyduğu zamanlar adı Yahve'dir. Elohim'in 'Tanrılar,' Şaday'ın Kenanlıların Dağ Tanrısı olduğunu yeterince belirttik. Yahve'yi tanımadığımız için bir şey söyleyemiyoruz ama o da Moavlı İsra-el Kralı Davut'un "ağzından ateş, burnundan duman çıkıyor" diye tanımladığı varlık olmalıdır.

Bundan daha da ilginç olan İsrail'in tanrısının Musa'ya söylediği şu sözlerdir; "**Halkımın Mısırlıların gözünde lütuf bulmasını sağlayacağım. Gittiğinizde eli boş gitmeyeceksiniz. Her kadın Mısırlı komşusundan ya da konuğundan altın ve gümüş takılar, giysiler isteyecek. Oğullarınızı, kızlarınızı bunlarla süsleyeceksiniz. Mısırlıları soyacaksınız.**"[610]

Bu arada Tanrının "**Seni benim gönderdiğimin kanıtı şu olacak**" sözüne de birkaç cümleyle de olsa değinmek gerekir. Ne dünya tarihinde, ne de dinler tarihinde bu kadar garip bir kanıt henüz yazılmamıştır. Çünkü açıkça anlaşıldığı gibi ve çok haklı olarak Musa; Mısır'da yaşadığı söylenilen İsra-ellilerin kendisini ciddiye almaları için, kendisini tanrının gönderdiğine dair bir kanıt istemektedir. Tanrının da buna itirazı yoktur ve bu kanıtı vereceğini söylemektedir. "**Seni benim gönderdiğimin kanıtı şu olacak: Halkı Mısır'dan çıkardığın zaman bu dağda bana tapınacaksınız.**"

İşte kanıtın garipliği de buradadır. Yani Musa önce Mısır'a gidecek; orada yaşadığı söylenen İsraillilere kendisini atalarının tanrısının gönderdiğine ikna edecek, bütün bunları yaptıktan sonra firavunla uzun uzun pazarlıklar edecektir. Bununla da

---

[609] D&L. Cohn-Sherbok, a.g.e. sh.87
[610] Çıkış, 3:21-22

kalmayacak ve İsra-ellileri bir şekilde Mısır'dan çıkaracak, Horev ya da Sina ya da Tanrı dağına götürecek, bu dağda halkı tanrıya tapınmaya ikna edecek ve ancak ondan sonradır ki, **"İşte beni size tanrının gönderdiğinin kanıtı"** diyebilecektir. Neresinden bakarsanız bakın tuhaf ötesi bir kanıttır. Sadece bölüm editörü Yahudi peygamberinin akılsızın teki olduğunu kanıtlar.

Musa'nın tanrıyla yüz yüze yaptığı bu sohbette Musa'nın kayınbabası Yitro'nun bir rolü var mıdır bilinmez ama İsrail'in tanrısının bu sözlerinden sonra Musa kayınbabası Yitro'nun yanına döner ve ona, "İzin ver, Mısır'daki soydaşlarımın yanına döneyim" der, "Bakayım, hâlâ yaşıyorlar mı?" Yitro, "Esenlikle git" diye karşılık verir.[611] Burada Musa'nın **"Bakayım hala yaşıyorlar mı?"** sözleri, Musa'nın Midyan'da uzun zaman kaldığının bir işaretidir.

Sonunda Musa Mısır'a doğru yola çıkar. **"Böylece Musa karısını oğullarını eşeğe bindirdi; Tanrı'nın buyurduğu değneği de eline alıp, Mısır'a doğru yola çıktı."**[612]

Bu arada adı bilinmeyen eski firavun ölmüş ve onun yerine yine adı bilinmeyen yeni bir firavun gelmiştir. Bu da bize Musa'nın Midyan'da uzun bir süre kalmış olduğunu yeniden doğrular. Ancak Musa henüz yoldayken Rab Musa'ya **"Mısır'a döndüğünde, sana verdiğim güçle bütün şaşılası işleri firavunun önünde yapmaya bak"** der ve ilave eder; **"Ama ben onu inatçı yapacağım. Halkı salıvermeyecek."**[613]

Biraz sonra değineceğimiz gibi Yahve'nin bu tutumu gerçekten gariptir ama gariplikler bu kadarla kalmaz. İsrail'in Rab'bi sözlerine devam etmektedir. **"Sonra firavuna de ki; İsrail benim ilk oğlumdur."**[614]

Bir kere daha ya Tanrı açıkça yalan söylemekte ya da yine Yahudi peygamberleri Kutsal Kitaplarına yalan yanlış şeyler yazmaktadır. Çünkü aynı Tanrının **"Ben İsrail'in babasıyım, Efra-**

---

[611] Çıkış, 4 :18
[612] Çıkış, 4 :20
[613] Çıkış, 4: 21
[614] Çıkış, 4: 22

yim de ilk oğlumdur" dediği de Kutsal Kitap'ın özenli kayıtları arasında yer almaktadır.[615]

Efrayim de kim diyorsanız; biraz sonra da söyleyeceğimiz gibi, Mısır'a vezir olan Yusuf'un, Kenan Eli'nde yaşayan ve mesleği **'hırsızlık'** olan oğlu Efrayim'dir. Dahası; İsra-el tanrısının ilk oğlu olan Efrayim'in Ezer ile Elat adındaki oğullarını, **"hayvanlarını çaldıkları için"** Gatlılar öldürmüştür.

Kutsal Kitap'ta aynen şöyle anlatılır: **"Ülkede doğup büyüyen Gatlılar Ezer'le Elat'ı öldürdüler. Çünkü** (Ezer ile Elat) **onların sürülerini çalmaya gitmişlerdi. Babaları Efrayim günlerce yas tuttu. Akrabaları onu avutmaya geldiler."**[616]

Açıkça görüldüğü gibi ya İsra-el'in tanrısı ilk oğlunun kim olduğunu bilmemekte ya da Yahudi peygamberleri Kutsal Kitap'a yalan yanlış şeyler yazmaktadırlar. Bunun başkaca bir açıklaması yoktur ve olamaz.

Bu ifade Tevrat'ın eski tercümelerinde **"İsrail, oğlum, ilkimdir"** şeklindedir.[617] Burada Tanrı'nın bu ilk oğlu İsrail'in , "tanrıyla boğuşan" anlamına gelen İsra-El adını bizzat koyduğu Yakup mu, yoksa tüm İsrail halkı mı olduğu da tartışmaya açık bir konudur. Çünkü Yahve'nin **"iyilik ettiği"** ilk kadının Abraham'ın karısı Sara olduğunu Tevrat'ın kayıtlarından bilmekteyiz. Bu durumda ilk oğulun da Sara'nın oğlu İshak olması gerekmektedir. Oysa Rab açıkça ilk oğlunun, İshak'ın oğlu Yakup yani İsra-el olduğunu bildirmektedir.

Üstelik Yahudi peygamberlerinin yazdıklarına göre, İsra-el'in tanrısı yalnız Avraam'ın karısı Sara'ya değil, İshak'ın karısı Rebeka'ya "iyilik" etmiştir. Bunun nedeni Sara'dan sonra Rebeka 'nın da kısır çıkmış olmasıdır. Tevrat bu iyiliği şöyle anlatır: **"İshak karısı için RAB'be yakardı, çünkü karısı kısırdı. RAB İshak'ın yakarışını yanıtladı, Rebeka hamile kaldı."** [618]

---

[615] Yeremya, 31: 9
[616] 1. Tarihler 7: 21-22
[617] M. İ. Çığ, a.g.e. sh.98
[618] Yaratılış, 25: 21

Üstüne üstlük İsrail'in tanrısının iyilik ettiği kadınlar sadece Sara ve Rebeka ile sınırlı değildir. Daha sonra aksi gibi Yakup'un karısı Rahel de kısır çıkınca; Tanrı Rahel'e de iyilik edecek ve böylece Yusuf'un doğmasını sağlayacaktır. **"Tanrı Rahel'i anımsadı, onun duasını işiterek çocuk sahibi olmasını sağladı. Rahel hamile kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. 'Tanrı (*yani El*) utancımı kaldırdı. RAB bana bir oğul daha versin!' diyerek çocuğa Yosef-El (Yusuf) adını verdi."**[619]

Ölü Deniz yazmalarında da Yusuf; Tanrıya **"Baba"** diye hitap ederek bu söylediklerimizi doğrulayacaktır.[620]

Ancak ne var ki; Yakup'a İsra-el adını verdikten sonra **"İsrail benim ilk oğlumdur."** diyen İsrail'in tanrısı işleri karıştırmaktadır. Çünkü bu durumda İsrail'in tanrısı yalnızca Rebeka'ya ettiği iyiliği üstlenmekte ve yaptığı söylenilen diğer iyilikleri reddetmektedir. Bu durumda Rab'bin önce Sara'ya "iyilik ettiğini" ve bu iyiliğin sonucunda İshak'ın doğduğunu; daha sonra da Rahel'e iyilik ettiğini ve böylece Yusuf'un doğduğunu söyleyen Yahudi peygamberleri doğruyu söylemiyorlar demektir.

Açıkça görüldüğü gibi Yahudi peygamberlerine yalancı diyen de İsrail'in tanrısıdır ve bu durumda yine bütün kuşkular Yahudi peygamberleri üzerinde toplanmaktadır.

Bir diğer olasılık daha vardır ve o da **"İsrail, oğlum, ilkimdir"** şeklinde olan sözleriyle Tanrının tüm İsra-el kavmini kastetmekte olduğudur.[621] Çünkü Rab sözlerine devamla Mısır firavunu için de **"Sana, bırak oğlum gitsin, bana tapsın, dedim. Ama sen onu salıvermeyi reddettin. Bu yüzden senin ilk oğlunu öldüreceğim"** demiştir.[622]

Ancak bu da Yahudi peygamberleri üzerinde toplanan kuşkuları ortadan kaldırmaya yetmemektedir. Çünkü bu durumda

---

[619] Yaratılış, 30: 22 Siz oradaki Rab sözcüğünü kaldırır ve yerine El kelimesini koyarsanız; herşey daha anlaşılır olacaktır. Bu arada bütün Yusuflara isimlerinin doğrusunun "Yosef-El" olduğunu da hatırlatmış olalım.

[620] G. Vermes, a.g.e. sh. 552

[621] M. İ. Çığ, a.g.e. sh.98

[622] Çıkış, 4: 23

İsra-el kabilesinin tümü doğrudan "**tanrının oğulları**" olmaktadır ve hepsinin anneleri şaibe altındadır. Üstelik Yahudi peygamberlerinin yazdıklarına göre İsra-el'in tanrısı bu sözleri firavuna değil, Musa'ya söylemiştir. Üstüne üstlük Musa henüz yoldadır, yani henüz Mısır'a ulaşmamıştır. Mısır'a ulaşmadığına göre firavunla görüşmüş de olamaz.

Bunun kanıtı da yine Tevrat'da yazılıdır. "Lord yani Türkçe tercümedeki **Rab yolda, bir konaklama yerinde Musa'yla karşılaştı, onu öldürmek istedi. O anda Sippora keskin bir taş alıp oğlunu sünnet etti, derisini Musa'nın ayaklarına dokundurdu. *'Gerçekten sen bana kanlı güveysin'* dedi. Böylece Rab Musa'yı esirgedi."**[623]

Yahudi peygamberleri sayesinde durum yine iyice karışmış ya da karıştırılmıştır. Tanrının, çölde bulduğu daha doğrusu "**rast geldiği**" ve türlü vaatlerle ikna ederek Mısır'a gönderdiği Musa'yı, üstelik de bütünüyle tesadüf olduğu yazılan ikinci bir karşılaşma sonrasında "**yolda, bir konaklama yerinde**" öldürmek istemesinin hiçbir açıklaması yoktur. Dahası; "Tanrı Musa'yı öldürmek istedi." de ne demektir? Yani tanrı Musa'yı öldürmek istemiş ama bunu beceremediği midir? Musa'yı öldürmek için üzerine hamle etmiş ama ulaşamamış mıdır? Tanrının öldürme isteği ile Sippora'nın keskin bir taş bulup oğlunu sünnet etmesine kadar geçen zaman içinde ne olmuştur? Dahası Musa'nın oğlu neden sünnetsiz gezmektedir? Haydi, geziyor diyelim, sünnetsiz olduğu nasıl görülebilmiştir?

Musa'nın bu ölümden kurtulmasının oğlunun sünnet derisi sayesinde olduğu vurgulanarak; çok tanrılı 'pagan'[624] dinlerin bir uygulaması olduğuna daha önce dikkat çektiğimiz sünnet konusu, amacını da aşar bir şekilde abartılmak isteniyorsa durum daha da vahimdir. Tevrat "Sippora keskin bir taş alıp oğlunu sünnet etti, derisini Musa'nın ayaklarına dokundurdu." şeklinde yazar ama bu ifadesinin doğrusu; "**derisini Onun ayaklarına dokundurdu**" şeklindedir.

---

[623] Çıkış, 4: 24-26

[624] Aslında sadece bilimsel olsun diye yazdık.

Bunun kanıtı da Tevrat'ta Çıkış bölümünün 4: 25 ayeti için getirdiği *"Musa'nın: İbranice 'Onun' açıklamasıdır."*[625] Yani buraya Musa ismi sonradan eklenmiştir. Tevrat'ın Yeni Dünya Çevirisinde de açıkça yazılıdır. **"Sonunda Tsippora bir çakmaktaşı alıp oğlunu sünnet etti ve "sen bana kan güveyisin" diyerek sünnet derisini onun ayaklarına attı."**[626]

Eski Tevratlarda da aynıdır. "Ve Tsippora keskin bir taş alıp oğlunun gulfesini kesti **ve onun ayaklarının dibine attı** ve dedi; Gerçekten sen bana kan güveyisin."

Bu durumda *"onun" ifadesiyle Sippora'nın, oğlunun sünnet* derisini Musa'nın değil, Yahve'nin ayaklarına dokundurduğu ve Musa'nın affının bu sayede olduğu da yeteri kadar açıktır.

Messadıe, Tsippora'nın bu hareketini "Çünkü Tanrısal Öfkenin, oğlunu sünnet ettirmeyerek Ahit'in, bütün inanmış ve Ahit'le bağlanmış İbranilerin oğullarını sünnet ettirmelerini isteyen buyruğunu çiğnemiş olan Musa'ya yönelmiş olduğunu anlamıştır" diyerek açıklamaya çalışır.[627]

Bunun devamında Sippora'nın söylediği **"Gerçekten sen bana kanlı güveysin"** sözleri de Musa'ya değil, Yahve'ye söylenmiş olmalıdır. Bunun kanıtı da yine Tevrat'ta yazılıdır. Lord der ki; **"Bana kocam diyeceksin, artık efendim demeyeceksin"**[628] Eski Tevratlarda daha açık yazılıdır. ***"RAB diyor, bana İşi diyeceksin ve bana artık Baali demiyeceksin."***[629]

Buradaki işi sözcüğünün karşılığı "kocam" olarak, Baali'nin karşılığı da "efendim" olarak verilir ama Baal'in ne olduğunu bildiğimize göre, doğrusu Tanrı-Tanrılar olmalıdır. Dipnotunda verdiğimiz İngilizcesinde açıkça yazılan "Lord" bu söylediğimizin doğrulamasıdır. Bir sonraki ayet de bu söylediğimizin

---

625 Çıkış, 4: 25 açıklaması. Sh.72

626 Çıkış 4 :25

627 Messadıe, Musa, sh.571

628 Hoşea, 2: 16 ""In that day," declares the LORD, "you will call me 'my husband'; you will no longer call me 'my master.'

629 Hoşea 2: 16

kanıtını oluşturur. *"Ve onun ağzından Baalların adlarını kaldıracağım ve artık adları ile anılmayacaklar."*[630]

Devamı daha da ilginçtir. **"Ve seni ebediyen kendime nişanlıyacağım; evet, seni doğrulukla ve hakla ve inayetle ve rahmetlerle kendime nişanlayacağım. Ve seni sadakatle kendime nişanlayacağım ve RABBİ tanıyacaksın."**[631]

Üstelik bu kadar da değildir. Tevrat şunu da yazar; "Çünkü kocan seni yaratandır. O'nun adı her şeye egemen Rab'dır."[632] Eski Tevrat'ta daha açık yazılıdır; **"Çünkü kocan seni Yaratandır; onun ismi orduların RABBİDİR ve seni fidye ile kurtaran İsrail'in Kudüs'üdür; ona bütün dünyanın Allah'ı denecektir."**

Bu iş Hezekiel'in Kitabı'nda Yeruşalim için söylenen **"ve sen boy attın ve büyüdün ve süsler süsü oldun; memelerin belirdi ve saçların uzadı ve sen açık ve çıplaktın. Ve yanından geçtim ve seni gördüm, işte, çağın sevgi çağı idi ve senin üzerine eteğimi yaydım ve çıplaklığını örttüm"**[633] rezaletine kadar gider. Buradaki "üzerine eteğimi yaydım" ifadesinin karşılığı da bildiğiniz cinsel ilişkidir.

Daha başka örnekleri de vardır ve Kutsal Kitap'ın birçok yerinde Tanrı koca, İsra-el de karıdır. Yeremya'nın Kitabı'nda Tanrı kendisini **"Bakire İsra-el'in kocası"** olarak tanımayı şart koşmuştur. İsra-el de nasıl bakireyse artık; bulduğu her ağacın altında fahişelik etmektedir. Yine Yereya'nın Kitabı'nda şöyle anlatılır **"Ve Kral Yoşiya'nın günlerinde RAB bana dedi: Dönek İsrail'in ettiği şeyi gördün mü? Her yüksek dağın üzerine ve her yeşil ağacın altına gidip orada fahişelik etti. Ve gördüm ki, dönek İsrail zina etmiş olduğundan ötürü, onu boşayarak kendisine boş kâğıdını verdiğim zaman, hain kız kardeşi Yahuda yine korkmadı ve gidip o da fahişelik etti. 9 Ve vaki**

---

630 Hoşea 2: 17

631 Hoşea 2: 19-20

632 Yeşeya, 54: 5 "For your Maker is your husband--the LORD Almighty is his name--the Holy One of Israel is your Redeemer; he is called the **God of all the earth."**

633 Hezeki-el 16: 7-8

oldu ki, zinasının velvelesiyle diyar murdar oldu ve taşlarla ve ağaç kütükleriyle zina etti."[634]

Açıkça gördüğünüz gibi konu gittikçe tatsızlaşmakta olduğundan devam etmenin bir anlamı yoktur. Bu Yahudi peygamberlerinin takıntılı herifler olduğunu da daha önce söylemiştik zaten.

Sünnet edilenin Musa'nın oğlu değil, Musa olduğunu yazan S.Freud da bu durum karşısında şaşkınlığını gizleyemez ve şunları yazar; "Tevrat sünnet âdetini bir yandan ilk atalara kadar götürür ve ona Tanrıyla İbrahim arasındaki anlaşmanın bir simgesi gözüyle bakar. Öte yandan, Tevrat'taki kapalı-karanlık bir yerde Tanrının Musa'ya kutsal töreleri boşladığı için kızıp canını almak istediği, ancak Midyanlı olan karısının kocası Musa üzerinde çarçabuk bir sünnet eylemine girişerek onu ölümden kurtardığı dile getirilir. Ama bütün bu yerler asıl metinde başvurulan, dolayısıyla bizi yanıltmaması gereken bozmacalardır."[635] Bu açıklamanın ışığında sünnet edilenin Musa, ayaklarına sünnet derisi atılanın da Tanrı olduğu tartışmasızdır.

Burada bu sünnet konusu hakkında daha önce söylediklerimize ek olarak bir şeyler daha söylememiz gerekiyor. Sünnet tarihin en eski dönemlerinden beri bilinen bir uygulamadır. Bütün Eski Dünya halkları arasında sünneti bilmeyenler sadece Hint-Germen kavimler ve Fin Ukrayna halklarıdır.[636] Mısır'da sünnet çok yaygın bir uygulamadır ve İ.Ö.2400 yıllarına ait bir Sakkara freskinde bir sünnet töreni gösterilir. Bunun dışında çeşitli kaynaklarda sünnetin dört bin yıl önce de bilindiğine ve uygulandığına dair bilgiler vardır. Mısır'da doğup firavun sarayında büyüdüğü iddia edilen Musa'nın sünnetli olmaması, sünneti bilmemesi ve oğlunu sünnet ettirmemiş olması çok da akla ya-

---

[634] Yeremya 3: 6-10

[635] S.Freud. a.g.e. sh.41

[636] Bu sünneti bilmeyen Hint-Germen kavmine bir işaret koymak gerekir. Çünkü çok önemli bir bilgidir ve hem İsrail kavminin bölgede yeni olduğuna, hem de İsrail kavminin bölgenin diğer halklarından farklı olarak sünneti neden bilmedikleri konusunda ileride söyleyeceklerimiz olacaktır.

kın bir olasılık değildir.[637] Ama yukarıda anlatılan hikâyeden Tanrı'yı çıkarırsak geride kalan Musa'dan başka biri de yoktur.

Bu durumda Sippora'nın sünnet derisini dokundurduğu kişi eğer tanrı değilse Musa'nın kendisidir. Nitekim Gerald Messadie Sippora'nın "oğlundan kestiği deri parçasıyla Musa'nın cinsel organına dokunduğunu" yazar. [638] Ama sünnet edilen Musa ise, bu da doğru olamaz. Bu durumda dokunulan cinsel organ da Yahve'ninki olmalıdır.

Bu hareketin simgesel bir anlam taşıdığı ve böylece sünnetli olmayan Musa'yı sünnetli bir erkek yaptığı şeklinde yorumlar da vardır. Oysa yukarıda söylemiş olduğumuz gibi Musa Mısır kökenli ise sünnetsiz olması pek akla yatkın değildir. Ama eğer Midyanlı ise bu hikâye anlaşılabilir hale gelir.

Bunu en iyi bilecek durumda olan insan da ***'Gerçekten sen bana kanlı güveysin'*** diyen Sippora'nın kendisidir. Üstelik ne İsraelli, ne de Mısırlı değil, Midyanlı bir kadın olduğu söylenen Sippora'nın da; sünneti değilse bile İsrail'in Tanrı'sının bu sünnet emrini bilmesine imkân yoktur. Musa'nın Midyan'da kırk yıl yaşadığını düşünecek olursak; Sippora'nın keskin bir taşla sünnet ettiği oğlunun da yaklaşık bu yaşlarda olması gerektiği ortaya çıkar ki; zaten anlamsız olan bu hikâye koskocaman bir saçmalık haline gelir.

Üstelik Musa'nın bir değil, iki oğlu vardır. "Böylece Musa karısını **oğullarını eşeğe bindirdi**; Tanrı'nın buyurduğu değneği de eline alıp Mısır'a doğru yola çıktı."[639]

Üstüne üstlük Sippora ile evlendikten sonra kırk yıl Midyan'da kalmış olan Musa'nın; bu oğullarının da sünnet çağını çoktan geçmiş, 40 yaşlarına yakın kocaman adamlar olmaları gerekir. Bu iki kocaman adamla Sippora'nın aynı eşeğe nasıl binebildikleri konusunu ise sormuyoruz bile. Ama yukarıdaki söylediklerimizden şu sonucu da çıkarabiliriz. Bu hikâyede anlatılan Mu-

---

[637] Musa'nın bir Midyanlı olduğunu söylediğimizi hatırlamanız gerekir.
[638] Messadie, a.g.e. sh.572
[639] Çıkış, 4: 20

sa; bir Mısırlı Musa'dan daha çok Midyanlı bir Musa'ya yakın durmaktadır.

Yüksek dereceli bir Mason üstadı olduğu için Yahudi kültürünü çok iyi bilen Hayrullah Örs de konuya tam bu noktada katılır ve bu hikâyenin önce 1886 yılı tercümesinden, sonra da 1956 yılı çevirisinden alıntılar yaparak şunları yazar. "Burada ulusal tanrı, kendi halkının alameti olan sünnetliliği göremediği için, daha az öncesinde kendisiyle anlaşma yaptığı Musa'yı gecenin karanlığında öldürmek istiyor. Eskiden -hatta şimdi bile- birçok Arap kabilelerinde sünnet, delikanlıların evlenecekleri zaman yapılırdı. Tsippora, Yahve'ye klanı adına oğlunun sünnet derisini -bir çeşit kurban olarak- kesip sunuyor. Tsippora'nın dediği de şudur; "hatan dammim." Dammim Türkçeye doğru olarak, kan diye çevrilmiştir. Hatan da damat, koca, güvey anlamındadır. Tsippora bunun için acı bir alayla oğlu için; sen benim için kan güveysi oldun, demektedir. Oğlunun geleneklere göre sünnet edilmesi sayesinde artık yalnız kendisi değil, bütün soyu Yahve'nin öz kulları arasına giren Musa, artık Mısır'a gidebilirdi."[640]

Bu konuda bizim söyleyeceğimiz ise; bunların kıvırtmalı yorumlar olduğu ve Sippora'nın keskin bir taşla sünnet ettiği insanın Musa'nın kendisi olduğunu neden Freud'den başka kimsenin akıl edemediğidir. Çünkü Tanrı'nın öldürmek istediği doğrudan Musa'nın kendisidir başka birisi değil. Bunu kabul ettiğiniz anda bütün hikâye anlaşılabilir bir hale gelecektir. Tanrısal öfkenin Musa'ya yöneldiğini gören Sippora çabucak yaptığı söylenen bir operasyonla kocasının hayatını kurtarmıştır. Bu durumda Sippora'nın sünnet derisini kimin ayaklarına dokundurduğu da; kime "sen bana kanlı güveysin" dediği de son derece açık bir hale gelir. İsteyen istediği kadar homurdanabilir ama sonuç olarak Avram'ın sofrasına oturup yemek yiyen, birlikte gezinti yapan, aydınlanmak için kandil isteyen bir *tanrıdan söz etmekteyiz.*

[640] H.Örs, a.g.e. sh.72-73

Burada yine yeni bir şey söyleyebilir ve kimsenin dokunmadığı bir bilgiyle bu konuya bir açıklık getirebiliriz. Bu bilgi çölde Gilgal denilen bir yerde;[641] Musa'dan sonra, Yeşu'nun İsraillileri toptan sünnet etmesi olayının içinde saklıdır. Tevrat'ın yazdığına göre bu toptan sünnet olayından sonra "RAB Yeşu'ya, **'Mısır'da uğradığınız utancı bugün üzerinizden kaldırdım'** demiştir."[642]

Sözü edilen utanç; Mısırlılara ya da sünneti bilen diğer halklara karşı duyulan bir eksiklikten kaynaklanan bir utançtır ve açıkça; İsra-el kavminin sünnetsiz oluşu ile ilgilidir. Bu nedenle Tanrının buyruğu üzerine, Yeşu İsrail kavmini toptan sünnet edecek ve böylece diğer sünnetli halklara karşı duyulan utanç ortadan kaldırılacaktır. Bu da sünnetsiz oldukları için diğer bölge halkları tarafından hor görülen İsra-el kavminin; bu sünnet olayı sonucu bölge halklarıyla eşit düzeye getirilmesi çabasıdır. Böylece bir eksiklik giderilmiş ve İsra-el kavminin bölgenin diğer halklarıyla bir farklılığı kalmamıştır. Bu olayın geçtiği söylenen yerin adı bile bunun için seçilmiştir, çünkü Kutsal Kitap Gilgal adının İbranice "Galal" (kaldırmak) fiilinden türetilmiştir olduğunu yazar.[643] Kaldırılan şeyin yukarıda sözünü ettiğimiz utanç olduğu da son derece açıktır. Bu olayın Yakup soyunun Şeria Irmağı'nı geçerek Kenan Eli'ne girmesinden hemen sonra gerçekleştiğini bilirseniz, ne demeye çalıştığımız daha iyi anlaşılacaktır. Mısır işin bahanesidir; gerçek Kenan Eli'ne sızan ve Yakup soyu olduğu söylenilen bir kabilenin, Kenanlıların sünnetli olduğunu görmesidir. Bu arada sünneti bilmeyen toplumlardan birisinin Hint-Germen kavimler olduğunu da vurgulayarak tekrarlayalım.[644]

---

641 Aslında çölde falan değil, Kenan Eli'nde Galile bölgesindedir. İleride haritalar üzerinde tam yerini de göstereceğiz.

642 Yeşu 5: 9

643 Yeşu 5. Gilgal için dipnot

644 Bu Hint-Germen ya da benzeri Hint-Avrupa masalları bütünüyle içi boş kavramlardır. Kaynağını da 18. yüzyıldan sonra geliştirilen "Ari Irk" saçmalıklarından alır. İleride denk geldiğinde anlatacağız ama burada da birkaç sözcükle ifade etmek gerekirse, Avrupalı dangalakların uzak dedelerini

Yahudi peygamberleri de bunu bildiklerinden ısrarla **"Mısır'dan çıkan erkeklerin hepsi sünnetliydi. Ancak Mısır'dan çıktıktan sonra yolda, çölde doğan erkeklerin hiçbiri sünnet olmamıştı."** diye yazarlar.[645] Mısır'dan sünnetli çıkan insanların kırk yıl boyunca çocuklarını sünnet ettirmemiş olmaları da bu yazılanların doğru olmadığını ortaya koyar. Üstelik de sünnet olmak; Tanrılarının ilk ataları Abraham'a verdiği kesin bir emir ve hatta ikisi arasında yapılan antlaşmanın en önemli belirtisi iken.

Yeniden Musa'nın hikâyesine dönecek olursak; yukarıda söylediklerimizin ışığında, bu sünnet olayının, sünnetli insanların yaşadığı Mısır'a doğru yol alan Musa'nın sünnetsiz olduğunun ancak fark edilmesi olduğunu söyleyebiliriz. Bunun nedeni de daha önce de söylemiş olduğumuz gibi, bu hikâyenin en eski biçimlerinde Musa'nın bir Midyanlı olmasından kaynaklanıyor olabilir. Belki bu hikâyenin kendisi de Midyanlılardan yürütülmüştür. Sonradan İsra-elli yapılmış olan Musa için bunun ciddi bir eksiklik olduğu düşünülmüş ve yolda bir şekilde sünnet olması sağlanarak Mısırlılarla eşit hale getirilmiştir. Bu da bizim Midyanlı Musa düşüncemize doğrudan destek sağlar.

Yahudi peygamberlerinin bu hikâyeyi sünnetin önemi konusunu anlatmak için Kutsal Kitap'ın içine kattıkları açıktır. Bunun nedeni ise sünnetin seçilmiş halk olan İsraillileri; seçilmemiş halklar olan diğerlerinden ayırmak için kullanılan bir işaret olması sebebiyle, Tanrı tarafından emredilmiş olduğu söylenen bir başka hikâyedir. Bu durumda bir başka saçmalık da bu işaretin konulduğu yer olmaktadır. Çünkü bu işaretin konulduğu yer nedeniyle; seçilmiş halkın, diğer seçilmemiş halklardan ayırt edilmesi için bütün İsra-el kavminin anadan doğma çıplak dolaşması gerekmektedir. İsra-el'in tanrısı Musa'ya; **"keten donlar yap, bunlara giydir"** dediğine göre, o zamanki halleri de öyle olsa gerektir. Bu tatsız konuyu Messadıe'nin bir sözüyle

---

Asya-Hint uygarlıklarına ortak etmeye yönelik, emperyalist amaçlara hizmet eden siyasi saçmalıklardır.

[645] Yeşu, 5: 5

sonlandıralım; "**Sünnetin sadece ve özellikle Yahudilere özgü bir gelenek olduğu iddiası Eski Ahit yazarlarının ortaya attığı yanlış ve gecikmiş bir kavramdır.**"[646]

Biz size bu işinde doğrusunu söyleyelim. Kutsal Kitap'ın yazdığına göre; çölün ortasında çabucak bulduğu keskin bir taşla, Musa'yı çabucak sünnet ederek kestiği deri parçasını İsra-el Tanrısının cinsel organına dokunduran Musa'nın Midyanlı karısı Tsippora da, oğulları da, aslında orada bile değildir. Musa'nın karısı ve oğulları, Mısır'dan çıkış hikâyesinden sonra çölde bir konaklama yerinde, Sippora'nın babası Midyanlı Yitro tarafından Musa'nın yanına getirilecekler ve Tevrat bunu şöyle yazacaktır "Ve Musa'nın kaynatası Yetro ve oğulları ile karısı Musa'ya, Allah'ın dağında kendisinin konmuş olduğu çöle geldiler ve Musa'ya dedi; **Senin kaynatan ben, Yetro ve senin karın ve onunla beraber iki oğlu sana geldik.**"[647]

Soru: Sünnet konusu gerçekten bu kadar önemli midir?

Bilgi notu: Tanrı'nın Musa'ya verdiği söylenen On Emir'in içinde sünnet yoktur.

BİRİSİ YALAN SÖYLÜYOR...

"Çok bilen, çok yanılır."
Türk Atasözü

Bu arada "RAB Musa'ya, "Firavuna ne yapacağımı şimdi göreceksin." dedi, "Güçlü elimden ötürü İsrail halkını salıverecek, güçlü elimden ötürü onları ülkesinden kovacak. Tanrı ayrıca Musa'ya, **"Ben RAB'bim" dedi, "İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a Her Şeye Gücü Yeten Tanrı olarak göründüm, ama onlara kendimi RAB adıyla tanıtmadım."**[648]

---

[646] G. Messadıe, Musa, sh.572

[647] Çıkış 18: 6-7 Duruma uyanan bir Yahudi peygamberi "Musa'nın geri gönderdiği" şeklinde bir ekleme yapmıştır.

[648] Çıkış, 6: 1-3

Tevrat'ın Türkçe tercümesiyle ilgili eleştirilerimizi; buraya kadar olan bölümlerde yer yer dile getirmiştik. Ancak yukarıdaki ayetin tercümesi artık eleştiri sınırlarını da aşmış; adını söylemek istemediğimiz başka şeylere dönüşmüştür. Çünkü Türkçe tercümesi yukarıdaki gibi olan ayet, İngilizce tercümede aynen şöyledir: "God also said to Moses, "**I am the LORD.** I appeared to Abraham, to Isaac, and to Jacob as El-Shaddai but I did not reveal my name, Yahweh, to them."[649]

Bunun Türkçesi; "Tanrı Musa'ya dedi ki, **Ben efendiyim, İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a El Şaday olarak göründüm, ama onlara kendimi *Yahve* adıyla tanıtmadım"** olmalıdır. Hıristiyanlar bile bunu kabul eder ve **"Ben *Yahve*'yim. İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a El Şaday (El Shaddai) olarak göründüm, ama onlara kendimi *Yahve* adıyla tanıtmadım."** şeklinde yazarlar.[650] Görüldüğü gibi onlar da "I am the LORD"u "Ben Yahve'yim" şekline sokmuşlardır ama hiç değilse gerisini doğru yazmışlardır. Yahve'nin adını Musa'nın sorması üzerine söylediğini zaten daha önce yazmıştık. Yani sohbetin tam başında Tanrının ben Yahve'yim demiş olması zaten olanaksızdır. Dahası bu tek kullanımı da değildir. Judeo-Hıristiyan kaynakların belirttiğine göre El Şaday adı yalnız Yaratılış kitabında beş kere geçmektedir.[651]

---

[649] Exodus 6: 1-3
New International Version (©1984)
God also said to Moses, "**I am the LORD.**"
English Standard Version (©2001)
God spoke to Moses and said to him, "**I am the LORD.**"
New American Standard Bible (©1995)
God spoke further to Moses and said to him, "**I am the LORD;**"
GOD'S WORD® Translation (©1995)
God spoke to Moses, "**I am the LORD.**"
King James Bible
And God spake unto Moses, and said unto him, **I am the LORD:**
American King James Version
And God spoke to Moses, and said to him, **I am the LORD:**

[650] http://www.hristiyan.net/isamesihtanri

[651] http://www.hristiyan.net/ Tanrının Çeşitli isimleri. Yaratılış 17:1; 28:3; 35:11; 43:14; 48:3

El Şaday'ın adının geçtiği 17: 1 "Rab" olarak düzeltilmiştir. 28: 3'te "Ve Kadîr olan Allah" şeklini almıştır. 35: 11'de "Ben Kadîr Allah'ım" olmuştur. 43: 14'te "Kadîr olan Allah" olarak yazılmıştır. 48: 3'te yine "Kadîr olan Allah" şeklindedir. Dahası; bunlar Eski Tevrat kayıtlarıdır. Uğursuz Siyonistlerin yeni tercümelerine ayrı ayrı bakma gereği duymadık.

Bu gerçekten çok önemli bir konudur ve bir dinin Kutsal Kitabı'ndan mı, üçkâğıtçıların korsan baskısını yaptığı başka bir kitaptan mı söz ettiğimiz anlaşılamaz duruma gelmiştir. Bu değişiklikle **"Kenanlıların Dağ Tanrısı El Şaday'ın"** adı, "Her Şeye Gücü Yeten" ile **"Yahve'nin"** açık seçik yazılı adı da, "Rab" ile değiştirilmiştir. Ancak bundan daha önemli olan ve asıl vurgulanması gereken konu, bu değişikliklere neden ihtiyaç duyulduğudur.

Sorunun yanıtı Arkeolog S. Sert'in kitabında ucu sivriltilmiş kocaman bir kazık halinde bu şabalakları beklemektedir. **"Ortadoğu'da Tanrı Ra'nın 'Mısır'ın Ölüler Kitabı'ndaki asıl adı 'rab'dir ama bütün söylemlerde, tanıtımlarda, arkeologlar, din araştırmacıları (teolojistler) dâhil hepsi, özellikle Rab yerine Ra adını, şimdi inandıkları dinin tanrısıyla eş tutulmaması ve karıştırılmaması için Ra olarak kullanmaktadırlar."**[652] Türkçesi; Yahudilerin Rab'bi, Mısırlıların tanrısı olan Ra'dır.

Soru: Yahve yerine Rab yazınca Yahudilik tek tanrılı bir din mi olmaktadır? Kutsal Kitap'ta hem Davut'un Zafer Ezgisi adı altında 2. Samuel bölümünde, hem de Mezmur 18'de **"Burnundan duman yükseldi, ağzından kavurucu ateş ve korlar fışkırdı. Çünkü RAB öfkelenmişti"** şeklinde tarif edilen İsra-el Tanrısı, Rab midir? İsra-el'in tanrısı birilerine El Şaday olarak göründüğü zaman Yahudilik çok tanrılı bir din mi olmaktadır? Ya da orijinal Tevrat'ta bu isimler yerli yerinde durduğuna göre, Yahudi dilindeki Tevrat çok tanrılı bir dini anlatmaktadır da, bu çok tanrılı din bize tek tanrılı bir din olarak mı tanıtılmaya çalışılmaktadır?

---

[652] Selahattin Sert, Büyük Uygarlıkların Doğuşu, sh.212 Ozan Yayıncılık, Ekim-2010

Bu sorular böylece uzar gider ama gerek yoktur. Üstelik Yahudi peygamberleri yine suçüstü yakalanmışlardır. Bu nedenle de söylenecek sözlerin de Türkçe söylenilmesi gerekmektedir. Bunların birincisi dinsel literatürdeki Rab ile Yahve'nin aynı şey olmadığıdır. En azından Türkçe ve inançlılar için böyledir ve olması da gerekir, çünkü Yahve'nin ne olduğu henüz belli değildir. Örneğin günün serinliğinde bahçede gezinen Yahve, Rab midir başka bir tanrı mıdır? Ya da "ayaklarını" yıkadıktan sonra Avraam'ın yer sofrasına kurularak yemek yiyip süt içen tanrı bu Yehova mıdır?

Üstelik Yahve bir isim yani kişisel bir hitap değil, bir tamlamadır. Dahası; M.Ö. 1250 yılında Musa'nın söylediklerini; yani kırk günlük konuşma hacmine sahip olan sözlerini, M.S. 10. yüzyıla kadar "unutmayan" Yahudi bilgeleri; bu arada tanrılarının adını "unuttukları" için YHVH şeklinde yazılan ve nasıl okunacağı hala bilinemeyen bir tamlama kullanmışlardır.

Bu, dört sessiz harfle başlayan dört kelimelik bir cümle de olabilir; başka bir şey de. İlerleyen bölümlerde ayrıntılı olarak ele alacağız ama burada da bir iki kelimeyle bilgilendirecek olursak, Yahve, Ölü Deniz Yazmalarında da belirtildiği gibi bir Put'tur. Sigmund Freud daha da ileri giderek ve açıkça; Yahve'nin bir volkan cini olduğunu yazar. "**Yahve'nin bir volkan tanrısı olduğu kuşkusuzdur.**"[653] Hayrullah Örs de açıkça bir "**Yol tanrısı**" olduğunu yazar. "Yahve'nin tahtı, gezgincidir. İsrail oğulları onun tahtını konak yerinden konak yerine taşırlar. **Şu halde ona bir yol tanrısı diyebiliriz.**"[654] Göçerleri ve kervanları koruduğuna inanılan bu "Yol Tanrısı", diğer Sami kabilelerin hepsinde vardır ama Mezopotamya'da ki Yol Tanrısı; "Yolları açan tanrı" denilen Ay Tanrısı yani Sin'dir. YHVH'nin Arapça bir kökten geldiğine dair ortaya konulan verilere göre de kelime Huwa veya Hawa'nın karşılığıdır ve "devamlı hareket eden" anlamındadır.

---

[653] S.Freud, a.g.e. sh.51
[654] H. Örs, a.g.e. sh.83

Şimdi burası önemli: Yahudi geleneğinde adı "**Aaron** Ha-Kodeş" olan bir sandık vardır. İçinde Musa'nın taş levhaları olduğu söylenir ama biraz sonra göreceğiniz gibi sandığın içinde İsra-el'in tanrısı olan bir put vardır. Bu sandığa her nedense Aron Aberit de denilir ve İsra-el'in oğulları bu sandığı gittikleri her yere götürürler. Yani devamlı hareket halindedir.

Bu, şu demektir: Yahve'nin tahtı ya da bilinen adıyla Ahit Sandığı, N. Behar'ın yazdığı doğruysa,[655] "kutsal sandık" [656] oradan oraya taşınıp duruyorsa, bundan bir tek sonuç çıkar. Ki o da, H. Örs'ün yazdıklarının doğru olduğudur.

Zaten İsra-el'in Tanrısı da bunu açıkça söyler: **"İsrail oğullarını Mısırdan çıkardığım günden bugüne kadar bir evde oturmadım, fakat çadırda ve meskende olarak yürüdüm."**[657] Bu yürüyüşün Kutsal Kitap'ta **"Ve gündüzün ve geceleyin yürüsünler diye, RAB onlara yol göstermek için, gündüzün bulut direğinde ve geceleyin onlara ışık vermek için, ateş direğinde, önlerinde gidiyordu; gündüzün bulut direği ve geceleyin ateş direği kavmın önünden ayrılmadı"** şeklinde anlatıldığını da biliyoruz.[658]

Daha sonra Yakup soyunun girdiği bir savaşta Tanrının yardımına ihtiyaç duyulunca, İsra-el Tanrısının tahtı da savaş alanına getirilecektir."Şilo'dan RABBİN **ahit sandığını** yanımıza alalım ve aramıza gelsin ve bizi düşmanlarımızın elinden kurtarsın. Ve kavm Şilo'ya adam gönderdi ve **'kerubiler üzerinde oturan'** ordular RABBİNİN ahit sandığını oradan getirdiler."[659]

Durum böyle olunca haliyle Filistliler çok korkarlar, o kadar korkarlar ki adeta ödleri patlar: "Ve Filistîler korktular, çünkü dediler: **Ordugâha Allah geldi**. Ve dediler: Vay bize! Çünkü

---

[655] N. Behar, sh. 8 Çünkü bir sandık değil, kutsal dolap olduğunu da yazar. Sh.8

[656] Aaron Musa'nın kardeşinin ismidir. Kodeş'in de İsrael tapınaklarında görev yapan erkek fahişelere verilen isim olduğunu yazmıştık. Bu durumda sandığın adının ne olduğunu da siz bulun.

[657] 2. Samu-el 7: 7

[658] Çıkış 13: 22

[659] 1. Samu-el 4: 5

bundan evvel böyle bir şey olmamıştı. Vay bize! Bu **kuvvetli ilâhların** elinden bizi kim kurtaracak? Çölde Mısırlıları her türlü belâlarla vuran **ilâhlar bunlardır.**"[660]

Konuyu bölmemek için bu ilâhlar konusuna şimdi girmiyoruz. Zaten girsek ne yapacağız ve **ilâhların** nesini anlatacağız? Tek tanrılı olduğu söylenen bir dinin Kutsal Kitap'ı açıkça yazıyor işte; **"İlâhlar bunlardır."**

Sonunda savaş başlar ama gelin görün ki, çok korkmuş olan Filistliler, hiç korkmamış olan İsra-elli yiğitleri bozguna uğratırlar. İsra-el'in "Herşeye Gücü Yeten Tanrısı" da savaş alanında oğullarına yardım edememekle kalmaz, bir de üstüne **"esir"** düşer.

Tevrat da bunu şöyle anlatır "Ve Filistîler cenk ettiler ve İsrail vuruldu ve herkes kendi çadırına kaçtı; ve çok büyük kırgın oldu; çünkü İsrail'den otuz bin yaya düştüler. **Ve Allah'ın sandığı alındı.**"[661]

İsra-el'in Allah'ını esir alan Filistliler onu doğruca Aşdot kentine götürür ve kendi ilahları olan Dagon'un bulunduğu tapınağa koyarlar. **"Ve Filistîler Allah'ın sandığını almışlardı ve onu Eben-ezer'den Aşdod'a getirdiler. Ve Filistîler Allah'ın sandığını alıp Dago'nun evine götürdüler ve onu Dagon'un yanına koydular."**[662]

Gelin görün ki; esir düşmüş olmasına rağmen, İsra-el'in Allah'ı burada da rahat durmaz ve Filistlilerin Allah'ı Dagon'la uğraşmaya başlar "Ve Aşdodlular ertesi gün erken kalktılar ve işte, Dagon RABBİN sandığı önünde yüz üstü yere düşmüştü. Ve Dagon'u alıp yine yerine koydular. Ve ertesi gün sabahleyin erken kalktılar ve işte, **Dagon RABBİN sandığı önünde yüz üstü yere düşmüştü ve Dagon'un başı ile iki elleri kesilmiş olarak eşikte idi; Dagon'un kendisine yalnız bedeni kalmıştı."**[663]

---

[660] 1. Samu-el 4: 9
[661] 1. Samu-el 4: 12
[662] 1. Samu-el 5: 1-3
[663] 1. Samu-el 5: 4-5

Tehlikenin farkında olan "inançlı" şabalaklar bu yazılanları şu şekilde değiştirmişlerdir. ***"Ama ertesi sabah erkenden kalktıklarında, Dagon'u yine RAB'bin Sandığı'nın önünde yüzüstü yere düşmüş buldular. Bu kez Dagon'un başıyla iki eli kırılmış, eşiğin üzerinde duruyordu; yalnızca gövdesi kalmıştı."***

Durumdan vazife çıkartan Hıristiyanlar çoğu zaman olduğu gibi bu konuda da yardıma koşarlar ama onlarında söyleyebildiği **"Rab kelimesinin İbranicesi Yahve'dir"** şeklinde bize göre, özrü kabahatinden büyük bir açıklama olur.[664] Neden derseniz; İbranice'de Yahve olan ismin diğer dillere çevrilirken "Rab" şeklini aldığının açıkça itiraf edilmesinden başka bir şey değildir. Yani eski kitaplarda YHWH olarak ve İngilizce tercümede "Lord" olarak yerli yerinde durmaktadır. Dolayısıyla Türkçe tercümede "Rab" sözcüğünü gördüğünüz her yere "Yahve"ya da Lord ismini koyarsanız doğrusunu yapmış olursunuz. Böylece Kutsal Kitap'ın ayetleri de daha anlaşılır bir hale gelir.

Dahası ve bundan daha önemlisi de var; kendisine adı sorulduğunda, "Ben olduğu gibi olanım" ya da "Ben Benim" veya "Ben ben gibi olacağım" şeklinde garip bir yanıt veren bu tanrıya nasıl hitap edilecektir? "Yahudi dilinde bu sözcüklerin kökü, Yahve adının kökleriyle aynıdır" açıklamasına göre;[665] Y=Ben, H=olduğu, V=gibi, H=olanım =YHVH ise, demek ki YHVH yani Yahve de bir isim değil, bir tamlamadır. Tamlamanın tanımı da; **"bir adın başka bir ad, zamir veya sıfatla birlikte oluşturduğu kelime grubu, terkip: Karlı dağlar gibi, erik ağaçlarının pembe, beyaz çiçekleri, kocaman bir masası ve koltuğu vardı"** şeklinde yapıldığına göre, İsra-el'in tanrısının hala bir adı yoktur.

Bu durumda İsra-el'in tanrısı da **"Ben *Yahve*'yim"** demiş olamaz. Dahası, "Ben olduğu gibi olanım" ya da "Ben Benim" veya "Ben ben gibi olacağım" diyen bir tanrıya, "Ben Yahve'yim" dedirtmek de az buz marifet değildir çünkü bunun Abdülmuttalip Uzunkavak altında yatar uyur oğluna, "ben

---

664 http://www.hristiyan.net/

665 P. Johnson, Yahudi Tarihi, sh. 113

AUYO" dedirtmekten bir farkı yoktur. Böylece bilge kişilerin tanrılarının adları sorulduğunda, neden **"söylemeye söylemeye unuttuk"** dedikleri de ortaya çıkar. Yani onlar da bu ismi bilmemekte ama bilmiyoruz demek yerine, unuttuklarını söylemektedirler. İşte tam olarak bu nedenle de Ester'in kitabında **Kral**,[666] Tobit kitabında **Üstad**,[667] Sirak'ta **Baba** olarak yazılır.[668]

Zaten çoğu araştırmacıya göre Yahve "olmak" anlamında kullanılan "hyh" kökünün diğer bir söylenişi olan "hwh" kökünün başka bir ifadesidir. Bu ismin Ugarit dilinden geldiğinin ileri sürüldüğü ikinci bir görüşe göre ise bu isim "konuşmak" fiil kökünden türetilmiştir. Buna göre de "hwt" kökünden türeyen "hvy" nin manası **"o konuşandır"** şeklindedir.[669]

Bir başka görüşte İslami literatürde "İsm-i Celâl" olarak bilinen Yâ Hû lafzınında Yahve'nin eski tarz telaffuzu olan Yahu ile ilgili olabileceğidir.[670] Bize soracak olursanız bu isim; eski Mısırlıların Ölüler Kitabı'nda "Bir ve Tek olan Işık Tanrısı" **Yahuva'nın** ta kendisi olmalıdır ama ortada bir isim bile olmayınca neyin tartışıldığı da anlaşılmamaktadır.

Aslında bu konuyu uzatmanın da bir anlamı yok çünkü Kutsal Kitap'ın önsözünde açıkça ve yüzsüzce itiraf edilmiştir.[671] İkinci olarak putperest Kenanlıların "Dağ Tanrısı" olarak tapındığı ve adı El Şaday olan basit bir Kenan tanrısının Yahve olduğunun söylenmesi demektir ki; bu artık dini de imanı da aşar ve resmen rezalet kelimesiyle yüz yüze kalır. Üçüncü olarak; bir kere daha ya Tanrı yalan söylemekte ya da Yahudi peygamberleri Kutsal Kitapları'na yalan yanlış şeyler yazmaktadır. Çünkü Yaratılış kitabında adı geçen ve Tanrının **"onlara kendimi *Yahve* adıyla tanıtmadım"** dediği birçok insan Tanrıyı; Tanrının **"onlara söylemedim"** dediği **"Yahve"** ismi ile bilmektedir.

---

[666] Ester 4: 17
[667] Tobit 8: 4
[668] 6. Sirak 23: 4
[669] M. Sakioğlu, a,g,e, sh.89
[670] M. Sakioğlu, a.g.e. sh.89
[671] Kutsal Kitap. Kitabı Mukaddes Şirketi.2001

Şimdi de Kutsal kitap'a dayanarak bu konudaki kanıtlarımızı ortaya koyalım. Tanrının **"onlara kendimi *Yahve* adıyla tanıtmadım"**[672] dediği insanlardan biri; Judeo-Hıristiyanların "Baba" ya da Patrik adını verdikleri Avram'dır. **Yahve'ye,** "Bana ne vereceksin?" diye sorar.[673] Yine Avram, **Yahve'ye,** "Bu toprakları miras alacağımı nereden bileceğim?" diye sorar.[674] Yine Avram bu kere Türkçe tercümede bile İshak'ı kurban etmek istediği tepeye **"Yahve yire"** adını verir.[675] Avram'dan sonra karısı Sara **"Yahve** çocuk sahibi olmamı engelledi" der.[676] Uzatmaya gerek yok; Lavan (24: 31).Avraam (18: 14) ve Lut (19: 13) tanrıyı **"Yahve"** adı ile bilmektedirler. Tanrı, **"Yahve benim"** diyerek Avram'a (14: 22) ve Yakup'a seslenmiştir (28: 13)

Üstelik siz bırakınız Yaratılış Kitabı'nda adı geçen eski ataları bir yana; Tevrat'a göre tâ Mısır'dan çıkıştan beri hep Musa'nın yanında bulunmuş, her işte onun yardımcısı, âdeta sağ kolu olmuş olan Yeşu'nun adı bile **"Yahve korur"** anlamına gelmektedir.[677] İsmin doğrusu; İsa'nın da ismi olan Yahveyuşa'dır ve Yeşu bu ismin kısaltılmış halidir. En çok bilinen anlamı "Yahve yardım eder"dir.[678]

Tevrat'ın ilk beş kitabını yazmış olduğu söylenen Musa'nın bunu bilmemesine olanak yoktur. Üstelik de Kutsal Kitap'ın yazdığına göre; bu ismi Yeşu'ya veren de Musa'nın kendisidir.

---

[672] http://www.hristiyan.net/isamesihtanri/bolum3.htm

[673] Yaratılış 15: 2 Türkçe tercümede "egemen Rab"

[674] Yaratılış, 15: 8 Türkçe tercümede "Egemen Rab"

[675] "And Abraham called the name of that **place Jehovahjireh:** as it is said to this day, In the mount of the LORD it shall be seen." Yaratılış, 22: 14 Bunun düzeltilmesi gözden kaçmış olsa gerektir. Bir sonraki "Yeni Tercüme" de göremeyeceğinize emin olabilirsiniz. Ama Tevrat'ta Moriya Dağı olarak geçen bu yer; Süleyman'ın tapınağı yaptırdığı Yeruşalim'in **(Kudüs'ün değil)** doğusundaki Moriya Dağı ise (ki öyledir) bu konuda daha çok söyleyeceklerimiz olacaktır.

[676] Yaratılış, 16: 8 Türkçe tercümede "Rab"

[677] H.Örs, a.g.e. *sh.167*

[678] **İsa'nın adı da budur. Yani Yahve korur, yardım eder.** İsim eski Grekçe'ye aktarılırken J (Y)ehoşuah ve J (Y)osus biçimlerinde okunmuştur. Daha sonraki Yunanca metinlerde de Iesus ve Isuus şeklini almıştır. Buradan hareketle de Hıristiyan simgeciliğinde isuus/isyus olarak gösterilmiştir.

"Musa Nun oğlu Hoşea'ya Yeşu adını verdi."[679] En yakın yardımcısına *"Yahve korur, yardım eder"* adını veren Musa'ya, **"kendimi *Yahve* adıyla tanıtmadım"** diyen ve açıkça yalan söyleyen bir tanrı kavramı, Yahudi peygamberlerinin uydurdukları koskocaman bir saçmalıktan başka bir şey değildir."[680]

Bu durumda başladığımız noktaya yeniden dönmüş oluruz ki o da ya tanrının yalan söylediği ya da Yahudi peygamberlerinin Kutsal Kitapları'na yalan yanlış şeyler yazdıkları, Türkçesi uydurup durduklarıdır ama uydurmanın da bir sınırı olmalıdır. Mısır'dan çıkardıkları beş milyondan fazla İsra-elliyi görmezden gelebiliriz; İsra-el için sekiz yüz bin, Yahuda için beş yüz bin eli silahlı yiğit çıkarmalarına "uydurmuşlar" deyip geçebiliriz. Ama burada söz konusu olan bir tanrının adı ve Kutsal Kitap'ın anlatısı içinde, bu tanrının yalan söylemek konumuna düşürülmesidir.

Sözümüzü sakınacak değiliz çünkü bu, apaçık dinsizlik, apaçık tanrı tanımazlık ve apaçık ahlaksızlıktır. Dahası da var ama yazamıyoruz, çünkü kitabımızın yasalara uygun olup olmadığını denetlediği söylenen bir editörümüzün var olması gibi bir lükse sahip bulunmaktayız.

Bir olasılık daha vardır ve ciddi bir tartışmanın kapısını ardına kadar açar. Nedir bu ciddi olasılık? Şudur: Buraya kadar olan bölümlerde gerçekte var olmayan Yahve; Kutsal Kitap'a dâhil edilmek istenmektedir. Tevrat'ın bu bölümüne kadar ortada olmayan Yahve'nin bu yokluğu da Kenanlıların Dağ Tanrısı El Şaday'ın arkasına saklanılarak yapılmak istenmektedir. Bu söylediğimizin kanıtını Kutsal Kitap'ın başka bir yerinde bulabilme olanağımız da vardır. Tevrat'ın Sayılar kitabında bizzat Musa'nın kendisi, **"Yehova'ya feryat ettik, sesimizi işitti ve bir melek gönderdi ve bizi Mısır'dan çıkardı"** der.[681]

Bu Kutsal Kitap kaydı; Mısır'dan Çıkış hikâyesinin hiçbir yerinde Yahve'nin olmadığının açıkça söylenilmesi demektir.

---

[679] Çölde Sayım 13: 16
[680] http://www.hristiyan.net
[681] Çölde Sayım 20: 14

Yahve bu kitabın içine sonradan monte edilmiştir ve üstelik bundan daha açık bir şekilde söylenilemez. Zaten daha sonra Yakup soyu Kenan Eli'ne ulaştığında; tanrı da "Sizi nasıl kartal kanatları üzerinde buraya getirttiğimi gördünüz." diyecek ve Mısır'da hiç bulunmadığını, bütün bunları Yahudi peygamberlerinin uydurduğunu doğrulayacaktır. **"Mısırlılara ne yaptığımı, sizi nasıl kartal kanatları üzerinde taşıyarak yanıma getirdiğimi gördünüz."**[682]

Oysa "Bu yüzden onları **Mısırlıların elinden kurtarmak için geldim.** O ülkeden çıkarıp geniş ve verimli topraklara, süt ve bal akan ülkeye, Kenan, Hitit, Amor, Periz, Hiv ve Yevus topraklarına götüreceğim." diyen de aynı tanrıdır. Bir "ben geldim" diyen bir "ben gelmedim, sizi yanıma getirttim" diyen bir tanrı için söyleyebilecek bir şey bulmakta zor olmaktadır.

S.Freud da bizim bu söylediklerimize bir katkıda bulunur ve Yahudi peygamberlerinin "Yehova'nın Yahudilere yabancı bir tanrı olmadığını kanıtlamak amacıyla kavmin atalarının Avraam'a, Yakup'a ilişkin söylencelere başvurduklarını" yazar.[683] Şunları da ilave eder; ***"Yehova'nın daha bu atalar zamanında onlara tanrılık ettiği kesinlikle belirtilir; ama Yehova kendisine bu isim altında tapınılmadığını ağzıyla itiraf eder."***[684]

Yahudilik konusunda bir şeyler bilen ya da Eski Ahit kitabını okuyan herkes; bu dinin Musa'dan başlamış ya da başlatılmış olması gerektiğini açıkça görür. Zaten tanrıdan dinsel vahiy aldığı söylenilen ilk insan da Musa'dır. Avram'ın, İshak'ın ve Yakup'un tanrısı ya da tanrıları, yere inen, göğe çıkan, Yakup'la güreşe tutuşan, Avram'ın çadırında yemek yiyen bir tanrı ya da tanrılardır. Bakmayın siz devletin TRT'sinin "belgesel" adıyla yayınladığı saçma sapan şeylere.[685] Bunu tartışmanın bile gereği yoktur ve daha da açık söyleyecek olursak eğer; burada söz konusu olan ne vahiy, ne de ilhamdır. Buradaki tanrı gözle görülebilir, elle tutulabilir bir varlık olarak aşağı inmekte, yukarı

---

[682] Çıkış 19: 4
[683] S. Freud, a.g.e.sh.67
[684] S. Freud, a.g.e. sh.67
[685] Batıya Akan Nehir, 4.10.2011

çıkmakta, gezmekte tozmakta, yorulmakta, istirahat etmekte, insanlarla konuşmakla kalmayıp onlarla pazarlık da eden bir tanrı ya da tanrı anlayışıdır. Hani şimdilerde "uygar olan" deyyuslar bilimsel olsun diye "pagan" ya da putperest halklar deyip duruyorlar ya, işte öyle bir şeydir. Pagan görmek istiyorlarsa; dördüncüsünü sakladığı için üç tanrısı olan deyyuslarla, dükkân dükkân falcı gezmekle kalmayıp bir de üstüne medyumluk diye bir meslek icat eden şabalaklar önce kendilerine bakmalıdırlar. Dahası da var ama yazarsak hiç de bilimsel olmayacak.

Yahudi peygamberi oldukları iddia edilen bu akılsız fikirsiz, densizler, bu kadarla da kalmaz ve bu insan görünümlü tanrılarını bahçeye gezmeye gönderirler. ***"Derken, günün serinliğinde bahçede yürüyen RAB Tanrı'nın sesini duydular."***[686] Üstelik "Bahçede gezinen" bu tanrı, dünyadan habersiz bir varlık olduğu için Âdem'le muhabbete başlar. ***"Çıplak olduğunu sana kim söyledi?" diye sordu, "Sana meyvesini yeme dediğim ağaçtan mı yedin?"***[687] Dünyadan habersiz bir tanrıdır ama terziliği iyi bilir. *"RAB Tanrı* ***Âdem'le karısı için deriden giysiler yaptı, onları giydirdi."***[688] Dahası kıskanç bir tanrıdır: ***"Çünkü ben, Tanrın RAB, kıskanç bir Tanrı'yım."*** Üstelikte kindardır: "Benden nefret edenin babasının işlediği günahın **hesabını çocuklarından, üçüncü, dördüncü kuşaklardan sorarım."**[689] Bazen de pişman olur: *"İnsanı yarattığına pişman oldu. Yüreği sızladı."*[690] Ama en kötüsü öfkelenmesidir ***"Burnundan duman yükseldi, Ağzından kavurucu ateş Ve korlar fışkırdı. Çünkü Rab öfkelenmişti"*** der kulu ve peygamberi Davut.[691]

Bu kadar da değildir. Yahudi peygamberleri olacak avanaklar sürüsünün kutsal kitaplarına yazdıklarına göre; bu insan biçimli tan-

---

[686] Yaratılış 3: 8
[687] Yaratılış 3: 11
[688] Yaratılış 3: 21
[689] Çıkış 20: 5
[690] Yaratılış 6: 6
[691] 2. Samuel 22: 9-12 ve Mezmurlar 18: 8

rının iki de gözü vardır. *"Ya RAB, kulak ver de işit, gözlerini aç da gör."*[692]

İki gözü olunca iki de kulak gerekeceği açıktır.*"Gözlerim burada edilen duaya açık, kulaklarım işitici olacak."*[693] Bunların arasına bir de ağız-burun kondururlar. *"Burnundan duman yükseldi."*[694] Burnundan duman yükselince, *ağzından da kavurucu ateş ve korlar fışkıracaktır.* Ağız olur da üflemez mi? *"Üfledin soluğunu, denize gömüldüler."*[695] Böylece tanrının yüzü tamamlanınca sıra eline ayağına gelecektir. *"Mısır'a karşı elimi kaldırdığım ve İsrailliler'i aralarından çıkardığım zaman."*[696] *"Ve RAB elini uzattı, ve ağzıma dokundu."*[697]

Doğal olarak sağ eli sol elinden güçlüdür. *"Senin sağ elin, ya RAB, Senin sağ elin korkunç güce sahiptir."*[698] Bileği de sağlamdır ha. *"Bileğinin gücü karşısında taş kesilecekler."*[699] Bilek sağlam, el güçlü olunca ekim-dikime de başlar. *"Ellerinle kurduğun kutsal yere dikeceksin."*[700]

Ayaksız tanrı olur mu? "Tanrı'nın ayakları altında laciverttaşını andıran bir döşeme vardı."[701] Sesi de kuvvetli olmalıdır ki, kolayca duyulabilsin. *"Ateşin içinden sesini duyduk. Bugün Tanrı'nın insanla konuştuğunu ve insanın ölmediğini gördük."*[702] Yüreksiz tanrı olur mu? Olmaz elbette. *"Gözlerim onun üstünde, yüreğim her zaman orada olacaktır."*[703]

St.Paul Korintlilere mektubunda Tanrının **"akılsız"** olduğunu bile söyler. *"Çünkü Tanrının akılsızlığı insanlarınkinden daha makuldur."*[704] Yahudi peygamberi Zekeriya'da onlardan aşağı kalmaz ve

---

692 2. Krallar 19: 16
693 2. Tarihler 7: 15
694 2. Samuel 22: 9-16
695 Çıkış 15: 10
696 Çıkış 7: 5
697 Yeremya 1:9
698 Çıkış 15: 6
699 Çıkış 15: 16
700 Çıkış 15: 17
701 Çıkış 24: 10
702 Yasanın Tekrarı 5: 24
703 2. Tarihler 7: 16
704 P. Johnson, Yahudi Tarihi, sh. 120

Tanrıyı bir eşeğe bindirir. *"Ey Sion kızı, büyük sevinçle coş; ey Yeruşalim kızı, bağır; işte, kıralın âdildir, ve kurtarıcıdır; alçak gönüllüdür, ve bir eşek üzerine, evet, **eşek yavrusu sıpa üzerine binmiş sana geliyor."***[705] Eşek yavrusu bir sıpaya binerek gelen bu tanrının ***bir de şapkası vardır.*** M. Bernal Tanrının taktığı bu şapkanın Filistinlilerin "qaba" adını verdikleri başlık olduğunu yazar.[706]

Tanrının şapkasının neye benzediğini merak ediyorsanız; aslında şapka değil, tunç bir başlık yani miğfer türü bir şeydir. Nereden biliyorsun diyorsanız; Filist ordusundaki dev Golyat'ın miğferine de "qaba" adı verilir ve kutsal kitap kayıtlarında *"Ve Filistîler ordugâhından adı Golyat olan Gatlı pehlivan çıktı, boyu altı arşın ve bir karıştı. **Ve başında tunç başlık vardı"*** şeklinde yazılır.[707] M. Bernal'de bu ismin aynı anlamı taşıyan Hititçe Kupahhi sözcüğünden gelmiş olabileceğini yazar.[708]

Dahası Yahudi halkının arasında ikamet ettiği için de Yeremya adında bir sapkın tarafından **"bakire İsra-el'in kocası"** yapılacaktır.[709] Zaten kendisi de Bakire İsra-el'in kocası olarak tanınmayı şart koşmuştur.[710]

Yahudi peygamberi Hezeki-el görünüşünü de anlatır. *"Sürgünlüğün altıncı yılı, altıncı ayın beşinci günü evde Yahuda'nın ileri gelenleriyle otururken Egemen RAB' **bin eli bana dokundu. Baktım, insana benzer birini gördüm:** Görünüşü, belinden aşağısı ateşi andırıyor, belinden yukarısı maden gibi ışıldıyordu.*[711]

Ama Yeremya bu görüşe katılmaz ve ***"gözlerimi kaldırıp bakınca keten giysi giyinmiş, beline Ufaz altınından kemer kuşanmış bir adam gördüm. Bedeni sarı yakut gibiydi. Yüzü şimşek gibi parlıyordu. Gözleri alevli meşalelere benziyordu. Kollarıyla bacakları cilalı tunç gibi parlıyor, sesi büyük bir kalabalığın çıkardığı gürültüyü andırıyordu"*** diyerek daha farklı bir tanrı tarifi yapar.[712] Bun-

705 Zekeriya 9: 9
706 M. Bernal, a,g,e, sh,593
707 1.Samu-el 17: 4-5
708 M. Bernal, a,g,e, sh.591
709 Yeremya 3: 20 ve 31: 32
710 Yeremya 3:20
711 Hezekiel 8: 1-2
712 Daniel, 10: 4-6

dan Hezeki-el'in gördüğü tanrının başka; Yeremya'nın gördüğü tanrının başka bir tanrı olduğu anlamı da çıkarılabilir.

Sözü uzatmaya gerek yok. Eldeki tanrı bu olunca; bazen "Dağlar üzerinde **durur,**"[713] Bazen etrafı "**temaşa eyler.**"[714] "**Durduğu,**[715] **oturduğu,**[716] **yattığı,**[717] **indiği,**[718] **tırmandığı,**[719] **yürüdüğü,**[720] **uyuduğu**[721] da görülmüştür. *Durumu tam olarak bu olunca; bu gezen* dolaşan tanrının bazen ***üzülmesi,*** [722] bazen ***sevinmesi,***[723] bazen ***sıkılması,***[724] bazen *gülmesi,* bazen ***uyuması,*** bazen öfkelenmesi,[725] bazen *kıskanması,*[726] bazen ***dinlenmesi,***[727] kaçınılmaz olacaktır. *"Ve Allah yaptığı işi yedinci günde bitirdi; ve yaptığı bütün işten yedinci günde istirahat etti."*

Müslüman olduğu söylenen ama deyyusun önde gideni olduğu anlaşılan Hafız Ebu Bekr Muhammed İbn'ül Hasan İbn Fürek adında bir "Müslüman" Arap ta; yaptığı işten yorularak *"yedinci günde istirahat"* eden bu tanrı için *"Yüce Allah yaratıkları yaratma işini bitirince, sırtüstü uzandı, o sırada bir ayağını öbür ayağının üzerine koymuştu"* diye yazar.[728]

Bitmedi; bu "**sofu kefereler**"[729] bu kendi dinsizliklerini İslâm'ın peygamberine de bulaştırmak isterler. *"Abdullah Oğlu Cabir'in*

---

713 Mezmurlar 121:1
714 Mezmurlar 33:13
715 Yaratılış 28:13
716 1. Krallar 22:19
717 2:Krallar 19:15
718 Çıkış : 19:9-11
719 Yaratılış 17:22
720 Mika 1:3
721 Mezmurlar 78:65
722 Yaratılış 6: 6
723 Yasanın tekrarı 28: 63
724 Hâkimler 10. 16
725 Sayılar 32:16
726 Yasanın Tekrarı 32:16
727 Yaratılış 2: 2

728 Kaan Göktaş, Kuran Açısından Evrim Teorisi, sh. 23 "Yüce Allah yaratıkları yaratma işini bitirince, sırtüstü uzandı, o sırada bir ayağını öbür ayağının üzerine koymuştu."

729 Terim bize ait değildir. Arif Molla; Menakıpname'sinde, Amerika'nın keşfedilmesinden sonra Osmanlının Amerika'yı işgal etme düşüncesine karşı

anlattığına göre Muhammed: "Herhangi bir kimsenin, ayak ayak üstüne atıp oturmasını ve sırtüstü yatarken de ayak ayak üstüne atmasını yasaklamıştır" Sakın ha! Kimse bunu yapmasın demiştir!" [730]

Kendilerine ait bir yaratılış hikâyesi olmayan ve Tevrat'ın anlattığı bu masalları olduğu gibi kabul ederek dinlerine alan Hıristiyanlarda; yapacak başka işleri yokmuş gibi oturur bu insan görünümlü ve erkek cinsiyetli tanrının resimlerini yaparlar. **(Resim-2)**

Musa Allah'tan 10 emri alıyor

ulema'nın, "Ahir zamanda Yeni Dünya mı olurmuş, böyle şey olmaz" şeklinde fetva verdiklerinden söz ederek, bu ulemalar için gayet isabetli olarak "Sofu Kefereler" tabirini kullanır.

[730] Müslim,e's-Sahih,Kitabu'l-Libas/72-74,hadis no 2099; Ebu Davud,e's-Sünen, Kitabu'l Edeb/35,hadis no.4865; Tirmizi,Sünen,Kitabu'l-Edeb/20,hadis no.2767

Yine Türkçe söyleyelim: Resimde gördüğünüz yalınayak, uzun sakallı ve perişan kılıklı varlık, Yahudi ve Hıristiyanların tanrısıdır. Üstelikte böyle resimde görüldüğü gibi tek değildir bu insan biçimli tanrı. *"Var mı senin gibisi ilahlar arasında, ya RAB."*[731] Ya da **"el elim'** yani "Tanrıların Tanrısı" ifadelerinde olduğu gibi çoğuldur.[732] Eski Ahit'te açıkça yazılıdır zaten: *"Rab Rabbime dedi, Ben düşmanlarını senin ayaklarına basamak koyuncaya kadar, Sağımda otur"* [733]

Bu kutsal kitap kaydını nasıl okursanız okuyun, nasıl anlarsanız anlayın, daha büyük bir tanrının, kendisinden daha küçük bir tanrıya, belli bir zamana kadar sağ tarafında oturmasını söylediğinden başka bir anlam çıkaramazsınız. Üstelik bu tanrılardan birinin *"düşmanları da"* vardır. Diğer tanrı da bu düşmanlarla *"uğraşmaya"* karar vermiştir. Durumdan vazife çıkaran Judeo-Hıristiyan bilgeler yine yardıma koşarlar ve *'RAB Rab'bime dedi.' 'Yehova, Adonai'a dedi,' ya da 'Tanrım, Davut'un Tanrı'sına dedi'* şeklinde bir açıklama yaparak durumun daha da karışmasına neden olurlar. [734] Çünkü bu açık açık Yehova'nın da Adonay'ın da ayrı ayrı tanrılar olduklarını söylemektir. Üstelik bununla da kalmazlar ve **"tanrım, Davut'un tanrısına dedi"** şeklindeki açıklamalarıyla, bu tanrıların birden çok olduğunu garanti altına alırlar.**"Benim tanrım senin tanrına dedi ki"** şeklinde düzeltilebilecek olan bu açıklamayı istediğiniz her şekilde anlayabilirsiniz.

Üstelik bu tek örnekte değildir. Kutsal kitap **"Şükredin** tanrılar Tanrısı'na,"" bizlerden biri gibi oldu," şeklinde ayetlerle dolup taşmaktadır. Canı sıkılınca yanındakilere, „Haydi maça gidelim" der gibi *„Gelin, aşağıya inelim"* diyen de sıpaya binerek gezen bu tanrıdır. Yapacağı insanın şekli konusunda yanındakilerle girdiği tartışmada diğerlerine "kendimize **benzer,"** teklifini götürende bu şapkalı tanrıdır.

---

[731] Çıkış 15: 11

[732] Daniel 11: 36

[733] **Tevrat-Mezmur-110** Kitabı Mukaddes Şirketinin 1997 yılındaki tercümesi. 2000 yılı ve sonraki tercümelerde **"RAB efendime:** ***"Ben düşmanlarını ayaklarının altına serinceye dek Sağımda otur" diyor" olarak değiştirilmiştir.***

[734] www. Hristiyan.net

Üstelik bunları görmek için din bilimci, ulema şu bu gibi gereksiz insanlardan olmaya da gerek yoktur ve sadece okuma-yazma bilmek yeterlidir. Bu nedenle konuyu uzatmanın da bir gereği yoktur.

Bunları biz yazsak, deli diye tımarhaneye kapatırlar. Yahudi peygamberleri yazınca ***"Tek tanrılı göksel bir dinin kutsal kitabı"*** oluyor.

Buradan Yahudi peygamberlerine dönecek olursak; bu hikâyenin içine İsra-el'in uzak ataları olduğu iddia edilen isimlerin karıştırılması Yahudi peygamberlerinin yüzlerce yıl içinde oluşturdukları bir kurgunun gereklerinden biridir ve yukarıda okuduğunuz bir tek cümlenin nasıl birden çok amaca hizmet ettiğinin güzel örneklerinden de birisidir. Bir tek cümle içinde birden çok amacın nasıl ifade edilebileceğini görmek için Kutsal Kitap'ın bu ayetini yeniden okuyalım; "**Ben ben olanım** (yani *Yahve*'yim.) **İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a El Şaday (El Shaddai) olarak göründüm, ama onlara kendimi "Ben olduğu gibi olanım"** (yani *Yahve)* **adıyla tanıtmadım."**[735]

Bu bir tek cümleden oluşan ayetin içinde ifade edilmek istenilen amaçlardan birincisi; var oldukları iddia edilen bu uzak ataların Kenan Eli'nde yaşamış olduklarının yeniden vurgulanmasıdır. Yaşamakla da kalmamışlar İsra-el'in (adı bilinmeyen) Tanrısı, Musa'dan önce onlara da görünmüştür. Görünmekle de kalmamış, onlarla **"Antlaşmalar"** yapmıştır. Sonuç olarak çölde Musa'ya görünen tanrı Mısır'daki İsra-el kabilesi ile Kenan Eli'ndeki uzak ataların ortak tanrısıdır.

Bu uzak ataları icat etmezseniz; Amorlulardan kaçarak Mısır'a gidip orada 430 yıl boyunca "gözlerden uzak" bir şekilde, kendilerinden hiçbir haber alınamayan; yaşayıp yaşamadıkları bile belli olmayan, bu nedenle de haklarında hiçbir bilgi bulunmayan 5-6 milyonluk bir kalabalığı Mısır'dan çıkartamazsınız.

Bu ayetin ikinci amacı neden başka bir yer değil de "**ille de Kenan Eli**" sorusuna ulaşacak bütün düşünceleri daha kaynağın-

[735] ttp://www.hristiyan.net

da kurutmak olacaktır. Bundan 3500 yıl önce bilinen dünyanın nüfusu birkaç yüz bin kişi civarındayken; kavgasız gürültüsüz yerleşilebilecek verimli topraklar bomboş dururken "**ille de Kenan Eli**" denilmesine mantıklı bir neden oluşturması da ek faydalarından biri olacaktır.

Bu cümlenin üçüncü amacı; bu uzak atalara yaslanmanın, Mısır'da var olduğu söylenilen İsra-el kabilesini Kenan Eli'nin en eski yerli halklarından birisi yapmasıdır. Yani İsrail kabilesi kendisine yeni bir yerleşim yeri aramamakta; atalarının yaşadığı eski topraklarına dönmektedirler. İşte tam da bu nedenle hikâyenin adı bile "Mısır'dan Çıkış"tır. Peki, neden Mısır'dan Kaçış ya da en doğru ifadesiyle Mısır'dan Göç ya da benzer bir başka ad değildir de ille de "**Mısır'dan Çıkış**"tır. Çünkü Kenan ülkesine gitmek için Mısır'dan çıkmaktadırlar; başka bir nedenle değil. Bu yönüyle de tam anlamıyla bir "eve dönüş" hikâyesidir. Dahası kendilerinin ne bir dili, ne yazıları olmadığı için "Kutsal Tören Yürüyüşü" anlamına gelen Yunanca bir sözcükle, exodus olarak isimlendirilir.

Dördüncü amaç olarak; dışarıdan gelebilecek herhangi bir iddiaya, mesela Filistinlilere karşı, bu toprakların en eski halkı yani "mal sahibi" olarak çıkmak hakkına da kavuşmuş olmaktadırlar. Yabancı güçlerin olası fetih hareketlerine karşı bu toprakların eski sahipleri olarak ülkelerini savunma hakları da doğmuştur. Ama bunlardan en önemlisi; bölgede yaşamakta olan asıl yerli halklara ve bütün dünyaya, İsrail kabilesini yabancı bir topluluk olarak görmemeleri gerektiğini söylemektir. Böylece bu yerli halkların olası düşmanlık duygularına karşı da kendilerine bir tür koruma sağlanmış olmaktadır. Sonuçta Kenan Eli'ne gelenler yabancı bir kavim değildir, Kenanlıların eski komşuları evlerine dönmektedirler.

Beşinci amaç; Avram'a, İshak'a ve Yakup'a görünerek onlarla antlaşmalar yapan Kenanlı Dağ Tanrısı El Şaday'ın; "vaat ettiği topraklar" masalının içine Yahve'yi katmaktır. Neden derseniz; Kenanlıların Dağ Tanrısı El Şaday'ın birilerine bir şeyler vaat etmiş olması kimsenin umurunda bile olmayacaktır. Ama bu vaatleri yapan; ileride tek tanrılı göksel bir din olduğunu iddia

edeceğiniz Yahudiliğin Tanrısı olacak olan Yahve olursa, bu da size bir tür meşruiyet sağlayacak, yalnız Hıristiyan dangalaklar değil, Müslüman olduğunu zanneden avanaklar da bu meşruiyeti peşinen kabul edeceklerdir.

Bunlara daha başka düşünceler de eklenebilir. Açıkça görüldüğü gibi "**her derde deva**" bir ayet oluşturulmuş ve Kutsal Kitap'ın kayıtları içine sokuşturulmuştur. Ancak bunu yaparken; Yahudi peygamberlerinin akılsız olduğu yolunda bizim en başından beri söylemekte olduğumuz sözleri de doğrulamış olmaktadırlar.

Çünkü bunu yaparsanız; sözünü ettiğiniz uzak ataların, Kenan Eli'nde gerçekten yaşayıp yaşamadıklarını da kuşkulu hale getirirsiniz. Bu uzak ataların icat edilmesiyle birlikte; bunların bölgenin yerel efsaneleri ve hatta belki de yerli kavimlerin putları olduğunu; sonradan ülkeye sızan İsra-el Kabilesinin bunlara sahip çıkarak, onları geçmiş tarihlerine mal etmiş oldukları gibi bir düşüncenin doğmasına da yol açmış olursunuz. Bu da, bu eski ataların gerçekten var olup olmadıklarını değil; gerçekten var olsalar bile, gerçekten Kenan Eli'nde yaşayıp yaşamadıklarının da sorgulanmasına yeni davetiyeler çıkartır.[736] Tıpkı bizim yaptığımız gibi.

Bu konuda daha çok şey söylenebilir ama gerek yoktur. Açıkça görüldüğü gibi Yahudi peygamberleri anlattıkları her hikâyeyi oya gibi işlemişler; yüzyılların süzgecinden geçirmişler, dikkatle ayıklamış, gerekli düzeltmeleri yapmış ve özenle yoğurmuşlardır. S.Freud da bu konuda şunları yazar; "**Bir zamanlar atalarının ellerindeki toprakları Tanrı Yehova'nın kendilerine geri vereceğine ilişkin sözler ustaca uydurmalardan başka bir şey değildir.**"[737]

Yine Türkçe; bilgeler de anlayabilsin diye! Yahudi peygamberleri, kendilerinin olmayan, Kenanlı kavimlerin, büyük bir olasılıkla da Ammonluların, Moavlıların, Amurruların dinsel metinlerini ya da söylencelerini yürütmüş, gerçekte tanrısı El olan bu

[736] Biz de ilerleyen bölümlerde bu sorgulamayı yapacak ve bu eski ataların nerede yaşadıklarını kanıtlarıyla birlikte ortaya koyacağız.

[737] S.Freud, a.g.e. sh.69

söylence ya da metinlerin içine, yhvy'yi monte etmeye çalışmaktadırlar.

Kanıt mı istiyorsunuz, birden fazladır, buyurun!

Dinler Tarihi Profesörü Baki Adam çok değerli eserinde; *Tevrat'ın dördüncü kitabı Sayılar'da; **"Rabbin Savaşları Kitabı"*** [738] *diye bir kitaptan bahsedilmekte ve bu kitaptan alıntı yapılmaktadır. **"Metne bakıldığında, bu 'Rabbin Savaşları Kitabı'nın** (İsraillilere değil) **Moavlılara veya Amorilere ait olduğu anlaşılmaktadır."** diye yazar.*[739] B. Adam'ın sözünü ettiği bu alıntı aynen şöyledir; *"Oradan da ayrılıp **Amorluların** sınırına dek uzanan çölde, **Arnon** Vadisi'nin karşı yakasında konakladılar. **Arnon,** Moavla Amorluların ülkesi arasındaki **Moav sınırıdır. RABbin Savaşları Kitabında şöyle yazılıdır;** "...Sufa topraklarında Vahev Kenti, vadiler, Arnon Vadisi, Ar Kentine dayanan ve **Moav sınırı boyunca uzanan vadilerin yamaçları ..."*** [740]

Cohn-Sherbok'ta "Sefer Milhamot Ha-Shem" adını taşıyan bu kitabın yazarının Gersonides adıyla ünlü olan Levi ben Gerşom olduğunu ve 1288-1344 yılları arasında yaşamış olduğunu bildirir.[741] Bir Yahudi kaynak ***"Gersonides'in en ünlü felsefi eseri, Tanrı'nın Savaşları'nı (Wars of the Lord) tamamlaması on iki yıl sürer ve 1329'da tamamlar"*** diye yazarak daha kesin bir tarih verir.[742] M. Sakioğlu da sözü edilen kitabın kayıp olduğunu bildirir.[743] Demek ki sakıncaları görülmüş ve gereği yapılmıştır.

Bizce bu değerli kitabın kaybolmasının hiçbir sakıncası yok çünkü ondan çok daha sağlam bir kanıtımız var. Üstelik bu kanıtımız Yahudilerin Kutsal Kitabı Eski Ahit'in kendisidir. Dikkatle okuyalım: *"Zamzumlular Anaklılar kadar uzun boylu, güçlü ve kalabalıktılar. Ama RAB (yani Lord ya da Yahve) onları Am-*

---

[738] Yahudi dilinde "Sefer Milhamot Yehova" **Yehova'nın Savaşları**

[739] Baki Adam, a.g.e. sh.99

[740] Sayılar 21: 13-16 "**That is why the Book of the Wars of the LORD** says: "...Waheb in Suphah and the ravines, the Arnon and the slopes of the ravines that lead to the site of Ar and lie along the border of Moab."

[741] D&L. Cohn-Sherbok, a.g.e. sh.96

[742] www.sevivon.com

[743] M. Sakioğlu, a.g.e. sh. 141

monlular'ın önünde yok etti. *Ammonlular Zamzumlular'ın topraklarını alıp yerlerine yerleştiler."*[744]

Demek ki neymiş; İsra-ellilerin önünde savaşması gerekirken, yanlışlıkla Ammonluların önünde savaşan Rab, yani Yehova, yani Lord, Zamzumluları yok etmişmiş.

Lord'un ya da Rab'ın veya Yehova'nın, İsra-el'in değil, Ammonluların tanrısı olduğu, bundan daha açık nasıl yazılabilir, o da ayrı bir konudur. Yani siz bırakın oradan buradan yürüttükleri Yaratılış veya Tufan hikâyelerini, Tanrılarını bile düşman bir kavim olduğunu söyledikleri Ammonlulardan yürütmüşlerdir.

Bundan daha ilginç olanını da Türkçe olarak yazalım ki bilgelerle ulema da anlayabilsin.

Değerli bilge bilge bilgeler ve bin yıldan beri yattığı yerde göbeğini kaşıyarak masal anlatan ulemalar! Musa'nın yazdığı, tarihin bilinmeyen zamanlarından kalma Kutsal Kitap; M.S. 1329 yılında yazılan bir kitaptan alıntı yapmakta ve bu alıntıyı Kutsal Kitap'ın kutsal kayıtları arasına sokuşturmuş bulunmaktadır. Yaşıyor ve duyuyorsanız bir yerinizi kıpırdatın.

Yoksa Kutsal Kitap'ın Yeşu bölümünde 10:13'te yazılı olan "Halk, düşmanlarından öcünü alıncaya dek güneş durdu, ay da yerinde kaldı. **Bu olay Yaşar Kitabı'nda da yazılıdır.** Güneş, yaklaşık bir gün boyunca göğün ortasında durdu, batmakta gecikti"[745] şeklindeki kutsal ayette sözü edilen "**Yaşar Kitabı**"nın[746] yazarının da, Musa'da 2500 sene sonra 1100-1171 yılları arasında Fransa'da yaşamış olan haham Rabbeinu Tam, ya da diğer adıyla Jacop ben Mair olduğunu da mı biz söyleyelim. [747]

---

[744] Yasanın Tekranı 2: 21 "A people great, and many, and tall, as the Anakims; but **the LORD** destroyed them before them; and they succeeded them, and dwelt in their stead:

[745] Yeşu 10: 13 "So the sun stood still, and the moon stopped, till the nation avenged itself on its enemies, **as it is written in the Book of Jashar.** The sun stopped in the middle of the sky and delayed going down about a full day"

[746] Sefer ha Yasher

[747] Dahası, 1150 yılında nereden çıktıkları bilinmeyen ve Fransa'ya yerleşmek isteyen diğer Yahudi topluluklarını, "**başka asilzadelere verilmiş olanlara**

KENDİNE KAVİM ARAYAN BİR TANRI

"Her şey üstüne üstüne geliyorsa,
belki de sen ters gidiyorsundur."

Bu konuda Yahudi peygamberlerinin akıl edemedikleri bir diğer konu da şudur;" **İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a El Şaday olarak göründüm, ama onlara kendimi *Yahve* adıyla tanıtmadım"**[748] şeklindeki tanrı sözü; çok açık olarak İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Yahve adında bir tanrısı olmadığının kabul edilmesi demektir. Buradaki değişik tanrı isimlerinin varlığı da, başlangıçta değişik tanrıların var olduğunu gösteren açık kanıtlardır. Bu kabulün doğal sonucu ise şudur: Yazılıp çizildiğinin tersine olarak; bu anlatılan hikâyenin içinde Avram'ın, İshak'ın ve Yakup'un tanrısı Yahve değil, Kenanlıların ilahı olan Dağ Tanrısı El Şaday'dır. Üstelik bu gerçek; bundan daha açık bir şekilde de itiraf edilemez.

Bazı Etimologlarda Şaday kelimesinin **"şa"** (o ki) ve **"dai"** (yeter) kelimelerinin birleşmesinden oluştuğu yaklaşımı hâkimdir.[749] Bu konuda yorumcu sayısı kadar açıklama olduğundan; konuyu uzatmamak adına, kelimenin kökünün Dağ anlamındaki **"şad"** veya Akatçada aynı anlamı taşıyan Sad /sadu olduğunu söyleyebiliriz. A.Narçın da "**Shadu**" Sözcüğünün Asur dilinde "**Dağ**" anlamına geldiğini yazar.[750] Buradaki El ise, Tanrı için kullanılan en eski semitik terimdir ve Akatçada "**ilu**" bunun çoğulu olan "**ilum**" olarak karşılık bulur.

Kenan dilinde **el** veya **il** şeklinde geçer. Kelimenin etimolojisi oldukça karışıktır ve El veya İl'in "çok kuvvetli olmak" manasında **"yi"** veya **"wl"** kökünden türetilmiş olduğu da söylenir ama doğrusu Arapçada el şeklinde ifade edilen "harfi tarif" ya-

benzer ayrıcalıklar verilmedikçe, herhangi bir feodal Lord'un kendi topraklarına yerleşmeleri isteğini kabul etmemeleri" yönünde uyaran Yahudi peygamberi de bu uydurukçudur.

[748] http://www.hristiyan.net

[749] M. Hakan Yıldırım, a,g,e, sh,71

[750] Ali Narçın, A'dan Z'ye Asur, sh. 397, Ozan Yayıncılık, İstanbul 2007

ni belirleme takısının karşılığı olmalıdır. Yani İngilizcedeki The'nin gördüğü işi görür. Sonuç olarak El Şaday, Tanrının mekânını ifade ederek "Dağ/Dağın Tanrısı" ifadesini karşılar. El Şaday ise Kenanlıların Dağ Tanrısıdır.

Prof. M. İlmiye Çığ; "Şaday ile şahıs adları yapılmış, Akatça bir isim olacak. Eski çağlarda "Dağ" güçlülük sembolüdür." diye yazarak konuya katkıda bulunur.[751] Kutsal Kitap da bunu hemen doğrular. Türkçe tercümede, "Şimon oymağından: **Surişadday** oğlu Şelumiel" şeklinde verilen isim İngilizce tercümede "Of Simeon; Shelumiel the son of Zuri **shaddai**" olarak yazılmıştır.[752] "Dan oymağından: Ammişadday oğlu Ahiezer," İngilizce tercümede de, "Of Dan; Ahiezer the son of Ammi **shaddai**" şeklindedir.[753] Yahudi peygamberleri burada da bir yanlış yaparlar ve "Kuzeyde Dan ordugahının sancağı dikilecek, Dan'a bağlı bölükler orada konaklayacak. **Danoğulları'nın önderi Ammişadday** oğlu Ahiezer olacak" diye yazarlar.[754] Danoğullarının İsra-elli değil, Musa'nın Midyanlı kayınbabası Yitro'nun torunları olduğunu bilirseniz, konu daha da netleşecektir.

S.Freud da buradaki bir başka garipliği dile getirerek şunları yazar: ***"Ancak daha da yadırgatıcı bir durum var ki, o da bir tanrının durup dururken bir kavmi öbür kavimler arasından "seçip" kendi kavmi, kendisini de onların Tanrısı yapmasıdır. Öbür dinlerde genel olarak Tanrıyla kavim kopmaz biçimde birbirine bağlıdır, daha baştan beri her ikisi bir birlik ve beraberlik içinde yaşar. Bazen bir kavmin kendi tanrısını bırakıp bir başka tanrıya yöneldiği görülmüş, ama asla bir Tanrı kavmini bırakıp kendisine başka bir kavim aramamıştır."***[755] Yahudi Peygamberlerinin çölde Musa'nın karşısına çıkardığı Tanrı; işte tam olarak Freud'un dikkat çektiği bu "**kendisine kavim arayan bir Tanrı**" görüntüsündedir.

---

751 M.İ. Çığ, a.g.e. sh.139
752 Çölde Sayım 1:6
753 Çölde Sayım 1:12
754 Çölde Sayım 2: 25
755 S.Freud, a.g.e. sh.68

Yahudi peygamberlerinin yazdıkları sayesinde; bu bir görüntü olmaktan çıkmakla kalmaz; üstelik de apaçık bir doğrulamaya dönüşür. Bu Yahudi peygamberlerine göre; Tanrı Tevrat'ı önce Esavoğullarına teklif etmiş; Esavoğulları "içinde ne yazılıdır" diye sorunca Tanrı, ***"katletmeyeceksin"*** yazılıdır demiştir. Esavoğulları bunun kendi karakterlerine uymadığını söyleyerek tanrıyı reddetmiş ve Tevrat'ı kabul etmemişlerdir.

Bunun üzerine elinde bir kitapla ortada kalmış olan Tanrı, İsmail oğullarına yani Araplara yönelmiş ve Tevrat'ı onlara teklif etmiştir. Araplar da içinde ne yazılı olduğunu sorunca tanrı, ***"çalmayacaksın"*** yazılıdır demiştir. Araplar da bunun kendilerine uymadığını belirterek Tevrat'ı reddetmişlerdir.

Bunun üzerine (kendine hala bir kavim bulamayan) tanrı; nereden bulduysa, dünyanın bütün milletlerine **"elçiler"** göndermiş ve onları Tevrat'ı kabul etmeye çağırmıştır. Diğer dünya milletlerinin de bu teklifi reddetmesinden sonra, elinde bir kitapla ortada kalakalmış olan Tanrı, son seçenek olarak İsrail oğullarına teklifte bulunmuş ve İsrail oğulları da hiç itiraz etmeden kabul etmişlerdir.[756]

Böylece Esavoğullarını yani Edomluları katillik; İsmailoğullarını yani Arapları hırsızlık ve diğer milletleri de putperestlikle suçlamayı başarmış olan Yahudi peygamberlerine göre, bu durum İsrail'in seçkinliğini vurgulamaktadır.

Buradan hareketle ulaştıkları sonuç şudur: **"İsrail kutsaldır."** Kutsal olduğuna göre de **"Milletlerin en cesur ve atılganı İsrail'dir.** Tevrat onların yüzü suyu hürmetine yaratılmıştır. Diğer milletler Tevrat'ı kabul etmeye layık yaratılmamışlardır. ***Bu nedenle İsrail oğulları seçkin bir millettir.*** Bu seçkinlikleri onlara Tanrıyı minnet altında bırakma hakkını vermiştir. Ne zaman ki arsızlıkları dolayısıyla tanrı onlara; *"siz arsızlık ediyorsunuz"* dediğinde, onlar "Bize de bu yakışır. ***Çünkü bizden başka senin***

[756] Baki Adam, a.g.e. sh.77

Tevrat'ını kabul eden olmadı." şeklinde cevap vermişlerdir. Çünkü buna hakları vardır."[757]

Önce Tanrı'nın tekliflerinin başka milletlere yapıldığını; tanrının ilk tercihinin Edomlular, ikinci tercihinin Araplar, üçüncü tercihinin diğer halklar olduğunu, bu milletlerin Tevrat'ı kabul etmemeleri nedeniyle, Tanrının son teklifi, elindeki **"son seçenek olan"** İsrail oğullarına yaptığını, dolayısıyla da İsrail oğullarının **"Tanrı için elde kalan son seçenek"** olduğunu yazanlar bu Yahudi peygamberleri değil, başkaları olsa gerektir. Çünkü yukarıda İsrail kavminin seçkinlik ve üstünlük iddialarının başkaca bir açıklaması olamaz.

Üstelik bunun doğru olmadığını ve İsrail oğullarının Tevrat'ı kendi rızaları ile kabul etmediklerini belirten başka Yahudi peygamberlerinin varlığını da unutmamak gerekir. Bu konuda birden fazla sayıda açıklama vardır. Bu konuda yazılanlara göre; ***Tanrı Sina dağını bir kapak gibi kaldırarak "Tevrat'ı kabul ederseniz ne ala, yoksa burası size mezar olacak"*** diye tehdit etmeden önce İsrail oğulları Tevrat'ı kabul etmemişlerdir.[758] Bir başka Yahudi peygamberi de Tevrat'ı kabul etmek istemeyen İsrail oğullarını öldürmek üzere, binlerce meleğin gelmesi üzerine İsrail oğullarının korkudan Tevrat'ı kabul ettiklerini yazarak yukarıdaki hikâyeyi doğrular.[759] Bir başka Rabbiye göre de; ***"İsrailoğullarının Tevrat'ı kabul etmelerinin tek nedeni, Tanrı'nın ölüm meleklerinden korkularıdır."***[760]

İşin doğrusunu söylemek gerekirse bütün bu karmaşanın nedeni; Yahudi peygamberlerinin Kutsal Kitap'ın içine Mısırın Işık Tanrısı Yahu-va'yı katma ısrarlarından kaynaklanmaktadır. Birileri Kutsal Kitap'a sokuşturulmaya çalışılan Yahova adını oralardan kaldırıp yerine El Şaday adını yazarlarsa; hem konu birdenbire düzelecek, hem her şey anlaşılır hale gelecek, hem de

---

[757] Baki Adam, a.g.e. sh.78
[758] Baki Adam, a.g.e. sh.78
[759] Baki Adam, a.g.e. sh.78
[760] Baki Adam, a.g.e. sh.78

Tanrının yalan söylemesi gibi evrensel bir saçmalığın kaynakları kurutulmuş olacaktır.

Bunun bir diğer faydası da Kenanlıların basit bir tanrısı olan El Şaday'ın "Her Şeye Gücü Yeten Tanrı" şeklinde tercüme edilmesine gerek kalmaması olacaktır. Çünkü kitabın ilerleyen bölümlerinde açıkça görülecektir ki; İsrail'in tanrısı, her şeye gücü yeten bir tanrı değildir. El Şaday, Eski Grek dilinde yazılmış olan Septuaginta'da Pentakrator yani **"çok güç sahibi"** şeklindeki bir ifadenin, akılsız kilise babaları tarafından Latinceye çevrilirken "her şeye gücü yeten" şeklinde omnipotens olarak yazılması sonucu oluşmuş yanlış bir ifadedir. Yani bir Yahudi buluşu bile değil, bir kilise uydurmasıdır.

Bu söylediğimizi de Kutsal Kitap'ın içinde var olan yüzlerce örnekten birisi ile hemen kanıtlayalım: **"RAB (YHVH) Yahudaoğulları'yla birlikteydi. Yahudaoğulları dağlık bölgeyi ele geçirdilerse de ovada yaşayan halkı kovamadılar. Çünkü bunların demirden savaş arabaları vardı."**[761] Zaten sabaha kadar güreştiği Yakup'u da yenememiş, üstüne bir de Filistlilere esir düşmüştür.

Soru 1: Araplar Tevrat'ı niçin kabul etmemişlerdir?

Yanıt: içinde *"çalmayacaksın"* yazıldığı için.

Bilgi notu: Yahova'dan İsra-el oğullarına: ***"İnsan Tanrıdan çalar mı? Oysa siz benden çalıyorsunuz! Yeniden nasıl çalarız diye soruyorsunuz, ondalıkları, sunuları çalıyorsunuz."***[762]

Üstelik İsre-el oğullarının bu hırsızlıkları münferit olaylar da değildir. Çünkü Tanrı şöyle devam eder sözlerine; ***"Siz lanete uğradınız. Çünkü bütün ulus benden çalıyorsunuz."***[763]

Soru 2: Esav oğulları Tevrat'ı niçin Kabul etmemişlerdir?

Yanıt: İçinde **"katletmeyeceksin"** diye yazdığı için.

Bilgi notu: "Musa, Kâhin Elazar ve topluluğun önderleri onları karşılamak için ordugâhın dışına çıktılar. **Musa** savaştan dönen

---

[761] Hâkimler 1:19
[762] Malaki, 3: 8
[763] Malaki, 3: 9

ordu komutanlarına -binbaşılara, yüzbaşılara- öfkelendi. **Onlara, 'Bütün kadınları sağ mı bıraktınız?' diye çıkıştı, Şimdi bütün erkek çocukları ve erkekle yatmış kadınları öldürün. Yalnız erkekle yatmamış genç kızları kendiniz için sağ bırakın."**[764]

MUSA VE FİRAVUN

"Leylek koduk doğurmuş
ovada zurna çalar
balık kavağa çıkmış
söğüt dalın biçmeye.

Bir sinek bir devenin
tepmiş oyluğunu, ezmiş
bir budunu götürmüş
dönüp ister kaçmağa."

Mu'sa'nın hikâyesine dönecek olursak; sonunda Mısır'a ulaşan Musa, Mısır'da yaşadığı söylenen halkına tanrının müjdesini iletir. Halkın Mısır sarayında Mısır kültürüyle büyümüş, aralarında hiç bulunmamış ve üstelik 40 yıl boyunca Mısır dışında yaşamış, tanımadığı bir "**Saraylının**" sözlerine ne kadar inandığı bilinmez. Ama Musa firavunun huzuruna çıkarak tanrının sözlerini iletir ve İsrail halkının serbest bırakılmasını ister.

Mısır firavunu Beyoğlu Sinagogu'nda Haham değildir. Sözü edilen çağlarda bilinen dünyanın üçte birine hükmeden bir gücün kralıdır. Mısırlılar için bir tür tanrıdır ve bu nedenle öyle her aklına esen kolayca huzuruna çıkamaz. Hele hele eski bir kanun kaçağının hiç çıkamaması gerekir ama Yahudi tarih yazıcıları; ileride çok daha çarpıcı örneklerini de göreceğimiz gibi, "**her şeye gücü yeten**" muktedir insanlardır. İsterlerse adamı çölün ortasında tanrıyla buluşturmakla kalmaz, firavunun hu-

[764] Çölde Sayım 31: 13-18

zuruna da çıkartırlar. Çıkartmakla da yetinmez firavunu tehdit bile ettirirler. Ama G. Messadıe bunları yazan Yahudi peygamberinin "**Git, firavuna şunu söyle** ..." derken aslında saray protokolünden ve dolayısıyla Mısır'dan tamamen habersiz olduğunu vurgulayarak şunları yazar: "**Sarayın töresi gereği, değil köle sayılan bir halkın temsilcisi, yüksek sınıftan bir Mısırlı bile kralın huzuruna giremezdi.**" Yine Messadıe ye göre; "Mısırlı ustabaşının katil zanlısı Musa, hiç ceza görmeden firavunun karşısına çıkarak, onunla İbranilerin Mısır'dan çıkışlarıyla ilgili koşulları tartışıyor. **Böyle bir sahneyi hayal edenin Mısır adalet sistemi hakkında hiçbir fikri yok demektir.**"[765] Bizim görüşümüze göre de bu, olsa olsa canı istediği zaman kabile reisinin çadırına dalan bir Yahudi peygamberinin hayali olabilir.

Zaten her nedense Büyük Ev'de (yani firavun olduğu uydurulan Pharoh) Musa'nın bu isteğine pek sıcak bakmaz. Daha önce de birkaç kelimeyle açıklamış olduğumuz gibi, Büyük ev açısından bu anlaşılmaz bir tutumdur. Çünkü sayıları Mısırlıları aşan; Mısırlılar için bir tehdit oluşturmaya başlayan, olası bir savaşta düşman tarafına geçerek Mısır'ın yok olmasına neden olabileceği bilinen ve bu nedenle de sayılarının azaltılmasına çalışılan, "**yabancı**" bir kavimin kendi isteğiyle Mısır'dan ayrılmak istemesi, Büyük Ev'in, mutlu bir Büyük Ev olması için yeterli bir sebeptir. Ancak Pharo'nun yani Büyük Ev'in kararı bu yönde değildir. Çok geçmeden de durum anlaşılır. Çünkü tanrı her nasıl yapmışsa, Büyük Ev'i inatçı kılmıştır. "**Ben Büyük ev'i inatçı yapacağım ki belirtilerimi ve şaşılası işlerimi Mısır'da artırabileyim.**"[766] Sonuç olarak Musa'nın Büyük Ev'e giderek her izin isteyişinde, tanrı Büyük Ev'i inatçı yaparak izin vermesini engeller. Bu izin istemeler ve reddetmeler defalarca tekrarlanacaktır.

Bu elbette kolay anlaşılır bir durum değildir. Çünkü artık Musa da Büyük Ev'e giderek izin istemekten usanmıştır ve tanrı onu ancak bir takım vaatlerde bulunarak gönderebilmektedir. İsra-

---

[765] G. Messadıe, a.g.e. sh.578

[766] Çıkış, 7: 3 "But I will harden **Pharaoh's heart**, and though I multiply my miraculous signs and wonders in Egypt,"

el tanrısının Musa'ya bulunduğu vaatler de birbirinden ilginç bir hal almaya başlamıştır. **"Sizi kendi halkım yapacak ve Tanrınız olacağım."**[767] **"Her kadın Mısırlı komşusundan ya da konuğundan altın ve gümüş takılar, giysiler isteyecek. Oğullarınızı kızlarınızı bunlarla süsleyeceksiniz. Mısırlıları soyacaksınız."**[768] **"Sizi Abraham'a, İshak'a ve Yakup'a vereceğime ant içtiğim** (ama vermediğim) **topraklara götüreceğim. Orayı size mülk olarak vereceğim."**[769]

Sonunda Musa'ya şunları söyler: **"Seni Tanrı gibi yaptım. Ağabeyin Harun senin peygamberin olacak."**[770]

Bunlar elbette ki Tanrı vaatleridir ama bütün bu Tanrı vaatleri açıklanmaya da muhtaçtır. **"Sizi kendi halkım yapacak ve Tanrınız olacağım"** sözü; bizim yukarıda söylemeye çalıştığımız sözlerin açıkça doğrulanmasıdır. Daha önce İsrailliler tanrının halkı, tanrı da İsraillilerin tanrısı değildir. İsrailliler Yahve'nin ya da El Şaday'ın veya Lord'un **"Mısırlıları soyacaksınız"** emrini yerine getirirlerse; işte ancak sonra tanrının halkı olacaklardır. Bu, bundan daha açık nasıl söylenebilir o da ayrı bir konudur. Yukarıda vurgulamış olduğumuz El Şaday konusu bu nedenle önemlidir.

Bir Tanrının halkını soyguna teşvik etmesi ve üstelik bunun için yardım sözü vermesi de elbette ki anlaşılır bir olgu değildir. Tanrı hırsız çetesi reisi midir ki; soygun için talimat versin? Talimat vermekle de kalmayıp bu hırsızlığın nasıl yapılacağı konusunda yol göstersin?

Bu konuda asıl gariplik ise bu konunun Kutsal Kitap içinde tam üç kere tekrarlanıyor olmasıdır.[771] Yani bilinçli olarak tekrar

---

[767] Çıkış, 6: 7

[768] Çıkış, 3: 22

[769] Çıkış, 6: 8

[770] Çıkış, 7: 1

[771] Çıkış:22 Her kadın Mısırlı komşusundan ya da konuğundan altın ve gümüş takılar, giysiler isteyecek. Oğullarınızı, kızlarınızı bunlarla süsleyeceksiniz. Mısırlılar'ı soyacaksınız."
Çıkış 11: 2 "söyle, kadın erkek herkes komşusundan altın, gümüş eşya istesin."

edilmektedir. Gelin görün ki bunu yapmakla kendi hikâyelerine zarar vermekte; Mısırlılarla iç içe yaşayan, altın veya gümüş eşya isteyebilecek kadar iyi komşuluk ilişkileri kurmuş bir halkın, "esir kavim" görüntüsüne yeterince gölge düşürmüş olmaktadırlar.

Yahudi peygamberlerinin bu altın hırsları, insan olarak, anlaşılabilir bir şeydir. Karısını başka insanların haremine sokarak altın gümüş kazandığını yazdıkları ilk ataları Avram'dan başlayarak; Yakup'a tam bir üçkâğıtçı, Yusuf'a tam bir tefeci tipi çizmeleri de kendi sorunları olarak görülebilir. Ancak bu tür ayıp işlerin içine bir tanrıyı katmamak gerektiği de açıktır.

G. Messadıe bu Tanrının yardımıyla Mısırlıları soyma eyleminin Mısır'daki Elaphantine adasında bulunan bir stelde de aynı şekilde üç kere tekrar edildiğini yazarak şunları söyler.[772] **"Bu dört cümlenin hiçbir mantıklı ve kabul edilebilir bir açıklaması yoktur; öncelikle, doğrudan ve apaçık ahlaksızlığa çağrıdır."**

Messadıe'nin dördüncü cümle dediği Elaphantine adasındaki stelde bulunan şu cümledir. "O (Davut) **İsrail oğullarını** (Mısır dışına) **gümüş ve altınlarla yüklenmiş olarak çıkardı."**[773] Elbette dikkatinizden kaçmamıştır ama biz yine de belirtelim. Bu hikâyede İsrail oğullarını Mısır'dan çıkaran da Musa değil, Davut'tur. Üstelik çıkılan yerin Mısır olduğu da bir yorumdan ibarettir.

Ağzı açık ayran delisine benzeyen Judeo-Hıristiyanlar bu konuda da yardıma koşarlar. Kendini aşmış bir Hıristiyan bilgesi olduğu anlaşılan Tertullien; söz konusu olan Mısırlıları soyma işinin **"Mısırlıların, uzun yıllar verdikleri emek karşılığında**

Çıkış 12: 35 İsrailliler Musa'nın dediğini yapmış, Mısırlılar'dan altın, gümüş eşya ve giysi istemişlerdi.

Çıkış: 12: 36 RAB İsrailliler'in Mısırlılar'ın gözünde lütuf bulmasını sağladı. Mısırlılar onlara istediklerini verdiler. Böylece İsrailliler onları soydular.

[772] G. Messadıe, Musa, sh.576. (Bu adadan daha sonra Yahve ve tapınak konularında söz edeceğiz.)

[773] Messadıe, Musa, sh. 591

İsraillilere ödediği bir tazminat olduğunu" iddia eder."[774] Demek ki Kutsal Kitap'ın Mısırlıların İsraillilere ne kadar eziyet ettiğini yazdığından habersiz bir bilgedir. Tanrının bu nedenle Mısırlıların başına yağdırdığı felaketlerden de haberi yoktur. İsraillilere tazminat ödediğini yazdığı Mısırlıların; yeni doğmuş İsrailli bebekleri bile öldürdüğünü de bilmediğine göre, Kutsal Kitap'ı hiç okumamış olduğu da açıktır. Demek ki bir bilgeden çok fanatik dinci bir şabalağa benzemektedir.

Tumanı Yelli'nin Hamide'si kılıklı bazı bilgeler de, küllüm şabalak oldukları için olsa gerek, bu mücevher, altın ve diğer değerli eşyaların; sahiplerinin isteği dışında, **"zorla"** bir tür savaş ganimeti olarak alındığını yazmakta bir sakınca görmezler.[775] Bu savaş ganimetini Mısırlılardan **"zorla alan"** İsrailliler; kerpiç yapımı ve tarlalarda zorla çalıştırılan "esir kavim" İsraelliler olsa gerektir.

G. Messadıe de, "Bence, Çıkış kitabı, her şeyden yoksun ve yoksul İbranilerin, bir çeşit veda armağanı istemiş olduklarını ima etmektedir" diye yazarak konuyu sulandırmaya çalışır.[776] Daha başka değerli görüşler de vardır ama burada belirtilmeleri zaman israfı olur.

Biz size bu işin doğrusunu söyleyelim. Bu Mısırlıları soyma hikâyeleri; Yahudi peygamberlerinin anlattıkları hikâyenin içinde, ileride çölde yapacakları bir çadır için, harcayacakları altın ve gümüşü şimdiden temin etme hazırlıklarıdır. Çünkü Mısır'dan çıktıktan sonra çölün ortasında yapacakları bu hayali çadır için tam yedi ton altın, gümüş ve tunç kullanacaklardır. Bununla da kalmayacak ve yalnızca madeni kısımları "yedi ton" ağırlığında olan bu çadırın "seyyar" olduğunu ve oradan oraya taşıyıp durduklarını da yazacaklardır. Biz size bu adamların "akılsız" olduklarını boşuna söyleyip durmuyoruz.

İşte bu Mısırlıları soyma hikâyesi de olası bir "Çölün ortasında bu kadar altın ve gümüşü nereden buldunuz?" sorusuna karşı

---

[774] G. Messadıe, Musa, sh.592
[775] G. Messadıe, Musa, sh.592
[776] G. Messadıe, a.g.e. sh.592

alınmış bir önlemdir. Kutsal Kitap'ın içinde üç kere tekrar edilmesinin nedeni de budur. İlerleyen bölümlerde Mişkan yani "Tanrının Çadırı" konusuna geldiğimiz zaman bu konuda daha başka söyleyeceklerimiz de olacaktır.

İsrail tanrısının sözleriyle; "**Seni Tanrı gibi yaptım**" diyerek Musa'ya tanrı payesi vermek ve üstüne üstlük Musa'ya bir de peygamber tayin etmek, Daniken'in deyimiyle yenilir yutulur şeyler olmasa gerektir. Bu nedenle de yine Türkçe konuşmamız gerekmektedir. Bütün bu sözleri söylediği varsayılan İsra-el tanrısı Yahve'nin; "**Sizi Abraham'a, İshak'a ve Yakup'a vereceğime ant içtiğim topraklara götüreceğim. Orayı size mülk olarak vereceğim**" sözleri de, ya Tanrının kocaman bir yalancı olduğundan ya da Yahudi peygamberlerinin Kutsal Kitapları'na yalan yanlış şeyler yazdığından başka bir anlam taşımaz.

Neden derseniz; İsrail'in tanrısı önce Avraam'a bütün o toprakları vereceğine söz vermiş ama Avraam bütün o toprakların bir metrekaresine bile sahip olmadan ölmüştür. Üstelik karısı Sara ölünce; onu gömmek için gereken mezar yerini bile parayla satın almıştır. Kimse alınmasın ama Mısır Irmağı'ndan Fırat'a kadar olan toprakları Avraam'a vermeye defalarca "**Ant İçen**" İsrail tanrısının durumu tam olarak budur.

Avraam'ın "tanrının yardımıyla" doğan oğlu İshak'ın durumu da bundan daha parlak değildir. Karanlık bir gecede sabaha kadar güreştikten sonra "**yenildiği**" Yakup'a, İsra-el adını veren İsra-el tanrısı; bu sevgili oğluna da bir karış bile toprak veremediğinden, Yakup'un da çadırını kuracağı yeri para ile satın almak zorunda kaldığı Kutsal Kitap'ın özenli kayıtları arasındadır.

Konuyu biraz daha açalım: İsrail tanrısının Önce Avram'a, sonra İshak'a ve daha sonra Yakup'a vereceğine ant içtiği; Mısır Irmağı'ndan Fırat'a kadar olan toprakların bir metrekaresi bile ortalarda yoktur. Açıkça görüldüğü gibi İsrail'in tanrısı Yahve verdiği sözleri ve içtiği antları tutmamakla ünlü bir tanrı konumundadır. Ancak hala, **"Sizi Abraham'a, İshak'a ve Yakup'a vereceğime ant içtiğim topraklara götüreceğim. Orayı**

size mülk olarak vereceğim." demeye devam etmektedir. Yahve, halkının Mısır'da çektiği sıkıntıları **"yakından"** görmüştür. Feryatlarını duymuştur ve acılarını bilmektedir."[777]

Ama zalim Mısırlıların **"et kazanlarının başında doyasıya yemek yedirerek"** eziyet ettiği sevgili oğullarının feryatlarını duyabilmesi için tam 430 yıl gerekmiştir.[778] Bu durumda Musa'nın aklına; tıpkı Avraam'ın söylediği gibi, "Bütün bu toprakları bize vereceğini nereden bileyim?" şeklinde bir soru gelse idi, İsrail tanrısının buna nasıl bir yanıt vereceği Yahudi peygamberlerinin de içinden çıkamayacağı bir konudur.

Soru: İsmail oğulları Tevrat'ı neden kabul etmemişlerdir?

Yanıt: İçinde "çalmayacaksın" diye yazdığı için.

Bilgi notu: **"Her kadın Mısırlı komşusundan ya da konuğundan altın ve gümüş takılar, giysiler isteyecek. Oğullarınızı, kızlarınızı bunlarla süsleyeceksiniz. Mısırlıları soyacaksınız."**

Ne var ki gariplikler bu kadarla da bitmez. Tanrı Musa ile Harun'u bir kere daha Büyük Ev'e gönderir. Harun, Yahve'nin buyurduğu gibi elindeki değneği Büyük Ev'le görevlilerin arasına atar. Değnek yılan oluverir. Bunun üzerine Büyük Ev de kendi büyücülerini çağırır. **"Mısırlı büyücüler de aynı şeyi yaparlar."**[779] Büyük Ev de Musa'ya aldırış etmez. Daha sonra Musa değneğini suya vurunca Nil Irmağı kan ırmağına dönüşür. Ancak Mısır sihirbazları da aynı şeyi yapınca; Büyük Ev bu mucizeye de önem vermez. Daha sonra Harun Tanrı'nın emriyle değneğini Nil Irmağı'nın üzerine uzatınca; kurbağalar nehirden çıkarak bütün Mısır'ı istila eder. Mısır'ın büyücüleri bunu da becerirler.[780] Dördüncü bela tatarcık istilasıdır. Harun bu sefer değneğini yere vurur ve yerin tozlarından tatarcıklar çıkarak her yanı doldurur. Mısırlı büyücüler işte bunu yapamazlar.[781]

---

[777] Çıkış, 3:7

[778] Çıkış, 3:7

[779] Çıkış, 7:24

[780] H.Örs, a.g.e. sh.75

[781] H.Örs, a.g.e. sh.75. Yeni tercümede tatarcıklar sivrisinek olarak değiştirilmiştir.

insanların efendisi, yeryüzündeki her şeyin sahibidirler. Adalet, iç ve dış siyaset, ülke güvenliği ve ordu alanında tek yetkili kişidir. Dahası Yahudi peygamberlerinin sözünü ettikleri Büyük Ev, bundan bin yıl sonra bile Davut gibi çadırda yaşayan bir kabile reisi değildir. Sarayında filtre edilmiş su ile yıkandığı özel bir hamamı vardır. Dolayısıyla ne yıkanmak için ne de başka bir nedenle sabahın köründe nehir kıyısına gitmesi için bir neden yoktur. Üstelik gidiyor olsa bile yalnız başına gittiği hayal bile edilemez. Mutlaka Mısır'ın seçkin askerlerinden oluşan bir muhafız birliği olmalıdır. Bu muhafız birliğinin Musa'yı Pharoh'un yanına bile yaklaştırmayacağı ise bilinen bir konudur.

Bir sonraki bölümde ise Tanrının Mısırlıları, develerini ve diğer hayvanlarını öldürmekle tehdit ettiği yazılır.[783] Bu da yukarıda sözünü ettiğimiz cehaletin başka bir kanıtıdır çünkü o devirde Mısır'da deve olmadığı gibi Deve sürüsü de yoktur.[784] Mısır'ın Deve ile tanışması çok daha sonraki bir zamanda İ.Ö. 3. yüzyılda Roma işgali sırasında olmuştur.

Bu arada tapınakların karanlık köşelerinde bir miktar uyarıcı eşliğinde şarabı fazla kaçıran Yahudi peygamberleri kendilerini de aşar ve Kutsal Kitap'a aynen şunları yazarlar: **"Firavun Musa'yla Harun'u çağırtarak, 'Bu kez günah işledim' dedi, RAB haklı, ben ve halkım haksızız."**[785]

Bu yeni tercümede bilerek bozulmuş bir cümledir. Doğrusu da şudur: **"Bu kez iman ettim."**[786] Yani Mısır'ın Büyük Ev'i Yahve'ye iman etmiş ve onu tanrı olarak kabul etmiş olmaktadır. Messadıe burada Yahudi peygamberlerinin hayal gücünün çılgınlık sınırına ulaştığını söyler.[787] Mısır firavununa "iman ettirmeyi" başaran Yahudi peygamberleri açısından başarı gibi

[783] Çıkış 9:3
[784] G. Messadıe, Musa, sh.574
[785] Çıkış 9:27
[786] G. Messadıe, Musa, sh.578
[787] G. Messadıe, Musa, sh. 578

Bu oyunlar ve karşılıklı güç gösterileri devam eder gider. Ancak her defasında İsrail tanrısı Büyük Ev'i inatçı yapar ve Pharoh çıkışa izin vermez.

Eski Ahit'te bu yazılanlardan anlaşıldığı kadarıyla; Tanrı önce bir takım vaatlerde bulunduğu Musa'yı Büyük Ev'e göndererek İsrailliler'in Mısır'dan çıkması için izin istetmekte, sonra Büyük Ev'i inatçı yaparak izin vermesini engellemekte, daha sonra da *"Neden izin vermiyorsun?"* diyerek Büyük Ev'i ve dolayısıyla Mısırlıları cezalandırmaktadır.

Bu durumda Büyük Ev, İsra-elliler'in gitmesine izin verirse; tanrının Mısırlıların başına felaketler yağdırmak için bir nedeni kalmayacağı ama Büyük Ev'i inatçı yaparak izin vermesini engellerse, Mısırlıların üzerine istediği kadar felaket yağdırabileceği ve bunları yapmakta haklı olacağı gibi garip bir düşüncenin varlığından söz edebiliriz.

Daha da açıkçası; tanrının Mısır'a felaketler yağdırmak için bazı bahanelere gereksinim duyduğunu söyleyebiliriz. Ancak bu bahanelerin Tanrıya mı yoksa Yahudi peygamberlerine mi daha çok gerektiği konusu tartışmaya açıktır. Üstelikte akıl edemedikleri konu; uydurdukları bütün bu mucizelerin, tanrının da mucizelere ihtiyacı olduğu ve dolayısıyla Yahve'nin tanrısal gücünün yetersizliğinin açık bir itirafı olduğudur.

Bunlardan birinde de Mısır konusundaki cehaletlerini apaçık ortaya koyarlar." **RAB Musa'ya şöyle dedi: "Sabah erkenden kalk, Büyük Ev ırmağa inerken onu karşıla ve şöyle de:"**[782]

Büyük Ev'in kızının çamurlu sularda yıkanmak için Nil nehrinin kenarına gittiği ne kadar doğruysa, bu hikâye de o kadar doğrudur ve Çıkış kitabını yazan Yahudi peygamberlerinin Mısır konusunda hiçbir şey bilmediklerini açıkça ortaya koyar. Mısır firavunları bir tür tanrıdır; evrensel dengeyi, güneşin doğuşunu simgeler. Aynı zamanda tanrı Horus'un yeryüzündeki imgesi ve Güneş tanrı Ra'nın oğlu olarak kabul edilirler. Bütün

[782] Çıkış, 8: 20 "Then the LORD said to Moses, "Get up early in the morning and confront **Pharaoh as he goes to the water** and say to him

görünse de; saçmalığı anlaşıldığı için yeni tercümelerde yukarıdaki şekilde "düzeltilmiştir."[788]

Bu Mısır'ın Büyük Evi'ne gidip gelmeler sürerken Tevrat'ın satır aralarından iki önemli bilgi ediniriz. Bunlardan birincisi; Büyük Ev ile görüştüğü sıralarda Musa'nın 80, Harun'un 83 yaşında olduğudur.[789] İkincisi ve asıl önemli olanı ise; Mısır'da var olduğu iddia edilen esir halkın eğer gerçekten var iseler; "**Goşen Bölgesi**"nde yaşamakta olduklarının Kutsal Kitap tarafından birçok kez doğrulanmasıdır. İsra-el'in tanrısı der ki ; "**O gün halkımın yaşadığı Goşen bölgesinde farklı davranacağım. Orada at sineği olmayacak**"[790]

Bir sonraki bölümde de bu bilgi tekrar edilir. "**Yalnız İsrailliler'in yaşadığı Goşen bölgesine dolu düşmedi.**"[791] Bu bilgi önemlidir ve bir kenara not edilmesi gerekir; çünkü ileride hem tekrar karşımıza çıkacak hem de bazı tartışmalara son verecektir.

Bütün bu anlatılan hikâye içinde "**İsrail'in Babası**"nın gücü sınırlı bir baba olduğu açıktır. Çünkü Mısır'ın başına yağdırmakta olduğu "**şaşılası**" felaketleri sırasıyla söylemek gerekirse; Irmaktaki balıkların ölmesi ve nehrin suyunun kana dönüşmesi, gökten kurbağa yağması, sivrisinek belası, atsineği belası, hayvanların ölmesi, çıban belası, dolu belası, çekirge belası ve karanlık belası gibi Tanrının müdahalesi olmadan da meydana gelebilen felaketlerdir.[792] Modern Yahudi peygamberi N. Behar bunlara "***yırtıcı hayvanlar şehri kuşattı***" şeklinde bir bela daha ekler ama üfürmektedir.[793] Dahası; Mısır'ı da bir kent sanmaktadır.

Bütün bu felâketleri görmek için eski çağlara gitmeye de gerek

---

[788] Çıkış 9: 27 Eski Tercüme, "Ve Firavun gönderip Musa'yı ve Harun'u çağırdı, ve onlara dedi: *Bu defa suç ettim; RAB âdildir, ve ben ve kavmım kötüyüz.*"
[789] Çıkış, 7:7
[790] Çıkış, 8:22
[791] Çıkış, 9:26
[792] Tevrat, Çıkış bölümü
[793] N. Behar, sh.37

yoktur. Anadolu'da büyüyen herhangi bir orta yaşlı insan bu felaketlerin çoğuna tanık olmuştur. Bütün bunlardan anlaşılan, Yahudi peygamberlerinin icat yeteneğinin de bu konuda babalarının gücü gibi sınırlı kaldığıdır. Ne de olsa zaman eski bir zamandır ve ne saçmalardan seçmeler yapabilen Emanuel Velikovsky; ne de "Kadim düzenbaz" Zecharia Sitchin gibi deha sahibi Yahudi peygamberleri henüz doğmamıştır.

Bu felaketlerden birisi özellikle ilgi çekicidir. Üstelik de bize Yahudi peygamberlerinin kafasının nasıl işlediğini açıklar. Kutsal Kitap'ın belirttiğine ve diğer Yahudi kaynaklarında yazıldığına göre, **"Tanrı'nın mucizesi sonucu Mısır'daki bütün sular kana dönüşür.** Ama **"Goşen'de"** yaşayan tüm Yahudilerin evinde temiz ve saf su bulunmaktadır. Bunun üzerine tüm Mısırlılar Goşen'e akın ederler. Ancak bir Yahudi'nin evindeki su bile, Mısırlılar içerken kana dönüşmektedir. Sonunda Mısırlıların aklına parlak bir fikir gelir. **"Yahudilerin içtikleri bardakları kullanırsak rahatça su içebiliriz"** diye düşünürler. Ancak bu plan da geri teper. Bir Yahudi su içtiği zaman rahatlıkla içebilmektedir ama aynı bardağı kullanmak bile Mısırlıların kan içmesine engel olamaz.

Bunun üzerine Mısırlılar Yahudilere *"Peki, suyu sizden satın alsak rahatça içebilir miyiz?"* derler. **İşte bu fikir işe yaramıştır.** Sadece Yahudilerden "satın alınan" sular su olarak kalır. Kan belasının yedi günü boyunca Mısırlılar Goşen'de yaşayan Yahudilerden su satın alırlar ve **Yahudiler böylece hatırı sayılır ölçüde para kazanırlar.**[794]

İsra-el'in tanrısı Mısır'ın sularını neden kana dönüştürmüştü? Mısırlılar susuz kalsın ve oğullarının gitmesine izin versinler diye. Para kazanmak için Tanrılarının susuz kalmalarını istediği Mısırlılara su satanlar kimlerdir? Oğulları yani İsra-el kabilesi!

Oysa ortada felaket filan yoktur. Yahudi peygamberlerinin kendi ulusal tanrılarını ululamak çabasından öteye gitmeyen fantezilerdir bunlar. Bu o kadar açıktır ki; Musa'nın değneği fi-

[794] www.sevivon.com

ravunu etkilemek amacıyla yılan haline getirilince, firavunun büyücüleri de buna "**karşı büyü**" yaparlar ve Kutsal Kitap'ta yazıldığı gibi onlar da bir değneği yılan haline getirirler. Bu hikâyenin asıl saçma tarafı Kutsal Kitap'ı yazan bir peygamber olduğu söylenen Musa'ya, bu kez de hokkabaz rolü verilmesidir.

Duruma bir açıklama getirmek isteyen Yahudimsi tarihçi P. Johnson şunları yazarak konuya katkıda bulunur. "Hem tarihe bağlı bir zihniyet taşıdıklarından, hem de kanuna (Musa Yasası) riayet ettiklerinden eski batıl inançlara bağlı kalma eğiliminde idiler. Büyünün her yerde mevcut olduğuna dair inançları kurumsallaşmıştı. Musa tanrı ile **yüz yüze konuşmakta** ve mucizeler **ayartmakla**[795] kalmayıp aynı zamanda **büyü hileleri de yapıyordu.** Yılana dönüşen çubuklar ve değnekler, eski Yakındoğu büyüleri, hepsi İsrail dinine dâhildi ve Musa ile Aaron'un döneminden sonra kutsallaştırılmıştı. En azından eski peygamberlerin icatta bulunması beklendiğinden, bazen **sihirbaz kılığında dolaştıkları** da olurdu."[796]

Tam da burada; Büyük Ev'de büyücülük yarışmaları yapılırken Harun'un ön plana çıkmış olması da dikkat çekicidir ve biraz önce Musa'nın dili konusunda yazmış olduklarımızı doğrular.

Burada bilgi notu olarak belirtmemiz gereken bir konu daha vardır. Kendisi de Mısır asıllı olan ve İsraillilerin Mısır'dan Çıkış hikâyesini bire bir gerçek olarak kabul eden G. Messadıe; Musa adlı kitabında, Musa'nın Midyan'dan Mısır'a hiç gelmemiş olduğunu yazarak şöyle der: "**Musa'nın Çıkış kitabında anlatılanın aksine, Mısır'a dönmemiş olduğunun ispatı, Harun'un, Musa'ya vahiyle verilmiş olan tanrısal misyonu, öğrenebilecek ve bu öğretiyi İbranilere nakledebilecek tek kişinin, birden başrole çıkmış görünmesidir.** *(Musa)* **Mısır'a dönmüş olsaydı, Harun'un yardımına ihtiyacı olmazdı. Yarım kardeşin kazandığı önem ve üstlendiği görevler böyle bir işbirliğinin ispatıdır ve Musa daha sonra da işgücü eksikliği ve**

[795] Yazar tahminen 'ayarlamak' demek istiyor.
[796] Paul Johnson, Yahudi Tarihi, sh. 52

yetersizliği nedeniyle birçok kez Harun'dan yardım alacaktır. Şunu da hatırlatalım, Musa'ya benzetilebilecek bir kişiden söz eden hiçbir Mısır belgesine rastlanmamıştır."[797]

Bizim buna ekleyeceğimiz bilgi; Yahudi peygamberlerinin Yakup'un dördüncü oğlu Yahuda'yı da Kenan Eli'nde unuttuklarıdır. Yani Yahuda da bırakın Mısır'a gitmeyi, Mısır'ı uzaktan bile görmemiştir. Bunu daha sonra anlatacağız ama Kutsal Kitap'ın yazdığı Yahuda-Tamar hikâyesi bu söylediğimizin tek başına kanıtıdır.

Başlamışken devam edelim ve ileride anlatacağımız bir konu için daha bilgi notu bırakalım. Yusuf'un Mısır'a gittiği de uydurmadır çünkü Mısır'da bir vezirin oğlu olarak yaşaması gerekirken, Yusuf oğlu Efrayim'i, ileride Galile Bölgesinde "**Beyt-El' ve çevresindeki köylerde**" otururken bulacağız.[798]

Dahası; Mısır'da bir vezir oğlu olarak paşa paşa yaşaması gereken Yusuf'un oğlu Efrayim'in mesleği de hırsızlıktır ve Ezer ile Elat adındaki oğullarını, "**hayvanlarını çaldıkları için**" Gatlılar öldürmüştür. Kutsal Kitap'ta aynen şöyle anlatılır: **"Ülkede doğup büyüyen Gatlılar Ezer'le Elat'ı öldürdüler. Çünkü onların sürülerini çalmaya gitmişlerdi. Babaları Efrayim günlerce yas tuttu. Akrabaları onu avutmaya geldiler."**[799]

---

[797] G. Messadıe, Musa, sh.573,579
[798] 1. Tarihler 7: 28
[799] 1. Tarihler 7: 21-22

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

MISIR'DAN ÇIKIŞ

"Bir aksacık karınca
kırk batman tuz yüklemiş
gâh yorgalar gâh seker
şehre gider satmağa

Domuz düğün eylemiş
ayıya kızın vermiş
maymun sındı getirmiş
kaftan gömlek biçmeye."[800]

Sonunda Büyük Ev İsra-el oğulları'nın gitmesine izin verir. Çünkü inanılacak gibi değildir ama **"Gece yarısı Rab tahtında oturan firavunun ilk çocuğundan zindandaki tutsağın ilk çocuğuna kadar Mısır'daki bütün insanların ve hayvanların ilk doğanlarını öldürmüştür."**[801]

Tevrat bunu şöyle anlatır; **"O gece firavunla görevlileri ve bütün Mısırlılar uyandı. Büyük feryat koptu. Çünkü ölüsü olmayan ev yoktu."**[802]

Bunun üzerine Mısır'ın Büyük Ev'i İsra-el kavminin gitmesine izin vermek zorunda kalır. Ama tam da bu noktada her şey ye-

---

[800] Sındı: Makas

[801] Çıkış, 12:29 **"At midnight the LORD struck down all the firstborn in the land of Egypt,** from the firstborn of Pharaoh who sat on his throne to the firstborn of the captive who was in the dungeon, and all the firstborn of the livestock.

[802] Çıkış, 12:30

niden birbirine karışır. Çünkü Kutsal Kitap kadın ve çocuklar hariç, Mısır'da yerleşik 600 bin İsrailliden söz etmeye başlar. **"Kadın ve çocukların dışında 600 bin kadar erkekle yaya olarak Ramses'ten Sukkot'a doğru yola çıktılar. Daha pek çok kişi de onlarla birlikte gitti. Yanlarında çok sayıda davar ve sığır vardı."**[803]

Mısır'da köle oldukları, eziyet gördükleri açıkça bildirilen köle bir halkın, yanlarında "çok sayıda davar ve sığır olması" çok da anlaşılır bir konu değildir. Üstelik de **"Rab'bin bütün orduları Mısır diyarından aynı gün çıktılar."** diye devam eder Tevrat.[804] Yani Mısır'da bulunan bütün İsra-el kabilesi aynı anda harekete geçmiştir.

Buna da kendilerince bir açıklama getirmeye çalışırlar. Tanrı'nın emrine göre Mısır'daki **"köle"** İsrailliler; kendilerine "kusursuz, erkek ve bir yıllık" olması koşulunu taşıyan birer kuzu alacaklardır. Daha sonra bu kuzuları keserek tanrının verdiği tarife uygun olarak kebap edecek ve yiyeceklerdir. **"Ve onu şöyle yiyeceksiniz; Belleriniz kuşanmış, çarıklarınız ayaklarınızda ve değneğiniz elinizde olarak ve onu acele ile yiyeceksiniz."**[805]

Böylece işaret geldiği anda hep beraber hareket edebileceklerdir. Bunları söyleyen İsrail tanrısı sözlerinin sonunda **"Mayasız Ekmek Bayramı'nı kutlayacaksınız, çünkü sizi ordular halinde o gün Mısır'dan çıkardım."** demeseydi; bu hikâye daha tutarlı olabilirdi.[806] Çünkü burada Yahve; hem Mısır'a son belayı vereceğini ve bütün ilk doğanları öldüreceğini söylerken; İsrailler in Mısır'dan çıkmış olduklarını da söylemektedir.

Siz gene de bu "değnek" elde beklemeyi not edin çünkü daha sonra İsrail kabilesinin Mısır'dan silahlı olarak çıktıklarını da yazacaklardır. **"İsrailliler Mısır'dan silahlı çıkmışlardı."**[807]

---

[803] Çıkış, 12:37
[804] Çıkış, 12:38
[805] Çıkış 12:30
[806] Çıkış 12:17
[807] Çıkış 13:18

Yalnız silahlı çıksalar gene iyiydi. Kutsal Kitap'ın yazdığına göre yanlarına üç yüz yıl önce ölmüş olması gereken Yusuf'un cesedini bile almışlardır. *"Musa Yusuf'un kemiklerini yanına almıştı. Çünkü Yusuf İsrail'in oğullarına, 'Tanrı kesinlikle size yardım edecek, kemiklerimi buradan götüreceksiniz' diye sıkı sıkı ant içirmişti."*[808]

Eğer Mısır'da 430 yıl kaldılarsa, 110 yaşında öldüğü söylenilen Yusuf'un ölümünün üzerinden üç yüz yıldan fazla bir zaman geçmiş demektir.[809] Mezarının nasıl bulunduğu, kemiklerin nasıl taşındığı gibi soruları bir yana bıraksak bile, Yusuf'un kardeşleri olmaları gereken on bir oğlu daha vardır hileci Yakup'un. Üstelik de Kutsal Kitap'ın yazdıklarına göre hepsi de Mısır'da ölmüş olmalıdır.[810] Üstüne üstlük on iki İsra-el kabilesinin de atalarıdır ya da öyle olmaları gerekir. Çünkü İsra-el'in on iki kabilesi bu ataların ismini taşımaktadır. Ama kemikleri götürülen sadece Yusuf'tur. Bu da palavradır çünkü biraz önce söylediğimiz gibi, Mısır'dan kemikleri götürülen Yusuf'un oğlu Efrayim'i, Kenan Eli'nde Beytel köyünde otururken ve Gatlıların sürülerini çalarak hırsızlık ederken bulmuştuk.

Üstelik Yahudi peygamberlerine bakılırsa; bu kemikleri bütün yol boyunca, yani kırk yıl sürdüğü söylenen çölde gezinti sırasında da yanlarında taşıdıktan sonra Şekem'de gömmüşlerdir. **"İsrailliler Mısır'dan çıkarken Yusuf'un kemiklerini de yanlarında getirmişlerdi. Bunları Yakup'un Şekem'deki tarlasına gömdüler. Yakup bu tarlayı Şekem'in babası Hamor'un torunlarından yüz parça gümüşe satın almıştı. Burası *Yusuf* soyundan gelenlerin mülkü oldu."**[811]

---

[808] Çıkış 13:19

[809] Yaratılış 50: 26 "Yusuf yüz on yaşında öldü"

[810] Çıkış 1: 6 "Zamanla Yusuf, kardeşleri ve o kuşağın hepsi öldü"

[811] Yeşu 24: 32 Hayrullah Örs kitabında bu hikâyeden Mısır'da on iki İsrail kabilesinin olmadığı ama yalnızca Yusuf'un kabilesinin var olabileceği gibi bir düşünce üretir.[811] Ama daha sonra "Yusuf'un kemiklerini de Yakup'un vaktiyle satın almış olduğu bir tarla içindeki mağaraya gömdüklerini de okuyoruz. Bunun gerçek olması imkânsızdır. Musa'yı nereye gömdüklerini bile unutanlar, bir mumyayı uzun yıllar birlikte taşırlar mıydı ?" diye yazar.

Yusuf'un kemiklerini Şekem'deki tarlaya gömmek kolaydır ama bunun ne zaman olduğunu da söylemek gerekir. Neden derseniz; bu Şekem dedikleri yer Kenan Eli'nde Galile Bölgesi'ndedir. Yani Şekem'e gidebilmek için de önce Kenan Eli'ni ele geçirmek gerekmektedir. Dahası Hıristiyanlar Kutsal Kitapları'nda Şekem'deki bu tarlayı satın alanın da Yakup değil, Avraam olduğunu yazarlar.

Goşen Bölgesi'nde yaşadıkları defalarca belirtilen İsra-el oğullarının neden Ramses'ten yola çıkmış oldukları sorusu da yanıtsız kalmaya mahkûmdur. Ama İsrailoğulları'nın sayısı bundan da önemlidir. Çünkü İsra-elli olmadığı anlaşılan "daha pek çok kişi" yi hemen bir tarafa ayırsak bile, bunların yerine koyacağımız kadın ve çocuklarla birlikte bu sayı nereden bakarsanız bakın beş milyondan az olmamak üzere 8-10 milyon civarında bir nüfus demektir. Bu akıl, mantık ve izan dışı bir sayıdır. Çünkü "**İsrailoğulları'nın Mısır'da oturdukları müddet 430 yıl idi ve vaki oldu ki 430 yılın sonunda 'Rab'bin bütün orduları' Mısır diyarından aynı gün çıktılar.**" diye devam eder Tevrat.[812] Bu o kadar büyük bir sayıdır ki, bunun onda biri bile oldukça abartılı bir rakam sayılmalıdır.

Bu konuda bir fikir vermesi için hemen belirtmemiz gerekir ki; Çağın iki büyük devletinin karşı karşıya geldiği ünlü Kadeş Savaşı'nda, Mısır kaynaklarına göre Hitit ordusu 17 bin piyadeden oluşmaktadır. Mısır ordusunda ise yaklaşık 20 bin kişi olduğu bilinmektedir ve tarih M.Ö.1285 yılıdır. Yani yaklaşık olarak Mısır'dan çıkıldığı varsayılan tarihlere çok yakın bir tarihtir.

Bu konuda Prof. Sedat Alp de, "**Orta büyüklükte bir Hitit kasabası 300 haneden oluşuyordu. Boğazköy tabletlerinden bir Hitit ailesinin en az 8-10 kişi olduğu anlaşılıyor. Bu durumda orta boydaki bir Hitit kasabasının ortalama 3 bin kişi olması gerekiyor. M.Ö. 2. binin ilk yarısında Hattuşa ve M.Ö. 1. binde Karkamış gibi iki metropolün nüfuslarının 30 bin civarında olması gerektiğini düşünüyorum**" der.[813]

---

[812] Çıkış, 12: 38

[813] Prof. Sedat Alp, Hitit Çağında Anadolu. Sh. 52 TÜBİTAK Bilim Kitapları. Ocak,2000, 5.basım.

Mısır'dan çıkıştan yaklaşık 600 yıl sonra, yani M.Ö. 8. yüzyılda; Asur Kralı II. Sargon, 10 İsrail kabilesinden oluştuğu söylenilen kuzeydeki İsrail Krallığı'nı yıktığı zaman, bölgeden sınır dışı ettiği, yani sürdüğü İsra-elli sayısının, diğer sürülenlerle birlikte sadece 28 bin kişi olduğu da Asur tabletlerinde yazılıdır. [814]

G. Messadıe ise salgın hastalık olasılıklarını bile hesaplayarak yaptığı bir modellemede; "**Ortalama ömrün 45 yılı geçmediği Eski Mısır'da nüfusun her dört yüz yılda bir, ikiye katlandığını farz edebiliriz.**" diye yazar. Messadıe'nin yaptığı hesaplamalar sonucu ulaştığı rakam ise Nil Deltası'nı da içine alan Aşağı Mısır için üç yüz binle beş yüz bin arası bir Mısır nüfusudur.[815]

Üstelik siz bırakın bu eski zamanları bir yana; sözü edilen zamandan yaklaşık üç bin yıl sonra 1477 yılında yapılan nüfus sayımında, İstanbul'un toplam nüfusu yüz bin olarak sayılmıştır[816] Osmanlı'nın Yükseliş dönemi dâhil, bazı dönemler dışında Osmanlı ordusundaki Yeniçerilerin mevcudu 20 bini geçmemiştir.[817] Bundan yüz yıl sonra bile "**Avrupa'da pek az şehrin nüfusu yüz bine ancak ulaşıyordu. Bebek ölümleri yüzde 20 gibi yüksek rakamları buluyordu. Bir yaşına kadar hayatta kalmayı başaranların ortalama ömrü 45 yıldı.**[818]

Ayrıca Mısır'dan 8-10 milyonluk bir İsrail Kavmi'ni çıkarmaya çalışan Kutsal Kitap, bize Yusuf'un çağrısıyla Mısır'a gelen İsrailliler'in sayısını da kesin olarak bildirmiştir. "**Yakup'un soyundan gelenler toplam 70 (*yazıyla yetmiş*) kişiydi. Yusuf zaten Mısır'daydı.**"[819]

---

[814] Üstelikte hiçbiri İsra-elli değildir, anlatacağız.

[815] G. Messadıe, Musa, sh.552-553

[816] 1477 yılında yapılan nüfus sayımı uyarınca da, İstanbul (Avrupa) yakasında 14 bin 803 hanelik nüfusun 8 bin 951'i Müslüman Türk, Galata'da ise 1521 hanelik nüfusun 535'i Müslüman Türk'tü. Bu rakama askerler, medrese öğrencileri ve tutsaklar eklenince kentin nüfusu yüz bine yaklaşıyordu.

[817] Osman Pamukoğlu, Unutulanlar Dışında Yeni Bir şey Yok, sh.123

[818] James Maclachlan, Galileo Galilei, sh.10

[819] Çıkış, 1:5

Ama bu konuda da anlaşamazlar ve Kutsal Kitap, **"Oğullarının karıları dışında Yakup'un soyundan gelen ve onunla birlikte Mısır'a gidenler toplam altmışaltı kişiydi. Bunların hepsi Yakup'tan olmuştu"** diye de yazar.[820] Artık bu konuda bir karar verseler iyi olacaktır çünkü bir sonraki ayette de, **"Yusuf'un Mısır'da doğan iki oğluyla birlikte** Mısır'a **göçen Yakup ailesi toplam yetmiş kişiydi."** diye bir kayıt vardır.[821]

Mısır'a geldikleri sırada toplam sayıları 66 veya 70 kişiden ibaret Yakup'un çocuklarından; 430, 400 ya da 210 yıl sonra, beş milyondan az olmamak üzere, 8-10 milyonluk bir nüfusa ancak "eğitimli" Yahudi peygamberleri ulaşabilirler. Çünkü bunun başkaca bir açıklaması yoktur ve olamaz. O tarihlerde Mısır'ın toplam nüfusunun bile ancak birkaç yüz bin kişiden ibaret olduğunu Prof. Sedat Alp'in verdiği bilgilerden de çıkarabiliriz.

Ama Yahudi Kutsal Kitap yazarları bu konuda ısrar ederler ve Mısır'dan çıkış sonrasında; başkaca hiçbir tasaları yokmuş gibi çölün ortasında bir de sayım yaparlar. Kutsal Kitap'ın içinde yazıldığına göre bu sayımda **"12 oymaktan 603.550 kişi sayarlar."**[822]

Bitmedi. Üstelik de **bu sayılan 603.550 kişi, 20 yaş üstü ve savaşabilecek durumda olan erkeklerin sayısıdır.**[823] Yani 20 yaş altı erkekler ve yaşları ne olursa olsun bütün kadın, çocuk ve yaşlılar bu sayının dışındadırlar. Bunları da bu 603.550 savaşçı yiğit sayısına eklersek; Yahudi tarih yazarlarının sözünü ettiğimiz en az beş milyonluk nüfus konusunda ısrarcı olduklarını tespit etmiş oluruz.[824] Üstelik Prof. Sedat Alp'in yukarıda söy-

---

820 Yaratılış 46:26

821 Yaratılış 46:27

822 Çölde sayım. 1:46

823 Çölde sayım, 1,41,4

824 İssakar oymağından sayılanlar **54 400** kişiydi.
Zevulun oymağından sayılanlar **57 400** kişiydi.
Benyamin oymağından sayılanlar 35 **400** kişiydi.
Naftali oymağından sayılanlar 53 **400** kişiydi.
Hepsi Şuham boyundandı, sayıları 64 **400** kişiydi.
Aşer boyları bunlardı, sayıları 53 **400** kişiydi.

lemiş olduğumuz modellemesi bu sayıyı yaklaşık sekiz-on milyonluk bir nüfusa çıkaracaktır.

Görüldüğü gibi epeyce eğlenceli bir sayıdır bu. Tanrı ve Musa tarafından çöle sokulup ta 40 yıl boyunca çölde dolaştıkları zaman daha da eğlenceli olacaktır.

Yahudi tarih yazıcılarının doğruluğunda ısrar ettikleri bu olanaksız sayıların daha başka eğlenceli tarafları da vardır. Örneğin 5 milyon insanı 5'erli sıralar halinde dizerseniz, 1 milyon sıra elde edersiniz. Her sıranın arasında 1 metrelik bir aralık olduğunu varsayarsanız 1 milyon metre uzunluğunda bir yürüyüş kolu elde edersiniz ki, bu da 1000 km. uzunluğunda bir yürüyüş kolu demektir. Bu da ilk sıra Türkiye sınırlarına ulaştığı sırada son sıraların henüz Mısır'da olması gibi "eğlenceli" bir durum demektir.

Aynı hesabı bu göç kafilesinde olması gereken kağnı benzeri ilkel arabalar için yaparsanız, her on kişiye bir araba hesabıyla 500 bin kağnı, yani 2 bin km. uzunluğunda bir kağnı katarı elde edersiniz ki, bu daha da eğlenceli bir manzara oluşturur. Çünkü bu da ilk araba ile son araba arasında on günlük bir mesafe olması demektir. Benzer bir hesaplamayı Alman H.S. Remarius da yapar. Bu hesaplamaya göre size Kızıldeniz olduğu söylenen Kamış Denizi'ni geçenler 3 milyon insan, 300.000 sığır, 600.000 koyun-keçi, 5 bin arabadır. Bu üç milyon insan onarlı sıralar halinde yürümüşlerse, 180 mil uzunluğunda bir yürüyüş kolu oluşturmuşlar demektir.[825] Gerçi hesap yanlıştır ama 180 mil yaklaşık 300 kilometre demektir ve yine yaklaşık olarak İstanbul-Çanakkale arası uzaklığa eşittir.

Bu durumda biz Yahudi peygamberlerinden daha insaflı olmak adına, iddia edilen sayının yüzde biri olan 50 bin sayısını doğru olarak kabul edelim. Aslında Mısır'dan Çıkış hikâyesi için bu bile çok abartılı bir rakamdır. Çünkü Prof. Sedat Alp'in verdiği

---

Boylarına göre Naftali boyları bunlardı, sayıları 45 400 kişiydi.
Bu sayıların hepsinin 400'le bitmesinden daha ilginç olanı; Naftali boyu için verilen 53 400 ve 45 400 sayılarıdır. Çölde sayım 1: 43 ve26:50

[825] M. Sakioğlu, a.g.e. sh. 223

bilgiye göre o çağın iki metropol şehrinin nüfusu demektir ama yine de bu 50 bin rakamı bize daha makul sayılar üzerinde konuşma olanağı sağlar.

İlginç bir tespit yapan G. Messadie de, *"Çıkış Kitabı'nın 4:14-27 ayetlerinde 37 ailenin isimleri var. Bir büyük aileyi yüz kişi olarak hesaplayacak olursak Mısır'daki bütün tutsakların 3700 kişi olduğu sonucuna varırız."* diye yazarak çok daha makul bir sayı belirtir.[826]

Sonunda Kutsal Kitap'ın da belirttiği gibi Mısır'ın başına gelen felaketlerden hiçbir şekilde etkilenmeyen, hatta kan belası sırasında Mısırlılara su satarak **"hatırı sayılır ölçüde para kazanan"** İsrail oğulları (Tanım Kutsal Kitap'a aittir) dev bir göç kafilesi halinde yola çıkarlar. Tevrat hepsinin aynı gün ve aynı şehirden yola çıkmış olduklarını bildirse de bunun olanaksızlığı açıktır. Üstelik de Kutsal Kitap bundan bir göç kafilesi olarak değil de "Rab'bin Orduları" gibi anlaşılması güç bir tanımla söz etmektedir.

Şimdi Tanrı'nın kendilerine vaat ettiği topraklara gitmek üzere yola çıkan İsra-el oğullarının durumunu şöyle bir göz önüne getirelim. Yahudi Kutsal Kitap yazıcılarının 5 milyon civarında olduğu konusunda ısrar ettikleri ya da bizim önerdiğimiz rakamla 50 bin insan göç etmektedir. Yaya olarak yola çıktıklarını Kutsal Kitap'ın bildirdiği bu insanlar, büyük bir olasılıkla eşyalarını da yanlarına almış ve ilkel arabalara yüklemiş olsalar gerekir. Aralarında yaşlılar, kadınlar ve çocukların da olduğunu biliyoruz. Hareketlerini büyük ölçüde yavaşlatması gereken hayvan sürülerinin var olduğunu da Kutsal Kitap söylemektedir. Bu şartlar altında bu perişan haldeki göç kafilesinin yani "Rab'bin ordularının" hızı da yine büyük olasılıkla "kaplumbağa hızı" dır.

Bu hız konusu önemlidir çünkü bu arada İsrail tanrısı da boş durmamış ve Mısır'daki Büyük Ev'i yine "inatçı" yaparak göç edenlerin peşine takılmasını sağlamıştır. Bu konuda şöyle ko-

826 G. Messadie, Musa, sh. 574

nuşur tanrı; "**Firavunu inatçı yapacağım, onların peşine düşecek. Böylece firavunla ordusunu yenerek yücelik kazanacağım.**"[827]

Bir Tanrı zaten "yüce" değil midir, neden hala yücelik peşinde koşarak bu uğurda bazı oyunlara başvurma gereği duysun? diye düşünebilirsiniz. Ama anlaşılan durum böyledir. Çünkü İsrail tanrısı sözünü tutar ve Kutsal Kitap da bunu yazar; "**Rab, firavunu inatçı yaptı. Firavun zafer havası içinde ilerleyen İsrailliler'in peşine düştü.**"[828] Bu nasıl olmuş diyorsanız aynen şöyle olmuştur: "**Halkın kaçtığı** Mısır Firavununa bildirilince, firavunla görevlileri onlara ilişkin düşüncelerini değiştirdiler: "Biz ne yaptık?" dediler, "İsrailliler'i salıvermekle kölelerimizi kaybetmiş olduk!"[829]

Mısır'ın ve dolayısıyla Mısırlıların başlarına gelen bu felaketler konusunda kimsenin söylemediğini yine biz söyleyelim. Buraya kadar yazdıklarımızdan da anlaşılmış olduğu gibi, Mısırlılar başlarına gelen bunca felaketten habersiz gibi görünmektedir. Neden derseniz; Mısırlılar, bütün bu felaketlerin nedeni olması gereken İsraillilere hiç bir şey yapmamış, hiç bir tepki göstermemiştir. Derinden etkilenmiş olmaları gereken bütün bu felaketler olup biterken; İsra-el'in tanrısı bütün ilk doğanlarını öldürmekle meşgulken, Mısırlılar bu felaketlerin nedeni olan İsraillilere altın, gümüş ve değerli eşyalarını "ödünç" olarak vermek için birbirleriyle yarışmaktadırlar.

Ama bundan daha da garip olan; bu felaketlerin doğrudan muhatabı olan Mısır'daki Büyük Ev'inde, elindeki bütün güce rağmen, ne Musa'ya, ne Harun'a ve ne de diğer İsraillilere hiç bir şey yapmamış olmasıdır. Hem de Kutsal Kitap'ta yazıldığı-

---

[827] Çıkış, 14:4 "**And I will harden Pharaoh's heart,** and he will pursue them. But I will gain glory for myself through Pharaoh and all his army, and the Egyptians will know that I am the LORD." So the Israelites did this.

[828] Çıkış, 14:8 "The LORD hardened the heart of Pharaoh king of Egypt, so that he pursued the Israelites, who were marching out boldly."

[829] Çıkış 14:5

na göre; "**Gece yarısı Rab tahtında oturan firavunun ilk çocuğundan zindandaki tutsağın ilk çocuğuna kadar Mısır'daki bütün insanların ve hayvanların ilk doğanlarını öldürmüş**" olmasına rağmen.[830] Üstelikte yine Kutsal Kitap'ın yazdığına göre; "**Ölüsü olmayan ev yoktur.**"[831]

Bu kadar da değildir ve "**Aynı gece firavun Musa'yla Harun'u çağırttı ve 'Kalkın!' dedi, 'Siz ve İsrailliler halkımın arasından çıkıp gidin'**"[832] diye yazdıktan sonra, "**Halkın kaçtığı Mısır Firavununa bildirilince**" diye de yazan Yahudi peygamberinin kutlanması gerektiği açıktır. Ama yine de İsraillilere "***çıkın gidin***" dedikten sonra İsraillilerin "***kaçtıklarını***" duyan "Firavun savaş arabasını hazırlatır, ordusunu yanına alır ve her nedense "zafer havası" içinde ilerleyen Yakup soyunun peşine düşer.[833]

Kutsal Kitap'a göre Büyük Ev'in seferber ettiği güç; "Seçme 600 savaş arabasının yanı sıra, Mısır'ın bütün sorumlu yöneticileri ile savaş arabaları idi."[834] Ama iki ayet sonra fikir değiştirecek ve "Mısırlılar firavunun bütün atları, savaş arabaları, atlıları, askerleriyle onların ardına düştüler." diye yazacaktır.[835] Yalnızca buradaki "atlılar" sözcüğü de bunun ne kadar büyük bir uydurma olduğunu tek başına kanıtlar. Bakmayın siz abuk sabuk filmlerde dıgı-dık dıgı-tık at koşturan hayali İskenderlere falan. Üzengi icat edilinceye kadar ordularda süvari sınıfı yoktur.

Daha başka Yahudi kaynakları ise Mısırlıların asker sayısını 700.000 kişi olarak bildirirler.[836] Daha önce vurgulamış olduğumuz gibi, Kadeş Savaş'ı için 20 bin asker çıkartabilen Mısır'ın, bu 700.000 askeri nereden bulduğu, eğer bütünüyle uydurma değilse, başlı başına bir merak konusudur. Üstelik kos-

---

[830] Çıkış, 12:29
[831] Çıkış, 12:30
[832] Çıkış 12:31
[833] Çıkış 12:9 ve 14:8
[834] Çıkış, 14:7
[835] Çıkış, 14:9
[836] www.sevivon.com.

koca Mısır Firavununun neden "izinli kaçakların" peşine düştüğü de anlaşılır gibi değildir. G. Messadıe, Firavunun *"Avaris'ten Migdol'a kadar üç yüz kilometrelik araba geçişine uygun olmayan bir yolda altı yüz savaş arabası koşturmuş olması, hele bu harekâtın gece yapılması olacak şey değildir."* diye yazar.[837]

Ne var ki Mısır'ın bu seçme süvari birlikleri, sözünü etmekte olduğumuz dev göç kafilesini bir türlü yakalayamazlar. Çünkü **"Gündüzün ve geceleyin yürüsünler diye, Rab onlara yol göstermek için gündüzün bulut direğinde ve geceleyin ateş direğinde, önlerinde gidiyordu."**[838]

Yahve ya da Lord veya Rab istediği direğin üzerinde gidebilir. Çünkü o Yahova'dir ama ne yazık ki Lord'un üstünde gittiği bu direk, bu kafilenin yürüyüş hızını değiştirmez. Üstelik de çöl şartlarında ilerleyen bu kafilenin, geride ayak izlerinden, hayvan pisliklerinden ve çeşitli artık maddelerden oluşan bir iz bırakması da kaçınılmazdır. Ama Büyük Ev'in seçkin süvarileri bu kafileyi Kızıldeniz olduğu uydurulan Sazlık Deniz'in[839] kıyılarına kadar yakalayamaz.[840] Çünkü yakalasalar Mısır'dan çıkış hikâyesi başlamadan bitecektir.

Bu nedenle Mısırlı süvariler; yaya İsraillilere ancak Kızıldeniz kıyısında, **"Pi-hairot yakınlarında, Baal-sefon'un karşısında**

---

837 G. Messadıe, Musa, sh.588

838 Çıkış, 13:21 **"By day the LORD** went ahead of them in a pillar of cloud to guide them on their way and by night in a pillar of fire to give them light, so that they could travel by day or night."

839 Çıkış 13: 18 **"Halkı çöl yolundan Kamış Denizi'ne doğru dolaştırdı.** İsrailliler Mısır'dan silahlanmış olarak çıkmışlardı." Bu Türkçesi. "But God led the people about, *through* the way of the wilderness **of the Red sea:** and the children of Israel went up harnessed out of the land of Egypt." Bu da İngilizcesi.

840 Burada süvariden kastımız at üstündeki süvari değil, eski Mısır'ın hızlı savaş arabalarına binmiş askerleridir. Şolomo Abimeleh (Süleyman) konusuna geldiğimizde bu konuda başka söyleyeceklerimiz de olacaktır.

konaklarken" yetişebilirler.[841] Ama Rab, Mısırlılarla İsra-elliler arasına bir bulut yerleştirmek suretiyle, Mısırlıların İsra-el'in oğullarına bir kötülük yapmasını engeller. Messadıe de **"Böyle bir öykü Çıkış yazarının Mısır coğrafyası konusundaki cehaletini gösterir."** diyerek şunları yazar; "Pi-Hairot adından da anlaşılacağı gibi yolların başlangıcıydı. Baal-Sefon da Mısırlıların dilinde Tahpahnes, bugün Menzile Göl'ü üzerindedir. Bu durumda İbraniler her halde denizin ortasında çadırlarını kurmuş olamazlardı. Mısır ordusu kaçak İbranileri Pi-Hairot'ta yani dümdüz bir arazide yakalamış olsaydı, hepsini kılıçtan geçirirdi. Çıkış kitabının yazarına da anlatacak bir şey kalmazdı. **İkinci olarak, şunu söyleyebiliriz, orada Musa'nın asasını kaldırmasına gerek olmazdı, çünkü ikiye ayrılacak bir deniz olmadığı gibi, Mısırlıları boğacak dalga da yoktu. Bu durumda onlar Migdol'un batısında yani Şur çölünün sınırında bulunuyorlardı."**[842] Yani anlaşıldığı gibi kaçaklar Sazlık Denizi'nin kıyısında değil, çölün ortasında konaklamışlardır. Ancak Messadıe'nin bunları söylemesine rağmen; Musa elindeki değneği havaya kaldırınca, Kamış Deniz'i ikiye ayrılır ve bütün kafile sağ salim karşı kıyıya geçer. Kutsal Kitap Tevrat'ta, **"Ve Mısırlıların gözünde kavme lütuf verdi, ve istediklerini verdiler. Ve Mısırlıları soydular."** diye yazar.

Kutsal Kitap'ın verdiği sayıyla en az beş milyon insanla, binlerce kağnının ve hayvan sürülerinin kaç günde ya da kaç haftada karşı kıyıya geçebileceği sorusunun Yahudi tarih yazıcıları için hiçbir önemi yoktur. Önemli olan son İsrailli de karşı kıyıya geçtikten sonra, Kamış Denizi'nde açılan yolun kapanması ve başta Büyük Ev olmak üzere bütün Mısır ordusunun Kamış Denizi'nde boğulmasıdır. Bu durumda manzara-i umumiyenin şöyle bir şey olması gerekir. **(Resim 1)**

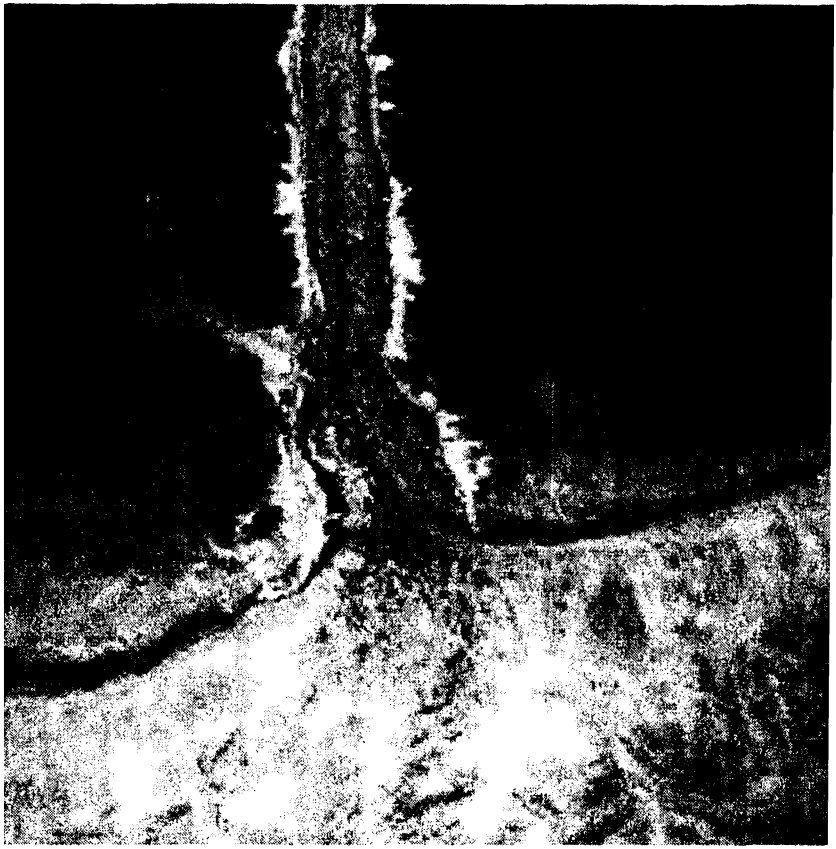
[841] Çıkış, 14:9 Bu Baal-Sefon sizin bildiğiniz Mısır'da değil, Yukarı Galile bölgesinde, Fenikelilerin Sur Kenti yakınlarındadır.

[842] Messadıe, Musa, sh.585

Resim-1

Belki de şöyle bir şeydir. **Resim 2**

Resim-2

Tevrat dâhil bütün Yahudi kaynakları, Mısır'dan çıkışın Ramses kentinden başladığını yazarlar. Daha önce de belirtmiş olduğumuz gibi; Tevrat'ta yazıldığına göre, İsrailliler bu kentin kurulması sırasında köle olarak çalışmışlardır.[843] Bu kenti Mısır firavunu II. Ramses'in yaptırdığı bilindiğinden, neredeyse bütün uzmanlar Mısır'dan çıkışın 13.cü yüzyılda Ramses'in uzun hü-

[843] Tevrat'taki Ramses kenti bugün ki Quantir şehridir.

kümdarlığı dönemine uyduğuna inanırlar ve böyle yazarlar. Bunlardan avanağın önde giden birisi; **"İsra-ellileri kaçmaya ve isyana teşvik eden Mısır zulmünün M.Ö. 2. Bin yılın son çeyreğinde ve ünlü Ramses'in saltanatı döneminde meydana geldiğine dair kanıtlar bulunmaktadır"** şeklinde bir masal bile uydurur.[844]

Bu masalın tek eksiği, bu şabalak yazarın sözünü ettiği kanıtların neler olduğunun henüz bilinmemesidir. Üstelik II. Ramses Hititlilerle yaptığı Kadeş Savaş'ı nedeniyle Mısır tarihinin neredeyse dönemi en iyi bilinen firavunudur. Askeri ve siyasi eylemlerinden dolayı tarihçiler tarafından çok iyi tanınan Ramses, hayatının başı ve sonu çok iyi bilinen ve kesinlikle Musa ile çağdaş olmayan bir firavundur.[845]

Bu firavunun mumyası 1881'de Krallar Vadisi'ndeki özel mezarında bulunmuş olup; günümüzde Kahire'deki Mısır müzesinde, 10 dolar karşılığı turistlere teşhir edilmektedir. Dolayısıyla Kamış Denizi'nde boğulmuş olması da söz konusu değildir. Üstelik Kızıldeniz'de ya da başka bir yerde boğulmuş olan hiçbir

---

[844] P. Johnson, Yahudi Tarihi, sh.37

[845] **II. Ramses**, (d. M.Ö. 1302 - ö. M.Ö. 1212). Eski Mısır'da, 19. Hanedan firavunlarından biridir. 16 yaşındayken babası I. Seti, Ramses'i veliahtı olarak seçmiştir. 20'li yaşlarının başında tahta geçen Ramses Mısır'ı tam altmışaltı yıl yönetmiştir. 99 yaşına kadar yaşadığı rivayetleri bulunmakla birlikte, 90 ya da 92 yaşında öldüğü tahmin edilmektedir. II. Ramses 19. hanedanın 3. firavunudur. I. Seti ve Kraliçe Tuya'nın ikinci oğludur. Ünlü Kadeş Savaşı da Hitit kralı II. Muvatalli ve Mısır firavunu II. Ramses önderliğinde, Hitit ordusu ve Mısır ordusu arasında gerçekleşmiştir. M.Ö. 1274'te yapılan savaş, eski zamanlarda en çok atlı savaş arabası kullanılan savaş olarak bilinmektedir. Savaşın çıkma nedeni o zamanki Suriye sınırlarında bulunan Amurru ve Amka gibi içinde ticaret yollarını bulunduran toprakları ele geçirmektir. Bunlardan Amurlular, Tevrat'ın "Amorlular" adını verdiği halktır ve daha sonra hem Tevrat'ta hem de bu çalışmada adları sık geçecektir. Bu savaşta Hititlerin imparator 2. Muvattalis'in kardeşi 3. Hattuşil'in kurduğu 17.000 asker, 3.000 atlı savaş arabasından oluşan koalisyon ordusuna karşılık; Mısır ordusunun 20.000 askeri ve 2.000 atlı savaş arabası vardı. Mısır ordusu dört tanrının ismini almış dört birlikten oluşuyordu : Amon, Ptah, Ra, Seth. Firavun II. Ramses en ön birlik olan Amon kıtasını yönetmekteydi.

Mısır firavunu da yoktur. Bunun yanı sıra "**Hiçbir Mısır belgesinde, hiçbir yabancı kaynakta, Mısır ordusunun kaçan İbranileri takip etmiş olduğu konusunda kayıt yoktur. Bu konuda tek bilgi kaynağı** (Tevrat'ın) **Çıkış kitabıdır.**"[846]

Eski Ahit'de geçen bu Ramses adının üzerine düşüncesizce atlayan Judeo-Hıristiyan tarihçilerin; o zamanki firavunun II. Ramses olduğunu varsaymaları, açıkça işin kolayına kaçmak ve Mısır'dan çıkış için bir nirengi noktası oluşturma çabasından kaynaklanan bir ikiyüzlülüktür. Çünkü yine daha önce belirtmiş olduğumuz gibi, Ramses kentini İ.Ö.1279-1212 yılları arasında hüküm süren II. Ramses'in yaptırdığı da iyi bilinmektedir. İsrail kavmi bu kentin yapımında çalıştılarsa eğer; demek ki Mısır'dan çıkış hikâyesi bu tarihten çok daha geç bir zamanda gerçekleşmiştir. Oysa İsrail kavminin Mısır'dan çıktıktan ve kırk yıl çölde dolaştıktan sonra Eriha kentini ele geçirmelerini İ.Ö.1250 yılına yerleştirenler de kendileridir.

Üstüne üstlük Eski Ahit'in yazdığına göre; İsrailliler Mısır'a geldikleri zaman "**Firavunun buyruğu üzerine Yusuf onlara ülkenin en iyi yerinde, Ramses bölgesinde mülk vermiştir.**"[847] Yani Yakup ve ailesi Mısır'a geldiklerinde Ramses kenti zaten vardır.

Dahası; bu çıkışın II. Ramses zamanında gerçekleşmesi Mısır'dan çıkışın yaklaşık 10. Yüzyılda gerçekleştiğini söylemek demektir. Bu da çıkıştan 480 yıl sonra yapıldığı söylenen Süleyman mabedini 6. Yüzyıla kadar öteler. Oysa biz bu tarihte tapınağın başlarına yıkıldığını, Yeruşalim'in yakıldığını ve İsraellilerin Babil'e sürüldüğünü Kutsal Kitap'ın kutsal kayıtlarına dayanarak bilmekteyiz. Dolayısıyla üzerinde durmaya bile değmez bir iddia olduğu açıktır. Demek ki bu çıkışın II. Ramses zamanında gerçekleştiğini söyleyenler tarihçi falan değil, kılkuyruğun önde gidenleridir.

---

[846] Messadıe, Musa, sh.587
[847] Yaratılış, 47: 11

Judeo-Hıristiyanlar 19. yüzyıldan itibaren Mısır'da elde edilen bilgiler ellerinde dururken; kitabı bilgilere değil de, bilgileri kitaba uydurma çabası içerisine girdiklerinden, Eski ve Orta krallık dönemlerinde İsra-el yerleşimine uygun bir şey bulamayınca, İkinci ara dönem olarak bilinen zaman üzerine yoğunlaşırlar. Yani ***"çabalama kaptan ben gidemem"*** diye bağıran gemiyi ille de yürütecekler ve Mısır'da İsra-el varlığını ispat edeceklerdir. Yahudi peygamberlerinden uydurmanın sınırı olmadığını da öğrenmiş olduklarından bu kez de bir Hiksos işgali, sığınmanın tarihsel açıklayıcısı olarak karşımıza çıkar.

Senaryo kabaca şöyledir; Bilinmeyen bir sebepten dolayı Mısır'ın güçsüz düşüp direnme dahi göstermeden Hiksos işgaline uğraması sonrasında, Avaris kentini merkez alarak tüm aşağı Mısır'a egemen olan Asyalı bir Krallık kurulur. Bu krallığı kuran Asyalı yöneticiler; Mısır etnik yapısını göçebeleri getirerek dengelemek isterler ve Birinci Hiksos Firavunu da İsra-el Oğulları'nın Mısır'a yerleşmesine izin verir. Yüz yıla yakın bir süre sonra Thebes prensleri Hiksosları ülkeden kovup bütünlüğü tekrar sağladığında İsra-el Oğullarına düşmanca yaklaşır ve bu halk topluca ülkeyi terk ederek atalarının topraklarına doğru yola çıkar.

Bize de sizin ananız güzel mi diye sormak kalır.

Kısaca anlatmak için bir soruyla başlayalım; Hiksoslar kimdir?

Şimdi de bu Hiksosları uyduran akılsız bilgelerin verdiği yanıtlara bakalım.

Yanıt 1-Hiksoslar, Filistin ve Lübnan'da yaşayan ve "**proto-kenan**" olarak tanımlanan Sami kabileleridir.
Yanıt 2- Bunu söyleyenler halt etmektedirler. Hiksoslar Asur ve Babil'de kendilerine yer bulamayan göçebe **Amorit kabilelerin** oluşturduğu bir topluluktur.
Yanıt 3- Yukarıda yazılanları söyleyenler dünyadan habersiz avanaklardır. Çünkü Hiksoslar, Ege adalarından Filistin bölgesine deniz akınlarıyla gelen ve sonrasında güçsüz durumdaki Mısır'a doğru yürüyen **Minos kökenli** savaşçı gruplardır.

Yanıt 4- Yukarıda yazılanlar külliyen uydurmadır, uyduranlar da bilgisiz şabalaklardır. Çünkü Hiksoslar **Hurri ailesine** ait Hint-Avrupalı göçmen kollardan biridir ve yollarının üzerindeki her şeyi yağmalayarak Mısır'a gelmişlerdir.

Yanıt 5- Saçmalamayın ulan, Hiksoslar falan yoktur, bu bir iç isyandır.

Durum tam olarak budur.

Soru 2: Hiksos ne demektir?

Yanıt 1: **"Çoban krallar"** anlamına gelir.

Yanıt 2: Değildir, **"Yabancı krallar"** anlamına gelir. Şimdi "Yabancı krallar" ne demek diye sorsak, büsbütün rezil olacaklardır, o nedenle sormuyoruz.

Soru 3: Mısır gibi bir ülkeyi nasıl işgal etmişlerdir?

Yanıt: Çok kolay olmuştur. Yaşanan bu çalkantıda daha önce Sina'nın batısından geçmeye bile korkan yağmacı kabileler, hiçbir dirençle karşılaşmadan ta Memphis'e kadar girerek aşağı Mısır'ı işgal etmek cüretinde bulunmuşlardır. İşgal bir yağmayla da son bulmamış, 14. Hanedan zamanında inşa edilen kente girilerek Avaris adıyla başkent ilan edilmiştir. Konunun daha da çarpıcısı, izleyen dönemde kentlerin onarılması, askeri organizasyonların kurulması ve Avaris'te 15.Hanedanın kurulması ile görülen derin çelişkidir. Kim olduğu bilinmeyen bu saldırganlar önce taş üstünde taş bırakmamışlar sonra da Judeo-Hristiyan tarih anlayışında birden kimlik değiştirip yıktıkları şehirleri imar etmeye başlamışlardır.

Soru 4: Bu Hiksoslara ne olmuştur?

Yanıt: Hepsi birden, vallahi billahi bilmiyoruz!

Dahası da var: Bütünüyle doğru olsa bile bu Hiksos yönetimi yüz yıl kadar sürdükten sonra 17.hanedanın Thebes prensleri tarafından yıkılacak ve yeni krallık dönemi başlayacaktır ama Yahudi peygamberlerinin yazdığına göre İsra-el Oğullarının Mısır'daki esareti 430 ya da 400 yıl sürmüştür.

Sözün özü: Bu Hiksos hikâyesini uyduracaklarına "uydurellezine" makamında yanık yanık şarkılar söyleseler daha iyiydi. En azından bu kadar rezil olmazlardı. Çıkarılacak ders açıktır: Her gördüğün hıyara elinde tuzlukla koşmamak ve **"M.Ö.18. yüzyıldan 16.yüzyıla kadar Mısır'ı Hyksos diye adlandırılan yabancı uyruklu bir yönetici hanedanı idare etmektedir."** diye uydurmamak gerekir.[848]

Buradan konumuza dönecek olursak; zaten Mısırlılar kaçan İsrail kavmini öldürmek isteselerdi Kızıldeniz'deki donanmalarından birkaç gemiyi İsraillilerin geçiş yaptıkları noktaya göndermeleri yeterdi. Mısırlıların İsraillilerin peşinden 600 savaş arabası göndermeleri ve hele hele bu işi gece yapmaları Yahudi peygamberlerinin koskocaman bir saçmalığından başka bir şey değildir.

Kimsenin sormayı düşünemediği bir konuyu yine biz dile getirelim çünkü tam da bu noktada; 603.550 savaşçı yiğide sahip olduğunu bizzat Kutsal Kitap'ın bildirdiği İsrailoğulları'nın, firavunun 600 savaş arabasının önünden neden kaçtığının sorulmasının da zamanı gelmiştir.

Biz bu çalışma sırasında başvurduğumuz kaynakların hiç birinde böyle bir soruya rastlayamadık. Ancak bu söylediğimiz gerçekten önemlidir ve altı yüz binin üzerinde bir silahlı güç her zaman için ciddi bir askeri güç demektir. Bundan iki bin yıl sonra Malazgirt savaşında Alparslan'ın bütün ordusunun yetmiş bin kişiden; iki bin iki yüz yıl sonra 1187'de Hittin savaşında Haçlıları imha eden Selahaddin Eyyubi'nin ordusunun 12.000 süvariden ibaret olduğu ibaret olduğu bilinirse ne demek istediğimiz daha iyi anlaşılacaktır.

Bu durumda 603.550 savaşçı yiğide sahip olan Yakup'un çocuklarının; Kadeş Savaşı için 20 bin asker çıkartabildiklerini bildiğimiz Mısırlıların önünden neden kaçtıkları anlaşılabilir olmak-

[848] P. Johnson, a,g,e, sh. 37

tan uzaktır. Bizce Mısır'dan çıkış hikâyesinin içindeki en büyük açmazlardan birisi ve belki de en önemlisi budur. Çünkü Mısırlıları kolayca yenebilecek ve firavunu alaşağı ederek yine kolayca Mısır'a hâkim olabilecek bir askeri güçtür söz konusu olan. Üstelik başına gelen büyük felaketler nedeniyle zaten perişan bir durumda olan Mısır'ın böyle bir saldırıya karşı koyabilecek gücü de yoktur. Üstüne üstlük İsrail tanrısı da hazır orada bulunduğu sırada bu iş çok da kolay olur ve hatta İsrail tanrısı da böylece "**şaşılası**" yüceliğine daha başka "**şaşılası**" yüceliker de katabilirdi.

İşin Türkçesini söylemek gerekirse; 603.550 silahlı savaşçıya sahip olduğu söylenilen İsrail kabilesinin; Mısırlılar tarafından baskı gördüğü de, zorla çalıştırıldığı da akıl, fikir ve izan dışı bir saçmalıktan ibarettir. Bu masalı uyduran Yahudi peygamberlerinin Mısır konusundaki cehaletleri de bu söylediğimizin kanıtını oluşturur. Messadıe'nin, "**Çıkış kitabı romantik, çocuksu renklerle bezenmiş bir ermişler kitabı.**" olduğu şeklindeki tespiti de bu söylediklerimizi doğrular.[849]

İnsanlara tarih niyetine Kırmızı Başlıklı Kız masalı anlatmaya kararlı olan Yahudimsi tarihçi P. Johnson da "***Musa'nın önderliğinde Mısırlıların dini inançlarını ve uygulamalarını boğucu, çekilmez ve tiksindirici buldular. Mısır'daki İsrail'in ciğerleri temiz havanın, gerçeğin ve daha özgür, temiz ve sağduyulu bir yaşamın özlemiyle çırpınıyordu***" şeklinde eğlenceli açıklamalar yapar.[850]

Demek ki Yahudi bilgelerin bile "***İsrael oğulları bulundukları memleketin havasına uyarak atalarının yolunu unuttular, Mısırlıların adetlerini taklit ettiler ve putlara taptılar***" diye yazmakta olduklarından habersiz bir bilgedir.[851] Türkçesi: Oturdu-

---

[849] G. Messadıe, Musa, sh.545
[850] P. Johnson, Yahudi Tarihi, sh. 43
[851] N. Behar, a,g,k, sh. 32

ğu ahır sekisi, çığırdığı İstanbul türküsü olduğundan, ciddiye alınacak tarafı yoktur.

Yeri gelmişken şu ataların yolu konusunda da iki cümle kuralım. Buraya kadar olan anlattıklarımızdan üç atanın adını biliyoruz. Avraam, İshak ve Yakup. Bunlardan Avraam'ın işi gücü tanrısıyla pazarlık etmek ve karısı Sara'yı birilerinden bir miktar hediye ile birlikte geri almaktan ibarettir. Ne bir dini ne de bir ibadeti olduğuna dair kutsal kitabın içinde dahi bir bilgi yoktur. İshak içinde aynı şeyi söyleyebiliriz. Yakup'un yani İsra-el'in üç kâğıtçının önde gideni olduğunu da kendileri yazmaktadır zaten.

İster inanın ister inanmayın; Kutsal Kitap'ın içinde tapınmak ya da ibadet etmek ilk defa bu atalar için değil, Avraam'ın kız almak için memleketine gönderdiği kölesi için geçer. ***"Adam yere eğilip RAB'be tapındı. Efendim İbrahim'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun" dedi."***[852] Dahası efendisinin tanrısına tapınan bu avanak kölenin nasıl tapındığı da belli değildir. Sözgelimi takla mı atmıştır ya da kollarını kaldırıp parmaklarını şıkırdatarak iki dönmüş müdür veya başka bir şey mi yapmıştır o da belli değildir. Yani bu atalarının yolu veya ataların dini falan da masal masal madidas durumlarıdır. İsteyen de istediği kadar homurdanabilir bizim için bir sakıncası yoktur.[853]

Bu hikâyenin içinde bizim için önemli olduğu halde nedense kimsenin farkında olmadığı bir konu daha vardır. Bütün bu hikâye içinde bir tek sözcük olarak adı geçer. Sukkot! ***"Kadın ve çocukların dışında 600 bin kadar erkekle yaya olarak Ramses'ten Sukkot'a doğru yola çıktılar."***[854]

Yahudi dilinde "**Sukkot**", kulübeler demektir. Tevrat'ta daha başka yerlerde de adı geçer. Ama ne yazık ki Judeo-Hıristiyan

---

[852] Yaratılış 24: 26-27
[853] TRT belgeselcilerine ayrıca duyurulur.
[854] Çıkış, 12:37

haritalarda gösterildiği gibi Mısır'da değil, bugün ki İsra-el'de Şeria Irmağı'nın kıyısında bulunmaktadır.

Kutsal Kitap'ta Esav'la Yakup ayrıldıktan sonra, "**Yakup'sa Sukkot'a gitti. Orada kendine ev, hayvanlarına barınaklar yaptı. Bu yüzden oraya Sukkot adını verdi.**" şeklinde geçer.[855] Tam yerini de söyleyelim: "**Şeria Ovası'ndaki Beytharam**" yakınlarındadır.[856]

Tevrat'ta yazılı olanlara göre Kenan ülkesi kabileler arasında "mülk" olarak bölüşülürken; Gad oğullarına verilen topraklar arasında "Şeria Ovası'ndaki Beyt-Haram, Beyt-Nimra, Sukkot," şeklinde de geçer.[857]

Bir dönem Yakup'un çocuklarını yöneten İsrailli yiğitlerden Gidyon da kendisine ekmek vermeyen bu "**Sukkot halkını çöl dikenleriyle, çalılarla döverek cezalandırmıştır.**"[858]

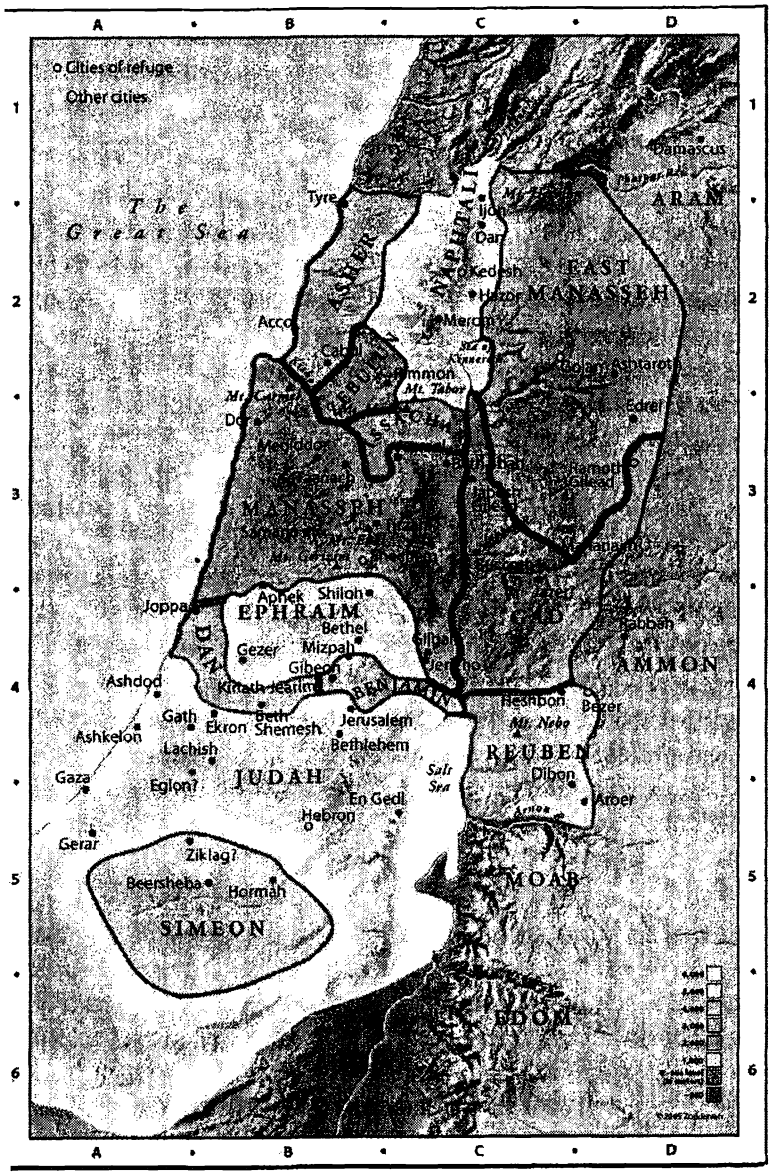
Bitmedi Kral Süleyman'da sarayına koyacağı tunç eşyaları "Şeria Ovası'nda, **Sukkot ile Saretan** arasındaki killi topraklarda döktürmüştür"[859]

Bu arada İsrail'in Tanrısı da konuya katılır ve her nedense bu "**Sukkot Vadisini ölçeceğim**" der [860] Sakarlıklarıyla ünlü Judeo-Hıristiyanlar haritalarda yerini de gösterirler. Kutsal Kitap'ın harflerini sayanlarda dâhil, şabalak bilgelerin hiç birisi tarafından henüz görülememiştir. **(Harita 17)**

Zaten dangalağın önde gidenleri olmasalardı; Büyük Ev'i inatçı yapabilen bir Tanrının, aynı Büyük Ev'i inatçı yapmayabileceğini, dolayısıyla bütün bu hikâyelere gerek kalmayacağını da akıl edebilirlerdi.

---

[855] Yaratılış 33:17
[856] Yeşu 13:27
[857] Yeşu 13: 27
[858] Hâkimler 8: 33
[859] I. Krallar 7: 46
[860] Mezmur 60

Harita 17

Kaynak: http://www.archaeologicalstudybible.com

KIZILDENİZ HAKKINDA BİR KAÇ SÖZ...

"Bir deli kuyuya bir taş atmış,
kırk akıllı çıkaramamış."
Türk Atasözü

Kızıldeniz, Afrika ile Arap Yarımadası arasında yer alan ve güneyinde dar bir boğaz ile Hint okyanusuna bağlanan ince uzun bir denizdir. Uzunluğu 2000 km. kadardır ve kuzeyde Sina Yarımadası etrafında iki geniş körfez oluşturur. Batıdaki Süveyş Körfezi yakın zamanlarda doğal olmayan bir kanalla Akdeniz'e bağlanmıştır. Binlerce yıldan beri yazılmakta ve anlatılmakta olan ünlü Kızıldeniz'in yarılması hikâyesi, her ne kadar insanların kafasında bunun dar bir suyolu olduğu gibi bir görüntü oluşturmuşsa da gerçek böyle değildir. Herhangi bir haritaya biraz dikkatlice baktığınız zaman; geçilmesi mümkün dar bir suyolu olduğu sanılan Kızıldeniz'in, Marmara Denizi'nin neredeyse iki katı bir genişliğe sahip olduğunu görürsünüz. Sözünü ettiğimiz genişlik, başka bir ifadeyle Çanakkale-İstanbul mesafesi kadardır. **(Harita 18)**

Eğer ünlü Kızıldeniz geçişi, Kızıldeniz'den değil de Süveyş körfezinden yapılmış ise, bu da yine yaklaşık olarak İstanbul-Yalova arasındaki uzaklık kadar bir mesafeyi anlatır ki, her iki halde de geçilen geçilecek olan yer Alibeyköy deresi değildir. E. Blair Bolles, **"en dar yerinin yarım günlük bir yürüyüş mesafesinde** olduğunu" yazar.[861]

Son zamanlarda bu konuda yapılan ya da yaptırılan yeni bir araştırmanın sonuçlarına göre, "Rusya Okyanus Bilim Enstitüsü'nden Naum Volzinger; Mısır'da kölelikten kaçan Musevilerin geçmesi için asasını kaldırıp Kızıldeniz'i ikiye ayıran Musa peygamberin, bunu nasıl gerçekleştirmiş olabileceğini araştırmış ve altı aylık araştırmanın sonucunda, Kızıldeniz'in o zamanlar ikiye ayrılmasının fizik kanunlarına göre mümkün olduğunu belirtmiştir."[862]

---

[861] E. Blair Boller, Galileo'nun Buyruğu, sh.142 TÜBÜTAK Popüler Bilim Kitapları, Ekim-2003

[862] Sabah Gazetesi,22.10.2004

Harita 18

"Volzinger, Kızıldeniz'de o zamanlar yüzeye yakın bir kayalık bulunduğunu belirterek şöyle dedi: Bütün gece boyunca saniyede 30 metre hızla esen rüzgâr, suların iyice sığ olmasını ve bu kayalıkların ortaya çıkmasını sağladı. Museviler yaklaşık 600 bin kişi idi. Bir uçtan bir uca kadar uzanan yedi km.lik kayayı geçmeleri dört saat sürdü. Yarım saat sonra sular geri geldi."[863]

[63] Aynı gazete

Binlerce yıldan beri kimsenin çözemediği bir olayı sadece altı aylık bir çalışmayla çözmesi Volzinger'in parlak zekâsına işaret etmekte ama inançlı bir Yahudi olmadığını ve Kutsal Kitap'ı hiç okumadığını da göstermektedir.[864] Çünkü Kutsal Kitap'ın bildirdiğine göre, Volzinger'in belirttiği 600 bin sayısı sadece yirmi yaş üstü eli silah tutan savaşçı yiğitlerin sayısıdır.

Beraberlerinde bulunan en az beş milyonluk sivil nüfusu bir yerlerde kaybetmedilerse veya karşı kıyıda unutmadılarsa onların da Kızıldeniz'i geçmeleri gerekir ama Bay Volzinger'in belirttiği gibi sular yarım saat sonra geri gelecek ise hepsinin boğulup atalarına kavuşmaları kaçınılmazdır.

Ayrıca o zamanlar yüzeye yakın olan kayalığın nasıl ve nereden bilindiği ve şimdi nerede olduğu sorularını sormasak bile; bu parlak zekâlı Volzinger sadece dört saatte bu sözü edilen kafileyi bırakınız karşıya geçirmeyi, bir araya bile toplayamaz. Bu arada Yakup'un çocuklarını kovalamakta olan Mısır ordusunun ne Kızıldeniz'de ve ne de bu bilimsel araştırmanın kapsamı içinde olmaması da bu araştırmaya daha da bilimsel bir hava katmaktadır. Rusya'nın bilimsel araştırmalarının Bay Volzinger'e kalması ise ayrı bir talihsizlik olarak değerlendirilmelidir.

Bir başka bilimsel araştırma da kim oldukları henüz bilinmeyen iki okyanus araştırmacısının yaptıkları çalışmadır. Bu bilimsel araştırmaya göre de, "**Kızıldeniz'in ikiye ayrılışını çok iyi zamanlanmış bir doğa olayı şeklinde açıklamak mümkündür. Buna göre her 2500 yılda bir, rüzgârın ve dalgaların doğru birleşimlerinin Kızıldeniz'de ayrılmalara neden olduğu belgelenmiştir. Tıpkı bilimsel belgelerde açıklandığı gibi Tora da (Tevrat-Eski Ahit) tüm gece esen rüzgârlardan ve gündüz oluşmuş yürünecek kuru yerden söz edilmektedir. 200 sene**

[864] Yahudilerin Kızıldeniz geçişine açıklama getirmeye çalışan bu "bilimsel" açıklamaya Yahudilerin kendileri de karşı çıkmaktadırlar. "Çünkü Keriat yam suf olayı da doğal olaylarla hiçbir ilgisi bulunmayan mucizeler grubuna girer. Tanrı olaya müdahale ettiğinde yeryüzündeki bütün suların yırtıldığını görmekteyiz." Şalom Gazetesi, 05.08.2008

önce Napolyon da benzer bir durumla karşılaşmıştır. Bu her 2500 yılda bir olan bir olaydır."[865]

Bu "**bilimsel belgelerde açıklanan**" bilgiden, bilim adamları da dâhil olmak üzere bu sözlerin sahibinden başka kimsenin henüz haberi yoktur. Ayrıca Kızıldeniz her 2500 yılda bir kere muntazaman ve kendi kendine yarılıp duruyorsa; Asa da, Musa'da, Yahve'nin mucizesi de bir masaldan ibaret demektir. Ya da en azından böyle anlaşılması tehlikesi vardır.[866]

Bu da yetmezmiş gibi Napolyon'un tanıklığı da her şeyi birbirine karıştırmaktadır.[867] Çünkü yuvarlak bir hesapla Napolyon'un Mısır 'da olduğu tarihi M.S.1800 yılı olarak kabul edersek; Kızıldeniz'in bir önceki kendiliğinden ikiye ayrılması M.Ö.700 yılı civarı olur ki bu tarih de Kenan Eli'nde kurulmuş olan hayali İsra-el devletinin ikiye bölünerek birbirleriyle hayali savaşlar yaptıkları yıllara denk gelmektedir.

Bu durumda ya Musa'nın Kızıldeniz'den geçiş tarihini 700 yıl kadar geriye ittirmek ya da Napolyon'un Mısır seferini 700 yıl kadar öne çekmek gerekmektedir.

Bir diğer çözüm yolu da Kızıldeniz'in muntazaman ve kendiliğinden ikiye ayrılışını her 2500 yıla değil de her 3200 yıla bir denk getirmektir.

Bu iki bilimsel araştırma bu konuda iki küçük örnektir yalnızca. Kızıldeniz geçişi konusunda Yahudilerin iddiaları da, icatları da herhangi bir sınır tanımaz. Üstelik konu Kızıldeniz geçişi olunca; yukarıdaki bilimsel çalışma örneklerinde de görüldüğü üze-

---

[865] www.sevivon.com

[866] Nitekim Bir kısım Yahudi tarafından tam olarak böyle anlaşılmıştır. Bu nedenle de Yahudiler "**yam suf hiçbir şart ve koşul altında basit bir gel-git olayı olarak değerlendirilemez.** Tora'da yazılı olan "veamayim laem homa miminam umisemolam" su onların sağında ve solunda bir duvar gibiydi cümlesi denizin faaliyetlerine devam ettiğini sadece atalarımızın geçişine müsaade etmek için ortadan yırtıldığını bizlere göstermektedir." diye feryat etmektedirler. Şalom gazetesi. 05.08.2008 Salı

[867] Bu bilgi Bois Ayme adında bir Fransız'ın Napolyon'un Süveyş kıyısında bulunduğu bir sırada yükselen ani bir med dalgasını anlatan kitabından yürütülmüştür.

re, söz konusu iddia ve açıklamaların mantıklı olması gerekmediği gibi, birbirleriyle çelişmeleri de herhangi bir önem taşımaz. Kızıldeniz'de araba tekerleği bulmaktan; Jüpiter'den yeni bir gezegen doğurtmaya kadar uzanan çok geniş bir yelpaze içinde, bilimsel olduğu iddia edilen araştırmalardan, kuyruklu yalanlara kadar ne ararsanız vardır. Üstelik bunlardan birçoğu da Kızıldeniz'in kendiliğinden yarılması örneğinde olduğu gibi Kutsal Kitapla da çelişir. Ama inançlı Yahudi peygamberleri için bunun bir önemi yoktur.

Kutsal Kitap Eski Ahit'i de yalancı durumuna düşüren bu açıklamaların en yeni örneklerinden birisi de yine bir Yahudi kaynaktan gelmektedir. Buna göre İsrail oğullarının geçişi sırasında Kızıldeniz'in içinde bir tane de değil tam **"12 tane koridor açılmış ve her koridordan bir kabile geçmiştir."**[868] **"Sular Bene -Yisrael'in sağında ve solunda birer duvar gibi yükseliyordu. Fakat buna rağmen Tanrı onların içinden korkuyu aldı. Su duvarları, diğer kabilelerin de sorunsuz ilerlediklerini gösterecek şekilde saydamdı. Bu durum halka ek bir güven duygusu veriyordu. Bene-Yisrael'in bastığı yerler henüz iki dakika önce deniz olmasına rağmen kupkuru ve engebesizdi. Fakat Bene-Yisrael için sağlanan kolaylıklar onlar için (*Mısırlılar*) geçerli değildi ve çamur içinde güçlükle ilerlediler."**[869]

Bu şiirsel anlatımın her zaman olduğu gibi engin bir hayal gücüyle süslenmiş olduğu açıktır. Kızıldeniz'in içinde 12 koridor açılması da 12 Yahudi kabilesinin her birine ayrı bir koridor tahsis edilmiş olduğunu göstermektedir. Üstelik saydam su duvarları birbirlerini görmelerini sağlamakta ve böylece geçiş sırasında ortaya çıkabilecek olan olası can sıkıntılarına karşı bir önlemde düşünülmüş olmaktadır. Kupkuru ve engebesiz olduğu belirtilen zeminin varlığı; kayalıklardan bahsederek Kızıldeniz geçişini açıklamaya çalışan bazı bilimsel araştırmaların çöpe atılmasına neden olsa da bu önemli değildir. Çünkü bu bilimsel

[868] www.sevivon.com
[869] www.sevivon.com

açıklamanın İsrail oğullarının muhtemel susamalarına karşı bir önlem düşünmek gibi bir üstünlüğü vardır.

"Bene-Yisrael'den susayan biri elini duvara değdirdiği zaman hemen taze ve serin, tatlı içme suyuna kavuşuyordu."[870]

Görüldüğü gibi Kızıldeniz geçişi için her türlü kolaylık temin edilmiş durumdadır. Ama açıklamanın bundan sonraki bölümü yalnız Kızıldeniz geçişi için bugüne kadar literatüre girmemiş olan bir yenilik getirmekle kalmayacak; bundan sonra da, bu konuda bilimsel açıklamalar yapmak isteyen Yahudilerin ve bilim adamlarının da hayal güçlerine yardımcı olacaktır.

"Bene-Yisrael, yaygın olarak düşünüldüğü gibi bir kıyıdan girip, denizi geçerek karşı kıyıdan denizi terk etmedi. Açılan 12 koridor, sağa doğru bir yarım daire çizerek, aynı kıyıya çıkıyordu. Bene-Yisrael Yam-Suf'un (*Sazlık Deniz'in*) karşı kıyısına değil, denize girdikleri kıyıya çıktılar. Tüm Mısır ordusu suya girdikten sonra deniz eski haline dönmeye başladı. Askerler denizin en derin yerlerine savruldular. Bene-Yisrael hala sudan çıkmış değildi ve mucize onlar için aynı şekilde sürmekteydi."[871]

Bu bilimsel açıklama da her şeyi açıkladığı halde yalnızca Kızıldeniz geçişini açıklayamamaktadır. Çünkü İsrailliler "sağa doğru bir yarım daire çizerek" denize girdikleri kıyıya yeniden çıktılarsa bu açıkça Kızıldeniz'i geçmediklerini, Kızıldeniz geçişinin bir masaldan ibaret olduğunu ve böylece İsrail kavminin hala Mısır topraklarında bulunmaları gerektiğini gösterir. Demek ki günümüzde Mısır'da yaşayanların tamamı İsra-el kabilesindendir.

"Yam-suf'un (Sazlık Denizi'nin) **açılışı sırasında tüm Bene-Yisrael** (bütün İsrail oğulları) **peygamber düzeyine erişmiştir."**[872] Sanki daha önceden prova yapmışçasına hepsinin ağ-

[870] www.sevivon com
[871] www.sevivon com
[872] www.sevivon com

zından aynı sözlerle bir şarkı dökülmüştür. Bu şarkı çok derin anlamlar taşır ve birçok semboller ve ipuçları ile süslüdür."[873]

Bu hikâyenin tek eksiği; derin anlamlar taşıyan, birçok semboller ve ipuçlarıyla süslü olan bu şarkının hangi şarkı olduğunun belirtilmemesidir.

"Manda yuva yapmış söğüt dalına, yavrusunu sinek kapmış gördün mü?" türküsü olabilir mi acaba?[874]

HANGİ KIZILDENİZ?

İsraillilerin Mısır'dan çıkışı konusunda sorulması gereken en önemli sorulardan birisi de, Mısır'dan Kenan Eli'ne yani Filistin'e göç etmekte olan bir kafilenin yolunun nasıl olup da Kızıldeniz'e düştüğü sorusudur. Çünkü herhangi bir haritaya baktığınız zaman Ramses'ten başlayıp Kenan Eli'nde bitecek bir göç rotasının hiçbir şekilde Kızıldeniz'e uğramaması gerektiğini açıkça görürsünüz. Normal ve en kısa olan yol Süveyş Körfezi'nin kuzeyi ile Akdeniz arasında bulunan yoldur. Nitekim tarih boyunca Mısır ordusu da yüzlerce kez bu yolu kullanmıştır.

Tarihçileri ve din adamlarını yüzyıllarca uğraştıran bilmece, İsraillilerin bu yolu kullanmak yerine neden kilometrelerce güneye inerek hem yolu uzatmaları hem de karşı kıyıya geçebilmek için hiçbir umutlarının olamayacağı Kızıldeniz kıyısına ulaşmış olmalarıdır. Üstelik de arkalarında onları kovalayan bir Mısır ordusu varken...

Bilerek uzatılan bir yol, arkalarında onları kovalayan bir ordu ve önlerinde onları durduran bir deniz hikâyesinin hiçbir tutarlı açıklaması yoktur ve tarihçilerle din adamlarının açıklayamadığı konu da budur. Çünkü bilerek içine düştükleri bu durumdan onları ancak bir mucize kurtarabilir ve gerçekleşen mucize de Kızıldeniz'in yarılması mucizesidir. Ancak bu mucizenin kendisi de bir açıklama gerektirmektedir ve daha önce vurguladığımız gibi Kızıldeniz'de araba tekerleği bulmaktan Jüpiter'den

[873] www.sevivon com

[874] Serbülent Turunç biliyordur. Mustafa Demir'de biliyor olabilir.

bir gezegen doğurtmaya kadar uzanan saçmalıkların sebebi de budur.

İşte tam da burada Mısır'da **"et kazanlarının başında doyasıya yemek suretiyle eziyet gören"** Yahudi peygamberlerinin hayatları boyunca Mısır'ı hiç görmediklerini kanıtlayan yeni bir konuyu anlatmak fırsatını buluruz.

Kısaca özetleyelim: Sözü edilen eski zamanlarda Nil Nehri'nin kuzeyde Akdeniz'e değil de, doğuya Kızıldeniz'e aktığı konusunda yeterince bilgi vardır.[875] Bunun yanı sıra Etiyopya'nın Kızıldeniz kıyısında bulunan Aksum krallığı ile bugünkü adı Zula olan Akdeniz'in eski Adulis Limanı arasında ticaret yapıldığına ilişkin belgelerde vardır. Bu belgelerde Akdeniz'le Kızıldeniz arasında deniz ticaretinin yapıldığının anlatılması, Süveyş Kanalı'nın olmadığı zamanlar için sizi şaşırtabilir. Gerçekten de bugünkü Süveyş Kanalı'ndan çok önce, su içi derinliği düşük yani sal benzeri teknelerin Akdeniz'den Kızıldeniz'e, Kızıldeniz'den de Akdeniz'e geçebildiği suyolları vardı. Belki de zaten varlardı ve sadece genişletilmişlerdi. G. Messadıe, bu suyollarından birisinin sonraki zamanlarda bir kanal halini aldığını ve en son M.Ö. 6. yüzyılda Mısır'ı istila eden Pers İmparatoru Dara (Darius) tarafından derinleştirildiğini belirtir.[876]

Aslında yaklaşık olarak M.Ö. 2.bin yılından beri bilinen bu kanallardan birincisinin; iki parçası vardı. Birincisi Tumilat Vadisi ve Acı Göller yoluyla Nil'in Pelusim koluna bağlanıyordu. Üzerine yapılmış olan koruma amaçlı Pelusim Kalesi'nin kalıntıları hala mevcuttur.[877] İkinci kanal doğrudan Kızıldeniz'e uzanıyordu. Çöl şartlarında bu kanallar sık sık kumla doluyor ve firavunlar döneminde ticari ve politik nedenlerle temizleniyordu. Yukarıda söylemiş olduğumuz gibi, M.Ö. 510 yılına doğru Pers Kralı Büyük Darius'un bu kanalları onardığı ve genişlettiği bilinmektedir. Bu kanallar Roma dönemine kadar kullanılmışlar-

---

[875] E. Blair Bolles, Galileo'nun Buyruğu, sh. 141

[876] G. Messadıe, Musa, sh. 541

[877] Yunanlılar tarafından Pelouison denmiştir. Mısırlılar Amun Sena derlerdi. Aramice adı Seyan'dır.

dır. İpek yolu Asya ile yapılan ticareti tekelleştirdikten sonra önemlerini yitirmiş ve zaman içinde kumla dolarak kaybolup gitmişlerdir.[878]

Bu bilginin iki önemli sonucu vardır. Bunlardan birincisi 400 yıl Mısır'da kalan Yakup'un çocuklarının bu konuda hiçbir bilgisi olmamasıdır. Yahudi peygamberleri bu konudan bir tek kelime ile bile bahsetmezler. İkinci sonuç bundan da önemlidir ve Ramses'ten yola çıkan Yakup'un çocuklarının yolunun; Kızıldeniz'den önce, ister Nil'in kendisi olsun, ister Nil'in bir kolu olsun, isterse bu kanallardan birisi olsun, doğruca bu suyollarından birisine düşmesi gerektiğidir.

Bu konuda İsrail krallığı hikâyesinde tarihsel açıdan bir nirengi noktası bulma umudumuz vardır. Bu da ünlü Süleyman tapınağıdır. Bu tapınağın yapım tarihi konusunda tam bir ittifak yoksa da bütün kaynaklar aşağı yukarı M.Ö. 964 ya da 967 yılına işaret etmektedir.[879] Eski Ahit net olarak Süleyman tapınağının Mısır'dan çıkıştan 480 yıl sonra yapılmaya başlandığını bildirir. **"İsrail halkı Mısır'dan çıktıktan 480 yıl sonra Süleyman krallığının dördüncü yılının ikinci ayı olan Ziv ayında Rab'bin tapınağını yapmaya başladı."**[880]

Bu 480 yıl sonra sözüne ne kadar güvenebileceğimizi elbette bilmiyoruz. Zaten Hıristiyanların İncilinde, Resullerin işlerinde de 450 yıl olduğu yazılır. Dahası; İncil'de Elçilerin işlerinde ***"Kenan ülkesinde yenilgiye uğrattığı yedi ulusun topraklarını İsrail halkına miras olarak verdi. Bütün bunlar aşağı yukarı dört yüz elli yıl sürdü. Sonra Tanrı, Peygamber Samuel'in zamanına kadar onlar için hâkimler yetiştirdi"*** diye de yazar.[881] Bu, Mısır'dan çıktıktan sonra Yakup soyunun Kenan Eli'ni ele geçirmesinin 450 yıl sürdüğünü ve krallığın bu 450 yıllık süreden sonra kurulduğunu yazmak demektir ki bir Kutsal Kitap

---

878 G. Messadıe, Şeytanın Genel Tarihi, sh.299. Messadıe'nin gösterdiği kaynak Encyclopedia Britannica'nın 1962 tarihli baskısının kanallar maddesidir.

879 Aslında hiç yapılmamıştır.

880 I.Krallar. 6: 1

881 İncil, Elçilerin İşleri 13: 19

kaydı olarak Krallığın kuruluşunu M.Ö. 800 yılına, tapınağın yapılışını da M.Ö. 750 yılına itekler.

Ama Tevrat'ta bulunan tek kerteriz de budur. Bu durumda zaten olmayan bir Mısır'dan çıkış için; basit bir hesapla M.Ö.1440 tarihini buluruz. Artı eksi 40 yıllık bir yanılma payı da bize 1400'lü yılları gösterir. Bu yıllarda Hititlerin Başkenti Hattuşaş'ın, düşman saldırısı sonucu büyük bir yangın geçirdiğini biliyoruz. Yine Hititler'in Anadolu'nun büyük bir kısmını tamamen ellerine geçirdiklerini biliyoruz.

Bu kadar da değildir. Kavimler göçleriyle bölgeye gelen Filistinlilerin İ.Ö.1180 yıllarında Mısırlılara yenildikten sonra Akdeniz'in güneyindeki topraklara yerleştiklerini ve ülkelerine Filistiya adını verdiklerini de biliyoruz. Peloponnes Akaları'nın Girit Adası'nı ele geçirdiklerini biliyoruz. Mısırlıların Lefke bakır madenlerini işletmeye başladıklarını biliyoruz. Halep ve yakın çevresinin Büyük Hitit İmparatorluğu döneminde II. Tudhaliya (İ.Ö.1490), II. Hattusil (İ.Ö.1420) ve I.Suppiluliuma (İ.Ö.1370) tarafından Hitit-Mitanni (yani Hurri) çekişmeleri sırasında Hitit İmparatorluğu topraklarına katıldığını biliyoruz. Hatta Mısırlıların boks yaptıklarını ve ağırlık kaldırma sporları ile uğraştıklarını dahi tarih kaydetmiştir.

Tarihin kaydetmediği ve bizim bilmediğimiz tek şey İsrailllilerin Mısır'dan çıkışlarıdır. Bu o kadar böyledir ki; **Ölü Deniz Yazmalarında bile bir Mısırdan çıkış hikâyesi yoktur.**[882]

Şimdi biz size bu Kızıldeniz masalının nasıl üretildiğini de Türkçe olarak tekrar anlatalım ki; konu anlaşılabilir bir hale gelsin. Bu sözü edilen tabir Yahudi dilinde "**Yam-suf**" şeklindedir ve tam olarak Saz Denizi ya da Sazlıklar Denizi demektir. Batı literatüründe de Saz Denizi ya da "Kamış Denizi" olarak anılır.

Bu durumda "Yam Suf" sözcüğünün İngilizce karşılığı "**reed**" yani saz olmalıdır amma; bilinmeyen nedenlerle(!) İngilizceye

[882] Geza Vermes. Ölü Deniz Yazmaları.

tercüme edilirken saz, yani "**reed**" değil; "**red**" yani kırmızı-kızıl olarak çevrilmiştir.

Yüzlerce yıldır sadece bakıp duran "ulema" için yine Türkçe olarak bir kere daha söyleyelim: Yahudi dilinde Yam-suf ifadesi Kızıldeniz değil, Saz denizi ya da Sazlık denizi ya da Batılıların kullandığı isimle Kamış Denizi demektir ama her nedense İngilizceye Kızıldeniz olarak tercüme edilmiştir.

Üstelik bu Sazlık Denizi de nerede olduğu bilinen bir deniz değildi.[883] P. Johnson da bu konuda *"Kapsamlı araştırmalarımıza rağmen Tanrının İsraillileri firavunun ordusundan nerede kurtardığını öğrenemedik"* diye hayıflanır. Sonra da bir hata yapar ve şunları yazar: ***"Kritik cümle 'Sazlı Denizde' veya 'denizde' dir. Bunun anlamı tuz göllerinden birisi olabilir."***[884]

Üstüne üstlük Kızıldeniz de zaten kızıl değildir. İşte tam olarak bu nedenle, Eski Mısırlılar da bu denize Kızıldeniz demezler. G. Messadıe de Ramses zamanında Akdeniz'e benzetilerek, "Büyük Yeşil" diye anıldığını yazar. *"**İlki,** (yani Süveyş) **Kuzey Büyük Yeşil, ikincisi** (yani Akabe) **Doğu Büyük Yeşil'di.**"*[885] Eski bir Mısır belgesinde şöyle anlatılır: "**Koca Yeşil** (bugün ki Kızıldeniz) **üzerinde, uzunluğu yüz yirmi dirsek genişliği kırk dirsek bir gemiyle yola çıkmıştım. Mısır'ın en iyilerinden yüz yirmi denizcim vardı.**" Dahası bu isimler Osmanlı Mısır'ı alıncaya kadar uzun zaman kullanılmıştır.

Sonuç olarak; Yüzyıllardır sürdürülen ve kütüphaneler dolusu Kızıldeniz edebiyatının sorumlusu da bu basit tercüme hatasıdır.[886] Dahası, çok eski de değildir. Bizim bilebildiğimiz en eski

---

[883] İlerleyen bölümlerde biz size bu Kamış Denizi'nin yerini de göstereceğiz. Burada da birkaç kelimeyle söz edecek olursak; Fenikelilerin Sur kentinin yakınlarındadır.

[884] P. Johnson, Yahudi Tarihi, sh.39

[885] G. Messadıe, Musa, sh.563

[886] G. Messadıe Sazlıklar Denizi diye anılan bu suyolunun bugün Kızıldeniz'e karışmış doğal bir kanal olduğunu yazar. Musa, sh. 563 Ama doğru olmayan Judeo-Hıristiyan bir söylemdir. Biz yerini göstereceğiz.

İngilizce Kutsal Kitap'ın 1661 yılında yayınlanan King James sürümü olduğunu da belirtirsek, bu Kızıldeniz edebiyatının ne zaman ortaya çıktığı da kolayca anlaşılır. 1661 yılından sonra...[887]

Yani 1661 yılından önce ortada ne Kızıldeniz vardı, ne Kızıldeniz geçişi vardı, ne Kızıldeniz mucizesi vardı, ne de Kızıldeniz'e karşı asa sallayan Musa! [888]

Yahudi peygamberleri de bunu bilirler ve "*İsrael oğulları Kızıldeniz'e yaklaştıkları anda birden bir fırtına patladı ve korkunç bir rüzgâr bütün gece devam etti.* ***Denizin suları kurudu ve bütün İsrael oğulları karşı tarafa geçtiler***" diye yazarlar.[889] Üstelik bu arada "teşekkür mahiyetinde" bir şarkı bile söylemişlerdir. Tarih de dünyanın "***yapılışından***" itibaren 2448 yılının 15 Nisan günüdür.[890] Yani bizim kullandığımız takvimle M.Ö. 1312 yılının 15 Nisan günü.[891]

---

[887] Kitabı Yunanca ve Yahudi dilinden tercüme eden William Tyndale önce İncilleri kendi bildiğince saptırdığı için suçlanmış, onun çevirdiği Yeni Ahitler "**gerçekdışı tercümeler**" oldukları iddiasıyla yakılmıştır. Daha sonra da bir ihanet sonucu düşmanlarının eline teslim edilmiş ve yaptığı işin mükâfatı olarak Ekim **1536'da Engizisyon mahkemesince odun yığınlarının üzerinde kızartılmıştır.** Ancak daha sonra doğruluğu anlaşılan William Tyndale'nin eseri İngilizce basımlara temel kaynak olmuştur. Buna rağmen Tyndale'nin Kral James basımı da o tarihten bu yana dört defa düzeltilmiştir. Çifte düzeltilmiş Standart Basım (RSV) 1952, üç defa düzeltilmiş basım 1971 tarihlidir. (Yine RSV)

[888] Buna rağmen Yahudilerin Kızıldeniz konusunda ne edebiyatları ne de haberleri bitmiş değildir. Sabah gazetesinde yer alan bir habere göre, İki İngiliz Hz. Musa'nın Kızıldeniz'i ikiye böldüğünü kanıtladıklarını iddia etti. Araştırmacılar atlı arabaların tekerleklerini bulduklarını açıkladı. Peter ve Mark Elmer adlarında ki araştırmacılardan Peter Elmer 'Bu Mısır döneminden kalma bir atlı arabanın tekerleğidir' derken kardeşi Mark'da 'şüphesiz bunlar Mısır ordusundan kalma kalıntılardır' dedi. Sabah gazetesi,22.6.2004
Bizce de bu iki İngiliz hiç "şüphesiz "İcat ve uydurma yetenekleri sınırsız olan uydurukçu Yahudi peygamberlerinin yakın akrabaları olan soytarılardır.

[889] N. Behar, a,g,k, sh.38

[890] N. Behar, a,g,k, sh. 38

[891] 2011 yılı itibarıyla Yahudi takvimi 5771 yılını göstermektedir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

MISIR'DA İSRAİLLİ VARLIĞI

Kutsal Kitap Eski Ahit'in, Mısır'dan çıkış bölümünün Kızıldeniz yolculuğu böylece sona erer. Ancak bir Mısır'dan çıkıştan söz edebilmek için bir Mısır'a girişin ya da bir Mısır'da yaşayışın veya Mısır'da bir yerleşikliğin de olması gerekir. Şimdi de bu izin peşine düşeceğiz.

Eski Ahit ve ondan kaynaklanan Yahudi tarihinin, Yusuf'un çağırısı üzerine Mısır'a giden ve başlangıçta sayılarının 70 kişi ya da buna yakın rakamlar olarak belirttiği bir İsrail topluluğunun 430 yıl boyunca Mısır'da yaşadığını söylediğini vurgulamıştık. Bu yıllar boyunca Yahudi nüfusu hızla artmış ve sonunda öyle bir hal almıştır ki Mısır firavunu halkına **"Bakın İsrailliler sayıca bizden çok."** diye sızlanmaya başlamıştır.[892]

Ama firavunun bu şikâyetine karşın Mısır'da böyle bir İsrail nüfusunun varlığı konusunda hiçbir iz yoktur. Kutsal Kitap'ta anlatılan olayları aydınlatmak isteyen tarihçiler, din adamları ve diğer araştırmacılar; bütün Mısır tarihini didik didik etmişler ama Mısır tarihinin hiçbir safhasında, böyle bir İsrail nüfusu ve yerleşimi bulamamışlardır. Kayıt tutma konusunda titizliklerini bildiğimiz Mısırlı tarihçiler bu konuda hiçbir şey yazmamışlardır.

" Büyük oranda 'mit' izleri taşıyan bu hikâyeyle ilgili olarak tarihçilerin birçok haklı kuşkusu vardır. Her şeyden önce; bir 'çıkış'ın gerçekleşebilmesi için Mısır topraklarında bu insanların

[892] Çıkış, 1: 9

kalıcı bir yerleşimlerinin olması gerekir ki, döneme ilişkin bunu doğrulayacak hiçbir bilgi elde edilememiştir. Musa adında birinin yaşadığına ilişkin de hiçbir kayıt yoktur. Mısır belgelerinde, sarayda bir prens gibi büyütülen, beklenmedik biçimde bir cinayet işleyerek 'yasa dışı' durumuna düşen; ardından büyük bir halkı Mısır'dan firavunun itirazına rağmen çıkaran bir liderden hiçbir iz kalmaması, Mısır gibi kayıt tutmaya meraklı bir toplumda rastlanılacak bir durum değildir. En azından merkezi iktidarın güdümünde maksatlı olarak kaleme alınmış bir takım taraflı belgelerde Musa diye bir 'hain'den ve onun Mısır firavununa ihanetinden söz eden resmi kayıtlara ulaşılmış olması gerekirdi.[893]

Ama yoktur! Mısır tarihi böyle bir İsrailli yerleşiminden habersizdir. Eski Mısır kayıtları hiçbir şekilde Mısır'da bir İsrailli yerleşiminden söz etmez. Buna resmi yazışmalar da dâhildir. Messadıe de, "Krallığın bu göçe göz yumduğu farz edilse bile böylesine bir nüfus hareketinin Mısır belgelerinde yer almamasına imkân yoktur. Oysa M.Ö. XV ve XVI. yüzyıllarda, göçe dair hiçbir kayıt bulunamamıştır." diyerek şaşkınlığını dile getirir.[894]

Üstelik siz bırakın kalabalık bir yerleşik topluluğu, bedevi göçmen kabilelerinin Mısır'a girmesine izin verilmediğini tarihi kayıtlara dayanarak söyleyebiliriz. M.Ö. 1307'de iktidara gelen ve Doğu delta bölgesine özel bir önem veren 19. hanedan firavunlarının; aralarında Pi-Atum da olan başka kentler kurduklarını ve Sina ile diğer yerlerden bedevilerin girişini önlemek için, bir sınır kaleleri zinciri ve ikmal depoları inşa ettiklerini de biliyoruz.[895] P.Johnson bile bunu kabul eder ve "Bir Mısır papirüsünün önemli bir bölümüne göre, (Anastasi VI) Mısır sınır koruyucuları otlak ve su arayan bir aşiretin oradan geçmekte olduğunu saraya haber veriyorlar." diye yazar.[896] Bu durumda

---

[893] B.Eldem, a.g.e. sah.40-41

[894] G. Messadıe, Musa, sh.584

[895] Pi-Atum, Tevrat^ta Pithom, günümüzde Tel el rabata

[896] P. Johnson, a,g,e, sh. 37

Mısır sınırlarının oldukça sıkı bir şekilde denetlendiğini ve Mısırlıların bu sınırlar içinde büyükçe bir yabancı yerleşikliğine izin verme ya da göz yumma olasılıklarının da sıfırdan daha fazla olmadığını söyleyebiliriz.

Sina Dağı'nın nerede olduğu konusunda önemli çalışmaları olan Sina ve Arabistan tarihi uzmanı Prof. Emmanuel Anati de **"Hiçbir yerde, Asyalı bir kavmin Mısır dışına göç ettiğine ve Mısır'ın başına geldiği söylenen ünlü on felaket hakkında hiçbir kayda rastlanılmadığını"** yazar.

Buna karşı çıkanların ellerindeki tek kanıt ise on felakete benzer bir sıra felaketin Mısır'ı perişan ettiğini anlatan ünlü İpuwer papirüsüdür. Söylemedikleri şey ise İpuwer öğretisi diye de bilinen bu metnin Mısır'da altıncı hanedan zamanına yani İ.Ö. 2375-2181 yıllarına ait bir metin olduğudur.[897]

Yani İ.Ö.1400'lü yıllarda gerçekleştiği söylenilen çıkış hikâyesiyle uzaktan yakından hiçbir ilgisi bulunmamaktadır.[898]

Sonuç olarak bu konudaki tek kayıt Yahudilerin Kutsal Kitabı'ndaki **"Ve firavun için Pitom ve Ramses şehirlerini yaptılar."** şeklindeki iddiadır.[899] Buna göre İsrailliler bu şehirlerin yapımında köle olarak zorla çalıştırılmışlardır. Bu iddianın doğru olamayacağına kısaca belirtmiştik. Kendileri tekrarladığı için biz de tekrar etmek zorunda kalıyoruz. Bu konuya küçük bir ekleme daha yapalım: Pi-Atum'un 19. hanedan tarafından yaptırıldığını biliyoruz. Bu hanedanın iktidara geldiği yıl M.Ö.1307 yılıdır. Bu durumda Pi -Atum'un yaptırılması da bundan biraz sonra olmalıdır. Bunu yaklaşık olarak İ.Ö.1250 olarak kabul edersek; bu kere İsraillilerin Mısır'dan çıkışı yaklaşık olarak İ.Ö. 1000 yıllarına denk düşer. Aynı hesabı Ramses Kenti içinde yapabiliriz. Çünkü Ramses'in İ.Ö. 1279-1213 yılları arasında yönetimde olduğunu biliyoruz.[900] Ramses, kendi adını

---

[897] G. Messadıe, Musa, sh.543

[898] Prof. Amati'nin bu konudaki görüşünü daha önce belirtmiştik.

[899] Çıkış, 1: 11

[900] Verdiğimiz tarihlerde bir karışıklık var gibi görünse de, yoktur. Bu durum Ramses'in, daha babasının sağlığında Mısır'ı uzun süre yönetmiş olmasın-

taşıyan kenti sağlığında yaptırdığına göre; bu tarihe de yaklaşık olarak İ.Ö.1220 yılı civarı diyebiliriz. Bu durumda da İsrailliilerin Mısır'dan çıkışları yine yaklaşık olarak İ.Ö.1000 yılları civarı olur. Bu durumda Kudüs'teki ünlü Süleyman Tapınağı İ.Ö. 520 yılında yapılmış demektir ki; bu tarihlerde biz İsrailliilerin Babil'de Sürgünde olduğunu da Kutsal Kitap kayıtlarından biliyoruz. Dolayısıyla İsrailliler ne Ramses ne de Pi-Atum şehirlerinin yapımında çalışmış olamazlar.

Aynı hesabı Kutsal Kitap'ın içinde bulabildiğimiz tek kerteriz olan Süleyman Tapınağı'nın yapılış tarihinden hareket ederek de yapabiliriz. Yine daha önce belirttiğimiz gibi Judeo-Hıristiyan tarihçiler ve diğer bilim adamlarının üzerinde anlaştıkları tarih; İ.Ö. 960'lı yıllardır. Eski Ahit de bize; "**Süleyman Tapınağı'nın Mısır'dan çıkıştan 480 yıl sonra yapıldığını**" bildirmektedir.

Bu durumda Süleyman Tapınağı'nın yapıldığı söylenen İ.Ö.960 yılının üzerine; Tevrat'ın bildirdiği 480 yılı eklersek; elde edeceğimiz tarih İ.Ö. 1440 yılı veya yılları olur. Bu tarihte ne Mısır'ın 19. hanedanı iktidardadır; ne de adı geçen şehirlerin yapımına başlanılmıştır. Ramses'in babası I.Seti bu tarihten yaklaşık 140 yıl sonra yönetimi devralacak; Pi-atum ve Ramses kentlerinin yapımına ise bu tarihten de sonra başlanılacaktır.

Aslında bizim böyle uğraşmamıza bir gerek yoktu çünkü eşeği eşkin kalemi keskin modern Yahudi peygamberi kılıklı P. Johnson buraya da yetişir ve şunları yazar; "Kralların 6: 1 ve Hâkimlerin 11:26 ve '**diğerlerinin**' hesaplarına dayanan '**kanıtlara**' itibar edersek Exodus'un M.Ö. 19. yüzyılda gerçekleştiğine ve yaklaşık olarak M.Ö. 1225 civarında tamamlandığına '**mantıksal**' olarak emin olabiliriz"[901]

Zemheri züräfası kılıklı bu bilge kişinin Krallar 6: 1 dediği kanıt; "İsrail halkı Mısır'dan çıktıktan dört yüz seksen yıl sonra, Süleyman, krallığının dördüncü yılının ikinci ayı olan Ziv ayın-

---

dan kaynaklanmaktadır. M.Ö. 1279, Ramses'in babasının yerine kral olduğu tarihtir.

[901] P. Johnson, Yahudi Tarihi, sh. 38

da RAB'bin Tapınağı'nın yapımına başladı." ayetidir. İkinci kanıt olan Hâkimler kitabının 11:26 ayeti ise "İsrailliler üç yüz yıldır Heşbon'da, Aroer'de, bunların çevre köylerinde ve Arnon kıyısındaki bütün kentlerde yaşarken neden buraları geri almaya çalışmadınız?" şeklinde alakasız bir cümledir. "**Diğerlerinin**" ne olduğunu ise biz de bilemiyoruz. Şeyhin kerameti kendinden menkul atasözünün doğruluğunu kanıtlamaya çalışan Bay yazar "**emin olduğuna**" göre bildiği başka şeyler de vardır ki o da "salla gitsin" olmalıdır.

Burada size yine yeni bir şey söyleyelim ve gözden kaçan bir konuya daha dikkat çekelim. Süleyman Tapınağı M.Ö. 960 yıllarında yapıldı ise; aradan geçen 480 yıl bize Mısır'dan çıkışın tarihini M.Ö. 1400'lü yıllar olarak verir ama Mısır'da geçtiği söylenen 430 yıl da bu tarihe eklenecek olursa, bu da Yakup'un çocuklarının Mısır'a geliş tarihinin M.Ö. 1830'lu yıllar olduğunu söyler. İtalyan bilim adamı Prof. Amati ise bu tarihi daha da eskiye çeker ve Mısır'dan Çıkış'ın Ramses'ten bin yıl önce, Firavun 1. Pepi döneminde yapılmış olması gerektiğini yazar.[902] Üstelikte aylak Judeo-Hıristiyan bilgelerin saplantılı dedikodularından bağımsız; Kutsal Kitap kaynaklı bir bilgidir ama nedense kimsenin umurunda bile değildir.

Tevrat ve diğer Yahudi kaynakları istemeden de olsa bunu doğrulayıcı bilgiler verir. Bunlardan birisi sayıları 600 bini bulan savaşçı erkek sayısıdır. Bu sayıda bir yabancı topluluğun Mısır'da varlığı bile düşünülemez. Bu, İsraillilerin Mısır'da eziyet gördükleri ve köle olarak çalıştırıldıkları iddiası için de geçerlidir. Zaten Tevrat'ın bir ifadesi de bunu doğrular. **"İsrailliler Mısır'dan silahlı çıkmışlardı."** [903] İşte bu da bu konudaki bir başka kanıttır. 600 bin silahlı savaşçıya sahip bir topluluğun; toplam nüfusları birkaç yüz bin olan ve Kadeş Savaşı için 20 bin asker çıkarabilmiş olan Mısırlılar tarafından "**zorla**" ve "**esir**" olarak çalıştırılması söz konusu bile olamaz.

Eski Ahit'te sunulan biçimiyle ikinci ve son ipucu İsrail tanrısı-

---

[902] G. Messadıe, Musa, sh.543
[903] Çıkış, 13: 18

nın Mısır'ın başına yağdırdığı felaketlerdir. Hiçbir şeyin olmasa bile böyle ülke çapında olduğu iddia edilen bu felaketlerin bir biçimde Mısır kayıtlarına girmiş olması gerekmektedir. Yaklaşık M.Ö.14-15.ci yüzyıllarda, ekonomisi bütünüyle tarım ve hayvancılığa dayanan bir ülke için bunların büyük çapta felaketler olması ve Mısırlıları derinden etkilemiş olması gerekir.

Ama yoktur! Mısır kayıtlarında bu felaketlerle ilgili en küçük bir kayıt bile yoktur. Bu durum karşısında Mısır'dan çıkışı doğrulamaya çalışan ve tezinin temelinde Thera Volkan patlamasının İsraillilerin Mısır'dan çıkışını tetiklediği varsayımı olan B.Eldem bile isyan eder; "Bunlar oldukça sıra dışı ve şaşırtıcı afetlerdir. Bunca dehşet verici olayın Mısır kayıtlarına bir biçimde girmemiş olabileceğini düşünmek ancak iki olasılığı akla getirebilir. Birincisi Yahudi yazarları bu olayları Tanrılarının gücünü abartarak göstermek ve bir *"resmi tarih"* yazmak için bütünüyle uydurmuşlardır. İkincisi ise bu felaketler Mısır üzerinde öylesine yoğun bir karmaşa dönemine rastlamış olabilir ki, yazılı kaynak bulmak olanaksızlaşmıştır. Birinci seçenek kabul edildiği takdirde, Exodus (Mısırdan çıkış) için kronolojik "kerteriz" bulma çabaları büyük oranda anlamsızlaşır. Eğer o doğal afetler uydurulmuşsa, devamının da uydurma olmayacağına *dair hiçbir garanti yoktur."*[904]

Konuyu toparlayacak olursak; Mısır'da bir İsrailli yerleşimi ya da varlığı konusunda en küçük bir iz bile yoktur. Ve bu yokluk neredeyse mutlak bir yokluktur. O kadar yoktur ki; II. Ramses zamanından kalan ve bugün Torino Papirüsü olarak bilinen belgede yoktur. Sakkara ve Abidas'taki önemli olayların dökümlerini de içeren Kral listelerinde yoktur. Eknaton adını alan ve Mısır'da tek tanrılı bir din anlayışını yerleştirmeye çalışan IV. Amenofis'ten kalmış olan Amorna Mektupları'nda yoktur. Bütün bu firavunların ve Yeni Krallık kayıtlarının hiçbirinde ne Mısır'da bir Yahudi yerleşimi ve ne de Musa hakkında bir tek satırlık bir bilgi bile yoktur.

Burada zorunlu bir açıklama: Bu konunun içine karıştırılarak

[904] B. Eldem, a.g.e. sah.64

Mısır'dan Çıkış hikâyesinin "eskiliğine" tanık tutulmaya çalışan Mısırlı Tarihçi Manethon'un[905] ve Babilli Berossus'un varlığını biz de biliyoruz.[906] Manethon'un Mısır Tarihi hakkında üç ciltlik önemli bir eseri vardır ama bu eser kayıptır. Julianus Africanus[907] ve Eusebius'un,[908] Manheton'un kayıp tarihinden yaptıkları alıntılarla bu eserdeki bir kısım bilgilerin günümüze ulaşmasını sağladıkları söylenir ama bu kere de tarihçilerin anlatıları birbiriyle uyuşmaz.[909]

Michigan Üniversitesinden Gerald Verbrugghe ve John Wickersham'ın açıkça yazdıklarına göre; bu kitapların orjinalleri

---

[905] Mısırlı bir tarihçi olan Manheton'un Mısır'daki kutsal tapınakların yazıcısı ve başrahibi olduğu söylenir. Yunanlı tarihçi Plutarkhos, Manethon'dan Ptolemaios hanedanından ilk kralın (M.Ö. 304-382) çağdaşı olarak söz ettiği söylenir ama doğru olmasa gerektir.

[906] Manethon'un yaklaşık olarak çağdaşı olan Babilli tarihçi Berossus'un kitapları da Manethon'un kitapları gibi kayıptır. Berossus, Babil'de yaşamış bir rahiptir. Adının Babil dilindeki Bel-ussur'un 'un Yunancaya geçerken bu şekli aldığı söylenir. Bu iki tarihçinin yazdıklarını ancak Judeo-Hıristiyan yazarların bu kitaplardan yaptıkları alıntılar aracılığı ile öğrenebiliyoruz. Ancak bu yazarlar hem objektif değillerdir hem de Manethon ve Berossus'a karşı duydukları derin nefreti saklayamazlar. Bu nefretin nedenlerinden birisi; bir Mısırlı olan ve elbette ki Mısır tarihini Yahudilerden daha iyi bilen Manethon'un yazdıklarının Yahudilerin efsanelerine açıkça ters düşmesidir. Belki de bu nedenle her iki tarihçinin kitapları "süratle" ortadan kaybolmuştur.

[907] Julianus Africanus. Ölümü M.S. 240

[908] Eusebius Ölümü M.S.339

[909] Ortodoks bilimin bizlere "Tarihin babası" olarak tanıttığı ama aslında tarihin en büyük yalancısı olan Herodot'un yazdığı ve Mısır'la ilgili yalan yanlış ve çoğu da uydurma bir sürü bilgi içeren "Tarih" adında bir kitap vardır.[909] Manethon'un; Herodot'un bu saçmalamalarına karşı duyduğu şiddetli tepki nedeniyle yazmış olduğu **"Herodot'a Karşı"** isimli kitabı da kayıplar arasındadır. Ama tarih bilimine ilgi duyanlar için asıl büyük kayıp Manethon'un **"Mısır Tarihi"** isimli üç ciltlik kitabıdır. Çünkü Manethon'un bu kitabı yazmasının nedeni M.Ö. 6. Yüzyılda Halikarnaslı Herodot'un Tarih adlı eserinde Mısırla ilgili olarak anlattıklarının tamamen gerçek dışı olmasıdır. Gelin görün ki, Herodot'un uydurmaları tarihsel bilgiler olarak elimizdeyken, Manethon'un bunların uydurma olduğunu söyleyen kitabı kayıptır. Oysa Grek kültürünü iyi bilmesinin yanında Mısır doğumlu olmasının avantajını kullanarak ülkesinin kökleriyle ilgili önemli bilgiler vermiş olması gerekirdi.

İ.Ö. 3 yüzyıldan önce kaybolmuş ve birinci yüzyıla Manethon yazmalarının orjinalleri değil büyük oranda tahrif edilmiş kopyaları ulaşmıştır. Bu kopyalar da kamplaşan taraflar tarafından bir kere daha değiştirilmiştir. Aynı nedenle İ.S. birinci yüzyılda uydurukçu Josephus'un eline ulaşmış olduğu söylenen kitap da Manethon'un orijinal eseri değil; yukarıda açıklamış olduğumuz gibi büyük oranda tahrif edilmiş kopyalardır. Zaten tarihçi olduğu söylenen ama ne olduğu epeyce karışık bir adam olan Josephus da hiçbir şekilde güvenilir birisi değildir ve bütün çalışmalarında gerek Manethon'a gerekse Babilli tarihçi Berossus'a ateş püskürmüştür.[910]

---

[910] Asıl adının ne olduğu bilinmemektedir. Galile'de, Roma - Yahudiye Savaşında (66-73) Romalı General Flavius Vespasianus tarafından esir alınmış, daha doğrusu kendisi gelerek teslim olmuştur. Teslim olduğu sırada yanında bir tek asker vardır. Romalılara kendisini Galile'deki Yahudi ordusuna başkomutanı olan bir Yahudi ve Matta'nın oğlu olarak tanıtmıştır. İnançlı bir Yahudi olduğu için derhal adını değiştirmiş ve bir minnet ifadesi olarak kendisini esir alan Romalı generalin adını almış ve Flavius Vespasianus'un hizmetine girmiştir. Savaş sürerken yeni efendisi onu surların dibine gönderince; içerideki soydaş ve dindaşlarına "Ey katı yürekli insanlar, silahlarınızı bırakın!" diye bağırır.

Vespasianus Roma İmparatoru olunca M.S. 71 yılında Vespasianus'un oğlu Titus'la birlikte Flavian hanedanına mensup bir Roma vatandaşı olarak Roma'ya gitmiştir. Kendisini önceleri Josephus olarak tanıtırken Roma vatandaşlığından sonra yeni efendilerinin adını alarak Titus önadını ve Flavius adını kullanmıştır. Daha sonra Roma vatandaşı olarak maaş ta bağlanarak artık Roma'nın bir vilayeti olan Yahudiye'ye gönderildiği de yazılır ama Roma vatandaşlığı kolay elde edilen bir şey olmadığından pek inandırıcı değildir. Zaten Josephus'un hayatı da belirsizlikler ile doludur. Kendi anlatımı ile Yahudiye için savaştığı yıllarda yaptıklarını, Galile'deki intihar saldırılarında neden başarısız olduğunu, esir düştükten sonra Romalılarla neden işbirliği yaptığını hiçbir zaman tatmin edici bir şekilde açıklayamamıştır.

Sonradan her nasıl olduysa tarihçi olmuştur. Roma-Yahudi savaşları hakkında bütün bilinenler onun yazdıklarına dayanır. Hem din adamı, hem komutan, hem hain, hem tarihçi olan karışık bir adamdır. Bugün bilinen eserlerini Roma ve Flavian hanedanlığının hükümranlığı sırasında yazmış olduğu söylenir. Bilinen iki kitabı vardır birisi Yahudi Savaşlarının Tarihi diğeri de Yahudilerin Eski Tarihi adlarını taşır. Bu kitaplar sık sık kaybolur ve gerekli düzeltmeler yapıldıktan sonra yeniden bulunur. Mesela Yeruşalim'in Yıkılışını anlatan Yahudi Savaşlarının Tarihi adlı kitabı kaybolmuş ve

Şimdi bir kere daha ve önemle vurgulayım ki; Ezra'nın "tasarladığı" söylenen Kutsal Kitap masallarını yüzde yüz doğru olarak kabul etsek bile, M.Ö. 350 ile M.S 1084 yılları arası Yahudilerin kayıp yıllarıdır. Yahudimsi tarihçi P. Johnson bile bunu kabul eder ve M.Ö. 400 ile 200 arası yılların Yahudilerin kayıp yılları olduğunu yazar. M.Ö.200 tarihi de Makkabiler uydurması nedeniyle kabul edilir. Oysa yeri ve zamanı geldiğinde biz Makkabiler ile Yahudilerin hiçbir ilgisi olmadığını kanıtlarıyla birlikte ortaya koyacağız. Zaten fazla söze gerekte yoktur ve Makkabiler kitaplarının Yahudiler tarafından kanon dışı bırakılmış kitaplar olması da ne söylediğimizin anlaşılması için yeterlidir.

İşte tam olarak bu nedenle Makkabiler kitaplarını da yok sayarsanız; Yahudilerin kayıp yılları konusunda önünüz Ezra'nın tasarladığı söylenen kitaba yani M.Ö. 350 yıllarına kadar açılır. Yukarıda anlattığımız gibi Tevrat'ın içinde kayıtlı olan Rabbin savaşları ile Yaşar kitapları da; Ezra'nın tasarladığı kitabın da başka bir masal olduğunu açıkça kanıtladığından, bu kere Yahudilerin kayıp yılları konusunda önünüz Dünya'nın yaratılışına kadar açılır.

Sonuç: Ne Mısırlı tarihçi Manethon'un, ne de Babilli tarihçi Berossus'un Yahudilerden ve onların türlü çeşitli efsanelerinden söz edebilme olanakları yoktur. Bu durumda Manethon ve Berussus'la ilgili söylentiler; Yahudi geleneğinin beslendiği ana kaynaklardan birisi olan "karmaşaya" hizmet etmesi için uydu-

---

içine İsa'yla ilgili bazı bilgiler eklendikten sonra 1602 yılında yeniden bulunmuştur. Protestanlar İsa'yla ilgili olan ve "**İsa adında hikmetli bir adam vardı**" diye başlayan bu pasajın kitaba sonradan eklendiğini açıkça söylerler.

Dahası gerçekten yaşamışsa ve eğer sonradan eklenmemişse; "Elimizdeki Kutsal Yazılara saygımızı kazandıran bütün delillere sahibiz. Çok uzun bir zaman ve asırlar gelip geçmiş olsa da, hiç kimse O'na ne bir kelime ekleme, ne bir kelime çıkarma ya da bir heceyi değiştirme cüretini gösterememiştir. Doğduğu andan itibaren, O'nu, Tanrı'nın buyruğu olarak kabul etmek, onlara uymak ve gerekirse seve seve O'nun için canını vermek, her Yahudi için bir içgüdüdür" diye yazan bir adamdan tarafsız bir şey yazmasını bekleyemezsiniz. www.hristiyan.net.

rulmuş yalan yanlış bilgilerdir. Biz de bu tuzaklara düşecek kadar akılsız değiliz.

Bir kere daha tekrar edelim: Hiçbir zaman unutmamak gerekir ki; Yahudi geleneği "karmaşadan" beslenir ve bunun da çok açık bir nedeni vardır: **İsra-el; siz ne zannediyorsanız, o'dur.** [911]

Bu zorunlu açıklamadan sonra Mısır'dan çıkış hikâyesine dönecek olursak; bu konuda Tevrat'ta iki önemli ipucu daha vardır ki bunlarında izinin sürülmesi gerekir. Bu ipuçlarından birisi Yusuf'un sözlerinde gizlidir. İsrail oğullarını Mısır'a çağırdığı söylenen Yusuf, kardeşlerine şunu tembih eder ***"Ve olur ki sizi firavun çağırır ve işiniz nedir der; siz de çocukluktan şimdiye kadar hem biz hem babalarımız, kulların, davar adamlarıdır deyin ki Goşen vilayetinde oturasınız; çünkü Mısırlılar için her çoban mekruhtur."***[912]

Bu "**Goşen Bölgesi**"nden daha önce de söz etmiş ve Eski Ahit'te dolu felaketi anlatılırken **"Yalnız İsraillilerin yaşadığı Goşen bölgesine dolu düşmedi."**[913] ve atsineği belasından bahsederken de tanrının **"Ama o gün halkımın yaşadığı Goşen bölgesinde farklı davranacağım."** dediğine dikkatinizi çekmiştik.[914] Mısırlılara su satarak hayli para kazanan İsraillilerin de **Goşen bölgesinde** yaşadıklarını biliyoruz. Sözü edilen zaman diliminde paranın henüz icat edilmemiş olduğunu da bir bilgi notu olarak biz ekleyelim.[915]

Bu ifadeler bize şunu söyler: Eğer Mısır'da yaşayan az ya da çok bir İsrailli varlığı varsa; Mısır'ın Goşen bölgesinde olmalıdır. Kutsal Kitap bunu defalarca belirtir. **"Yakup oğulları Goşen'e yerleşiyor"** ara başlığı altında **"Yusuf'un babası Yakup'u Goşen'de karşıladığı"** yazılıdır.[916]

Yusuf kardeşlerine, **"Atalarımız gibi biz de çocukluktan beri**

---

[911] Üçüncü kitabımızda biz ne olduğunu anlatmıştık. Her taşın altında İsra-el'i arayan avanaklar sadece bu karmaşaya hizmet ederler.

[912] Çıkış, 46:33,34

[913] Çıkış, 9: 26

[914] Çıkış, 8: 22

[915] Para bu tarihten yüzlerce yıl sonra Anadolu kavimlerinden Lidyalılar tarafından icat edilecektir.

[916] Yaratılış, 46:28

hayvancılık yapıyoruz." dersiniz. Öyle deyin ki, sizi Goşen bölgesine yerleştirsin" diye tembih eder.[917] Yusuf'un kardeşleri firavuna **"İzin ver, Goşen bölgesine yerleşelim."** derler.[918]

"Firavun Yusuf'a onları ülkenin en iyi yerine yerleştir. Goşen bölgesine yerleşsinler" diye buyruk verir.[919] Eski Ahit **"İsrail Mısır'da Goşen bölgesine yerleşti. Orada mülk sahibi oldular, çoğalıp arttılar"** diye yazar.[920]

Gelin görün ki Kutsal Kitap'ta defalarca kere adı geçen bu Goşen bölgesi ya da vilayeti, Mısır'ın neresinde bulunduğu bilinen bir bölge değildir. Daha doğrusu; bilinen Mısır tarihinde bu isimle anılan bir bölge yoktur. Yahudi kayıtları da bu konuda bir bilgi vermezler.

Bir olasılıkla Mısır'ın bir bölgesine verilen İbranice bir isim olduğu da düşünülebilir ama bu hem mantıklı değildir hem de Yusuf'un sözleri bu olasılığı ortadan kaldırır. Çünkü Yusuf Goşen bölgesinin adını söylediği sırada İsrailliler Mısır'a henüz gelmişlerdir.

Bazı tarihçilere göre Goşen bölgesi; Nil deltasının doğu ucunda olabilir. Bu bölgenin Mısırlıların izniyle göçebe çobanlar tarafından sürülerini sulamak ve hayvan ticareti yapmak amacıyla kullandığı da düşünülebilir. Bu durumda Yusuf'un sözleri de bir anlam kazanır. Ne demişti Yusuf? **"...hem biz hem babalarımız, kulların, davar adamlarıdır deyin ki Goşen vilayetinde oturasınız. Çünkü Mısırlılar için her çoban mekruhtur."** [921]

"Davar adamları" nın çobandan ne farkı olduğu başka bir bilmece olmakla birlikte, Yusuf'un sözlerinden Goşen bölgesinin çobanların oturduğu bir yer olduğu sonucu çıkarılabilir mi? Çünkü bu tembihi yapan Yusuf, bu sözlerden hemen sonra **"Gideyim firavuna haber vereyim, çoban olduğunuzu, hay-**

---

[917] Yaratılış,46:34
[918] Yaratılış,47:4
[919] Yaratılış, 47:6
[920] Yaratılış,47:27
[921] Çıkış, 46: 33

vancılık yaptığınızı, bu yüzden davarlarınızla, sığırlarınızla birlikte geldiğinizi anlatayım" diyecektir.[922]

Üstelik sanki bu da yetmezmiş gibi Yusuf'un *"çoban olduğunuzu sakın söylemeyin, çünkü Mısırlılar çobanlardan iğrenir"* diye sıkı sıkı tembihlediği kardeşleri de daha firavunun huzuruna ilk çıkışlarında, **"biz kulların atalarımız gibi çobanız"** diye bir ağızdan bağrışırlar.[923]

Bu durumda, eldeki verilerle şu bölge Mısır'ın Goşen bölgesidir diyebilmek olanaksızdır. Üstelik sözü edilen bölge Mısır'ın kuzeydoğusundaki uç bölgedir ve biz; biraz önce vurgulamış olduğumuz gibi Mısır firavunlarının o bölgede gereken önlemleri almış olduklarını da bilmekteyiz. Bu durumda sözünü etmekte olduğumuz Goşen bölgesi Mısır deltasının doğu ucundaki topraklar da olamaz. Bunu destekleyen bir düşünce de; zaten deltanın en doğu ucunda yani sınır bölgesinde oturuyor olsalardı gitmek için firavundan izin istemelerine de gerek olmadığıdır. Firavundan izin alma gerekliliği Mısır'ın daha iç bölgelerine işaret etmektedir. Ama Mısır'ın iç bölgelerinde de böyle bir yerleşimin izi bile yoktur.

Bu durumda da Mısır'da **"Goşen"** diye bir bölge bulunmadığını söyleyebiliriz. Kutsal Kitap da bunu doğrular. Çünkü Kutsal Kitap'a göre İsrailliler Mısır'a geldiklerinde firavun, **"onlara ülkenin en iyi yerinde, 'Ramses' bölgesinde mülk vermiştir."**[924]

Zaten ilerleyen bölümlerde İsrailoğulları'nın yerleşmiş olması gereken bu Goşen bölgesinin tam olarak nerede olduğunu da Kutsal Kitap'ın verdiği bilgilere dayanarak açıklayacağız. Ama Judeo-Hıristiyanlığın emrettiği at gözlüklerini taktıkları için burunlarının ucunu bile göremeyen akademisyenler, tarihçiler, arkeologlar ve diğerlerinden oluşan saplantılı bilgeler, yani bizim şabalaklar olarak tanımladığımız fanatik dinciler, Goşen Bölgesinin Mısır'ın Doğu Deltası'nda bulunduğunu gösteren haritalar yayınlamaktan çekinmezler. Bizden de onların izlerini takip

---

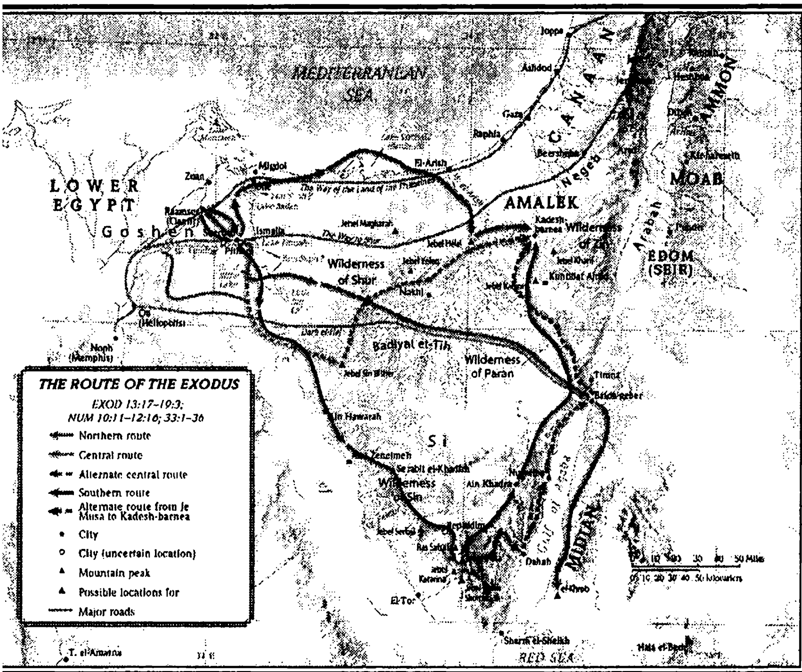
[922] Çıkış, 46: 32
[923] Yaratılış 47: 3
[924] Çıkış, 47: 11

eden Burak Eldem, Goşen Bölgesini deltanın doğusuna yerleşti-en bir haritanın altına imza atarak; Goşen Bölgesini, Tell ed Dabaa çevresine başarıyla yerleştirir.[925] **(Bak. Harita 19 ve 20)**

Harita 19

[925] B. Eldem, Marduk'la Randevu, sh.56

Harita 20

Kaynak: www.bible.ca

udeo-Hıristiyanların çizdiği Goşen Bölgesi'ni gösteren hâritalar.

ıraya kadar olan anlattıklarımızdan çıkan sonuç şudur: Kutsal itap'ta bize sunulan Mısır'daki İsrailli yerleşimi ve dolayısıyla ısır'da ağır işlerde zorla çalıştırılan bir İsrailli halkın varlığı çbir tarihi kayıt tarafından desteklenmemektedir. Kutsal Kip'ta İsrail halkının yaşadığı belirtilen Mısır'daki "**Goşen Böl-esi**", Mısır'ın hiçbir yerinde bulunamamaktadır. Üstüne üstlük ısır gibi tarih tutmaya meraklı bir halkın ne Mısır'ın başına ılen felaketlerden haberi vardır ne de Mısır'da yaşayan İsrail-erden.[926]

Mısır'da bir İsrailli yerleşiminin yokluğu o kadar açıktır ki son zamanlarda Yahudiler de bunu kabul etmek zorunda kalmışlardır ama inadı da elden

O Mısırlılar ki **"Ramses savaşlarında birçok tutsak alınca, firavunun yontucuları, Medinet Habu'nun duvarlarına tutsakların memleketlerini yazmakla kalmamış, ulusal giysilerini ve başka özelliklerini de kabartmalarla betimlemişlerdir."**[927] Tarihçi İlber Ortaylı Mısırlılardan şöyle söz eder; **"Mısırlılar ki bu âlemin gelmiş geçmiş en orijinal medeniyetinin sahibidirler, uzun tarihleri boyunca yaklaşık dört bin sene çok yoğun bir biçimde sahnede kalmış, siyaset yapmış, iktisadiyat yapmış, kültür, medeniyet ve bilim yaratmış insanlardır. Bu yaptıklarını da hiç çekinmeden hem papirüslerin üzerine yazmışlar -o da yetmemiş- taşların, kayaların üzerine kazımışlardır."**[928]

G. Messadıe'nin şu satırları ise bu konuyu noktalandırmak için yeterlidir; "Mısır bugünkü deyimle gerçekten 'okuryazar' bir ülkeydi. Bu olağanüstü örgütlenmiş ülkede, Nom'larda ya da Aşağı ve Yukarı Mısır eyaletlerinde ve hatta işgal edilmiş topraklarda yazılı bir belge olmadan hiçbir işlem yapılmazdı.[929] Bu nedenle, her yerde bir yazıcılar ordusu bulunurdu, kamuya ait ya da özel bütün akit ve anlaşmalar, toprak satışından bir parti kumaşın sevkine, miras paylaşımından tahnit ve mumyalamaya kadar her tür işlem bu yazıcılar tarafından belgelenirdi. Ordunun yazıcıları da papirüs ya da tahta tabletler üzerinde, asker celbi işlemleriyle, tersanelerin, beylik ahırların ve depoların durumuyla, savaş arabalarının onarım masraflarıyla, silah alımlarıyla ilgili belgeler hazırlardı. Özel iş mektuplarının sonunda,

---

bırakmazlar. Bir Yahudi kaynağa göre, "Mısır kayıtlarında böyle bir şey yoktur çünkü **utandıkları için** yazmamışlardır. Mısırlıların kayıt etmek istedikleri en son şey, çelimsiz bir tutsak ulusun Tanrısı tarafından tamamıyla yok edilme utancıdır. Mısırlılar tarlalarının, sürülerinin ve ilk doğanların artı Paro (firavun) ile tüm Mısır ordusunun Kızıldeniz'de yok oluşunun ayrıntılarını kaydedip muhafaza etmeyi arzu ederler miydi?"www.sevivon.com Çelimsiz bir tutsak ulus dedikleri de 600 bin silahlı savaşçısı olduğunu yazdıkları ama buna rağmen tutsak olmayı başarabilmiş "esir" bir ulustur.

927 Seton Llyod. Türkiye'nin Tarihi. TÜBİTAK Bilim Kitapları.2003. 20. basım. sah.53

928 İlber Ortaylı, Son İmparatorluk Osmanlı, sh.23

929 Nom: Eski Mısır'da küçük şehir devletleri

"Gelecekte sizin için belge olabilecek bu mektubu saklayınız" biçiminde bir cümle bulunurdu."[930]

Ülkelerinde yaşayan en az beş milyon İsrailliden haberi bile olmayanlar işte bu Mısırlılardır.

Tarihten habersiz bir avanağın yazdığı "Yahudi Tarihi" adında bir kitapta ise, Mısırlılar konusunda şu değerli bilgiler yazılıdır. **"Mısır medeniyeti çok eski ve çocuksu idi**. Ancak Mısırlılar el işlerinde çok becerikliydiler ve kusursuz bir göz zevkine sahiptiler. **Ancak entelektüel alanda son derece ilkeldiler**. Genel kavramları anlamak onlar için çok zor, hatta imkânsızdı. Tarih birikimleri az olduğundan bu hususta gerçek bir kavrama sahip değillerdi. Çizgisel gelişme kavramına da tamamen yabancıydılar. Daha ziyade Doğunun ve Afrika'nın dönüşümlü ve batıl inançlarını paylaşıyorlardı. Cennet ve cehennem tür açısından değil, derece açısından farklıydı. Bu sabit toplumun özelliği, **yazılı yasa** şöyle dursun, hiçbir **kanunları yoktu**. Yargıçları - **tabi ki mahkemeleri vardı**- vekâleten oturup hüküm uyguluyorlardı."[931]

Hiç kuşkusuz değerli bilgilerdir ve Judeo-Hıristiyanlığın ne olduğunu mükemmelen temsil eder. Dahası; siz de bu Kırmızı Başlıklı Kız masalını tarih niyetine okursunuz.

---

[930] G. Messadıe, Musa, sh.549

[931] Paul Johnson, Yahudi Tarihi, sh. 44

BİRİNCİ BÖLÜM

GOŞEN BÖLGESİ

"Çürük tahta çivi tutmaz."
Türk Atasözü

Bütün bu açıklamalardan anlaşılacağı gibi Mısır'da bir İsrail halkı ve dolayısıyla da bu halkın yaşadığı bir Goşen bölgesi yoktur. Hiçbir zaman da olmamıştır. Mısırlıların, Mısır'da yaşayan bir İsrailli halktan habersiz olmalarının nedeni de budur. Aynı nedenle Mısır kayıtlarında bu yönde bir bilgi bulunmamasında da şaşılacak bir şey yoktur. Çünkü Kutsal Kitap'ta yazılı olan Goşen diye bir bölge gerçekten vardır ama bu bölge Mısır'da değildir.

Goşen bölgesinin nerede olduğunu bulmak için yine Eski Ahit'e dönmemiz ve Yeşu'nun Kitabı'na bakmamız gerekiyor.

"Yeşu, Kadeş-Barnea'dan Gazze'ye kadar, Givon'a kadar bütün 'GOŞEN BÖLGESİNİ' egemenliği altına aldı."[932]

Böylece Goşen bölgesinin yerini bulduğumuza göre, şimdi de

[932] Yeşu, 10: 41 Üstelik bir kere de değil tam üç kere yazılmıştır. "Böylece Yeşu, dağlık bölge, **bütün Negev ve Goşen bölgesi**, Şefela, Arava ve İsrail dağlarıyla bu dağların etekleri, Seir yönünde yükselen Halak Dağı'ndan Hermon Dağı'nın altındaki Lübnan Vadisi'nde bulunan Baal-Gat'a varıncaya dek bütün toprakları ele geçirdi. Buraların krallarını yakalayıp öldürdü." Yeşu 11: 16-17
Daha sonra da Yahuda oğullarına verilen bölge içinde **"Goşen, Holon ve Gilo; köyleriyle birlikte on bir kent"** olarak yazılıdır.

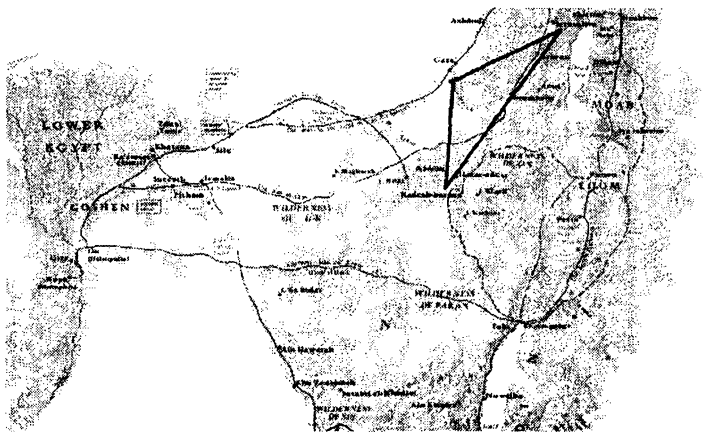
sınırlarına bakalım. Bunun için de önce size bugünkü **"sahte"** bilgilerle, **"sahte"** bir Goşen bölgesi gösterelim.

Gazze'yi zaten biliyoruz, Akdeniz kıyısında bulunan bir kenttir ve Gazze bize Goşen bölgesinin batı sınırını gösterir.[933]

Kadeş-Barnea'nın yerini de tam olarak biliyoruz. Çünkü Judeo-Hıristiyanların uyduruk haritalarda yeri özenle işaretlenmiştir. Bu yeni haliyle İsrail'in güneyinde bulunan Kadeş-Barnea da bize Goşen bölgesinin güney sınırını vermektedir. Bugünkü "çakma" Givon'un yerini de tam olarak biliyoruz; Yahudi peygamberleri tarafından kuzeyden güneye taşındıktan sonra bugünkü yeri Kudüs yakınlarındadır.

Demek ki; batıda Gazze, güneyde Kadeş-Barnea ve kuzeyde Givon'un bugün bulunduğu yer arasında çizilecek bir üçgen bize tam olarak "çakma" Goşen bölgesinin yerini bildirecektir.

Bu "çakma" Goşen bölgesi, tam olarak bugünkü İsrail'in güney bölgesidir. (Harita 21)

Harita 21
Kaynak: www.bibleistrue.com

[933] Burada yazdıklarımız Judeo-Hıristiyan ideolojinin doğruymuş gibi yaydığı genel kabullere göredir. Gazze diye bir yerin, bugün bulunduğu yerde olmaması gerekir. Çünkü Kutsal Kitap ve Ölü Deniz Yazmaları uzmanı Geza Vermes; bu kentin Romalıların bölgeye gelmesinden sonra, M.Ö. 2. yüzyılda kurulduğunu yazar. Bu söylediğimiz Kadeş ve Givon için de geçerlidir. Sonuç olarak adı geçen her üçü de asıl yerlerinde değildirler.

Tam burada, hemen şimdi ve önemle tekrar belirtmeliyiz ki; bu haritada görülen Givon, Kadeş ve Gazze kentinin bulunduğu yerler; Judeo Hıristiyanların uyduruk haritalarına ve bu konudaki yaygın kabule göre gösterilmiştir. Dahası bunu Hıristiyanlar da bilir ve Goşen Bölgesi'nin bu kabullere göre bulunduğu yeri bir harita üzerinde gösterirler. **(Harita 22)**

Harita 22
Kaynak: http://web.uflib.ufl.edu

Şimdi yine Türkçe söyleyelim de bilgeler de anlayabilsin. Yukarıda isimleri sayılan bu kentlerden Gaza, Gazze değildir bu bir. Kadeş, Sina Çölü'nde su bulunan bir vaha değil, Kenan elinde bir kenttir, bu iki. Givon Kentinin dağlar taşlar aşırılıp Ku-

düs'ün burnunun dibine kondurulmadan önceki gerçek yeri; Galile Gölü'nün batısında, Fenikelilerin Şur Kentinin biraz güneyindedir; bu da üç. Üstelik ünlü Ahit Sandığı da bir zamanlar bu kentte bulunmaktaydı. Haritalarda Geva ya da Giva adıyla gösterilir. [934] Gelin görün ki; bu kentlerin taşınmış konumlarıyla bile Goşen Bölgesi'nin Mısır'da değil, bugünkü İsrail sınırları içinde bulunduğu açıkça görülmektedir.

Şimdi bu söylediklerimizin arkasında duralım ve de "gerçek" Goşen Bölgesi'nin nerede olduğunu anlatmaya çalışalım.

KADEŞ, GİVON, GAZA

Kadeş'le başlayalım. Sina Çölü'ne taşınmadan önce Kadeş'in gerçek yeri; Fenikelilerin Sur Kenti yakınlarında; Hevron ile Dan Kenti'nin arasındadır. Ciddi araştırmacılar[935] söylenişi kaw -dashe şeklinde olan ve Qadesh olarak yazılan Kadeş'in, Yahudi dilinde bir isim olduğunu yazarlar. Bakmayın siz ünlü ünsüz birçok bilgenin, bu Qadesh'in "kutsal" anlamına geldiğini ve çölde su bulunan yerlere verilen bir isim olduğunu yazıp durmalarına.[936] Uzaktan yakından bir ilgisi yoktur çünkü Qadesh,[937] Yahudi tapınaklarında görev yapan erkek fahişelere verilen bir isimdir. Dahası, Godoş olarak ve benzer anlamda Türkçeye de geçmiştir

İsmi ve yeri konusunda da hiçbir kuşku yoktur ve Hıristiyan araştırmacılar da Kedeş, Kadeş ve Kadeş -Barnea'nın aynı yer olduğunu yazarlar.[938] Daha eski isimleri Eyn-Mişpat ve Tahtim-Hodşi'dir. Daha yeni ismi Cadasa'dır. Yüz kilometre kadar kuzeyinde bulunan diğer Kadeş'ten ayırmak için Kadeş-Naftali is-

[934] Bu konuyu yeni kitabımızda Givon Bölümü'nde ayrıntılı olarak incelenmiş ve haritalarını da sunmuş bulunmaktayız.

[935] www.NETbible.org. Bazı bilgelerde hiç sıkılmadan "Yahuda'nın aşırı güneyinde bir şehir" olduğunu da yazarlar. Çünkü Judeo-Hıristiyan ideoloji bunun böyle olduğunu söylemektedir. Bunun aksine bir söylem; Anti Semitist yazılı bir saldırı olarak kabul edilecektir.

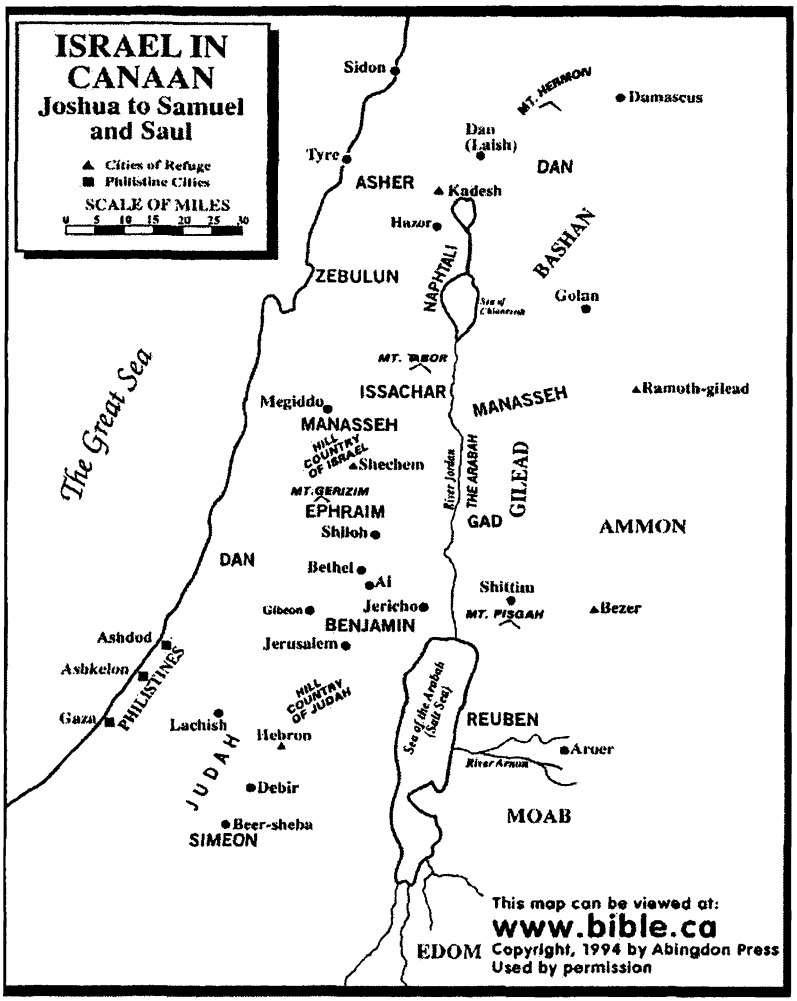
[936] Örneğin bizden Hayrullah Örs, yabancılardan Paul Johnson

[937] Bu konuda kuşkusu olanlar M. İlmiye Çığ'ın "Bereket Kültü ve Mabet Fahişeliği" eserine bakabilirler.

[938] www.NETbible.org.

ni de kullanılır ve bazı eski haritalarda bu isimle, yani Kadeş ve
'a Kedeş Naftali olarak veya Cedes Nepthali isimleriyle de gös
erilir.

'imdi bu söylediklerimizi "taraflı" bir harita üzerinden kanıtla
'alım. **(Harita 23)**

Harita 23
Kaynak: www.bible.ca

Kadeş'in gerçek yerini saptadığımıza göre, şimdi buradan Givon'a gelelim. Araştırmacılar bu kentin yani Givon'un, Tell Maamar antik yolunun doğusunda bulunduğunu söylerler. Helenistik dönemde hemen yanında kurulan Kirbet Harithiya olarak da bilinen bir yerdir. Hemen yanında Akdeniz'e dökülen Kişon Nehri akar. [939]

Arkeologlar Givon/Giva/Geva'nın Geç Bronz döneminde yani M.Ö. 1500-1200 yılları arasında önemli bir kent olduğunu söylerler. Mısır Firavunu III. Thutmose'nin M.Ö.1468 yılında bu kenti fethettiği de bilinmektedir. M.Ö. 1500'lere tarihlenen Mısır tabletlerinde yer alan Erşalem Kralı'nın yardım isteği de bu bilgiyle birlikte değerlendirilmelidir. Daha sonra M.Ö. 1429 yılında Firavun II. Amenhotep bölgede çıkan bir isyanı bastırmak için geldiği sırada kentten "**Geva-Shemen**" adıyla söz edilmektedir. [940]

Hıristiyan araştırmacılar Givon'un "Doğum" anlamında "gib'-e- gibh" şeklinde yazıldığını ve Gibeon yani Givon yerine "geba" yani Giva olarak okunması gerektiğini söylerler.[941] Yahudi peygamberleri ise bunları iki ayrı kent gibi göstermeye çalışırlar. *"Benyamin oymağından da Givon, Geva."*[942]

Yani yukarıda yazılan "Givon, Geva" iki ayrı kent değil, aynı yerdir.[943] Hıristiyan arkeolog ve araştırmacılar bununla da kal-

---

[939] www. Biblevalks. Com adresinde daha ayrıntılı bilgi bulunabilir. Bu Kişon Nehri de Eden Bahçesi'ndeki dört ırmaktan birisi olan Pişon Nehridir.

[940] Bazı haritalarda Gava, Gavae olarak da yazılıdır.

[941] http://bibleatlas.org/gibeon.htm

[942] Yeşu 21: 17

[943] Bu, karmaşadan beslenen Yahudi geleneğinin gerektirdiği, "çoğaltarak karıştırma" yönteminin bir sonucudur. Rabbi J. Scwart; Giva'nın diğer isimlerinin "Gebah, Gibeah, Gibath-Binjamin, Gibath-Shaul (Saul Doğumu ya da Saul'un Kenti) olduğunu da bildirir. Givon'u da bunlara eklerseniz; kentin adı beşe yükselir. Bilinen diğer isimleri olan Gava ve Gavae'yı da ekleyince yediye çıkar. Tevrat'ın eski tercümelerini kullanan Prof. İlhan Arsel; bu ismi Gideon olarak alıntılar. Bu isim daha başka kaynaklarda da vardır. Böylece sayı sekize yükselir. Türkçeleştirilmemiş Tevrat bunlara "Gibeon ahalisi"

mazlar ve Tevrat'ta *"Giva'nın batısında* pusuya yatanlar da birden yerlerinden fırladı." ayetinde adı geçen Giva için;[944] "Bazı Septuaginta elyazmalarında, "*Giva'nın batısında*" Masoretik metinde, "**Geva'nın açıklığında**" şeklinde yazıldığını söyleyerek konuya bir açıklama getirir ve söylediklerini kanıtlarlar.[945]

Böylece Geva, Giva ve Givon'un aynı yer olduğu da açığa çıkar. 1850'li yıllarda Amerika'da yaşadığı için, yeni Yahudi peygamberlerinin *"Her türlü Kent itinayla başka bölgelere taşınır"* nakliyat şirketinden habersiz olan Yahudi Rabbi Joseph Schwarz da Tevrat ayetlerine dayanarak, *"Bu iki ismin bir ve aynı yer anlamına geldiğinin"* kanıtlandığını yazar.[946] Yine Scwartz'a göre bu kent Rama'ya çok yakın olmalıdır.[947]

Şimdi önce bu Givon'un yerini bir harita üzerinde gösterelim ki; ne anlatmaya çalıştığımız daha anlaşılabilir olsun.**(Harita 24)**

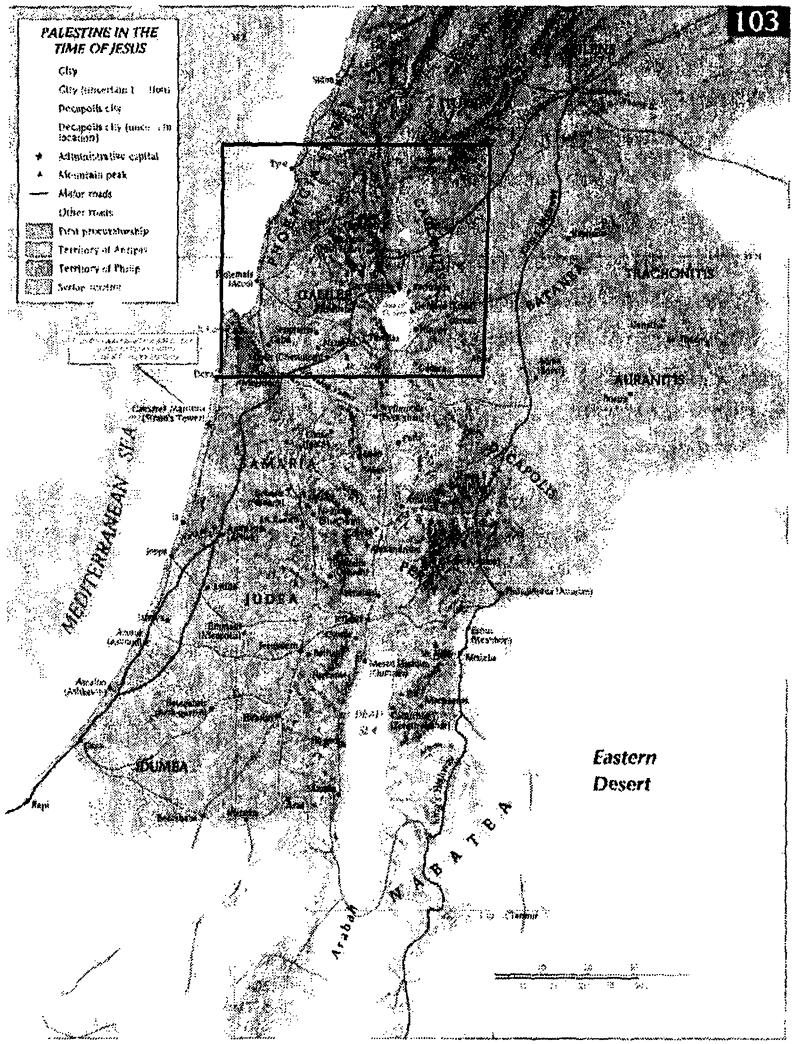
şeklinde dokuzuncuyu ekler.[943] İngilizce Tevrat'ta da aynı şekilde Gibeon olarak yazılıdır. İngilizce bir Tevrat bunlara Gabaon ismini ekler. Böylece isim sayısı ona yükselir. Daha sonra bunlara bir de Gidom ismi eklenecek ve sayı on bire yükselecektir. P. Johnson bunlara Gibron ismini ekleyince isim sayısı 12 olacaktır. Aynı yer için kullanılan Jeva adını da eklerseniz, isim sayısı 13 olacaktır. Bu kent için kullanılan diğer isimleri de eklerseniz sayı 16'ya çıkacaktır. **Yani Judeo-Hıristiyan edebiyat ve Yahudi geleneğinde bir tek kent on altı isimle anılmaktadır.Bunlar böyle çorbacılardır.**

[944] Hakimler 20: 33

[945] www.bursa-protestan kilisesi

[946] www.tevuot .org.

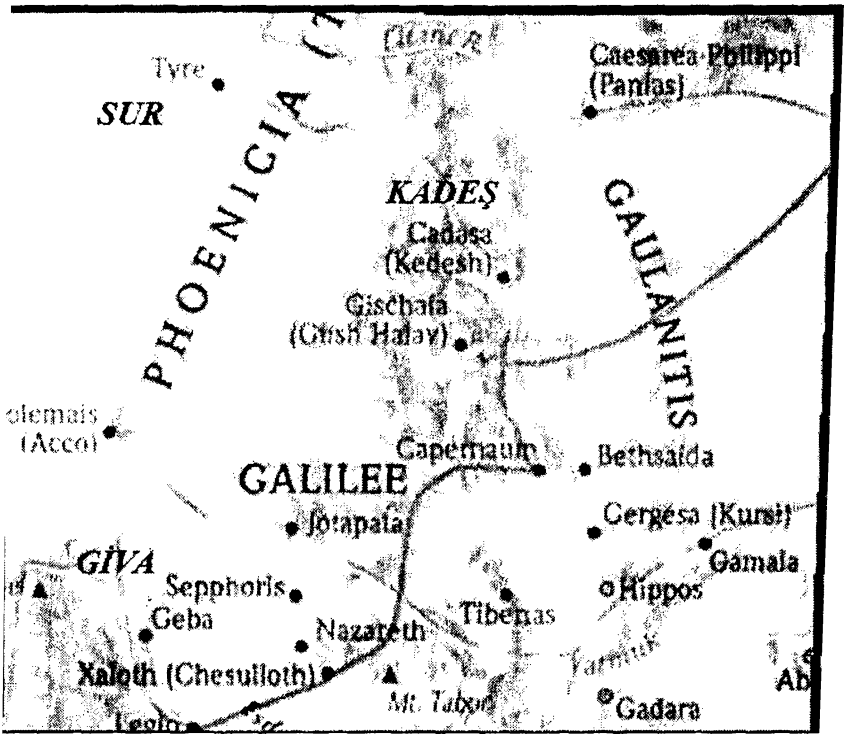
[947] www.tevuot.org.

Harita 24

Kaynak: www.preceptaustin.org

Bu haritada çerçeve içine almış olduğumuz bölgeyi, kitap sayfasında görülebilir olması için, bölgeyi biraz büyüterek yeniden koymak zorunda kaldık.

Bu haritamızda Kadeş'in yanı sıra, Giva/Geva/Givon'un Galile Bölgesi'nde olduğu açıkça görülmektedir. Bu konuda kuşku yoktur çünkü ilerleyen sayfalarda Givon'un yerini gösteren başka haritalar da sunacağız.

Gazze'yi hiç sormayın çünkü Yeşu'nun yaşamış olması gereken zamanda Gazze diye bir kent yoktur. Kutsal Kitap ve Ölü Deniz Yazmaları uzmanı Prof. Geza Vermes; Gazze, Aşkelon, Yafa, Dor ve Akka gibi Akdeniz kıyısı boyunca uzanan kentlerin "**Helen Kentleri**" olduğunu ve Mısır'da kurulan Ptolemiler hanedanı zamanında, M.Ö. II. Yüzyılın başlarında inşa edildiğini yazar.[948] Yahudilerden yana alçaklığa yakın bir taraflılık gösteren P. Johnson bile, "**III. Ramses bunları Nil'den kovunca, bu Pulestliler kuzey doğuya yönelerek bugün isimlerini taşıyan**

[948] Geza Vermes, Ölü Deniz Parşömenleri, sh.74

sahile, Filistin'e yerleştiler. Orada kurdukları beş büyük kent yani Ascelon, Aşdot, Ekron, Gath ve Gazze" diyerek bu söylediğimizi doğrular.[949]

Zaten Tevrat'ta da Gazze diye değil, "Gaza" adında bir yerden söz edilir. **"Ve Yeşu Kadeş-barneadan** (Kadeş) **Gazaya kadar onları ve Gibeona** (Giva'ya) **kadar bütün Goşen diyarını vurdu."**[950]

Yahudi peygamberleri Kutsal Kitap'ta; "Gazze" dedikleri yerin yani Gaza'nın, Sayda yakınlarında olduğunu da yazarlar. **"Ve Kenânlının hududu Saydadan Gerare giderken, Gazaya kadar; Sodom'a ve Gomorra'ya, ve Adma'ya, ve Tseboim'e giderken, Laşa'ya kadardı."**[951]

Tanım yeterince nettir. Sur'un daha kuzeyinde olan Sayda'nın yerini biliyoruz. Gerar da Kadeş ve Sur kentleri arasında bulduğumuz Negev bölgesinde bulunan Beer-Şeva'dır. Bu durumda Gaza, Sayda ile Beer-Şeva arasında bir yerde bulunmalıdır. P. Johnson'da, "Yunanlılar **Tyre (Sur), Sidon (Sayda), Gaza, Byblos ve Tripoli gibi 'polis' sitilindeki kentlere cömertçe özgürlükler dağıttılar."** diye yazarak Gaza'yı Sayda ile birlikte anar.[952]

Şimdi bu Gaza'nın tam yerini bulmak için size bir Şimşon masalı anlatmak zorundayız. Bu Şimşon İsra-el'in ulusal kahramanıdır. Kutsal kitabın yazdığına göre bu Şimşon'un babası ***"Dan oymağından Soralı bir adam vardı. Adı Manoah'tı"*** diye yazılan birisidir.[953] Şimşon' da Yakup'un çocuklarının yaşadıklarını iddia ettikleri bölgenin en kuzeyinde bulunan Dan Kentinde doğmuştur. Tevrat'ın yazdığına göre de Dan'da yaşamaktadır. "RAB'bin Ruhu ***Sora ile Eştaol arasında, Mahane-Dan'da bulunan Şimşon'u*** yönlendirmeye başladı."[954] "Şimşon bir gün Timna'ya gitti. Orada Filistli bir kadın gördü" diye yazan Tevrat; Şimşon'un Timna'ya

---

[949] P. Johnson, Yahudi Tarihi, sh. 66

[950] Yeşu 10: 41 Bu ayet nasıl şu hale getirilir, anlamak mümkün değildir. "Kadeş-Barnea'dan Gazze'ye kadar, Givon'a kadar uzanan bütün Goşen bölgesini egemenliği altına aldı."

[951] Yaratılış 10: 19

[952] P. Johnson, Yahudi Tarihi, sh. 120

[953] Hakimler 13: 2

[954] Hakimler 13: 25

giderek bu kadınla evlendiğini de bildirecektir.[955] Bu arada gelişen bazı olaylar üzerine Aşkelon'a gidecek ve otuz kişiyi vurup öldürdükten sonra mallarını da yağmalayarak babasının evine yani Dan Kentine dönecektir.[956] Aşkelon denilen kent'te Timna gibi Filistlilerin kentidir ve Tevrat'ta *"Filistliler Aşdot, Gaza, Aşkelon, Gat ve Ekron* kentleri için RAB'be suç sunusu olarak ur biçiminde birer altın gönderdiler" diye yazılarak Aşdot, Gat, Gaza ve Ekron'la birlikte sayılacaktır.[957] Siz bu adını yazdığımız kentlerin üzerine bir işaret koyabilirsiniz.

Kutsal kitabın anlattığı hikaye içinde daha sonra Şimşon Timna'ya karısını görmeye gidecek ama karısının başka biriyle evlendiğini duyacaktır. Buna çok sinirlenen Şimşon için; "Kıra çıkıp üç yüz çakal yakaladı. Sonra çakalları çifter çifter kuyruk kuyruğa bağladı. Kuyruklarının arasına da birer çıra sıkıştırdı. Çıraları tutuşturup çakalları Filistliler'in ekinlerinin arasına salıverdi. Böylece demetleri, ekinleri, bağları, zeytinlikleri yaktı" diye yazar Tevrat.[958]

Çifter çifte kuyruk kuyruğa bağlanan çakalların nasıl hareket edebilecekleri bilinmezliğini korumaktadır ama Yahudi peygamberleri bu masalı kutsal kitaplarına yazmakta bir sakınca görmemişlerdir. Zaten İngilizce Tevrat'ta bu hayvanlar çakal değil, tilkidir.[959] Bu hikayenin içinde bizim için önemli olan Tevrat'ın Şimşon için *"Etam Kayalığı'na çekilip bir mağaraya sığındı"* diye yazmasıdır.[960] Bundan sonrası daha da önemlidir çünkü kutsal kitap aynen şunları yazar: "Filistliler de gidip Yahuda'da ordugâh kurdular, Lehi yöresine yayıldılar. Yahudalılar, "*Neden bizimle savaşmaya geldiniz?*" diye sorunca, Filistliler, "*Şimşon'u yakalamaya geldik, bize yaptığının aynısını ona yapmak için buradayız*" diye karşılık verdiler. ***Yahudalılar'dan üç bin kişi, Etam Kayalığı'ndaki mağaraya giderek Şimşon'a, "Filistliler'in bize egemen olduklarını bilmiyor musun? Nedir bu bize yaptığın?" dediler.*** "[961]

---

[955] Haakimler 14: 1-20
[956] Hakimler 14: 19
[957] 1. Samuel 6: 17
[958] Hakimler 15: 4-5
[959] foxes, Tilkiler
[960] Hakimler 15: 8
[961] Hakimler 15: 9-11

Bu hikâyeden öğrendiğimiz Yahudalıların da Etam yakınlarında yaşadıkları ve Tevrat'ın yazdığı kanlı savaşlarla ele geçirilen kentlerde yapılan kıyım hikâyelerinin tam tersine; Yahudalıların Filistlilerin hakimiyetinde yaşamakta olduklarıdır. Kutsal kitap'ta kanıtı da vardır. ***"Şimşon Filistliler'in egemenliği sırasında İsrailliler'e yirmi yıl önderlik yaptı."***[962] İkinci önemli bilgi Yahudalıların yaşaması gereken Yahuda bölgesinin de bilge kişilerin yazıp çizdiği gibi Kudüs merkezli bir bölge olmadığıdır. Neresi olduğu da açıkça yazılıdır. ***"Sora ile Eştaol arasında."***[963] Siz bu söylediğimizin üzerine de bir işaret koyabilirsiniz.

Hikâyenin devamında Yahudalılar Şimşon'u sıkıca bağlayarak mağaradan çıkartırlar ama Lord'un ruhu üzerine inince Şimşon'un bağları çözülür.[964] Bağları çözülen Şimşon'da yeni ölmüş bir eşeğin çene kemiğiyle bin adet Yahudalı kişiyi öldürür ve Tevrat'ta bunu yazar: ***"Şimşon yeni ölmüş bir eşeğin çene kemiğini eline alıp bununla bin kişiyi öldürdü."***[965]

Şimşon daha sonra da bazı kahramanlıklar yapar ama konuyu fazla uzatmanın da bir anlamı yoktur. Çünkü Yahudi peygamberleri ***"Şimşon'un kardeşleriyle babası Manoah'ın bütün ailesi onun ölüsünü almaya geldiler. Şimşon'u götürüp babasının Sora ile Eştaol arasındaki mezarına gömdüler. Şimşon İsrail'i yirmi yıl süreyle yönetmişti"*** diye yazarak her şeyi açıklarlar.[966]

Böylece biz de size Florida Üniversitesi kütüphanesinden 1650 tarihli çok özel bir haritayı sunma olanağı buluruz.(Harita 24-A)

---

[962] Hakimler 15: 20 "And he judged Israel in the days of the Philistines twenty years."

[963] Hakimler 13: 25

[964] "And when he came unto Lehi, the Philistines shouted against him: and the *Spirit of the LORD* came mightily upon him, and the cords that were upon his arms became as flax that was burnt with fire, and his bands loosed from off his hands."

[965] Hakimler 15: 15

[966] Hakimler 16: 31" Then his brethren and all the house of his father came down, and took him, and brought him up, and buried him **between Zorah and Eshtaol** in the buryingplace of Manoah his father. And he judged Israel twenty years."

SEPTENTRIO
AMORLUAR
ORIENS
MAKATS
BENJAMIN
EKRON
ASDOT
LEVI
Pars Tribvs Sime
MERIDIES

Haritamızda ***Filistlilerin Aşdot, Gazze, Aşkelon, Gat ve Ekron*** kentlerinden Aşdot, Gat ve Ekron kentleri açıkça görülmektedir. Kutsal kitabın "RAB'bin Ruhu ***Sora ile Eştaol arasında, Mahane-Dan'da bulunan Şimşon'u*** yönlendirmeye başladı" ayetinde isimleri geçen Sora, Eştaol ve Mahane-Dan'ı da haritamızda işaretlemiş bulunuyoruz.[967] Şimşon'un Filistli bir kadınla evlendiği Timna'yı da işaretlemiş bulunuyoruz. Haritanın sağ tarafında bulunan Kiryat-Yearim; kutsal kitabın Hivlilerin kenti olduğunu söylediği ama her nedense Tanrının Gemisi ya da Ahit Sandığı denilen şeyin bulunduğu Kiryat-Yearim'dir. Givon Savaşı'nın geçtiği ve Ay'ın üzerinde durduğu Ayalon'da haritanın üst tarafında görülmektedir. Tanrının sandığı hikâyesinde Filistlerin Ekron kenrinden Ahit sandığı göndermiş olduğu Beytşemeş'i de haritada işaretlemiş bulunmaktayız. Bölgenin kuzeyinde bulunan Amorluların orijinal harita da da görülebildiğini umuyoruz. Bu hikayenin içinde gösteremediğimiz tek şey; Şimşon'un Sora'lı babası Manoah'ın ve Şimşon'un gömüldüğü, ***Sora ile Eştaol arasındaki mezarın"*** yeridir.

İşte Gaza konusu da burada başlar ve Yahudi peygamberleri Şimşon'un Gaza'ya gittiğini yazarlar.*"VE Şimşon Gazaya gitti, ve orada bir fahişe görüp yanına girdi. Ve Gazalılara: Şimşon buraya geldi, diye haber verildi. Ve etrafını aldılar, ve bütün gece şehrin kapısında ona karşı pusuya yattılar, ve: Gün ağarınca onu öldürürüz, diyerek bütün gece kımıldamadılar. Ve Şimşon gece yarısına kadar yattı, ve gece yarısı kalktı, ve şehir kapısının kanatlarını ve iki süvesini tuttu, ve* **sürgü ile beraber onları kopardı, ve onları omuzları üzerine alıp Hebron karşısındaki dağın tepesine çıkardı."**[968]

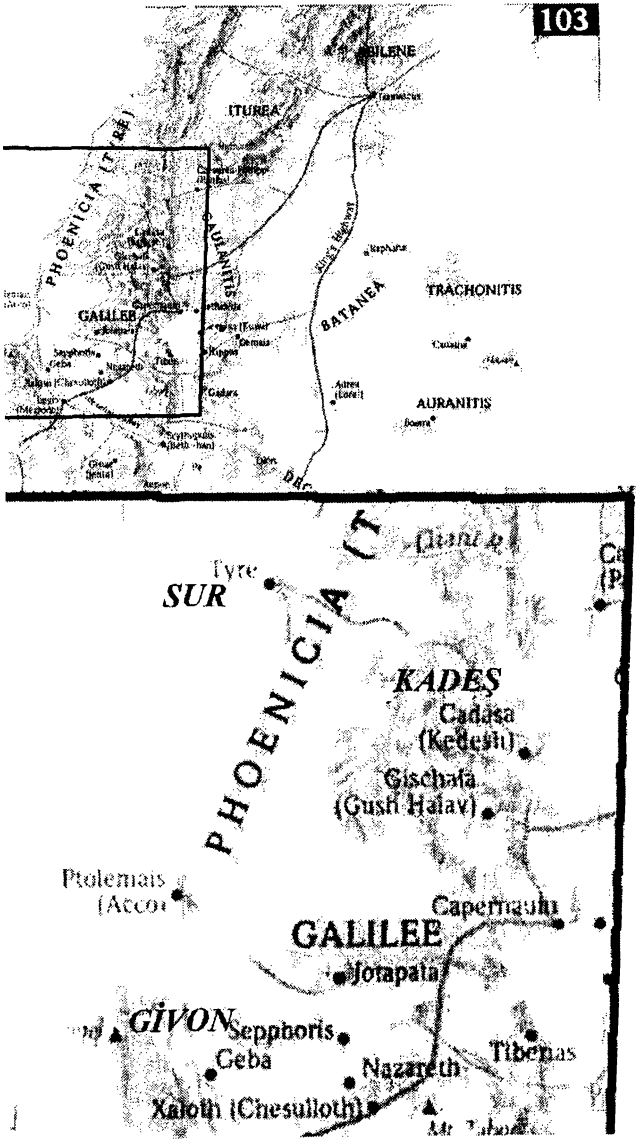
Böylece biz de Gaza'nın bulunduğu yerin tam olarak Hevron'un karşısında olduğunu birinci elden öğrenmiş oluruz. Bu durumda Kutsal Kitap'ın sözünü ettiği Goşen Bölgesi'nin gerçek yeri de Kadeş-Giva-Gaza arasındaki bu bölge olduğu da belgelenmiş olur.

Şimdi bu söylediklerimizin sözden ibaret kalmaması için de yeni bir harita sunalım. Haritamızda siyah çerçeve içine almış olduğumuz bölgeyi; görülebilir olması açısından biraz büyüterek haritanın alt kısmına yerleştirmiş bulunmaktayız. **(Harita 26)**

---

[967] Hakimler 13: 25

[968] Hakimler 16:1-3

Harita 26

Kaynak: www.preceptaustin.org.

Bu haritada Geba olarak yazılan yer Givon'dur. Givon, Geva, Giva'nın aynı yer olduğunu daha önce tekrarlarla anlatmıştık.[969] Kadeş'i zaten biliyorsunuz. Gaza'nın da Hevron'un karşısında olduğunu artık biliyoruz. Yaklaşık olarak haritada gülen yüz resmiyle işaretlemiş olduğumuz yerde olmalıdır. Üç kilometre aşağıda, 5 kilometre yukarıda olsa da fark etmez. Hevron yakınlarında bir yer olduğu kesindir.

Açıkça görüldüğü gibi Kutsal Kitap'ın Mısır'da olduğunu yazdığı ve din iman adına uydurulan haritalarında Mısır'da gösterdikleri "İsra-ellilerin yaşadığı" Goşen Bölgesi'nin; Mısır'da değil, Kenan Eli'nde, Galile Bölgesi'nde bulunduğunu kanıtlamış olmaktayız.

Demek ki neymiş? Mısır'a gittiklerini, orada vezir olduklarını, eziyet çektiklerini falan uyduran masalcı amcalar, Mısır'ı, bırakın gitmeyi falan da bir yana, uzaktan bile görmemişlermiş.

Şimdi Nil Irmağı'ndan Fırat Nehri'ne kadar uzanan "vaat edilmiş toprakların" sınırlarından söz ederken; Musa'nın çizdiği sınırların böyle olmadığını, bunların Kutsal Kitap'a sonradan eklenmiş olduğu yolundaki sözlerimizi hatırlayabilirsiniz. Orada Türkçe olarak Musa'nın çizdiği sınırların kuzeyde Hor Dağı'na ancak uzanabildiğini açıklamıştık. Şimdi daha ilgincini söylemek fırsatını da elde etmiş bulunuyoruz. Görüldüğü gibi Musa'nın çizdiği "vaat edilmiş toprak" sınırları; üç aşağı beş yukarı bu Goşen Bölgesi'nin sınırlarıdır.

Tevrat'ın özenli kayıtlarında İsraillilerin Mısır'da yaşadığı bölge olduğu vurgulanan Goşen Bölgesi; Mısır'da değil de bugünkü İsrail'de bulunuyorsa; bu demektir ki, Mısır'da bir İsrail yerleşimi hiçbir zaman olmamıştır.

Mısır'da bir İsrailli yerleşimi yoksa Mısır'dan çıkacak bir İsrail kavmi de yok demektir.

Mısır'dan çıkacak bir İsrail kavmi yoksa bir Mısır'dan çıkıştan da söz edilemez.

[969] Bu konuda ayrıntılı bilgi ve haritalar için Givon bölümüne bakılabilir.

Neden derseniz; Girmediğiniz bir yerden çıkamazsınız da ondan...

Demek ki neymiş; Masalcı amcalar yüzlerce yıldan beri bize renkli masallar anlatıyor, Langa mahsulleri bu masalı destekliyor, bu Langa mahsullerinin ay ışığında büyümüş olanları da din, iman şu bu adına kullanıyormuş...

Alın şimdi o Kızıldeniz'i, uygun bir yerinize yerleştirin.

İKİNCİ BÖLÜM

İSRAİL'DEKİ İSRAİLLİLERE NE OLDU?

"Dün
dünde kaldı cancağızım
Artık yeni şeyler söylemek lazım."
Mevlâna

Önce zorunlu bir açıklama: Bu sorudaki sözcükler genel bakış açısıyla doğru ancak kavram olarak yanlıştır. Sorunun doğrusu; Mısır'a gitmeyerek "Kenan Eli'nde kalan Avram soyuna" ne oldu şeklinde olmalıdır ama Avram'ın soyu, başta Yahudi peygamberleri olmak üzere kimsenin umurunda bile olmadığından, soruyu yanlış kelimelerle sormak zorunda kaldık. Bunun nedenlerinden birisi, Yahudi peygamberlerinin ***"garip ötesi"*** düşünce biçimine dikkat çekmektir. Bir yandan Avram'ı ilk ata yani Patriyark olarak kabul eden bu düşünce biçimi; diğer yandan Avram'ı yok sayar. Bu dediğimizin kanıtı da Sara'nın ölümünden sonra Ketura adında bir kadınla evlenen Avram'ın bu kadından doğan altı oğlunun sadece ismen sayılması ve sonrasında unutulup gitmeleridir.

Nedeni açıktır çünkü Avram da Ketura da sıradan insanlardır; dolayısıyla onlardan doğan çocukların da bir değeri yoktur. Ama bilinçaltındaki ***"anaerkil"*** kavramlar nedeniyle Sara seçilmiş bir kadındır. Özellikle kısırdır ve bu kısırlığı bilerek vurgulanır durur. Sara'nın bu seçilmişliğini daha da vurgulamak için Avram, önce cariyesi Hacer'den bir çocuk sahibi yapılır. Bu da yetmez ve yukarıda söylediğimiz gibi Sara'nın ölümünden sonra bir kadınla daha evlendirilir ve bu kadından altı oğul sa-

hibi yapılır. Yani Avram başka kadınlardan çocuk sahibi olabilme yetisine sahiptir ama Sara'dan çocuk edinemez. Dolayısıyla da Sara'nın çocuk sahibi olabilmesi için Yahve'nin "iyiliğine" ihtiyaç vardır ve bu "iyiliğin" sonucu olarak İshak doğacaktır.

Türkçesi; İshak Avram'ın değil, Yahve ile Sara'nın oğludur ve bu nedenle de Nuh için kullanılan ifadeyle ***"zürriyetinde saf ve temizdir."*** Dolayısıyla önemle belirtmeliyiz ki soy; Avram'dan değil, Yahve-Sara ilişkisinden doğan İshak'la devam etmelidir. Aynı nedenle İshak'ın karısı Rebeka da kısırdır ve Yahve ona da "iyilik" etmek zorunda kalır. Bu iyiliğin sonucu olarak da Yakup'la Esav doğacaktır. Daha ötesini anlatmamıza gerek yoktur; Yakup tanrıyla güreşe tutuşup tanrıyı yenecek ve İsra-el adını alacaktır.

Bu açıklamanın bir sonucu olarak; biz de sorumuzu "Kenan Eli'nde kalan Avram soyuna ne oldu?" diye sormuş olsaydık eğer; sorumuzun bir anlamı olmayacaktı. İşte bu nedenle yanlış kelimelerden oluşan ama doğruyu ifade eden bir soru cümlesi olarak kurmak zorunda kaldık. Çünkü bunun tersi; İsra-el adını alan Yakup öncesi bütün ataların inkâr edilmesi ve örneğin Avram'ın bütünüyle değersiz bir figür olmasından başka bir anlam taşımaz.

Bu Âdem hikâyesinde de aynen böyledir ve Âdem; Yahudi peygamberlerine ***"130 yaşındayken kendi suretinde, kendisine benzer"*** oğlu Şit doğuncaya kadar lazımdır.[970] Şit doğduktan sonra Âdem'in 800 yıl daha yaşamasının ve başka oğulları, kızları olmasının hiçbir önemi yoktur.[971] O kadar yoktur ki; "İlk insan" olan Âdem'in bu ***"başka oğulları ve kızlarının"*** isimleri dahi bilinmez.

Bu söylediklerimizin ışığında; **"İsra-el"**; tamamı Mısır'a gittiği söylenen Yakup ve ailesinden oluşan yetmiş kişiden ibaret idi ise; buradan hareketle iki ayrı sonuca ulaşmamız kaçınılmazdır.

---

[970] Yaratılış 5: 3
[971] Yaratılış 5: 4

Bu sonuçlardan birincisi; Avram'dan başlayarak; Avram'ın ismen babası olduğu ama Yahve'nin doğrudan oğlu olan İshak'ın da, İshak'ın karısının da, İshak'ın ilk oğlu olan Esav'ın da, Kenan Eli'nde kurulan diğer akrabalıkların da, yok sayılması demektir. Bunun doğal sonucu da bu sözünü ettiğimiz eski ataların Yahve ile olan ilişkilerinin de; Yahve'nin bu insanlara verdiği sözlerin de yok sayılması demek olur ki, tek başına, başta Yahve ve "vaat edilmiş topraklar" saçmalığı olmak üzere Tevrat'ın bütün yazdıklarının yok sayılması demektir.

Sonuçlardan ikincisi; İsra-el'in tanrısı ile antlaşma yapan Avram'dan başlayarak doğan çocukların, yapılan evliliklerin ve kurulan akrabalıkların bir soy, bir klan ya da geniş bir aile oluşturmuş olması gerektiğidir ki, normal olanı da budur. Özellikle de İshak'ın, kısır olan karısı Rebeka'nın, Yahve'nin "iyiliği" sonucu doğan ve İsra-el'in ikiz kardeşi olan Esav söz konusu olduğunda daha da önem kazanır. Şimdi siz buraya bir işaret koyabilirsiniz çünkü biraz sonra gerekecektir.

Buradan konumuza dönecek olursak, bu Mısır'dan çıkış konusu yeni bir şey değildir. Yüzlerce yıldan beri özellikle Yahudiler tarafından çeşitli şekillerde gündeme getirilir. Olmayan bir Kızıldeniz masalı anlatılır, konuşulur, üzerine hikâyeler yazılır, romanlara konu edilir, sinema filmleri yapılır ve bir şekilde tekrar tekrar karşınıza çıkartılır. Tek taraflı bir propaganda bombardımanı hiç ihmal edilmez.[972]

Bu propaganda için en uygun araçlardan biri de; birçoğu genel kültürü kıt, eğitimi yetersiz editörlerin hazırladığı gazeteler ve

[972] 2008 yılını 2009 yılına bağlayan yılbaşı gecesi Türk TV kanallarında kahraman Yahudilerin Kudüs'ü hain düşmanlara karşı nasıl yiğitçe savunduklarını anlatan tam üç film yayınlanmıştır. Tanığımız da vardır. 2010 yılı Ramazan ayında da adını vermek istemediğimiz, ama yabancılara satıldıktan sonra adının değiştirilmiş olduğunu söyleyebileceğimiz bir TV kanalı, aynı gün içinde Tufan'dan başlayarak tam üç filmi arka arkaya yayınlamıştır. Bu kitabın son düzeltmeleri yapılırken 2011 yılının Ramazan ayının birinci ve üçüncü günleri arasında, "**ulusal kanallarda**" başta "Yaratılış Destanı" adında garip bir film olmak üzere tam dört adet film gösterilmiştir.

televizyon programlarıdır.[973] Şimdilerde kibarca "Medya" adı altında toplanmışlardır ama dansöz fingirdek Firdevs'in adını hanımefendi olarak değiştirmekle, fingirdek Firdevs'e ne hanımefendilik ne de başka bir şey kazandıramazsınız.

Bu nedenle de Kızıldeniz'de bulunan araba tekerleklerinden; bu konuda yapılmış olan bilimsel araştırma sonuçlarına kadar bir sürü saçma sapan haber; önce sabahları gazetelerde yer alır, sonra da aman gözden kaçmasın düşüncesiyle akşamları ekranlarda insanların gözlerine sokulur.

Bu da nedensiz değildir. Çünkü geniş anlamda medyanın amacı; insanları eğitmek değil, "**kâr etmek**"tir.[974] Konu "kâr etmek" olunca da aklınıza gelebilecek her şeyi hiç çekinmeden yaparlar.[975] Bu her şeyin içinde; yalan haberden başlayarak; yanlış bilgilendirmeye kadar uzanan geniş bir yelpazede; bildiğiniz ülkeye ihanetten vıcık vıcık bir iktidar yalakalığına kadar ne ararsanız bulabilirsiniz.

Kâr etmenin yanında medyanın üstlendiği bir diğer görev de sizi önce uyutmak, sonra uyuşturmak ve daha sonra da ücreti karşılığında satmaktır. Bu uyutma ve uyuşturma işleri de büyük çoğunluğu danışıklı dövüşten ibaret uydurma magazin haberleri; toplumun değer yargılarını alt üst etmeye yönelik olan birbirinden aptalca diziler ve "içi boş kafaların" incir çekirdeğini bile doldurmayan tartışma programları eliyle gerçekleştirilir.[976] Sonunda bir şekilde uyutulur, uyuşturulur ve "reklamlar"

---

[973] TV'lerde Reklam kuşakları arasına "Tanıtıcı Reklam" yazabilen akılsız hödükleri düşünürseniz ne dediğimiz anlaşılacaktır.

[974] Hangi zıkkımın kökünü yerseniz zayıflarsınız türü programları "eğitici" olarak kabul ediyorsanız, bu da sizin sorununuzdur...

[975] Yakın zamanlarda bir de puşt gribi icat ederek köylüyü perişan etmek karşılığında maliyeci ve yumurtacı bir ağabeylerine destek sağlamışlardı. İlahi adalet de buna razı olmamış ve maliyeci abinin karısı rüyasında Cleveland'ı görmüştü. Bizim köyün imamının karısının ise rüyasında Cleveland gibi uzak yerleri değil, ancak köyün mezarlığını görebildiği söylenir. Demek ki Türkiye, insanların eşit olduğu gelişmiş bir demokrasiye sahiptir.

[976] Zaten özel olarak seçilmiş kerameti kendilerinden menkul isimlerdir. "Gazeteci" olmalarının dışında başkaca bir özellikleri de, yetenekleri de, eğitimleri de altyapıları da yoktur. Çoğu ikinci bir dili bilmez, ufukları dar, genel

aracılığı ile uluslararası sermayenin eline teslim edilirsiniz. Bu teslimiyetçi tutumunuzla da, sonuna kadar söğüşlenmeyi bütünüyle hak etmiş bir halk yığını haline gelmiş olursunuz.

Bir de kuruldukları köşelerden fetva yağdıran kerametleri kendilerinden menkul "esnaf takımı" vardır ama bu özellikleri nedeniyle de ne yazık ki, konumuzun dışında kalmaktadırlar.[977] Kendilerine kalırsa kalemlerinden kan damlamaktadır ama kimsenin de umurunda değillerdir. Mesela bu Brüksel Lahanalarından birisi dünyayı idare ettiğini zanneder ama köşesine kurulduğu gazetenin tirajı yüz bini geçemez.[978] Bir başkası 50 bin tirajlı bir gazetede hükümetler için politikalar üretir ama kendi kendini bile idare edemediği ortaya çıkmıştır. İçlerinde Amerika Başkanları'na akıl verenler bile vardır ama bazılarının yazılarını karılarının yazdığı da bilinmeyen bir şey değildir. Peki, bunların patronları dangalak mıdır diye soruyorsanız aşağıdaki dipnota bakmanız gerekir.[979]

Zaten içlerinden iki elin parmaklarından daha fazla olmayan

---

kültürleri yetersiz, algılama yetenekleri sınırlıdır. Halktan çoktan koptukları için halkı da tanımazlar.

977 Asıl marifetleri ise kendilerinde büyük bir güç olduğunu zannetmeleridir ki bu vehim nedeniyle kendilerini ulaşılamaz görürler.

978 Aslında bu Tiraj konusu da başka bir yaradır. Neden derseniz bu ülkenin nüfusu 75 milyon civarındadır ama en çok satan gazete 500 bin satışa ulaşınca düğün bayram eder. Bu ulaşabildiği satış rakamı ülke halkının 150'de birisine ulaşabiliyor olması demektir ama bu bile başarı olarak görülür. Dahası bu satışa gazetenin kendisi ile değil, dağıttığı hediyeler sayesinde ulaşabilmiştir. Bir rezilliktir ki anlatılır gibi değildir.

979 Kabaca, bir gazetenin elde ettiği gelir ile gideri arasındaki fark onun vergilendirilmesi gereken kârını gösterir. Masraflar ne kadar büyük olursa kâr o kadar azalacağından vergilendirmeye esas teşkil edecek olan rakam da o kadar azalacaktır. Bu da patronun işine geldiğinden devlete vergi olarak vereceğine bir takım avanaklara maaş olarak ödemeyi daha uygun bulacaktır. Önemli olan Haticeler değil, neticeler olduğundan maaşını ödediği avanağın kim ya da ne olduğu ile de fazlaca ilgilenmez. Bir zamanlar yurt dışına giden bir gazeteci, aldığı harcırahın yüz dolarlık bir miktarını nereye harcadığını bir türlü belgeleyemiyordu. Muhasebe müdürü biraz sıkıştırınca adamın önüne bir fotoğraf koydu. Fotoğrafta yurt dışında iken 100 dolar verdiği fahişenin fotoğrafıydı. Dahası "geçerli" bir masraf olarak kabul edildi.

bazılarını ayırırsanız; geri kalanını topluca çöp tenekesine atmanızda hiç bir sakınca yoktur. Üstelikte ülkenize iyilik etmiş olursunuz. Neden derseniz iki elin parmaklarından birisi; diğerlerinin topuna birden "**şerefsiz basın**" dediği zaman yağmur yağdığını zannetmişlerdir.[980]

İki elin parmaklarından biri olan, bir diğer 40 yıllık gazeteci ise bunları açıkça "**utanç medyası**" olarak niteler.[981] Aynı yazara göre üstelik de "**Rezillerdir**"[982]

Üstelik siz bırakın mutfaklarda çalışan emir kullarını bir yana; özenti ve taklitçilikten ibaret garip garip unvanlarla yönetim kademelerini dolduranların büyük çoğunluğu da cahilin önde gidenleridir.

Sonuç olarak ve kibarca söylersek; Türkiye'de medya; ihanet, aldatma, yetersiz araştırma, yalan dolan, spekülasyon ve yalakalık demektir. Siz bunların üzerine yetersiz editörleri, cahilin önde gidenlerinden oluşan yönetimleri, bütünüyle hayali röportajları ve benzerlerini de eklerseniz medyanın bu "**ilkesiz**" tutumunu oluşturan davranışları da anlarsınız. [983]

Bunda şaşılacak bir şey yoktur; Avram'ın hikâyesinde olduğu gibi, "mal varlığı" en geçerli akçe olduğu sürece, çoktan satılmışları, ellerinde "satılıktır" afişleri ile gezenleri, kiralanmış olanların ve kiralıktır levhası ile gezenlerin cirit attığı bir medyanın, bundan daha farklı olamayacağı zaten açık seçik meydandadır. Yabancı servislerin hizmetinde olanları, ortalarda

---

980 Yılmaz Özdil: Şerefsiz basın, bunu da yazın! Hürriyet Gazetesi, 22.01.2009

981 Hıncal Uluç, Sabah Gazetesi, 1. 4. 2009

982 Hıncal Uluç, Sabah Gazetesi 2. 4. 2009

983 Burada bir başka noktaya daha işaret etmeden geçersek okuyucuya da bu sayfalarda eleştirdiğimiz basına da haksızlık etmiş oluruz. Cumhuriyet Türkiye'sinin ve özellikle çok partili dönemin basını; sözcüğün tam anlamıyla "besleme" basındır. İşin acı tarafı ise; bu beslemenin devletin kaynakları kullanılarak yapılmış olmasıdır. Yakın tarih bu beslemeden beslenen gazete patronlarının; her uygun fırsatta hükümetin kapısını çalarak nasıl para istediğini anlatan hikâyelerle ve iktidar ya da partiden maaş bağlanmış olan köşe yazarlarının isimleriyle doludur.

uçuşan Soros fonlarını ve benzerlerini de bu görünen manzaraya eklerseniz; üstünde **"onursuzluk,"** altında **"ihanet"** yazan bir resim elde etmeniz kaçınılmazdır.

İşin gerçekten can yakıcı tarafı ise; Türkiye'nin ve Türk insanının "değer" olarak bildiği ne varsa, önce yozlaştırmak, sonra da yok etmek utancını daha şimdiden ve onursuzca taşıyan bu medyanın, "Ulusal" adını taşımasıdır.[984]

Şaşılması gereken; bu halde ki bir medyanın hiçbir tepki almamasıdır. Bu tepkisizlik medyanın daha da cüretkâr ve daha da sorumsuz davranmasına yol açar.[985] Tekzip denilen kurum ise genellikle işlemez. İşlese bile olan olmuş, yalan yanlış haberler yayılmış, dallanıp budaklanmış ve iş işten geçmiştir.

Bundan daha da garip olanı ise, yayımlanmak için herhangi bir mahkeme kararına ihtiyaç duymayan bu yalan yanlış haberlerin; yalan olduğunu belirtmek için bir mahkeme kararına gereksinim olmasıdır. Böyle bir mahkeme kararı alınabilmiş olsa bile, bu kararın yayınlanması yine medyanın insafına kaldığından, ya hiç yayınlanmaz ya da genellikle ilgisiz bir yerde ve gözden uzak köşelerde yer alır. Bu da ülkemizde var olduğu söylenilen "Demokrasinin" ve insan haklarının nimetlerinden biri olarak kabul edilebilir.

---

[984] Bu konuyu anlatırken TRT'den neden söz etmediğimiz merak edilebilir. Bunun nedeni kurulduğu günden bu yana bir "arpalık" ve "iktidar yalakası" olmasıdır. Masum aile dizileri adı altında bu milleti kilise ve papazlarla tanıştıran da bu "Devlet Televizyonu" TRT'dir. Örnek mi istiyorsunuz; yıllarca sürdürülen Küçük Ev dizisi. Aile kavramının içine eden saçma sapan bir Amerikan masalını yıllarca bu ülkeye seyrettiren de aynı "Devlet" kurumudur. Örnek mi istiyorsunuz; Dallas. Bu konuda çok şey söylenebilir ama yeri burası değildir. Sonuç olarak; söz etmeye değer bir kuruluş olmadığı için sözü edilmemiştir.

[985] PKK terör örgütünü de Hacca gider gibi terör kamplarına gide gele bunlar büyütmüşlerdir ve büyütmeye devam etmektedirler. Kanıtımız da Doğu Anadolu'nun ücra bir kasabasında devlete sövmekle meşgul bir belde başkanının konuşmasının akşam haberlerine yetiştirilmesidir. Halkın yüzde 4'ünü temsil eden bir partinin, haber bültenlerinin yüzde 60'ını işgal etmesi gibi bir durum Patagonya'da bile yoktur.

İşte bu saydığımız ve sayamadığımız nedenlerle; bu tür haberler için en uygun yer; her türlü kullanıma açık olan bu medyadır. Üstelik zaten bu durumdaki medya başıboş ta bırakılmaz ve birçoğu yurt dışından saygın ortaklar edinir. Örneğin uluslararası medya devi Axel Springer'in Türkiye'deki ortağı büyük bir basın grubudur. Bu ticari ilişkilerde ve ortaklıklarda elbette ki bir anormallik yoktur. Anormal olan; bu ulusal basın grubunun ortağı olan Springer grubunun çok da saklı gizli olmayan yayın ilkeleridir. Çünkü beş maddeden ibaret olan bu yayın ilkelerinin ikincisi; **"İsrail Devleti'nin yaşamsal haklarını savunmak ve Alman-İsrail ilişkilerini geliştirmek"**, üçüncüsü ise **"Transatlantik işbirliğini güçlendirmek ve ABD ile dayanışma içinde olmak"**tır.[986]

Bu ilkelerin sahibinin İsrail Devleti değil, ticari bir kuruluş olduğuna da ayrıca dikkat edilmelidir İşte bu nedenlerle **"On Emir"**, **Ben Hur"**, **"Tufan" "Yakup"**, **"Musa,"** **"Yaratılış Destanı"** ve benzer propaganda filmleri de kısa aralıklarla Türk televizyonlarında döner dururlar.[987] Bu da yetmezse Zecharia Sitchin gibi kadim düzenbazlara ve türdeşlerine kitaplar yazdırarak ortalığa salarsınız. O da yetmezse Aaron Parry ve meslektaşlarının eline "Talmud Nedir" gibi garip kitaplar tutuşturarak Müslüman mahallesinde salyangoz satarsınız. O da yetmezse M. Drosnin adında başka bir düzenbaza Tevrat'ın içinde şifreler buldurursunuz. Ne demişler; demokrasilerde çare tükenmez.

İşte tam da bu ve bunlardan kaynaklanan nedenlerle; Mısırdan çıkış hikâyesinin içindeki asıl mantıksızlığa, asıl büyük çelişkiye kimse dikkat etmez. Ettiyse de yazmaz. Yazan olduysa da biz göremedik. Dolayısıyla bu konunun da ilk defa dile getirildiğini söyleyebiliriz.

---

[986] Fatih Altaylı, Sabah gazetesi, 5.12.2006

[987] Olmaz ama diyelim ki büyük bir özel ticari kuruluşun ulusalcı düşünceler taşıyan bir sahibi, kurduğu bir şirketin ana sözleşmesine, "Türk Devleti'nin yaşamsal çıkarlarını savunmak bu kuruluşun temel ilkelerindendir." diye bir madde ekledi. Irkçılıktan, faşizmden falan da vazgeçtik; başına gelebilecek diğer şeyleri hayal bile edemezsiniz. Uğrayacağı "özel" maliye baskınlarını saymıyoruz bile.

Mısır'dan çıkış hikâyesinin kendi içinde barındırdığı ve bu çıkışın ne kadar büyük bir masal olduğunu kanıtlayan çelişki şudur: Bilindiği gibi Mısır'a gelenler Yakup ve 12 oğlu ile bunların ailelerinden oluşan 70 kişilik bir gruptur. Bize bu bilgiyi veren kaynakta Kutsal Kitap'ın kendisidir. "Yusuf'un Mısır'da doğan iki oğluyla birlikte Mısır'a göçen Yakup ailesi toplam **yetmiş kişiydi.**" [988]

Aynı kitap "Yusuf haber yollayıp babası **Yakup'u ve tüm akrabalarını, toplam yetmiş beş kişiyi çağırttı." diye yazarak** bu sayının 75, Yusuf'u da katarsanız 76 olduğunu da söyler ama bu çok da önemli değildir.[989] Önemli olan buradaki "tüm akrabalarını" ifadesidir. Çünkü açıkça bir göz boyama çabasıdır ve Yahudi peygamberlerinin kasıtlı olarak bıraktığı yanlış bir ipucudur. Ne yani, Yahve'nin diğer oğlu, Yakup'un ikiz kardeşi Esav, akraba değil de kelaynak kuşu mudur? Yakup'un hem dayısı hem kayınbabası olan Lavan, kız isterken akraba da, iş Mısır'a gitmeye gelince, dış kapının dış mandalı mıdır?

Bu durumda; ya bütün Avram soyunun Mısır'a gelen bu yetmiş kişiden ibaret olduğunu, ya da Avram'ın, bunların dışında kalan bir grup akrabasının Mısır'a gelmeyerek yaşadıkları ülkede kaldığını kabul etmek bir zorunluluktur.

Sorun şudur: Mısır'a gelmeyerek geride kalan, yani ülkelerinde yaşamaya devam eden Avram soyuna ne oldu? Bu soruyu sorma hakkımız vardır çünkü Kutsal Kitap'ın anlattığı Abraham'ın hikâyesinden, Abraham'ın Kenan Eli'nde yaşayan başka akrabalarının da var olduğunu biliyoruz. Kutsal Kitabı da bu sözlerimize tanık tutalım ve kayıtlara bir daha bakalım: Abraham'ın yeğeni Lut'un kendi kızlarından olduğu söylenen Moavlıları ve Ammonluları zaten bilmekteyiz.[990]

---

[988] Yaratılış 46: 27

[989] Yasanın Tekrarı, 7: 14

[990] M. İlmiye Çığ bunun bütünüyle uydurma olduğunu ve Moavlılarla Ammonluların tarihsel kayıtlara göre Doğu çöllerinden gelen kavimler olduğunu yazar. M. İ. Çığ, a.g.e. sh.95

"Abraham bir kadınla daha evlendi. Kadının adı Ketura idi.[991] **Ondan Zimran, Yokşan, Medan, Midyan, Yişbak, Şuah adlı çocukları oldu. Yokşan'dan Şeva, Dedan oldu. Dedan soyundan Aşurlular, Letuşlular, Levumlular doğdu. Midyan'ın Efa, Efer, Hanok, Avida, Eldea adlı oğulları oldu."**[992]

Abraham'ın Saray'ın cariyesi Hacer'den doğan oğlu İsmail'i de biliyoruz. **"Paran çölünde annesi ona Mısırlı bir kadın aldı."**[993] **"Doğum sırasına göre İsmail'in oğulları şunlardır"** diyen Kutsal Kitap tam 12 isim sayar.[994] İshak'ın iki oğlundan biri ve Yakup'un ikiz kardeşi Esav da Kenan da kalanlardandır. Esav da üç kadınla evlenir ve altı oğlu olur. Bu oğullardan Elifaz'ın yedi, Reuel'in dört oğlunun adı da Eski Ahit'te tek tek yazılır.

Abraham'a gelen müjdeli bir haberde de kardeşi Nahor'un çocukları olduğu bildirilir. **"Bu sekiz çocuğu Abraham'ın kardeşi Nahor'a Milka doğurdu."** diyen Eski Ahit bu çocukların isimlerini de sayar. Avram'ın kardeşi Nahor, Reuma adındaki cariyesinden de ayrıca dört oğul sahibi daha olmuştur.[995]

Bu durumda Mısır'a giden Yakup ve 12 oğluna karşı, Mısır'a gitmeyerek Kenan'da kalan ve Kutsal Kitap'ta isimleri tek tek sayılan tam 45 oğul vardır. İsimleri sayılmayanlarla birlikte bu sayı çok daha fazladır. Yani Mısır'a gitmeyerek Kenan'da kalanlar, Mısır'a gidenlerden çok daha kalabalıktır.

Buradaki soru da şudur: Mısır'a giden 70 kişi, 430 yıl sonra 603.550 savaşçı yiğide sahip, 5 milyonluk bir nüfusa ulaşmış ise, Kenan Eli'nde kalan diyelim ki 700 kişinin, aynı mantık ve hesapla 6 milyon civarında savaşçıya sahip 40-50 milyonluk bir nüfusa ulaşmış olmaları gerekmez mi?

---

[991] Bazı Yahudi kaynakları Avram'ın evlendiği bu Ketura adındaki kadının Hagar yani Hacer olduğunu söylerler. www. Sevivon.com. Bütünüyle uydurmadır.

[992] Yaratılış, 22:21

[993] Yaratılış, 21:21

[994] Yaratılış, 25:13

[995] Yaratılış, 22:20-24

Elbette gerekir ama yokturlar! İsrail kavmi çölden çıkıp Kenan'a girerken oralarda sadece İsrailli olmadıklarını bildiğimiz Moavlılarla Ammonlular vardır. Esav'ın soyundan geldiği söylenen ama hem öyle olmayan ve üstelik dost da olmayan, tıpkı Yakup'un çocukları gibi 12 kabileden oluşan bir nüfus vardır; Edomlular!

Yakup'la aynı sayıda yani 12 oğul sahibi olan büyük amcası İsmail'in soyundan da bir haber yoktur. Üstelik de 12 oğlu sayesinde 600 bin kadar savaşçı ve 4-5 milyonluk bir nüfusa sahip olması gerektiği halde. Abraham'ın diğer oğulları ve torunları da ortalıkta yokturlar. Bunun tam tersine; Yakup'un çocuklarıyla hiç bir akrabalığı olmayan ve üstelik de düşman olan, üstüne üstlük yurtlarından sürülmesi gereken; Ken, Keniz, Kadmon, Hitit, Periz, Refa, Amor, Kenan, Girgaş, Yevuslar ve Hivliler gibi onlarca kavim vardır.

Peki, Avram'ın soyu, yani Kenan'da kalan kardeşler nerededir?

Yahudi peygamberleri doğal olarak bu konuda bir şey söylemezler. Peki, İlahiyatçılar, tarihçiler, teologlar, din bilimciler, diğer bilim adamları falan?

Onlar merak bile etmezler.

Onlar merak etmezler ama bu tutumlarıyla da bizi bazı küçük bilgi notları daha vermeye mecbur bırakırlar. Bilindiği gibi bu bölgede Babil'in asma bahçeleri ya da Mısır piramitleri gibi bir tek uygarlık eserine rastlanmaz. Mezopotamya'nın gökleri tırmalayan tapınakları da yoktur, başka bir anıtsal kalıntı da.

Gariplik de burada başlar zaten. Mısır'ın piramitleri, Mezopotamya'nın tapınakları, Babil'in anıtsal yapıları tarih kitaplarında kalmıştır, bunları yapan insanların ise adı bile kalmamıştır ama hiçbir şekilde yapılmamış olan Süleyman'ın küçük ve basit mabedi ve bu küçük topluluğun kralı olduğu iddia edilen Şolomo Ameleh, yani Süleyman efsanesi daha hala süregelmektedir.

Judeo-Hıristiyan yazarçizer takımı, tam bir iş birliği halinde, İsrail Krallığı'nın kuruluşunu M.Ö. 1000 yılları civarına yerleştirir. Bunlara göre Süleyman Mabedi'nin yapılışı da M.Ö. 960'lı

yıllardır. Aynı bilgelere göre, M.Ö. 587 yılında Babillilerin Yeruşalim'i yerle bir etmesine kadar süren bu krallık, bölgede dört yüz yıldan fazla hüküm sürmüştür.

Hayal gücü gelişmiş ama ne söylediğini bilmeyen dangalakların yazdıklarına göre; bu küçük krallık bir ara "İmparatorluk" haline bile gelmiş ve muhteşem Kral Süleyman bütün bölgeyi haraca bağlamıştır.

Peki, elde olan nedir? Bu krallıktan geriye ne kalmıştır, Süleyman'ın o ünlü tapınağından geriye ne kalmıştır. Dört yüz yıl süren o ünlü krallık geride hangi eserleri bırakmıştır?

Bütün bu soruların yanıtı koskocaman bir hiçtir.

Kafanızı şişirmek için konuyu biraz daha açalım. Ünlü Truva Savaşı İsra-el Krallığı'ndan daha eskidir. Hititler bu krallıktan çok daha eskidir. Bugün muhteşem kalıntıları ortaya çıkarılmış olan Babil Kenti bu krallıktan bin yıl daha eskidir. Mısır'ı söylemeye bile gerek yoktur. Suriye'deki Ras-Şamra yani Ugarit kalıntıları bu krallıktan çok daha eskidir. Bugün elimizde bulunan Ebla tabletleri yaklaşık 1500 yıl daha eskidir. Mari tabletleri 1000 yıl daha eskidir. Ur-Nammu yasaları bu krallıktan bin yıl daha eskidir. Uru Kagina yasaları bu krallıktan 2000 yıl daha eskidir. Nuzi tabletleri bu krallıktan bin yıl daha eskidir. Hammurabi Kanunları yedi yüzyıl daha eskidir. Gılgamış Destanı bu krallıktan bin yıl daha eskidir. Bağdat yakınlarında bulunan Eşuna Krallığı'na ait kanun tabletleri bu krallıktan bin yıl daha eskidir. Lipit-İştar kanunları bu krallıktan bin yıl daha eskidir. Yüzbinlerce tablet bırakan Sümerler bu krallıktan iki bin yıl daha eskidir.

M.Ö.4500'lere tarihlenen ve insanların yaptığı Mersin Kalesi dimdik ayaktadır.[996] Ünlü Süleyman Tapınağı ile aynı zamanda yapılmış ve nice savaşlar görmüş Anavarza Kalesi dimdik ayaktadır.[997] Asur, Tukiltinurta, Dor Sar-rukin, [998] Til-Barslig, Arslan-

---

[996] Seton Lyold, Türkiye'nin Tarihi, Tübitak Bilim Kitapları, sh. IV. zaman dilimi-1997

[997] Adana Kozan'dadır. İ.Ö. 9. Yüzyılda Asurlular tarafından yapılmıştır. Yukarı Çukurova'nın ortasında yükselen, çevreye hâkim, yüksekçe bir kaya

taş, Ninova[999] saraylarını biliyoruz. Teb, Menfis ve Karnak saraylarını biliyoruz. Karnak'ın 21 metre yüksekliğinde, 4 metre çapında 134 sütunlu Hypostilli salonunu biliyoruz. On hektarlık bir arazi üzerine inşa edilmiş olan Sargon'un sarayının 299 salonu olduğunu biliyoruz.

Ama **"yapımı on üç yıl süren bir saray"** yaptıran Süleyman'ın sarayının izi bile yoktur.[1000]

Tıpkı **"Yük taşımak için yetmiş bin, dağlarda taş kesmek için seksen bin, bunlara gözcülük etmek için de üç bin altı yüz kişi görevlendirilen"** ve yapımında Granit ve mermer kullanılmış olan ünlü tapınaktan da herhangi bir iz olmadığı gibi.[1001]

Taşların üzerine yazı yazan Musa'yı, Yasa Kitabı'nı, bu yasa kitabına eklemeler yapan Yeşu'yu, çok daha sonraki zamanlardan Ezra'yı saymıyoruz bile. Çünkü asıl bilmeniz gereken; Mezopotamya ve Filistin'in neredeyse her yeri kazılmışken, ne Davut, ne Süleyman ne de başka birinin zamanından kalma bir tek belgenin bile elimize geçmiş olmadığıdır.

Eski Ahit'i yazabilecek donanıma sahip olan bu insanların; bu kitap dışında yazdıkları bir tek edebiyat örneği yoktur.[1002] M.S. 10 ya da 13. yüzyılda ortaya çıkan Tevrat; bu insanların karanlık geçmişlerinden getirebildikleri tek kitaptır.

Buna karşılık Sümer kanunlarının, Hitit kanunlarının, Ugarit kanunlarının parçaları, Uru Kagina, Ur Namnu, Hammurabi kanunlarının bütünü elimizdedir. Bu kanunların yanı sıra pek çok eski kent de, yapılan kazılarla gün yüzüne çıkarılmıştır. Ras Şamra, Ebla, Mari, Akat, Sümer, Asur, Babil tabletleri elimizdedir. Bunların bazılarını kazmaya dahi gerek yoktur çünkü varlıklarını neredeyse olduğu gibi korumuşlardır.

---

tepesinin üstünde, muhteşem bir kaledir. Anavarza Kalesi'nden diğer kaleler ve İskenderun Körfezi görülür.

[998] Sargon'un sarayı

[999] Sanherib'in sarayı

[1000] 1. Krallar 7: 1

[1001] 2. Tarihler 2: 2

[1002] Hayrullah Örs, a.g.e. sh.201

Soru: İsrail Krallığı'ndan ve kutsal İsrail tarihinden geriye ne kalmıştır?

Yanıt: Hiç bir şey! Üst üste konulmuş iki taş parçası bile yoktur.

Ama her nereden biliyorlarsa, kutsal İsra-el'in kutsal tarihi herkesin dilindedir.

Cahit Doğan Doyar

2.08.2011

Yayınevi'ni notu: Yazarımız Cahit Doğan Doyar'ın; Zamanın Gerçek Tarihi isimli kitaplar dizisinin, yayına hazırlanmakta olan beşinci kitabı, İsra-el kabilesinin Kenan Eli'ne giriş öncesinde, Arabistan çöllerinde değil, Kenan Eli'nde, Galile Gölü etrafında yapılan kırk yıllık çölde gezinti, aydınlanmak için kandil kullanan bir tanrı, gökten yağan ekmekler konularını ele alacaktır. Bu kitapta Yahudilerin ünlü Mısır'dan çıkış hikâyesinde sözü edilen Mısır'ın ne olduğunu ve nerede bulunduğunu da öğreneceksiniz. Şimdiden keyifli okumalar dileriz.

KAYNAKÇA

BAŞLICA KİTAPLAR

Aaaron Parry, Talmud Nedir? Gözlem Basın Yayın Dağıtım. Kasım- 2005
Adrian Beryy, Bilimin Arka Yüzü, TÜBİTAK Bilim Kitapları, Ekim 2005
Alan Sally Landsburg, Tanrıların Sırları, Altın Kitaplar, Mart- 1974
Alban G. Widgery, Tarih Boyunca Büyük Öğretiler, Milliyet Yayınları,1971 İstanbul
Albert Hırsch, İlk Günah, Âdem ile Havva, Yurt Kitap Yayın 2003
Ahmed Hulusi, Kuran-ı Kerim Çözümü, Ekim 2010, İstanbul
Alexandre Koyre, Bilim Tarihi Yazıları, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, Mart 2008
Ali Osman Kurt, Erken Dönem Yahudi Tarihi, IQ Kültür Sanat yayıncılık, İstanbul, Ekim 2007
Ali Narçın, A'dan Z'ye Sümer, Ozan yayıncılık, İstanbul 2007
Ali Narçın, A'dan Z'ye Asur, Ozan Yayıncılık, İstanbul 2008
Ali Narçın, A'dan Z'ye Mısır, Ozan Yayıncılık, İstanbul 2007
Ara Avedisyan, Evrende En Büyük Sır, , Sümer Yayınevi. Basım tarihi yok
Arthur Koestler, On üçüncü Kabile, Say Yayınları, Basım tarihi yok
Arzu Cengil, Kabbalah, Ayna Yayınevi, İstanbul 2007
Baki Adam, Yahudi Kaynaklarına Göre Tevrat, Pınar Yayınları, İkinci Baskı, Kasım 2002. İstanbul
Burak Eldem, Marduk'la Randevu, İnkılâp Kitapevi, İstanbul 2003
Burak Eldem, Fraternis, İnkılâp Kitapevi, İstanbul 2006
Cahit Doğan Doyar, Zamanın Gerçek Tarihi, Ozan Yayıncılık İst. 2009
Cahit Doğan Doyar, Zamanın Gerçek Tarihi-2 Yalanlar, Çelişkiler, Uydurmalar. Ozan Yayıncılık, İst. 2010
Cahit Doğan Doyar, Zamanın Gerçek Tarihi-3 Vaat Edil(me)miş Topraklar, Ozan Yayıncılık, İst.2011

Carl Sagan. Kozmos. Altın Kitaplar,İst.1982
Carl Sagan, Milyarlarca ve milyarlarca TÜBİTAK bilim Kitapları, Haziran 2006
Cemal Yıldırım, Bilimin Öncüleri, TÜBİTAK Bilim kitapları,2001
Collette Estin-Helene Laporte, Yunan Ve Roma Mitolojisi, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, Ağustos 2010
Cumhur Erentürk, Monoteist Düşünceler, Ozan Yayıncılık, İstanbul, 2008
Dan&Lavinia Cohn-Sherbok, Yahudiliğin Kısa Tarihi, İz Yayıncılık, İstanbul 2010
David Ruelle. Rastlantı ve Kaos. TÜBİTAK Bilim Kitapları. Ank. 1994.
Donna Rosenberg, Dünya Mitolojisi, İmge Kitapevi. İst.2000 2.basım
Ekrem Akurgal, Anadolu Kültür Tarihi, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, Nisan 2008
E. Blair Bolles, Galilleo'nun Buyruğu, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, Ekim 2003
Erich Von Daniken, Kıyamet Günü, İnkilâp Kitapevi, İst. 2000
Erich Von Daniken, Tanrıların Stratejisi, Cep Kitapları, Ekim-1983
Gale E. Christianson, Isaak Newton, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 2004
George Basalla. Bilim ve Teknoloji. TÜBİTAK Bilim Kitapları.Ank.1995
Georges Ifrah, Çakıl taşlarından Babil Kulesine. Rakamların Evrensel Tarihi, TÜBİTAK Bilim Kitapları. 2004
Georges Ifrah, İslam Dünyasında Hint Rakamları, Rakamların Evrensel Tarihi VII, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, Ekim 2005
Georges Ifrah, Hesabın Destanı, Rakamların Evrensel Tarihi VIII, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 2005
Georges Ifrah, Uzak Doğudan Maya Ülkesine, Rakamların Evrensel Tarihi IV, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, Haziran 2005
George Thomson, "Tarih Öncesi Ege", c.1-2. Payel Yayınları, 1995, İstanbul
Gerald Messadıe, Davut, Doğan Kitapçılık 2004
Gerald Messadıe, Musa, Doğan Kitapçılık, 2004
Gerald Messadıe, Şeytanın Genel Tarihi, ,Kabalcı Yayınevi, 1999

Gerard Hooft. Maddenin Son Yapıtaşları. TÜBİTAK Bilim Yayınları. Ekim 2000
Gerald Basalla. Bilim Ve Teknoloji. TÜBİTAK Bilim Kitapları.Ank.1995
Geza Vermes, Ölüdeniz Parşömenleri, Çev. Nurfer Çelebioğlu. Nokta Kitap, Mart-2005
Hayrettin Örs, Musa ve Yahudilik. Remzi Kitapevi.İst.1999
H.Yılmaz Çebi, Şeytan'ın Ayetleri, Emre yayınları, Mayıs 2006
I. Rennap, Anti-Semitizm Ve Yahudi Sorunu, İnter Yayınları,Eylül 1991
İlber Ortaylı, Son İmparatorluk Osmanlı, Timaş Yayınları, 2006
İlber Ortaylı, Gelenekten Geleceğe, Timaş Yayınları 2008
İlhan Arsel, Tevrat ve İncil'in Eleştirisi, Kaynak Yayınları,2001
İsaac Asimov, İnsanlığın Geleceği, Cep kitapları,1984.
Israel Shakak, Yahudi Tarihi, Yahudi Dini, Ağaç Kitapevi Yayınları, 2010
Jane Chilsom-Struan Reid, Piramitleri Kim Yaptı? TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 2008
James MacLachlan, Galileo Galilei, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 2008
Jean Gimpel, Ortaçağda Endüstri Devrimi, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 2005
Jessica Williams, Dünyada Değişmesi gereken 50 Gerçek, Aykırı Yayınları, İstanbul 2005
Johannes Friedrich, Kayıp Yazılar ve Diller, Arkeoloji ve Sanat Yayınları, 2000-İst.
J.G.Landdels, Eski Yunan ve Roma'da Mühendislik. TÜBİTAK Bilim Kitapları, 2000
John Lenihan. Bilim İş Başında. TÜBİTAK Bilim Kitapları.Ank.1998.
Joseph Silk, Evrenin Kısa Tarihi. TÜBİTAK Bilim Kitapları Ank.1995
Martin Bernal, Kara Atena, sh.137 Kaynak Yayınları 2003, İstanbul.
Mebrure Tosun- Kadriye Yalvaç, Sumer, Babil, Assur Kanunları Ve Ammi-Şaduqa Fermanı, Türk tarih Kurumu, Ankara 2002
Mehmet Sakioğlu, İncil'i Kim Yazdı, Ozan Yayıncılık, Nisan 2004
Metin Özata, Atatürk Bilim Ve Üniversite, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, Ocak 2007

Michael Higger, Yahudi Ütopyası, Ozan Yayıncılık, İstanbul 2006
Michael Drosnin, Tevrat'ın Şifresi, 1 Cep Kitapları 2003
Michael Drosnin, Tevrat'ın Şifresi II. Cep Kitapları 2003
Mustafa Demir, İsrail'in Gizli Anayasası, Ozan Yayıncılık, 2006, İstanbul
Muazzez İlmiye Çığ, Bereket Kültü ve Mabet Fahişeliği, Kaynak Yayınları, İst. 2007
Muazzez İlmiye Çığ, İbrahim Peygamber, Kaynak Yayınları, Kasım, 2006
Muazzez İlmiye Çığ, Uygarlığın Kökeni Sümerliler- 1 Kaynak Yayınları,2007
Muazzez İlmiye Çığ, Sümerli Ludingirra, Kaynak Yayınları, 3. basım
M.R. Robinson. Yıldızların Altında. TÜBİTAK Bilim Kitapları.
Nisim Behar, İbranilerin Öyküsü, Zvi-Geyik Yayınları, 1969
Richard E. Friedmann, Kitabı Mukaddes'i Kim Yazdı. çev. Muharrem Tarakçı. Kabalcı Yayınevi.İst.2005
Patrick Moore. Gezegenler Kılavuzu, TÜBİTAK Bilim Kitapları.Ank.2000
Sedat Alp. Hitit Çağında Anadolu.TÜBİTAK Bilim Kitapları. Ocak,2005
Sedat Alp. Çiviyazılı ve hiyeroglif yazılı kaynaklar, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları 2005
Sedat Alp, Hitit Güneşi, TÜBİTAK popüler Bilim Kitapları, Mart 2005
Sergei Aleksandroviç Tokarev, Dünya Halklarının Dinler Tarihi, Ozan Yayıncılık, İst.2006
Paul Johnson, Yahudi Tarihi, Pozitif Yayınları, Basım yeri ve yılı yok.
Rebecca Stetoff, Charles Darwin, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 2008
Reşit Aşçıoğlu, On nokta Otuz üç ya da Milim Milim Bilim, Ozan Yayıncılık, Ocak 2002
Riccardo Orizio, Kayıp Beyaz Kabileler, Aykırı Yayınları, İstanbul 2003
Richard S.Westfall, Modern Bilimin Oluşumu, TÜBİTAK Bilim Kitapları.Ank.2000

Robert H. Williams, Siyonistlerin Nihai Dünya Düzeni, sh. 70. Ozan yayıncılık, Nisan 2006
Robert Osserman. Evrenin Şiiri. Sh.123. TÜBİTAK Bilim Yayınları. 5.basım. Ekim 2005
Roger Lewin, Modern İnsanın Kökeni, TÜBİTAK Bilim Kitapları. 10.Basım, Aralık-2000
Roger Garaudy, Siyonizm Dosyası
Selçuk Candansayar, Yorgunluğun Halleri, Peday Yayınları, Ankara 2003
Sigmond Freud, Hz. Musa ve Tektanrıcılık, Bağlam yayınları, 1987
S. Jay Gould, Darwin ve Sonrası, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, Mayıs 2005
S.Noah Kramer. Tarih Sümer'de Başlar. Türk Tarih Kurumu
Seton Lloyd. Türkiye'nin Tarihi. TÜBİTAK Bilim Kitapları.2003, 20.basım
Sinan Meydan, Atatürk ve Türklerin Saklı Tarihi, İnkilâp Kitapevi, 2010
Siyonizm ve Irkçılık" Ankara Üniversitesi Siy. Bilg. Fak. Yay.
Slvia Browne. Dünya'nın Sırları ve Gizemleri. GOA Basım Yayım.2006
Soner Yalçın, Efendi,
Steven Weinberg. İlk Üç Dakika. TÜBİTAK Bilim kitapları.13.Basım. Haziran 2001
Stuart Atkinson. Astronomi, TÜBİTAK yayınları. 16.Basım. Nisan-2001
Şems Metin, Yahudi Atsasözleri, Milenyum Yayınları, 2005
Thedor Herzl, Yahudi Devleti, Ataç Yayınları İstanbul 2009
Taner Timur, Osmanlı Toplumsal Düzeni, İmge Kitapevi,İst.1994
Turgay Şık, Gözdağı, Ötüken Yayınevi
Vera Zıngsem, Lilith, İlya İzmir Yayınevi, 2005 İzmir
Yalçın İlter, Kayıp Tarih, sh.239. Aykırı Araştırma. İst. Şubat 2004
Yavuz Bahadıroğlu, Kayıtdışı Tarihimiz, Nesil Yayınları, İstanbul 2010
Yusuf Ulucan, Kitabı Mukaddes Üzerine Bir Çalışma. Ozan Yayıncılık, İst.2006
Zecharia Sitchin, 12.Gezegen, Ruh ve Madde yayınları.İst.2004
Zecharia Sitchin, Kozmik Tohum, Ruh ve Madde yayınları, İst.2004

Zecharia Sitchin, Dünya Tarihçesi Keşif Seferleri, Ruh ve Madde Yayınları İstanbul 2004
Zecharia Sitchin, Enki'nin Kayıp Kitabı, Ruh ve Madde Yayınları, İstanbul 2006
Zecharia Sitchin, İlahi Karşılaşmalar, Ruh ve Madde yayınları, İstanbul
Zecharia Sitchin, Kayıp Diyarlar, Ruh ve Madde Yayınları, İstanbul
Zecharia Sitchin, Zaman Başlarken, Ruh ve Madde yayınları, İstanbul
Zecharia Sitchin, Gökyüzüne Merdiven, Ruh ve Madde yayınları, İstanbul
Zecharia Sitchin, Kozmik Şifre, Ruh ve Madde yayınları, İstanbul

KUTSAL KİTAPLAR
Kutsal kitap. Yeni Dünya Çevirisi Watchtower Bible and Tract Society of New York, Inc. Brooklyn. USA.2008
Kutsal Kitap, Kitabı Mukaddes şirketi,3.basım, Mart 2003
Kutsal kitap. Kitabı Mukaddes Şirketi.2001
New International Version (©1984)
New Living Translation (©2007)
English Standard Version (©2001)
New American Standard Bible (©1995)
GOD'S WORD® Translation (©1995)
King James Bible
American King James Version
American Standard Version.
Bible in Basic English
Douay-Rheims Bible.
Darby Bible Translation
English Revised Version
Webster's Bible Translation
World English Bible
Young's Literal Translation
Geneva Study Bible
KANON DIŞI KİTAPLAR
Tobit (Apokratif)
Yudit Apokratif)
Ester Apokratif)

Bilgelik (Apokratif)
Sirak (Apokratif)
Baruk (Apokratif)
Yeremya'nın Mektubu (Apokratif)
Azarya'nın Duası (Apokratif)
Suzanna (Apokratif)
Bel ve Ejderha (Apokratif)
1. Makabeler (Apokratif)
2. Makabeler (Apokratif)
3. Makabeler (Apokratif)
4. Makabeler (Apokratif)
Esdras (Apokratif)
Ezra (Apokratif)
Maneşşe'nin Duası (Apokratif)
151. Mezmur (Apokratif)

SÜRELİ YAYINLAR

Şükrü Kızılot, Hürriyet Gazetesi, 19.4.2009
Milliyet gazetesi. 9 Ekim 1996
Bilim ve Teknik Dergisi, TÜBİTAK, Sayı:427,Haziran-2003
Sabah gazetesi,22.6.2004
Hürriyet Gazetesi, 1.10.2009
L.C.E.Witcombe.Evrensel Kültür Dergisi.Evrensel basım.com
Hürriyet Gazetesi, 8.5.2009 Cuma
Fatih Altaylı, Sabah gazetesi, 5.12.2006
Ayşegül Yılmaz Günenç, TÜBİTAK Bilim ve Teknik, Eylül 2000
Milliyet gazetesi. 9Ekim 1996
Akşam Gazetesi, 25.08.2006
Bilim ve Teknik Dergisi, Sayı.438, Mayıs-2004
Bilim ve Teknik Dergisi, TÜBİTAK, Sayı:430, Eylül-2003
Bilim ve Teknik, TÜBİTAK, sayı:428, Temmuz-2003
Hürriyet Bilim eki.22.4.2002
L.C. E.Witcombe. Evrensel kültür Dergisi
Sabah gazetesi, 5.12.2006
Sabah Gazetesi,22.10.2004 Fatih Altaylı
Şalom Gazetesi, 05.08.2008
Savvas Aliagagözoğlu, İki Deniz Dergisi, sayı-2,Aralık 2004

ELEKTRONİK KAYNAKLAR

http://www.babaocagi.org/isaiah/egemenler.pdf
http.www.openbible.info
http://www.usuldergisi.com/sayi_2/USL2004205-FAydin.pdf
www.huristiyan.net
www.encyclopediaof jewish.com
Brüksel İncili (Avederenagan) Kilisesi
www.Sevivon.com.
http://net.bible.org.
www.incil.com
www.kutsalkitap.net
www.biblebasicsonline.com
http://www.geocities.com
www. incilbg.com
http://incil.info
www.cnnturk.com,
www.tkntr.net/. *hurarsiv.hurriyet.com.tr.*
www.millethaber.com
http://izmirprotestan.org
http://www.incil.nl
http://www.firat.edu.tr
www.workesforjesus.com
www.hristiyan.net
www. huristiyanturk.com
http://www.incil.eu
www.2012.burakeldem.com
www.antalyaincilkilisesi.com
www.biltek.tubitak.gov
www.evrenselkultur.com
www.hürriyetim.com.tr/arşiv, Murat Bardakçı
www.kutsalkitaplar.net
www.milliyet.com.tr/2007/04/11
www.tenth.org.fileadmin
www.turkleronline.com
www.viewzone.com/abraham.html
www.viewzone.com/matlock.html
www.biblewalks.com
www.uflib.ufl.edu

www.swartzentrover.com
http. www.bible-history. com
http://kutsal-kitap.net/bible
http://www.tevuot.org.
http://www.middleeastexplorer.com
http://webcache.googleusercontent.com
www. bibleatlas.org
http://www.biblewalks.com.
http://bible.cc.
http://philologos.org.
http://www.hermetics.org.

OZAN YAYINCILIK LTD.

YAKINTARİH

İBO/İbrahim Kaypakkaya / Turhan FEYİZOĞLU
SİNAN / Nurhak Dağlarından Sonsuzluğa / Turhan FEYİZOĞLU
DENİZ / Bir isyancının izleri / Turhan FEYİZOĞLU
MAHİR / On'ların Öyküsü / Turhan FEYİZOĞLU
YILMAZ GÜNEY/ Bir Çirkin Kral / Turhan FEYİZOĞLU
FIRTINALI YILLARDA ÜLKÜCÜ HAREKET / Turhan FEYİZOĞLU
FKF/FİKİR KULÜPLERİ FEDERASYONU / Turhan FEYİZOĞLU
GENÇLİK LİDERLERİ KONUŞUYOR / Turhan FEYİZOĞLU
DEVRİM HAVARİLERİ / Fikret BABUŞ
12 MART'TAN 12 EYLUL'E / Halim DEMİR
BEN NAZIM HİKMET / Halim DEMİR
12 EYLÜL'ÜN ARKA BAHÇESİNDE / Emin KARACA
DEVRİM BİZE YAKIŞIRDI / Zeki KIRDEMİR / Gerilla Zeki
AŞKİLE ÇIKMIŞTIK YOLA / FİKRET BABUŞ
FİLİSTİN FEDAİLERİ / A.Kadir YAŞARGÜN
UMUTLARIMIZ YARIDA KALDI / A.Kadir YAŞARGÜN
DİRENİŞ / 12 Mart ve Sonrası / Abdulkadir YAŞARGÜN
1 MAYIS 1977 / Türkiye Devrimcilerinin İki 1 Mayıs Belgeseli / Nail GÜRELİ
İKİ ADALI / Hüseyin Cevahir-Ulaş Bardakçı / Turhan FEYİZOGLU
MUSTAFA SUPHİ / Türk Ocağı'ndan Türkiye Kom. Partisi'ne / T. FEYİZOGLU
HASRETİM DERİN UYKULARDA / Mahir Çayan / Vehbi BARDAKÇI
AĞLASIN GÖKYÜZÜ / Deniz Gezmiş / Vehbi BARDAKÇI
KAWA-Kürt Sorunu ve Etnik Örgütlenmeler -1 / Raşit KISACIK
RİZGARÎ-Kürt Sorunu ve Etnik Örgütlenmeler -2 / Raşit KISACIK
NURHAK'TAN MAMAK'A / Raşit KISACIK
TERÖRÜN VE ÖLÜMÜN KODU: 33 / Raşit KISACIK
DİYARBAKIR CEZAEVİ / Raşit KISACIK
TERZİ FİKRİ / Sinan DEMİRBİLEK

DİNBİLİM

HRİSTİYANLIĞIMIZDAKİ PUTPERESTLİK / Arthur WEIGALL
TANRI'DAN İNSANLARA-AKLINIZI KULLANIN / İlhami SADIK
NCİL'İ KİM YAZDI / Mehmet U. SAKİOGLU
TEVRAT'I KİM YAZDI / Mehmet U. SAKİOGLU

İSA HAÇTA ÖLDÜ MÜ? / Mehmet U. SAKİOĞLU
DA VİNCİ FENOMENİ / Mehmet U. SAKİOĞLU
BEN BİR MİSYONERDİM / İlker ÇINAR
MESAJ (Kuran Çevirisi) /(Gözden Geçirilmiş 3.Baskı) / Dr.Edip YÜKSEL
ÜZERİNDE 1 9 VAR / Dr.Edip YÜKSEL
TÜRKÇE KURAN ÇEVİRİLERİNDEKİ HATALAR / Dr.Edip YÜKSEL
MÜSLÜMAN DİN ADAMLARINA 19 SORU / (3.Baskı) / Dr. Edip YÜKSEL
HIRİSTİYAN DİN ADAMLARINA 19 SORU / (3.Baskı) / Dr. Edip YÜKSEL
DEVLET/DEMOKRASİ/OLİGARŞİ/TEOKRASİ / Dr. Edip YÜKSEL
İLGİNÇ SORULAR /(10.Baskı) / Dr. Edip YÜKSEL
MOR MEKTUPLAR / Dr. Edip YÜKSEL
ASAL TARTİŞMA / Dr. Edip YÜKSEL
KURAN'IN ŞİF. VE MUKATTAA HARFLERİNİN ÇÖZ./ Aydın GÜNDOĞDU
KURAN'IN SIRADAN BİR İNSANA DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ / İlhami SADIK
AYETLERİN İNİŞ SIRASINA GÖRE KURAN ÇEVİRİSİ / A.ABDULLAHOĞLU
KİTAB-I MUKADDES ÜZERİNE BİR ÇALIŞMA / Yusuf ULUCAN
PAPALIK TARİHİ / Dr. Halim IŞIK
DİNLER TARİHİ / Sergei Aleksandrovich TOKAREV
DABBETÜL ARZ VE MESİH İSA / Şinasi HÜNER
MONOTEİST DÜŞÜNCELER / Cumhur ERENTÜRK
KURAN AÇISINDAN EVRİM TEORİSİ / Kaan GÖKTAŞ
KONULARINA GÖRE KURAN ÇEVİRİSİ / Prof. Dr. Ömer DUMLU
İSLAMİ REFORM İÇİN MANİFESTO / Dr. Edip YÜKSEL
TAKANLAR VE TAKILANLAR TÜRBAN NEDİR? / Dr. Edip YÜKSEL
GAYYA KARANLIĞINDAN KURAN AYDINLIĞINA / Eren ERDEM
YAHUDİ VE HIRİSTİYAN KAYNAK. TANRI İMGESİ / Murat H. YILDIRIM
İSYAN YAZILARI / Atilla Fikri ERGUN
ALLAH'A İFTİRA MI EDİYORSUNUZ? / Yahya Kemal SAVDIR
ABDESTLİ KAPİTALİZM / Eren ERDEM
MÜSLÜMAN REFORMCULAR / Dr. Edip YÜKSEL

UYGARLIKLAR TARİHİ

A'dan Z'ye MISIR / Ali NARÇIN
A'dan Z'ye SÜMER / Ali NARÇIN
A'dan Z'ye ASUR / Ali NARÇIN
A'dan Z'ye URARTU / Ali NARÇIN
A'dan Z'ye MAYA / Ali NARÇIN
A'dan Z'ye İNKA / Ali NARÇIN

BÜYÜK UYGARLIKLARIN DOĞUŞU / Selehattin SERT

ZAMANIN GERÇEK TARİHİ / Cahit Doğan DOYAR

YALANLAR-ÇELİŞKİLER-UYDURMALAR / ZAMANIN GERÇEK TARİHİ - 2

GÜNCEL

SİYONİSTLER'İN NİHAİ DÜNYA DÜZENİ / Robert H. WILLIAMS

DR. MICHAEL HIGGER'IN YAHUDİ ÜTOPYASI / Editoryal Çalışma

Ben Bir Misyonerdim / ŞİFRE ÇOZULDU / İlker ÇINAR

TÜRKİYE'DE ÇİNGENE OLMAK / Mustafa AKSU

İSRAİL'İN GAP SENARYOSU / Hasan TAŞKIN

İTTİHAT TERAKKİ / Halim DEMİR

Doktorların Büyük Sırrı / KANSER CİNAYETLERİ / Yaşar GÖREN

OSMANLI'DAN GÜNÜMÜZE GÖÇ VE İSKÂN / Fikret BABUŞ

AVRUPA'DA MÜLTECİ OLMAK / Suat O. ŞENOCAK

İNSAN YAĞMURU / Nazım ALPMAN

TANRIM BENİ BAŞKAN YARAT / Yavuz SALTIK

DÜNDEN BUGÜNE ÇİNGENELER / Suat KOLUKIRIK

NÜKLEER SATRANÇ / Evren İŞBİLEN

ORTAK AKIL İÇİN KUĞU ŞARKISI / Mahmut TOLON

AMERİKA'NIN KEŞFİNDE TÜRKLER / Sabri TÜMER

İZMİR ROMANLARI / Alper YAĞLIDERE

ABDESTLİ KAPİTALİZM / Eren ERDEM

FELSEFE

ŞEHRİN DÜNYASINDAN-DÜNYANIN ŞEHRİNE / Muhammed HATEMİ

ROMAN

ŞEYH BEDRETTİN /İsyancı Bir Sufinin Darağacı Yolculuğu / Durali YILMAZ

ÇERAĞ UYANACAK MI? / Durali YILMAZ

YÜRÜTME SANCISI VE AŞK / Sabri GÜLAL

İSTANBUL FALCISI / Ali DİLBER

İPSİZ RECEP REİS / İbrahim BALCI

DENEME

LEYLAK ZAMANLARI / Hasan Hüseyin DEMİREL

BİRLİKTELİĞİN FARKINDALIĞI / Sabri GÜLAL

HAYATA YÖN VEREN DENEMELER / Sabri GÜLAL

BUSHÇAĞI YAZILARI / Mustafa K. ERDEMOL

SAHİ SİZ HANGİ TARAFTAYDINIZ? / Turgay OLCAYTO

ARAŞTIRMA

ROMAN KAVRAMI VE TÜRK ROMANININ DOĞUŞU / Durali YILMAZ
Milim Milim Bilim / ON NOKTA OTUZ UÇ / Reşit AŞÇIOGLU
ÇİNGENELER (2.Baskı) / Nazım ALPMAN
İNTİHAR / İrfan ÖZEN
İŞ BULMAK İÇİN NE YAPMALI / Hasan LATİF
SICAK NOKTA ORTA ASYA / Bahaddin YAZICI
01 ENJEKTÖR / Aysu ŞUBEN
OYUN BİTTİ / Yaşar GÖREN
KÖLE KIYISINDAN İNSAN BIYOGRAFİLERİ / Mustafa OLPAK
Cemal Süreyya Şiirinde KADIN VE EROTİZM / Özgür ÖZMERAL
MİLLİ MÜCADELE / Halim DEMİR
TÜRKİYE MASONLARININ TARİHİ / Halim DEMİR
SOLDA TEORİLER VE TARİHSEL TARTIŞMALAR / Ozan ÖRMECİ
CUMHURİYET İÇİN CAN VERENLER / Kocatepe'den Dumlupınar'a/Sadık ÖZEN
Romen Şiirinin Efsane Şairi MIHAI EMINESCU / Ali NARÇIN
DÜNDEN BUGÜNE ÇİNGENELER / Suat KOLUKIRIK
NÜKLEER SATRANÇ / Evren İŞBİLEN
ORTAK AKIL İÇİN KUĞU ŞARKISI / Mahmut TOLON
HIZLI OKU KOLAY ÖĞREN ZOR UNUT / Sadettin ÖZTÜRK
KADININ ADI ANADOLU / Bahrem YILDIZ

BELGE

SON KABADAYININ ATEŞLE İMTİHANI / Mustafa DEMİR
BECO DEPREMİ / Mustafa DEMİR
ÜZGÜNÜM AMA PİŞMAN DEĞİLİM / Mustafa DEMİR
SAYIN: DÜNDAR KILIÇ / Mustafa DEMİR

ANI/GÖZLEM

BEN BİR HEMŞİREYİM... Melek Değil İnsanım / Burçin UTKU
GAZETECİLERİN ŞAKASI OLMAZ / Nazım ALPMAN
SIRÇA KÖŞKÜN KIRIK CAMLARI / Dr. Sadık ÖZEN
DOKTORUN SEYİR DEFTERİ / Dr. Sadık ÖZEN
ZAMAN TÜNELİNDE BİR DOKTOR / Dr. Sadık ÖZEN
SEVGİNİN DORUĞUNDAKİLER / Dr. Sadık ÖZEN
YANIT / Dr. Sadık ÖZEN
MİLLİYETSİZ AYDINLAR / Dr. Sadık ÖZEN

YOZLAŞMA / Dr. Sadık ÖZEN

İşkence Edilen Emniyet Hekiminden –İBRET / Erdoğan YAĞIZ

SİNAN'IN KARA KİTABI / Sinan KARA

BABIALİ KİTAPLIĞI

ARAŞTIRMA

DOĞU KARADENİZ'DE ETNİK YAPILANMALAR VE PONTUS / Haşim ALBAYRAK

1. Dünya Savaşı'nda Doğu Karadeniz Muharebesi ve OF DİRENİŞİ / Haşim ALBAYRAK

K.MARAŞ-TRABZON KARDEŞLİK KÖP. VE SAÇAKLIZADELER / Haşim ALBAYRAK

TARİHTEN 40 TANIK / Mahmut ANAR

ŞİİR HAYATLARI / Cafer YILDIRIM

ŞAMANDAN ŞAİRE TÜRKLERDE ŞİİR / Cafer YILDIRIM

ÇÜRÜME / Mehmet DURAN

HER KUŞAKTA ATATÜRK / Güner DEMİRAY

GÜNCE

SALNAME / Harun TANER

MAVİLERE SALDIM UMUTLARI / İkbal KAYNAR

YEDİ İKLİM DÖRT BUCAK / Ahmet OKER

ÖYKÜ

DÜNDEKİ YARINLAR / Vahit KAYA

ŞAMİRAM'IN USTALARI / Muhammet ÇAKIRAL

BURUK BİR GULUŞ / Haşim KAFKAS

PARPUDAR BABA / Adnan GÜNDÜZ

DOKSANYEDİ KADISI / Kaya DEMİRAL

YENİ BİR MAVİ / Rabia SOLAK

ELİMDEN DİLİMDEN YÜREĞİMDEN / Atila ER

ZEKÂRAT / Atila ER

KÜL KADINLAR GÜNCESİ / Bilsen BAŞARAN

ACILARDAN HEYKEL YAPMAK / Şükran CANÖZER

ROMAN

BAL SÖYLE / Tülin ERBAŞ

ÜSKÜDAR / Tülin ERBAŞ

GÜLİSTAN / Tülin ERBAŞ

GÖÇ ŞARKILARI / Tülin ERBAŞ

ANKİ / Macit BEKSAÇ

ÖNCE ÖĞRETMENİM / Adnan GÜNDÜZ

Zamanın Gerçek Tarihi / 4

SONBAHAR KORKUSU / Fecrin Nur ÖNGÖREN
KARANLIK / Yılmaz SEVER
KİTAPLIK BÜYÜCÜSÜ / Yüksel AYAYDIN
SIRLAR GÖMÜLMEYİ REDDEDER / Yüksel AYAYDIN
GERÇEKLER BİLİNİR SIRLAR İSE ASLA / Dr. Çağatay ÜSTÜN
ZANNETTİĞİNİZ GİBİ DEĞİL / Atila DUMAN
TÖRE / Rüçhan ALTUĞ
DAĞLARIM DAHA GÜZEL / Reşit YAMAN

UYGARLIKLAR TARİHİ

CAHİT DOĞAN DOYAR

Sodom Gomore Masalı ve

MISIR'DAN ÇIKIŞ YALANLARI

"Değerli bilge bilge bilgeler ve bin yıldan beri yattığı yerde göbeğini kaşıyarak masal anlatan ulemalar! Musa tarafından yazıldığı iddia edilen ve tarihin bilinmeyen zamanlarından kalma Kitab-ı Mukaddes'te; M.S. 1329 yılında yazılan bir kitaptan bilgiler bulunmakta ve bu alıntı Kutsal Kitap'ın kutsal kayıtları arasında yüzle bin yıla yakın bir zamandır varlığını sürdürmektedir. Yaşıyor ve duyuyorsanız toparlanın bir yerinizi kıpırdatın!

Yoksa Kutsal Kitap'ın Yeşu bölümünde 10:13'te yazılı olan "Halk, düşmanlarından öcünü alıncaya dek güneş durdu, ay da yerinde kaldı. Bu olay Yaşar Kitabı'nda da yazılıdır. Güneş, yaklaşık bir gün boyunca göğün ortasında durdu, batmakta gecikti" şeklindeki kutsal ayette sözü edilen "Yaşar Kitabı"nın yazarının da, Musa'dan 2500 sene sonra 1100-1171 yılları arasında Fransa'da yaşamış olan haham Rabbeinu ya da diğer adıyla Jacop ben Mair olduğunu da mı biz söyleyelim.

Tarihin en kadim metinleri olarak kabul edilen Tevrat metinlerinde, nerdeyse çağdaşlarımız tarafından yaşanan ve anlatılan yüzlerce olay, bu kitabın ve bu kitaptan önce üç kitap daha yazmış olan yazarın akıllara zarar çabasıyla deşifre ediliyor. Okura da satıralaralarındaki tarihsel çarpıtmaları detaylarıyla okuyup "vay canına" demek kalıyor...

978-9944-143-98-1
9 789944 143981
www.ozanyayincilik.com
18 00 TL